PUTEREA ALBILOR

O carte de George Lincoln Rockwell,

liderul și primul comandant al

Partidului Nazist American

CONȚINUT

STRIGĂTUL DE MOARTE 3
SIFILISUL SPIRITUAL 19
FALSIFICATORII HĂRȚILOR 25
CĂPITANI CORUPȚI 58
NAUFRAGIATORII 73
O PRIVIRE MAI ATENTĂ ASUPRA CORUPȚILOR 102
PRIETENII CĂPITANULUI 123
PRIETENII ECHIPAJULUI 138
CIUMA NEGROIDĂ 157
ADEVĂRURILE DESPRE RASĂ 181
COȘMAR 206
CINCIZECI DE ANI DE FALIMENT 229
IMPERIUL ALB 263
REVOLUȚIA ALBĂ 278
NAȚIONAL SOCIALISMUL 287
PUTEREA ALBILOR 301

STRIGĂTUL DE MOARTE

Șezând în teatrul întunecat, mai întâi ești conștient de tusetele și șoaptele spectatorilor. Apoi auzi acel foșnet aproape silențios al cortinei care este ridicată. Pe scenă e întuneric beznă. Lumina puternică a reflectorului străpunge întunericul și cade pe o găină ce e crucificată pe o cruce miniaturală. Îi auzi pe spectatori răsuflând aproape la unison.

Apoi o fată intră pe scenă, crestează gâtul găinii, îi dezleagă aripile și picioarele de pe cruce și o lasă să fugă pe scenă cu sângele țâșnind împrejur, până cade moartă. Se aprind luminile pe scenă. Fata se dezbracă de costumul mulat și pune mâna pe o păpușă. Urlând și chicotind îi sucește brațele și picioarele păpușii. Apoi se întinde pe spate, dezbrăcată și un bărbat bine făcut apare pe scenă cu o lamă cu care îi rade partea intimă a fetei albe. Intră împreună într-un sac de pânză și, stând în picioare, întreține relații sexuale. În cele din urmă fata iese din sac, iar trupul gol îi este frecat peste tot cu spaghete umede.

Tocmai ce ai luat parte la un spectacol din „Teatrul nou," un „eveniment" – un exemplu clasic al felului în care Shakespeare a fost „îmbunătățit" de Jean-Jacques Lebel, producătorul coșmarului de mai sus.

Pentru a nu se lăsa depășiți de „albi," rasa negroidă își face și ea partea pentru a crea același tip de „Teatru nou." TIME Magazine relatează că Le Roi Jones, „dramaturgul" de culoare, pune în scenă un spectacol care pe bună dreptate se numește „Toaleta." Când cortina se ridică, vedem un băiat alb pe care un negru îl ține cu capul într-un urinar, în timp ce alți negrii urinează pe el pe scenă.

Potrivit spectacolului lui Le Roi, băiatul alb a încercat să-i determine pe negrii să întrețină acte sexuale cu el, iar negrii îl pedepsesc bătându-l, înfundându-i capul în urinar și literalmente urinându-i pe față.

Nu e de ajuns că acest spectacol este pus în scenă fără nici un protest public, dar contribuabilii Statelor Unite mai și subvenționează această degenerare cu $40.000, oferiți sub formă de fonduri federale; (U.S. NEWS AND WORLD REPORT, 13 decembrie 1965)

În Berkeley, California, ziarul Universității California face publicitate orgiilor sexuale ale Ligii Libertății Sexuale (Sexual Freedom League). Publică anunțuri de genul „sclav caută stăpân," în care masochiștii vor sadiști care să-i înlănțuie și să-i bată. În mod cinic acești oameni fac propagandă sexului în locurile PUBLICE. Programul lor afirmă: „Mai degrabă am vedea un organ sexual în mâinile unui copil, decât o pușcă de jucărie." Ei nu specifică la AL CUI organ sexual fac referire. Acestea sunt distribuite în mod liber fetelor inocente din campus.

Acum, ziarul American Observer raportează că „bărbații" adoptă părul lung, cosmetice, parfum, ruj de buze și haine feminine ca parte din „moda de nivel înalt," până când e greu să mai faci diferența dintre bărbați și femei, între așa-zișii tineri „mods." În cele din urmă apar primele fuste purtate de bărbați!

Associated Press ne spune, pe 22 mai 1966, că există o afacere imensă de milioane de dolari, care fabrică GENE FALSE pentru bărbații de afaceri americani! – nu doar pentru travestiți, ci pentru bărbații de afaceri de rând!

Pe 9 decembrie 1966, TIME Magazine descrie o piesă de operă în care e inclusă o ORGIE SEXUALĂ sălbatică și complet nudă, care are loc pe scenă. Cârduri de animale sunt măcelărite, iar bărbații și femeile dezbrăcate fac tărăboi în fața spectatorilor! Aceasta este considerată „artă." Poliția nu face nimic.

United Press International raportează că Institutul Profesional Richmond, cu atâtea fete frumoase participante, a desemnat-o pe negresa Beatrice Wynn drept „regina frumuseții" din orașul Richmond, Virginia. Din nou, nici un protest!

În orașul Middlesex din Anglia (o națiune albă care se află chiar înaintea Statelor Unite pe drumul degenerării), pe 25 martie 1965, The District Post prezintă o fotografie a unei scenete de colegiu despre Hristos și discipolii săi. Hristos este portretizat de un jamaican negru, în timp ce toți discipolii sunt albi și plecați pe genunchi în fața acestui negru arogant care pozează drept evreul Isus Hristos.

În Berkeley, California, un „Comitet împotriva războiului din Vietnam" distribuie o cărțulie prin care îi învață pe tinerii americani cum să fenteze serviciul militar. Cărțulia intitulată „Note scurte despre căile și mijloacele prin care poți bate recrutarea," listează următoarele metode pentru tineretul nostru, pentru ca aceștia să evite să lupte pentru țara lor:

1.) Fii un contestator conștiincios (cu detalii despre cum să facă asta); 2.) Creează agitație la centrul de recrutare, poartă simboluri anti-război, etc.; 3.) Refuză să semnezi jurământul de loialitate Statelor Unite; 4.) Comportă-te ca o fată: „Îndoaie-ți încheietura mâinii, ține țigările în mod delicat, mișcă-te cum se mișcă fetele;" 5.) Oferă mită doctorului pentru a obține o prescripție medicală falsă care să te declare „bolnav;" 6.) Prefă-te că ai o criză epileptică (cu detalii complete despre cum să însceneze asta); 7.) Fă-ți rost de un dosar penal cu multe delicte; 8.) Fii „sărit de pe fix." Spune-le că ești un agent secret al lui „Dumnezeu;" 9.) Prezintă-te complet beat; 10.) Prezintă-te drogat cu heroină; 11.) Prezintă-te nespălat de o săptămână (să miroși, să ai păr lung, desculț și vorbește aiureli); 12.) Fii un prostănac. Fă toate lucrurile greșit, cauzează probleme; 13.) Fii antagonic, fumează unde nu este permis, încaiere-te, ceartă-te, fă scandal, etc.; 14.) Spune-le că urinezi în pat în timpul somnului. „Dacă nu te cred, dovedește-le!"

Toate acestea sunt făcute ÎN MOD DESCHIS, încălcând legile federale împotriva răzvrătirii, etc., dar nimeni nu face nimic. (Îți imaginezi cum ar fi tratat ei situația dacă toată lumea ar fi încercat asta când HITLER a fost considerat inamicul?) Nimeni nu a luat atitudine împotriva acestei răzvrătiri!

Pe 26 aprilie 1966, United Press a raportat că biserica Old South din Boston a condus un serviciu de „închinare" în care congregația a dansat „frug" pe coridoare, după cum se vede în incredibilele fotografii. N-a avut loc nici un protest real.

Un predicator negru oprește traficul din Boston, provoacă poliția să-l aresteze și îi spune gloatei de negrii să facă „ravagii în Boston" dacă poliția îl arestează. Acest „domn" nu e arestat. (Boston, 18 iunie 1966).

Pe 17 iunie 1966, The San Francisco Examiner raportează faptul că Statele Unite îl ajută în mod regulat pe Castro, permițându-i să-și treacă vasele pline cu arme prin Canalul Panama, prin intermediul cărora le trimite armament comuniștilor din Vietnam cu care aceștia omoară soldați americani. Între timp, Forțele Navale ale SUA l-au protejat pe Castro de patrioții cubanezi anticomuniști care au încercat să-și recaptureze propria țară. Pe fiecare cubanez patriot pe care l-au prins, l-au trimis la PUȘCĂRIE!

Pe 29 noiembrie 1965, The New Haven Registe relatează faptul că văduvele și mamele americanilor care au fost uciși în războiul contra comuniștilor din Vietnam, sunt hărțuite toată noaptea cu telefoane vulgare primite din partea comuniștilor, care se bucurau de moartea soldaților!

În Dos Palos, California, United Press raportează că Jack E. Mulkey – supraveghetorul războiului contra sărăciei din acea regiune – în loc să lupte împotriva sărăciei, le cumpăra negrilor fracuri cu acei bani, astfel încât aceștia să fie bine îmbrăcați atunci când merg să danseze.

Associated Press și Reuters au raportat că un cimpanzeu pe nume Cindy-Lou din grădina zoologică din Worcestershire, din apropierea Londrei, „a uimit lumea artistică cu o serie de picturi abstracte strălucitoare." Un descendent al marelui pictor Sir Joshua Reynolds a declarat că aceste „minunate" picturi ale maimuței valorează sute de dolari fiecare.

Potrivit TIME Magazine, în clubul unui ofițer din Murnau, Germania, Seniorul Robert G. Wallace a scris cecuri false în valoare de 2.000 de dolari. Când armata a căutat să-l pedepsească pentru că a dezonorat uniforma americană și pentru infracțiunea de a scrie cecuri false, Curtea de Apel a SUA la eliberat, spunând că din moment ce a folosit acei bani la jocurile de noroc, nu poate fi luat la răspundere pentru asta. N-am auzit de nicio indignare națională care să fi fost provocată din cauza asta!

În Cleveland, Philadelphia precum și în multe alte orașe, ofițerilor de poliție le este interzis să intervină atunci când negrii jefuiesc magazinele în mod deschis. Timp de secole, jefuitorii erau împușcați fără ezitare. Însă în ziua de azi „liderii" noștri nu fac nimic.

TIME Magazine raportează pe 2 septembrie 1966, că unul dintre cei mai mari scriitori ai Americii, Norman Mailer („The Naked and the Dead"), se concentrează de acum pe intestine. „Natura omului," spune dramaturgul evreu, „poate fi împărțită în funcție de culoarea, forma, mărimea și de felul mișcării materiei în intestinele sale!" „Artistul" apare în mod regulat la TV și-și publică cărțile fără probleme. Nimeni nu obiectează.

În timp ce grupuri evreiești au reușit să interzică prin lege colindele de Crăciun în mult școli din New Jersey, California, New York, Illinois și multe alte state, grupuri de negrii fac mare agitație pentru MOȘI CRĂCIUNI DE CULOARE NEAGRĂ – ba mai mult, PRIMESC ceea ce cer! Pe 17 decembrie 1966, Cleveland Press raportează că aceștia au chiar și o uniune: „Uniunea Moș Crăciunilor negrii" – care face lobby pentru Moș Crăciuni negrii în magazine. Îți poți IMAGINA cum ar fi să-ți așezi copilașul pe genunchii unui Moș Crăciun NEGRU? Dacă copilul plânge, fără doar și poate că vor reclama incidentul la Comisia Anti-discriminare, care îți vor trimite copilul la vreun centru de corecție pentru că e „rasist."

În Washington, diplomații și demnitarii noștri de rang înalt iau parte la orgii de beție și dansează „frug" și „watusi." Tot mereu apar fotografii cu liderii noștri în care sunt surprinși în tot felul de ipostaze sexuale, exact ca acei canibali nuzi din Africa.

În San Francisco, un negru pe nume Harry Dedrick, deține un atelier de lustruit pantofi. A angajat fete albe care să lustruiască pantofii negrilor, dezbrăcate de la brâu în sus!

Un articol dintr-un ziar, publicat pe 9 august 1961, relatează cum o negresă, mamă a 14 copii din flori din Newark, New Jersey, spunea că lipsa ajutorului financiar (din partea guvernului) e de vină pentru condițiile ei de trai sărăcăcioase. I-a spus guvernatorului de stat Grossi că suma de bani pe care o primește e atât de mică încât o „forțează să locuiască împreună cu bărbați." Nimeni nu a protestat.

În Berkeley, California, studenții au răpit o decană și au ținut-o ostatică peste noapte, în timp ce poliția și administrația nu au luat nicio măsură. Când în cele din urmă poliția i-a arestat pe studenți, gloate de protestatari au năvălit în jurul mașinii de poliție. I-au ținut pe polițiști captivi mai mult de o zi și aproape toată noaptea, folosind capota mașinii de poliție drept platformă pentru discursurile lor împotriva universității și a poliției.

Prizonierul e eliberat. Nimeni nu a primit sancțiuni disciplinare pentru tot acest infern. Apoi, aceiași studenți mărșăluiesc în jurul universității cu placarde pe care era scris „F-ck" și alte cuvinte de „libertate." Nimeni nu e sancționat și nimeni nu obiectează nici după acest incident!

În mijlocul Statelor Unite avem instalat cel mai mare centru de spionaj și subversiune, numit „Națiunile Unite." Primul secretar general al acestui faimos „cal troian" din mijlocul nostru, n-a fost nimeni altul decât Alger HISS, care a fost condamnat pentru mărturie mincinoasă și a fost demascat în mod oficial ca fiind un SPION SOVIETIC, care lucrează pentru a distruge Statele Unite ale Americii, încă pe când era ofițer de rang înalt în departamentul „nostru" de stat, DAR ȘI secretar general al Națiunilor Unite în San Francisco. Nu numai că nimeni nu protestează, dar anul trecut când acest trădător a ținut un discurs la Princeton University, fost primit cu APLAUZE de către americani.

Pe 19 noiembrie 1966, Washington Post raportează că magistratul suprem al judecătoriilor din Washington i-a mustrat pe polițiști și pe procurori pentru că au îndrăznit să-l acuze pe un negru pe nume Watts că l-a „amenințat pe președinte!" La o adunare (comunistă) a clubului Du Bois, Watts a strigat în apropierea monumentului Washington că „nu va servi în armată dacă va fi recrutat" și că dacă ar pune mâna pe o pușcă, „prima persoană pe care ar împușca-o ar fi președintele." Dacă eu sau tu am spune asta, am fi luați pe sus. Acest negru nu numai că urlă acele amenințări la adresa președintelui nostru, în capitala noastră, dar mai e și prins cu droguri asupra lui – iar polițiștii sunt mustrați pentru că l-au arestat!

Marea operă a lui Richard Wagner – Tannhauser – e pusă în scenă în Bavreuth, Germania, iar rolul lui „Venus" e jucat de o negresă pe nume Leontvne Price.

Walter Jenkins e arestat pentru că a solicitat degenerări sexuale într-o toaletă din Washington D.C. Se dovedește că Jenkins e mâna dreaptă a președintelui Statelor Unite, care face tot posibilul pentru a mușamaliza arestarea. Între timp, despre Jenkins și președinte se știe că au organizat petreceri nud la piscina Casei Albe și aproape că au forțat alți funcționari de rang înalt ai SUA să înoate dezbrăcați împreună cu ei. După ce tărăboiul s-a calmat, Jenkins se mută din Washington la câteva mile de ferma lui Lyndon B. Johnson din Texas. Nici măcar nu apare în presă!

Liceul Santa Barbara pune în scenă piesa de teatru cu „regele Arthur și masa rotundă." Rolul lui Sancelot, iubitul reginei Guinevere, e jucat de un fotbalist negru înalt de 180cm.

Literalmente în mii de locuri de muncă bărbații albi sunt concediați sau li se amână promovarea, în special în guvernul federal, pentru a face locuri disponibile pentru negrii indiscutabil de incompetenți! Harry Golden propune ca 100 de miliarde de

dolari să fie dați direct negrilor, de la contribuabilii albi! Liderul clasei muncitorești negre, A. Philip Randolph merge în fața congresului și cere ca 185 de miliarde de dolari să le fie date negrilor cadou! Americanii au acceptat sfioși această aroganță.

Actorul evreu de culoare, Sammy Davis jr., pune în scenă piesa „the fastest gun in the West" („cea mai rapidă armă din occident") în cadrul show-ului televizat „The Rifleman." Când acest evreu de culoare apare într-o localitate vestică, îi arată pe toți albii fugind și ascunzându-se de el. Americanii o înghit și pe asta fără protest!

În Washington D.C. poliția încercuiește un violator negru blocat în lift, împreună cu victima acestuia care e terifiată lângă acesta. Înainte ca poliția să deschidă ușa s-o salveze pe fata albă și să-l captureze pe negru, trebuie să-i citească violatorului „drepturile" pe care le are, privilegiul de a rămâne tăcut și dreptul la un avocat; fac asta de frică ca nu cumva violatorul să spună ceva ce l-ar putea „incrimina." Nebunie totală! – și nimănui nu-i pasă suficient de mult pentru a pune capăt acestui lucru!

În lungul și în latul țării, cu toate că nu e raportat decât în cazuri izolate, negrii folosesc o nouă tehnică de jaf. Vreo 15-20 de negrii bine făcuți intră într-un magazin și la un semnal dat, fug afară cu mâinile pline de bunuri. Nu se poate face prea mare lucru, din moment ce sunt NEGRII.

Trădători aroganți fac paradă pe străzile americane, dând foc steagului american și fluturând steagul inamic „vitcog" – steagul sub care trupele inamice ucid soldați americani. Am încercat să mobilizez Legiunea Americană, Veteranii Războaielor Străine, Birchers, Klan … pe oricine, pentru a ne ajuta să punem capăt acestei atrocități de nedescris. Nimeni nu a făcut nimic, afară de faptul că au vorbit despre asta. Așa că eu, George Lincoln Rockwell, ies afară și rup primul steag inamic ce-mi iese în cale, în Districtul Columbia. Și sfârșesc în pușcărie pentru asta! Băieții mei curajoși din Los Angeles, Seattle, Dallas, New York – peste tot – rup și ei steagurile roșii comuniste și sunt și ei aruncați în pușcărie! Legiunea Americană a votat o rezoluție prin care ne condamnă că suntem „implicați cu comuniștii." La fel au făcut și Birchers!

Între timp, protestatarii „pro-pace" vând și poartă inele făcute din metalele avioanelor americane în care fii și frații noștri au murit în Vietnam. Nimeni nu spune nimic.

În San Francisco, pompierii care intră în sectoarele negrilor sunt bătuți, se aruncă pietre și se trage în ei cu regularitate. Pompierii nu primesc nici un fel de protecție din partea politicienilor lași, așa că pichetează la primăria din San Francisco cerând protecție. Nu primesc nimic!

În Boston, școlile de negri sunt atât de periculoase încât inspectorul școlar nu mai poate găsi profesori care să intre printre acești negrii vicioși. Așa că le oferă profesorilor un bonus de o mie de dolari, ca aceștia să dea nas în nas cu lame, cuțite, violuri și „bătăi

pe bani" – după cum sunt numite prin mass-media. Nici acel bonus nu e de-ajuns. Profesorii refuză să țină piept infernului negru. (12 ianuarie 1967, Washington Post)

Pe vremuri, Washington D. C. avea cele mai bune școli ai națiunii noastre. Apoi au fost dezagregate. Acum, școlile sunt preponderent negre, după ce aproape toți albii s-au mutat în suburbiile orașului. Așa că școlile din D.C. au devenit printre cele mai rele din țară – atât de rele încât cei care le-au ruinat, afirmă că elevii care iau parte la cursuri sunt „defavorizați."

Ofițerii de poliție trebuie să patruleze pe holurile acestor școli; sălile și coridoarele miros a urină, geamurile sunt sparte în fiecare an și e aproape imposibil să găsești profesori care să se încumete să înfrunte atacurile și abuzurile venite din partea elevilor negrii.

Guvernul construiește apartamente moderne enorme care costă milioane și milioane de dolari pentru a-i scoate pe negrii din mahala și le predă la cheie acestora aproape pe gratis. Clădirile nou nouțe sunt în scurtă vreme transformate în mahalale mizere, cu lifturile nesigure și care adesea nu funcționează din cauza urinei negrilor, care literalmente provoacă ruginirea cablurilor și a pardoselii.

Ziarele din Washington fac publicitate la noile apartamente „Watergate," care se laudă cu niște apartamente noi care sunt dotate cu camere de supraveghere pentru a proteja toate căile de acces, garduri electrice, pază înarmată la toate intrările și alte lucruri tipice unei ÎNCHISORI. Crimele negrilor sunt atât de frecvente în capitala Statelor Unite încât un membru al congresului e înjunghiat în biroul său de către un negru sălbatic.

Secretarul unui membru al congresului este înjunghiat în timp ce e îngenunchiat în rugăciune în biserică. Femeile din clădirile cu birouri din Washington sunt nevoite să meargă la toaletă numai în grup, pentru că negrii stau ascunși în toaletă și așteaptă să intre câte o femeie singură, neatentă și neajutorată! Curtea Supremă Americană pune la dispoziția secretarelor sale bodyguarzi înarmați, pentru a le escorta prin INTERIORUL clădirii!

Elevele care vin să viziteze capitala națiunii lor sunt în mod regulat răpite de negrii bolnavi sexual, iar mai noi chiar și băieții sunt victimele găștilor de adolescenți negrii care „îi zgâlțâie bine" pentru a le lua banii, ceasurile și alte obiecte de valoare. Nimeni nu îndrăznește să numească asta o crimă a NEGRILOR. Toată lumea detestă „valul de criminalitate," însă ar însemna să fii plin de „ură" dacă ai începe să-i identifici pe criminalii negrii, care comit 85% din crimele grave (potrivit raporturilor FBI). Zeci de mii dintre acești negrii, din care majoritatea trăiesc de pe urma ajutorului social care e plătit din taxele albilor care muncesc din greu, au organizat ceea ce ei în mod deschis

numesc „Revoluția Neagră," prin care ne atacă în mod violent orașele, ofițerii de poliție, pompierii și pe oricine e alb.

Urlă „Burn baby, burn" (arzi, dragă, arzi) și pradă din magazine bunuri în valoare de milioane de dolari, chiar sub nasul polițiștilor (care de regulă primesc ordine din partea politicienilor să nu facă nimic). Tot așa se fălesc că dacă nu le dăm ceea ce vor, atunci „vor dărâma tot ceea ce stă la baza Civilizației Occidentale" – dacă e să folosim expresia lui Stokely Carmichael. Nu există nicio rezistență reală împotriva lor. În fapt, în liceu, Carmichael e primit cu urări din partea elevilor albi pentru discursurile sale „GET WITHEY" (pune mâna pe albi).

Mai noi în aproape fiecare chioșc de ziare poți cumpăra o mulțime de reviste și cărțulii dedicate celei mai degustătoare pornografii și depravări care pun emfază pe lărgirea penisului și pe tot felul de acte degenerate.

Un negru din secțiunea Watts din Los Angeles câștigă un premiu artistic pentru o sculptură ce constă dintr-un geam spart al unui automobil, un generator vechi, un bidon vechi de ulei și niște fiare ciudate și murdare, toate prinse laolaltă. Un alt „mare sculptor" pe nume Lipshitz, câștigă un alt premiu artistic și-și are opera expusă în Casa Albă.

Pe data de 25 octombrie 1965, doi ofițeri de poliție din Chicago sunt atacați de doi bărbați din Puerto Rico. Ceea ce urmează e un citat din declarația UPI de pe 8 martie 1966: „Ofițerii i-au întâlnit pe Suarez și Rodriguez pe o alee, unde au relatat că Suarez făcea semne cu o sticlă spartă de bere. Și-au scos pistoalele de serviciu, s-au identificat ca polițiști și i-au ordonat lui Suarez să arunce sticla. În loc să facă după cum i s-a cerut, Suarez i-a retezat fața ofițerului Desutter. Acesta din urmă a rămas cu o cicatrice pe viață."

Când cazul a ajuns să fie judecat de judecătorul negru pe nume Leighton, acesta i-a eliberat pe agresorii de culoare și în schimb i-a mustrat pe polițiști. „Nu e treaba ofițerului de poliție să scoată arma și să atace un civil" – a spus judecătorul. „Ce-ar putea să facă un civil când este acostat de doi ofițeri înarmați? Nu e o crimă să umbli pe stradă cu o sticlă spartă de bere." Nu s-a luat nicio măsură.

VIRGINIA SUN TIMES raportează pe 9 martie 1965, că un Burchell Private din Reno, Nevada, a protestat împotriva Armatei SUA, în corpul de gardă. Burchell a revendicat „dreptul" de a ieși din corpul de gardă și din armată și de a câștiga „dreptul" de a refuza să mănânce, să poarte uniformă, să participe la antrenament și de a face orice altceva în afară de a „sta în sacul de dormit." Armata a CAPITULAT acestui protest și l-a achitat pe Burcell, așa cum a cerut!

Negrii au invadat în restaurantul Leb's din Atlanta, au urinat pe mese și au defecat pe podea și pe scaune! Niciunul dintre aceștia nu au fost arestați.

Pe 11 martie 1965, United Press care a relatat despre marșul negrilor din Montgomery, a menționat că „în jur de 200 de băieți și fete … la un semnal dat s-au ușurat pe stradă!"

O expoziție de „artă modernă" are ca operă principală o statuie feminină numită „She" (ea). Statuia e întinsă pe spate, cu sânii atingând tavanul sălii și cu picioarele larg deschise. Vizitatorii intră și iasă prin imensa deschizătură dintre picioarele acesteia. (Ramparts, octombrie 1966)

Găini crucificate, orgii sexuale pe scenă, profeți ai mișcării intestinelor, oameni de afaceri ce poartă gene false și cu ruj pe buze… !

Pe cât de dureros a fost pentru mine, m-am deprins să trec în revistă aceste exemple aproape incredibile de decădere și nebunie care ne infectează civilizația.

Însă adevărata profunzime a problemei nu poate fi cuantificată prin aceste biete simptome de degenerare.

Pentru a scruta profunzimea afundării noastre spre infern, trebuie să examinezi cursul mai puțin senzațional al faptelor noastre de zi cu zi și felul uluitor în care tolerăm oroarea crescută din viața noastră cotidiană.

Aruncă o privire la lucrurile cu care TU te confrunți în fiecare zi – lucruri pe care milioane și milioane dintre noi le tolerează cu sfială!

Doar cu câteva generații în urmă, străbunii noștri au purtat un război disperat împotriva celei mai zdravene puteri mondiale – armata și forța maritimă britanică – din cauza unor probleme relativ minore, cum sunt taxele pe ceai și unele timbre care erau necesare pe documentele legale. Au purtat un război imens pentru dreptul de ajuta la stabilirea acestor taxe minore.

Azi, nu numai că avem practic mii de taxe diferite pe timbre, ceai și orice altceva, dar NE-AU MAI FURAT ȘI BANII!

Literalmente!

Au făcut asta atât de gradual încât noi înșine ne-am lăsat jefuiți, ca și cum asta s-ar fi fost făcută de bandiți cu pistoale.

Bunicii noștri se puteau asigura împotriva incertitudinilor pe care le rezervă viitorul, colectând monede reale de aur. Mulți tineri nici măcar n-au VĂZUT vreodată o monedă de aur. Așa că nu le poate fi dor de ceva ce nici n-au văzut și nici n-au experimentat. Și prea puțini dintre noi se mai opresc pentru un moment pentru a ne gândi la acest lucru, prin urmare nici nu le reamintim de acele vremuri.

Franklin D. Roosevelt a început acest jaf când a decretat că TU NU POȚI DEȚINE AUR SUB NICIO FORMĂ.

STRĂINII POT AVEA PE ATÂT DE MULT AUR AMERICAN PE CÂT DORESC – DAR TU NU!

În isteria provocată de o criză, oamenii i-au îngăduit lui Roosevelt și gărții lui să pună mâna și pe ultimele monede de aur pe care le mai aveam. E ilegal ca tu să deții monede de aur.

Oamenii au tolerat această atrocitate pentru că ne-au spus că aurul ne va fi depozitat în siguranță în Fort Knox. Era scris, chiar pe banii noștri de hârtie, că erau susținuți de aurul din Fort Knox. Cititorii mei mai vârstnici își mai pot aduce aminte de „Certificatele de Aur," care erau de culoare portocalie și nu verzi, valoarea lor putând să fie rambursată în aur fizic.

Apoi, după ce oamenii s-au obișnuit cu ideea de a nu li se permite accesul la aurul lor ci numai la acele certificate care țineau locul aurului, gașca de jefuitori au făcut un pas înainte cu agenda lor.

Au retras certificatele de aur. Au retras posibilitatea de rambursare certificatele cu aur propriu-zis și le-au înlocuit cu „Certificate de Argint." Oamenii au luat plasă și de această dată, pentru că inițial ei credeau că în final vor avea posibilitatea de a-și rambursa certificatele cu argint propriu-zis.

Apoi, în 1964, hoții au trecut la faza a treia: au schimbat din nou banii de hârtie (certificatele de argint), înlăturând și promisiunea de a le mai rambursa valoarea lor în argint. Aruncă o privire la banii de hârtie pe care-i ai în buzunar. Afară de câteva excepții rare, pe bancnote nu mai este scris „Certificat de Argint," așa cum scria acum câțiva ani. În schimb acum e trecut doar „Bancnotă a Rezervei Federale."

Ce înseamnă asta? Că banii aflați acum în circulație nu valorează NIMIC! Pentru că nu mai poți cere rambursarea valorii acestora nici în aur și nici în argint.

Însă la acel moment americanii încă mai dețineau bani de ARGINT: dime, quarter, jumătăți de dolari și „cartwheel"-uri de argint. Încă mai aveam ceva de o valoare reală.

În cele din urmă, în 1965, au făcut ultimul pas în înlăturarea argintului din monede. Azi, monedele aflate în circulație sunt pe atât de lipsite de valoare ca și bancnotele de hârtie – simple bucăți de tablă.

Și în tot acest timp, STRĂINILOR li se oferă dreptul de a pune mâna pe aurul TĂU – aurul pentru care străbunii noștri au transpirat și murit pentru a-l oferi Americii. Pe durata a câteva săptămâni străinii pun mâna pe aur în valoare de MILIARDE de dolari.

În timp ce scriu aceste lucruri, străinii au dreptul de a „revendica" mai mult aur decât cel depozitat la Fort Knox, lăsându-te pe tine – și țara ta – fără nici un ban.

Stră-strămoșii noștri au luptat un război cumplit din cauza MĂRUNȚIȘULUI și taxelor aplicate ceaiului și timbrelor.

Cu toate acestea, generația curentă nu se angajează în nici un protest efectiv, nici chiar atunci când guvernul o JEFUIEȘTE de aurul ei și în schimb îi oferă niște bucăți de tablă și de hârtie – în timp ce aurul este cărat afară din țară de străini aroganți care-l primesc pe GRATIS – sub formă de „ajutor extern!"

Între timp, chiar și creditul și banii de hârtie care ne-au mai rămas e taxat cu o rată mai mare (în medie cu mai bine de 25% din toate taxele) decât orice alt lucru cunoscut în istoria unui guvern care se presupune a fi liber. Cea mai mare parte dintre americani lucrează sfioși cam două zile pe săptămână, nu pentru a se putea îngriji de ei înșiși ori de cei dragi lor, nici măcar pentru a ajuta națiunea NOASTRĂ, ci pentru a trimite grâne, mâncare, mașinării și servicii comuniștilor, canibalilor și gangsterilor criminali care se dau drept „oameni de stat" în Africa, Haiti, Asia, India, etc., dar și negrilor puturoși din America. Spre exemplu, o mare parte din ceea ce trimitem Indiei e devorat de milioane de șobolani și de VACI sacre - în timp ce chiar aici în America există o grămadă de flămânzi!

Niciodată în istorie nu a mai existat un popor atât de măreț care să se supună sfios la cele mai cumplite jafuri sau plăți și tributuri oferite INAMICILOR săi!

Milioane de tineri americani cărora le-ar plăcea să se căsătorească și care ar trebui să fie capabili de a face asta, nu pot pentru că nu-și permit!

Așadar, în tip ce americanii se luptă să economisească suficienți bani pentru a putea crește copii exemplu, banii lor sunt luați sub formă de taxe și aur, pentru a le permite străinilor și negrilor din Africa și din America să facă o mulțime de copii pe banii NOȘTRI – oferiți lor sub formă de „ajutor extern" și „ajutor social!"

În loc să crească niște copii americani albi și drăgălași, cuplurile americane trebuie să lucreze din greu pentru a produce copii de africani, de asiatici și copii ai națiunilor care ne urăsc în mod deschis, dar și milioane de copii nelegitimi care trăiesc pe ajutor social, chiar aici în America!

Între timp, fă o tură cu mașina pe o șosea aglomerată în timpul orelor de vârf. Nu te poți mișca. Ești blocat în trafic din cauza unui număr imens de OAMENI. Suntem aproape împotmoliți cu oameni, poluând aerul cu mașinile și cu zonele industriale, poluând apele cu potopul ce se revarsă din sistemului de canalizare, blocând drumurile și chiar și facilitățile publice și private. Și numărul acestora este în plină

creștere, căci până și liberalii și Națiunile Unite se înfioră. Bolborosesc despre controlul nașterilor.

Însă în timp ce noi suferim din cauza unei astfel de îngrămădiri de populație și ne limităm numărul prin metode contraceptive, „liderii" noștri în mod regulat deschid frontierele pentru a lăsa să intre din ce în ce mai mulți imigranți! Am continuat în această nebunie până în punctul în care ne-am pus țara la dispoziția a milioane și milioane de asiatici și africani.

Dacă trăiești într-un oraș mare sau în proximitatea unuia, mai e nevoie să precizez aici despre ceea ce s-a ales cu parcurile noastre?

Probabil cel mai înfricoșător exemplu este parcul central din New York. Acest petic înviorător de verdeață din mijlocul canioanelor murdare de piatră din Manhattan, a fost cândva un rai pentru populația însetată de natură, care trudește și trăiește în artificialitatea deprimantă dintr-un oraș mare.

Însă mai apoi au apărut „negustorii de iubire" cu propaganda lor de „egalitate," care au provocat potopul de sălbatici africani din Harlem. Astăzi, nici un fel de poliție nu mai poate face din parcul central un loc sigur pentru cetățenii cinstiți, în special pentru femei. Parcul, în mod aproape formal, a fost dat pe mâna terorii negrilor – a sălbăticiei africane!

La fel s-a întâmplat în aproape toate orașele mari. În Chicago au fost nevoiți să taie tufișurile decorative din multe parcuri mici din oraș, pentru că erau folosite ca ascunziș de negrii, din care să-i atace pe trecătorii albi, în special pe femei. Și nu numai parcurile au fost abandonate progeniturilor junglei.

Străzile americane, chiar și în orașele mici, au devenit terenuri de vânătoare pentru roiurile crescânde de criminali, dintre care aproape toți sunt NEGRI. În fața acestui pericol, metodele eficiente prin care pe vremuri poliția asigura siguranța străzilor, au fost abandonate și poliția a fost încătușată printr-o structură nebună de restricții, astfel încât TU nu te mai poți baza pe poliție pentru a te proteja. Pe bună dreptate, mulți polițiști preferă să se uite în altă parte decât să riște să intre la pușcărie sau să-și piardă locul de muncă pentru că a încercat să oprească un criminal negru, acțiune pentru care să fie acuzat de „brutalitate a poliției," ori să pornească o revoltă.

Dacă cititorul este un tânăr, el PERSONAL are de-a face cu o oroare cu care în generațiile trecute niciunul dintre noi n-am avut de-a face.

În toate războaiele care au avut loc înainte de cele din Coreea și Vietnam, liderii noștri cel puțin au încercat să CÂȘTIGE – nu ne-au riscat viețile fără a ne permite să folosim fiecare armă pe care o aveam pentru a ne apăra și pentru a învinge inamicul. Însă în

timp ce scriu aceste rânduri, tinerii americani, înarmați doar cu un pistol și cu o lanternă, sunt trimiși prin tunele jegoase, pe urmele luptătorilor de gherilă vietcong!

Lucrul necesar pentru a salva multe dintre viețile acestor tineri, ar fi să arunce butelii cu gaze lacrimogene în aceste tunele, pentru a-i forța pe acești șobolani comuniști să iasă afară.

Însă din moment ce „opinia mondială" ar obiecta chiar și împotriva gazului lacrimogen, i-am pus pe acești tineri să coboare în acea beznă și moarte pentru NIMIC! Gazul lacrimogen e rezervat pentru a fi folosit doar împotriva PROPRIILOR noștri oameni, cum sunt liceenele din Oxford, Mississippi. Liderii noștri folosesc baionete și gaze împotriva fetelor albe care se opun invaziei negrilor, însă nu le permite militarilor americani să folosească același gaz lacrimogen împotriva inamicilor comuniști mortali din Vietnam!

Din câte știu, nimeni nici măcar nu a menționat acest lucru!

Și, în ciuda tam-tamului care a fost făcut despre „băieții noștri" veterani, aceștia sunt abandonați de propriul lor guvern în momentul în care aplică pentru un loc de muncă, pentru că AFRICANII sunt favorizați. Peste tot în America, în oficiile poștale, în instalațiile federale și în proiectele finanțate de guvernul federal, bărbații albi și chiar și veteranii sunt discriminați, în timp ce negrii sunt favorizați!

Mamele cu copii mici sunt forțate să-și pună copii albi neajutorați în autobuze și să-i trimită la școli de NEGRI aflate la mile distanță, în care fetele albe sunt pipăite și atacate de băieți negrii animalici, iar băieții albi sunt „puși la respect" de aceleași animale africane.

Literalmente mii de negrii, bărbați și băieți, sunt înarmați peste măsură și se ANTRENEAZĂ în mod deschis pentru război împotriva noastră, război pe care deja l-au pus în aplicare în nenumărate orașe, în timpul cărora au COPLEȘIT ÎNTREGUL DEPARTAMENT DE POLIȚIE în orașe ca Chicago, Cleveland, Los Angeles, etc., astfel încât autoritățile au fost nevoite să cheme Garda Națională.

În fața insurecției vădite a acestor armate de negri înarmați până-n dinți, care au fost capabile să distrugă protecția poliției, „liderii" noștri cer ca NOI să fim dezarmați!

Vor să ne confiște sau să ne înregistreze armele astfel încât acestea să poată fi ridicate, într-o clipă, de ofițerii negrii de poliție.

Nimeni nu dezarmează grupul însetat de sânge numit „Black Panthers" – care a invadat legislația californiană, înarmați cu arme automate, cu puști și cu pistoale!

Aș putea enumera nenumărate exemple de asemenea depravare și nebunie. Registrele mele sunt extra pline cu mii de documente care atestă incidente ca cele enumerate mai sus. Însă nu ar fi necesare.

Tendința ar trebui să fie clară celor ce nu sunt determinați să fie încăpățânat de orbi.

În ele însele, nu aceste fapte sunt îngrozitoare. Dintotdeauna au existat nebuni, criminali și ticăloși, trădare și depravare.

Diferența dinte vremurile de demult și cele în care trăim, e aceea că această nebunie monstruoasă de care am vorbit, nu provoacă nici un fel de furie sau indignare! Aceste acte smintite și vulgare sunt acceptate de majoritatea americanilor și de restul lumii. În fapt, multe dintre acestea reprezintă un motiv de mândrie pentru aceștia!

Nimeni nu obiectează când un negru ne înrolează tinerele în „liga libertății sexuale," în care întreține orgii sexuale interrasiale în Berkeley, California. Nu. În ziua de azi acesta este un semn de „libertate" și de „progres!"

Nimeni nu cere punerea sub acuzare atunci când iese la iveală că consilierul personal al președintelui este un degenerat obscen și că președintele îl trimite pe Abe Fortas să mușamalizeze incidentul, chiar și atunci când se află că nu e prima abatere de acest fel. În schimb, degeneratul se mută aproape de casa președintelui, în Austin, Texas (lucru care nici măcar nu a fost raportat), iar președintele câștigă alegerile naționale printr-o victorie răsunătoare.

Picturile realizate de maimuțe și sculpturile de oameni nebuni și criminali ne sunt băgate pe gât drept „artă," iar aceia care refuză să accepte o asemenea depravare drept artă, sunt blestemați și marginalizați din societatea „decentă," fiind considerați bigoți, „cu capul pătrat" și „filisteni."

Alte civilizații dinaintea noastră s-au prăbușit și au murit. Însă întotdeauna înainte de a se prăbuși au murit de senilitate, de bătrânețe, uzare și secole de declin.

Civilizația albă occidentală nu e veche în comparație cu milioanele de ani de existență umană. E tânără, în special în America și din acest motiv ar trebuie să fie viguroasă, sănătoasă și agresivă.

În schimb, din punct de vedere etic e bolnavă, slabă, firavă și depravată – pe moarte.

Nici măcar Roma, în timpul declinului ei, n-a atins profunditatea în care America s-a scufundat deja. Dacă asta pare greu de crezut, încearcă doar să-ți imaginezi următoarele:

Vizualizează pompozitatea și splendoarea unui „triumf" roman, organizat cu ocazia returnării unui general, în fruntea legiunii sale; trompetele sună, caii și carele de război clămpănesc pe pavajul de piatră, mulțimea romană vuiește, senatorii în togile lor albe

îi așteaptă pe treptele palatului imperial în toată dignitatea lor, legiunile mărșăluiesc cu scuturile, coifurile și săbiile lor strălucind în bătaia soarelui, stindarde ce flutură în vânt.

Acum, în mijlocul acelei scene, imaginează-ți o gloată de sclavi negrii etiopieni ce roiesc de la jgheaburile lor direct pe treptele palatului, strigând „SĂ-L F*T PE CEZAR!", purtând afișe pe care e scris „Zdrobește puterea romană" și cântând „Vă vom învinge!"

Îți poți IMAGINA Roma tolerând o astfel de atrocitate, chiar și atunci când se afla pe pragul colapsului?

Dar stai așa că asta nu e tot!

Sunetele trompetelor și mulțimea romană așteaptă ca însuși Cezar să apară pe balconul mărețului palat. În cele din urmă își face apariția. Își ridică mâna pentru a calma vuietul mulțimii. O tăcere solemnă se așterne peste mulțime și mărețul Cezar începe să vorbească, strigând lozinca etiopienilor „VĂ VOM ÎNVINGE!"

Gloata de negrii încă mai face gălăgie pe treptele de sub balconul palatului, strigând „SĂ-L F*T PE CEZAR!" Dintr-o dată câțiva membrii din mulțimea romană adunată, se aruncă asupra etiopienilor și îi alungă.

Cezar imediat ordonă arestarea și executarea cetățenilor romani, după care îi invită pe negrii etiopieni în palat, unde își cere scuze și îi servește cu ceai și prăjituri.

În timp ce Cezar îi servește pe etiopieni cu ceai și prăjituri, aceștia cer să fie cazați în palat, refuzând să iasă din incinta acestuia peste noapte și în cele din urmă urinează pe treptele de marmură a acestuia.

E oare necesar să duc povestea până la capăt?

Pot oare americanii să uite scena din plenul reunit al Congresului din 1965, când președintele nostru a strigat sloganul teroriștilor și revoluționarilor negrii „Vă VOM ÎNVINGE!" – la care membrii Curții Supreme s-au ridicat și au aplaudat? Sau când negrii au organizat o urinare în masă pe străzile orașului Montgomery din Alabama?

Există vreo națiune care să se fi scufundat atât de mult? Unde în istoria tuturor popoarelor, din toate vremurile, vei găsi o situație asemănătoare cu cea din America, în care „liderii" noștri se aliază în mod deschis cu inamicii și îi persecută pe patrioți? În care ministrul nostru de justiție se pune în genunchi și-i imploră pe revoluționarii negrii să iasă din biroul său?

Cum se poate una ca asta? De ce? Ce s-a întâmplat cu poporul nostru?

Nu e de mirare că la mijloc se află forțe malefice. Iar acest lucru se petrece încă de la începutul istoriei noastre.

Însă în zilele de azi, victimele maleficului sunt chiar promotorii acestuia. Liderii noștri sunt de partea „barbarilor" și împotriva noastră!

Într-un anume fel poporul nostru a fost adus în postura în care cuvintele arogantului Hrușciov devin realitate, anume că „americanii se vor prăbuși în curând, pentru că au devenit prea liberali pentru a lupta."

Nu maleficul în sine e partea îngrozitoare din vremurile noastre – ci felul în care noi NU tolerăm maleficul, ci am creat un cult din venerarea pozitivă a slăbiciunii, depravării, putreziciunii și a maleficului însăși.

Nu horcăitul de moarte din gâtlejul civilizației occidentale ne surprinde. Ceea ce ne surprinde e faptul că milioane de americani cred că horcăitul de moarte e o melodie frumoasă!

Prea mulți americani fac tot ceea ce le stă în putință pentru a grăbi moartea civilizației noastre, pentru a le face pe plac barbarilor inferiori care în mod deschis se organizează pentru a ucide și distruge rasa noastră pentru totdeauna, în numele „fraternității" și a „libertății."

De ce? Și ce putem face cu privire la asta?
Am scris această carte pentru a găsi răspunsul.

SIFILISUL SPIRITUAL

Bărbatul de la poarta Sediului Nazist era întruparea suicidului național de care am vorbit în Capitolul 1

Părea tânăr. Însă nu puteai fi sigur, întrucât avea o barbă roșcată și încâlcită.

Nu avea haine pe el, ci doar o pătură zdrențuroasă și sandale.

Ochii îi erau acoperiți cu ochelari de soare. Părul neîngrijit îi acoperea o mare parte din față.

Ofițerul nostru de pază, în uniformă kaki strâmtă, cu cizme și înarmat, stătea și se holba la el plin de uimire.

Apariția, dând din cap ca și cum asculta ceva ritmic în timp ce pocnea din degete, îl privea pe ofițer din cap până-n picioare.

„Care-i treaba cu voi, pisici naziste?" – a întrebat acesta.

Ofițerul îl privea fix.

„Spune, omule, chestia aia împușcă?" bărbatul din pătură a încercat din nou, arătând cu degetul cu o unghie murdară de un inch, către arma de 45mm a ofițerului nostru de pază.

„Bineînțeles" a răspuns ofițerul, trecând peste starea de șoc. „Te putem ajuta cu ceva?"

„Vreau să mă alătur vouă. Gen, vreau să fiu nazist! Vreau să gazez un evreu! Vreau să mă înregistrez! Unde-i pisica asta, adică Rockwell?"

Eram într-o încăpere din spate, imprimând. (Pe vremea aceea a trebuit să fac eu o mare parte din treaba asta.) Am auzit întreaga conversație. Cu toate că nu-mi plăcea ca vizitatorii să mă vadă plin de cerneală de la imprimantă, n-am rezistat tentației de a ieși pentru a vedea ce se petrecea în fața porții.

„Vrea să ni se alăture, domnule!" mi-a spus ofițerul de pază, încă buimac.

N-am rezista să nu vorbesc cu această chestie venită din spațiu.

Am descoperit că am învățat cele mai multe lucruri nu din cărți sau literatură, ci chiar de la oameni și din evenimente. Iar acest bărbat arăta precum o enciclopedie întreagă a tot ceea ce este degenerat. L-am invitat să intre. Am vorbit. Nu putea sta locului, ci se mișca încontinuu prin încăpere, părând că plutește vreo câțiva centimetri deasupra podelei. (Mai târziu am aflat că era drogat cu pilule și narcotice.)

Cam după o oră de conversație, a început să se schimbe puțin. Părea nesigur de sine în prezența a ceva ce n-a mai experimentat până atunci: oameni care erau siguri de sine și care aveau un scop în viață.

În timp ce-i vorbeam despre ceea ce noi suntem cu adevărat și despre motivele pentru care am renunțat la distracția vieții pentru a lupta pentru națiunea noastră și pentru Rasa Albă, o privire plină de o nespusă uimire i se putea citi în ochii albaștri, chiar și prin ochelarii de soare.

Încetul cu încetul a început să-și spună povestea. Avea 17 ani și deja a trăit o viață întreagă.

Le-a făcut și încercat pe toate și deja a ajuns plictisit de moarte, cu o viață goală. A avut-o ca amantă pe profesoara lui de arte, a pus la cale un bârlog de degenerare și depravare numit „Mule's Pad," în care găștile și grupurile locale le-au făcut pe toate, inclusiv s-au drogat. A împușcat un bărbat și după ce și-a ispășit sentința a trăit pe cât de intens posibil până când, în cele din urmă, a încercat să se sinucidă în disperarea lui de a găsi MĂCAR lucru care mai merita făcut; toate acestea precum și multe altele, la doar cei 17 ani ai săi! Înainte de a se sinucide, mi-a zis, s-a decis să vină să vadă „pisicile" naziste, gândindu-se că asta s-ar putea să fie ultima sa sursă de distracție.

Însă spre surprinderea lui, ceea ce a descoperit aici e că fiecare ființă umană are nevoie de un SCOP în viață dacă vrea să supraviețuiască – ceva ce-i oferă vieții un sens, spre deosebire de căutarea neîncetată de surse noi de distracție.

În fapt m-a convins că vrea să devină un Sturmabteilung!

Potrivit politicii noastre, de fiecare dată când aud asta (și aud asta în fiecare zi), fac tot ce pot pentru a-l descuraja pe candidat. Nu ne dorim amatori, ci luptători dedicați, fanatici, care vor continua să lupte pentru această cauză chiar și prin infern.

În cazul acestui caracter năuc, am mers chiar mai departe. Am făcut glume pe seama lui. I-am spus că niciodată n-o să poată reuși și că-l vom elimina încă din prima zi.

A acceptat provocarea.

„Tu îmi spui ce am de făcut, iar eu voi face!" – mi-a zis.

În mod ciudat, am simțit o DORINȚĂ feroce și arzătoare în aceste vorbe.

I-am spus că nu poate aplica pentru Sturmabteilung până nu împlinește 18 ani.

A plecat luându-și angajamentul de a se întoarce în câteva luni.

În fapt, s-a întors – complet schimbat. S-a dovedit a fi un tânăr blond, cu o construcție de viking gata de luptă.

l-am primit.

Înăuntru nu mai era nici un loc de dormit pentru el. Așa că i-a fost alocată o mașină stricată în care se putea dormi. Încă era iarnă și frig. Dar băiatul s-a mutat în mașină, cu mai multe pături după el.

I-am dat de lucru la curățarea toaletelor și a curții.

A lucrat.

A urmat primăvara, după care o vară fierbinte. Încă mai dormea în mașina stricată, mâncat de țânțari.

L-am încercat la mașina de imprimat și pot spune că niciodată n-am văzut pe cineva dându-și silința atât de mult. Nu mai consuma alcool și droguri de vreme bună, făcea mult antrenament fizic, arătând fiecare semn de reușită. A dus la bun sfârșit o sumedenie de misiuni periculoase împotriva SNCC, NAACP, a comuniștilor și a militanților pentru pace. M-a acompaniat de multe ori în luptă – dar și în pușcărie.

În unsprezece luni, mai rapid aproape decât toți ceilalți care au aplicat înainte și după el, acest tânăr a devenit un membru din departamentul Sturmabteilung și a condus mai multe operațiuni pline de succes împotriva inamicului decât oricare alt ofițer de partid, cu o singură excepție.

Un exemplu pentru munca depusă de acest tânăr, a fost atunci când agitatorii negrii au încercat să detroneze delegația albă din Mississippi. Cu propria noastră „delegație," cu fețele pictate în negru, am ajuns să-i trimitem pe agitatorii de culoare înapoi în Mississippi, lucru care a făcut din aceștia obiectul batjocurii și ridiculizării. Fostul tânăr pierde-vară a reușit să dea buzna pe etajul în care se afla Congresul, cu fața pictată în negru (caricaturizându-i astfel pe negrii), cu pălărie, cu o pânză în jurul brâului (precum sălbaticii din Africa) și cu un trabuc în gură, strigând „Io-s deligațâia den Mississippi, șî-mi cer scaunu în Congres!"

Acest tânăr a evadat din cercul vicios al disperării, plictisirii și al degenerării în care sunt prinși milioane de „tineri moderni" NUMAI pentru că, înainte de a se scufunda pentru totdeauna în mocirla putredă a sifilisului spiritualității moderne, s-a întâmplat să dea de dragostea spirituală și protectoare a vieții pe care Nazismul o are pentru Rasă și Națiune.

Milioane și milioane de tinei din națiunile occidentale se scufundă în diferitele nivele ale mizeriei și degenerării, la fel ca acel pierde-vară ce ne-a bătut la poartă învelit într-o pătură, cu sandale în picioare și cu barbă lungă.

Alte milioane de oameni care nu arată ca acel pierde-vară, sunt pierduți fără a avea un scop în viață, lipsiți de încredere de sine, fără ambiție, fără spiritualitate, lipsiți de

respect pentru casă, steag, țară, părinți și orice altceva, fără autocontrol sau disciplină, lipsiți de etică și de orice fel de standard, oameni care sunt lipsiți de dragoste pentru poporul lor și lipsiți de ură pentru inamicii lor mortali, fără speranță și lipsiți de orice fel de dorință reală de a trăi, în adevăratul sens al cuvântului. Le-a fost stors tot ce aveau în ei. Au ajuns dezgustați de ipocrizia, dezordinea și corupția din timpurile noastre și au RENUNȚAT. Folosind cuvintele lor, aceștia au dat „bir cu fugiții."

În cartea „The Battle for the Mind" (Bătălia minții), renumitul psiholog britanic arată felul în care comuniștii folosesc principiile psihologului rus Pavlov, pentru a „spăla" victimele „pe creier." Și primul lucru pe care îl fac, e să „golească" mintea și sufletul subiectului lor. Îi atacă spiritual până când aceștia RENUNȚĂ. Din momentul în care subiectul e „gol" pe dinăuntru, pentru comuniști e floare la ureche să-i reumple mintea cu orice fel de minciuni doresc ei. Acesta este felul în care sovieticii pot crea victime din cei pe care-i aruncă în pușcărie, care după un an și ceva petrecuți în închisoare sunt duși în fața judecătorilor și strigă în gura mare că sunt vinovați și îi imploră să-i pedepsească; așa s-a întâmplat cu victimele din primul masacru major al lui Stalin.

În multe instanțe, tinerii noștri se aseamănă cu victimele spălate pe creier ale sovieticilor – pe dinăuntru sunt goi sau aproape goi de orice lucru pozitiv. Sunt sătui și dezgustați de aproape toate lucrurile. Cu toate că nu realizează acest lucru, ei sunt disperați să găsească CEVA în care să creadă, să facă parte din ceva mare, să fie VREDNICI, să aibă un scop în viață, să aibă pe cineva căruia să-i pese îndeajuns de mult de ei pentru a-i disciplina și pentru a le arăta ceva ce cu adevărat MERITĂ făcut în lumea asta.

Însă NIMENI NU LE ARATĂ ACESTOR TINERI PIERDUȚI CEVA ÎN CARE SĂ POATĂ CREDE CU ARDOARE.

Au fost făcuți să creadă că trăiesc într-o lume ruinată, murdară, ipocrită și care e pe cale să se spargă în bucăți. Mulți dintre ei au fost răsfățați până la extremă. Alții nu cunosc nimic despre eforturile constructive de a-ți câștiga traiul și li se spune că nu sunt cu nimic mai buni decât negrii (ei încearcă disperați să creadă acest lucru, însă asta îi distruge pe dinăuntru pentru că instinctele sunt mai puternice decât cuvintele).

Și mai grav decât orice e faptul că au fost învățați că a iubi orice lucru cu o iubire matură (cu excepția lor și a plăcerilor lor) e un lucru „prostesc" și „înapoiat." Familia lor, steagul și țara lor, eroii naționali, rasa și chiar și divinitățile lor au fost mânjite în noroi și ridiculizate, până în punctul în care pe cerul lor nu mai există nicio stea fixă, nimic spre care să țintești, nimic în afară de rătăciri aiurea pentru a satisface din ce în ce mai multe plăceri egoiste și lipsite de scop.

Animalele lipsite de judecată pot trăi de pe un moment pe altul, mânate de plăceri și satisfacții pur animalice.

Însă omul a fost binecuvântat – sau blestemat – cu conștiință și cu abilitatea de a-și făuri viitorul. Omul își poate forma o opinie proprie. Acest fapt i-a conferit nevoi cu mult mai înalte decât simpla satisfacție a nevoilor sale animalice. Existența omului nu se limitează doar la necesitatea de a-și umple stomacul. Omul tânjește spre admirația altor oameni și spre o conștiință limpede. Toate religiile antice nu își axau învățăturile pe împlinirea și satisfacerea plăcerilor animalice, ci pe bucuriile cu mult mai de durată și mai profunde ale activităților exterioare, activități care erau bune și de ajutor pentru ceilalți oameni și pentru comunitate. Când oamenii se concentrează numai pe ei înșiși, devin mârșavi și sunt urâți de ceilalți oameni, iar asta, în schimb, îi face să ajungă nefericiți și detestabili.

Și fiecare generație din civilizația occidentală e crescută mai răsfățată și mai egoistă decât generația dinaintea ei. Și în mod predictiv, cu fiecare generație oamenii devin din ce în ce mai nefericiți, până în punctul în care azi avem mulți tineri din cele „mai bune" familii, care ajung să omoare în bătaie oameni bătrâni, ziua în amiaza mare, doar pentru senzație, în timp ce alții se abandonează drogurilor, mizeriei și trândăviei.

În timpul războiului coreean, n-a evadat NICIUN prizonier de război american! Mulți americani (aproape jumătate din ei) au COOPERAT cu inamicul după ce au fost prinși!

Indiferent de cât de vicioși au fost inamicii din toate războaiele precedente, americanii n-au eșuat din a evada în număr mare și întotdeauna au rezistat efortului inamicilor de a scoate informații de la ei.

Dar acum, spiritul de luptă american e pe ducă.

Americanii au mai multe mașini, mai multe telefoane, televizoare, aparatură electrocasnică și obiecte de lux – mai mult din aproape toate lucrurile – decât oricare dintre oamenii care au trăit până acum sau care sunt contemporani cu noi.

Cu toate acestea, niciodată n-au fost atât de goi pe dinăuntru. Niciodată n-au existat atât de mulți oameni care să sufere de o plictiseală atât de intolerabilă. Niciodată oamenii n-au fost înghesuiți atât de mult, precum se întâmplă azi în orașele noastre gigantice. Cu toate acestea, niciodată până acum oamenii n-au fost atât de singuratici, atât de deconectați unul de celălalt.

Există un vast ocean de mizerie spirituală în care se afundă o mare parte dintre compatrioții noștri. Mulți dintre ei nici n-au cunoscut vreodată adevărata spiritualitate și prin urmare nu cunosc nimic cu care să-și umple golul care îngheață sufletul omului „emancipat." Caută cu disperare o scăpare din această răceală sufletească lipsită de speranță și așa o dau în alcool, LSD, pilule și într-un stil de viață nebunesc.

Nu greutățile și lipsurile materiale sunt cele ce-i doboară pe conaționalii noștri, în mod inconștient împingându-i spre suicid național și rasial.

Responsabil de zdrobirea națiunii noastre e un eșec SPIRITUAL, o boală a SPIRITULUI.

Oamenii noștri se strică pe dinăuntru, indiferent că înfățișarea exterioară lasă o impresie de prosperitate și fericire. Asemenea unui om cu o inimă bolnavă, cu prima ocazie în care America și restul civilizației occidentale dă nas în nas cu o criză reală (afară de cazul în care între timp se petrece o schimbare radicală), va păli și va cădea moartă.

Nici un popor cu o spiritualitate sănătoasă n-ar tolera vreodată tipul de orori descrise în Capitolul 1. După cum Spengler a prezis cu mult timp în urmă, civilizația occidentală în frunte cu America, mărșăluiesc de mult pe drumul decăderii și a morții. Nici măcar nu există o opoziție serioasă care să se opună acestui lucru.

Chiar din contră, milioane de oameni și-au făcut un cult al „dragostei" și chiar o „religie" din a-i venera pe proprii lor distrugători și lucrează fără oboseală spre a ne grăbi moartea națională și rasială.

E oare acesta o evoluție naturală? Murim noi oare – ca civilizație și națiune – de bătrânețe, de senilitate și de degradare naturală? Sau există, mai degrabă, o cauză NEnaturală în toată această situație? Iar dacă există ceva nenatural, ceva sinistru, ce este mai exact și cine îl provoacă? Și de ce?

De unde provine acest sifilis spiritual?

FALSIFICATORII HĂRȚILOR

Adesea, afacerile unei națiuni măreațe sunt descrise prin expresia „Corabia Țării." Este o analogie potrivită.

O națiune are un „căpitan," are ofițeri, un echipaj și un navigator care trebuie să dirijeze corabia prin furtuni nesfârșite, printre stânci, bancuri de nisip și alte pericole, continuând să plutească.

Într-o așa-numită țară „liberă," oamenii sunt marinarii.

Voi, cetățenii, ar trebui să cârmuiți corabia statului american. Voi ar trebui să alegeți un căpitan care să facă ceea ce VOI vreți să fie făcut. Mai presus de toate, voi ar trebui să stabiliți politicile de stat prin vot.

Și pentru a putea cârmui „corabia de stat" americană, aveți nevoie de hărți.

Indiferent de cât de iscusit ar fi, marinarul unui vapor nu poate pilota vasul în siguranță, printre stânci și pericole, fără o hartă detaliată.

Și e imposibil de a lua decizii înțelepte în ceea ce ține de politicile corabiei de stat americane, fără informații și date precise – cu alte cuvinte, e nevoie de „hărțile" pe care sunt semnalate pericolele ce se găsesc de jur-împrejurul Americii.

Îți poți imagina ce s-ar întâmpla dacă cineva ar reuși să-i dea căpitanului unui vapor HĂRȚI ERONATE – hărți pe care să apară stânci în locul unde în adevăr se află canalul de navigare, iar acolo unde nu se poate trece cu vaporul să fie trasat un culoar marcat drept „sigură"?

În orice caz, căpitanul ar CREDE că a făcut ceva nespus de greșit, căci cine și-ar imagina că cineva ar fi pe atât de ticălos și josnic încât să ofere hărți falsificate? Cei mai sinceri dintre căpitani nu și-ar imagina niciodată că un astfel de lucru ar fi cu putință.

Exact asta se întâmplă și în America. Acesta este motivul pentru care naufragiem în stâncile comunismului, criminalității, corupției și a degenerării.

Oamenilor buni din această măreață națiune nu li s-au dat NIMIC ALTCEVA decât hărți false, hărți pe care apare un „canal sigur" exact acolo unde se găsesc cele mai mortale stânci, hărți care pretind că singurul canal navigabil existent, e cel al distrugerii.

Oamenii cred și se bazează pe aceste „hărți" contrafăcute – „date" false și „știri" înscenate – și prin asta în mod inocent cârmuiesc corabia de stat americană, care cândva era măreață, prin mai toate stâncile și bancurile de nisip posibile, producând acele tipuri de daune și disperări pe care le-am văzut în primele două capitole.

Oamenilor li s-au spus că adevărații lor eroi și lideri sunt „urâtori," „bigoți" și „fasciști," în timp ce aceia care chiar sunt urâtori și bigoți, sunt exaltați în hărțile noastre falsificate – adică în mass-media – drept „oameni de stat" și „lideri mondiali."

Am fost FORȚAȚI să ne izbim de stâncile comunismului și a degenerării, de către mass-media, TV, cărți, etc., care a portretizat orice tip de putrezeală și mizerie sub etichete ca „iubire," „fraternitate," etc., prin asta asigurându-se că conaționalii noștri vor naviga nebănuitori pe calea plină cu cele mai multe stânci. Și nici chiar atunci când se află în plin naufragiu, oamenii tot nu suspectează că cineva le-a pus în mâini hărți contrafăcute. Din contră, cred cu naivitate că pur și simplu n-au încercat îndeajuns de mult, astfel încât, a doua oară, se izbesc de stânci cu o forță și mai mare.

Spre exemplu, când integrarea produce unele din ororile amintite în Capitolul 1, bieții și înșelații noștri oameni sunt făcuți să creadă că aceste orori demonstrează că avem nevoie de și MAI MULTĂ integrare. În timp ce mincinoșii și contrafăcătorii ne conduc poporul prin „canalele" pline de stânci, îndepărtează și toate farurile și geamandurile care în trecut au ajutat omenirea să acosteze în siguranță în porturi, pe timp de furtună.

Au smuls și au corupt din temelii farul religiei antice, farul familiei, a educației și disciplinei, a standardelor etice, a bărbaților și profesorilor autoritari, a femeilor iubitoare și feminine, și a prețioasei iubiri pentru casă și țară numită „patriotism," fără de care un popor își pierde sensul și în final existența.

Falsificatorii de hărți au avut atât de mult succes în a ne conduce din nou și din nou poporul direct în stânci, pe o perioadă de peste patruzeci de ani, astfel încât milioane de oameni au renunțat, au aruncat toate hărțile, au abandonat orice fel de efort de a mai cârmui această corabie, iar acum sunt în derivă. Alții, mult mai agresivi dar la fel de frustrați, își lasă barba lungă, poartă haine obscene, se urcă pe motociclete și conduc aiurea, atacând aproape orice le iese în cale.

Și alții, mai exact „liberalii," au creat un cult al epavei. Și-au văzut propria viață ruinată sub frustrările spirituale și intelectuale ale minciunilor „liberale" ale falsificatorilor de hărți. N-au avut tăria de a recunoaște rezultatele propriilor lor greșeli, așa că s-au asigurat pe ei înșiși că indiferent de cât de multe stânci se vor izbi, mânați de hărți false, o vor ține sus și tare că traseul pe care ei îl urmează e cel corect și veridic, iar cauza problemelor provine din tabăra „extremiștilor," a „urâtorilor" și a „fasciștilor," care plantează pe ascuns stânci în canalul de navigare.

Târfele și bețivanii bătrâni experimentează un fel alinare a remușcărilor lor de conștiință, atunci când reușesc să seducă și să atragă tineri inocenți în stilul lor putred de viață. În același chip și victimele liberalilor, ale căror vieți au fost deja răsfățate și „naufragiate" de minciunile falsificatorilor de hărți, experimentează o satisfacție depravată atunci când reușesc să seducă tinei inocenți, prin răspândirea acelorași

minciuni și hărți contrafăcute care le-au distrus și viețile lor mizerabile; în felul acesta strică viețile tineretului nostru.

Falsificatorii de hărți și armata lor de victime „liberale" își încep atacul la nivelul minții poporului nostru, pe când copiii sunt încă în grădiniță. În mod subtil, prichindeii sunt bombardați cu incertitudini cu privire la înțelepciunea și metodica propriilor lor părinți. Micile minți sunt făcute să creadă că orice fel de disciplină și ordine impusă în casă sunt „tiranice" și de modă veche – cu toate că copiilor nu li se spune niciodată pe față asemenea cuvinte.

În timp ce trec din clasă în clasă, procesul de inducere în eroare a tinerilor noștri cetățeni continuă. În final, eroii americani ca Washington, Patrick Henry, etc., nici n-au fost eroi adevărați, ci doar niște oameni lacomi după glorie personală. Constituția e „expirată." Spiritualitatea e un fel de „opiu." Etica e „înapoiată."

Personal n-am observat din prima cum această falsificare și distorsionare a moștenirii noastre naționale și această degradare a eroilor și a tradițiilor noastre, ne era practic impusă.

N-a fost decât târziu când, ca tânăr absolvent al Brown University în 1938, am intrat în contact direct cu acești falsificatori de hărți, a căror identificare și detronare urma să devină munca mea de o viață. Însă când eram încă în școală, nici măcar nu i-am suspectat. Nu-mi amintesc nici să mă fi gândit la un astfel de lucru, după cum nu mă gândeam, spre exemplu, nici la grupurile de thuggee din India. La acea vreme eram încă pe cât se poate de ignorant cu privire la comunism, evrei, negrii și cu privire la asaltul națiilor colorate împotriva Rasei Albe și a elitei acesteia.

Într-un fel, mă bucur că am trecut prin această perioadă de ignoranță, pentru că azi, când întâlnesc studenți care sunt plini de îngâmfare datorită „liberalismului" sau a „înțelegerii" pe care o au ei cu privire la problemele noastre sociale, pot fi răbdător cu ei. Îmi pot imagina propria mea reacție dacă, pe când eram student, mi se vorbea de existența unei conspirații evreiești sau orice alt fel de conspirație mondială. Eram convins la acea vreme că studiile mele „aprofundate" care mi-au conferit atât de multă cunoștință, mi-ar fi deschis ochii cu privire la o asemenea conspirație monstruoasă – și chiar dacă n-ar fi fost așa, eram sigur că profesorii și specialiștii știau negreșit despre asta. O asemenea impertinență m-ar înfuria, la fel cum îi înfurie și pe tinerii studenți pe care-i întâlnesc astăzi, pentru că nici ei n-au auzit decât o versiune a acestei realități.

În 1939 participam la cursul „Sociology I" din Brown University și îmi dădeam silința să înțeleg despre ce era vorba. Eram bucuros că am avut ocazia de a studia sociologia, întrucât îmi părea logic că trebuie să existe anumite principii fundamentale care să se afle la baza dezvoltării relațiilor sociale. Eram nespus de entuziast să învăț despre aceste principii bazice după care operează societatea umană, pentru că prin asta

doream să înțeleg evenimentele care aveau loc în jurul meu și, poate, chiar să prezic incidente sociale, în concordanță cu principiile pe care urma să le studiez. Am învățat că într-adevăr există astfel de principii, pe care le voi arăta mai târziu.

Însă vor mai trece mulți ani până când voi descoperi faptele simple, fundamentale și logice ale vieții sociale. Cursul profesorului Bucklin despre societate, în Brown University, a fost cel mai deprimant și confuz. Întregul curs suna foarte edificator, bineînțeles. Folosea tot felul de termeni noi, ca „grupuri etnice," etc., însă indiferent de cât de mult încercam să aprofundez sau să notez vreun principiu din ceea ce ne spunea, nu reușeam. Încețoșarea minții nu era deplorată, ci glorificată. M-am îngropat în cărțile mele de sociologie, complet determinat să descopăr miezul problemei.

Cea mai bună concluzie pe care am putut-o trage din sociologie, a fost aceea că ființele umane sunt unelte neajutorate ale mediului în care ne aflăm; că toți ne-am născut niște grămezi egalemente rigide, iar diferențele dintre realizările și împotmolirile noastre sunt 100% rezultatul forțelor prezente în mediul în care ne aflăm și că, prin urmare, și teoretic vorbind, toată lumea ar putea fi super-genii și regi dacă am putea cumva îmbunătăți suficient de mult mediul fiecărei persoane.

Am fost îndeajuns de curajos să-l întreb pe profesorul Bucklin dacă aceasta e ideea. A devenit roșu de mânie. Mi s-a spus că e „imposibil" de a generaliza, cu toate că eu n-am făcut decât să întreb care e idea fundamentală în sociologie – asta dacă există vreuna.

Am început să văd că sociologia era diferită de celelalte cursuri la care participam. Anumite idei provocau apoplexie în profesor, în principal sugestia că, poate, unii oameni nu erau suficient de buni, că erau nătângi din punct de vedere biologic încă din ziua în care au fost născuți. Alte idei – cu toate că nu erau formulate și afirmate în mod direct – erau nutrite și încurajate, iar acestea erau întotdeauna idei care se învârteau în jurul puterii totale ale mediului în care trăim. Încetul cu încetul am prins idea. La început am folosit-o doar pentru a primi note bune. Când îmi scriam răspunsurile în examene, menționam cu înflăcărare că toate mâinile din lume erau potențiale Leonardo da Vinci, indiferent de cât de negrii erau sau pe cât de bine își mâncau cei mai buni prieteni timp de mii de ani – și că, cu o schimbare rapidă a mediului, și acești canibali ar începe să scrie arii muzicale, să construiască monumente ca Partenonul și să picteze adevărate opere de artă.

Însă mai apoi am început să mă întreb „cum așa?" Cu siguranță că mediul e important. Oricine poate vedea acest lucru. Însă în mod evident lucrurile stau exact pe dos. Poți transforma un geniu natural într-un tâmpit dacă-l crești ferecat într-un dulap întunecos. Însă nu poți scoate un geniu dintr-un idiot, chiar dacă l-ai trimite să studieze

la Brown University. Oare numai bătrânul Bucklin să fi fost înnebunit cu mediul? Sau acesta era de fapt fundamentul sociologiei?

Am mers la bibliotecă și am citit mai multe cărți de sociologie. În mod universal acestea forțau aceiași idee. Am început să fac glume pe seama sociologiei în columna pe care o scriam pentru revista universității și am intrat într-un și mai mare bucluc. Unele dintre columne erau „omorâte" înainte ca acestea să iasă la lumină. Eram încă prea ignorant pentru a realiza că eram angrenat într-o luptă împotriva lui Lisenco, a lui Marx și a întregii teorii sovietice despre ecologismul social, care i-a capturat și hipnotizat sau terorizat pe toți intelectualii. Îmi imaginam că mă războiam doar cu un curs universitar prostesc.

În timpul celui de-al doilea an în Brown, imaginea mea despre lume s-a înrăutățit, întrucât am descoperit din ce în ce mai multă nesinceritate intelectuală în această universitate, care, cel puțin la început, mi s-a părut aproape ca un rai. Încă nu știam aproape nimic despre comunism și cu atât mai puțin cunoșteam despre fratele lui mai mic, „liberalismul." Însă nu puteam evita presiunea constantă care era prezentă peste tot prin universitate, pentru a accepta ideea egalității masive între oameni și a supremației mediului social. În fiecare curs eram respins de lașitatea intelectualilor pentru că nu acceptam nici un fel de doctrină.

Am absolvit filozofia și, cu toate că am admirat strălucirea intelectuală a profesorilor mei, în special cea a prof. Ducasse, am fost profund dezamăgit de retragerea impetuoasă a acestora, de fiecare dată când erau întrebați despre propriile lor opinii cu privire la adevărul obiectiv referitor la diverse topice. Mi s-a spus că „căutarea eternă" e calea spre cunoaștere. (Și nu tăgăduiesc acest lucru). Însă dezbaterea inteligentă e de asemenea vitală pentru orice fel de progres, dar nu poți avea dezbatere inteligentă acolo unde opoziția fie nu există, fie se evaporă ca o vedenie atunci când încerci să pui mâna pe ea.

Intram în boala socială a lașității moderne și a fricii patologice în fața unei personalități puternice sau a ideilor solide. Dale Carnegie a codificat și comercializat această boală paralizantă sub forma „cum să-ți faci prieteni si cum să influențezi oamenii," care în esență se rezumă la principiul de a nu avea nici personalitate și nici sentimente sau idei solide și de a deveni pasiv și gol, astfel încât „tovarășul tău" să-și poată afișa ideile și personalitatea LUI. Însă la rândul său, și tovarășul tău încearcă să devină „popular" prin pasivitate și lipsă de pasiune, așa că, în final, ajungeți ca două baterii moarte și fără curent. Asemenea roboți umani sunt victimele perfecte pentru a fi înrobiți de societatea anilor '84, însă deloc adaptați unei societăți de oameni curajoase și libere.

Am găsit aceiași abordare în fiecare materie, cu excepția științelor și pentru acestea din urmă am fost foarte recunoscător. Aici, în geologie și psihologie, am putut găsi câteva

principii și legi care rămas acolo atunci când m-am întins pentru a le apuca. Așa că m-am desfătat în aceste materii, iar în celelalte m-am răzvrătit până la limita capacității mele.

În sociologie, am mers până acolo încât am completat în mod impertinent o fișă de examen, pentru care aproape că am fost exmatriculat din Brown. Ne-au cerut să scriem un eseu despre factorii care conduc la criminalitate și delicvență.

Am scris o fabulă despre o echipă de genii ale lumii științifice care au plecat în Africa pentru a stabili ce anume le determină pe furnici să fie furnici. Au căutat în stânga și dreapta până când au găsit niște mușuroaie de furnici și în final au descoperit că atunci când ouăle erau eclozate în tunele dintr-un anume mușuroi din Africa, din ele ieșeau niște ființe care, crescând printre creaturi cu șase picioare numite „furnici," au fost atât de afectate de acest mediu încât ele însele au devenit furnici: își mișcau antenele precum furnicile, se cățărau precum furnicile, arătau ca furnicile și ERAU furnici.

Am fost chemat în fața administrației pentru această nerușinare și aproape că am fost exmatriculat. Mi s-a dat totuși oportunitatea de a rescrie eseul. Și de dragul părinților, a iubitei mele bunici și a tușicii Margie, m-am așezat în bancă și am scris ceea ce știam că profesorii voiau să audă – un text în care să arăt că nefericiții și prea-excelenții copii ai negrilor erau invariabil împinși să fure de la părinți, neamuri și prieteni, să-i jefuiască pe necunoscuți cu arma în mână și în final să înjunghie oameni, în pură disperare datorită mediului lor murdar.

Între timp învățam foarte multe lucruri din nesfârșitele discuții de grup pe care le aveam cu prietenii mei Vic Hillery și Bob Grabb. Ambii erau adânciți până la urechi în „liberalismul" ce devenea din ce în ce mai răspândit, cu toate că eu încă nu știam ce era. Am descoperit că ideile mele pur și simplu se băteau cap în cap cu ale lor. Ideile mele cum că romanele cu tentă socială sunt periculoase (pentru că permit anumitor idei să se strecoare în minte, în timp ce aceasta e hipnotizată de o iluzie a „realității") erau în special iritante pentru ei amândoi, pentru că eu aspiram la o carieră creativă, iar ei să devină romancieri și scriitori. Atacurile mele direcționate spre romanele sociale pe care ei aspirau să le scrie, erau dureroase. Și reacțiile lor, în special cele ale lui Hillery, erau cele mai pasionale. Purtam discuțiile până noaptea târziu, terminând cu rezultatul obișnuit: nici un progres. Însă prin aceste discuții am învățat arta controversei.

La început am fost prea sincer și naiv pentru a face orice altceva în afară de a încerca să-mi fac oponentul să vadă adevărul, folosind forța și sinceritatea maximă. Însă mai apoi am văzut că atunci când făceam asta cădeam pradă celor mai josnice și viclene trucuri. Poziția mea ajungea să fie imens ridiculizată și exagerată, după care îmi era trântită în față în mod triumfant, spre marele amuzament al spectatorilor sau

participanților în conversație. Nu-mi puteam crede ochilor când chiar și prietenii mei mi-au făcut asta. Adesea eram prea rănit de asemenea tactici „liberale" pentru a mă apăra.

Însă, la fel ca orice alt lucru din viața mea, când am descoperit inevitabilitatea unei astfel de jonglerii ilogice, m-am educat cu privire la ea pentru ca mai târziu să pot întoarce situația în defavorul prietenilor mei „liberali."

La Brown, am intrat din ce în ce mai des în conflict cu super-liberalismul predominant, cu toate că încă nu realizam despre ce era vorba. Tovarășii mei, cursurile la care eram înscris, profesorii mei și cele mai erudite cărți, toate îmi păreau că sunt scufundate în nebunie. M-am luptat cu ferocitate cu aceasta și, datorită ignoranței mele, mă ghidam în principal după instinct. Pur și simplu nu auzisem încă de comunism nimic mai mult decât că era o doctrină ținută de câțiva fanatici undeva peste ocean. Dar n-aș fi crezut niciodată că dormitoarele, campusul, casele de fraternitate și sălile de curs din Universitatea Brown erau împânzite de această murdărie. Pe atunci, dacă cineva ar fi încercat să-mi spună un lucru atât de „fantastic," i-aș fi râs în față disprețuitor!

Din moment ce ideea „egalității" bazate pe mediu social promovată de liberali e literalmente o nebunie (o deziluzie menită să ia locul realității); din moment ce oamenii sunt și ei niște creaturi care diferă în funcție de rasă, aidoma câinilor, cailor, păsărilor și aidoma oricărei alte creaturi în această privință; din moment ce unele rase de oameni sunt mai strălucite decât altele (iar unele sunt infinit mai stupide decât altele), e inevitabil că, dacă încerci să pui laolaltă o mână de fapte despre comportamentul uman și dacă pornești de la premisa că ei sunt egali din punct de vedere ereditar, o să te împotmolești în tot felul de nebunii și contradicții evidente. Și exact asta s-a întâmplat!

Dacă încerci să te contrazici cu tipul din casa de nebuni care se crede Napoleon, acesta nu numai că-ți va dovedi că are dreptate, dar te va și urî pentru simplul fapt că ai pus la îndoială „adevărul său sacru și sfânt" și va suspecta că misiunea ta e aceea de a-l „prinde." Însă dacă va încerca să-și scrie „dovezile" despre faptul că el e Napoleon într-un jurnal „științific," dacă e un nebun de tip „lucid," curând va vedea că „dovezile" sale nu arată prea bine în scris. Așa că va recurge la o redactare „pretențioasă" și la tot felul de fraze pompoase, cu scopul de a începoșa acele argumente care, dacă ar fi fost clare, în mod evident că erau nebunești.

Exact asta am găsit în „sociologie," numai că n-am realizat asta la acea vreme. Nu știam care era problema. Știam doar că mi-era imposibil să intru în termeni cu „sociologia." Nici vorbă de a pune mâna măcar pe un singur fapt care să fie sigur și clar. Totul era „în general," „pe de o parte – și apoi pe de o altă parte," „Blatner și Fink au spus așa-și-așa, însă mai apoi Fiddler și Fud au spus exact invers," etc., etc., la infinit.

M-am băgat, cu capul înainte, într-una dintre simptomele fundamentale ale timpurilor noastre, o nebunie pe cât se poate de literară – un efort disperat, frenetic și compătimitor făcut de către acei oameni care pretind a fi cei mai luminați din întreaga omenire, de a se agăța de iluzia că singura diferență dintre Shakespeare și sălbatic e mediul social; că dacă am reuși cumva să îmbunătățim acest mediu social, orice canibal poate deveni un Chopin, orice pigmeu un Nelson, orice bantu un Beethoven și chiar și ulițarii din estul Indiei pot deveni un Voltaire. Istoria, biologia, știința politică, economia și orice cunoștință științifică trebuie sucită și scrântită la extremă, pentru a putea menține această iluzie nebunească și evidentă.

Felul în care cei afectați de această nebunie modernă își ascund demența de ceilalți – și mai ales de ei înșiși – e prin acel proces de alterare științifică a tot ceea ce intră în conflict cu doctrina lor „sacră." Din acest motiv ni se spune mereu că în această lume lucrurile sunt mereu „gri," că nu există „soluții simple," că un există „alb și negru." E adevărat că multe lucruri există în „nuanțe de gri" și nu în alb și negru, dar asta nu înseamnă că alb și negru nu există deloc. Și de exact această nebunie încearcă să ne convingă oamenii moderni al „egalității," pentru că nu își doresc ca vreun on de rând cu capul pe umeri să se trezească și să le spună că aiurează.

Simplu spus, teoriile „egalității" îndrugate de acești popi ai „științei moderne" i-ar face și pe elevii de școală primară să râdă în hohote, dacă ar fi formulate în teorii clare, în alb și negru, în limbaj simplu. În viața de zi cu zi aceștia sunt stupizi și nesinceri! Însă în scris, acești șarlatani intimidează și impresionează multe minți învățate, prin bolboroseala lor „pretențioasă," producând astfel „liberali" fanatici.

Sociologia a fost un ocean fără sfârșit de noroi gri. Singurul lucru clar pe care l-am putut găsi, e că mediul social e totul, în timp ce ereditatea e doar un mit născocit de brutele sudice care încercau să-i re-înrobească pe negrii.

De fel, sunt un rebel. Așa că m-am răsculat împotriva acestei nebunii. Nu eram sigur de ceea ce era, sau care era motivul pentru care ei insistau cu ea, însă lucrul pe care îl știam e că erau demenți.

Pe toată perioada în care am studiat la Brown, nu am înțeles niciodată de ce atâția oameni care în mod evident erau inteligenți și învățați, sufereau de complexe extreme cu privire la ceea ce părea a fi o nebunie evidentă.

Acum, după mai bine de douăzeci de ani și trei războaie, știu ce anume se petrecea acolo și de ce. Eram înconjurat de cea mai elementară dintre toate minciunile falsificatorilor de hărți și, anume, negarea RASEI; negarea adevărului că și oameni au acel lucru numit RASĂ, după cum e cazul cu toate celelalte specii.

Pentru ca schema falsificatorilor de hărți să funcționeze (după cum se va arăta mai încolo), mai întâi trebuie să trântească la pământ și să distrugă rezistența căpitanului civilizației, elita Rasă Albă. Trebuie să-i distrugă spiritul și abilitatea de a lupta. Trebuie să-l umple cu sentimente de vinovăție și degenerare. Apoi și doar apoi vor putea acești falsificatori de hărți împreună cu armata lor de corcituri să-i copleșească pe campionii Albi ai civilizației, prin simplă majoritate numerică.

Așa că falsificatorii de hărți au exploatat în mod strălucit una dintre cele mai antice și mortale eșuări de a produce o intoxicare în masă, cu ceea ce în fapt e cea din urmă și cea mai periculoasă superstiție a omenirii: „umanitarismul." Rasa Albă a fost dezarmată și otrăvită cu această minciună isteață. Pentru a înțelege această escrocherie, trebuie să „de-gândim" o mare parte din presupunerile pe care le-am făcut agale sau de multe ori plini de optimism.

Propria mea experiență cu un pahar din zoaie, e un exemplu perfect al nevoii frecvente de a de-gândi o concepție greșită.

De când eram încă un băiețel, mi-au fost atribuite diverse „treburi" în jurul casei. Una dintre acestea au fost vasele.

Însă nu cred că am spălat vasele ca alți copii.

Experimentam, mă minunam și încercam să aflu „de ce"-urile din spatele tuturor lucrurilor. Odată am fost derutat timp de ore întregi cu privire la apa care rămânea în pahar atunci când îl scoteam aproape de tot din zoaie, cu gura în jos. Am întrat dintr-un bucluc într-altul experimentând cu clăbucii de săpun. Ce anume îi făceau? Ce erau ei? Vor deveni ei oare mai mari dacă voi adăuga diverse lucruri în apă? Am încercat pudră de talc, muștar și orice altceva la îndemână. Rezultatul obișnuit era că cineva din familie punea mâna pe mine.

Însă mintea mea investigativă, care adesea mă ducea în șopron pentru a „experimenta" cu apa de spălat, a rămas cu mine. Dintotdeauna una dintre pasiunile dominante din viața mea a fost aceea de a descoperii legile naturale din spatele lucrurilor care, la o primă vedere, păreau a fi o mie de „minuni" deconectate una de cealaltă – la fel ca apa din paharul întors cu gura în jos și clăbucii de săpun.

Am început să descopăr că în spatele acestor lucruri se ascundeau legi cu adevărat frumoase – că lucrurile din acest univers sunt în mod măreț organizate, atâta timp cât noi suntem suficient de strălucițI, obiectivi și persistenți pentru a găsi aceste legi și această organizare. M-am „îndrăgostit" de preocuparea mea de a descoperi și utiliza legile Universului.

Desigur, curând am descoperit că nu eram descoperitorul original al acestei organizări ale universului și nici ale metodelor de învățare a legilor și sistemelor sale. În liceu am

aflat că această preocupare încântătoare a mea se numea „știință" și că mulți oameni minunați, cu sute de ani înaintea mea, s-au uitat și ei în apa de spălat, în ceruri, în mări și în orice altceva au reușit să privească în acest univers. M-am aruncat asupra acestor cunoștințe precum un om flămând și am devorat-o. Fiecare nouă îmbucătură era o încântare. Chiar și cele greu de digerat deveneau delicatese, atunci când le puteam înghiți și digera intelectual.

Că nu vacuumul din paharul întors cu gura în jos în zoaie „sugea" apa în interiorul acestuia, ci presiunea aerului asupra apei din chiuvetă o ÎMPINGEA ÎN SUS în interiorul paharului – acesta a fost o îmbucătură greu de înghițit. Însă am digerat-o și a fost bună! Asta m-a învățat să nu fiu prejudiciat și să nu s-ar la concluzii ușoare.

Adesea aparența pur și simplu nu era adevărată, chiar dacă adevărul părea mai puțin probabil la început. Am învățat că întreaga istorie a progresului științific al omului, a reprezentat lupta sa de a se descotorosii de idei care la început păreau corecte și care, prin urmare, au fost pre-judecate A FI corecte în societățile primitive. Nu trebuia decât să sugerezi că „dumnezeu" nu există – asta când toată lumea ȘTIA că acesta a creat pământul, cerurile, marea și oamenii, etc. – și te trezeai ars pe rug sau sacrificat în numele dumnezeului evreiesc.

De când cu creștinismul, toată lumea știa că pământul era plat. Și primilor neghiobi care au sugerat că era de fapt rotund, nu numai că li s-a râs în față, dar unii au sfârșit arși pe rug pentru o asemenea „nebunie."

În mod tragic, întreaga istorie a omenirii e terfelită cu milioane de repetări a arderii oamenilor care au îndrăznit să sugereze neadevărul din prețioasele prejudicii ale vremii. Fiecare generație din secolele trecute a privit cu groază la această istorie a stupidității și nebuniei, în care oamenii acelor timpuri erau exterminați pentru că au avut curajul de a pune sub semnul întrebării superstițiile populare.

Bigoții fiecărei ere și-au scuturat capetele în necredință și oroare cu privire la vracii din alte ere, după care au vânat și au distrus pe oricine a îndrăznit să-i i-a la întrebări pe popii contemporani cu ei.

De ce scriu asemenea lucruri? Nu sunt acestea exact aceleași argumente pe care cealaltă tabără le folosește? Nu e oare „liberalismul" în cele mai josnice faze ale sale? Și nu sunt oare chiar și cuvintele „prejudecată," „bigotism," etc., cele mai grele armamente din arsenalul comuniștilor și al celorlalți pioni din aparatul inamic?

Bineînțeles că da.

Inamicul tună și fulgeră fără încetare împotriva „bigotismului" „rasiștilor" și a „anticomuniștilor," etc. Se presupune că sunt cel mai mare bigot dintre bigoți. Îi „urăsc" pe negrii și pe evrei, „exclusiv datorită culorii pielii lor." Aceasta este

propaganda răspândită de inamic. În vreun fel anume – spune superstiția din zilele noastre – am dezvoltat o ură nefondată împotriva oamenilor egali, dar de culoare diferită.

Păi haidem să examinăm această idee, așa cum odată am examinat clăbucii de săpun și apa de spălat din interiorul paharului. Ar fi absolut prostesc să urăști o persoană doar pentru că nu-ți place culoarea pielii sau a părului său; asta dacă acestea ar fi fost singurele diferențe. Asta ar fi la fel de stupid ca detestarea înghețatei de ciocolată doar pentru că e închisă la culoare.

M-aș ghemui și aș muri de rușine înainte de a accepta să fiu parte dintr-o asemenea idioțenie și nebunie. Atunci de ce conduc un partid nazist, de ce-i înjur pe negrii și de ce vorbesc despre gazarea trădătorilor evrei comuniști?

Nu e asta cea mai gravă formă de „bigotism," „ură" și „prejudecată?" Nu!

Timp de ani de zile oamenii au suferit din cauza deziluziei cum că pământul era plat. Aceia care au îndrăznit să pună sub semnul întrebării această idee, au fost arși sau crucificați.

Și pentru și mai multe mii de ani – și chiar și acum, oamenii sfârșesc arși sau crucificați pentru că pun sub semnul întrebării ideea care spune că „omul" e „centrul universului" și prin urmare e mai presus de legea naturală.

Aceea este întreaga sursă a problemelor ideologice din ziua de azi, ideea „liberală" că oamenii pot sfida legea naturală.

Copernic și Galileo au luptat și au suferit pentru că au dovedit că pământul nu e centrul universului. La urma urmei, oare n-a fost dumnezeu acela care a spus că pământul e centrul universului, iar omul gloria s-a încoronată, stăpânitor peste creație? Bineînțeles! Prin urmare, Copernic și Galileo erau o doi „urâtori" diabolici pentru că au sugerat altfel. Dacă acest cuvânt ar fi existat la acea vreme, fără îndoială că aceștia ar fi fost numiți „fasciști."

Din moment ce acești doi domni au sfârșit „crucificați" pentru că au insistat pe Legea Naturală în loc să insiste pe o lege scrisă de om, în cele din urmă dovezile s-au strâns una peste alta și au demonstrat că ei amândoi aveau dreptate. În zilele noastre numai nebunii mai îndrăznesc să pună la îndoială faptul că pământul e rotund sau că acesta nu este decât o mică planetă care se învârte în jurul unui soare foarte mic, într-o galaxie minoră dintr-un univers imens. Lupta împotriva acestui prejudiciu a luat sfârșit. Azi suntem prea „iluminați" pentru a mai cădea victime unei prejudecăți atât de stupide.

La naiba!

De fiecare dată când țin un discurs în fața unui grup universitar, găsesc acolo profesori super-„intelectuali," iar studenții universitari sunt super-iluminați, după cum e și normal în astfel de instituții. Nu e loc de vrăjitorie sau superstiție acolo. Nu, domnule! Își lasă barba lungă și-și coafează părul pentru a-și arăta disprețul pe care îl au pentru neghiobii de rând, stupizi, neiluminați, prejudiciați și bigoți, așa ca mine și ca alți rasiști.

Atitudinea lor e identică cu cea a curților bisericești care i-au condamnat pe domnii Copernic și Galileo; cu alte cuvinte, se conformează servili prejudecăților timpurilor noastre (care dictează că fiecare creatură pe două picioare cumva are „demnitate" și „drepturi," dar și un fel de „valoare" mistică, pentru simplul fapt că arată întocmai ca un „om.")

Sunt portretizat drept un lunatic sălbatic și delirant, un „nebun" și un eretic! Niciunul dintre cei „iluminați" nu poate vedea că ceea ce ei le fac „rasiștilor" din ziua de azi, e exact ceea ce au făcut și bigoții care l-au condamnat pe Copernic. Asemenea tuturor bigoților, ei au dreptate – și se asigură mereu că am înțeles acest fapt.

Un profesor de la Universitatea New Hampshire a mers până acolo încât a admis că e un „bigot," când am vorbit despre posibilitatea ca el să vadă vreodată lucrurile așa cum le văd eu.

„Niciodată!" a icnit acesta în fața tuturor, asemenea clerului care l-au examinat pe Copernic și ideile sale eretice. Am menționat că oricine poate greși și că oricine se poate schimba în cele din urmă – chiar și eu. El însă a ținut-o tot pe a lui. Ura rasismul și mereu îl va urî și era mândru e asta! Și chiar asta e ideea.

Intelectualii liberali din ziua de azi, care se mândresc cu metodologia științifică și cu faptul că au „orizonturi largi," în adevăr sunt unii dintre cei mai închiși la minte, cei mai fariseici și bigoții plini de cea mai mare ură din istoria omenirii. Nici un trib primitiv care se închina în rând cu vracii săi, n-a fost vreodată mai viciați în ura și superstiția lor față de eretici precum sunt intelectualii marxiști, anti-rasiști și liberali din zilele noastre.

Poziția lor intelectuală e superstiție pură și nealterată, iar pe noi, ereticii, ne ard cu cele mai învăpăiate focuri ale urii și minciunilor lor.

Bineînțeles că vor nega acest lucru, icnind și răsuflând plini de furie. Însă haide să examinăm acest fapt. Haidem să facem întocmai ce face știința cu paharul întors cu gura în jos în zoaie și să vedem care e poziția acestora.

Hai să începem prin a-i scuti de luptă pe creștinii religioși devotați, care oricum nu acceptă realitatea din fața ochilor lor. Dacă-mi vei spune din start că „Dumnezeu a

creat întreaga omenire după chipul său, inclusiv pe negrii sălbatici canibali," atunci n-are sens să continuăm, pentru că biblia nu reprezintă o dovadă științifică.

(În orice caz mie mi-e greu să-mi imaginez un dumnezeu care în mod voit și dinadins a creat și a aruncat în lume, în toată inocența, asemenea creaturi făurite după „imaginea" sa, precum sunt aborigenii australieni sau canibalii congolezi care se comportă ca animalele. Dacă „oamenii" sunt într-adevăr „copii" unui dumnezeu bun, cu toții „creați după imaginea sa" – atunci concluzia că noi toți suntem niște „frați" egali e pur și simplu lipsită de sens. Pentru că nu văd nici un motiv corect sau sincer pentru care dumnezeu să-i fi dat omului alb toată inteligența, frumusețea și energia pe care acesta le-a etalat de-a lungul istoriei, în timp ce negrilor care sunt de șapte ori mai numeroși, le-a dat toată stupiditatea, puturoșenia, urâțenia, etc., pe care aceștia au etalat-o timp de mii de ani.)

Cu toate acestea, dacă postulezi că acest dumnezeu este „tatăl omenirii," atunci de acolo nu e decât un pas până să argumentezi că dumnezeu vrea ca toți „copii" săi să fie „egali" și că noi, rasiștii, suntem niște ticăloși și niște „prejudiciați" dacă îi „discriminăm" pe unii dintre copii său, afirmând că noi suntem superiori.

(Bineînțeles că nu spun că toți creștinii vor argumenta că toți oamenii sunt egali. Mulți dintre ei vor susține că dumnezeu i-a proiectat pe unii să fie inferiori din naștere, ca parte din planul său. Personal nu pot să cred că un dumnezeu bun ar face asta cu mai bine de șase șeptimi (6/7) din omenire. Mi-e imposibil de crezut că dumnezeu a vrut să creeze un canibal congolez pe jumătate animal, când ar fi putut crea un alb inteligent, energetic și frumos – în special când te gândești că a creat de cel puțin șapte ori mai multe „imagini" colorate de-ale sale, în comparație cu omul alb.)

ÎNSĂ LIBERALII PE CARE I-AM ÎNTÂLNIT NU-L POSTULEAZĂ PE „DUMNEZEU."

Cei mai mulți dintre ei sunt niște atei aroganți și batjocoritori. Iar marxiștii și comuniștii, după cum toată lumea știe, sunt toți niște militanți ateiști!* Prin urmare, credința lor într-o egalitate între oameni, când aceasta nu există nicăieri altundeva în Natură, e superstiție pură.

(Apropo, eu NU sunt ateu. Cred că ateismul e plin de tot atâta superstiție ca și unele religii. Religiosul spune: „Am examinat universul și l-am descoperit pe ‚dumnezeu;' ‚dumnezeu în stânga, dumnezeu în dreapta' și dacă cineva nu cade de acord cu asta, sunt niște eretici și niște nelegiuiți. Eu sunt singurul care deține adevărul." Pe de altă parte ateistul spune: „Am examinat universul și n-am găsit nicio 'putere-supra-umană' care să se califice pentru titlul de 'dumnezeu'." Pentru mine, afirmația ateistului e la fel de infatuată ca și afirmația fanaticului religios, poate chiar mai rea, pentru că încearcă să dovedească o teză negativă. Personal cred că niciunul din ei nu deține

adevărul. Ambii își dau cu presupusul, pornind de la date insuficiente. Observațiile mele indică faptul că există multe lucruri care au loc și care ar putea fi (și probabil că sunt) activitatea unei agenții supraumane, care poate fi numită vag „dumnezeu." Prefer să numesc această agenție „Destin" sau „Providență." Acesta este sensul la care mă refer când spun că există „dumnezeu." Însă nu sunt un bigot cu privire la acest subiect și într-un fel sau altul caut să iau în considerare toate datele științifice disponibile.

„Agnostic." Răspunsul meu la ghicitoarea universului – care cred că e răspunsă cu certitudine nejustificată atât de religios cât și de ateist – e pur și simplu „Nu știu."

Treaba mea nu e aceea de a fi un predicator, ci de a fi un soldat pentru poporul meu.

Când examinăm sursa comună a tuturor superstițiilor și erorilor din cauza cărora oamenii au suferit de-a lungul veacurilor, descoperim în fiecare caz că credințele în supranatural al fiecărui grup de oameni, de la cele din jungla congoleză și până la cele din ziua de azi, fiecare religie conține un factor constant și permanent: egocentrismul. Ele toate pornesc de la presupunerea că adepții religiei respective sunt speciali în vreun fel sau că există ființe supranaturale care au un interes aparte în ei, iar dacă ei întrețin slujbele cerute și evită anumite tabuuri, atunci ei vor câștiga o ascendență specială în această lume și o ascendență totală în lumea de dincolo.

Vanitatea umană – credința că oamenii sunt în vreun fel speciali – dintotdeauna a fost bariera din fața progresului științific. Pământul era centrul universului și oricine punea sub semnul întrebării acest lucru, însemna să rănească egoul uman, așa că asemenea eretici trebuiau să moară. Omul a trebuit să fie creația specială a unui dumnezeu special. Iar acela care chestiona acest lucru de asemenea trebuia să moară, pentru că dacă afirmația nu era adevărată, atunci omul ar fi fost doar un „homo sapien," o formă animală inteligentă și cu abilități de comunicare care făcea parte din Natură și, deci, trebuia să respecte legile Naturii.

E ceva normal ca oamenii să se iubească și să se admire pe ei înșiși, iar falsele lor credințe în superstiții mereu s-au împărtășit din această imensă iubire de sine.

Această capacitate infinită de iubire de sine l-a orbit neîncetat pe om în ceea ce ține de adevărul științific.

Pentru că adevărul științific descoperă faptul că omul nu este nu știu ce, dacă e pus pe scala acestui univers.

Lupta pentru știință a reprezentat o bătălie constantă în interiorul omului, pentru a se vedea EXACT AȘA CUM EL E și nicidecum așa cum și-a imaginat el că e.

Iar acea bătălie încă se mai dă.

Ultima confruntare din această lungă luptă are loc chiar acum.

Dar am descoperit și „călcâiul lui Ahile" al marxiștilor și liberalilor!

Marxiștii și majoritatea liberalilor sunt nereligioși. Îl renegă pe dumnezeu în mod lăudăros și arogant. Ei sunt proprii lor dumnezei. „Omenirea" a devenit „dumnezeul" lor. Aceștia renegă orice fel de agenție supranaturală. Așa că, ei nu pot afirma ceea ce omenirea a susținut timp de secole și, anume, că dumnezeu l-a creat pe „om" ca pe o făptură specială. Nu! Marxiștii și liberalii sunt, cel mai adesea, materialiști – așa că nu pot afirma un asemenea lucru.

Acest fapt îi plasează într-o situație de imposibilitate absolută – tot ce noi ar trebui să facem acum, e să profităm de acest avantaj și să-i împingem în colț, fără milă.

Dacă omul nu e decât un animal inteligent și prin urmare face parte din Natură – ceea ce marxiștii și liberalii mărturisesc – atunci omul se supune și el tuturor legilor biologiei și evoluției, aidoma celorlalte animale.

Omul religios poate și într-adevăr trage o linie între oameni și restul creației. „Dumnezeu l-a creat pe om ca pe ceva special," spune acesta. „Și orice se află deasupra acestei linii, se numește 'om,' iar acesta e sfânt, sacru și special."

MARXIȘTII ȘI LIBERALII NU POT FACE LA FEL. ACEȘTIA NU POT TRAGE NICIO ASRFEL DE LINIE CARE SĂ-I SEPAREU PE OAMENI DE RESTUL NATURII. Aceștia propovăduiesc, și asta se află chiar în esența diacronei lor, că tot ceea ce există e în „nuanțe de gri" și niciodată în alb și negru – că nu există linii demarcatoare între ființe.

Așadar, dacă-l întrebăm pe marxistul ateist sau pe liberal despre „drepturile naturale ale omului" sau despre „demnitatea umană," noțiuni care au fost predicate cu atâta ardoare de Martin Luther King, prin asta ne punem inamicii cu fața la perete. Dacă nu există providență, atunci de unde și-a căpătat omul „drepturile," drepturi care sunt atât de diferite de drepturile cailor, ale maimuțelor sau chiar ale viermilor? Cu ce sunt mai aparte „drepturile" noastre care ne permit să omorâm vaci pentru a le mânca, în timp ce vacile nu au nici un „drept" de a ne omorî pe noi pentru a ne mânca? Și într-adevăr, ce anume este „omul"?

Fenomenele din această lume există în grade, nicidecum în absolut. Am auzit de o veche poveste despre un om care a încercat să treacă print-un șuvoi care avea în jur de 60cm și pe când era în mijlocul șuvoiului a căzut într-o adâncitură de 6m și s-a înecat. Cine e un om „înalt"? Din ce moment un om e considerat „gras"?

De câte pietre e nevoie pentru a forma o „grămadă"? Două? Trei? Cinci? Cât de bătrân e un om „bătrân"? Când anume un „bebeluș" încetează să mai fie bebeluș? În ce an? În ce lună? În ce săptămână? În ce zi, oră, minut, secundă, etc.?

Orice examinare științifică făcută asupra lumii animale arată că nu există nici un fel de linie între un set de fenomene și un alt set de fenomene. Cu siguranță că există grupuri care pot fi recognoscibile, însă grupurile se umbresc unele în altele la extremități, fără să traseze o linie clară între ele.

Acum, fără a-l postula pe „dumnezeu," așa cum fac și marxiștii, etc., explică conceptul de „om" – ca o masă de ființe absolut omogene și „egale," complet separate și situate deasupra legilor care guvernează restul Naturii, O NATURĂ ÎN CARE ABSOLUT TOATE CELELALTE CREATURI EXISTĂ ÎN DIFERITE GRADE DE APTITUDINE, ATÂT LA NIVELUL INDIVIZILOR CÂT ȘI A GRUPURILOR.

În absolut orice altă specie de creaturi, atât animale cât și vegetale, există grupuri de varietăți recognoscibile, care se deosebesc de alte grupuri din aceiași specie prin curaj, longevitate, abilitate de adaptare, sensibilitate, etc.

Printre plante, cai, câini, maimuțe, șerpi, porci, flori, păsări și pisici există rase. Unele rase sunt puternice. Altele sunt delicate și timide. Unele sunt stupide, dar rezistente. Altele sunt slabe, dar inteligente. Există cai de povară și cai de curse; câini de sanie și pudeli dresați și foarte inteligenți, rasă de ogari și de terra nova; există păsări colibri și pinguini.

Nimeni cu capul pe umeri n-ar spune că „toate păsările sunt egale" sau că „toate rasele de câini sunt egale" sau că „toate maimuțele sunt egale." Fiecare zoolog cunoaște faptul că cimpanzeii sunt cei mai inteligenți, în timp ce babuinii sunt cei mai stupizi – cu toate că aceste amândouă rase fac parte din aceiași familie de bază. Același lucru se poate spune despre fiecare specie de animal din lume. În fiecare specie rasele se diferă între ele prin calități.

Cu toate acestea, când vine vorba despre ceea ce ei numesc „un tip de primată inteligentă," care umblă pe două picioare, care gândește și vorbește mai bine decât un cimpanzeu – marxiștii devin dintr-o dată religioși și vorbesc de „drepturile omului," de „demnitate umană," etc.! CE „demnitate umană"? Dacă chiar există „demnitate umană" pentru un animal, atunci de ce în numele rațiunii nu există și „demnitatea cimpanzeilor" și „drepturile maimuțelor" sau chiar și „drepturile șerpilor"?

Liberalii și ateiștii nu au răspuns la această întrebare. Egalitaristul de rând îți va trânti în față statistici kilometrice încercând să-ți arate că un anume canibal congolez odată a învățat să joace șah, a fugit în cursa de alergare de 100m sau că a mers la Harvard.

Acest „argument" e ca și cum ai încerca să „dovedești" că caii de curse și de povară sunt la fel, dacă antrenezi un cal de curse să tragă o căruță, ori dacă antrenezi un cal de povară să alerge într-o cursă. Cu toate acestea ar fi un cal de povară atipic dacă ar participa la curse, după cum și calul de curse înhămat la o căruță tot atipic ar fi. Chiar

dacă norocul ar face ca un cal de povară să câștige o cursă de alergat, asta tot nu e o dovadă că rasele de cai nu există. Numai un idiot ar încerca să mențină un astfel de argument.

Dacă vrei un cal de curse, îți prăsești un cal de curse; nu încerci să-ți antrenezi și să bați un cal bătrân care toată viața a tras plugul, ca să devină un cal de curse.

În plus, nu-ți cheltui toți banii hrănind un cal de povară cu cele mai bune grâne, sperând să scoți din el un veritabil cal de curse, în timp ce îți neglijezi exemplarele de rasă.

Și chiar asta este superstiția – sau „religia," dacă vrei – din timpurile noastre; asta e ceea ce se întâmplă la nivel global. Acesta este fanatismul irațional, nebunesc și egocentric de care mă lovesc în fiecare universitate în care țin un discurs.

Nu există nici un motiv pentru asta. E NEraționalul dus la extremă. Nu conține nici un pic de logică. Violează orice logică. Nu există nicio scuză pentru ea. E o „credință" oarbă a celor care pretind că venerează știința și faptele.

Iar aceasta ne-a fost vârâtă pe gât în mod conștient și cu viclenie de falsificatorii de hărți, care ȘTIU că este o MINCIUNĂ!

În fiecare veac, cei cu adevărat iluminați au fost nevoiți să se lupte și adesea să moară din cauza stupidității și prejudecăților murdare ale celor care se credeau pe ei înșiși a fi păzitorii adevărului. Orice persoană „decentă" știa că pământul e plat și că e centrul universului și i-au aplaudat pe preaînalții și preafericiții sfinți care l-au persecutat pe Galileo, atunci când acesta a propovăduit înfiorătoarea poveste cum că pământul nu era, la urma urmei, centrul universului.

Azi, fiecare liberal „decent" crede că „omenirea are 'demnitate'." Unii oameni religioși își bazează credințele pe câte vreun edict al lui dumnezeu și așa își pot motiva credința în egalitate. Așa că preoții și predicatorii se războiesc fanatic împotriva acestei noi „erezii" care crede în existența raselor umane.

Iar marxiștii și liberalii se luptă tot atât de fanatic pentru aceste lucruri, cot la cot cu preoții pe care în alte împrejurări îi disprețuiesc!

Faptul științific e acela că omul e super-inteligent, dar în același timp e și un fel de animal care, la fel ca toate viețuitoarele, e împărțit în „rase"!

În zilele noastre, acest fapt științific e la fel de zguduitor precum a fost și faptul că pământul nu e centrul universului. Iar împotriva acestui fapt este îndreptată aceiași luptă frenetică, perpetuată de aceiași bigoți care, de două mii de ani încoace, i-au crucificat pe cei ce dețineau adevărul.

Blestemul omenirii „liberale” și „umanitare” e egocentrismul și vanitatea. Iar falsificatorii de hărți au învățat cum să se folosească de aceste defecte pentru a distruge omenirea.

Liberalul modern moare încet la gândul că în această lume există milioane și milioane de semeni de-ai lui care nu sunt decât niște gunoaie (în comparație cu cele mai bune exemplare dintre semenii săi). Așa că îi crede pe falsificatorii de hărți și neagă acest fapt – îl neagă și-și face o religie din asta – religia „liberalismului” și, în cele din urmă, a marxismului. Nu există nici un pic de logică în asta, afară de vechea atitudine „dacă nu cazi de acord cu noi, te vom reduce la tăcere și te vom distruge,” care, timp de mii de ani, a fost soarta fiecărui luptător angajat în războiul pentru adevăr și contra bigotism.

Există totuși o diferență.

Omenirea ar fi putut crede că pământul e centrul universului – și să prospere în propria ei eroare. Natura a avut grijă ca oamenii să continue să evolueze, eliminându-i pe cei inapți și îmbunătățind rasa în mod constant, în ciuda egocentrismului uman.

Egocentrismul „egalitar” al omenirii „iluminate” din ziua de azi, DISTRUGE ÎNSĂȘI OMENIREA.

Falsificatorii de hărți cunosc prea bine acest lucru, dar continuă oricum, împrăștiind MINCIUNA atroce și suicidală că oamenii nu se diferențiază între ei prin rasă și calități, așa cum e cazul în întreaga Natură.

Aceasta este miezul falsificării de hărți, care ne dirijează poporul și țara spre stânci, spre un naufragiu total.

În ziua de azi faptele științifice despre RASĂ sunt defăimate și suprimate, exact așa cum au fost suprimate și cele cu privire la pământul rotund, acum câteva sute de ani.

Notează însă că de această dată, progresul dinspre superstiție spre știință nu se îndreaptă în direcția naturală.

După ce a fost impusă, eroarea despre „lumea plată” a existat timp de aproape două mii de ani, până când oamenii au devenit suficienți de curajoși și de disciplinați pentru a GÂNDI în loc de a simți, învățând astfel că ei nu erau nici pe departe centrul universului, ci doar niște puncte minuscule aflate pe un mic glob sferic, ce se învârte în jurul unui soare foarte modest, într-o galaxie minoră. Odată ce au cunoscut acest fapt, nu s-au mai REÎNTORS niciodată la credința în lumea plată.

Însă în cazul faptelor cu privire la rasă, avem de-a face cu un tipar nou și sinistru, care ia naștere chiar sub ochii noștri.

Timp de milioane de ani omul a trăit aproape de Natură și nimeni nu și-ar fi permis să spună că „toate vacile sunt egale," „toate găinile sunt egale," „toți câinii sunt egali" sau chiar „tot cucuruzul e egal." FAPTUL etern și constant al ÎNTREGII vieți era NEegalitatea prezentă în rândul tuturor viețuitoarelor, atât dintre indivizi cât și dintre VARIETĂȚILE de indivizi. Nici un fermier n-ar fi putut supraviețui pretinzând că tot cucuruzul e egal și n-a avut nevoie de nici un savant pentru a-i spune că anumite rase de câini, cum e cel ciobănesc, sunt mai inteligente și mai apte în păstorit, în timp ce alți câini pot fi mai puțin inteligenți însă, cum e cazul rasei Husky, mai înzestrați în mod natural pentru activități care necesită forță, cum ar fi trasul saniei. De asemenea, nu și-ar fi dat fata după un bărbat dintr-o rasă de oameni inferioară.

Apoi, când oamenii au început să se îndepărteze de Natură și să trăiască în mod artificial în complexe urbane și mecanizate numite „orașe," au încetat să mai vadă lecțiile Naturii iar falsificatorii de hărți și-au văzut în asta oportunitatea vieții lor.

Nici un fermier care creștea găini, vaci, cai, etc. – și care a observat inegalitatea prezentă peste tot în Natură – n-ar fi putut fi convins de minciuna că rasa înseamnă totul în Natură, dar nu și în cazul oamenilor.

Însă omul născut în spital sub anestezie, alăptat dintr-un biberon de sticlă, crescut pe ciment și asfalt în loc de iarbă și păduri, hrănit din conserve și cutii și „educat" 100% din cărți care n-au nici un fel de contact cu realitatea dură a Naturii, acest om a putut fi convins că „nu există așa ceva ca 'rase diferite de oameni'."

Falsificatorii de hărți s-au apucat să-și repete această MINCIUNĂ la nesfârșit, minciună care azi ne-o trâmbițează drept un „fapt" atât de „acceptat" încât oricine îndrăznește să chestioneze acest „fapt," e din start etichetat drept un „bigot," „plin de ură" și, în cele din urmă, un „nazist."

Din această minciună a egalității pornesc toate celelalte falsificări ale faptelor naturale, care i-au fost impuse poporului nostru neajutorat. Din ideea de bază falsă cum că oamenii sunt născuți egali din punct de vedere biologic, aceștia au dezvoltat principiul marxist care spune că dacă toți oamenii sunt născuți egali, atunci fiecare om e ÎNDREPTĂȚIT la o moștenire egală a tuturor lucrurilor din această lume. Iar de aici a luat naștere o altă minciună de-a lor, care spune că toți ar trebui și au responsabilitatea de a servi în mod egal în guvern, indiferent de abilitățile sau calificările pe care le au – premisa de bază a preaiubitei lor „democrații" și marxism.

Însă această minciună despre rasă nu e singura care ne ucide oamenii și națiunea; din minciuna de bază despre „egalitate," aceștia s-au întins și au construit un vast aparat de minciuni în care sunt incluse presa, televiziunea, radioul, revistele, cărțile, filmele și până și publicațiile religioase, care mint despre orice.

Pentru a arăta cât de puternică a devenit această rețea otrăvitoare de minciuni, dați-mi voie să vă prezint doar un SINGUR exemplu despre felul în care poporul american e ținut complet și neajutorat de ignorant cu privire la ceea ce se întâmplă cu adevărat în jurul nostru.

Voi începe prin a-l întreba pe cititor ce s-ar fi întâmplat cu doar treizeci de ani în urmă dacă eu, George Lincoln Rockwell, aș fi dezertat din Statele Unite în Germania Nazistă; dacă aș fi denunțat America, dacă aș fi devenit un zelos cetățean nazist al Germaniei, după care să mă întorc în America și să-l asasinez pe Franklin D. Roosevelt.

Își imaginează cineva că guvernul nostru și organele mass-mediei ar fi insistat, din nou și din nou, că asasinarea lui Roosevelt a fost exclusiv acțiunea unui singur om, adică eu – fără să aibă nicio legătură cu naziștii – așa cum au insistat în cazul lui Oswald, despre care au spus că a fost un „lup singuratic" care n-a avut absolut nimic de-a face cu mișcarea comunistă globală, cu toate că existau suficiente dovezi că comunismul e SPECIALIZAT în asasinări, dar și că Oswald a fost o parte vitală din corpul comunist internațional?

Pentru a oferii cititorilor o idee despre cât de falsă e întreaga noastră rețea de informare, atunci când vine vorba de orice lucru legat de rasă sau comunism, am să relatez doar faptele CUNOSCUTE din spatele asasinării președintelui Kennedy, iar TU ești invitat să judeci felul în care această mașină de produs minciuni a păcălit America.

Lee Harvey Oswald a admis că aventura sa în terorismul comunist a început în cartierul Bronx al orașului New York, pe când era încă un adolescent. I s-a înmânat un fluturaș procomunist de către unul din cei doi spioni comuniști evrei, Julius și Ethel Rosenberg, spioni care în cele din urmă au fost electrocutați în pușcăria Sing Sing pentru trădare.

După ce a citit pamfletul comunist din partea comunistului evreu Rosenberg, Oswald a fost inspirat să obțină și să citească scrierile lui Marx și Lenin. Mai târziu, în Dallas, a declarat că „Das Kapital" a devenit „biblia" sa.

În loc să se bucure de țelurile și interesele americane normale, tânărul Oswald a început să-și îmbibe mintea cu fanatismul comunismului. Toți milionarii erau „dușmani ai poporului," niște „tirani" care ar trebui omorâți.

Juggernautul care, pe 22 noiembrie 1963, i-a zburat creierii președintelui american2 (un milionar), a fost inițiat în cartierul newyorkez Bronx, direct de pe paginile cărților „Manifestul comunist," literatura lui Rosenberg și „Das Kapital."

Îmbibându-se în mod continuu în ura otrăvitoare a comunismului, Oswald a devenit un tânăr liberal pseudo-intelectual tipic.

În marină, comandantul său Lt. John E. Donovan, a relatat cum Oswald, asemenea studenților de aripă stânga pe care îi întâlnesc mereu, era plin de vanitate liberală, marxistă și „intelectuală," și plin de o atitudine arogantă de superioritate față de întreaga omenire ne-marxistă.

În octombrie 1959, plin de ură față de Statele Unite „capitaliste," Oswald a călătorit în Uniunea Sovietică, și-a predat pașaportul la ambasada SUA, a renunțat la cetățenia americană și a aplicat pentru una sovietică. Într-o conferință de presă din Moscova, a criticat Statele Unite ale Americii, a spus că americanii sunt „bigoți" și „exploatatori" și a nesocotit tot ceea ce era american.

În mod normal e foarte dificil să obții un permis de muncă în Rusia. Însă Oswald n-a întâmpinat nicio dificultate în acest sens, după ce s-a împrietenit cu un șef de fabrică pe nume Alexander Zeger, pe care Oswald îl descrie în jurnalul său (13 ianuarie 1960) drept „un evreu polonez." Acest evreu îi oferă lui Oswald un loc de muncă de top în fabrica sa. Crezi sau nu, Oswald a primit și o plată regulată din partea „Crucii Roșii," pe întreaga sa ședere în Rusia! (din cartea „Portrait of the Assassin" de Gerald Ford, p. 51)

În Kiev, Rusia, sovieticii aveau o școală de teroriști și asasini. În timp ce locuia în orașul rusesc Minsk, Oswald a întreprins călătorii de lungă durată în Kiev! Un alt fapt foarte ciudat e că lui Oswald i-au fost acordate privilegii extraordinare în Uniunea Sovietică, asta în condițiile în care el nu era încă un cetățean sovietic. I-a fost permis să folosească pușca și a practicat tragerea la țintă!

În jurnalul său (18 octombrie 1960), Oswald notează faptul că iubea o evreică pe nume Ella Germain. S-a îndrăgostit nebunește de ea în timp ce își petrecea timpul cu colegii și prietenii săi evrei, însă aceasta nu i-a întors dragostea. Pe 13 aprilie acesta se căsătorește cu o rusoaică atractivă pe nume Maria Pruskova, cu care a avut un copil. După doi ani și jumătate petrecuți în Uniunea Sovietică, dintr-o dată Oswald cere guvernului sovietic un favor care aproape niciodată nu era acordat, și anume o viză de ieșire pentru soția și copilul sau sovietic, pentru a se întoarce în SUA!

Uimitor e faptul că a primit acest permis rar fără absolut nici un fel de dificultate. Mai apoi i-a scris senatorului John Tower, cerându-i ajutor pentru a reveni în Statele Unite.

Avem aici un bărbat care a comis trădare pe față, și-a denunțat patria, și-a predat pașaportul și era în mod public disprețuitor față de Statele Unite, poporul american, guvernul și idealurile acestuia.

Cu toate acestea, forțe imense s-au pus pe treabă și Ambasada SUA din Rusia i-a înapoiat pașaportul lui Oswald!

Ca și cum asta n-ar fi fost de ajuns, Oswald a cerut și a și primit suma de $435,00 de la guvernul pe care l-a denunțat și l-a trădat, pentru a se întoarce înapoi!

Departamentul de stat al guvernului american a eliberat o viză de imigrant pentru Oswald, pentru ca acesta să-și poată aduce nevasta, pe Maria, în Statele Unite.

(Doar ca și comparație, am fost vânat de guvernul englez și expulzat din Anglia în 1962, cu toate că nu sunt un criminal și în nici un fel neloial, asta în timp ce trădătorul evreu-american Soblen a fost răsfățat în toate felurile posibile în aceiași perioadă în care eu mă aflam acolo, iar Anglia a refuzat să-l predea pentru a fi deportat în Statele Unite – chiar în timpul în care eu eram expulzat!)

Trădătorul Oswald și nevasta sa au sosit în Statele Unite pe 13 iunie 1962 și au pornit direct spre Dallas.

Înregistrările arată că Oswald i-a spus unui stenograf public că în 1962, un „inginer" din zonă s-a oferit să publice o carte despre Uniunea Sovietică, carte care să fie scrisă de Oswald. Însă se face că un om pe nume Michael Paine e un inginer care afirmă că nu l-a întâlnit și nici nu l-a cunoscut pe Oswald decât în 1963, la o petrecere de aripă dreaptă și pro-Castro. Oswald, care recent s-a întors din Uniunea Sovietică, a fost invitat la o petrecere castristă simpatizantă a Rusiei și toți adepții locali ai aripii drepte, procomuniști și alți unitarieni, quakeri și lucrători pentru „pace," au fost prezenți pentru a-l întâlni pe Oswald și pe soția sa rusoaică. Doamna Ruth Paine a participat și ea la petrecerea castristă; acesta era o liberală și o simpatizantă fanatică a aripii drepte, preda la Colegiul Antioch din Yellow Springs, Ohio și la Universitatea Pennsylvania; a studiat rusa și era atrasă de orice era rusesc și sovietic. (Apropiații ei erau unitarieni). Se pare că la această petrecere soții Paine au devenit atât de fermecați de acest trădător Oswald, încât au început să-l finanțeze pe el și pe familia sa, iar doamna Oswald s-a și mutat împreună cu ei!

În acest timp, Oswald a fost angajat și concediat la mai multe locuri de muncă, după care s-a mutat în New Orleans – care este orașul cu cea mai mare concentrație de comuniști din sud. De aici Oswald a contactat partidul comunist și comitetul „Fair Play for Cuba" din New York.

Acum comitetul „Fair Play for Cuba" afirmă că activitățile lui Oswald din New Orleans n-au fost sub nicio formă autorizate de ei. Cu toate acestea, există șase scrisori foarte lungi trimise de Oswald comitetului, scrisori care au fost publicate în ziarul New York Times pe 9 decembrie 1963, p. 38, din care reiese foarte clar că Oswald lucra mână în mână cu comitetul „Fair Play for Cuba." Șeful comitetului, V. T. Lee (numele evreiesc al acestuia e Tappin), a declarat că a „pierdut" sau „rătăcit" copiile indigo ale scrisorilor pe care le-a trimis lui Oswald.

Între timp, Oswald a fost fotografiat ținând în mână o armă și ziarul său favorit „The Militant." Acest ziar este ziarul comuniștilor trotkiști din „partidul socialist muncitoresc," iar numele pe care-l poartă spune destul de multe despre natura acestuia. Membrii comuniști trotkiști ai „partidului socialist muncitoresc," dintre care în jur de 90% sunt evrei și negrii, sunt „militanți" violenți care disprețuiesc activitățile mai subtile ale partidului comunist de rând și ale Rusiei Sovietice, pentru că sunt „prea încete." Aceștia sunt adepți pasionali ai doctrinei lui Trotki, care instigă la o „revoluție violentă internațională." Comuniștii chinezi, africani (100% negrii) și castriști (50% negrii), sunt de asemenea adepți violenți ai doctrinei pline de sânge ale lui Trotki, care își îndeamnă urmașii la vărsare de sânge, ucidere și asasinare.

Am mers la Biblioteca Congresului Statelor Unite ale Americii și am cerut o copie a ziarului „The Militant," ziarul comunist cu care Oswald s-a fotografiat plin de mândrie, alături de arma lui de asasin. Mai jos e un citat din acel jeg comunist. (Decideți singuri ce tip de „ură" l-a ucis pe președintele Kennedy – și care ne va ucide pe fiecare dintre noi dacă nu oprim numaidecât acest fel de incitare.

„CE-AR FACE CASTRO CU PRIVIRE LA RASISM, DACĂ EL AR FI PREȘEDINTELE STATELOR UNITE"

„Voi ilustra acum la ce anume ne referim atunci când spunem 'decolonizează America acum'. Să ne imaginăm că în noiembrie 1960, Fidel Castro și nu John F. Kennedy, a fost ales președinte al SUA. Având la bază lunga sa istorie de eliminare a barierelor rasiale din Cuba și de stopare a brutalității poliției, în jur de 95% dintre polițiștii din această țară, atât albi cât și negrii, nordici sau sudici, s-ar îmbarca în primul avion pentru a evita persecuția. Mulți dintre aceștia ar sfârși în Africa de Sud, ca „refugiați." Acolo ar găsi un climat politic și rasial care să fie în totalitate compatibil și congenial cu ei."

„Dacă „Bull" („taur") Conner ar fi prins și arestat înainte de a fugi din țară, Fidel Castro nu i-ar permite nimănui să-l linșeze. Ar fi judecat în mod corespunzător. În audierea deschisă ar fi prezentate dovezi pentru cei 30 de ani ai săi de tiranie și teroare, în care a ocupat postul de comisar al poliției din Birmingham. Bătrânului „Bull" i s-ar permite să se apere. Avocații săi vor avea ocazia să le interogheze și pe victimele acestuia, dintre care o mare parte sunt negrii. Iar din moment ce e de neimaginat ca vreo instanță să-l găsească inocent, acesta ar fi scos afară și împușcat."

„Între timp, în prima sa zi de mandat, Fidel ar fi ocupat întreaga zonă sudică cu trupe federale, fără amânări birocratice, închisorile ar fi golite de toți luptătorii pentru libertate și de victimele sistemului Jim Crow. Noua administrație a lui Fidel ar decreta desegregarea imediată a tuturor facilităților publice. Din acel moment, oricine ar comite un act de discriminare ar ajunge la închisoare sau în centrele de

reabilitare (eufemism comunist pentru 'lagărele de concentrare'), în determinarea de a-i vindeca de nebunia rasistă. Toate locurile de muncă, toate casele și toate oportunitățile ar fi puse la dispoziția tuturor, fără discriminare."

„Dar cel mai frumos lucru pe care Fidel l-ar face, ar fi să desființeze întregul aparat reprezentativ al FBI și ar arde toate gunoaiele secrete și toate bârfele intime ale poliției, pe care mii de agenți psihopați ai FBI le-au adunat de-a lungul anilor. L-ar pune pe J. Edgar Hoover într-o celulă din penitenciarul din Atlanta, ca pedeapsă pentru cele patru decenii de neglijare criminală a datoriei. Hoover n-a protejat niciodată drepturile constituționale ale negrilor."

„În mod trist dar realistic, chiar și un pacifist e nevoit să facă o predicție care-i va speria și-i va alarma pe mulți. Iar predicția e aceea că, pentru ca problema rasistă să fie rezolvată, va fi nevoie de o revoluție în stil Castro. Din nord și până-n sud, bărbatul alb din SUA nu are de gând să renunțe la sistemul său de tip Jim Crow, exact ca fanaticii din Uniunea Sud Africană."

În dovezile și mărturiile voluminoase despre asasinare, soția lui Lee Oswald, Maria, a admis că Oswald a folosit numele de „A. Hidell" atunci când a trimis după arma cu care l-a ucis pe Kennedy, deoarece „Hidell" sună aproape ca „Fidel" – (Castro!)

Pe perioada în care a locuit în casa soților Paine, Oswald a practicat tragerea la țintă cu arma pe care o ținea în garajul casei. Într-o zi a intrat în casă și a început să-i explice soției că General Walker trebuie să fie eradicat pentru punctele sale de vedere „extremiste," de aripă dreaptă, anticomuniste și „fasciste." Doamna Oswald, plină de naivitate, a spus aceste lucruri atunci când a fost interogată de Biroul Federal de investigații. Cu toate acestea noi ar trebui să credem că aceasta nu a vorbit niciodată despre aceste lucruri cu doamna Paine, care era protectoarea și singura sa confiantă, singura persoană din America care povestea cu ea în rusă – singura limbă pe care o înțelegea.

În luna septembrie a fost anunțat că Președintele Kennedy va vizita Dallas.

Trei săptămâni mai târziu, dna. Paine îl sună pe dl. Truly – managerul depozitului de manuale școlare din Texas – de la care obține un loc de muncă pentru Oswald.

Cam într-o oră după ce doamna Paine l-a sunat pe dl. Truly pentru a-l angaja pe Oswald, în locul ideal pentru asasinarea președintelui de pe traseul paradei prezidențiale, Oswald s-a prezentat pentru a închiria o cameră pe Beckley Street 1026 N, sub numele de „O. H. Lee"!! Camera era mult mai mică decât cea în care era cazat înainte și îl costa cu $1 pe săptămână mai mult! De asemenea, de ce anume și-a dat acel nume? (Vezi New York Post, 10 decembrie, 1963, pagina 22). Poate cineva cu capul pe umeri să pună la îndoială faptul că în spate se afla o intenție criminală, cel puțin în

mintea lui Oswald, atunci când acesta s-a angajat la depozitul de manuale școlare și că implicarea doamnei Paine este cel puțin foarte suspicioasă?

Între timp, Bernard Weissman împreună cu un alt evreu din New York au condus până în Dallas pentru a publica un anunț într-un ziar din Dallas, în care au menționat data exactă la care președintele urma să fie asasinat. Tipărit într-un chenar negru, anunțul îl atacă pe Kennedy în cea mai extremă manieră.

Consideră: Dallas, un presupus focar de extremiști de aripă dreapta, aparent nu a putut produce nici un „extremist" care să vrea să-și pună banii la bătaie pentru a scrie un anunț atât de „extrem" împotriva lui Kennedy. Așa că doi evrei au fost nevoiți să bată tot drumul din New York pentru a tipări acest anunț „extremist" în Dallas. De ce?

Mai târziu a ieșit la iveală că partenerul cu care Weissman a călătorit 1500 mile din New York în Dallas pentru a publica un anunț plin de ură la adresa lui Kennedy, era un lider de frunte al organizației „Young Americans for Freedom" – o organizație fondată și dirijată de evreul Marvin Liebman, un „fost" comunist!

În timpul șederii sale în Dallas, la cererea unui „inginer" local (dl. Paine era un „inginer"), Oswald a început să scrie o carte procomunistă, pro-troțkistă, pro-castroită (dar antisovietică). (Ar trebui să scot în evidență aici faptul că marea majoritate a comuniștilor americani, mai ales cei troțkiști și roșii, consideră că sovieticii au trădat revoluția comunistă prin faptul că au recreat instituțiile necesare societății și anume: autoritățile, familia, căsătoria, disciplina – lucruri pe care fanaticii marxiști le consideră a fi perversiuni „fasciste" ale „comunismului pur." Comuniștii troțkiști – unde sunt incluși majoritatea comuniștilor evrei – devin comuniști rasiști la fel ca și comuniștii chinezi, comuniștii negrii din Africa și ca și corciturile negroide precum comuniștii castroiți și cei cubanezi. Aceștia sunt comuniștii „evazioniști," „de aripă stângă" care preferă doctrinele pline de sânge ale lui Troțki, în locul politicilor mai moderate din Rusia.)

Însă cel mai semnificativ și uimitor aspect din episodul lui Oswald, e istorisirea stenografului public despre ceea ce s-a întâmplat când Oswald a predat secțiunea din carte în care se vorbea despre Kiev, unde sovieticii își aveau școala de asasinare și teroare.

Stenograful raportează că atunci când Oswald a ajuns la episoadele în care se vorbea de Kiev, a devenit nespus de agitat, a rupt întregul manuscris și toate notițele și a plecat lăsând doar 10 dolari ca plată!

Cuplul Paine l-a luat pe Oswald la o întâlnire a uniunii American Civil Liberties, care în mod literal a apărat mii de comuniști, criminali și sabotori și l-a ajutat pe Oswald să aplice pentru aderare. I s-a spus că ACLU „apără radicalii" – lucru pe care îl și face.

Cu puțin înaintea asasinării, Fidel Castro a organizat o paradă numită „Hate America" (urăște Ameirca) în Havana, Cuba. Le-a dat gloatelor castroite să poarte pe străzi un coșciug cu inscripția „John F. Kennedy," la strigătele și uralele cubanezilor roșii. Deasupra coșciugului, Castro a amplasat o pancartă imensă pe care scria „aici zace Kennedy, ucis de revoluția cubaneză!" (vezi: Y. A. F. New Guard, Nov. 1966, page 13)

Robert Williams, americanul negru care a publicat The Crusader a strigat gloatei: „Pentru prea mult timp Kennedy a persecutat americanii negrii! Curând vom fi răzbunați!" (New Guard, Nov. 1966)

Cu trei zile înaintea asasinării președintelui Kennedy, FBI a arestat trei teroriști castroiți în New York, teroriști din aceiași ligă cu Oswald. Biroul Federal de Investigație (FBI) a dezvăluit faptul că, dacă acești trei teroriști comuniști nu ar fi fost prinși, aceștia urmau să plaseze bombe pe Wall Street, să detoneze rafinării de petrol în New Jersey și să împrăștie un val de asasinări și teroare prin New York!

Acest lucru ar fi avut loc în jurul zilei de 22 noiembrie – ziua în care președintele a fost împușcat!!

Mai jos e un extras dintr-un articol publicat în ziarul „New York Journal American," 18 noiembrie 1963:

> „Dacă FBI ar fi eșuat să distrugă un complot cubanez determinat să răspândească moarte, teroare și distrugere în zona metropolitană, sursele guvernamentale au spus că cei trei sabotori capturați plănuiau să distrugă punctele cheie din sistemul național de apărare din orașul New York; plănuiau de asemenea să arunce în aer rafinării de petrol – rezultatul așteptat: distrugeri în valoare de 100 milioane de dolari; plănuiau să amplaseze bombe incendiare în cel mai mare centru comercial newyorkez și să antreneze zece pro-castroiți în arta sabotajului. Acești zece indivizi se antrenau deja, în mod clandestin. Rezultatul așteptat: un program de sabotaj care în timp ar fi urmat să paralizeze orașul în mod complet. Detonarea podurilor și a facilităților de transport subteran spre exemplu, puteau face parte din planurile lor de viitor."

Cu o zi înaintea asasinării, pe 21 noiembrie, postul de radio Havana s-a lăudat că comunismul castroit urma să „exporte" un terorism sângeros împotriva tuturor națiunilor din Emisfera Vestică – inclusiv în Statele Unite! (Washington Post, Dec. 8, 1963)

Între timp, în mod inexplicabil, Oswald scapă până în Mexico unde ia legătura cu ambasada sovietică și cea cubaneză; de asemenea e văzut de martori într-o dubă! Polițistul de frontieră își amintește că Oswald era însoțit de două femei (doamnele Paine și Oswald?) (Toronto Telegram)

(Doamna Paine deținea o dubă cu care obișnuia să-l transporte pe Oswald, inclusiv din New Orleans spre Dallas.) Oswald a vorbit cu ambasada comunistă din orașul Mexico, chiar înainte de a reveni în Dallas pentru asasinare.

Ca fapt istoric, Castro în mod simultan răspândea omor și teroare în Venezuela, unde cetățenii americani erau bătuți, răpiți și omorâți de teroriștii castroiți. Pe 7 noiembrie 1963, congresistul pe nume Kirsten a trimis o avertizare oficială președintelui Kennedy, cu privire la faptul că comuniștii antrenau „asasini profesioniști pentru atacuri în Statele Unite"! (Northern Virginia Sun, Nov. 27, 1963, Page 1).

După exact cincisprezece zile de la această avertizare oficială, președintele Kennedy a fost ucis de un asasin comunist. Iar acum nouă ni se spune că nu a fost decât acțiunea unui „singuratic," motiv pentru care nu trebuie să ne supărăm pe comuniști, pe sovietici sau pe Cuba!!

Pe 22 noiembrie 1963, Lee Oswald l-a omorât pe președinte, trăgând cu arma de la fereastra clădirii în care doamna Paine i-a rezolvat un loc de muncă! (Doar o „coincidență," desigur.) În doar câteva minute de la momentul în care s-a aflat că asasinul era comunist, departamentul de stat al Statelor Unite a emis o cerere agențiilor principale de știri din SUA, pentru a minimaliza orice conexiune dintre Oswald și comunism, „cu scopul de a evita agravarea relațiilor cu țările sovietice și cu Cuba." (Washington Daily News, 4 decembrie, 1963, p. 5). Rămânem stană de piatră la cât de comunist e propriul nostru departament de stat. Poate îl va ajuta pe cititor să vadă realitatea comunismului din țara noastră, dacă am inversa situația. Să presupunem că Germania lui Hitler încă e puternică, iar eu l-am împușcat pe președinte. Îți poți imagina cumva că departamentul de stat ar trimite o cerere mass-mediei, cerându-i să nu menționeze faptul că sunt nazist pentru a evita relații deranjante cu dl. Hitler?

Orice american de rând se întreabă în mod firesc, cum se face că un trădător notoriu și un dezertor de partea Rusiei, a putut să șadă liniștit la fereastra unei clădiri de pe traseul paradei prezidențiale, cu o armă, și să-l împuște pe președinte, în ciuda supravegherii FBI-ului, a serviciilor secrete și a departamentului de poliție din Dallas, iar la final să părăsească imobilul de unul singur?

Răspunsul e absurd de simplu. Tragic de simplu! Datorită propagandei anti-„extremistă" de dreapta, condusă chiar de președinte, toate forțele de securitate erau cu ochii pe anticomuniști. N-a rămas nimeni care să fie atent la pericolul adevărat și mortal, adică comuniștii! În materie de câteva minute de la împușcare, poliția din Dallas a arestat cinci ANTIcomuniști din mulțime. Acești cinci indivizi au fost reținuți timp de patru zile, din cauza isteriei nebune care s-a dezlănțuit împotriva anticomuniștilor, cu toate că poliția, între timp, l-a prins pe adevăratul făptaș care în

fapt era chiar un comunist. Tot ei au permis ca acesta să fie împușcat în subsolul sediului de poliție, de către un evreu, după care l-au încarcerat pe asasinul asasinului.

Președintele a fost împușcat pentru că el, împreună cu evreii și restul aripii stângi, au orbit America cu privire la pericolul mortal pe care comuniștii îl reprezintă. În timp ce anticomuniștii erau vânați de forțele de securitate, comuniști antrenați și mortali precum Oswald, umblau liberi și nesupravegheați, după cum se întâmplă cu sute de mii asemenea lui, care circulă liberi prin America.

Partidul Nazist american a fost osândit de către avocatul general Kennedy drept neamerican. Însă dacă Partidul Nazist american ar fi fost lăsat să rezolve lucrurile în felul său, fratele avocatului general n-ar fi fost niciodată împușcat, pentru că Lee Oswald ar fi fost în mormânt, acolo unde, conform Constituției, ar fi trebui să se afle. Iar comuniștii morți nu pot împușca oameni și nu pot răsturna guverne.

Nu există „cale de mijloc" cu comuniștii și nici poziții „moderate." Ești fie tu, fie ei; iar când sunt ei, se întâmplă ce s-a întâmplat și cu președintele Kennedy.

După ce Oswald a părăsit clădirea din care l-a împușcat pe președinte, întregul plan al evreilor și al comuniștilor de a eradica aripa dreaptă și de a-și avansa planurile spre o Americă Sovietică, începea să se desfășoare în fața lor. Dacă Oswald nu era prins, n-ar fi existat nicio voce care să sugereze măcar că comuniștii au făcut asta și la fel ca și în incidentul cu bombă din biserica din Birmingham, în care autorul e necunoscut, aripa de dreapta anticomunistă ar fi fost „linșată" în mod violent „pentru uciderea iubitului nostru președinte"! – cu toate că, aidoma bombei din Birmingham, nu a existat nici un „proces corect" – doar „linșare" în mass-media.

Cred că Destinul s-a implicat în acest moment și și-a vârât coada în mașinăria evreo-comunismului. Cea mai improbabilă șansă a făcut ca un polițist din Dallas să audă posibila descriere a suspectului – înălțime, greutate, vârstă, etc. – și a dat de un bărbat care se potrivea descrierii. Când a încercat să-l oprească, acesta l-a împușcat pe polițist. Și toate planurile comuniștilor s-au năruit! Oswald se afla la o depărtare de doar câteva clădiri de apartamentul lui Rubenstein, îndreptându-se acolo probabil pentru a se ascunde. Însă prin faptul că l-a împușcat pe ofițerul erou Tippit, toate planurile le-au fost date peste cap. A încercat să fugă dar a fost prins.

Mi-e imposibil să pun o suficient de mare emfază pe magnitudinea acestui eveniment, care a și schimbat istoria!

Dacă Oswald ar fi „dispărut" la fel cum a dispărut și „făptașul atentatului din Birmingham," ar fi fost răspândită propaganda că asasinarea președintelui a fost făcută de către „extremiștii periculoși" de aripă dreaptă și de „fasciști," propagandă care ar fi avut un efect mortal și ar fi reprezentat cireașa de pe tort în instaurarea

comunismului în America. În mijlocul atmosferei emoționale care ar fi cuprins țara, nimic n-ar fi putut opri decretarea celor mai extreme legi de controlare a armelor, de dezarmare a americanilor și lichidarea completă a tuturor „extremiștilor" anticomuniști.

Pentru a dobândi acest lucru, teroriștii castroiți erau dispuși să-l omoare pe președinte!

Destinul l-a pus pe ofițerul Tippit în calea acestor nelegiuiți. Tippit a murit făcându-și datoria. Însă moartea sa a salvat America de la amenințarea iminentă a unei revoluții comuniste! Admit că nu-mi venea să cred că comuniștii ar fi pe atât de nebuni încât să-l împuște pe președinte, însă cu cât analizez mai atent faptele, cu atât mai convins devin că ziua de 22 noiembrie era marcată drept „Ziua Revoluției" pe agenda comuniștilor. N-am fi putut rezista sau supraviețui gloatei linșante și furioase pe care aceștia ar fi incitat-o, dacă ofițerul Tippit nu l-ar fi oprit pe Oswald și prin asta conducând la capturarea și identificarea acestuia drept comunist!

Dar asta nu e tot!

Pe când președintele era condus prin Dallas, un evreu din Chicago pe nume Jacob Rubenstein a fost primit în birourile de publicitate a unui ziar din Dallas, pentru a scrie un anunț publicitar care promova clubul său degenerat de striptease. Când președintele a trecut prin fața clădirii ziarului, Rubenstein a refuzat să li se alăture colegilor săi de birou care s-au adunat la ferestre pentru a-și privi „idolul"!

Mai târziu, când Oswald a fost prins, Rubenstein s-a grăbit să ajungă la secția de poliție și a reușit să treacă de toate gărzile. Întreaga zi, în timp ce Oswald se afla la secția de poliție, Rubenstein a fugit din stânga-n dreapta, participând la conferințe de presă și chiar la îmboldit pe procurorul districtual cu răspunsul la o întrebare despre geografia locală! Rubenstein „a făcut glume" cu reporterii și pur și simplu a vagabondat din una-n alta. Apoi a fost anunțat că Oswald e „pregătit să vorbească" și aparent gata să expună întreaga schemă. Dintr-o dată Rubenstein a devenit atât de „supărat" din cauza morții președintelui și a fost atât de profund „atins la gândul tristeții doamnei Kennedy" încât l-a împușcat pe Oswald, ferecându-i buzele pentru totdeauna! Reflectă asupra poziției conspiratorilor!

Dacă Oswald ar fi vorbit, întreaga situație ar fi fost dată peste cap și, în locul unei victorii comuniste, atmosfera – (dacă Oswald ar fi recunoscut că a făcut parte dintr-un plan al evreimii comuniste internaționale) – ar fi fost una nazistă. Evreii comuniști ar fi trebuit să părăsească țara pentru a-și salva viețile – după cum ar și trebui să facă!

Însă chiar dacă Oswald nu ar fi vorbit, procesul prelungit al acestui asasin comunist ar fi înrădăcinat în conștiința americană pericolul mortal care survine din tolerarea, chiar și pentru un moment în plus, al acestei conspirații criminale pe teritoriul țării noastre

și ar fi condus la o renaștere a patriotismului pe care comuniștii îl numesc „McCarthism" – ceea ce înseamnă o poziție imposibilă pentru comuniști. Procesul lui Oswald pur și simplu nu putea să aibă loc. Întreaga zi până ce Oswald a fost împușcat, mi-a fost destul de clar că consiliile înaltei trădări din America căutau cu disperare după o soluție. Și au găsit-o – aceiași soluție pe care ei o găsesc mereu.

Moartea!

Chiar în ultimul moment în care Oswald mai putea fi întâlnit de „Ruby" – întrucât acesta urma să fie transferat în zonă de maximă siguranță, evreul Rubenstein s-a grăbit spre el, a fost recunoscut de Oswald (după cum înregistrările video au dovedit clar) și l-a împușcat mortal pe asasin. Odată cu moartea lui Oswald, cea mai mare criză a conspiratorilor a luat sfârșit. Gândește-te doar la unele dintre cele mai fatale dovezi care ar fi putut ieși la iveală, prin procesul lui Oswald.

Oswald a lucrat pentru comitetul „Fair Play for Cuba." Noi ne-am lovit și am luptat în mod personal împotriva acestui club de scroafe, de mai multe ori – și pot mărturisi că e cel mai jegos, scârbos, cel mai trădător și cel mai vicios club de comuniști din țară. Însă cel mai important, castroiții sunt nucleul mișcării pentru „drepturi civile!" Pe 6 aprilie 1960, „comitetul" a fost creat în urma unui anunț de o pagină întreagă, publicat în ziarul New York Times – anunțul a fost plătit cu banii comuniștilor cubanezi! În fruntea listei cu sponsori care au plătit pentru acest anunț josnic, publicat în numele trădării, se află „James Baldwin," „autorul" negru respingător și pervers sexual. Restul listei conține membrii NAACP și, probabil chiar mai important, American Civil Liberties Union (Uniunea americană pentru drepturi civile; de acum încolo: ACLU). Capul partidului Fair Play for Cuba din Los Angeles și un co-președinte la nivel național, era evreul A. L. Wirin – care de asemenea e capul ACLU din Los Angeles! Capul dezgustătorului comitet Castro, era evreul V. T. „Lee" (Tappin), care mai era și secretarul ACLU din Tampa, Florida!

Un proces împotriva lui Oswald ar fi înrădăcinat în conștiința Americii trădarea de neconceput a acestor oameni, care continuă să orchestreze aceleași trucuri prin care îi numește „reformatori" pe teroriștii comuniști violenți, până când acești criminali dobândesc control asupra guvernului pro-american; și apoi vor face ce-a făcut și Castro lui Batista și Mao Tse Tung lui Chiang Kai-shek – pe care comuniștii jegoși din America îi adoră. Acești comuniști înrăiți întotdeauna par să-i „prostească" pe credulii și „iubitorii libertăților civile" și ale „drepturilor civile."

Cu doar câteva săptămâni înaintea asasinării președintelui, guvernul nostru cu ajutorul acestor procomuniști, ciudații libertăților civile, au umilit-o și insultat-o pe pro-americanca Madame Nhu. Apoi „reformatorii" comuniști vietnamezi i-au asasinat soțul în mod brutal și au pregătit scena pentru războiul nebun cu Vietnam!

Expunerea zilnică a tuturor acestor lucruri ar fi fost inevitabile într-un proces al lui Oswald. Și astfel de expuneri zilnice în mod inevitabil ar fi trezit în cele din urmă poporul american, cu privire la faptele mortale ale comunismului și ale ororii negre a „drepturilor civile," cu privire la care noi, cei din aripa dreaptă, am încercat atât de mult să avertizăm America.

Pe scurt, procesul lui Oswald ar fi fost o lovitură fatală pentru conspirația comunistă în America. Le-ar fi fost complet imposibil lui Martin Luther King, James Baldwin, A. Philip Randolph, Bayard Rustin și restului liderilor evrei și negrii al „liberalismului" și ale „drepturilor civile," care au infiltrat până și bisericile, să-și continue mortala lor revoluție comunistă în America.

Oswald a trebuit să plece.

Și a plecat. A fost împușcat în stil tipic mafiot de un bărbat, sub emblema evreiască „Ucidere S.R.L."

Astfel de investigații oneste erau intolerabile pentru comuniști. Pe 9 decembrie 1963, la doar unsprezece zile de la asasinare, ziarul comunist Worker a avut îndrăzneala de a cere ca aceste trei investigații oneste să fie interzise, iar ultrajul să fie investigat doar de Earl Warren.

Trei zile mai târziu, președintele Statelor Unite a dat ascultare ziarului Worker, a făcut exact ceea ce i-au cerut comuniștii și, pe 12 decembrie 1963, a întrerupt celelalte trei investigații și l-a ordonat pe Earl Warren să „investigheze" – cu toate că Warren s-a grăbit să publice, la doar câteva momente după asasinare, fraza prejudecată că „Ura l-a ucis pe Kennedy," care este exact fraza pe care comuniștii o folosesc, nu doar în America, ci peste tot în lume!

Warren a „investigat" prin ascunderea unei mari părți din înregistrări timp de 75 de ani și prin arderea multor dovezi critice (cum e reportul autopsiei corpului neînsuflețit al președintelui!) Cu o aroganță de neimaginat, aproape întreaga mass-media și industria editorială ajută sârguincios la răspândirea cețiii în jurul asasinării, cu scopul de a arunca vina asupra mișcării anticomuniștilor, așa cum era plănuit de la bun început.

La doar doi ani după ce chiar și investigatorul ales de ziarul comunist Worker, Earl Warren, a fost nevoit să admită că asasinarea a fost fapta unui COMUNIST, patru autori de aripă stânga Mark Lane, Joachim Joesten, Harold Weissberg și Jay Epstein (toți evrei), publică cărți pline de cea mai sofistă „judecată," aruncând nesiguranța asupra faptului de necontestat că Oswald a fost acela care l-a împușcat pe președinte. Acești autori au fabricat „cartușe extra," „suspiciuni conspiraționiste," mărturii „contradictorii," etc., și într-o formă foarte inteligentă au lăsat deoparte toate dovezile

care dacă ar fi luate în calcul, n-ar lăsa NICI UN strop de îndoială că Oswald este vinovatul. (Și, din nefericire, există mulți adepți ai conspirației în tabăra anticomunistă, care în fapt cooperează cu acești operatori evrei ce caută să învăluie totul în ceață).

Însă nu cărțile în sine ale acestor bărbați sunt cele ce merită luate în calcul atunci când studiem felul în care hărțile noastre sunt falsificate. Prin ele însele, aceste cărți ar expira de la sine, prin propria lor slăbiciune.

Publicitatea și ovația constantă acordată acestor cărți de către criticii literali, de către interviurile TV, operatorii chioșcurilor de ziare, etc., sunt aceia care le-au băgat pe gât publicului. Le-am studiat cu atenție și lucrurile-mi sunt clare: sunt minciuni afurisite și bine gândite. Orice studiază oricare dintre aceste cărți în mod atent, realizează acest lucru imediat. Cu toate acestea li se acordă o publicitate și o dignitate enormă din partea redactorilor, a persoanelor intervievate și din partea editorilor.

Ceea ce urmăresc e un joc pe care l-au jucat de multe ori.

Când un fapt e imposibil de mușamalizat, mincinoșii și falsificatorii de hărți se ajută reciproc pentru a încețoșa lucrurile pe cât mai mult posibil. Aceste cărți despre asasinare sunt acea ceață. Li se acordă o demnitate și o publicitate atât de mare încât în curând, cei mai mulți americani, CARE NICI MĂCAR NU VOR CITI CĂRȚILE RESPECTIVE, vor începe să creadă că teoria cu Oswald e discreditată în mod complet. Folosesc aceiași tehnică și în ceea ce ține de faptele despre RASĂ. Orișicând cineva încearcă să aducă în discuție inegalitatea evidentă dintre grupurile omenești, falsificatorii de hărți și mincinoșii încep să cânte la unison: „Teoria despre existența așa-zisei 'rasă' a fost 'discreditată' în mod complet!" „Nimeni nu mai crede în acel mit despre rasă." Însă, în adevăr, nimeni nu a discreditat aceste lucruri – ci doar au fost scufundate în ceață și în final în noroi.

Acum fac același lucru și cu faptul că un COMUNIST l-a împușcat pe președinte – răspândesc o ceață imensă și fabricată, susținând că există multe îndoieli că Oswald a făcut-o. Nu peste mult timp ni se va spune că „Acum există atât de mule îndoieli cu privire la teoria cu Oswald, încât nimeni nu o mai crede." Și ultimul pas e să înceapă să o numească „teoria discreditată cu Oswald."

Creează un balamuc artificial de jur-împrejurul adevărului, după care fac referire la PROPRIUL lor balamuc și ceață, pentru a „dovedi" că nimeni nu mai crede adevărul!

Un motiv pentru care acești falsificatori de hărți aroganți scapă cu asta, e pentru că prea puțini oameni sunt dispuși să cerceteze și să le descopere minciunile imense.

După cum va fi arătat în capitolele următoare, falsificatorii de hărți au aiurit complet mințile oamenilor noștri, în domenii întregi din cunoștința umană (cum sunt adevărurile despre rasă), au făcut „patrioți" din cei mai acerbi inamici ai noștri și

inamici din patrioții adevărați – pe care i-au etichetat drept „extremiști" și „bigoți," au umplut mințile tineretului nostru cu atât de multe minciuni și nebunii, încât o mare parte din ei au devenit dependenți de droguri și niște „hippy" antisociali, comuniști și degenerați. Au umplut mințile negrilor cu încredințarea fanatică că negroizii au drepturi nelimitate și în schimb nicio datorie. Au transformat milioane de americani cu o stare materială bună, în dependenți de Rezerva Federală ce își duc existența din ajutorul social. Au otrăvit istoria americană cu suspiciuni cu privire la motivele eroilor noștri, în mod viclean sugerând că aceștia au fost niște profitori plini de „ură." Au transformat marile virtuți ale datoriei, loialității, muncii și onoarei, în motive de ridiculizare, în special în rândul tinerilor.

Lista cu minciunile pe care aceștia le-au împrăștiat printre noi, ar putea umple restul cărții de față, însă ceea ce am expus mai sus ar trebui să fie îndeajuns pentru a arăta TIPARUL.

De ce au recurs la asemenea extreme pentru a construi o asemenea mașină mincinoasă, după care să bombardeze milioane de oameni cu minciuni colosale?

Ce pot câștiga din izbirea Civilizației Occidentale și a Republicii noastre Americane de stânci?

Cine sunt aceia care vor să ne transforme într-o rasă de maronii, de corcituri comunizate, cu capetele pline de minciuni?

CINE caută să înfăptuiască asemenea lucruri diabolice și cu ce scop?

CĂPITANI CORUPȚI

În largul Noii Anglii și a coastei Golfului Americii, acum un secol și ceva în urmă, existau găști ucigașe numite „naufragiatoare de vase." Aceste găști obișnuiau să monteze lumini false în apropierea farurilor, în locuri viclene, astfel încât vapoarele ce se apropiau de coastă pe întuneric și furtună să fie ghidate în recifele mortale.

Imediat ce vasul se izbea de stânci, în timp ce căpitanul și echipajul încerca să supraviețuiască furtunii, acești vulturi se năpusteau asupra vasului și-l jefuiau.

Pentru a se asigura că nu se expun, cei din gașcă omora fiecare persoană aflată la bord.

Naufragierea corăbiilor nu era o treabă complicată. E cea mai veche crimă din lume: aceea de a omorî pe cineva pentru lucrul pe care-l avea. Singura diferență consta în metoda folosită în plasarea farurilor false.

În ziua de azi, în lume există o gașcă enormă care operează în aproape fiecare națiune, făcând EXACT același lucru ca și naufragiatorii de corăbii, cu excepția că „naufragiatorii de corăbii" moderni folosesc o complexitate enormă de subtilități și, în loc să distrugă corăbii, acum distrug națiuni.

Se numesc „comuniști" sau „marxiști." Practic, liderii acestor mișcări sunt puși pe RĂPIREA și uciderea oamenilor productivi pentru ai prăda, exact așa cum naufragiatorii de corăbii îi jefuiau pe cei ce lucrau pe vas, după care-i omorau.

Aidoma acelor găști, în final tehnica lor de bază se rezumă întotdeauna la violență și ucidere.

De asemenea, la fel ca naufragiatorii de corăbii, aceștia nu pot bate oamenii onești și productivi doar prin propria lor forță. Mai au nevoie și de surprize și viclenie. Și aici intră în scenă falsificarea hărții și farurile înșelătoare.

Gașca comuniștilor ademenesc oameni decenți, sinceri și onești, spre recifurile mortale ale nebuniei marxiste, folosindu-se de farurile false ale „fraternității," a „păcii," „dragostei," „democrației" și „egalității." Apoi se echipează cu toate hărțile de care dispun pentru a arăta că aceste faruri înșelătoare sunt SINGURELE ghidaje sigure. Între timp, acești jefuitori și falsificatori pun la treabă toate hărțile noastre (mass-media) pentru a ne convinge că adevăratele culoarele reale și sigure prin care America a navigat spre măreție, nu reprezintă nimic altceva decât stânci mortale și periculoase.

Odată ce civilizația noastră a fost zdrobită, planurile găștii comuniste e s-o jefuiască, după cum au jefuit fiecare națiune asupra căreia a câștigat control.

În următorul capitol, voi prezenta experții în amprente, urme, martori și caligrafie, pentru a dovedi în fața americanilor CINE anume sunt acești comuniști prădători, ucigași și naufragiatori de corăbii.

Însă mai întâi, vreau să dovedesc că CĂPITANUL CORĂBIEI NOASTRE DE STAT, DIN ULTIMII PATRUZECI DE ANI, A LUCRAT MÂNĂ-N MÂNĂ CU GAȘCA INTERNAȚIONALĂ DE NAUFRAGIATORI DE CORĂBII, CÂRMUINDU-NE DUPĂ HĂRȚILE LOC MINCINOASE!

Întorcându-ne la găștile de coastă, cu o sută de ani în urmă, cu siguranță că-ți poți imagina creșterea în efectivitate a crimelor săvârșite de ele, dacă acestea ar fi reușit să plaseze, prin infiltrare, câțiva dintre membrii lor în funcțiile de căpitani a corăbiilor ce se apropiau de farul fals.

Cu un căpitan fals, vasul și echipajul nebănuitor n-ar fi avut NICIO șansă – chiar dacă unii dintre marinari ar fi început să-l „miroase pe intrus."

Orice navigator care ar fi început să protesteze prea viguros cu privire la munca murdară întreprinsă de căpitan, ar fi fost închis imediat între bare de acesta, cu aprobarea completă a celorlalți ofițeri cărora le arăta hărțile false. Evidența muncii murdare ar fi fost prea complexă pentru ca majoritatea echipajului s-o poată vedea, pentru că aceștia erau convinși să creadă minciunile căpitanului, din moment ce acesta întotdeauna le arăta doar hărțile înșelătoare, pentru a dovedi că are dreptate.

Exact asta s-a întâmplat și cu corabia statelor americane.

Oamenii asemenea lui Joe McCarthy erau „navigatori" care au încercat să-i avertizeze pe ceilalți membrii ai echipajului cu privire la căpitan și la gașca sa, care naufragiau corabia.

Însă căpitanii falși ai națiunii noastre au fost susținuți 1000% de falsificatorii de hărți – mass-media, TV, etc. – și au reușit să-și convingă victimele inocente (echipajul și corabia) că cel care voia să distrugă America era McCarthy, în timp ce pe căpitanii corupți i-au prezentat drept cei mai buni navigatori din istoria lumii. Între timp, aceiași căpitani „minunați" ne-au izbit corabia dintr-o stâncă-n alta, lucru însoțit întotdeauna de explicații strălucite, explicații care au fost acceptate și promovate drept demne de cel mai înalt nivel de competență, de către mass-media. Echipajul american n-a avut niciodată o șansă.

Dacă asta sună a exagerare, ia în calcul câteva dovezi – măcar câteva dintre cele mai remarcabile.

Hai să începem cu ceva ce nu ține de domeniul istoriei antice, ci care se petrece CHIAR ACUM, sub ochii noștri.

Timp de mai bine de o sută de ani America a avut un principiu sacru în politica externă, numită „Doctrina Monroe." Președintele Monroe a declarat că Statele Unite nu poate și nu va tolera stabilirea în Emisfera Nordică a sediului vreunei puteri care să exporte în Americi problemele care clocotesc în Europa. Și timp de o sută de ani, noi am impus doctrina Monroe cu strictețe.

Astăzi, o Cuba comunistă turbată, revoluționară și dominată de comunismul chinez, există la doar 90 de mile de Statul Florida. Suntem departe de a face ceva cu privire la această situație periculoasă care violează în mod absolut doctrina Monroe; ba mai mult am ajutat importarea comunismului în Cuba, iar acum flota noastră navală protejează acest comunism de încercările patrioților cubanezi de a-și recâștiga țara din mâinile inamicilor! În fapt, flota navală și garda de coastă SUA capturează și arestează anticomuniști cubanezi, ÎN LARGUL MĂRII – și-i duce înapoi la pușcărie! Gândește-te puțin! Mai poți crede că pe cârma corabiei țării noastre NU se află mâinile inamice?

În timp ce-i asistăm pe comuniști să ajungă la putere și-i protejăm în Cuba la mai puțin de 90 mile de țara noastră, trimitem zeci de mii de tineri americani să lupte și să moară în Vietnam, la ZECI DE MII DE MILE DISTANȚĂ DE AMEICA – în mod ostentativ pentru a „opri comunismul." Dacă chiar am fi puși pe „oprirea comunismului," de ce-am merge atât de departe, când am putea face asta în spatele casei noastre – unde am putea recurge la doctrina Monroe veche de o sută de ani, astfel fiind asigurați că e un război „drept"?

Și dacă TREBUIE să ne trimitem băieții atât de departe de casă pentru a „opri" comunismul, de ce nu-i lăsăm măcar să FACĂ asta? La momentul la care eu scriu această carte, noi încă nu am atacat bazele aeriene inamice de unde pornesc avioanele ce omoară americani și nici nu am atacat portul Haiphong, prin care sosesc tone de muniție și armament care ne ucid soldații cu miile. Însă toate acestea sunt lucruri complexe și vor exista o mie de argumente similare din partea liberalilor, a conservatorilor și a celorlalți ciudați pentru a justifica, într-un fel sau altul, toate aceste lucruri. Pentru a nu mai pierde mai mult timp cu această șicanare, dați-mi voie să prezint cel mai damnat caz pe care-l cunosc, pentru a dovedi oricărui om cinstit că acești CĂPITANI ai corabiei țării noastre ne direcționează DINADINS spre stânci – din motive pe care le voi descoperi în capitolul următor.

Când m-am întors de pe frontul celui de-al Doilea Război Mondial, am crezut cu adevărat toată propaganda – și anume aceea că am ajutat „băieții buni" să lupte ultimul război al lumii, război prin care să se asigură că nu mai există tiranie și „agresiune. Îmi amintesc că lumea, în fapt, a declarat război Germaniei pentru că aceasta a mărșăluit în Prusia și Silezia – părți care au aparținut Germaniei, dar care au fost date Poloniei. Iar toate acestea, mi s-a fost spus, au fost pentru a-i scoate pe acești oameni din mâinile tiranilor; pentru aceasta mi-am riscat viața și am văzut alții murind

cu miile. Și toate acestea ca să văd mai apoi cum „liderii" noștri au DAT toate aceste țări – pentru care se presupunea că eu am luptat pentru a le „elibera" – Rusiei Sovietice. Credeam că am „salvat" Cehoslovacia, Polonia, Ungaria, România, Iugoslavia, etc. Apoi am realizat că noi NU am oprit tirania în aceste țări; în schimb, am înțeles că luptând în cel de-al Doilea Război Mondial, am ajutat ca o mare parte din lume să fie dată pe mâinile UNIUII SOVIETICE și a COMUNISMULUI. Toate aceste țări pe care am mers să le salvez: cine le-a avut după cel de-al Doilea Război Mondial și cine le are ACUM?

Am început să observ, pentru prima dată, că era vorba despre ceva mult mai pelicular în această luptă pentru „libertate" în care am fost târâți eu și alte câteva milioane ca mine. De fiecare dată când o țară era în mâinile ANTI-comuniștilor, ni se spunea că aceștia sunt „tirani și opresori," iar noi trebuia să luptăm pentru a o „elibera" cu orice preț – lucru pe care l-am și făcut cu Germania, Italia și Japonia.

Însă dacă o țară era în mâinile comuniștilor, noi am AJUTAT-O și nu am auzit niciodată de nicio „tiranie." În fapt, revizuindu-mi cariera în cel de-al Doilea Război Mondial, am ajuns la concluzia că sunt un veteran soviet de război. Am luptat pentru a da pe mâinile sovieticilor o mare bucată din suprafața pământului. În schimb, acest lucru m-a făcut să devin pentru prima dată conștient din punct de vedere politic. Am început să observ ceea s-ar putea afla ÎN SPATELE lucrurilor pe care le citeam în ziare sau pe care le vedeam în filme, etc.

Cam în această perioadă de după război, am început să primim doze masive de propagandă despre un bărbat pe nume Chiang Kai Shek. Era un „dictator militar," ni se spunea; putred de corupt, vicios – dictatorial și opresiv, era președintele Chinei care a luptat ca aliat al SUA. Aliat în cel de-al doilea Război Mondial, însă acum, dintr-o dată era portretizat drept un inamic și un ticălos extrem al „băieților buni." Ziarele, revistele și cărțile noastre erau împânzite cu articole și materiale care arătau din nou și din nou cât de nemernic era Chiang. La acel moment încă mai eram ignorant din punct de vedere politic (așa cum majoritatea americanilor încă mai sunt), și nu am realizat că problema cu Mr. Chiang era faptul că el era un ANTICOMUNIST. Însă eram pe cale să realizez acest lucru.

Între timp, mai era un alt lider chinez care se ridica în putere în acea țară, pe nume Mao-Tse Tung.

Falsificatorii de hărți s-au pus cu adevărat pe treabă, spunându-ne ce om măreț și bun era Mao. Azi e greu de crezut asta, însă au pus toate stațiile la treabă pentru a ne zice că Mao-Tse Tung e un „reformator agrar," determinat să-i ajute pe țărani cu reforme de teren și să-i protejeze de corupția și extorcările „lorzilor războinici" de talia lui Chiang Kai Shek. Spre exemplu, ziarul The Saturday Evening Post a publicat 26 de

articole la rând, elogiindu-l pe Mao-Tse Tung ca pe un „reformator agrar," batjocorind ideea că el ar putea fi comunist și atacându-l pe Chiang Kai Shek drept un „dictator militar fascist" corupt. Tinerii din ziua de azi sunt inconștienți cu privire la proporția de necrezut a acestor minciuni, a acestei PROPAGANDE vicioase cu care poporul nostru inocent a fost bombardat.

Aproape toți liderii și jurnaliștii noștri de top s-au pus pe lucru, spunându-le americanilor în mod neobosit că Mao NU era comunist ci un mare patriot și că practic era singura speranță pentru stabilirea dreptății și decenței în China. Walter Lippmann, Dean Acheson, Truman, Dean Rusk, Eleanor Roosvelt și restul „liderilor" noștri ne-au asigurat din nou și din nou că Mao NU era comunist ci doar un patriot chinez care încerca să producă o reformă agrară. În fapt, doar pentru a vă arăta felul în care au acționat „liderii" noștri, dați-mi voie să prezint doar un SINGUR exemplu despre felul în care aceștia au turnat minciunile în capetele poporului nostru. Pe 14 iunie 1951, Dean Rusk, pe atunci un ofițer de rang înalt în Departamentul nostru de Stat (acum e secretar de stat), a ținut un discurs prin care îl lăuda pe Mao Tse Tung, la universitatea din Pennsylvania.

Rusk (cu marea de informații care se află la dispoziția Departamentului de Stat), s-a ridicat în fața acestor câtorva mii de tineri americani, spunându-le că scopul lui Mao Tse Tung „nu era dictatura," că acesta „nu era comunist" și că Mao era un „George Washington al Chinei!" Acestea au fost cuvintele – toate prea ușor uitate – ale omului care acum ne trasează politica departamentului de stat, peste tot în lume.

Îmi amintesc că, chiar și la acea vreme, când auzeam avertizările „extremiștilor de aripă dreapta," le filtram printr-o cortină de „bun gust" și le ignoram pentru a reduce la tăcere asemenea oameni turbați, care spuneau că Mao era un COMUNIST. Acești „extremiști" au avertizat că există o grămadă de dovezi cu privire la adevărata natură și adevăratele planuri comuniste ale lui Mao. Însă oricum la acea vreme, MIE îmi era imposibil de crezut că liderii noștri n-ar fi știut de asemenea lucruri dacă acestea ar fi existat cu adevărat – de asemenea nu credeam că aceștia ne-ar fi mințit pentru a ascunde asemenea dovezi, în cazul în care ele chiar existau. La acea vreme eram suficient de naiv (așa cum majoritatea americanilor încă mai sunt), și credeam că liderii noștri pur și simplu „n-ar fi putut" lucra mână în mână cu asemenea teroriști comuniști și inamici ai țării noastre, precum Mao Tse Tung. N-aș fi putut crede NICIODATĂ că conducerea și mass-media țării noastre era ÎMPÂNZITĂ de inamici. Nici n-aș fi luat aminte la asemenea acuzații scandaloase.

Așadar, de vreme ce populația americană era bine spălată pe creier cu privire la cine era băiatul bun și cine era băiatul rău în China, generalul Marshall a putut face o vizită în China unde s-a LĂUDAT că „cu o singură bătaie de stilou, poate dezarma douăzeci de divizii chineze" (referindu-se la trupele anticomuniste ale lui Chang). În același

timp în care generalul nostru de top îi „dezarma" pe aliații noștri anticomuniști, comuniștii îi aduceau lui Mao Tse Tung grămezi peste grămezi de arme și muniție capturată de la japonezi.

Pe scurt, NOI l-am dat afară pe Chiang din China și am dat această țară măreață pe mâinile „prietenului" nostru, „reformatorul agrar," Mao Tse Tung!

Liderii noștri s-au bucurat nespus la acest triumf al justiției… până când Mao și-a dat jos masca de „reformator agrar" și s-a revelat a fi 100% un marxist, măcelărind 40 de milioane de chinezi pentru „a-i rări," ceea ce e o formă dată naibii de a le da țăranilor o „reformă agrară" – omoară jumătate dintre ei, astfel încât restul să aibă mai mult de împărțit!

Bineînțeles că lacrimile de crocodil și exclamațiile de șoc și surprindere venite din partea lui Lippmann, Eleanor, Acheson, Rusk și a celorlalți au fost copioase și calde. CÂT de surprinși și dezamăgiți trebuie că au fost ei, crezând că Mao era un „liberal" drăguț exact așa ca ei – când în final el se expune în fața tuturor drept un COMUNIST și un urâtor, ucigaș și terorist! Lui Rusk și celor asemenea lui, le-ar fi de-ajuns dacă i-ai crede că o astfel de experiență le-a fost o lecție. Cu siguranță că aceștia nu ar permite ca acest lucru să se întâmple DIN NOU!

Atât de repede au trecut liderii noștri peste „șocul" și „spaima" lor în cea ce-l privește pe Mao, că jocul a început din nou!

Dintr-o dată viața noastră națională a fost umplută cu vaiete de agonie, din cauza unui nou „Chiang Kai Shek" care se găsea chiar aici în lumea nouă – Batista.

În anii '50, falsificatorii noștri de hărți, și anume mass-media și conducerea noastră „intelectuală," au început să facă o campanie de defăimare la adresa liderului cubanez Fulgencia Batista, pentru că el era un dictator care-i asuprea pe țărani. Batista era un anticomunist, un prieten al Americii, nu se afla în nicio ligă cu vreo putere străină. Însă pe Batista îl caracteriza ceva ce liderilor noștri corupți nici nu le plăcea și ce nici nu puteau tolera. Acesta era damnat și urmărit de liderii noștri pentru că îi „asuprea" pe oameni. Subiectul e rareori menționat, cu toate că fiecare dictator comunist din ziua de azi asuprește tineri și tinere AMERICANE în pușcăriile comuniste și în lagărele de concentrare. Astfel de dictatori comuniști, cum e cazul lui Khrushchev, sunt numiți „președinți" și sunt invitați la Casa Albă de oameni ca Eisenhower. Însă dictatorii anticomuniști sunt numiți „fasciști" și sunt batjocoriți și defăimați extrem de mult, de la președinții noștri până la New York Times.

Așa s-a întâmplat și cu Batista. Departamentul nostru de stat și CIA au ajutat și instigat orice fel de mișcare pentru a-l răsturna și omorî pe Batista (la fel cum au făcut și cu Trujillo, un alt lider anticomunist din America Latină). Acesta nu este decât un alt

exemplu al felului în care a operat Departamentul „nostru" de Stat pentru a scăpa de Batista; nu trebuie decât să investighezi audierile subcomitetului intern al senatului, pentru a descoperi că persoana pe care departamentul de stat a însărcinat-o cu campania împotriva lui Batista, nu a fost nimeni altcineva decât William Weiland. Înregistrările arată că acest bărbat, Weiland, a mers până acolo încât a depus jurăminte false și a reținut documente SUA oficiale, pentru a mușamaliza faptul că Castro, cel pe care-l ajutam, era un COMUNIST.

Castro a CONDUS o revoluție eșuată în Venezuela, lucru care a fost raportat în audierile lui Weiland în fața senatului.

Fratele lui Castro, Raul Castro, a fost antrenat în Moscova în tehnicile revoluției comuniste. Castro și-a dedicat întreaga s-a viață răscoalelor și revoluțiilor marxiste, iar acest fapt a fost bine cunoscut de senatul ȘI de mass-media noastră.

Cu toate acestea noi i-am oferit ajutor și confort lui Castro și am răspândit dispreț, ură și atacuri la adresa lui Batista. Am refuzat să-i vindem arme lui Batista, chiar și atunci când Cehoslovacia îl încărcau cu arme pe Castro – ARME CARE AU FOST DATE CEHOSLOVACIEI DREPT „AJUTOR" DIN PARTEA SUA!! (Chiar și după ce Castro a ajuns la putere și a început să-i abuzeze și să-i împuște pe americani ca un COMUNIST arogant ce era, Kennedy și Johnson au continuat să ofere „AJUTOR" Cehoslovaciei.)

Toate aceste lucruri au fost făcute de „căpitanii" noștri corupți, în violare directă a Doctrinei Monroe și în sprijin direct a naufragierii comuniste a corabiei statului american. Sistemul pe care-l folosesc pentru a prosti echipajul biet și inocent a bătrânei corăbii a Statelor Unite ale Americii, e să se joace cu instinctele nobile ale poporului nostru, acelea de a ajuta pe cei opresați și neajutorați. În numele țăranilor opresați din Cuba, l-au dezarmat și distrus pe prietenul americanilor, Batista (pentru că el era „brutal" cu poporul său), după care au instalat în locul său un tiran COMUNIST diabolic și cu mult mai brutal.

În tot acest timp, numărul relativ mic de persoane care au văzut această dirijare a corabiei noastre într-o altă stâncă comunistă, și-au dat toată silința de a alerta poporul american despre faptul că Castro era un COMUNIST! Însă poporul nostru era adormit de falsificatorii de hărți, care au folosit aceleași tehnici prin care-și acuză victimele de exact acele lucruri pe care ei înșiși le fac.

Spre exemplu, Herbert Matthews de la ziarul New York Times, i-a asigurat pe americani din nou și din nou că Castro NU PUTEA fi un comunist, pentru că acesta era un „reformator agrar" care încerca să-i ajute pe țăranii opresați și brutalizați de Batista. Patrioții care au încercat să nege acest basm erau etichetați drept „extremiști," „urâtori" care încercau să-i „dezbine" pe americani și astfel să-i AJUTE pe comuniști!

Președintele Eisenhower și-a oferit suportul în campania contra lui BATISTA și pro Castro. Asta au făcut toți analiștii noștri politici, de la Walter Lipmann până la Eleanor, de la Dean Acheson până la Dean Rusk, TOȚI cei aflați în cele mai bune poziții și care prin urmare cunoșteau cum stau lucrurile, ne-au spus din nou și din nou că Castro „NU PUTEA FI COMUNIST" – pentru că el era un „reformator agrar."

Aceiași „lideri" au făcut tot ceea ce le-a stat în putință pentru a-i defăima și discredita pe toți acei patrioți care au fost îndeajuns de înțelepți și curajoși pentru a încerca să avertizeze America cu privire la adevăr. McCarthy, Welch, Hargis, Smith, McGinley, Buckley și Rockwell – printre alții – toți trâmbițau și împrăștiau FAPTELE care au dovedit că Castro era exact ceea ce în cele din urmă s-a adeverit a fi, adică un tâlhar și un tiran comunist.

Toți acești patrioți au fost catalogați drept „fanatici" (sau, uneori, ca în cazul meu și al lui Smith, erau complet ignorați). Noi cădeam mereu în „plasa comunistă," eram paranoici care vedeau comuniști sub fiecare pat, etc., etc.

Așadar, lui Castro i-a fost posibil să zdrobească un Batista pe care noi l-am dezarmat, cu arme comuniste pe care noi i le-am furnizat. După aceea Castro a fost adus în SUA pentru a i se oferi un tur triumfal al Națiunii. Ed Sullivan l-a difuzat pe postul de televiziune național, în fața a milioane de americani inocenți, spunându-le că Castro era un „George Washington al Cubei!" De la președintele nostru, americanii auzeau aceleași minciuni mortale. Poți ACUZA poporul nostru pentru faptul că e pierdut, confuz și adesea dezgustat?

Bineînțeles, imediat ce Castro s-a întors la Havana, a început să se laude plin de ce-a mai mare aroganță, că el dintotdeauna a fost un comunist și că revoluția lui a fost una marxistă. După care a început obișnuita împușcare a oponenților săi și JEFUIREA proprietății americane. (Îți mai amintești ce-am spus despre naufragiatorii de corăbii și despre felul în care aceștia operează – că în primul rând aceștia sunt JEFUITORI care folosesc minciunile și crimele pe post de unelte?) Îți amintești cum naufragiatorii de vase, după ce le jefuiau, îi împușcau pe toți martorii? Castro, la fel ca orice alt dictator, întotdeauna înșfacă PROPRIETATE și îi OMOARĂ pe posesorii acesteia și pe cei care o apărau!

Lacrimile de crocodil ale lui Eleanor, Acheson, Ike, Rusk, Lipmann și colaboratorilor lor, cu privire la această „trădare" comunistă venită din partea lui Castro, era o adevărată minunăție a o privi. Aceștia au fost „surprinși" și „prinși pe nepregătite," până acolo încât toți au rămas fără cuvinte.

Însă toate aceste „greșeli" PROCOMUNISTE dezastroase săvârșite de liderii noștri, nu au provocat niciodată nicio reacție din partea mass-mediei, radioului, a televiziunii, etc. Din contră, le-au oferit tuturor nenumărate premii Pulitzer, Nobel și de

„Fraternitate." Cât despre „extremiștii" și „bigoții" care s-au dovedit a avea de fiecare dată dreptate, aceștia sunt întotdeauna osândiți atât de falsificatorii de hărți, cât și de căpitanii corupți.

Ori de câte ori vreun lider american dă semn că vrea să-i alerteze pe americani cu privire la ceea ce se petrece cu adevărat și care arată orice semn de succes în eforturile sale, falsificatorii de hărți, mincinoșii și corupții națiunii noastre, îl sfredelesc pe bietul diavol cu o ferocitate pe care o înțelegi doar atunci când realizezi că aceștia se luptă pentru propriile lor vieți. Dacă americanii descoperă felul în care căpitanii și ofițerii corabiei noastre de stat au lucrat mână în mână cu naufragiatorii de vase pentru a DISTRUGE ACEASTĂ ȚARĂ MĂREAȚĂ, ar avea loc linșări de la casa albă prin fiecare capitoliul din SUA.

Un exemplu clasic despre felul în care a fost distrusă o potențială amenințare la adresa falsificatorilor de hărți, este cazul lui Joe McCarthy, care avertiza America cu privire la adevăr și anume că Mao era un comunist autentic. Așa că falsificatorii de hărți, prin mass-media, TV, reviste – și în Casa Albă – s-au pus pe treabă ca niciodată până la acel moment. L-au defăimat și au mințit despre Joe McCarthy într-o manieră pe care puțini oameni au experimentat-o în astfel de atacuri la nivel național.

În acea perioadă eram comandatul unui escadron anti-submarin în Irlanda și nu puteam înțelege cum se poate ca un senator SUA poate fi pe atât de stricat pe cât scriau ziarele.

Am trimis să mi se aducă transcrierile originale de la audierile în care se spunea că McCarthy a intimidat și a abuzat martorii.

Și am descoperit că FAPTELE erau exact opuse de minciunile pe care falsificatorii le-au spus publicului american, minciuni pe care acesta încă CONTINUĂ să le creadă! FAPTELE au arătat că McCarthy înțelegea că liderii noștri împreună cu fiecare motor de opinie publică, ne duceau de nas și ne mințeau. Din nou și din nou, am observat că McCarthy era osândit că a acuzat niște persoane inocente că au „de tras cu arma" – doar ca să descopăr, în urma unor cercetări temeinice, că așa-numitele persoane inocente erau de fapt cei mai cumpliți dintre AGENȚII COMUNIȘTI – adeseori SPIONI totali.

Un exemplu perfect a fost felul în care Revista TIME a încercat să-l pună pe McCarthy la stâlpul infamei pentru că a atacat un bărbat pe nume Gustavo Duran. McCarthy l-a acuzat pe Duran că a fost, la un moment dat, un agent al OGPU – care este serviciul secret sovietic, dar și o organizație teroristă.

„Duran," a relatat TIME, „n-a fost niciodată un comunist ci, în adevăr, a fost un anticomunist robust."

Am găsit dovada, mărturisită sub jurământ și documentată de Camera Comitetului, că Duran a fost un agent al OGPU în Războiul Civil spaniol, unde a luptat de partea comuniștilor. Însă asta nu e tot. Lucrul cu adevărat șocant a fost dovada că autorul care a scris în TIME că „Duran n-a fost niciodată un comunist ci, în adevăr, a fost un anticomunist robust" – atunci când a scris acea minciună, a avut în posesia sa dovezi scrise din arhiva TIME, din care reieșea clar că Duran nu a fost doar un comunist, ci un AGEN AL OGPU SOVIETIC – exact așa cum l-a acuzat McCarthy.

Cu toate acestea milioane de americani nebănuitori au fost făcuți să creadă că McCarthy a „asasinat caracterul" unui alt „inocent"!

Cititorul serios trebuie să se întrebe cât de flagrantă trebuie să fie dovada pentru a ne face să tragem singura concluzie posibilă – și anume aceea că minciunile și defăimarea sunt făcute în mod DELIBERAT și cu BUNĂ ȘTIINȚĂ. Iar dacă acestea sunt deliberate, atunci următoarea concluzie n-are cum să ne scape – și anume aceea că aceștia într-adevăr „falsifică hărțile" americanilor; că cea mai mare diseminare de informații și știri sunt fie COMUNISTE sau PRO-comuniste.

Mai mult, consemnările liderilor noștri, de la Franklin D. Roosvelt încoace, sunt chiar și mai flagrante în sensul că aceștia au ajutat la protejarea și promovarea comunismului cu fiecare ocazie pe care au avut-o. Notează TIPARUL din cazul Chinei și al Cubei.

„Liderii" noștri au început mai întâi o campanie menită a defăima și a stârni ura la adresa liderilor pro-americani și anticomuniști ca Batista sau Chiang Kai-Shek, portretizându-i drept „corupți" și „dictatori" – niște „fasciști." Mai apoi au început să ne spună că opoziția acestui „dictator" este un „George Washington," un „reformator agrar," un „eliberator" al „oamenilor opresați," etc.

Apoi l-am înarmat și l-am asistat pe „eliberator," în timp ce l-am dezarmat și hărțuit pe „dictatorul" murdar, întotdeauna în numele „ajutorării opresaților" și, prin urmare, „punând piedici comunismului." Orice american care are îndoieli cu privire la acești „eliberatori" sunt atacați câinește și sunt etichetați drept „defăimători," „fanatici," „plini de ură" și „păcălici comuniști." După ce eliberatorul e instalat, în numele ajutorării opresaților, se adeverește a fi un comunist, exact așa cum am avertizat noi cei „plini de ură" și „păcălicii."

Însă oamenii sunt distrași de la a observa acest fapt, printr-o nouă zarvă prin mass-media provocată de o nouă criză ireală, până când dictatorul comunist a împușcat milioane de oameni și și-a instaurat domnia tiranică de fier, lucru care îi „surprinde" nespus pe liderii și experții noștri.

Notează faptul că ori de câte ori liderii noștri ne permit să intrăm în conflict armat cu comuniștii – asta se întâmplă ÎNTOTDEAUNA atunci când noi nu putem face nimic

altceva decât să murim, să cheltuim bani și să pierdem, în timp ce comuniștii n-au nimic de pierdut ci totul de câștigat, ca în Vietnam.

În Asia, forța de muncă nu e doar nelimitată, ci e un adevărat drog pe piață. Au vrut să reducă numărul populației. Așa că noi în mod obligatoriu am mers în Coreea și am aruncat un vast număr de vieți americane într-un război pe care băieților noștri le-a fost interzis să-l câștige și chiar să-l lupte. Nu am folosit cele mai bune arme ale noastre, însă ne-am lăsat bărbații să moară pentru NIMIC, asta în condițiile în care am fi putut câștiga în câteva zile.

Acum ne-am angajat într-o formă și mai vicioasă în aceiași nebunie, în Vietnam. Deținem forța și capabilitatea de a câștiga acel război într-o săptămână, dacă „liderii" noștri ne-ar permite acest lucru.

Dar, în schimb, aceștia continuă să toarne din viețile și visteria americană, ÎNSÂNGERÂND AMERICA PÂNĂ LA MOARTE, portretizându-ne drept diabolici și făcându-ne de râs în fața întregii lumi. Un alt exemplu putred și perfid cu privire la căpitanii noștri corupți, sunt acțiunile lui John Kennedy în invazia din Golful Porcilor.

Mânat de cruzime cinică și nesocotind onoarea și decența, dl. Kennedy a organizat întreaga invazie a Cubei și, pentru a o face să arate bine, a dedicat mii de vieți ale patrioților anticomuniști și, apoi, de unul singur și plin de aroganță, a ORDONAT rămânerea la sol a singurei forțe care le-ar fi putut da trupelor o șansă de succes: suportul aerian. Piloții CUBANEZI, care așteptau să decoleze, au fost împiedicați să facă asta din ORDINELE DIRECTE ale lui Kennedy – iar acest lucru s-a întâmplat chiar în ultimul moment! (U. S. News and World Report, 17 septembrie 1962).

Când oameni ca McCarthy sau alți patrioți din Congres au încercat să inițieze investigații în această perfidie și trădare nemaipomenită venită de la cei mai înalți lideri ai noștri, acești lideri, în special președinții noștri, au pus în aplicare cele mai crude genuri de improvizații. Prin ordine executive interzicându-le oficialilor implicați să ofere Congresului informații cu privire la catastrofele oribile. Probabil cel mai revelator episod, care ne arată felul în care însăși liderii noștri se află în cârdășie cu falsificatorii de hărți, au fost acțiunile incredibile ale lui Truman în cazul Harry Dexter White. (Toate aceste informații provin de la Biroul Guvernamental de Presă, din audierile lui Harry Dexter White; Subcomitetul Securității Interne, Senatul SUA.)

Harry Dexter White (cu numele real de Weiss) a fost un secretar adjunct în trezoreria SUA, sub Menry Morgenthau.

Din această poziție, Weiss a furat tiparnițele bancnotelor americane și le-a trimis sovieticilor, pentru ca aceștia să poată tipări bani pe care să-i folosească în Germania ocupată de aceștia. Acesta de asemenea a pus la cale furtul în masă a tone întregi de

hârtie specială din care se confecționează banii. Sovieticii au tipărit MILIARDE de dolari americani pentru Germania ocupată, cu care au putut cumpăra cantități imense de materiale americane, au plătit spioni și comuniști americani.

J. Edgar Hoover s-a înfățișat înaintea președintelui cu toate dovezile că secretarul adjunct al trezoreriei nu era doar un comunist, ci și un agent de spionaj al sovieticilor și un hoț profesionist – furând miliarde de dolari.

Bineînțeles, președintele l-a concediat pe acest hoț și trădător.

Cel puțin asta e ceea ce cu siguranță crezi.

Însă Truman nu a făcut asta.

După ce Șeful FBI i-a spus că Weiss e un SPION comunist, Harry Truman l-a PROMOVAT pe Weiss și l-a făcut șef al Fondului Monetar Internațional, poziție din care acesta a putut da miliarde țărilor comuniste ca Polonia, etc. și în același timp a putut înfometa până la moarte țările anticomuniste – și asta e exact ceea ce s-a și întâmplat.

Când senatul a primit această informație chiar de la J. Edgar Hoover, președintele Truman a declarat în fața senatului că de fapt Hoover i-a spus că cel mai bine ar fi să-l promoveze pe Weiss, așa că el nu a realizat că FBI-ul deține astfel de informații despre el. J. Edgar Hoover, ca de obicei, cu un curaj și o integritate magnifică, în mod prompt a arătat că președintele a mințit pentru a-i lua apărarea acestui inamic comunist josnic al Americii! Hoover a mărturisit sub jurământ că nu i-a spus astfel de lucruri președintelui ci, în schimb, i-a sugerat că Weiss trebuie scos din guvern pe cât mai repede posibil.

Ca de obicei, problema a fost în mod subtil abandonată de mass-media.

Weiss a fost găsit mort – încă un caz de „suicid."

Când Alger Hiss – condamnatul spion și sperjur comunist – era judecat, Eleanor Roosvelt, secretarul de stat Dean Acheson, Felix Frankfurter de la Curtea Supremă și mulți alții oficiali guvernamentali de rang înalt, numiți de președinte, au mers să depună mărturie cum că Hiss NU PUTEA fi un comunist, la fel cum toți aceștia au depus mărturie și despre Castro și Mao Tse Tung, spunând că nici aceștia „nu puteau fi comuniști."

Lista e aproape fără sfârșit. E monoton felul în care vei descoperi că președinții „tăi" acționează de așa manieră încât comunismul întotdeauna câștigă, în timp ce damnează întreaga opoziție drept „extremiști" și „păcălici comuniști." Căpitanii corabiei noastre de stat ÎNTOTDEAUNA „fac câte o gafă" și ne izbesc de stânci, an după an!

Lucrul cel mai deprimant din toată această poveste, e faptul că mereu au SUCCES cu asta.

Poporul unei țări e precum echipajul unui vapor, prea ocupați cu sarcinile lor individuale pentru a acorda prea multă atenție afacerilor navigatorului și a căpitanului. Aceștia presupun că acești ofițeri TREBUIE că se ridică la nivelul cerut. Și falsificatorii de hărți (mass-media) le reamintește neîncetat că căpitanii sunt niște genii și niște sfinți, indiferent de câte ori ne izbesc de stâncile Cinei, Cubei, Coreei și Vietnamului.

Ce se petrece e vechea conspirație a naufragierii corăbiilor, cu exact același scop: JEFUIRE și UCIDERE.

Singura diferență e aceea că banda care pune la cale această operație nu mai depinde doar de un singur far fals pentru a-și conduce victimele spre distrugere.

Nu au instalat NIMIC altceva decât hărți false, portretizând canalul spre stânci și distrugere drept însăși salvarea, în timp ce canalele sigure și ferite de primejdii sunt arătate drept cele mai mortale recife – pe care aceștia le numesc „ură," „păcălici comuniști," „vânătoare de vrăjitoare," „bigotism" și, finalmente, „fascism" sau „nazism."

Nu au înscăunat DECÂT căpitani corupți care se asigură că, indiferent de câte ori aceste canale false ale pro-comunismului și liberalismului ne izbesc de stânci și recife, noi continuăm să ne avântăm cu capul înainte și din ce în ce mai repede, către și mai multe stânci și recife.

Au distrus toate geamandurile, luminile și marcajele care în trecut ne dirijau poporul prin canalele vieții; marcajele religiei, educației, idealurilor, eroilor, tradițiilor, disciplinei și ale eticii, care nu ne-au făcut perfecți, dar cu siguranță ne-a făcut un popor măreț.

Însă poporul nostru nu reușește să vadă tiparul în ceea ce fac aceștia și prin urmare nu realizează niciodată ceea ce ni se întâmplă.

Consideră tiparul a ceea ce s-a întâmplat în China, a ceea ce avut loc în Cuba – și care ACUM SE PETRECE ÎN SUA.

În China, falsificatorii de hărți au început mai întâi să se plângă de un grup asuprit, fermierii și țăranii, spunându-ne cum acești „țărani" amărâți erau „exploatați" de acest „dictator militar" pe nume Chiang Kai-Shek. În Cuba, Batista era cel ce-i asuprea pe țărani. Apoi au ridicat în slăvi, prin intermediul unei publicități masive, un „campion" al acestor țărani amărâți și asupriți: Mao Tse Tung în China și Batista în Cuba. În ciuda înregistrărilor comuniste, mincinoșii și falsificatorii au reușit să facă din acești „campioni ai asupriților" niște eroi în fața a milioane de oameni care nu analizează

lucrurile prea atent. Toată opoziția care se ridică în fața „eroilor" lor comuniști e defăimată la nesfârșit drept „vicioasă" și „vânătoare de vrăjitoare."

Liderii nativi care se opun acestor măreți campioni ai asupriților sunt DEZARMAȚI de liderii noștri americani, din motiv că sunt niște „corupți" și „fasciști," etc, așa cum s-a întâmplat cu Chiang și cu Batista. Între timp, „salvatorii" comuniști sunt înarmați din greu, prin complicitatea secretă a liderilor americani.

„Eliberatorii" preiau controlul în numele asupriților, însă în mod neîntârziat se întorc împotriva lor, spre marea „surpriză" a liderilor noștri și își încep obișnuitul terorism și masacru comunist. Aceștia au urmat cu precizie acest tipar în China și în Cuba, iar poporul nostru nici n-a băgat de seamă. Acum fac exact același lucru aici în SUA și milioane dintre cei mai buni compatrioți ai noștri îi AJUTĂ, mânați de cele mai nobile motive din lume.

În America nu există mulțimi de țărani flămânzi. Însă au găsit și aici un grup care e „asuprit," în sensul că nu au aproape nimic: negrii.

Așa că, în numele ajutorării acestor negri „asupriți," aceeași bandă de mincinoși și manipulatori, falsificatorii de hărți și căpitanii corupți au pus la cale exact aceeași „mișcare" și aici, pentru a-i „elibera" pe asupriți cu ajutorul unui lider care are un trecut pe atât de „suspicios" precum a avut și Mao Tse Tung și Castro. Strigătul de luptă a mișcării de „liberare" și „reformă agrară" a lui Fidel Castro a fost „Vinceramos!" (Vom birui!) – îți sună cunoscută?

Ar trebui, pentru că același tipar e urmat chiar aici în America. Aici, „reforma agreară" poartă numele de „drepturi civile." În loc de Mao și Castro, avem un Martin Luther King – care „NU RE CUM" să fie un comunist! Toți liderii noștri de rang înalt ne spun din nou și din nou că acesta-i un om măreț și sfânt – LA FEL CUM AU FĂCUT ȘI CU MAO ȘI CASTRO.

Am avut deja două lovituri în acest joc comunist: China și Cuba – acum e America, care e și ultima noastră lovitură. Și ne aprindem – ieșind în evidență cu ULTIMA noastră șansă.

Nimeni, în afară de încăpățânații orbi și orbii încăpățânați, nu va eșua să vadă că civilizația occidentală nu mai poate supraviețui pentru mult timp în felul în care e condusă.

Afară de cazul în care, printr-un efort mare și convulsiv de inteligență și voință, putem găsi o modalitate de a ne ridica și detrona acești căpitani corupți, împreună cu falsificatorii lor de hărți, întregul nostru popor va cădea cât de curând în mâinile naufragiatorilor comuniști. La fel cum s-a întâmplat într-o duzină de alte națiuni, vom fi preluați în numele eliberării și apoi naufragiatorii vor prăda averea oamenilor

productivi, îi vor împușca pe toți aceia care vor protesta sau care vor da impresia că protestează, iar pe cei care au mai rămas în viață îi vor pune la lucru într-o societate de tipul lagărelor de concentrare.

Acum un secol, pentru a opri o bandă de naufragiatori mai întâi era necesar să-i IDENTIFICI, după care să-i PRINZI și în cele din urmă să-i pedepsești și să te asiguri că nu a rămas în urmă nici un naufragiator. Exact aceiași pași trebuie puși în aplicare și în ziua de azi, cu această formă nouă și globală de naufragiere: marxiștii. Trebuie să-i IDENTIFICĂM înainte de a trece la ceilalți pași mai direcți.

Așadar, haidem să aruncăm o privire pătrunzătoare și să vedem dacă putem afla cine sunt aceștia.

Să nu uităm că nicio bandă nu poate fi oprită atâta timp cât tot ceea ce faci e să alergi pionii și sub-liderii acesteia.

Trebuie să aflăm cine e capul acestei bande de naufragiatori marxiști internaționali. Și asta va fi un pic periculos.

Ori de câte ori penetrezi cercul interior al unei bande și începi să-l arețI cu degetul pe capul acesteia, te poți aștepta ca lucrurile să se încingă foarte tare.

Nu vom fi, însă, dezamăgiți.

NAUFRAGIATORII

De regulă, în cele mai multe bande criminale, „cetele" ajung să facă toată treaba murdară în timp ce „capul" nu-și ia doar partea sa, ci și partea cuvenită celorlalți. De obicei, marea majoritate a „cetelor" nici măcar nu știu cu adevărat cine e șeful. Mai mult, „capul" obișnuiește a avea o „fațadă respectabilă."

Exact așa stau lucrurile și în cazul bandei criminale internaționale a naufragiatorilor și prădătorilor ce se numesc „comuniști." „Capul" acestor naufragiatori comuniști este un gen de șef mai special. Acesta se înfățișează în fața lumii drept însăși esența respectabilității, aproape nimeni nu-i cunoaște adevărata natura de criminal și de tâlhar, nici măcar cei din propriile sale „cete" de comuniști.

Însă în ciuda tuturor fațadelor și a mușamalizărilor, există totuși o modalitate sigură de a afla cine e adevăratul șef.

În gloata lui Capone, puteai înjura torpidele. Însă dacă făceai vreo remarcă neadecvată despre Marele Al (din Al Capone), dispăreai imediat din peisaj.

În China, poți avea toată „libera exprimare" pe care o vrei – atâta timp cât nu-l critici pe Mao Tse Tung.

În Cuba, poți avea toată „libera exprimare" pe care o vrei – atâta timp cât nu-l critici pe Castro.

Hai să vedem dacă în America e cineva pe care nimeni nu are voie să-l critice.

Cu siguranță nu e președintele. Ridiculizarea președintelui e un sport național. Odată, lui Lyndon Baines Johnson i-a fost imposibil să vorbească din cauza criticilor pe care protestatarii le strigau la adresa lui.

Îi poți înjura pe polonezi, pe irlandezi, pe germani și scandinavi, chiar și pe catolici și pe însuși papa – așa cum putem vedea din spectacolul „The Deputy" a lui Rudolph Hocuth. Îi poți critica și pe negrii dacă o faci sub masca „drepturilor federale" sau a dragostei grijulii pentru „oamenii de culoare." Asta se întâmplă mereu, din nord până în sud. Huntley și Brinkley au difuzat un reportaj despre proiectul de adăpostire a negrilor din St. Louis, în care-i arăta pe negrii într-o lumină brutal de negativă pe care aceștia și-au creat-o cu propriile mâini.

Însă CINE îndrăznește să-i critice pe EVREI?

Îți poți imagina o emisiune TV găzduită de Huntley și Brinkley care să vorbească despre faptul că aproape toți spionii sovietici de la noi, cum sunt Rosenbergs, Soble, Soblen, Brothman, Gold, Moskowitz, Greenglass, Weinbaum, etc., au fost EVREI?

Oricărui american sincer nu-i trebuie decât un moment de reflectare în care să privească în propriul SĂU suflet, pentru a vedea că SINGURUL grup cel mai temut din țara „noastră," e cel EVREIESC.

Nimeni NICIODATĂ nu-i critică pe evrei. Ai tu curajul s-o faci?

Cum s-a ajuns aici? Ce e așa de special cu privire la acești evrei?

De ce tuturora le e TEAMĂ de ei?

Îți poate fi teamă doar de ceea ce are vreun fel de PUTERE asupra ta.

Ce putere au evreii peste noi? Și cum au dobândit-o?

Mult mediatizata „Little old lady in sneakers" a fost aceea care m-a făcut să mă gândesc pentru prima dată la puterea pe care o are evreimea.

Timp de treizeci și doi de ani din viața mea am crezut, la fel ca aproape toți americanii, că evreii nu sunt decât un grup religios special, care sunt pricepuți în ale negoțului. De asemenea aidoma majorității americanilor, am crezut că au o afinitate specială pentru bani și o abilitate fantastică de a face bani. Și cam asta e tot.

Bineînțeles că am auzit toate acele știri false despre evrei. Însă din nou, asemenea milioanelor de americani, am crezut că aceste acuzații la adresa evreilor nu erau decât productul bigoteriei, a transformării lor în „țap ispășitor" și a invidiei datorită acestor abilități ale evreilor.

Apoi, în 1950, când antrenam piloți în forțele maritime și navale în strânsă legătură cu trupele terestre din timpul războiului coreean, am devenit interesat în încercarea de al instala pe Douglas Macarthur în Casa Albă.

Ca ofițer naval, îl cunoșteam și-l respectam pe Douglas Macarthur. Eram încredințat că era cel mai potrivit pentru funcția de președinte al SUA. În timpul campaniei din 1952 pentru a-l nominaliza în tabăra republicană, am vrut să fac tot ceea ce puteam pentru a ajuta. În The San Diego Union am citit o scrisoare de la o femeie care se plângea că nimeni nu o ajuta să organizeze o adunare pentru Macarthur. Așa că am sunat-o pe acea doamnă (al cărui nume l-am uitat) și m-am oferit să o ajut cu ce puteam. A fost foarte recunoscătoare și m-a invitat în căsuța în care locuia ca pensionară împreună cu soțul ei.

Am început să-i spun toate lucrurile despre care credeam că ar putea fi făcute. Am sugerat să închiriem o sală și să ținem acolo o adunare. Ea a zâmbit doar cu un zâmbet răbdător și trist, după care m-a oprit.

„Nu," mi-a zis, „nu e atât de ușor să închiriezi o sală, chiar și dacă plătești. Nu sunt dispuși să închirieze!"

„Ce vrei să spui!" am izbucnit eu. „Cine nu vrea să închirieze o sală?"

Aceasta a privit ciudat și zeflemitor la soțul ei, în mod clar cerându-i prin priviri ceva.

Acesta a dat din cap.

„Cine nu vrea să închirieze o sală?" am întrebat din nou, privind când la unul când la altul.

La care femeia a inspirat profund cu o privire mâhnită și mi-a spus: „Evreii."

„Evreii!" am exclamat involuntar. „Ce au evreii de-a face cu asta? Ce le pasă dacă tu poți sau nu să închiriezi o sală?"

„Aceștia îl urăsc pe Macarthur!" mi-a răspuns ea și a început să spună mai multe, când am întrerupt-o.

„Îl urăsc! Asta e prostesc! Presupun că unii îl urăsc. Însă cu certitudine nu toți! Și cu siguranță nici unul dintre ei nu-l urăsc pe atât de mult încât să vă împiedice să închiriați o sală pentru Macarthur!"

Aceasta a inspirat din nou profund, părând rănită. „E adevărat," mi-a zis, „toți evreii îl urăsc. Privește asta spre exemplu!" Și mi-a dat o copie a ziarului The California Jewish Voice. Acolo scria: „MACARTHUR SE APROPIE: HITLER INTRĂ ÎN CANCELARIE!" Iar ziarul a continuat să îndruge că Generalul Macarthur era o amenințare, un fel de „Hitler nou!" Nu puteam să cred!

„E doar un ziar!" am contrazis-o. „Probabil e doar o publicație extremistă. Sunt convins că evreii nu-și imaginează că Macarthur e cu adevărat un alt Hitler!"

Femeia mi-a arătat un alt ziar evreiesc, The B'Nai B'Rith Messenger. Tonul din acesta era mai demn, însă exprima aceiași ură pentru Macarthur. Apoi mi-a arătat un alt ziar evreiesc. În majoritatea dintre acestea apăreau imagini josnice cu McCarthy și învinuiri teribile la adresa lui și a lui Macarthur, dar și un venin de netăgăduit împotriva acestor doi oameni.

Aceasta este experiența care-l așteaptă pe tot americanul sincer care începe să se gândească la chestiunea evreiască. Dintr-o dată am fost expus unei lumi secrete pe care americanul de rând nici măcar nu și-o imaginează și pe care nu o vede niciodată: lumea secretă a evreilor. În același ziar, The California Jewish Voice, am văzut următorul titlu al unui articol scris de editorul Sammy Gach: „SLAVĂ DOMNULUI!" – în ziua în care Rusia a anunțat că deține bomba nucleară (Jewish Voice, 30 septembrie 1949).

Am văzut sute de alte articole trădătoare. Însă majoritatea americanilor sunt prea obloniți și prea nepăsători pentru a citi vreodată ziarele evreiești. Mai repede sau mai târziu, indiferent de cât de mult e americanul de rând ținut în întuneric – sau se ține

pe el însuși în întuneric imaginându-și că e un „bigot" dacă se apucă să descopere trădarea evreiască împotriva țării și a națiunii sale – acesta va găsi dovada acestei lumi evreiești unificate, străine și fanatice în mijlocul poporului nostru; care în fața oamenilor, într-un mod implacabil, detestabil, dușmănos, înverșunat și diabolic, se înfățișează ca un grup religios „persecutat."

Totuși, la acea vreme nu am priceput totul. Era prea fantastic. Eram convins că undeva la mijloc era vorba de o neînțelegere. Însă doamna mi-a dat câteva cărți și ziare pe care să le iau acasă și să le studiez.

Când am ajuns acasă, m-am uitat la primul ziar. Se numea Common Sense, iar titlul era „DICTATURĂ COMUNISTĂ PÂNĂ ÎN 1945!"

Am realizat imediat că am descoperit natura paranoică a acestei „temeri evreiești" monstruoase despre care mi-a spus acea femeie – o fantastică „uneltire" evreiască „globală" – și nici n-am putut s-o termin de citit. Părea prea prostească și dezgustătoare pentru a fi citită de un om inteligent.

Însă în acele câteva rânduri pe care le-am citit, Common Sense mi-a prezentat dovezi cu privire la natura evreiască a comunismului și a Revoluției Rusești. Ca surse pentru unele dintre aceste dovezi de necrezut, a fost menționată Enciclopedia Evreiască și mai multe documente oficiale ale Guvernului SUA.

Aceasta părea o oportunitate excelentă de a pironi o idee atât de fantastică ca aceea că comunismul era evreiesc și mi-am propus să verific aceste așa-zise „dovezi." Am mers la biblioteca publică din San Diego și am răsfoit prin volumele menționate în Common Sense. Acolo, printre stivele întunecate ale bibliotecii publice din San Diego, m-am trezit din cei treizeci de ani de somn politic stupid, același somn mortal care închide ochii poporului nostru și care îi face să coopereze cu inamicii spre propria lor distrugere, toate în numele „bunei cetățenii," a „fraternității" și a celorlalte grupuri de oameni „drăguți."

Am descoperit o întreagă lume secretă: lumea evreilor.

Iar lumea evreilor e secretă doar pentru că ne-evreilor nu le vine să creadă că există o astfel de lume și prin urmare nu o caută niciodată!

Probabil una dintre cele mai simple feluri de a explica această lume secretă evreiască chiar și celui mai ostil cititor, e să-l las să facă un simplu experiment. Iar aici e un catalog cu miile de producători care sunt forțați să-i plătească pe evrei pentru a pune pe etichetele produselor lor un simbol ce se cheamă „hechsher,"și pentru care rabinii percep o taxă specială!

Cel care are îndoieli cu privire la acest lucru, e invitat să meargă în bucătărie și să scoată din dulap diferite conserve cu mâncare, câteva cutii cu prafuri de curățat, săpun,

etc. Examinează cu atenție etichetele acestor conserve și vezi dacă găsești fie un mic „U" încercuit, ori un „K." Litera „U" înseamnă Uniunea Congregațiilor Evreilor Ortodocși din America, iar „K" înseamnă cușer. Vei găsi aceste simboluri evreiești pe cea mai mare parte din alimentele tale. Mai jos sunt câteva reclame preluate din ziare evreiești, pentru a-ți face o idee despre ceea ce se petrece în lumea secretă a evreilor:

Produsele alimentare din Canada au pe etichete „MK" (Montreal Kosher) și „COR" (Canadian Orthodox Rabbis).

Pe data de 23 aprilie 1969 ziarul The Wall Street Journal a dezvăluit faptul că companiile alimentare plăteau milioane și milioane de dolari pentru a putea pune aceste simboluri pe etichetele produselor lor. În fapt, chiar și ziarul The Jewish Newsletter, pe 1 iunie 1959, a avertizat evreii că această afacere cu „K" și „U" e pur și simplu o escrocherie, și că dacă escrocii evrei n-ar fi lăsat-o mai moale, ne-evreii s-ar fi prins și astfel s-ar fi dezlănțuit iadul!

Întreaga afacere evreiască era cât pe ce să ajungă o știre națională după ce un rabin lacom din Indianapolis a dat în judecată compania Coca-Cola în 1957 (după cum arată arhivele curții judecătorești), făcând-o să-i plătească 30.000 dolari pentru a-și pune simbolul său hechsher (cușer) pe această băutură răcoritoare! (Același ziar evreiesc evidențiază faptul că cele mai înalte autorități rabinice mărturisesc că nici Coca-Cola și nici alte băuturi nu necesită supraveghere rabinică atunci când sunt produse!)

Aceștia sunt 30.000 dolari plătiți unui singur rabin dintr-un singur oraș, de o sigură companie, pentru a pune aceste simboluri pe o singură băutură răcoritoare menită pentru consumul american general – despre care aproape nici un american nu știe nimic.

Însă ne-evreii sunt aceia care plătesc pentru această escrocherie. TU, vasta majoritate, plătești acel rabin nu numai în Indianapolis, ci în fiecare oraș și stat din America, zi de zi, an de an, pentru a-ți face aproape toată mâncarea cușer – adică evreiască!

Pentru câtă vreme crezi că i-ar tolera evreii pe catolici dacă aceștia ar opera o escrocherie pe atât de hotărâtă, care să ne costă pe noi toți milioane de dolari ca tribut și care să impună practicile religioase catolice asupra mâncării întregii populații? Pentru câtă vreme crezi că ar tolera evreii o „minoritate" nazistă în Israel, care să insiste să aibă o un stormtrooper nazist în fiecare fabrică alimentară evreiască, care să pună o mică zvastica pe fiecare dintre conservele cu mâncare consumate de evrei?

Continuându-mi cercetarea într-un alt domeniu al vieții secrete al evreilor am găsit, în documente și studii de o calitate ireproșabilă întreprinse de Serviciul Secret de Informații ale propriului nostru Guvern SUA, că Revoluția Rusă nu a fost deloc „rusească," ci a fost condusă aproape în totalitate de evrei! Un tabel făcut de Robert

Wilton în aprilie 1918 pentru Secțiunea G-2 (a Serviciilor Secrete Militare ale SUA), arată că „la momentul Revoluției Ruse, în funcții de conducere erau: 384 comisari, dintre care 2 negrii, 13 ruși, 15 chinezi, 22 amerindieni și mai mult de 300 de evrei. Dintre evrei, 264 au venit în Rusia din Statele Unite după căderea Guvernului Imperial." (War Records Division of the National Archives. Record Group 120: Records of the American Expeditionary Forces.) Aceștia nici măcar nu erau evrei ruși, ci evrei din New York!

La pagina 2 al acestui raport al serviciilor secrete către Washington, tratând subiectul naturii Revoluției Ruse, Căpitanul Montgomery Schuyler, G-2, Intelligence, expune situația în mod brutal și pe atât de clar încât nu rămâne urmă de îndoială: „Probabil că nu e înțelept să vorbești prea deschis despre aceste lucruri în Statele Unite," scrie Schuyler în raportul său, „însă mișcarea bolșevică este și dintotdeauna a fost direcționată și controlată de cel mai murdar tip de evrei ruși."

Aici era dovada zdrobitoare că Revoluția „Rusă" nu a fost deloc rusească, ci doar o CAPTURARE a Rusiei de către o bandă de EVREI criminali!

Ba mai mult, am descoperit că am fost victima unei escrocherii dintre cele mai putrede din toată istoria: folosirea cortinei RELIGIEI pentru a acoperi o conspirație spurcată și criminală de ucidere și prădăciune.

Răsfoind prin anumite surse EVREIEȘTI am dat de o carte publicată de evrei, care se numea „Who's Who in American Jewry." Pe coperta interioară scria așa: „Cititorul să se întrebe acum dacă nu cumva el, la fel ca și mine, a crezut că evreii sunt un grup RELIGIOS. Ni se spune că dacă cineva se leapădă de iudaism, atunci acesta nu este un evreu."

Imaginează-ți oroarea și surprinderea mea când la pagina 556 din cartea Who's Who in American Jewry, am dat de fotografia și numele conducătorului Armatei Comuniste ateiste, Leon „Troțki," al cărui nume real era „Bronstein!"

În aceiași carte evreiască la pagina 673, am găsit că Maxim Litvinoff, primul ministru de externe al Rusiei Sovietice, era listat cu mândrie de evrei drept un evreu american pe nume FINKLESTEIN! Acum, dacă evreii sunt sinceri atunci când ne spun că ei nu sunt o rasă sau o conspirație, ci doar un grup „religios," de ce-i listează pe acești militanți ateiști, BOLȘEVICI, nu doar ca americani ci și ca adepți ai „iudaismului?"

De atunci am găsit același lucru și în cărțile scrise de evrei în ziua de azi, cărți pe care gentilii (ne-evreii) arareori se deranjează să le investigheze. În cartea din 1965 „Who's Who in World Jewry," carte aprobată de B'Nai B'Rith, de Seminarul Teologic Evreiesc, etc., la pagina 29 l-am găsit listat pe teoreticianul șef al Partidului Comunist, Herbert Aptheker, al cărui fiică comunistă, Bettina, conducea revoltele din Berkeley!

Fiind conștient de cât de incredibile pot părea toate aceste lucruri pentru americanul de rând (pe cât de incredibile au fost și pentru mine atunci când am dat de ele pentru prima dată), voi include aici un document pe care l-am găsit mai târziu în Librăria Congresului, un document pe cât de șocant, pe atât de incontestabil – în cei 15 ani de când l-am descoperit, timp în care l-am prezentat în mod constant la mii de oameni, în discursuri universitare, încă n-am găsit pe nimeni care să contrazică măcar o pagină din acesta. În ziarul London Illustrated Sunday Herald de pe 8 februarie 1920, am găsit un articol de o pagină întreagă scris de Winston Churchill (unde e inclusă și o poză cu acesta, pentru a elimina orice dubiu cu privire la identitatea autorului), intitulat „Sionismul contra bolșevismului – o luptă pentru sufletul poporului evreu."

În articolul său de o pagină întreagă, Winston Churchill expune faptul că poporul evreu de peste tot din lume era divizat între două cauze: sionismul și comunismul.

Acesta scoate în evidență faptul că REVOLUȚIA RUSĂ NU A FOST DELOC „RUSĂ," CI DOAR O CAPTURARE A POPORULUI RUS DE CĂTRE EVREII INTERNAȚIONALI, ATEIȘTI ȘI MARXIȘTI! Fie Winston Churchill e un mincinos, un „bigot," un „țap ispășitor" și un „urâtor" – fie ție și altor milioane de gentili, v-a fost interzis accesul la unele dintre cele mai mari fapte ale istoriei lumii! Dacă revoluțiile comuniste nu sunt actul oamenilor din țările respective, ci mai degrabă sunt o capturare a acestor țări de către evrei, DUPĂ CUM A FOST ȘI CAZUL RUSIEI – atunci îți e imposibil de a te proteja de o revoluție comunistă în America, dacă în prealabil ți-e interzis accesul la adevărul că revoluțiile comuniste sunt EVREIEȘTI! Și exact aceste adevăruri îți sunt negate ție și altor milioane de americani, pentru a te lăsa neajutorat în fața acestei agresiuni evreiești arogante.

Aici am descoperit a doua diagramă falsificată care e băgată pe gât cu forța poporului meu; prima a fost minciuna că nu există specii sau rase printre oameni, cu toate că peste tot în Natură există rase diferite. Iar aici avem a doua mare minciună a falsificatorilor: că evreii nu sunt decât „o religie persecutată" și nicidecum o rasă sau specie umană responsabilă de crearea comunismului!

Pe urmă, în ediția de pe 3 februarie 1949 a ziarului New York Journal American, am găsit că Jacob Schiff – pe atunci capul imperiului financiar gigant numit „Kuhn, Loeb & Co." și bunicul femeii care acum deține ziarul de aripă stânga New York Post – a „injectat peste douăzeci de milioane de dolari în Revoluția Rusă," finanțând un alt evreu pe nume Troțki (Bronstein) în misiunea sa de a ucide în masă „rușii albi" presupuși a fi „creștini," „anti-creștini" și anti-comuniști!

Cel mai surprinzător și revelator dintre toate era conexiunea uneori aproape invizibilă dintre comunistul aparent pur gentil și inevitabilul evreu care pândea pe din dos – după cum explica Churchill în articolul său.

Lenin, care nu era evreu, era căsătorit cu o evreică pe nume Krupskaya. Stalin, care de asemenea nu era evreu, era căsătorit cu Rose, sora lui Lazar Kaganovitch,– o evreică. Fiul lui Stalin s-a căsătorit cu o altă evreică și se face că Khrushchev era protejatul aceluiași evreu, căsătorindu-se cu o altă evreică din familia Kaganovitch. Cheddi Jagen, premierul comunist al Guineei, e căsătorit cu o evreică din Chicago pe nume Janet Rosenberg.

În țările satelit s-a întâmplat același lucru. Și mai mulți evrei! Chiar și acel „prieten" sacru al Americii, Tito, era protejatul lui Moses Pijade – un alt evreu care a și „sugerat" propulsarea lui Tito. În Cuba îl găsim pe evreul Zincowich, sfătuindu-l pe Fidel departe de ochii lumii. Evreica Anna Pauker a făcut același lucru în România. Evreul Berman a condus Polonia, evreul Rakosi (Rosencranz) a dirijat Ungaria și evreul american Gerhardt Eisler conducea Germania de Est!

În SUA, FBI-ul împreună cu alte agenții capturau și/sau expuneau hoarde întregi de evrei spioni și comuniști: Julius și Ethel Rosenberg, Morton Sobell, Harry Soblen, Robert Soblen, Sidney Weinbaum, Judith Coplon, David Greenglass, Abraham Brottman, Miriam Moskowitz, Kramer (Cohen), Harry Gold, Joseph Weinberg, Nathan Silvermaster, Klaus Fuchs, Jacob Golos, Kruger-ii (Coheni), White (Weiss), Alex Trachtenberg, V. J. Jerome (Isaac Romaine), Simon Gerson, Alex Bittelman, Betty Gannett, Isadore Begun, Jacob Mindel, Israel Amter, W. Veinstone, Fred Fine, Sid Steinberg, Louis Weinstock, Albert Lannon, Fred Rose, „J. Peters" Goldberger, Jacob Stachel, Gerhardt Eisler, Hanns Eisler, „John Gates" (Israel Regenstreif), Gilbert Greenberg, „Gus Hall" (Arvo Mike Halberg), Irving Potash, Carl Weissburg, Philip Bart, Philip Jaffe. Andrew Roth, Mark Kayn (Mark Julius Ginsberg) „Gil Green" (Gilbert Greenberg), „Carl Winter" (Philip Carl Weissberg); numele au fost uneori schimbate, însă fețele evreiești ca de cămilă erau mai mult decât suficiente pentru a-i identifica pe aceștia drept evrei. (Această listă cu promotorii comunismului și spionii care au fost identificați ar putea fi extinsă la câteva pagini, dacă ar fi ajutat la ceva afară de simpla redare a acestor nume. Însă lista de față ar trebui să fie suficientă pentru eliminarea oricărei întrebări din mintea oricărui cititor, referitor la elementul evreiesc din comunism.)

Dintre cele 41 de persoane care lucrau cu înregistrările comuniste în laboratoarele noastre radar secrete din Fort Monmouth, 39 s-au dovedit a fi evrei! Dintre cei 18 americani condamnați pentru spionaj pentru Uniunea Sovietică începând cu 1964, 16 au fost evrei și unul negru! Dintre cei 21 de condamnați pentru conspirație comunistă care căutau să răstoarne Guvernul SUA prin forță și violență ilegală, 18 erau evrei! Când FBI a pus mâna pe grupul „Second-string Politburo," din cei 17 membrii, 14 dintre trădători au fost identificați a fi evrei! 9 din cei 10 membrii ai grupului „Hollywood Ten" erau evrei; aceștia, atunci când au fost întrebați dacă erau evrei, și-

au exprimat dreptul la tăcere! În Arhiva Națională SUA din Washington DC., cercetătorul Harold Arrowsmith a găsit o scrisoare datată din 23 februarie 1921, de la J. Edgar Hoover – asistentul special al ministrului de justiție – trimisă lui W. L. Hurley, un subsecretar de stat din Departamentul de Stat, Washington DC. Aceasta are numărul de dosar al Departamentului de Stat și redă următoarele:

> „Am primit scrisoarea dvs. din instanța a patra (U-H/861.0O/7885) ce face referire la copia de expediere nr. 62 din Consulul American din Reval, de pe 1 decembrie 1920, în raport cu diseminarea propagandei bolșevice, a fost emisă o listă a cărei conținut va fi comunicat Consulului American din Reval. „În urma unei examinări a numelor și adreselor menționate, se arată că cel puțin o parte majoră din lista cu cele douăzeci și două de nume e autentică, în special pentru că J. Ferguson (în mod evident Isaac Ferguson); Felix Frankfurter: Jacob Hartman și Fred Biedenkapp – toți sunt actori cunoscuți ai acestei mișcări." (semnată) J.E. Hoover, asistent special al ministrului de justiție.

Așadar, guvernul nostru a știut în tot acest timp că Frankfurter era bolșevic! Au știut asta când Frankfurter introducea spioni comuniști în Departamentul de Stat, cum a făcut cu protejatul acestuia, Alger Hiss. Și Roosvelt trebuie că a știut acest lucru atunci când l-a pus pe același evreu trădător în Curtea Supremă, în 1939. Însă nimeni n-a îndrăznit să-i spună publicului american despre aceasta.

Un alt protejat al lui Frankfurter a fost Dean Acheson, secretarul „nostru" de stat care a ajutat China să ajungă pe mâna comuniștilor. Când prietenul lor comun, Alger Hiss, a fost judecat pentru sperjur și spionaj comunist, Acheson și Frankfurter, care era judecător la Curtea Supremă, au depus amândoi mărturie în favoarea acestui spion comunist!!

La începutul carierei sale, înainte de a construi o mașinărie care să lucreze pentru el, Frankfurter era un comunist pe față. A condus o gloată în apărarea lui Sacco și Vanzetti, anarhiștii comuniști care în cele din urmă au fost executați. Acesta a mai fost avocat al corporației industriale ruso-americane care a fost fondată pentru a organiza și finanța industria textilă din Rusia după victoria bolșevică din 1917.

Printre alții, despre care acum se știe că au fost comuniști îndoctrinați de Frankfurter la școala de drept din Harvard și mai târziu plasați în poziții cheie din guvern, se numără și Lee Pressman, John Abt (avocatul pe care asasinul președintelui, Oswald, l-a cerut înainte de a fi împușcat de evreul Rubenstein), și Nathan Witt – toți evrei.

Am răsfoit ziarul Daily Worker și am descoperit că în acesta atmosfera era strict „cușer." Conținea anunțuri emoționante de tipul „În memoria mamei noastre dragi" de la Bernie, Abie, Izzy și Nathan Ginzberg, anunțuri de picnicuri la „minunata dumbravă Weinbaum," un anunț pentru magazinul „Harry's Clothing" care promite

atât reduceri speciale pentru clienții comuniștii abonați la ziarul Worker (Muncitorul), cât și pentru costumele rabinice. La acea vreme editorul ziarului Worker era „John Gates," însă când „Gates" a fost arestat, s-a aflat că numele său real era Israel Regenstreif!

Am citit prin ziare că în Rusia antisemitismul era agresiv. În același timp îi vedeam pe evrei lăudându-se că capul propagandei sovietice era un evreu: Ilya Ehrenberg! Cu toți evreii care erau prinși în flagrant ca fiind spioni comuniști, ar surprinde pe cineva că evreul Ehrenberg, capul propagandei sovietice, a căutat să răspândească ideea că comuniștii erau „anti-evrei?"

Chiar și în Japonia și în China, am găsit că primii plantatori ai semințelor comuniste erau evrei. În Japonia a existat o Anna Rosenberg, și ghici cine a plecat în China pentru a deveni consilier al lui Sun-Yat Sen? Bătrânul evreu George Sokolsky, cronicarul nostru „conservativ!"

Pentru o persoană inteligentă, faptele erau de necontestat. Pot fi inexplicabile, însă pur și simplu de netăgăduit. Comunismul e evreiesc! Evreul ateist și rasial Marx l-a început, iar ceilalți evrei precum Engles și LaSalle l-au cârmuit. Iar evreii, cel puțin cei din Statele Unite, erau aproape unanimi în suprimarea și ura lor veninoasă împotriva oricărei persoane care îndrăznea doar să pună întrebări despre acest lucru. Nu trebuia decât să observi numărul comuniștilor evrei și a celor ce se mixează rasial pentru a te trezi cu o campanie de isterie împotriva ta, fiind etichetat drept „urâtor!" Aceiași oameni care strigau cel mai tare că vor „libertăți academice" pentru a răspândi comunismul, erau în același timp și cei mai nemiloși în campania lor de suprimare a oricui individ care dorea să discute despre implicarea evreilor în aceste lucruri.

Unul dintre lucrurile care împiedică pe cei mai mulți oameni să creadă că evreii se află în spatele comunismului, e faptul că evreii sunt renumiți pentru faptul că iubesc banii și, prin urmare, se crede că aceștia sunt fără nicio excepție „capitaliști."

Ideea că, datorită faptului că evreii iubesc banii aceștia „nu pot fi comuniști," ar fi adevărată dacă comunismul ar fi „cinstit," dacă comunismul ar fi într-adevăr o mișcare menită a-i ajuta pe oamenii săraci, așa cum pretinde a fi.

Însă în toate locurile în care comunismul a ajuns la putere, oamenii săraci nu sunt ajutați; întotdeauna comunismul îi plasează pe evrei în poziții de putere și avere imensă și îi jefuiesc și-i înrobesc pe oameni.

Cu alte cuvinte, comunismul cu evreii nu reprezintă o ideologie veritabilă; e un joc de încredere, o escrocherie și o metodă de utilizare a forței și a revoluției pe post de scurtătură pentru obținerea averii și a puterii – care de regulă sunt mai greu de obținut prin metode de „afacere" normale (chiar și atunci când pui în aplicare acele metode de

„afacere" pentru care evreii sunt renumiți). Comunismul reprezintă vechile metode de „naufragiere," spre profitul criminal al evreilor comuniști!

E un fapt dovedit acela că comunismul a fost finanțat în mare parte de evrei bogați, începând cu Rothschilds și continuând cu Lehmans, Sterns, Oppenheimers, Rosenwalds și cu alte familii bogate de evrei, chiar de aici din America.

Spre exemplu, însăși Marx a fost finanțat de un milionar producător de săpun, pe nume Joseph Fels (săpunul FelsNaptha). După cum s-a amintit deja, Jacob Schiff, șeful companiei Kuhn, Loeb & Co., i-a dat peste 20 milioane de dolari evreului Leon Trotsky (Bronstein), pentru a duce la bun sfârșit capturarea poporului rus de către evreii comuniști. (Informații preluate din ziarul New York Journal American, 3 februarie 1949)

La o întrunire din Madison Square Garden, New York, la care au participat dezi de mii de evrei pentru a celebra victoria revoluționară din Rusia, Jacob Schiff – același multimiliardar evreu șef al companiei Kuhn, Loeb & Co., a trimis următoarea telegramă comitetului organizator, întrucât el nu a putut ajunge acolo: „Transmite-le din partea mea celor care sunt prezenți în această seară, că regret nespus că nu am putut să sărbătoresc cu prietenii libertății rusești, recompensa pe care am sperat-o și pentru care ne-am luptat în acești lungi ani!" (New York Times, 24 martie 1917, pagina 2).

În această ordine de idei, e de asemenea interesant a se nota faptul că comunismul, care se presupune a fi un product al sărăciei, a prosperat în Statele Unite nu în regiunile în care oamenii sunt mai săraci, cum ar fi Appalachia sau Mississippi. În fapt, statisticile FBI arată că există mai puțini comuniști în Mississippi (doar unul), care e cel mai sărac stat din America, decât în oricare alt stat din Uniune! În același timp, aceleași statistici FBI arată că cele mai mari concentrații de comuniști se află în New York și Los Angeles, care dețin cea mai ridicată concentrație de bogăție – dar și de EVREI!

Ori de câte ori un comunist a candidat la alegeri, voturile comuniste au fost aproape perfect sincronizate din punct de vedere geografic, cu zonele în care se află cei mai mulți evrei: din nou, New York City, Los Angeles, Miami Beach și alte zone în care există o concentrație atât de bogăție cât și de evrei. Cel mai recent candidat comunist, Aptheker, un evreu, nu a candidat în statele lovite de sărăcie precum Appalachia sau Mississippi, ci în bogatul oraș New York City!

Și în final, pentru a spulbera noțiunea conform căreia evreii bogați „pur și simplu n-au cum" să fie comuniști pentru că evreii „iubesc banii," nu trebuie decât să privești în registrul comuniștilor de top pentru a vedea că sărăcia n-are nimic de-a face cu aceștia, pe când evreimea cu siguranță că are.

Un exemplu primar e Charlie Chaplin, un om cu o avere enormă pe care a câștigat-o aici în America prin sistemul nostru, sistem pe care comunistul Charlie Chaplin l-a urât și l-a atacat pe atât de vicios încât până și departamentul nostru de stat procomunist l-a exclus din America datorită activității sale procomuniste! (Chaplin nu s-a sinchisit niciodată să devină un cetățean al Statelor Unite!)

La o primă privire e dificil de observat de ce anume, un om care s-a bucurat de o atât de mare generozitate și bogăție din partea Americii, cum a fost cazul lui Chaplin, putea fi comunist. Însă să înțelegem un fapt – același fapt pe care-l vei întâlni la baza fiecărei activități comuniste, pentru a înțelege tendințele comuniste ale lui „Charlie Chaplin": numele real al lui Chaplin e IRAEL THORNSTEIN și el nu e nici american și nici englez – CI UN EVREU!

Am fost de-a dreptul impresionat să descopăr că adesea de-a lungul istoriei, nu doar în cazul comunismului ci și a altor personalități mondiale care au comis diverse atrocități, în spatele muncii murdare s-a aflat întotdeauna un evreu sau o evreică.

azul clasic are loc în cartea Estera din biblie, care e favorita evreilor, în care evreii relatează plini de bucurie că prietena regelui, Estera, a avut succes când a căutat să-l convingă pe rege să spânzure douăzeci de mii de gentili (ne-evrei) inocenți, un „succes zdrobitor" pe care evreii îi celebrează în fiecare an prin sărbătoarea „Purim."

Am găsit același tipar și în Roma antică unde, pe vremea domniei lui Nero, în timpul unei persecuții a romanilor albi care erau „creștini," prietena evreică a acestuia pe nume Poppaea, în mod subtil și-a exprimat sugestia evreiască care a schimbat istoria globală. L-a determinat pe Nero să-și ucidă mama, soția și să dea mii de romani în ghearele leilor în Colosseum. (Ediția din 1960 a Enciclopediei Americane, vol. 22, pagina 364, redă următoarele: „Incidentul răscumpărător din cariera acesteia pare a fi mila pe care a cerut-o cu stăruință în fața lui Nero, pentru evrei"!)

Unul dintre argumentele pe care le aud mereu din partea oamenilor care încercă să „mă pună la perete" pentru că spun că există o conspirație evreiască, comunistă și sionistă ce operează atât în America cât și la nivel global, e acela că, dacă aceste lucruri ar fi fost adevărate, atunci „FBI-ul s-ar fi ocupat el de asta."

Cu toate că J. Edgar Hoover a pus în repetate rânduri emfază pe faptul că FBI-ul nu poate urmări pe nimeni în justiție, americanii uită de asta în mod continuu!

Inițialele „FBI" înseamnă Biroul Federal de Investigație. Iar „investigarea" e tot ceea ce FBI-ul poate face. Pentru ca aceștia să poată lua măsuri împotriva inamicilor Statelor Unite, trebuie mai întâi să obțină permisiunea de a face asta din partea Departamentului de Justiție, care controlează FBI-ul. Iar dacă Departamentul de Justiție nu va demara o urmărire în justiție sau dacă refuză să emită mandate de

arestare, lucru care s-a întâmplat din nou și din nou chiar și în cazul unor cazuri flagrante, atunci FBI-ul e complet neajutorat. În fapt I. Edgar Hoover, directorul FBI-ului (despre care cred că a fost aproape complet responsabil de ascunderea conspirației comuniste din America din ultimii 30-40 de ani), e neajutorat chiar și atunci când vine vorba de înștiințarea poporului american cu privire la lucrurile care se petrec în țară. Acesta poate fi concediat imediat de președinte sau, tehnic vorbind, chiar și de Departamentul de Justiție. Iar dacă Hoover ar chema lucrurile pe nume în ceea ce-i privește pe evrei, acesta ar DISĂREA numaidecât! Și fără doar și poate că ar fi înlocuit cu unul dintre gentilii procomuniști pupincuriști care oricum umple Departamentul nostru de Justiție până la refuz.

Prin urmare, Hoover a fost forțat să cârmuiască pe un traseu foarte atent, între efortul de a proteja Statele Unite ale Americii împreună cu poporul nostru și nevoia de a evita să e dea șobolanilor comuniști din guvernul nostru federal o scuză pentru a-l concedia.

În ciuda acestei situații dificile și adesea imposibile, Hoover a adus în atenția poporului american câteva lucruri minunate.

Un prim exemplu este cazul evreului care era asistent al secretarului Trezoreriei, Harry Dexter White (numele său evreiesc era Weiss), care a furat tiparnițele noastre. (Acest caz a fost deja menționat în Capitolul IV). Același tipar ca în cazul lui Weiss s-a repetat din nou și din nou în guvernul nostru, unde investigatorii sinceri și ofițerii de aplicare a legii au descoperit acte de trădare, care mai apoi au fost mușamalizate de personalități din fruntea guvernului nostru, inclusiv de către președinte!

Am avut chiar eu parte de o experiență de acest fel care mi-a dat fiori, în 1969, când un tânăr s-a alăturat organizației mele, după care a mărturisit că în trecut a fost un spion comunist! Numele acestuia era Roger Foss și când ni s-a alăturat mi-a spus că a lucrat pentru primul secretar al ambasadei sovietice la Washington, pe nume Valintin Ivanoff, care i-a dat bani pentru a merge la o facultate americană pentru ca mai apoi să poată deveni un oficial american fals!

L-am dus imediat pe acest tânăr la FBI și m-am asigurat că a pus întreaga poveste la dispoziția acestora. Agenții FBI au petrecut câteva zile pentru a scoate toată povestea de la Roger Foss.

Apoi am așteptat ca ceva să se întâmple.

Nimic nu s-a întâmplat! Săptămânile au trecut. Chestiunea a fost abandonată. Avocații evrei din Departamentul de „Justiție" i-au pus capac.

Așa că am acționat eu însumi. Cunoșteam un reporter sincer (cu toate că era un liberal înrăit) pe nume Les Whitten, care lucra pentru ziarul Washington Post. Whitten a redactat și despre efortul evreilor de a mă arunca pe mine într-un azil de nebuni și a

fost de asemenea de folos într-un editorial care a deplâns această tiranie, pentru că el e această creatură tristă: un liberal sincer.

Am așteptat până la o săptămână (când cei mai mulți evrei de la Washington Post se bucurau de banii lor) și m-am dus cu știrea la Les Whitten, împreună cu Foss și cu toate documentele, etc. Whitten a reușit să publice știrea pe primă pagină a ziarului Washington Post. În 24 de ore Valintin Ivanoff a fost expulzat din Statele Unite și trimis în Rusia, știrea fiind tratată la nivel național.

Nu mă îndoiesc de loc că dacă n-aș fi găsit o modalitate de a forța mâna Departamentului de Justiție, dl. Ivanoff ar fi continuat să rămână în ambasada sovietică, plătind studenți pentru a frecventa universități ca Harvard, Berkeley din California, etc., cu scopul de a deveni agenți sovietici, așa cum fac acum sute sau mii de studenți, chiar în momentul acesta!

Lucrul important care trebuie luat în seamă aici e faptul că în acest caz, FBI-ul a fost absolut incapabil de a face altceva decât să adune informații. Din momentul în care au prezentat informațiile în fața Departamentului de Justiție, sunt total neajutorați. Astfel de cazuri s-au repetat din nou și din nou și din nou, în care FBI-ul, prin muncă vigilentă și loială, a descoperit acte de trădare și de subversiune, numai ca mai apoi avocații din Departamentul de Justiție – cum sunt „Moskowitzii," „Finklesteinii," „Cohenii," „Goldbergii," „Rosenblattii," și „Lipshitzii" – să ignore informația sau să o mușamalizeze.

În întreaga istorie a FBI-ului nu a existat decât un singur „șobolan" – un agent care s-a întors împotriva FBI-ului. Acel agent a fost un evreu pe nume Jake Levine, care a mers la radioul procomunist WBAI din New York și la Radio Pacifica de pe Coasta de Vest, unde a acuzat FBI-ul că ar fi „fascist" și că agenții FBI i-ar urî pe negrii și pe evrei!

Când li se cere să numească cel mai mare ziar comunist din America, cei mai mulți oameni vor spune că e ziarul „Worker" (muncitor).

Însă aceștia nu au dreptate. Cel mai mare ziar comunist din America e „The Morning Freiheit," care e scris cu caractere ebraice – în limba idiș – pentru miile și miile de evrei comuniști din New York. Când cei de la finanțe în mod temporar au închis sediul ziarului „Worker," acesta n-a stat pe loc; a fost pur și simplu mutat la capătul coridorului unde se afla sediul ziarului „Freiheit," unde a continuat să fie publicat până când avocații comuniști au reușit să scape de cei de la finanțe.

În Canada, poliția regală a rupt un cerc de spioni cu ajutorul lui Igor Gouzenko, care a dezertat din ambasada sovietică și a expus agenții comuniști de top din Canada. Așa s-a aflat că cei doi șefi ai cercului de spioni din Canada erau Fred Rose și Sam Karr. Raportul comisiei regale, publicat de Biroul de Papetărie al Majestății Sale, a dezvăluit

faptul că numele real al lui Fred Rose – care era un membru al parlamentului – era Fred Rosenberg, în timp ce numele real al lui Sam Karr era COHEN.

Ca de obicei, cu toate că publicul nu e sensibilizat cu privire la acest lucru, cei doi lideri comuniști din Canada s-au adeverit a fi doi evrei.

Comuniștii aproape că au preluat controlul guvernului spaniol înainte de cel de-al Doilea Război Mondial. Generalul Franco s-a ridicat împreună cu spaniolii și au luptat pentru a preveni preluarea Spaniei de către comuniști; Rusia și comunismul internațional au trimis tot felul de ajutoare posibile pentru a-i da pe spanioli pe mâna tiraniei comuniste. Liderul comuniștilor din afară nu a fost nimeni altul decât Bela Kuhn (al cărui nume real e Cohen), aceiași evrei afurisiți care au orchestrat revoluția ungară imediat după Primul Război Mondial. Din America au sosit sute și sute de evrei newyorkezi, organizați în „brigada Abraham Lincoln" pentru a ajuta la instaurarea comunismului în Spania. Toate acestea sunt scrise negru pe alb în studiul despre brigada Abraham Lincoln, publicat de Camera Comitetului, pe tema activităților neamericane (anexa IX, vol. 1), în care sunt listate numele acestor evrei și care pot fi inspectate de cititor. Între timp, pentru a-i proteja pe spanioli de asaltul comunismului internațional, Benito Mussolini a trimis trupe, armament, muniție și avioane, și la fel a făcut și Adolf Hitler.

În fapt, Spania a fost un antrenament pentru al Doilea Război Mondial. Numai că în zilele acelea, era mult mai evident că o parte era comunistă și evreiască, pe când cealaltă (Franco) era anticomunistă și antievreiască.

Al Doilea Război Mondial a fost exact la fel, atâta doar că evreii au reușit să-și mascheze mai bine adevăratele intenții decât în Războiul Civil spaniol.

Am găsit această lume secretă și oribilă a evreilor captivantă, interesantă și înspăimântătoare, dar și foarte deprimantă. În adâncul sufletului meu puteam simți spaima rece a sorții noastre, dacă lucrurile erau cu adevărat așa cum păreau. De asemenea, fusesem crescut în așa fel încât să nu spun niciodată cuvântul „jidan," ci întotdeauna să folosesc expresia „persoană de origine evreiască" sau „de credință iudaică," datorită „fricii de iudei (evrei)" care e menționată în biblie (Ioan 7:13).

Îmi puteam imagina rezultatul temperamentului și a reacției mele dacă aș fi fost pus în fața unei astfel de provocări, dacă aș fi aflat că într-adevăr EXISTA un complot evreiesc împotriva țării și a poporului meu!

Am recitit ziarele și cărțile pe care acea femeie mi le-a dat, și le-am citit cu mare atenție. În cele mai multe cazuri, tonul acestora era respingător. Aveau mână largă în acuzații, care erau sărăcăcios redactate și pline de senzaționalism înrăit.

Însă continuau să dezvăluie noi perle de adevăr, pe care le-am verificat. Și când am corelat toate faptele pe atât de bine pe cât am putut, nu mai era loc de îndoială; într-adevăr exista un anumit fel de complot evreiesc care fără doar și poate implica comunismul și subversiunea morală. Am descoperit că evreii erau implicați în mai multe lucruri, nu doar în comunism și sionism. După cum și Hitler scrie în Mein Kampf, nu trebuie decât să faci o disecție în toate abcesele bolnave din societatea noastră „pentru a-l descoperi la baza acestora pe micul evreu, care adesea e destul de orbit de lumina bruscă." Pur și simplu NU există excese, degenerări și nici orori prea josnice pentru unii evrei pentru a fi folosite drept metode, nu doar pentru a stoarce banii de la noi, ci să ne distrugă și societatea și caracterul în acest proces.

Îți mai amintești „poezia" care începea cu „Un trandafir e un trandafir e un trandafir," etc.? A fost unul dintre primele exemple smintite (și putrede) de nebunie și degenerare în formă de „poezie" care acum se numește „artă" – fără rimă, fără rațiune, fără sens, ci doar demență pură – și adesea murdărie pură.

Îți amintești cine a scris acele rânduri nebune și cine le-a „popularizat"? Se numea Gertrude Stein și era o evreică comunistă.

Ai văzut unele dintre „sculpturile" din muzeele de „artă" modernă, unde, montate sus pe un piedestal, poți admira un fel de balegă de cal care arată ca și cum cineva a mers pe pășune de unde a ales câteva bucăți cu lopata, după care le-a așezat una peste alta într-o sculptură „modernă"? Îți mai amintești cine e „eroul" acestui tip de „artă"? Numele lui era Jacob EPSTEIN. Un alt individ din „tribul" evreiesc care face haz pe seama noastră, care ne dă câte un bobârnac peste nas, după care ne face să-l plătim pentru asta și să-l venerăm ca pe un „om măreț"!

Cine e „maestrul" modern al poeziei murdare menită pentru adepții „hippie"?

Numele lui e Allan GINSBURG – un „artist" evreu, care ne învață tineretul despre „lucrurile de bun gust" din viață.

Cine atins un record în America pentru o revistă murdară? Ralph GINSBERG, care a fost trimis în închisoare pentru „Erosul" său complet dezgustător. Nici Curtea Supremă nu i-a putut digera gunoiul evreiesc: o pagină întreagă pe care apărea o femeie albă nudă, care întreținea raporturi sexuale cu un negru înalt și gol.

Scenele de „teatru" care au fost descrise la începutul cărții de față – în care o găină e crucificată, partea intimă a unei femei e rasă de un bărbat nud după care întrețineau raporturi sexuale într-un sac de pânză, împreună cu alte bufonerii „artistice" – au fost produse de un evreu francez pe nume Jaques Lebel!

Centrul acestui gunoi e în estul orașului New York, unde se află o întreagă colonie de „hippii." Sediul acestora e într-o expoziție numită „The Peace-Eye Book Store." E

etichetat drept „strict cușer." Producătorii artei, a poeziei, muzicii, literaturii, etc., murdară și smintită, sunt aproape întotdeauna evrei, evrei și iarăși evrei!

Și am găsit că evreii nu „excelează" numai în aceste trei domenii ale comunismului, sionismului și a degenerării aride.

Când am investigat mișcarea care-i forțează pe albi să se mixeze cu africanii negrii, i-am găsit din nou pe aceiași evrei pe post de maeștrii și de pungași.

Mai târziu o să tratez pe larg natura evreiască în relație cu „mixarea rasială," însă pentru moment voi prezenta unul sau două documente și fapte dintre cele mai șocante, astfel încât înainte de a trece mai departe, cititorul să-și poată face o idee despre cât de extensiv s-au folosit evreii de fiecare armă disponibilă pentru a distruge societatea albă care i-a primit și le-a oferit mai mult decât orice altă națiune din istorie.

Urmează un citat din cel mai mare ziar evreiesc din America „The Morning Freiheit," tipărit în limba ebraică pentru zecile de mii de evrei comuniști din orașul New York. În fiecare duminică aceștia publică o pagină în engleză. De acolo avem noi acum acest pasaj. Acest articol se laudă (evreilor în privat), că „95% din avocații care-i împing pe negrii în mișcările pentru drepturi civile sunt EVREI"! Cu scopul de a clarifica la ce anume se referă, dați-mi voie să-l numesc pe unul dintre ticăloșii șefi din acest script, avocatul care în sud a întreprins mai multe acțiuni decât orice alt susținător al mixtului rasial pentru a perturba și distruge rasa albă și ordinea civilă, avocat care e șef și în NAACP Legal Defense: Jake Greenberg. Jake Greenberg care nu e un negru ci un evreu, e creierul judiciar al „NAACP" în tribunalele din America. Jake Greenberg e cel ce obține hotărâri judecătorești, e cel ce îi apără pe negrii prost-crescut care perturbă state întregi, e cel ce-i cheamă în judecată pe liderii albi pentru „dispreț" față de Curțile Federale, și prin asta dându-le frâu liber miilor de negrii prost-crescuți să facă ce vor ei în sudul SUA!

NAACP (Asociația Națională pentru Avansarea Persoanelor de Culoare) nu e în sine neagră, ci e în mare parte evreiască. Președintele acesteia nu e un negru și niciodată n-a fost un negru. Mai întâi a fost Joel Spingarn, un evreu din New York, după care funcția a fost preluată de fratele acestuia, Arthur Spingarn. Acum la conducere se află un alt evreu din New York, pe nume Kivie Kaplan!

Înainte ca negrii să preia conducerea și să-l demită, motorul principal din CORE a fost un alt evreu newyorkez, Marvin Rich.

Aici e o copie cu prima pagină a ziarelor The Jewish Post și Opinion, după ce negrii din CORE și din SNCC s-au răzvrătit împotriva evreilor, preluând conducerea. Aici (pe privat în ziarele lor), evreii admit că ei au reprezentat creierul și sacoșele cu bani din spatele mișcării negrilor, iar acum își sistează suportul pentru că negrii s-au

răsculat împotriva lor. Se mai laudă și cu faptul că „fără banii evreiești, negrii or să dea faliment!”

Am învățat încă de pe vremea când mi-am început studiile că Congresul și Comitetul Evreilor Americani împreună cu Liga Anti-Defăimare B'Nai B'rith au fost aceia care au cheltuit milioane de dolari pe „studiile științifice” întreprinse de evreul suedez Gunar Myrdahl, prin care să-i „dovedească” Curții Supreme SUA că segregarea era neconstituțională și prin care să facă agitație pentru integrarea completă a sudului Americii. Am descoperit că fiecare ziar și grup evreiesc promovează agresiv mixtul rasial – în sudul țării pe furiș, în timp ce în restul Americii pe față și în mod vicios!

Am găsit că:

Comunismul – e în mare parte evreiesc. Sionismul – complet evreiesc. Revoluția negrilor – în mare parte evreiască. Finanțate de evrei în proporție de 99,9%. Degenerarea și pornografia comercială – aparține în principal evreilor. Escrocheriile comerciale din „religie,” prin simbolurile lor „K” și „U,” dar și în afacerea cu Hristos. Filmele, TV-ul, mass-media, cărțile, revistele – sunt strict ale evreilor.

Lumea secretă a evreilor nu doar că există – ci dacă va continua să existe și să prospere, NOI voi înceta să existăm.

Nici un popor nu poate tolera un atac secret atât de vast și de otrăvitor, și să supraviețuiască.

Pentru prima dată, am început să-i văd pe acești evrei aroganți bolșevici, sioniști, mixatori rasiali, promotori ai degenerării și a nebuniei, drept naufragiatorii civilizației, lucru care chiar așa și e!

M-am întors la acea doamnă și am început să vorbim, de data aceasta cu mine în poziția de receptor. Dânsa era derutată iar eu eram confuz în multe feluri. Dar ea știa că există forțe diabolice care au obiectivul clar de a ne distruge țara și poporul alb, ea înțelegând în mod corect ideile fundamentale.

M-a întrebat dacă doresc să ascult un bărbat pe nume Gerald L. K. Smith.

Mi-am adus vag aminte de acel nume, ca de vreun fel de radical oribil sau ceva asemănător. Dar ea mi-a zis că el era un mare patriot american și un bun orator și mi-a înmânat un bilet la un discurs pe care acesta urma să-l țină în Los Angeles.

Mă îngrijora ideea de a merge pentru că eram un Ofițer Naval și pentru că totul părea atât de nesăbuit, radical și periculos. Așa că am intrat într-un birou FBI și am cerut o întâlnire cu un agent. Am fost condus într-o cameră mică și privată și m-am așezat în fața unui bărbat cu trăsături extrem de nordice. I-am spus despre Smith și l-am întrebat dacă e sau nu în regulă să merg la discursul acestuia.

„Da, dacă nu participi," mi-a spus acesta.

Așa că am mers să ascult acel discurs.

Și ce discurs a mai fost…!

Puțini americani din ziua de azi au ascultat vreodată un orator. Au auzit dezbateri, conferințe și probabil chiar și o cuvântare delirantă, însă e puțin probabil că au ascultat un orator de modă veche ce zdruncină tavanul, zguduie pământul și-ți sfărâmă sufletul.

Gerald Smith este maestrul maeștrilor în ceea ce ține de vocea umană. Te apucă de reverele sufletului tău, te smuncește din scaun și te ține neajutorat și fermecat pe atât de mult pe cât dorește. Acesta nu se rezumă doar la a răcni și urla.

Șoptește; suspină; hârâie; gungune; detonează cu puterea unei locomotive ce vuiește printr-un tunel. Râde; plânge; urlă; se lingușește; se maimuțărește; strigă; imploră; revine la șoptit, rânjește, se uită chiorâș, țipă, explodează în râs isteric – apoi scâncește ceva sfâșietor ce te lasă flasc. Eram așezat la balcon, pe dunga scaunului. Gerald Smith e cel mai mare maestru al vorbirii din ziua de azi și aș străbate douăzeci de mile pe jos, pentru a-l auzi din nou.

Nu doar felul său de a vorbi m-a capturat – ci și ceea ce spunea. Când dai la o parte toate nuanțele emoționale din discursul său și ajungi la miezul crud al acestuia, găsești elementele fundamentale ale unui adevăr recognoscibil, maiestuos redactat pentru a arăta, cel puțin, tiparul clar al lucrurilor pe care evreii încearcă să le obțină prin conspirația lor.

Și când istoria e examinată, descoperim această națiune evreiască care își avansează în mod constant și hotărât agenda lor de „popor ales al lui Dumnezeu," al căror destin e să cucerească și să subjuge lumea pe ascuns, sub despotismul sângeros al „împăratului Sionului" din vechiul testament.

Aceștia chiar cred în mod literar că „Se va împlini" ca Domnul să le dea „întâietate în slavă, în faimă și în măreție asupra tuturor neamurilor pe care le-a făcut." (Deuteronom 26:19).

O predică a rabinului Leon Spitz, citată în ziarul American Hebrew de pe 1 martie 1946, ilustrează mesajul prin care flama urii pe care evreii le-o poartă ne-evreilor (neamurile, Gentilii), e reaprinsă în fiecare primăvară în sinagogi:

> „… Lasă-l pe Esau* să se vaite și să bocească și să protesteze în fața lumii civilizate, iar pe Iacob lasă-l să își ridice mâna și să lupte lupta cea bună. Antisemitul… nu înțelege decât o singură limbă și trebuie să ne ocupăm de acesta în conformitate cu nivelul său. De Purim evreii s-au luptat pentru viețile lor. Și evreii americani trebuie

să se ocupe de antisemiții contemporani. Trebuie să ne umplem închisorile cu gangsteri antisemiți. Trebuie să ne umplem azilurile cu lunatici antisemiți. Trebuie să combatem fiecare străin care-i urăște pe evrei. Trebuie să-i hărțuim și să-i urmărim în justiție până la limitele extreme ale legii pe impostorii antisemiți. Trebuie să-i umilim și să-i batjocorim pe huliganii antisemiți pe atât de mult încât nimeni să nu-și dorească sau să îndrăznească să li se alăture."

*Esau e un nume de cod folosit în publicațiile evreiești pentru a-l desemna pe gentilul credul și tolerant; Iacob e un nume de cod care-l desemnează pe evreu, care e talentat în arta înșelăciunii.

Prin asta li se mulțumește americanilor pentru faptul că au primit în țara lor, mânați de cele mai bune considerente și toleranță, un popor străin care s-a prezentat pe sine însuși drept un popor hărțuit și persecutat.

Ca cercetător pe subiectul Sionismului, am găsit că evreii nici măcar nu se deranjează să-și ascundă intențiile lor de dominare a lumii. Plini de cel mai monumental dispreț pentru tâmpiții pe care ei îi numesc „goyim" (neevrei), aceștia declară în mod deschis că au nesocotit oferte mult mai bune pentru „patria" lor națională decât Palestina – locuri de unde n-ar fi trebuit să surghiunească și să lase fără casă un milion de arabi neajutorați. Însă evreii plini de aroganță au cerut Palestina „pentru că e localizată în mijlocul lumii" – nicidecum pentru că ar fi o promisiune biblică, ci pentru că e situată la intersecția dintre trei continente – locul ales de ei din care să domnească peste întreaga lume, loc care e de asemenea bogat în minerale. David Ben-Gurion (prim-ministrul Israelului), a prezis într-un articol publicat în ziarul Look, de pe 16 ianuarie 1962, că, până în 1987, lumea va fi condusă de evrei, din Ierusalim, prin Națiunile Unite, care e o organizație evreiască: „Toate armatele vor fi desființate și nu vor mai exista războaie. În Ierusalim, Națiunile Unite (o adevărată uniune de națiuni) vor construi un Altar pentru Profeți, care să deservească uniunea federală a tuturor continentelor; acesta va fi Scaunul Curții Supreme a Omenirii, care va judeca toate neînțelegerile dintre continentele federale, după cum a fost profețit de Isaia."

În timp ce dictez aceste cuvinte, sunt conștient de indignarea pe care astfel de afirmații o produc. Eu însumi am fost cuprins de furie când am aflat pentru prima dată de aceste proiecte. Însă îl asigur pe cititor că n-aș transcrie cu ușurință aceste lucruri într-un mediu atât de permanent cum este o carte – care mă va putea „bântui" pentru multă vreme de acum încolo – dacă ar fi fost vorba de o frivolă sau de o eroare.

Fiind complet treaz acum, după ce am citit și studiat tot ceea ce mi-a stat în putință, am început să gândesc realist pentru prima dată în viața mea – în loc să cad de acord cu sloganele pe care am fost antrenat să le accept încă de când am fost un copilaș,

slogane pe care niciodată nu le-am analizat, cum ar fi acela că: „Nu trebuie să-i judeci pe oameni după grupurile din care fac parte, ci judecă-i exclusiv în mod individual."

Dacă stai și te gândești un pic, acel slogan, spre exemplu, e o nebunie totală! Am ajutat la scufundarea de submarine germane, japoneze și italiene în timpul războiului, fără să întreb care dintre echipajele acestora erau naziste, fasciste sau militariste. Le-am scufundat pe toate câte am putut. Îl uram pe Roosvelt. Însă japonezii și germanii nu erau prea grijulii când venea vorba de a trage asupra mea, împreună cu New Dealers care erau nerăbdători să implice America în război.

Când vezi o măicuță, nu o întrebi despre sănătatea copiilor săi; nici nu inviți bătrâni de 86 de ani să sară cu parașuta, chiar dacă câțiva astfel de bătrâni – cum a fost Bernarr MacFadden, obișnuia să sară cu parașuta. Te poți aștepta pe bună dreptate ca într-un orășel un chinez să încerce o afacere cu o spălătorie sau cu un restaurant, după cum te-ai aștepta și ca un sicilian care face parte din mafie să fie implicat în vreun fel de crimă; de asemenea nu e judicios să insiști că jupele n-ar fi reprezentative pentru femei doar pentru că bărbații scoțieni le poartă – cu toate că acestea din urmă sunt numite „kilturi." Nimeni n-ar fi considerat nebun dacă ar presupune că un membru al grupului Ku Klux Klan e rasist, dar nici dacă ar crede că un membru al partidului Americans for Democratic Action urăște Klan-ul. Și prin aceiași logică, dată fiind greutatea dovezilor precedente, nici noi nu suntem nebuni sau „plini de ură" atunci când presupunem că orice evreu e un sionist sau un comunist. Probabilitatea ca un evreu să facă parte din una dintre cele două sau să fie cel puțin simpatizant al comunismului, e copleșitoare.

În mare parte, singurul fel în care-i judecăm pe oameni până ajungem să-i cunoaștem extrem de bine, e după grupul din care fac parte. Dacă prin acțiunile sale acel grup s-a dovedit a ne fi ostil nouă pentru o perioadă lungă de timp, nu e nici „ură" și nici bigotism dacă-i consideri ostili pe membrii necunoscuți ai acelui grup, afară de cazul în care auzim lucruri diferite despre un anume individ care e o excepție de la regulă.

Evreii au depreciat în mod intenționat această regulă atât de necesară vieții de zi cu zi și în schimb au promovat ideea opusă și nebună prin care ar trebui să presupunem că fiecare individ e un inocent, indiferent că avem dovezi clare că acesta face parte dintr-un trib canibal sau din mafie – și toate acestea pentru ca oamenii să nu observe că cea mai mare parte dintre evrei sunt comuniști și trădători!

Din momentul în care realizezi că evreii nu sunt „doar un grup religios" ci unul rasial și antinaționalist care conviețuiește chiar în mijlocul nostru, poți vedea verde-n față că majoritatea indivizilor din acest grup sunt implicați în diverse lucruri, în special în comunism, sionism și în mixarea rasială. Bineînțeles că asta nu înseamnă că absolut

întreg grupul e implicat într-un lucru anume, la fel cum nu toți germanii au fost naziști și nu toți italienii sunt catolici.

Situația trădătorilor sioniști evreo-comuniști se aseamănă foarte mult cu cea a mafiei. Toată lumea știe că mafia e compusă în principal din italieni și din gangsteri. Însă asta nu înseamnă că „toți italienii sunt gangsteri," dar nici că „toți gangsterii sunt italieni." Pe de altă parte, principiul pe care evreii vor să-l suprime e acela că „un membru al mafiei probabil că e italian și probabil că e și un gangster." Numai nebunii ar pune la conducerea departamentului de poliție un membru al mafiei. „Ciudat" e însă că, cu toate acestea, Statele Unite a făcut exact acest lucru cu bomba atomică și cu cea cu hidrogen. De la Lillienthal și Strauss, i-au pus aproape exclusiv pe evrei la conducerea programelor de dezvoltare a armelor atomice, cu toate că evreii au reprezentat aproape 90% dintre comuniștii și spionii noștri atomici! Lillienthal, Oppenheimer, Teller, Straus, Rickover, Rabi, etc., etc. – acest tipar mortal e repetat din nou și din nou. „Nu-i judeca pe oameni după grupurile din care fac parte." Însă cumva se face că același grup se află mereu în punctele cheie de conducere – și din același grup au iești aproape toți spionii noștri comuniști.

După cum a fost evidențiat și de Winston Churchill, „motorul" și conducerea forțelor marxiste este evreiască, iar cei mai mulți verei sunt fie cel puțini simpatizanți ai comunismului într-un fel sau altul, fie îi „mușamalizează" pe comuniști.

Asta nu înseamnă că toți evreii sunt comuniști, dar nici că toți comuniștii sunt evrei. Adevărul științific e acesta: pe baza statisticilor de necontestat, un evreu oarecare e probabil (dar incert) un pro-marxist, comunist, troțkist sau doar un „liberal" promotor al mixtului rasial.

În timp ce studiam și înaintam prin acest haos al nebuniei noastre naționale, am început să mă întreb de ce am intrat în război de partea bolșevicilor care s-au lăudat fățiș timp de aproape o sută de ani cu planurile lor de a ne distruge prin forță, violență, minciuni și subversiune – în timp ce am zdrobit în mod complet Germania Ariană, care niciodată n-a avut nici un spion de rang înalt în țara noastră și nicio șansă (și nici măcar vreun plan) de a cuceri lumea, așa cum am fost făcuți să credem.

Am început să mă gândesc la Adolf Hitler și la naziști. Am găsit că avea dreptate în ceea ce-i privește pe evrei. Poate că se merită să-i citesc cartea, Main Kampf, pentru a vedea dacă mai are și alte adevăruri de spus.

Am cutreierat librăriile din San Diego și în final am găsit o copie a cărții Main Kampf ascunsă undeva în spate. Am cumpărat-o, am luat-o acasă și am început să o citesc. Și acesta a marcat finalul unui Lincoln Rockwell, „tipul drăguț" – „goy-ul" tâmpit – dar și începutul unei persoane complet diferite.

Citirea cărții Main Kampf a fost aidoma descoperirii unei părți din mine. Haosul și dezordinea și „începătoșarea" mentală sunt extrem de frustrante pentru mine. Am suferit timp de mulți ani încercând să desfac încurcătura filozofică, socială și politică a lumii și încurcătura chiar și mai mare venită din partea religiilor și a sociologiei.

Mi-am repetat din nou și din nou că „Lucrurile trebuie să aibă un sens, trebuie să existe o relație cauzală logică între faptele sociale și politice, care au făcut ca lucrurile să fie așa cum sunt!" În ciuda aparențelor care uneori redau o imagine încurcată a lucrurilor și creaturilor din Natură, în aceasta nu există nicio încurcătură reală. Există un motiv, o cauză care face ca fiecare atom să fie acolo unde e, în Natură. Nu pot crede că Natura nu are legi, nici motive și nici cauze în chestiunile sociale.

Însă nicio persoană, nicio carte, nici măcar mintea mea nu a fost capabilă de a descoperi nici începutul și nici sfârșitul lucrurilor. Pur și simplu sufeream datorită sentimentului vag și nefericit că lucrurile erau „greșite" – nu știam exact cum – dar știam că trebuie să existe o cale de a diagnostica „boala" și cauzele acesteia și, printr-un efort inteligent și organizat, de a corecta acel „lucru" care era „greșit."

În Mein Kampf am găsit din abundență această mentală lumină solară care dintr-o dată mi-a scăldat lumea gri într-o lumină limpede a rațiunii și a înțelegerii. Cuvânt după cuvânt, frază după frază au străpuns întunericul ca niște fulgere și tunete ale revelației, rupând și sfâșiind pânzele de păianjen construite de mai bine de 30 de ani, iluminând „misterele" obscure ale unei lumi înnebunite, mistere care până la acel moment păreau impenetrabile. Nu puteam lăsa cartea din mână fără a fi cuprins de o nerăbdare agonizantă de a continua să o citesc. Am citit din ea în drum spre escadron. Am luat-o cu mine în zbor și o citeam în timp ce în mod automat le dădeam instrucțiuni celorlalte avioane care survolau deșertul. Am citit-o în timp ce traversam bacul Coronado. Citeam din ea până noaptea târziu, iar a doua zi dimineața continuam cu cititul. Când am terminat-o, am luat-o din nou de la început, recitind fiecare cuvânt, subliniind și marcând pasajele deosebit de magnifice. Am studiat-o; am reflectat asupra ei; mă minunam de genialitatea totală și de nedescris a acestei cărți.

Cum se putea ca lumea nu numai să ignore Mein Kampf, dar să o și osândească, să o și blesteme, să o urască și să pretindă că aceasta reprezenta un plan de „cucerire a lumii" când, în realitate, aceasta reprezenta cel mai evident și rațional plan scris vreodată pentru salvarea lumii? Să nu fi citit nimeni această carte – mă gândeam – și oare pentru asta spuneau oamenii că e opera unui „hăbăuc"? Cum puteau oamenii rezonabili să scape basma curată dintr-o asemenea fraudă intelectuală? De ce era această carte atât de urâtă și de blestemată? Puteam înțelege prea bine motivul pentru care evreii urau și blestemau această carte, însă poporul meu de ce făcea acest lucru?

Am învățat că Hitler NU dorea să cucerească nici lumea și nicio altă Națiune, ci doar să recupereze teritoriile pe care Germania le-a pierdut prin tratatul de la Versailles.

Știu că dacă Mexic ar fi fost să ne învingă în război și să ne confiște Texasul și Arizona, n-aș fi avut odihnă până când nu le-am fi recucerit. N-ai fi simțit și tu la fel?

Aidoma și Hitler. Acesta a declarat în mod deschis că vrea înapoi părțile din Germania care au fost date Poloniei, Cehoslovaciei, etc. Singurele locuri pe care acesta le-a „atacat" vreodată, au fost mai înainte teritorii ale GERMANIEI, cum e Prusia și Austria, care au fost furate de Versailles; la fel și noi, dacă am fi pierdut Texasul și Florida, cu siguranță că ai „ataca" aceste state până când devin din nou americane.

Hitler a spus în Mein Kampf că supraviețuirea Civilizației Occidentale depinde de prezervarea Imperiului Britanic și că, dacă evreii ar reuși cumva să instige un război între Germania și Anglia, deznodământul va fi acela că Anglia își va pierde imperiul. Oare acest lucru nu s-a întâmplat întocmai? Hitler a mers până acolo încât a spus că ar ajuta cu bucurie Anglia să-și salveze Imperiul Britanic, cu forțe și arme germane!

Iată doar un extract din Mein Kampf, pentru a vedea felul în care ai fost mințit și înșelat cu privire la Hitler și cel de-al Doilea Război Mondial.

De câte ori nu ai auzit fraza „Tehnica marii minciuni a lui Hitler"? Nu cred oare oamenii că această „mare minciună" a fost o invenție a lui Adolf Hitler – o tehnică despre care se crede că Hitler o susține în Mein Kampf?

Liga Anti-Defăimare a B'Nai B'rit a publicat o broșură pentru a „simplifica" „nazismul" pentru omul de rând, în care autorul evreu scrie: „Bineînțeles, o parte din tehnica propagandistă a fost pur și simplu arta inventării. Hitler a scris: 'Atunci când vrei ca o minciună să fie crezută, umflarea minciunii reprezintă un factor decisiv. Marea majoritate a oamenilor, prin simplicitatea inimilor lor, mai degrabă cad victimă unei minciuni mari, decât uneia mărunte'."

Mai jos e ceea ce Hitler a scris cu ADEVĂRAT legat de acest subiect, la pagina 232 din Mein Kampf:

> „A fost nevoie de o minciună nespus de mare a evreilor și a organizației lor marxiste de luptă pentru a arunca vina colapsului asupra bărbatului care, singur și cu o energie și o putere a voinței supraomenești, a încercat să prevină catastrofa pe care a întrezărit-o și să-și salveze națiunea din cea mai profundă umilință și rușine. Prin condamnarea lui Ludendorff ca vinovat pentru pierderea Războiului Mondial, aceștia au pus mâna pe arma dreptului moral al singurului acuzator periculos care s-ar fi putut ridica împotriva trădătorilor patriei. În aceasta au acționat pe principiul că magnitudinea unei minciuni întotdeauna joacă un anumit rol de credibilitate, pentru că marea majoritate a oamenilor, în adâncul inimii lor, mai degrabă tind să

fie corupți decât să fie diabolici în mod intenționat și că, prin urmare, în simplicitatea primitivă a minții lor aceștia mai degrabă cad victime unei minciuni mari decât uneia mărunte, din moment ce ei înșiși mint în lucrurile mici, dar s-ar rușina de minciuni care ar fi prea mari. O astfel de falsitate n-ar pătrunde niciodată în mințile lor și le-ar fi imposibil să creadă în posibilitatea ca în alții să existe o nerușinare și o denaturare atât de mârșavă; da, chiar și atunci când li se aruncă lumină asupra subiectului, aceștia vor continua să se îndoiască și să șovăie și vor continua să accepte drept adevăr cel puțin o parte dintre aceste învinuiri. În consecință, chiar și din cea mai obraznică minciună o parte va rămâne fixată – un fapt prea bine cunoscut de toți mai-marii mincinoșilor și de toate cluburile minciunii din această lume, care se folosesc de asta în cele mai trădătoare moduri. Cei dintâi cunoscători al acestui adevăr privitor la posibilitățile de utilizare a falsității și a defăimării, au fost dintotdeauna evreii; căci la urma urmei, întreaga lor existență e bazată pe o singură mare minciună și, anume, că ei sunt o comunitate religioasă când în adevăr ei sunt o rasă – și ce mai rasă! Una dintre cele mai mărețe minți ale omenirii i-a țintuit așa pentru totdeauna printr-o frază pururi corectă, dintr-un adevăr fundamental: aceasta i-a numit 'marii maeștrii ai minciunii.' Și oricine nu recunoaște acest lucru sau nu vrea să creadă acest fapt, nu va putea ajuta niciodată adevărul să biruiască în lumea aceasta."

Observă că Hitler, departe de a recomanda „marea minciună," în realitate o condamnă drept o tehnică EVREIASCĂ!

Am găsit același lucru peste tot în Mein Kampf – exact opusul a ceea ce evreii încercau să ne convingă prin cărțile lor. Însă nimeni nu se deranjează vreodată s-o citească, așa că evreii continuă să aibă succes în perpetuarea acelei minciuni.

Cred că și mai șocantă, după cum am descoperit la mulți ani după război, este aroganța cu care evreii au afirmat că Hitler „a început" al Doilea Război Mondial – când, chiar înainte ca noi să intrăm în el, aceștia au publicat o carte intitulată „Germany Must Perish" (Germania Trebuie Distrusă) care, în fapt, a propovăduia EXTERMINAREA poporului german (cu mult înainte ca pretinsele camere de gazare să existe). Și chiar mai surprinzător este faptul că evreii au așternut pe hartă divizia Germaniei în 1940, iar linia pe care evreii au trasat-o pe hârtie, încă din 1940, este pe cât se poate linia care împarte astăzi Germania!

Toate acestea ar fi de necrezut în lipsa unei dovezi, în lipsa documentelor, așa că iată-le aici – împreună cu comentariile veritabile ale revistei TIME, care a numit planul evreilor de exterminare a poporului German (înainte de război) drept „O idee senzațională!" în timp ce ziarul New York Times l-a numit „Un plan pentru pacea permanentă între națiunile civilizate!" Fii atent la aroganța cu care autorul evreu Kaufman s-a făli pe prima pagină că „Acest volum dinamic conturează un plan

cuprinzător pentru exterminarea națiunii germane și eradicarea totală de pe fața pământului a tuturor cetățenilor ei. Tot aici se găsește și o hartă care ilustrează posibila împărțire a teritoriilor Germaniei și repartizarea pământurilor ei." – Toate acestea înainte de începerea războiului!!

Nu am putut vedea acest plan evreiesc de exterminare a tuturor germanilor, de peste tot din lume (unde intră zeci de milioane de americani de proveniență germană), decât după ce evreii ne-au convins prin propagandă, pe mine și pe milioane de americani inocenți, să intrăm în război și efectiv să încercăm să exterminăm poporul german. Spre exemplu, am ucis prin bombe incendiare mai mult de un sfert de milion de femei, copii și refugiați germani în orașul Dresden, oraș care nu era deloc militarizat, într-o SINGURĂ NOAPTE de coșmar și oroare. Am continuat să facem asta, după război, nu numai prin „împărțirea" Germaniei – așa cum a recomandat acest evreu instigator de genocid – ci și prin punerea în practică a planurilor unui alt evreu pe nume Mongenthau și, anume, de distrugere a posibilităților Germaniei de a se hrăni și de a-și purta singură de grijă. După război am mers în această țară și am distrus nu numai fabricile, dar și milioane de hectare de pădure cu scopul de a distruge și țara în sine!

Am recitit și studiat Main Kampf în continuare. Încet, puțin câte puțin, am început să înțeleg. Am realizat că Național Socialismul, viziunea iconoclastă pe care Hitler a avut-o asupra lumii, a fost doctrina idealismului rasial științific – în fapt, un nou idealism pentru vremurile noastre. Puteam vedea o eră asemănătoare cu cea de acum două mii de ani, eră în care începea să fie impusă o altă viziune asupra lumii – o viziune care a zguduit și a schimbat lumea pentru totdeauna. Am realizat că această doctrină nouă și minunată de un adevăr științific care era aplicată atât omului însuși cât și Naturii și a materiei inanimate, era singura care-l putea salva pe om din propria lui degradare, începușare a minții și degenerare rasială. Doctrina lui Adolf Hitler a fost salvarea politică a vremurilor noastre, în timp ce Adolf Hitler a fost însuși salvatorul trimis de Providență pentru a salva omenirea aflată în pragul colapsului. „Crucificarea" lui Hitler și a Germaniei a avut loc în acord cu inevitabilele lucrări ale acestui Scenarist necunoscut. Nici cei unsprezece „discipoli" spânzurați la Nuernberg n-au fost lipsiți de semnificație!

Lucrurile care se petrec reprezintă mult mai mult decât o simplă bătălie pentru supremație politică în situația socială și politică de azi. În primul rând e vorba de sfărâmarea și distrugerea totală a unei societăți care a devenit atât de putredă încât e gata să-i tolereze și chiar să-i iubească pe marxiștii care încearcă să o distrugă și, în al doilea rând, asistăm la creșterea înceată și dureroasă a noii societăți naziste care îi va lua locul celei dintâi, chiar dacă la momentul de față e cea mai „urâtă," „disprețuită" și „temută" doctrină de pe fața pământului.

Dacă astfel de gânduri grandioase și minunate îi sunt vreodată revelate unui om, acest lucru nu se întâmplă decât odată în viață. Și când acest lucru are loc, acea persoană e schimbată pentru totdeauna.

Dintr-o dată o mare greutate mi-a fost îndepărtată de pe suflet. Am știut că în cele din urmă mi-am găsit scopul în viață. Zilele de negură mentală, de căutare și de frustrare neîncetată, au luat sfârșit. Dar în același timp o povară nespus de mare i-a luat locul, însă sub o formă diferită și satisfăcătoare. Am știut că trebuia să fac tot ceea ce îmi stă în putință pentru a răspândi această idee nouă și minunată și pentru a-i asigur victoria în lumea aflată în punctul colapsului – și știam că trebuie să fac asta indiferent de costuri, chiar dacă era să devin un „faliment" ce urma să fie „aruncat la lei" în Colosseum. Eram sigur atunci și sunt sigur și acum că acest lucru se va întâmpla. Nimic nu poate opri victoria a ceea ce în acest moment este o necesitate istorică determinată de evenimente care trec dincolo de puterile noastre.

Marxiștii pretind că victoria lor e o necesitate istorică. Însă sincronizarea lor e deplasată. Soarta lor a fost de a se ridica sus de tot. Și au și făcut asta. Și-au avut propria lor victorie. Dar aceasta a ajuns la sfârșit, indiferent de cât de grozavă și terifiantă pare a fi puterea lor. Aceștia sunt astăzi în Kremlin, în Ierusalim și în Casa Albă, purtând fiecare câte o mască diferită și cu toate acestea zdrobesc întreaga lume sub călcâiul brutal al doctrinelor marxiste a „egalității" și a poluării rasiale. „Legiunile" pe care le controlează și din care am făcut și eu parte în trecut, mărșăluiesc și distrug tot ceea ce îndrăznește să li se opună. Au osândit la moarte întreaga națiune germană și pe toți apostolii lui Hitler.

Marxiștii și-au ținut propria lor slujbă funerară când au afirmat că „fiecare lucru conține în sine însăși sămânța propriei sale distrugeri." Ei de asemenea sunt victime ale acestei legi perfect valabile.

Și distrugerea lor e acum gata să explodeze din interior, într-o catastrofă furioasă. Până și „legiunile" lor se dezintegrează sub propriile lor doctrine marxiste a mixtului rasial.

NOI suntem noii „barbari," formați și călițiți în focul urii și a persecuției venite din partea lor. Peste tot prin lume NOI așteptăm să ne aruncăm asupra „imperatorilor" aroganți și țanțoși ai marxismului, atunci când aceștia se întind mai mult decât le-ajunge plapuma. Aceștia își pot consolida încrederea de sine crezând că nazismul e „mort" și că ei se află în plin marș spre o „revoluție mondială" în urma căreia evreii vor stăpâni lumea prin Regele Sionului – fie că aceștia îl numesc „comisar," „secretar general al ONU" sau „premier al Israelului!"

Însă noi avem milioane de oameni, peste tot. Și știu despre ce vorbesc. Nimic nu ne poate opri. Dimpotrivă!

În istoria lumii, numai trei națiuni au reușit să învingă plaga comunistă și să recâștige controlul, asta după ce au fost atacați din plin de evrei: Italia, Germania și Spania. Și cu fiecare ocazie, nu vorbele conservative i-au dejucat pe comuniști, ci ACȚIUNEA – pe care inamicul întotdeauna o etichetează drept „fascism." Ceea ce ei numesc „fascism" sau „nazism" nu e nimic altceva decât Arianism sau APĂRAREA ALBILOR ÎMPOTRIVA COMUNIȘTILOR.

„Nazismul" e mecanismul de apărare a arienilor (albilor) împotriva atacurilor mortale ale evreimii mondiale și împotriva comunismului, sionismului, a poluării rasiale, a degenerării și a „democrației" acestora. Nazismul înlocuiește frontul de apărare decăzut al „conservatorilor" cu un ATAC viguros.

Iar când o rasă se află pe atât de aproape de extincție precum e cazul Rasei Albe, atunci atacul nu e cea mai bună apărare, ci e SINGURA apărare.

Până la apariția noastră în scenă, evreii și-au alungat toți oponenții „conservatori" prin temuta acuzație: „Ești un fascist, un nazist!"

Până acum, chiar și așa-zisele organizații „antisemitice" au fugit toate ca iepurii atunci când au fost loviți cu acea acuzație. „Noi nu!" strigau acești oameni terifiați. „Noi nu suntem naziști!"

De când Partidul American Nazist a intrat în scena politică americană, pentru prima dată există o forță spirituală care să-i privească pe teroriștii evrei în ochi atunci când aceștia își încep bine-cunoscuta lor acuzație „Ești-un-nazist" – la care să le răspundă „Ai perfectă dreptate, suntem naziști și cât de curând ne vom ocupa de voi, trădătorilor, hoților, teroriștilor și comuniștilor!"

În trecut, liderul naufragiatorilor de corăbii era adesea un „pilastru al comunității" care efectua în secret naufragierea. Atacarea acestuia era un act aproape suicidal. Însă întotdeauna au existat oameni curajoși care să facă asta, în ciuda protestelor publice.

Americanii sunt oameni comozi, prietenoși și care sunt înceți la mânie.

Multe grupuri și națiuni din jurul lumii ne-au înțeles în mod greșit natura comodă și ne-au luat drept prăzi ușoare – drept fraieri care pot fi prădați la nesfârșit.

Însă le-am arătat noi lor, începând cu pirații barbari și până la mexicani, că atunci când în cele din urmă ne ENERVĂM, e vai și amar de cei ce ne-au încercat răbdarea!

Scoate-l din fire pe americanul alb și vei vedea că acesta termină tot ce-i iese-n cale. Mai repede sau mai târziu evreii vor întrece măsura răbdării americanilor, așa cum au făcut mereu de-a lungul istoriei.

Când vor face acest lucru, reacția americanilor albi îi va face pe evrei să se arunce în genunchi și să se roage lui Adolf Hitler pentru salvare. Răzbunarea altor popoare

înfuriate pe evrei va părea un paradis în comparație cu ferocitatea americanilor albi, atunci când se vor sătura de acești evrei aroganți.

Atunci când acest potop al rebeliunii americanilor împotriva tiraniei evreiești se dezlănțuie, speranța mea e să fiu organizat și pregătit pentru a-l canaliza mai degrabă în direcții CONSTRUCTIVE decât în direcții pur distructive.

Dacă voi avea succes în asta, atunci vom putea găsi o soluție dreaptă la problema evreiască.

Dacă nu voi avea succes, atunci de fiecare stâlp din America va fi atârnat câte un evreu.

O PRIVIRE MAI ATENTĂ ASUPRA CORUPȚILOR

DE CE? De ce un procent atât de mare de evrei își devotă toate energiile lor în operațiunea criminală de naufragiere comunistă împotriva a milioane de ne-evrei – dintre care cea mai mare parte nu le-a făcut niciodată nimic rău evreilor?

Dacă nu înțelegem motivul pentru care aceștia fac ceea ce fac, ne va fi imposibil să le dejuca planurile.

La o primă privire, ceea ce fac evreii arată a nebunie pură și nealterată.

Una dintre cele mai obișnuite și mai virulente forme de nebunie se numește „paranoia." Simptomele paranoiei includ iluzii de grandoare și iluzii de persecuție.

Un pacient din azilul de nebuni care crede că e Napoleon, e „paranoic." Suferă de „iluzie de grandoare." Aproape întotdeauna acesta suferă și de o iluzie paralelă care-l face să creadă că toată lumea complotează împotriva lui, îl urăște și că vrea să-i facă rău. Din moment ce ceilalți nu admit că el E „Napoleon" (sau Dumnezeu, Isus sau orice alt personaj imaginat de nebun), pentru el asta înseamnă că ceilalți „sunt porniți împotriva lui." Vorbește sumbru despre „undele radio" cu care medicii l-au „iradiat" pentru a-i „controla" mintea și e absolut sigur că e persecutat pe nedrept.

Ori de câte ori întâlnim un individ care e preocupat cu ideea propriei sale importanțe supreme și care întotdeauna vorbește despre faptul că toată lumea îl urăște și-l persecută, avem motive să-l suspectăm că suferă de boala mintală paranoia.

Când examinăm natura „religiei" evreiești, descoperim că aceasta se preocupă aproape în totalitate cu astfel de iluzii.

Evreii au urlat de-a lungul erelor că ei sunt poporul „ales" de Dumnezeu, că sunt superiori în comparație cu ceilalți oameni și că destinul lor divin de a subjuga toate celelalte popoare. (Aruncă o privire în Exodul, Geneza și în special în Deuteronom.) Și pentru că celelalte popoare n-au binevoit să-i lase pe acești evrei „aleși" să li se urce în cap, și pentru că i-au expulzat sau chiar i-au ucis pe evrei atunci când aceștia au reușit, prin manipulare, să controleze averea și puterea națiunilor gazdă, atunci evreii au început să urle și mai tare, secol după secol, că ei sunt „PERSECUTAȚI," „urâți" și folosiți pe post de „țap ispășitor." Cât îi privește pe ei înșiși, aceștia întotdeauna sunt nevinovați, niște drăguți și un model întruchipat al dreptății.

Cu alte cuvinte, evreii și-au construit o religie bazată pe PARANOIA. Și oricine pune sub semnul întrebării afirmațiile evreilor referitor la persecuție și la statutul lor de popor „ales," e declarat NEBUN de către evrei!!

Privind situația în mod obiectiv, e absolut incredibil că evreii fac PARADĂ în mod deschis și plin de aroganță cu iluziile lor paranoice cum că ar fi „poporul ales." Ba mai mult, prin asta au reușit să spele pe creier atât de mulți oameni, făcându-i să creadă că oricine îndrăznește să expună adevărul despre evrei e „nebun" și, da, chiar și PARANOIC – acesta e diagnosticul pe care „psihiatrii" evrei îl dau celor care au o imagine realistă asupra paranoiei evreiești!

Însă paranoia nu e singurul motiv pentru acțiunile inexplicabile ale evreilor – acțiuni care, timp de patru mii de ani, au făcut ca ÎNTOTDEAUNA să fie expulzați, uciși și alungați din fiecare țară pe care aceștia au infestat-o. Nu e doar paranoia, ci și FAPTELE evreilor.

Observă tiparul activităților evreiești, cu fiecare ocazie în care aceștia emigrează undeva.

Evreii sunt primiți din țară în țară. După care încep să se folosească de orice metode – de la escrocherii la violență – pentru a-și jefui și împovăra gazdele gentile (ne-evreice). Își folosesc averea pentru a dobândi controlul asupra mass-mediei, educației, etc., pentru a-și spăla gazdele pe creier, determinându-le să le ofere poziții pe lângă liderii naționali; în același timp pun la care revoluții pentru a crea anarhie și revolte, în timpul cărora se folosesc de forță și violență pentru a acapara TOATĂ puterea și averea din stat. Și rezultatul revoluțiilor provocate de ei, întotdeauna constau în fondarea de state marxiste demente și neproductive care nu pot supraviețui fără transferuri enorme de bani și bunuri venite din partea statelor și popoarelor necomuniste (productive). (Un exemplu e statul Israel care există în mare parte mulțumită „reparațiilor" plătite de Germania, a generozității de miliarde de dolari venite din America și din Rusia Sovietică; de asemenea, acest stat e întotdeauna salvat de grâul, banii și „AJUTORUL" primit de la americani.)

Din câte știm, acest comportament are loc de cel puțin trei mii de ani. Evreii au făcut asta (e un fapt istoric) în Grecia, Persia, Roma, Spania, Anglia, Portugalia și multe alte regate, de unde au fost expulzați sau uciși datorită operațiunilor parazite făcute împotriva gazdelor lor, trăind fără a produce.

Iar aceea reprezintă prima parte din răspunsul la întrebarea „de ce evreii se comportă de așa manieră?"

Unui procent enorm de evrei pur și simplu nu le place să MUNCEASĂ din greu. Din timpuri imemorabile aceștia au căutat modalități de a evita să-și producă necesitățile existențiale.

În cazul tuturor celorlalte popoare din istoria lumii, PĂMÂNTUL – adică teritoriul propriu zis – reprezentă fundamentul de care depinde existența poporului. Nu-ți poți

imagina o Franța, o Anglie, un Egipt, o SUA, China, Japonia, Italia, Suedia sau orice altă națiune care să nu aibă un pământ, o patrie, din care poporul să-și câștige traiul și, care, din punct de vedere spiritual, să reprezinte națiunea însăși.

Și cu toate acestea există o singură națiune care a trăit timp de aproape două mii de ani FĂRĂ nici un petic de pământ din care să-și câștige existența – iar aceasta e națiunea evreiască. Cum a putut aceasta să se coboare atât de jos?

Răspunsul e că evreii întotdeauna s-au folosit de OAMENI așa cum alte popoare s-au folosit de PĂMÂNT.

Poate fi obiectat că evreii au fost alungați din țara lor, așa că n-au avut de ales. Însă în mod literal, sute și sute de alte popoare au fost și ele alungate din patria lor și pentru asta n-au pierit ci – cel mai adesea – au CUCERIT un alt popor pe undeva și și-au redobândit astfel un teritoriu din care să-și câștige existența.

În loc să procedeze la fel ca toate celelalte popoare, adică să-și găsească sau să-și procure un teritoriu din care să-și câștige traiul, când evreii au fost alungați din țara lor, s-au adaptat într-un mod diferit; pur și simplu au învățat să trăiască de pe spinarea altor popoare care, la rândul lor, își câștigau existența din patria lor.

Iar de-a lungul secolelor, evreii s-au altoit de așa natură încât au devenit specializați și extrem de adaptați EXCLUSIV la acest stil de viață. A auzit cineva de vreun mare grup de fermieri evrei, văcari evrei sau pionieri evrei? Evreii niciodată nu își fac apariția în număr mare într-o națiune decât numai atunci când aceasta e ÎNSTĂRITĂ și PRODUCTIVĂ. Și când își fac apariția, aceștia nu cumpără terenuri pentru a lucra pământul, așa cum fac cei mai mulți oameni când se mută într-o țară nouă; în schimb, evreii se așază în comune, sate și orașe imediat ce acestea sunt construite, și devin negustori, mercenari, operatori de saloane, etc.

Printre diversele forme de viață, acest stil de viață se numește „parazitism" – a trăi într-o comunitate fără a lucra.

Există multe animale și plante care au exact aceleași caracteristici: teniile, iedera, lipitorile, etc.

Pentru ca un parazit să aibă succes, fie că e vorba de o plantă sau de un animal, acesta trebuie să găsească o modalitate de a-și procura hrana și protecția de la gazdă pe o perioadă extinsă de timp – iar acest lucru adesea înseamnă găsirea unei metode de anesteziere a gazdei cu privire la ceea ce face parazitul; acesta trebuie să fure hrana și adăpostul pe nesimțite așa încât, pentru început, gazda să nu fie conștientă de jaful care are loc și astfel să-l tolereze.

Nu poți SIMȚI o tenie. Însă începe să-ți lipsească din nutrimente. Devii din ce în ce mai slăbit și în cele din urmă mori, întrucât viermele suge toate nutrimentele din tine.

Și acesta este paradoxul parazitului: cu cât are mai mult succes, cu atât mai repede își omoară gazda și, prin urmare, cu atât mai curând se omoară și pe el!

Exact asta pățește o națiune care a primit o supradoză de evrei (și prin asta o pățesc și evreii).

Se furișează drept negustori și „intelectuali," după care încep gradual să se hămesească pe spinarea gazdei ce muncește din greu, devorând totul cu o lăcomie mereu crescândă, ascunzându-și întotdeauna sugerea de sânge prin tot felul de fraze dintre cele mai plauzibile și mai pompoase despre „fraternitate."

Mă îndoiesc că există mai mult decât un evreu într-un milion care să realizeze ceea ce face, atunci când se dedă la negustorii exagerate, la hiper-intelectualism și la speculații nesincere. Însă în cele din urmă REZULTATELE sunt catastrofale atât pentru evreu cât și pentru gazda sa.

După ceva vreme, cu toate că poate că încă nu poți SIMȚI tenia, știi cu certitudine că CEVA nu e în regulă și începi să cauți plin de disperare sursa agoniei. Mai repede sau mai târziu, când realizezi că ai un vierme în burtă care-ți mănâncă măruntaiele, îl scoți din tine mânat de cea mai mare cruzime și ești plin de satisfacție că a fost nimicit.

Nesfârșitele „pogoane" săvârșite împotriva evreilor de-a lungul istoriei, au reprezentat nimicirea unei tenii mortale din corpurile agonizate ale popoarelor atacate de paraziții evrei.

Și întotdeauna ouăle viermelui au fost stârpite cu repeziciune din mijlocul unui popor, numai ca să-și găsească adăpost în corpul unei națiuni noi și nebănuitoare, de unde să-și înceapă din nou vechiul lor comportament de secătuire a gazdei.

În cazul în care ideea de paraziți UMANI pare prea vulgară și incredibilă pentru cititor, dați-mi voie să vă prezint descrierea oficială a acestui proces, descriere preluată din însăși scrierile evreilor.

Cea mai veche și cea mai completă consemnare a metodelor evreiești de parazitism poate fi găsită în aproape orice casă din America, chiar sub nasul fiecărui ne-evreu – care în prealabil a fost învățat să-i venereze pe paraziții care-i mănâncă de vii.

În Vechiul Testament putem citi povestea unei operațiuni evreiești tipice din orice națiune pe care aceștia o invadează. Aproape întotdeauna evreii își fac intrarea într-o națiune nouă dându-se drept „refugiați" sau prizonieri și sclavi (care au trecut prin „dificultăți" cu gazda lor precedentă).

Așa s-a întâmplat în Egiptul antic.

Un evreu pe nume Iosif era cu oile la păscut. Frații săi mai întâi au vrut să-l omoare pentru a pune mâna pe „mantaua pestriță," însă s-au decis totuși să-l atunce într-o

groapă (Geneza 37). Apoi se făcea că niște madianiți negustori de sclavi treceau pe acolo și, în versetele 26 și 27, vedem că acești evrei au hotărât că ar fi o risipă să-și omoare fratele când îl puteau VINDE pentru câștig.

Așa că, proprii săi frați l-au vândut pe Iosif ca sclav pe 20 de arginți și în felul acesta evreul a ajuns în Egipt.

În Geneza 39:6 vedem că Iosif făcea o treabă atât de bună ca sclav în casa stăpânului său egiptean încât acesta își lasă toate lucrurile în mâna evreului. În versetul 6, evreul a devenit atât de indispensabil pentru stăpânul său egiptean, că acesta îl face șef peste întreaga casă egipteană.

Dar Iosif intră în bucluc cu nevasta egipteanului. Aceasta susține că el a încercat să o violeze. Iosif insista, plin de inocență, că ea a încercat să-l violeze pe el. (Gen. 39: 12)

Iosif e aruncat în temniță, unde tiparul se repetă: datorită sugestiilor sale deștepte acesta devine atât de indispensabil pentru administrația închisorii, încât e făcut șef peste închisoare!! (Gen. 39:22)

Din această poziție de invidiat devine confidentul paharnicului faraonului, care de asemenea e în temniță. Iosif tălmăcește visele acestuia. Mai târziu Faraon îl repune în funcție pe paharnic și are un vis pe care nu-l poate interpreta. Paharnicul îl sugerează pe Iosif. Faraon cere ca Iosif să fie adus înaintea sa și-i spune acestuia că a visat șapte vite grase și șapte vite slabe. Vicleanul Iosif îi spune faraonului că Egiptul va trece prin șapte ani de belșug, urmați de șapte ani de foamete. (Timp de secole pe valea Nilului aveau loc inundații de proporții după care urmau perioade de secetă, așa că era normal ca după „anii de secetă" să urmeze „ani plini de belșug" și viceversa.) Cu toate acestea se pare că tânărul Faraon a rămas atât de impresionat de Iosif încât îl întreabă cum ar trebui să procedeze. Evreul deștept îi spune că trebuie să găsească un bărbat suficient de inteligent ca să colecteze și să depoziteze cantități imense de grâne, în următorii șapte ani. Foarte „surprinzător" e că Faraon îl alege exact pe Iosif ca să facă acest lucru și, în Gen. 41:40, Faraon îi dă „prietenului" său evreu stăpânire peste toată țara Egiptului. Iosif devine un „Bernard Baruch" al Egiptului iar Faraon darămite i-a spus evreului că „fără tine nimeni nu va ridica mâna, nici piciorul, în toată țara Egiptului."

Așa cum se cade, Iosif colectează și depozitează în cantități imense grâul produs prin truda egiptenilor.

Când Egiptul e lovit de secetă și când egiptenii flămânzeau, Iosif începe să vândă înapoi la egipteni, propriul lor grâu. (Gen. 41:56)

Aceiași evrei stricați care l-au vândut pe Iosif în sclavie, vin din Canaan până în Egipt pentru a cumpăra grâu. Iosif, care egiptenilor le vindea grâul, fraților lui le dă grâul pe nimic. Ba mai mult, le dă evreilor o porție dublă de grâu și pe deasupra le pune în saci

și aur egiptean! (Gen. 44:1) Apoi îi dă afară pe toți egiptenii din biroul său și le spune fraților său să-i aducă pe toți evreii în Egipt, pentru a trăi pe gratis de pe grâul egiptenilor. (Gen. 45:1, 10, 11) Între timp, Iosif le vinde înapoi fermierilor egipteni grâul pe care ei înșiși l-au produs. Regele e nespus de satisfăcut când vede că trezoreria i se umple doldora. Așa că Iosif îi spune regelui că frații lui împreună cu toate familiile lor sunt pe drum spre Egipt, iar regele îi promite că evreii vor „primi ce e mai bun din țara Egiptului" și că vor „mânca grăsimea țării." (Gen. 45:18)

Cu banii pe care fermierii egipteni își cumpărau înapoi propriul lor grâu, Iosif le dă tuturor evreilor haine, căruțe încărcate ochi cu toate cele trebuincioase, ba mai mult le dă și câte 300 de arginți! (Gen. 45:16-22)

Pe urmă, în Gen. 46 e relatat cum o întreagă ARMATĂ de evrei se mută în Egipt; Iosif le spune evreilor să-l mintă pe rege că ei nu sunt ciobani (lucru despre care Iosif știe că l-ar fi enervat pe rege). În schimb, toți evreii primesc pe gratis terenuri și vite egiptene – cele mai bune din tot Egiptul. (Gen. 46:34) Niciunul dintre acești evrei n-a muncit absolut deloc pentru a produce averile pe care le înșfacă. (Un tipar tipic parazit.)

Geneza 47:14 ne spune că Iosif, șeful evreu al Egiptului, a „strâns tot argintul" egiptenilor prin grâul pe care li-l vindea.

Ca rezultat, în versetul 15 descoperim că „s-a sfârșit argintul din țara Egiptului"!

Oare nu e asta o criză economică?

Egiptenii înfometați l-au rugat pe Iosif să le dea nițel grâu pentru căci nu mai au nici un ban. Iosif le spune, în stilul tipic amanetului evreiesc, că ei încă mai dețin vite! Așa că evreul pune mâna și pe vitele fermierilor evrei! (Gen. 47:16)

Anul următor, egiptenii flămânzi cerșesc din nou pâine. Însă evreul păzitor al grânarelor (care au fost umplute prin truda egiptenilor), le spune că trebuie să-i vândă și ogoarele! Pentru a supraviețui, oamenii trebuie să-i dea evreului, în numele Faraonului, toate pământurile (versetul 20). Apoi evreul îi pune pe toți în „zone de concentrare" – orașe – evacuându-i de pe propriile lor pământuri! (Vers. 21) Când egiptenii sunt aduși într-o stare de disperare totală, înfometați, fără argintul lor, fără terenurile și vitele lor, Iosif îi pune înapoi pe terenurile lor pentru a le lucra ca dijmași, pe un profit de 20%! (Vers. 24)

E de înțeles că din momentul în care Iosif se ocupă de afacerile egiptenilor, egiptenii sunt săraci, lucrează ca niște sclavi și sunt flămânzi.

Însă între timp, hoardele de evrei pe care Iosif le-a adus în Egipt s-au „înstărit, au crescut și s-au înmulțit foarte mult" (vers. 27), hrănindu-se cu „grăsimea țării" – FĂRĂ SĂ MUNCEASCĂ!

Îți sună familiar?

În cartea evreiască Exodul se vorbește de moartea lui Iosif și despre egipteni care căutau o modalitate de ai da pe evrei jos de pe spinarea lor. În Exodul 1, sunt câteva versete care merită a fi redate în mod integral aici: 7. „Fiii lui Israel s-au înmulțit, s-au mărit, au crescut și au ajuns foarte puternici. Și s-a umplut țara de ei. 8. Peste Egipt s-a ridicat un nou împărat, care nu cunoscuse pe Iosif. (Cu siguranță un „antisemit") 9. El a zis poporului său: 'Iată că poporul copiilor lui Israel este mai mare și mai puternic decât noi. (Aruncă o privire la situația din New York City, Los Angeles, etc.!) 10. Veniți să ne arătăm dibaci față de el, ca să nu crească, pentru ca nu cumva, dacă se va întâmpla un război, să se unească și el cu vrăjmașii noștri...'" (Ca trădători și spioni) (Vi-i mai amintiți pe Rosenbergs, Sobels, Greenglasses, Golds, Moskowitz's, Silvermasters, etc., etc., etc., care s-au unit cu inamicii noștri comuniști?) Aici poate fi observat tiparul clasic.

Evreul ajunge îmbrăcat în cârpe și gioarse și într-o teribilă mizerie datorită acțiunilor propriilor săi frați. (Nu gentilii/ne-evreii au fost aceia care l-au vândut pe Iosif în sclavie, ci proprii săi frați evrei.)

Poporul gazdă e relativ comod și în scurt timp observă îndeletnicirile inteligente de necontestat pe care le deține evreul. (Iosif devine șef în casa în care era sclav.)

Evreul începe să forțeze nota. (Iosif e acuzat că a încercat să se culce cu nevasta stăpânului său, care îl aruncă în temniță.)

În ciuda bucluculului (închisoarea), evreul prosperă datorită vechii abilități de a managera și manipula. (Iosif devine șef în închisoare.)

Folosindu-se de viclenia s-a, ajunge în cea mai înaltă poziție de putere. (Iosif devine „ofițerul executiv" sub Faraon și practic conduce Egiptul.)

Abuzând de toate pârghiile înaltei funcții de putere pe care o deține, evreul începe nu doar să colecteze bani și putere, ci practic toți banii și toată puterea o pune în mâinile unei puzderii de evrei. Devine atât de lacom și de avid încât zdrobește întreaga economie. (Iosif confiscă atât de mulți bani de la egipteni încât „banii s-au sfârșit" în Egipt.)

Prin această „criză economică" evreul înșfacă toată bogăția țării. (Iosif chiar asta a făcut, după care le-a dat celorlalți evrei „grăsimea țării".)

Odată ce evreul deține și controlează toate lucrurile, începe să transforme populația nativă în sclavi financiari. (Iosif i-a trimis pe fermieri înapoi pe pământurile lor ca dijmași, prin care jidanul câștiga 20% din toată producția țării!)

În mod inevitabil, toată situația asta le-a conferit evreilor o putere și o avuție nespus de mare, în timp ce populația nativă trăia nenorocită, încât poporul gazdă a devenit „antisemit" iar evreii au început să caute o altă țară în care să emigreze. ACEȘTIA AU DEVENIT SPIONI, etc. (Regele/Faraonul Egiptului îi avertizează pe semenii săi că evreii sunt mai puternici decât egiptenii în propria lor țară și că evreii probabil că sunt trădători. Așa că acesta încearcă mai întâi să-i facă pe evrei să lucreze ca sclavi.)

Ultimul pas e acela în care populația nativă încearcă într-un fel sau altul să-i țină pe evrei sub control. (Regele poruncește uciderea tuturor pruncilor evrei de parte bărbătească.) Când aceste metode mai puțin radicale nu dau rezultate, populația nativă se răscoală și fie îi ucide pe evrei sau îi izgonește. (Moise îi conduce pe evrei afară din Egipt, mărșăluind cu doar câțiva iarzi înaintea armatelor regale care-i urmărea.)

Acest tipar a fost transcris cu mai mult de patru mii de ani în urmă – de însăși mâinile evreilor. Găsești fiecare cuvânt în biblie!

Practic nimic nu s-a schimbat.

Așa cum s-a întâmplat și în America, evreii întotdeauna apar drept niște „refugiați" amărâți și sunt bine primiți și asistați de către poporul gazdă. Apoi încep să se cațăre pe spinarea poporului gazdă, folosindu-se de orice mijloace disponibile – cooperând chiar și cu frații lor marxiști criminali – până când, în cele din urmă, evreii „ajung foarte puternici" și „înstăriți" în țară, iar națiunea gazdă sfârșește plătind taxe și comisioane imense pentru ca evreii să poată trăi bine mersi pe pământul altora. Mai repede sau mai târziu evreii zdrobesc economia în mod total și în cele din urmă ajung să dețină pământul, transformând populația în sclavii unui salariu, în timp ce evreii caută prin viclenie să intre sub pielea ultimilor ne-evrei care mai dețin putere și bani.

Întreabă-te: i-au „persecutat" egiptenii pe evrei pe nedrept?

Potrivit pripirilor înregistrări ale evreilor din Geneza și Exodul, egiptenii n-au făcut absolut nimic împotriva lui Iosif și a evreilor. Din potrivă, egiptenii l-au făcut pe Iosif „domnitor peste toată țara Egiptului" și le-au dat puzderiei de evrei „cele mai bune" terenuri din Egipt, pe de-asupra le-a dat și vite pe gratis și tot felul de alte avantaje. Egiptenii au făcut totul pentru evrei.

Ca recompensă, când egiptenii sunt flămânzi și înfometați din cauza secetei, nu primesc nici un fel de „caritate" din partea evreilor. Nu. Mai întâi Iosif le cere toți banii, le ruinează economia, apoi le ia toate animalele și, în cele din urmă, le înșfacă până și pământul!!!

În timp ce evreilor le dă „grăsimea țării," pe egipteni îi mută de pe terenurile lor în orașe unde ajung cerșetori, după care le „permite" să se întoarcă înapoi pe pământurile lor ca să lucreze ca dijmași pe un profit de 20%.

Ai tolera tu oare un invitat căruia i-ai oferit cea mai bună cameră din casa ta, invitat care atunci când tu te aflai la necaz ți-a luat toți banii, tot mobilierul și, în cele din urmă, ți-a luat până și casa; și l-ai lăsa tu oare pe acest „invitat" al tău să-ți permită să revii în casă pentru a locui în pivniță ca slugă, în timp ce el trăiește ca un rege fără să lucreze?

Din momentul în care înțelegi că evreii au moștenit o trăsătură aparte – parazitismul – o trăsătură ce nu se găsește în nici un alt popor, nici măcar în popoarele primitive, îți va fi mai ușor să înțelegi de ce anume jidanii sunt ceea ce sunt și de ce se comportă în felul acesta.

Toate acuzațiile de „antisemitism," de „persecuție," toată propaganda despre „poporul ales" și toată istoria evreilor – toate pornesc din natura evreilor de a încerca din nou și din nu de a trăi și de a consuma fără a produce.

Iar nevoia de a-și ține gazdele sub anestezie, inconștiente de faptul că sursa mizeriei e provocată de parazitismul evreiesc, i-a forțat pe evrei să-și dezvolte un întreg repertoriu de caracteristici secundare care uneori sunt mult mai detestate decât parazitismul în sine – care se află la baza problemei.

Prima dintre aceste caracteristici e abilitatea de a minți.

Aproape fiecare personalitate, de la Tiberius la Schopenhauer, i-a osândit pe evrei drept MINCINOȘI, „maeștrii ale celor mai năstrușnice minciuni." Hitler spunea că un evreu spune adevărul numai pentru ca mai târziu să aibă posibilitatea de a zice o minciună mai mare.

Pentru a ascunde faptul că evreii sunt o rasă diferită de oameni (adică una parazită), aceștia au născocit monstruoasa minciună că ei reprezintă doar „o religie." Evreii își neagă cu isterie caracteristicile evreiești, înfățișarea, operațiunile și prădăciunile pe care le fac, în timp ce indivizii care menționează aceste lucruri sunt atacați de către evrei și sunt etichetați drept „urâtori" și „antisemiți," etc.

Și pentru a-și raționaliza această trăsătură mizerabilă de a trăi de pe spinarea celor care produc, evreii au inventat mârșavul mit că ei ar fi „poporul ales." Și-au oferit lor înșiși o scutire specială din ceruri, de a trage chiulul de-a lungul secolelor.

Un tată care-și „alege" pe unul dintre copii pentru a-l favoriza, după care-i privează de dragoste pe ceilalți copii pe care i-a adus pe lume, e un înșelător și un nelegiuit. Cu toate acestea evreii vor ca noi să credem că un Atotputernic care aparent ne-a creat pe toți în imaginea s-a, îi favorizează pe evrei! E cumplit!

Odată ce au adaptat stilul de viață parazit, triburile timpurii ale evreilor au fost determinate să raționalizeze că acești criminali inumani băutori de sânge și-au „primit legea" de la Dumnezeu.

Întregul Vechi Testament abundă de afirmațiile năucitoare că ei vor „călca pe gâtlejul tuturor celorlalte națiuni," că ei vor avea în mâinile lor lacome tot aurul și toată bogăția lumii și că vor transforma în sclavi toate popoarele lumii. Visul teniilor umane!

Fără îndoială că dacă o tenie ar putea vorbi, ar geme „Oy vey, de ce toată lumea mă urăște și mă persecută?"

Combinând raționalizarea pro parazitism a acestor „aleși," cu dragostea fanatică pe care o au pentru ei înșiși și cu unitatea care rezultă de aici – evreii se reproduc doar în interiorul rasei lor, secol după secol. Iar această endogamie a produs rasa specială și recognoscibilă a evreului gras, cu înfățișarea uleioasă și avidă. Harry Golden e individul care exemplifică cel mai bine imaginea evreului tipic.

Pe lângă caracteristicile nefaste ale parazitismului, evreii au fost de asemenea forțați să dezvolte o trăsătură în care i-au întrecut pe toți ceilalți: o viclenie pur materialistă și superficială.

Bineînțeles că există și evrei proști. Însă ÎN MEDIE, evreul îl întrece pe gentil în șiretenie și acuitate mentală. Și n-are de-ales. Gentilul de rând e o persoană plină de forță și curaj.

Ori de câte ori gentilii descoperă cu ce se ocupă evreii, cum le trag pe sfoară producția dobândită prin trudă, aceștia recurg la forță brută pentru a pune capăt prădăciunilor comise de tenia umană. Pentru a preveni un astfel de sfârșit violent, evreii trebuie să-și „asigure supraviețuirea prin inteligență."

În felul acesta, evreul și-a dezvoltat un elaborat set de „inteligențe."

Ceea ce evreii vâră lumii pe gât drept „religie" iudaică, în fapt reprezintă esența codificată a acestei „inteligențe" evreiești, legile prin care să trăiască ca paraziți de pe truda și sudoarea gazdelor lor, prin care să pună mâna pe femeile gentililor pentru plăcerile evreilor și a bărbaților gentili pentru a munci pentru evrei – toate acestea în timp ce victimele lor îi venerează drept un popor „sfânt"!

Sună asta sălbatic, extrem – și chiar nelegiuit și vicios? Mărturisesc că într-adevăr așa sună.

Dovada că tot ceea ce am scris mai sus e adevărat, poate fi găsită chiar în cuvintele evreilor. Mai jos e un citat din corespondența dintre Karl Marx și un alt evreu pe nume Brauch Levy, citat publicat în „La Revue de Paris," pe 1 iunie 1928, pagina 574:

„În noua organizare a lumii, copiii lui Israel se vor răspândi pe întreaga suprafață a lumii și vor deveni pretutindeni, fără opoziție, elementul conducător, în special dacă pot impune asupra claselor muncitoare controlul ferm a unora dintre ei. Guvernele națiunilor care vor forma Republica Universală, vor trece fără efort în mâinile evreilor sub pretextul victoriei proletariatului, după care proprietatea privată va fi suprimată de către conducătorii de rasă evreiască care vor controla fondurile publice de pretutindeni. În felul acesta se va împlini promisiunea talmudică care spune că atunci când vor sosi zilele lui Mesia, evreii vor deține averea tuturor popoarelor lumii."

Chiar mai convingătoare e sursa originală a legilor din „Biblie," adică din Talmudul evreiesc, pe care evreii le venerează. Acest set imens de legi pentru folosirea și abuzarea „goyim-lor stupizi" – vite, după cum ne consideră – conține mai multe spurcăciuni și ură decât orice altă carte de pe fața pământului. Trage singur concluziile! Citește câteva fragmente din cartea sfântă a evreilor – fundamentul „religiei" evreiești:

„De sărbătoarea Chol HaMoed, e interzisă tranzacția oricărui fel de afacere. Dar se permite practicarea cametei pe ne-evrei, pentru că practicarea cametei pe ne-evrei în orice moment, aduce plăcere Domnului" (Schulchan Aruch, Orah Chaim, 529). „Cu ocazia sărbătorii Haman, toți evreii trebuie să rostească rugăciuni de mulțumire, numite Arud Haman, în care să spună: 'Blestemat să fie Haman și toți gentilii (ne-evreii), și binecuvântat să fie Mardoheu și toți evreii.'" (Schulchan Aruch, Orab Chaim, 690)

„Rugăciunea Kadish va fi rostită numai atunci când zece evrei sunt adunați împreună, iar aceștia trebuie să fie împreună într-un așa fel încât să nu-i separe nici un lucru necurat ca, spre exemplu, excremente sau un gentil." (Schulchan Aruch, Orah Chaim, 55, 20)

„Evreii sunt ființe umane; celelalte popoare ale lumii nu sunt ființe umane, ci fiare." (Baba Mezia)

„Toate femeile ne-evreice sunt târfe." (Eben Haezar)

„Unui evreu îi este permis să violeze, să înșele și să jure strâmb; însă trebuie să fie atent să nu fie prins pentru ca Israel să nu sufere" (Schulehan Aruch, Jore Deah). „O fetiță gentilă care a împlinit vârsta de trei ani, poate fi violată" (Aboda Shara 37a). „Exterminarea gentililor e un sacrificiu necesar" (Zohar II 43a)

„Până și cei mai buni dintre gentili merită să moară." (Abodan Zarah 2Gb)

„Cei mai buni dintre gentili trebuie ștrangulați." (Rasoni 14)

„Fiecare goy care studiază talmudul și fiecare evreu care-l ajută cu asta, ar trebui să moară." (Sanhedrin 59a)

„Evreii au fost creați pentru a fi serviți de ne-evrei. Aceștia din urmă trebuie să are, să semene, să plivească, să secere, să lege și să macine. Evreii au fost creați să aibă toate lucrurile de-a gata." (Berachoth)

„O femeie care a întreținut relații sexuale cu o fiară (ex. un câine) e eligibilă să se căsătorească cu un preot." (Yebamoth 59b)

„Israel e asemenea femeii căreia bărbatul ei îi aduce banii. În felul acesta Israel e scutit de truda muncii și-și primește banii de la popoarele lumii." (Jalkut Schim., 75, 2)

„Iar acela care dorește ca niciuna dintre jurămintele pe care le-a făcut pe parcursul anului să nu fie valide, să declare la începutul anului: ‚Orice jurământ pe care l-aș putea face în viitor, va fi nul.'" Prin asta JURĂMINTELE evreilor sunt anulate. (Kol Nidre Nedarim 23b)

„Dumnezeu le-a dat evreilor putere peste posesiunile și sângele tuturor națiunilor." (Seph. Jp., 92, 1)

„Cu privire la revendicările gentililor ale drepturilor de proprietate: posesiunile acestora sunt precum terenurile nerevendicate din deșert.'" (Baba Bathra, 54h)

„Dintotdeauna a fost considerată o faptă meritorie ca un evreu să pună mâna pe posesiunile gentililor." (Schulchan Aruch)

„Când un evreu are un gentil prins la înghesuială, un alt evreu îi poate împrumuta bani aceluiași gentil și, în schimb, să îl înșele, astfel încât gentilul să fie ruinat. Căci în acord cu legea noastră, proprietățile gentililor sunt ale nimănui, iar primul evreu care dă de ele are dreptul să le confiște." (Schulchan Aruch, Choszen Hamiszpat 156)

„Nu e permis să-l jefuiești pe un frate, dar e permis să jefuiești un ne-evreu, întrucât este scris (Lev XIX, 13) 'Să nu-l prazi pe fratele tău.' Însă Iehova a spus că aceste cuvinte nu se aplică în cazul unui goy, pentru că acesta nu e frate cu tine." (Baba Mezia, 61a)

„Evreilor le este permis să mintă și să mărturisească strâmb pentru a condamna un gentil. Numele lui Dumnezeu nu e profanat când îi minți pe gentili." (Baba Kama, 113a, 113b)

Fiind un materialist grosolan îndrăgostit de sine și de aurul său, a cărui viață depinde de actul de **a primi** și nu de **a da** (exact ca o tenie), evreul de rând întâmpină dificultăți atunci când vine vorba de a fi „curajos" din punct de vedere fizic. El nu vede nici un sens în a se sacrifica pe sine însuși, pentru că odată ce e mort, nu mai poate câștiga nimic. (Îți poți imagina o tenie curajoasă?)

Mai presus de toate, evreul realizează că singura sa șansă de a supraviețui constă într-un efort total de a-și ține gazda complet inconștientă de manevrele pe care el le face. Din momentul în care gazda realizează că are o tenie, administrarea de ulei de castor e inevitabilă și, odată cu asta, toată inteligența, minciunile și abilitatea evreilor de a se masca sub forma unei „religii" sunt ruinate.

Așa că evreul devine campionul mondial absolut în arta de a fi un cameleon. În America, acesta e MODELUL original care mănâncă plăcinta cu mere, care țipă la arbitru în timpul meciului și care se alătură până și Bisericii Unitariene pentru a face paradă prin suburbii, așa cum fac goyim-ii duminica. În Anglia evreul devine „regal," care deține un titlu sau rang de „cavaler" sau „duce." În Spania acesta urlă „Ole!" în timpul luptelor cu tauri și devine un „Don." Înainte de al Doilea Război Mondial, unii evreu au încercat să fie chiar și „naziști." Însă în spatele tuturor deghizărilor se află natura s-a de evreu care n-a pierit niciodată și când lumea intră într-o perioadă de criză, aceasta îndată va ieși la suprafață. El e evreu mai întâi – și doar apoi e „american" sau „spaniol."

Înaltul judecător evreu din Curtea Supremă a SUA, Louis D. Brandeis, a descoperit adevărul despre el și frații săi atunci când, în cartea sa „Zionism" la paginile 113-114, a scris: „Haidem să recunoaștem că noi, evreii, suntem o naționalitate distinctă în care fiecare evreu este în mod necesar un membru, indiferent de țara din care vine, de statutul sau de convingerile sale."

> „Organizează, organizează, organizează, până când fiecare evreu se ridică pentru a fi numărat – numărat ca fiind fie de partea noastră, fie, conștient sau inconștient, ca fiind de partea acelor câțiva care sunt împotriva propriului lor popor."

Rabinul Stephen Wise, care probabil că e cel mai faimos rabin american, a explicat lucrurile și mai clar într-un citat din New York Herald Tribune, de pe 13 iunie 1938:

> „Nu sunt un cetățean american de religie evreiască. Sunt EVREU. Sunt american. Sunt american de 63-64 de ani din viața mea, însă am fost evreu timp de 4000 de ani. Hitler a avut dreptate cu privire la un lucru. Acesta spune că poporul evreu e o rasă, iar noi chiar suntem o rasă."

Evreul de asemenea are mai multe „piei," în care sau din care acesta se poate târî asemenea unui șarpe, după cum dictează circumstanțele.

Evreii devin un grup „religios" ori de câte ori oamenii devin conștienți de numărul îngrijorător de evrei care ne vând comunismului. Liga Anti-defăimare ne explică în mod viclean cum stau lucrurile: „Acești oameni, la fel ca familia Rosenbergilor, nu mai sunt evrei pentru că evreii cred în Dumnezeu în timp ce comuniștii sunt atei. Prin urmare, Rosenbergii NU erau evrei!"

Însă când vine vorba ca evreii corupți din jurul lumii să poată fugi în Israel, aceștia beneficiază de o lege numită „legea întoarcerii" potrivit căreia orice persoană care a fost născut de o MAMĂ evreică, e la rândul său EVREU – conform propriilor lor definiții. Așa se face că, atunci când spionul comunist condamnat în SUA, Robert Soblen, a fugit din Statele Unite după ce evreica Battonweiser l-a scos din țară pe o cauțiune de 100.000 dolari, acesta a fost primit cu brațele deschise de un segment major al societății israeliene până când faptul că era adăpostit în Israel a produs o indignare atât de mare încât începea să provoace stricăciuni relațiilor publice ale evreilor – așa că în cele din urmă și fără tragere de inimă l-au predat autorităților americane. În fine, acest lucru aproape că a provocat un război civil pentru că cei mai mulți israeliți au considerat că guvernul a trădat „legea întoarceri" în cazul acestui spion COMUNIST evreu.

Apoi evreii au mai multe „costume" pentru naționalitate.

Evreii sunt promotorii principali ai doctrinei separării dintre Spiritualitate și Stat, agitând cu succes peste tot prin America pentru a interzice spiritualitatea din școli, pentru a opri celebrările spirituale, etc., ÎN TIMP CE EI CONDUC SINGURUL STAT RELIGIOS DIN LUME: ISRAELUL!

Chiar în timp ce evreii condamnă orice legătură dintre spiritualitate și statalitate pentru celelalte națiuni, ei conduc statul cel mai intolerant, cel mai fanatic din punct de vedere religios de pe planetă. Nici măcar nu te poți însura în Israel, dacă nu ești de origine EVREIASCĂ.

Însă ori de câte ori statul Israel e tras la răspundere pentru un anumit lucru, evreii imediat își pun costumul „sionist" pe ei și devin „naționaliști" inocenți și patriotici!

La nivel global evreilor nu le ia decât câteva momente pentru a trece din „costumul" rasial în „costumul" religios, iar apoi în „costumul" naționalist; își schimbă constant costumele în funcție de locul în care se află: în America aceștia sunt un grup religios, în Rusia sunt o rasă și în Israel aceștia devin în mod instant „naționaliști" fanatici.

De fiecare dată când încerci să-l identifici pe unul dintre acești evrei pentru ceea ce SUNT, imediat vei realiza că ești ca într-un joc împotriva mocirlei: pe cât de repede îți închizi pumnul în jurul ei, aceasta ți se prelinge și-ți scapă printre degete. Atacă-i ca pe o religie și aceștia devin un „popor" – și chiar un popor „sfânt" când vine vorba de asta. Atacă-i ca pe un popor și aceștia devin din nou o religie, până când acest lucru devine imposibil sau inconfortabil, caz în care evreii își găsesc refugiul sub înfățișarea unei rase persecutate.

Numește-i o rasă (așa cum ei înșiși se numesc) și te vor acuza că ești un „bigot." Numește-i o „religie" – și prin asta neagă-le statalitatea – și-i vei auzi urlând că ei sunt

un „popor al cărții" care are „dreptul" de a confisca Israelul de la arabi, pentru propria lor „națiune." Numește-i o națiune – și prin asta fă-i susceptibili la aceleași responsabilități ca orice altă națiune – și dintr-o dată aceștia devin din nou o religie și te vor acuza că îi persecuți.

Pe lângă toate aceste deghizări și fraude la care aceștia recurg zi de zi, aceștia recurg, mai mult decât orice, la vechea SCHIMBARE DE NUME.

Dacă toți evreii și-ar dezvălui numele lor adevărate, americanii ar vomita în unison când vor realiza că întreaga lor viață culturală e EVREIASCĂ; ar pune mâna pe arme împotriva evreilor aflați la PUTERE, ar înceta să mai privească TV-ul evreiesc și nu ar mai citi ziarele evreiești, etc., așa că acești evrei inteligenți își iau nume anglo-saxone și DISPAR ca evrei din ochii gentililor – cu toate că ceilalți evrei le cunosc secretul și nu-l uită niciodată.

Ar putea fi scrisă o carte întreagă cu lista „americanilor" faimoși care în realitate erau evrei, dar care și-au schimbat numele. Însă doar pentru ca cititorul să-și poată face o idee despre felul în care evreii îl trag pe sfoară în fiecare zi cu aceste schimbări de nume, mai jos e o listă cu câțiva dintre aceste personaje care, pe mine cel puțin, m-au șocat:

EVREI CARE ȘI-AU SCHIMBAT NUMELE ÎN DOMENIUL DIVERTISMENTULUI

Mel Allen (comentator de baseball), Israel Harold Arlen (compositor), Arluck Jean, Pierre Aumont, Solomons Lauren, Bacall Betty, Bernstein Benny, Baker Benjamin, Zifkin Theda, Bara Goodman, Binnie Barnes, Gitel Jack, Benny Benny, Kubelsky Milton, Berle Berlinger, Irving Berlin, Isadore Baline, Ben Bernie, Benjamin Anzelovitz, Victor Borge, Borg Rosenbaum, Ernest Borgnine, Ermes Effron, Borgnine Bobbie, Breen Borsack, Fannie Brice, Borach J. Edward, Bromberg Bromberger, Pearl S. Buck (scriitor), Sydenstricker George, Burns Nathan Birnbaum, Eddie Cantor, Izzie Iskowitz, Sue Carol, Evelyn Lederer, Jeff Chandler, Ira Grossel, Charlie Chaplin, Israel Thonstein, Ina Claire, Fagan June, Clayworth Cantor, Jackie Coogan, Cohn Aron, Copland Kaplan, Ricardo Cortez, Jacob Krantz, Tony Curtis, Bernard Schwartz, Howard DaSilva, Silverblatt Marlene, Dielrich Felsinger, Kirk Douglas, Isadore Demsky, Melvyn Douglas, Hesselberg Charle S. (director de televiziune în Dubin), Dubronofsky Vernon, Vladimir Dukelsky, Patricia Ellis, Leftwich Clifton Fadiman, Columnist Isadore Fadiman Douglas Fairbanks, Jr. Ullman William S. Gailmore Radio Margolis John Garfield, Julius Garfinkle, Judy Garland, Gumm Paulette, Goddard Levy, Samuel Goldwyn, Goldfish Dorothy Gordon (evreu rus, moderator al forumului N.Y. Times Youth), Lerner Barry, Gray Radio, BenjamIn Harry, Green Music, Henry

Blitzer, June Havoc (de asemenea evreii țigani Rose Lee și April Kent), Hovick Melissa, Hayden Ballet, Mildred Herman, Judy Holliday, Judith Tuvim, Harry Houdini, Ehrich Weiss, Al Jolson, Asa Yoelson, Sybil Jason Jacobs, Danny Kaye, David Kaminsky, Bert Lahr Larrheim, Hedy Lamarr Keisler, Langdon Orowitz, Piper Laurie, Rosetta Jacobs, Marc Lawrence, Goldsmith Steve, Lawrence Sidney, Leibowitz Madeline, Lee Letterman, Will Lee, William Lubovsky, Mrs. Jules Lederer (cunoscută și ca „Ann Landers" – columnistă), Esther Friedman, Miss Ray Lev, Pianist Elihu, Sinclair Lewis, Writer Levy, Ted Lewis, Theo. L. Friedman, Arthur Lief, Conductor Moiseyev (companie de dans), Abraham Lipshutz, Roberta Linn, Dubin Mary Livingston (nevasta lui Jack Benny), Sayde Marks, Emil Ludwig, Cohn Eugene, Lyons Writer, Morris Gobeloff, Kenneth MacKenna, Mielziner Noel, Madison Moscovitch, Marjorie Main, Marie Tomlinson, Krebs Paul Mann, Yisrol Paul Mann, Libmann Karl Malden, Malden Sekulovich, Hal March, Mendelsohn Mitzi, McCall Steiner, Ethel Merman Zimmerman, Paula Morgan, Miriam Spiegelman, Buddy Morrow, Muni Zudecoff, Paul Muni, Muni Weisfreund, Jan Murray, Murray Janofsky, William Paley (fost director al CBS), Palinsky Joseph Papirofsky, Dorothy Parker, Rothschild Parkyakarkus, Harry Einstein, Jan Peerce, Pincus Perlmuth, Roberta Peters Peterman, Mrs. Morton Phillips (cunoscut și drept „Abigail Van Buren, columnistă), Pauline Friedman, John Randolph, Mortimer Lippman, Erich Maria Remarque, Kramer Elmer, Rice Reizenstein, Edward C. Robinson, Emanual Goldenberg, Richard Rogers Abrams, Billy Rose, William Samuel Rosenberg, Artie Shaw Strauss, Sylvia Sidney, Sophie Koskow, Sid Silvers, Silverstein Elaine, Stewart Steinberg, Elliott Sullivan, Eli Solomon, Lee Stevens, Adam Weinert, Mike Todd, Avrom Hirsch, Goldbogen George, Tvne Martin, Yarus Sophie, Tucker Ahuza, Kalish Walter, Wanger Feuchtwanger, Mike Wallace (personalitate TV), Myron Wallik, Nathanial West (author), Nathan Weinstein, Walter Winchell (columnist), Isadore Lipschitz, Shelley Winters, Hollywood Schrift, Ed Wynn, Israel Edwin, Leopold Keenan, Wynn Frank Leopold.

EVREI CARE ȘI-AU SCHIMBAT NUMELE ÎN POLITICĂ:

Jerzy Borejsza (scriitor guvernamental, Polonia, 1954), Goldberg Michael, M. Borodin (a fondat comunismul în China), Jacob Grueenherg, Bounskov Foundamentzky, Harry Bridges (președintele ILWU), A. B. Renton, Ralph Bowman (capul cercului de spioni, U.S.A., 4243), Heinz Zimmerman, Calvin Brook (editor de știri comunist slovac), Brueck Kalman, Arthur F. Burns (economist), Burnstein Admiral Canaris (spion renumit din al Doilea Război Mondial), Moses Meyerbeer, Frank Carlson, Solomon Szkolnick, Hattie Carnegie, Fanny Kanengeiser, Sam Carr (spion comunist canadian), Schmil Kogen, Lord Cherwell, F. A. Lindemand, Morris Childs (secretarul partidului comunist (PC) din Illinois), Chilofky I. Chisienevechi (a succedat-o pe Ana Pauker),

Broitman Paul Corbin, Paul Kobrinsky, Margaret Cowl (comunist american de top), Undjus Jacob Arbenz (revoluționar comunist America Latină), Finzi Dann, Gourevitch Clarence Dillon (diplomat financiar), Lapowski Raymond, Arthur Davies (spion canadian 1954), Rudolph Shohan, Samuel Adams Darcy (secretar P.C.) Saul Dardeck, Ben Dobbs (comunist de top), Isgur Efremov (comisar politic al armatei, 1919), Chaimovitch Moritz Erdelyi (membru în cabinetul lui Bela Kun's), Eisenstein Edward, A. Filene, Wealthy Boston (marxist), Katzmann Arnold Forster (liga anti-defăimare (ADL), Fastenberg Ernest, Otto Fox (comunist de top), Fuchs Ludvik Frejka Freund, Mrs. Anna Fujiwaka (lider P.C. în Japonia, 1932), Eisenherg Peter Gabor (comunist evreu de origine ungară, 1953), Beno Auspitz, Gen. B. K. Galen, Chesin Ganetzky (reprezentantul lui Lenin) Yakov Furstenberg, Betty Gannett (membru în biroul american Politburo), Rifka Yaroshefsky, Michael Cardin (câștigătorul premiului Filmului Stalin, 1954), Gindin Garin, Gerfeldt John, Gates Ex (editor la ziarul Daily Worker), Israel Regenstreit, Mark Gayn, Amerasia Case, Julius Ginsberg, Mikhail Milsky, Milshtein Boris Morros (spion comunist), Mores David, A. Morse Moscovitch Naout, Ginsburg, Steve Nelson (unul dintre comuniștii originali), Joseph Fleischinger, Herbert Nichol (organizator comunist), Silver David, K. Niles (spion în administrația FDR), Neyhus Ortodoks (comisar), Akselrode Oserski (ambasada sovietică în Londra, 1935), Fridmann Constantine Oumansky (ambasador comunist Mexico), Ullman Ouritzky, Radomilsky Helphand, Parvus Arranged, Israel Lazarevitch, Ana Pauker (dictator comunist român destituit), A. Rabinsohn, Dr. William Perl (spion atomic), Utterperl J. Peters (spion comunist în S.U.A.), Sandor Goldberger, Petrov Envoy, Brest Litovsk, Walzbrot Philip (a executat familia țarului), Golschekin Piatnitzky, Levin George Powers, Morris Poberski, Karl Radek, Sobelssohn Matyas, Rakosi (dictator comunist ungar destituit), Rosenkranz Razumow, Sagovitch Rufus, lssacs Bedrich Reicin, Friedrich Reismann, Josef Revai, Rabinovitch Roani (ministerul justiției sub Bela Kim), Rosenstengel Riszanov, Goldenbach J.B.S., Hardman Amalgamated, Jacob Salutsky, Sidney Hillman (lider comunist), Schmoul Gilman, Morris Hillquit (lider socialist), Misca Hilkowicz, Arthur Liner (spion comunist în Germania, 1954), Richard Stahlmann, Izgoev GoIdman, Charles Douglas, Jackson Jacobson, Harry Jackson, Henry Gliksohn, V.J. Jerome, Jerome Isaac, Romain Kambov, Katz Kamenev, Lev Borisovitch, Rosenfeld Kamensky, Hoffman Friederich Karakas, Kohn Karski, Bekmann Bruno Keller, Koehler M. G,. Kenig French, Jacob Gremb, Alexander Kerensky, Aron Kirbiz, Jean Baptiste Kleber, Moishe Stein, Peter și Helen Kroger (spioni sovietici de top), Morris și Lorna Cohen, Bela Kun, Cohen Lapinsky, Levenson Larin, Lourie Anatoli, I. Lavrentiev Lippman, William Lawrence, Israel Lazar, Elizabeth Lawson, Elsa Block, Iebedieva Simson, Michael J. Lee, Ephriam Zinoyi Liberman, Freda Linton (spion canadian), Fritzie Lipchitz, Trebitsch Lincoln (spion comunist), Ignatz Trebitsch, Jay Lovestone, Jacob Liebstein, Richmond Abraham, Richman Roberts, Gregory Rabinovitz, Alex Rose, Olesh Royz, Fred Rose, Rosenberg

Nat Ross, Rosenbaum Carl Ross, Rosenbloom Rumyanzew, Rubintchik Ryazanoff, David B. Goldenbach, Moshe Sharett, Moshe Shertok, Andre Simon, Otto Katz, Richard Sasuly, Alex Furth, Ad Schoonenberg, Belmonte Moi-Sha (Mah Kun), Chiang Kai-Shek, Morris A. Cohen, John Sanford, Julius Shapiro, Rudolph Slansky, Salzmann Jack Sobel (spion comunist în America), Sobolevicius Solntzev, Bleichman Soukanov, Ghimmer Jack Stachel, Jacob Stachel, Steklov Petrograd, John Steuben, Isaac Rijock, I. F. Stone, Isadore Feinstein, Gerard Swope, Gershon Schwabe, Emmerich Szallay, Hollander Tchernomorsky, Tchermordik Tchernov, Feldman Leon Trotsky, Leiba Davidovitch, Bronstein Eugene, Weisefield Vargo, Weichzelbaum Zoltan, Komlo Mines, Weinberger Jean Villon, Ginsberger Vladimirov, Feldman Vobrov, Natansson Volodarsky, Kohen Voltchlcov, Berkmann William Weiner, Welwel Warszower, Harry Dexter White, Weiss Carl Winter, Philip Weissberg, Stephen S. Wise (rabin comunist), Weisz Nathan Witt (avocat comunist), Witkowsky Henry Yagod, Herschel Yemelyan Yaroslawsky, Goublemann Yurenev, Goffman T. A. Yurkin, Weinberg Yurovsky, Alfred Rosenberg, Zagorsky Krachmann, Col. Roman Zambrowski, Nussbaum Zinoviev, Ovsegerstion A. Rademilsky, Zverditch Fonstein.

Însă chiar și cu toată deghizarea și schimbarea de nume, evreul știe că se confruntă neîncetat cu teribilul pericol de a fi VĂZUT de poporul gazdă, de a-i fi descoperiți dinții săi de vampir înfipți și sugând chiar din venele gazdei, lucru care va duce la expulzarea sau căsăpirea sa – așa cum au făcut nenumărate popoare de-a lungul istoriei.

Așa că, realizând acest lucru, evreul e cel mai isteric protector al securității tribului său din istoria lumii.

Atacă un evreu și întreg tribul se va ridica împotriva ta într-un contraatac isteric! Dacă un SINGUR evreu e expus, oamenii pot ajunge să descopere întreg tribul.

Și datorită acestui sentiment teribil de insecuritate constantă – datorită conștientizării mereu prezente că gazda poate oricând afla adevărul despre el și-l va eradica din intestinul său – evreul a dezvoltat un program fantastic conceput pentru a-și paraliza victima atât de tare, încât să facă imposibilă o deșteptare completă.

Genialitatea sa e uluitoare.

Cel mai mortal inamic al evreului e ordinea și sănătatea națională.

Teniile nu apar și nu pot supraviețui într-o persoană sănătoasă care e examinată periodic de un medic și care trăiește o viață curată.

Iar evreii nu pot trăi într-o societate sănătoasă, bine-organizată și ordonată. Într-o astfel de societate conducătorii vor observa imediat grupul trândav și neproductiv al evreilor, care suge direct din venele sevei naționale: și în felul acesta tenia e eliminată

numaidecât. Acest lucru li s-a întâmplat evreilor de prea multe ori, timp de prea multe secole. Așa că a devenit un instinct inconștient în aceștia.

Vei descoperi că în fiecare societate pe care o infestează, evreul e întotdeauna fermentul de descompunere. Într-o monarhie, evreul e un republican. Într-o republică, acesta e democrat. Într-o democrație, militează pentru „democrația socială." Într-o democrație socială, e un comunist. Printre comuniști, acesta se alătură muncii progresive.

Așa că evreul e întotdeauna de aripă stânga – promovând din ce în ce mai puțină autoritate și ordine în societate – cu toate acestea, el ascunde acest fapt susținând că militează pentru „libertățile oamenilor."

La nivel global evreii sunt promotorii „liberalismului," și asta nu din dragoste pentru libertate și independență, ci pentru că știe că un corp politic sănătos se va descotorosi imediat de tenii. Liberalismul nu mai reprezintă de mult credința în libertate, așa cum mai demult obișnuia să fie. În mâinile evreilor, liberalismul a devenit pur și simplu o „INFESTARE-CU-TENII" – o organizație a paraziților, a inferiorilor și a neproductivilor, menită să-i înrobească pe cei productivi și superiori, prin simplul fapt că „gașca" lor e mai mare. Acesta e motivul pentru care programele „liberale" moderne au nevoie de miliarde și miliarde de dolari, din banii publici. Banii reprezintă „sângele" societății; iar acest sânge e supt de la bogați și muncitori, pentru a menține o hoardă din ce în ce mai mare de paraziți sociali, de eșecuri subvenționate de stat și de puturoși totali. Dacă vei examina programele „liberale" din zilele noastre, vei descoperi că aproape toate se rezumă la suptul de sânge de la productivi pentru a-i hrăni pe leneși, pe netrebnici, pe cei lipsiți de valoare și pe stricați.

Evreul nu ÎNDRĂZNEȘTE să permită ca un program de reforme să fie direcționat la ORICARE dintre paraziți, pentru că e foarte ușor ca reforma să se extindă și în felul acesta reformatorii să-l întrezărească pe cel mai mare parazit din toate timpurilor: evreul – și să-l elimine așa cum s-a întâmplat de atât de multe ori în trecut.

În mod inevitabil, bineînțeles, gunoiul societății cunoaște sursa a ceea ce-l ține în viață, ceea ce face din acest gunoi un TAMPON DE VOTARE pentru evrei – care la rândul lor se asigură că gunoiul social o duce bine.

Evreul urmărește distrugerea puterii guvernamentale de a guverna și de a menține ordinea. Și luând banii și puterea din mâinile oamenilor productivi și punându-le în mâinile roiurilor de drojdii de pe stradă, e o metodă garantată de distrugere, mai repede sau mai târziu, a guvernului și a întregii ordini. Timp de mii de ani, viclenii evrei au făcut acest lucru în politică – prin acțiuni politice, în spatele cortinei, ca „sfătuitori" ai regilor.

Însă acum evreii au descoperit o cale mai rapidă pentru a distruge ordinea publică.

Practic cu asta am început atunci când ne-am apucat să examinăm ce i s-a întâmplat poporului și țării noastre.

Crima e cea mai parazită formă de a trăi.

În timp ce parazitul de rând caută să sugă sângele victimei fără a produce durere, parazitul criminal – adică banditul – înșfacă sângele victimei prin forță și violență fățișă, fără să-i pese de durerea victimei.

Bandele de naufragiatori de corăbii de mai demult, erau paraziți criminali. Pur și simplu au mers și au pus mâna pe ceea ce voiau, fără să lucreze, folosindu-se de cea mai brutală forță și ucidere. Victimele au pierit întotdeauna.

Evreii nerăbdători și obosiți să aștepte să câștige întreaga avere a lumii prin obișnuitele metode sionisto-evreiești ale speculației „capitaliste," ale escrocheriilor, manipulărilor și ale șicanierei politice, au descoperit o scurtătură pentru a pune mâna pe toată avere și puterea națiunilor.

Evreul Marx a inventat „comunismul." Prin faptul că le-a spus gentililor visători că el urma să creeze un „paradis muncitoresc" în care aceștia vor putea avea parte de tot felul de bogății și desfătări fără a munci prea mult, prin confiscarea averilor bogaților, evreii au reușit să înroleze în armata lor un număr imens de gentili a căror poftă era mai mare decât rațiunea și i-au folosit pentru a-i copleși pe relativ puținii producători și deținători de averi. În felul acesta evreii au transformat o grămadă de „muncitori" în niște criminali naufragiatori de corăbii, promițându-le prada din corăbiile pe care le zdrobeau.

Iar aici este răspunsul întrebării pe care am pus-o la începutul acestei cărți: „CINE zdrobește America (și Rasa Albă care a construit această națiune) și DE CE?"

Evreii promovează dezintegrarea generală a culturii și a ordinii pentru a se apăra pe ei înșiși, pentru a preveni ca victimele lor să descopere că ei sunt cei ce sug sângele vital din economia noastră productivă, fără a produce nimic. Cu cât dezordinea e mai mare, cu atât parazitul evreu se poate ospăta netulburat. În același timp, o bandă mai îndrăzneață de evrei operează și promovează mișcarea comunistă, care e concepută special pentru a înșfăca toată bogățiile și serviciile noastră, prin forță și violență fățișă, printr-o „revoluție" comunistă – adică prin vechea schemă a „naufragierii corăbiilor."

Ideologia, ideile, economia, religia, sociologia și toate celelalte n-au nimic de-a face cu ceea ce se întâmplă cu adevărat.

Bătălia nu se dă între liberal și conservativ, și nici chiar între comunist și anticomunist.

Suntem pur și simplu victimizați de o bandă de evrei arghirofili care au ieșit la prădat.

Suntem „noi" împotriva „lor."

Fie ei se vor folosi de orice șiretlic pentru a ne deposeda de lucrurile pe care poporul nostru le-a produs, sub forma unor tenii sau a unor naufragiatori comuniști violenți; fie noi îi demascăm și-i purjăm pe acești naufragiatorii comuniști și pe teniile sioniste din mijlocul nostru.

Motivul pentru care Adolf Hitler e urât și blestemat atât de vicios de evrei (iar gentilii sunt spălați pe creier cu asta), e pur și simplu pentru că el a fost primul bărbat din timpurile moderne care și-a dat seama de toate aceste lucruri și care și-a organizat poporul pentru a purja tenia evreiască și pentru a-i zdrobi pe naufragiatorii evreiești. Practic a FĂCUT asta, în Germania.

Pentru a se salva pe ei înșiși, evreii au forțat începerea unui război mondial în care au înrolat milioane de fraieri ca mine, pentru a-i salva de la pieire, în cazul în care Hitler ar fi supraviețuit. Teniile și naufragiatorii de corăbii nu pot supraviețui dacă sunt demascați.

Evreii continuă să îndruge că Hitler a adus prosperitate și fericire în Germania datorită „producțiilor de război." Însă ca de obicei, aceasta e o altă minciună evreiască. Hitler a eradicat tenia evreiască de pe venele germane și oamenii au descoperit cât de minunată poate fi viața fără povara teribilă a unei bande de tenii idiș, care strangulează producția, cultura și spiritul național. Simultan, Hitler l-a demascat și zdrobit pe evreu marxist naufragiator al bolșevismului internațional.

Așa cum Hitler a dovedit în Germania, cele mai rele probleme care par insolubile în vremurile noastre nebune, degenerarea, dezordinea, comunismul, declinul politic, moral, educațional, social, spiritual și național, mixtul rasial și sifilisul spiritual care se împrăștie peste tot în civilizația noastră, vor dispărea îndată ce noi identificăm și eliminăm sursa acestor lucruri – adică îndată ce eliminăm tenia evreiască și naufragiatorii comuniști din mijlocul nostru. Prin simplul fapt că „barosanul" evreu a fost „arătat cu degetul" în această carte, va garanta că vor căuta să ascundă această lucrare pe cât mai mult posibil. Iar dacă nu vor reuși să o ascundă, vor încerca s-o suprime prin agresarea autorului. După cum din ce în ce mai mulți oameni se luminează cu privire la lucrurile pe care le fac evreii, grupurile evreiești de „apărare" vor căuta să promulge legi prin care să-i incrimineze pe cei care critică crimele și sugerea de sânge comise de evrei.

Dar deja e prea târziu. Victimele teniei în sfârșit realizează adevărul. Iar evreii, așa cum am zis, nu pot supraviețui dacă sunt demascați.

Așa că în următoarele capitole vom demasca metodele lor de operare.

PRIETENII CĂPITANULUI

Planul naufragierii nu este singurul plan pe care evreii îl operează pentru a se îmbogăți fără să lucreze.

Scopul e mereu același: capturarea averii și a bunurilor lumii – fără trudă – și înrobirea ne-evreilor spre gloria și plăcerea „celor aleși," în acord cu profețiile lor.

În timp ce evreii bolșevici așteaptă la mal ca să se arunce asupra corabiei imediat ce aceasta a naufragiat, să-i omoare pe toți martorii și să plece cu întreaga avere ce se afla la bord, mai există o altă bandă de evrei care se afla deja la bordul corabiei și care aveau un plan diferit pentru a înșfăca această avere.

Această bandă de evrei sunt prietenii căpitanului.

Aceștia nu sunt asasini și nici pirați. Nu domnule! Prietenii căpitanului sunt toți „pro-corabie" și anti-piraților.

Poartă numele de „capitaliști."

„Prietenii" căpitanului realizează deja la bordul vasului, prin hoție și fraudă, ceea ce frații lor evrei de pe mal așteaptă să facă prin forță și violență.

Acești domni evrei poartă pantaloni cu dungi și bonete. Însă afacerile lor se rezumă la cămătărie.

Puțini oameni realizează că cuvântul „capitalist" a fost popularizat de evreul Marx, care el însuși era un naufragiator de corăbii. (Vezi Manifestul comunist și Capitalul)

Înainte ca Marx să le spună oamenilor noștri, în cartea sa „Capitalul," că ei erau „capitaliști," aceștia niciodată nu și-au numit activitățile economice atât de formal.

NU era vorba de „capitalism." Capitalul a fost doar o unealtă pentru oamenii aflați în procesul de producție. Personalități precum Henry Ford nu erau interesate să facă pur și simplu bani. În schimb, aceștia încercau să realizeze ceva – în cazul lui Ford, acesta își dorea să le ofere un automobil tuturor americanilor, după ce a descoperit „producția în masă."

Economia americană produce miracole nu pentru că e „capitalistă," ci pentru că e întreprinzătoare și productivă! Numele corect pentru sistemul nostru nu e „capitalism," ci „întreprindere productivă."

Întreprinderea productivă are nevoie de capital.

Dar în același timp are nevoie și de forță de muncă, de materiale, de administrare și de o sută alte lucruri. Capitalul nu e decât una dintre uneltele dintr-un sistem întreprinzător productiv.

Pentru ca geniul evreu parazit Karl Marx să poată ridica în slăvi acea unealtă, capitalul, n-a trebuit decât să ne atace civilizația, numind-o „civilizație capitalistă." În felul acesta ne-a întins o cursă, făcându-ne să luptăm pentru sistemul pe care el l-a creat și în felul acesta ne-a osândit pieirii pentru că noi am început să apărăm un sistem bazat nu pe producție, ci pe manipularea banilor.

Capitalismul reprezintă venerarea banilor nu ca unealtă, ci ca idol.

„Capitalismul" – așa cum e promovat de ambele tabere implicate în această luptă prefăcută, adică dintre „capitalism" și „comunism" – înseamnă a face bani prin manevrarea capitalului, nu neapărat prin muncă și producție.

În fapt, cea mai mare parte a capitalului internațional e făcut nu prin muncă sau producție, și nici măcar prin asumarea de riscuri serioase, ci prin manipularea unor fonduri imense de bani, în acord cu informațiile primite de la evreii aflați în poziții de rang înalt.

Un exemplu care ilustrează perfect felul în care evreii „capitaliști" acționează pentru a face bani, fără să lucreze, fără să producă nimic și fără să își asume nici un risc serios, e felul în care a fost clădită averea evreului Rothschild.

După cum le e datina evreilor internaționali, o ramură a familiei Rothschild s-a înrădăcinat în sistemul financiar din Anglia, în timp ce o altă ramură a acestei familii a făcut același lucru în Franța.

Chiar înainte de bătălia de la Waterloo, în care Napoleon s-a confruntat pentru prima dată cu o posibilă înfrângere, cele două bande de evrei care operau în cele două țări „inamice," de fapt lucrau împreună.

Rothschildii francezi au montat o serie de stații de „semafoare" în Franța și de-a lungul canalului spre Anglia, prin care aceștia le puteau transmite fraților lor evrei din presupusa Anglie „inamică," mesaje luminoase despre evoluția bătăliei. În felul acesta evreii Rothschild din Anglia au primit vești despre deznodământul bătăliei istorice, cu multe ore înaintea tuturor englezilor. (A se nota faptul că rețeaua de comunicații „setată" de evrei nu a fost împărtășită nici cu Franța și nici cu Anglia, ci a fost una secretă, exclusiv pentru beneficiul evreilor aflați de ambele tabere!)

Cunoscând înaintea tuturor englezilor deznodământul bătăliei care a decis pentru totdeauna soarta Franței și a lui Napoleon, dar și soarta Angliei, Rothschildii din Anglia ce așteptau la bursa de valori din Londra, au „speculat" sume imense de bani, știind foarte bine rezultatul bătăliei – în timp ce gentilii britanici încă mai așteptau

știrile. Amărâții n-au avut nicio șansă. Rothschildii au înșfăcat milioane și milioane de lire, în câteva minute – fără muncă și fără risc.

În afacerea cu cursele de cai, această escrocherie e cunoscută sub numele de „difuzare amânată," în care cursa de cai e filmată și difuzată doar după ce cursa a luat sfârșit, așa că pariatorii fără să suspecteze nimic ajung să pună în joc diverse sume de bani când în adevăr rezultatele sunt deja cunoscute organizatorilor. Dacă ești implicat într-o „difuzare amânată" ajungi la pușcărie ca infractor.

Însă dacă ești evreu și pui la cale o escrocherie de proporții, prin care să înșeli milioane de oameni de milioane de dolari, atunci devii un „bancher internațional" și un mare consilier prezidențial.

Bernard Baruch, faimosul evreu consilier prezidențial a făcut milioane peste milioane de dolari din bursa de valori din SUA, în timp ce sute de oameni de afaceri ne-evrei se aruncau de la ferestre și mureau, ruinați fiind de marea criză din 1929.

Informația aflată în timp, ajută.

Pentru a vedea clar natura economiei noastre actuale și pentru a cui beneficiu a fost ea setată, aruncă o privire la structura TAXELOR.

Spre exemplu, imaginează-ți că lucrezi în sărăcie următorii cinci ani pentru a inventa o nouă mașinărie cu ajutorul căreia orbii să poată vedea. Fără doar și poate că o asemenea invenție ar fi un avantaj magnific pentru societate. Deschizi o mică fabrică pentru a produce această mașinărie și lucrezi din greu, zi și noapte, pentru a le putea pune la dispoziția orbilor.

Hai să spunem că la sfârșitul anului ai câștigat un milion de dolari.

„Unchiul Sam" va veni și îți va lua cel puțin 70% din acei bani pe care tu i-ai câștigat; în unele situații îți poate lua chiar și 90% din acei bani. Rata de taxare a banilor pe care oamenii îi CÂȘTIGĂ prin muncă și producție, poate TRECE de 90%.

Acum haidem să ne imaginăm că tu, în loc să inventezi și să construiești lucruri care să fie spre beneficiul societății, ești un evreu bogat care are un prieten la Casa Albă – o combinație care nu e deloc puțin probabilă.

Prietenul tău de la Casa Albă te informează că SUA urmează să semneze un contract de mai multe milioane de dolari cu o anume companie, pentru dezvoltarea unei noi rachete: tu pui mâna pe telefon și îi ordoni brokerului tău să-ți transfere acțiuni în valoare de câteva milioane de dolari spre noua companie. Asta e TOT ceea ce trebuie să faci. Un an mai târziu, acțiunile tale din acea companie s-au dublat, iar acum ai DOUĂ MILIOANE DE DOLARI – cu toate că NU AI FĂCUT NIMIC, NU AI RISCAT NIMIC și NU AI PRODUS NIMIC.

Iar acum să vedem cum tratează guvernul taxele în această situație. Un astfel de câștig (valorile de la bursă ținute mai mult de 6 luni) se numește „câștig pe capital" – și e taxat la un MAXIM de DOAR 25%! Dacă îți iei un avocat evreu priceput și te ocupi de „trusturi" speciale și de alte manipulări, poți reduce această taxare la mai puțin de 5-6%.

Acest sistem scandalos PREMIAZĂ speculația (jocul de noroc) și pune un OBSTACOL imens în calea producției, administrației, economiilor, riscului, invențiilor și a MUNCII tradiționale.

Cei ce produc, economisesc, riscă, administrează, muncesc și inventează, plătesc milioane în fiecare an pentru a le oferi o viață ușoară lipitorilor evreiești care niciodată nu furnizează economiei noastre nici un pic de administrare, risc, invenție sau muncă cinstită și care plătesc cele mai mici taxe – pentru cât timp crezi că o economie poate rămâne sănătoasă și PRODUCTIVĂ, atunci când oamenii inteligenți ajung la concluzia că munca e pentru amărâți și că se poate avea o viață ușoară numai prin MANIPULĂRI?

Și exact asta s-a întâmplat în America și în occident, din momentul în care evreii i-au forțat pe gentilii onești fie să joace același joc murdar ca și ei, fie să rămână niște săraci amărâți. Din ce în ce mai puțini oameni vor să LUCREZE, pentru că tot mai mulți oameni descoperă că există căi evreiești mai ușoare de a-și câștiga existența.

Însă vine o vreme în care strugurii se vor strica în vie pentru că nimeni nu va mai dori să-i culeagă, o vreme în care clădirile se vor dărâma pentru că nimeni nu va mai dori să se îngrijească de ele, când locurile de muncă vor rămâne neocupate chiar și atunci când un vast număr de persoane, în special negrii, se vor plânge că nu au de lucru. Munca – una dintre cele mai sănătoase activități constructive și cu cel mai nobil caracter pe care omenirea o cunoaște – devine degradată și abandonată în fiecare economie în care evreii promovează speculația „capitalistă" ca țel la care să aspire toți, cu excepția celor mai tâmpiți.

Revenind la analogia noastră cu naufragiatorii corăbiilor statale, evreii, ca „prieteni capitaliști ai căpitanului," nu fac decât să treacă marfa aflată la bordul corabiei de la un grup la altul, de fiecare dată înșfăcând o bună bucată din ea. Ca rezultat a operațiunilor lor, niciodată nu vei avea mai multă marfă la bord, ci mereu mai puțină pentru producători, în timp ce evreii devin mai bogați.

Ei numesc această operațiune „operațiune bancară internațională." Micilor jucători de la bursă li se spune că ei „împart" proprietățile marilor corporații. Însă în realitate aceștia reprezintă pentru bursa de valori exact ceea ce jucătorii la ruletă reprezintă pentru cazinou. Evreii împreună cu cei câțiva „prieteni" ai acestora reprezintă „cazinoul" de la bursa de valori. Aceștia primesc informații din interior, de la evreii

din Casa Albă și din birourile guvernamentale cu privire la localizările autostrăzilor noi, ale achizițiilor de terenuri pentru proiecte guvernamentale, ale achizițiilor de cantități imense de carburanți și muniție, războaie, procese pentru Comerțul Echitabil sau pentru anti-trusturi, etc. Astfel de „speculații" nu sunt jocuri de noroc, la fel cum nici jocurile din cazinouri nu sunt „de noroc." Micii jucători sunt ademeniți să se alăture pentru a pune la dispoziție bani, pentru a fi înșfăcați de marii jucători.

Nu e greu de observat felul în care evreii îi înșală pe „micii jucători" în această escrocherie. Îi țin pe micii jucători prea ocupați și prea spălați pe creier pentru a vedea sau a-și închipui măcar ceea ce se întâmplă cu adevărat.

Ba chiar mai uimitor de-atât, evreii au reușit să-i convingă pe cei mai mari și mai bogați dintre ai noștri, că și ei sunt „capitaliști." Evreii au devenit parteneri cu familiile Carnegie, Ford, Johnson, etc., în această escrocherie de „difuzare amânată," care a făcut ca producția și întreprinderea să fie din ce în ce mai uitate în această urâtă lupta peste capital și bani, nesocotind producția.

Acesta este motivul pentru care produsele devin de o calitate din ce în ce mai inferioară și mai proastă, cu toate că prețurile cresc necontenit; acesta este motivul pentru care marile fundații miliardare se află mereu de partea evreilor, de partea proiectelor de aripă stânga; acesta este de asemenea motivul pentru care averea dispare din familiile americane.

Henry Ford s-ar întoarce din mormânt și și-ar măcelări proprii nepoți și strănepoți dacă ar putea vedea ce-au făcut aceștia cu miliardele pe care el le-a câștigat prin producție și dacă ar vedea ce s-a ales de ei de când au devenit „capitaliști" pro-evrei.

Nu e nimic imoral sau greșit în ați investi „capitalul" într-o întreprindere productivă veritabilă, care aduce beneficii poporului sub formă de bunuri sau servicii valoroase. Dacă poți face bani prin asta, cu atât mai bine. Alții pot intra în competiție, lucru care face ca produsele și serviciile oferite populației să devină din ce în ce mai bune. Acesta este procesul economic liber și productiv care a creat miracolul economic american.

Dar asta nu e ceea ce fac evreii, împreună cu „prietenii lor capitaliști." Îți aduci aminte că familia Rothschild au făcut milioane de pe urma Bătăliei de la Waterloo?

Ce le-au oferit aceștia britanicilor sau francezilor, pentru banii câștigați pe spinarea lor? Te poți gândi la vreun beneficiu pe care aceștia l-au furnizat în schimb?

Operațiunea lor a constat exclusiv în „a lua," și deloc în „a da!"

Ba mai mult, câștigul lor a avut la bază vărsare de sânge fratricid: arienii francezi și arienii britanici măcelărindu-se între ei din motive relativ minore, în timp ce evreii fanatic de uniți au făcut bani de pe urma masacrării mutuale dintre aceștia.

În fiecare război (cu excepția celui de-al Doilea Război Mondial – care a reprezentat lupta pentru supraviețuire a evreilor), aceiași evrei au jucat de ambele fronturi, au vândut arme, uniforme și steaguri ambelor armate. În Războiul Civil spre exemplu, familia Rothschild din Marea Britanie i-au sprijinit pe sudici, în timp ce familia Rothschild din Franța i-au sprijinit pe cei din nord!

Acești evrei „capitaliști" de regulă se găsesc printre rândurile așa-zișilor „sioniști" – evreii care poartă acele „căciuli," evreii care pozează drept o „religie" și care țin morțiș să-și împlinească profețiile lor paranoice de stăpânire și dominație a lumii, considerându-se „poporul ales al lui Dumnezeu."

Ei cred că vor stăpâni lumea și că-i vor înrobi pe toți gentilii atunci când vor deține întreg Ierusalimul (oraș din care le mai lipsește doar câteva cartiere).

Această schemă a lor funcționează doar până în momentul în care oamenii încep să le verifice „religia" lor iudaică, care în adevăr e un cod de operațiuni pentru „cei aleși," prin care să ne escrocheze, ruineze și să ne înrobească pe fiecare dintre noi, după cum am arătat deja în capitolele precedente.

Secretul evreilor capitaliști – care reprezintă partea sionistă din operațiunea parazită de înșfăcare a averilor gentililor – e fățărnicia.

Singura realitate din economie constă în bunuri și servicii, proprietăți și muncă productivă. Întreaga discuție despre „bani," „valută," „inflație," „deflație," etc. are un singur scop: acela de a ascunde adevăratele intenții din spate.

Cel ce deține monopolul asupra bunurilor și serviciilor, deține și averea.

Banii nu reprezintă decât un fel de „bilet" prin care poți ajunge la ceste bunuri și servicii. Evreii inventaseră principiul bazic al furtului „capitalist" prin manipularea banilor, cu mult înainte de era presupusului „Hristos," și anume în Babilonul antic.

În mod original, anticii foloseau bucăți de aur (ori de metale sau pietre prețioase) drept monedă de schimb.

Babilonienii deveniseră nespus de bogați și curând s-au pomenit cărând după ei cantități mari de aur, pentru schimburile comerciale.

Evreii deștepți s-au oferit să depoziteze aurul negustorilor bogați și să se ocupe ei de transportul acestuia ori de câte ori era necesar.

Apoi evreii au început să le emită negustorilor babiloneni plăcuțe mici de lut ars, pe post de bonuri valorice, pe care se specifica valoarea depozitului în aur pe care o aveau în seifurile evreilor.

În scurt timp comercianții au realizat că pot face negoț între ei folosind acele „bonuri" din lut ars primite de la evrei, fără să mai fie nevoiți să transporte de fiecare dată aurul în sine.

Iar în schimb, evreii au descoperit că din momentul în care negustorii s-au obișnuit cu ideea de a face negoț nu cu aurul, ci cu „bonurile" din lut, aceștia din urmă au încetat în mod gradual să-și mai scoată aurul din seifurile deținute de evrei. Negustorii au început să folosească „bonurile" pe post de aur – iar aurul în sine nu a mai fost mișcat din seifuri, indiferent de câte ori acesta își schimba stăpânul.

În felul acesta au luat naștere „banii" – și odată cu aceștia a luat naștere și cea mai mare escrocherie din istoria omenirii, o escrocherie care încă continuă!

E de notat faptul că evreii nu trebuiau să pună aurul la dispoziție cu ocazia fiecărei tranzacții. Aurul era întotdeauna acolo, iar negustorii curând au încetat să-l mai verifice. În ocaziile speciale în care se cerea aurul, evreii întotdeauna îl puneau la dispoziție.

Însă evreii au descoperit că puteau pune la dispoziție aurul cerut, chiar dacă nu aveau suficient de mult pentru a acoperii toate bonurile pe care le-au emis! În fapt, au descoperit că erau într-o perfectă siguranță dacă aveau nu mai mult decât 10% din aurul pentru care au emis bonuri valorice.

Cu alte cuvinte, puteau emite de zece ori mai multe bonuri decât aurul care se afla în seifurile lor! Și exact asta e ceea ce au făcut acești evrei, iar acesta este felul în care au devenit „capitaliști." Pentru fiecare livră de aur care era lăsată în paza evreilor, evreii câștigau nouă livre de aur sub formă de bonuri valorice, pur și simplu pentru că emiteau de nouă ori mai multe bonuri pentru aceiași livră de aur. Apoi aceștia foloseau aceste „bonuri" nefundamentate pentru a face afaceri cu negustorii sau pentru a câștiga putere în stat.

Crezi sau nu, exact asta fac evreii, împreună cu partenerii lor gentili, aici în America!

Rezerva Federală, care a fost fondată de evreul Paul Warburg din familia Rothschild, are puterea de a face exact ceea ce evreii antici făceau în Babilon: adică să emită „bonuri" ce poartă denumirea de „bani" sau de „monedă de schimb," despre care se presupune că reflectă depozitele de aur din seifurile lor, însă în realitate lucrurile nu stau așa!

Constituția Statelor Unite interzice acest lucru în mod expres, pentru că Părinții Fondatori ai SUA au fost foarte conștienți de această escrocherie veche ca istoria. Numai Congresul are puterea de a emite bani. Cu toate acestea, acum, Rezerva Federală ne emite banii!

În anul 1913, sub presiunea evreilor, Congresul a aprobat „Decretul Rezervei Federale," creând în felul acesta o bancă centrală care a început vechiul jaf după modelul evreilor babilonieni, însă la un nivel ce n-a mai fost întâlnit niciodată în istorie.

Rezerva Federală (o organizație semiprivată) emite bani după bunul ei plac, dau o lovitură zdravănă adevăratelor bunuri și proprietăți, și se mândresc cu un profit pe măsură, în timp ce tu, ca cetățean al SUA, te împotmolești în datorii către acești bancheri internaționali, datorii care sunt atât de mari încât întrec puterea de concepere a minții umane.

Și metoda prin care aceștia au pus în aplicare această jefuire a poporului american, e identică cu metoda folosită de evreii babilonieni pentru a-i înșela pe negustorii din acele vremuri. Emițând de nouă ori mai multe bonuri valorice pentru depozitele de aur pe care le aveau în pază, evreii s-au procopsit cu „bonuri" cu care să se bucure de bogăția și producția gentililor babilonieni, fără a lucra și fără a fi prinși în mod legal.

Prin înființarea „Rezervei Federale" și prin aprobarea de decrete neconstituționale care le permit să creeze de zece ori mai mulți bani – și datorii – decât bunurile fizice pe care le dețin, cei ce conduc și profită de pe urma Rezerve Federale și de pe urma dobânzii colectate din datoria astronomică, se bucură de câștiguri gigantice – fără să lucreze.

Poporul nostru a fost înșelat să ne înlocuiască sistemul nostru onest bazat pe „întreprinderi productive," cu escrocheria neonestă și putredă a cametei evreiești costumată drept „capitalism," după care a fost forțat să apere rezultatul imoral și corupt. În felul acesta evreii ne-au făcut să ne închinăm jafului lor, pentru că ni se spune (și noi credem) că noi înșine suntem „capitaliști!" Oricând evreii reușesc să complice lucrurile atât de mult și să le scoată din sfera realității bunurilor și serviciilor, atunci „bonurile" spre aceste lucruri – banii – devin ceva ce au o valoare intrinsecă în ochii populației: iar acesta este momentul în care evreii pot

Datoria națională, care acum e cam de 300 de ori mai mare decât era în anul 1910 (1.1 miliarde dolari), se ridică la 336 miliarde de dolari. Dobânda pentru această datorie e de 14 miliarde pe an. Datoria pe cap de locuitor e de 1.700 dolari. La momentul în care Rezerva Federală a intrat în scenă, datoria pe cap de locuitor era de 12 dolari.

Din 1960, costul traiului a crescut cu 10,5%. Acum un dolar valorează 45 de cenți, dacă îl compari cu valoarea pe care o avea în 1941. Ceea ce azi costă 2,22 dolari, în 1941 ar fi costat doar 1,25 dolari.

Deficitul pentru primele 8 luni din anul fiscal 1967 a fost de 17.181 miliarde de dolari. Aurul american a atins cel mai scăzut nivel din ultimii 30 de ani, la aproximativ 13,1 miliarde de dolari – o pierdere de 11 miliarde în 10 ani.

Din tot acest aur, numai 2,8 miliarde poate fi pus la dispoziție pentru a răspunde revendicărilor străine. Dolarii deținuți de străini continuă să crească și acum a ajuns la 27 de miliarde.

Pe parcursul anului curent, Congresul va elimina legea care obligă Rezerva Federală să dețină aur fizic în procent de 25% din toate bancnotele emise.

* * * Îi fac pe oameni să venereze ceea ce ei numesc „capitalism," din care fac aproape o religie, banii îi transformă în idol, după care încep să adune toți banii prin manipulările lor diabolice. Și din momentul în care au pus mâna pe idolul oamenilor – banii – aceștia dețin în mod automat și puterea. Oamenii din ziua de azi sunt sclavii banilor și prin urmare sunt sclavii evreilor.

Nimeni nu îndrăznește să-i critice pe acești evrei, pentru că punga cu bani pe care aceștia o poartă exercită o putere teribilă. Dacă îndrăznești să critici sau să ataci un evreu, atunci tu și familia ta trebuie să flămânziți, pentru că vei descoperi că toate căile normale de câștigat bani îți vor fi închise în nas.

Probabil chiar mai mortal și mai insidios, e felul prompt în care evreii își folosesc vastele sume de bani pe care le câștigă prin manipulații capitaliste, pentru a cumpăra mințile victimelor lor.

Nu te poți gândi decât la lucrurile pe care le cunoști.

Prin urmare, lucrurile la care te gândești, sunt lucrurile despre care auzi și pe care le vezi – adică ceea ce citești în ziare, ce vezi la TV, ce auzi la radio, ce înveți la școală, ce observi prin filme, etc. Dacă cineva ar fi să câștige controlul complet asupra mediilor din care te informezi, dacă te-ar lasă să vezi doar ceea ce ei vor ca tu să vezi și dacă ți-ar ascunde celelalte adevăruri, atunci acea persoană ți-ar controla mintea și, prin asta, te-ar controla pe tine.

Evreii falsificatori de hărți au făcut exact asta. Să luăm ca exemplu numai una dintre multele metode prin care aduni ceea ce tu speri să fie adevăruri despre lumea din jurul tău: TV-ul.

TV-ul este fără doar și poate cel mai puternic mediu de informare din lume. Spre exemplu, un discurs al președintelui sau al lui Huntley-Brinkley, ajunge în 30 de minute la mai mulți oameni decât s-ar fi putut ajunge prin intermediul tuturor pamfletelor de la Thomas Paine încoace. Aceasta este era comunicării în masă. Iar acela care controlează TV-ul, controlează mințile americanilor.

Ai doar trei canale: CBS, ABC și NBC. Președintele canalului NBC e Robert Sarnoff, un evreu de origine rusă. Președintele consiliului de administrație a canalului CBS e William Paley (Palinsky), un evreu rus. Președintele canalului ABC e Leonard Goldenson, un evreu rus.

Orice vezi și auzi la TV, provine de la unul dintre acești trei evrei. Și din cauza asta n-ai să vezi niciodată într-un show de criminalistică un criminal negru, spre exemplu, cu toate că 85% dintre toate crimele serioase – potrivit statisticilor FBI – sunt comise de negrii. Și cu atât mai mult nu vei vedea vreodată un criminal evreu, nici măcar atunci când acesta e parte integrală din poveste, cum a fost cazul lui Oliver Twist.

Pe de altă parte, în film după film, de fiecare dată când într-o scenă apare un caracter stricat și depravat, nouă din zece ori aceștia aleg un alb de origine anglo-saxonă și fac din el un ignorant, spurcat, fumător înrăit, un bărbos neîngrijit cu o natură cumplită, care aparține celor mai josnice și mai vulgare tipuri de oameni. Doar observă de câte ori ticălosul din filme are un accent sudic sau german!

Concomitent cu preluarea televiziunii de către evreii capitaliști și sioniști, aceștia au cumpărat rapid și ziarele și revistele. În New York, evreul Sulzbergers deține ziarul The New York Times, evreul Schiffs deține ziarul The New York Post și toate celelalte ziare în afară de unul. Samuel Newhouse deține ziarul The New Orleans Times-Picayune; tot acesta e editorul ziarului The Newark (N.J.) Star-Ledger, la care Philip Hochstein e redactor, iar Sam Israel e unul dintre directori. Walter H. Annenberg e editorul și redactorul ziarului The Philadelphia Inquirer, dar și președintele companiei Triangle Publications, Inc. Paul Block e redactor la The Pittsburgh (Pa.) Post-Gazette, The Toledo (O.) Blade și la The Toledo Times. Philip L. Graham (ginerele lui Eugene Meyer) e proprietarul ziarului The Washington Post. John Cowles jr. e editorul celor două jurnale din Minneapolis, și anume The Minneapolis Tribune și The Minneapolis Star. (Aș dori să menționez și faptul că jurnalismul american are o tendință spre monopolizare. În 1890, în Chicago erau 11 ziare; azi mai are doar patru: The Chicago Tribune, The Chicago Daily News, The Chicago American și The Sun-Times. Încă din 1934, 82% din cotidiene, se aflau sub monopol complet în comunitățile lor. Și, potrivit Editor & Publisher, 63 de lanțuri au deținut și administrat 361 de cotidiene – ceea ce reprezintă 13% din toate cotidienele. Iar aceste 361 de cotidiene controlau mai mult de 37% din întreaga distribuție de ziare. În fapt, șase din aceste lanțuri controlau 81 de cotidiene care în total aveau o distribuție de peste 9.000.000, ceea ce înseamnă 21% din întreaga distribuție de ziare din întreaga țară.)

La fel stau lucrurile și cu revistele. Spre exemplu, revista Look acționează precum o bombă-mentală asupra poporului nostru, după cum s-a putut vedea în recenta zarvă legată de întâmplarea cu Kennedy. Look e deținută de frații evrei Cowles. Familia evreiască Zimbalist a preluat de curând vechiul cotidian al lui Benjamin Franklin, și anume The Saturday Evening Post. Evreii controlează până și cotidianele de aripă „dreapta": David Lawrence – președinte și editor al revistei U. S. News & World Report – e evreu, și la fel e și familia Meyer care deține ziarul Newsweek. Redactor

pentru The New Yorker e Raoul H. Fleischmann. Șeful revistei Parents e George J. Hecht.

Editurile de cărți au devenit din ce în ce mai evreiești, de la Simon & Shuster, Inc., până la Alfred A. Knopf, Inc. – toate acestea sunt edituri liberale înrăite.

Afacerile teatrale au fost 100% evreiești, începând de la Lee Shubert și Abraham Erlanger, și toți ceilalți evrei de pe Broadway. Oare există vreun american căruia trebuie să-i fie reamintit cine conduce afacerile cinematice ca monopol privat? Metro-GoIdwyn-Mayer Warner Bros., etc., etc.

În adevăr, nu există NICI UN domeniu în care evreii să nu fi cotropit din ce în ce mai mult control din mâinile Albilor care au luptat pentru America și care au construit această țară.

Totul începe, din nou, cu puterea pe care evreii o au prin bani, care le asigură tot ceea ce doresc.

Un pasaj din ziarul The New York Times, de pe 4 oct. 1964, ne relevă informația zguduitoare că OPTZECI LA SUTĂ DINTRE TINERII EVREII MERG LA FACULTATE – și, prin urmare, vor înșfăca cea mai mare parte dintre pozițiile profesionale din America, în timp ce gentilii, care nu-și permit să meargă la facultate în număr atât de mare, vor fi nevoiți să slujească nevoilor regale ale acestor evrei bogați și profesionali.

Exact asta s-a întâmplat și în Germania, iar în cele din urmă va duce la aceiași explozie de ură împotriva evreilor, indiferent de cât de bine sunt mușamalizare aceste fapte acum. Probabil vei spune că evreii au „dreptul" de a merge la facultate, chiar toți evreii dacă își pot câștiga acel drept.

Poate că e chiar așa, și voi cădea de acord că o persoană are „dreptul" de a face orice lucru pe care și-l poate dobândi.

Însă, așa cum am încercat din greu să dovedesc, prin documente, până în prezent, mulți dintre evrei își câștigă avantajele în mod „legal" – dar pe nedrept – prin combinații, conspirări, prin scurgeri de informații, prin „speculații" aranjate, etc. – evreii nicidecum nu-și câștigă avantajele pe care le au prin muncă și producție cinstită, așa cum majoritatea ne-evreilor (gentilii) sunt nevoiți să-și câștige banii.

Folosindu-se de averea pe care au dobândit-o pe nedrept, evreii încep să-și domine gazda și să destituie națiunea care în mod generos le-a permis să opereze în mijlocul ei.

Și nicio națiune de pe fața pământului – afară de cazul în care e o națiune de viermi totali – nu va tolera la infinit niște „musafiri" care le înșfacă patria, indiferent de modalitățile la care recurg pentru a face asta.

Dintre gentili, cel mult 20% merg la facultate, în timp ce evreii merg la universitate în procent de 80%.

În schimb asta mai înseamnă și că profesorii noștri vor deveni din ce în ce mai evrei, în timp ce gentilii care n-au urmat studii universitare se vor afla în situația de a-i servi pe acești evrei deștepți.

Pentru cât timp crezi că cele 150 milioane de americani ne-evrei vor accepta să-i servească pe cei 2% din populație care se laudă că-și vor trimite aproape tot tineretul să ocupe profesiile noastre, să fie avocații noștri, doctorii, directorii și politicienii noștri, și chiar și pastori creștі – întrucât mulți dintre ei devin chiar și preoți!

Aș putea continua aproape la nesfârșit cu acest subiect, însă, în loc să fac asta, am să-l invit pe cititorul care încă mai are îndoieli, să observe lucrurile de unul singur și să se convingă în felul acesta. Pur și simplu notează felul în care întreaga informație disponibilă pentru mințile și inimile americanilor a fost îndreptată din ce în ce mai aproape de aripa stângă și mai aproape de acea măguleală scârboasă a evreilor și a negrilor, în timp ce a fost îndepărtată din ce în ce mai departe de patriotism și, mai ales, a fost eliminată orice mențiune a marilor realizări ale Rasei Albe.

În fapt, exemplul cel mai șocant a felului în care mințile americanilor au fost sucite de acești evrei sioniști capitaliști – care s-au folosit de aurul lor pentru a cumpăra controlul asupra minților oamenilor – e ceea ce au reușit să facă cu adevărurile despre rasă, folosindu-se de banii și de puterea lor editorială. Cu doar cincizeci de ani în urmă, lumea ți-ar fi râs în față dacă ai fi sugerat că ar fi posibil să elimini din mințile a milioane de oameni adevărurile referitoare la diferențele dintre rasele umane. Fiecare enciclopedie, fiecare carte, fiecare profesor și chiar și fiecare fermier cunoștea aceste adevăruri. Iar aceste adevăruri erau (și încă mai sunt) prezente în Natură, chiar sub ochii noștri.

Însă evreii nu-și pot permite a îngădui ca un astfel de adevăr să existe, ca nu cumva victimele lor să realizeze că un grup rasial de evrei, ce se dă drept o religie, le mănâncă de vii și pregătesc un atac rasial total împotriva lor, pentru a le înrobi sau ucide.

Așa că mai întâi au plasat niște profesori evrei deștepți în universități de renume, cum e, spre exemplu, Columbia University – cu toate că această universitate nu e singura.

Apoi acești „profesori de antropologie" au început să-i învețe pe studenți că rasa nu există!

În ciuda acestei nebunii și în ciuda lipsei de orice fel de dovadă, susținătorii acestei nebunii au început să fie aclamați prin revistele, mass-media și prin cărțile evreiești, drept Socrate și Platon ai antropologiei.

Primul și cel mai important dintre acești pionieri mincinoși din biologie a fost evreul pro-comunist Franz Boas, care în mod regulat îi trimitea urări calde camaradului Stalin cu ocazia zilei sale de naștere (informație preluată din ziarul Jewish Voice, ianuarie 1942), și a cărui reputație comunistă un poate fi tăgăduită de niciun observator obiectiv.

Acest evreu comunist a început să predea antropologia la Universitatea Columbia în 1896 și a dominat departamentul de antropologie până când a decedat, în 1942. Între timp, a scris cărți non stop, „dovedind" că nu există nicio diferență biologică între oameni. (Kultur und Rasse, Leipzig, 1914; Anthropology and Modern Life, New York, 1928; Aryans and Non-Aryans, New York, 1934; Race, Language and Culture, New York, 1940; etc.)

Întreaga evreime a dat năvală, cuprinsă de dorința fanatică de a-și promova progenitura. Boas era venerat în fiecare ziar și revistă deținută de evrei, și i-au fost acordate toate premiile academice pe care evreii le-au putut inventa sau promova. În același timp, mass-media evreiască i-a atacat și i-a numit „bigoți" pe toți criticii care au îndrăznit să-l conteste atât pe eroul lor cât și declarațiile sale pline de aroganță pe tema rasei. Treptat, treptat, criticii au fost intimidați și reduși la tăcere, în timp ce publicul a început să-l privească pe Boas ca pe un fel de dumnezeu. Această societate evreiască plină de admirație l-a transformat pe Boas într-o „autoritate de renume" în etnologia și antropologia socială. Studenții și colegii săi de la Universitatea Columbia – și anume, Herskovits, Kleinberg, Ashley Montague, Weltfish (toți evrei și procomuniști) – au răspândit peste tot articolele lui Boas, otrăvind în mod deliberat mințile a generații întregi de studenți și profesori din universitățile americane și prostituind astfel o întreagă știință.

Acest lucru încă se mai petrece și în ziua de azi, chiar în timp ce citești această carte.

Și întreg acest miracol a fost realizat prin puterea pe care evreii o au prin aur – aur care a fost preluat din mâinile poporului nostru prin vechea tehnică evreiască a cametei și manipulării, de această dată mascată în hainele capitalismului.

Prin intermediul mass-mediei, a TV-ului, etc., evreii îi pot recompensa pe lingușitorii pro-evrei și îi pot pedepsi cu brutalitate, defăimându-i, pe aceia care îndrăznesc să-i atace sau pur și simplu să spună adevărul despre ei.

Dacă un om aflat într-o poziție de rang înalt îi atacă pe evrei, e supus celei mai vicioase și brutale forme de defăimare națională și atacuri personale, în toate organele opiniei

publice. Acest lucru se întâmplă chiar dacă nu-i atacă pe evrei în mod direct, menționând numai comunismul evreiesc, fără a-i menționa pe evrei (cum a fost cazul lui McCarthy și Robert Welch); evreii îi vânează din plin și pe aceștia.

Pentru a putea înțelege adevărata profunzime a ticăloșeniei sioniștilor ce se dau drept „prieteni ai căpitanului," trebuie să privești în perspectivă ceea ce aceștia au făcut din economia albilor.

Albii creează pretutindeni economii PRODUCTIVE în care toată lumea lucrează, administrează sau își asumă riscuri reale într-o întreprindere în care ei înșiși au un interes personal.

Economia arianului e întotdeauna o ÎNTERPRINDERE PRODUCTIVĂ, indiferent de numele extravagante care sunt atribuite diferitelor forme a acestei activități. Fiecare individ oferă societății cel puțin pe atât de mult pe cât el însuși primește în schimb de la societate.

Economia evreului e PARAZITĂ. Acesta întotdeauna înșfacă mai mult decât oferă societății. Imediat ce evreul devine suficient de puternic într-o societate, acesta începe să sucească și să pervertească întreprinderea productivă într-o operațiune criminală interzisă prin lege aproape pretutindeni, timp de secole: CAMĂTA.

Evreii au început să-i orbească pe oamenii noștri cu privire la imoralitatea de a PRIMI fără a produce sau a da ceva la schimb. Au început să dez-emfatizeze aspectul PRODUCTIV al muncii și administrației economiei ariene și, în schimb, au pus emfază pe câștigarea BANILOR prin price metode de prădăciune posibile. Au îndepărtat privirile arienilor de la PRODUS, la PROFIT.

Meșteșugăria și mândria de a produce a început să dispară, căci încăierarea disperată pentru a ÎNȘFĂCA BANI a luat locul bucuriei arienilor de a crea lucruri excelente și de durată. Creează mai multe produse de calitate inferioară, lustruiește-le de minune pentru a arăta bine la exterior, vinde-le cât mai scump posibil, după care uită de ele în momentul în care banii ți-au intrat în buzunar. Aceasta a fost noua abordare a evreilor, abordare care a umplut America cu miliarde de tone de DEȘEURI din plastic și de calitate inferioară.

Următorul pas a fost acela de dez-emfatizare a ÎNTREGII producții, pentru a se concentra pe MANIPULAREA banilor și creditelor cu scopul de a câștiga și mai mulți bani – fără muncă, administrare, invenții sau producție, și fără asumarea vreunui risc real. În mod normal evreii au infiltrați plasați în poziții de rang înalt, de unde pot afla informații care le permite să „speculeze" și să înșface vaste sume de bani – FĂRĂ NICI UN RISC.

Această înșfăcare de bani, fără a da societății ceva la schimb pentru valoarea banilor respectivi, e o acțiune imorală și distructivă și nicio societate nu poate supraviețui în felul acesta la nesfârșit.

Apoi evreul Karl Marx în mod șiret a ATACAT acest proces imoral, afirmând că e UNUL ȘI ACELAȘI LUCRU cu întreprinderea ariană liberă; adică, în mod inteligent a numit „CAPITALISM" atât întreprinderea cât și camăta. Și în felul acesta i-a determinat pe toți oamenii noștri să APERE CAMĂTA EVREIASCĂ, pentru că au fost înșelați să creadă că „capitalismul" face parte din „traiul nostru sacru."

Împingând acest proces din ce în ce mai departe, evreii au reușit să producă o ruptură între inventatori, patroni și administratori pe de o parte și muncitori pe de altă parte, și să producă un RĂZBOI între aceste CLASE, care reprezintă cele două părți din economia noastră. În tot acest timp, evreii au manipulat ambele segmente pentru a înșfăca din ce în ce mai mulți bani, fără ca ei înșiși să lucreze sau să producă.

În schimb, acest lucru îi forțează pe administratorii noștri să se coboare și să se adape din același jgheab cu evreii, pentru a putea concura în aceiași piraterie economică imorală și crudă cu aceștia, pentru a putea supraviețui. În acest fel, și arianul devine „capitalist."

Acum, „prietenii evrei ai căpitanului" ațâță și mai tare focul distrugerii cu ajutorul celorlalți evrei – comuniștii – care se dau „prietenii echipajului," și care încep atacuri vicioase, prin intermediul muncitorilor, împotriva „capitaliștilor bogați."

Haidem să aruncăm o privire la acești evrei ce se dau drept „prieteni ai echipajului."

PRIETENII ECHIPAJULUI

În timp ce evreii sioniști capitaliști grași își jefuiesc victimele în tăcere, la fel ca o tenie, există și unii evrei care sunt prea aroganți și nerăbdători ca să aștepte după această jefuire „capitalistă" înceată.

„La naiba cu așteptarea!" și-au strigat acești evrei redutabili unii altora. „De ce să așteptăm? De ce să ne pierdem vremea patronându-i pe acești goyim stupizi, când putem pur și simplu să punem mâna pe ceea ce le aparține? Oricum sunt prea firavi și stupizi pentru a ne opune rezistență. Există o metodă mai rapidă și mai sigură de a înșfăca bunurile și serviciile lumii fără a lucra!"

Și în chipul acesta, evreii urlă la popoarele lumii:

„Muncitori, uniți-vă!"

„La naiba cu țara! La naiba cu structura de putere! Averea ne aparține nouă! Deposedează-i pe exploatatori! Alătură-te nouă sub steagul comunist al liderului nostru Marx și dați-i afară din case pe mârșavii de capitaliști!"

„Sus cu munca! La pământ cu clasa exploatatoare!"

Întorcându-ne la exemplul nostru cu corabia de stat – evreul comunist îi spune echipajului: „De ce să aibă căpitanul și administratorii cele mai bune cabine și de ce să vă dea ei vouă ordine? Nu ei, ci voi și munca voastră fac ca acest vapor să se miște. Ei sunt doar câțiva, în timp ce nou suntem cu sutele! Haidem să sărim pe căpitan și pe administratori, haidem să punem mâna pe averile lor și să le împărțim între noi. Noi ca evreii și ca prieteni ai echipajului, vă vom ajuta în asta. În fapt, noi vă vom conduce!"

Și așa a luat naștere răzvrătirea echipajului, răzvrătire ce poartă numele de „comunism." În formele sale timpurii aceasta-i revolta „echipajului" omenirii, condusă de evreii comuniști.

Echipajul n-a realizat niciodată că (1) munca echipajului nu e singura responsabilă de mișcarea vasului, ci aici intră și munca și înțelepciunea managerială a căpitanului și a administratorilor, și că (2) chiar dacă toate camerele și posesiunile căpitanului și ale administratorilor ar fi „împărțite" frățește între sutele de persoane din echipaj, aceasta n-ar face mare diferență în averea acestora.

Însă mai mult decât orice, toată lumea are de pierdut (și acesta e și motivul pentru care evreii au promovat răzvrătirea din momentul în care de la bord a dispărut ordinea).

Toată lumea cu excepția evreilor.

Pentru evreii bolșevici naufragiatori de corăbii, care așteaptă la țărm precum vulturii, prădăciunea le cade exact la țanc. O corabie fără căpitan și într-o stare de revoltă, se izbește numaidecât de stânci.

Și exact acesta e planul evreilor ce se dau drept „prieteni ai echipajului."

În orice stat în care oamenii nu pot fi dați imediat pe mâinile bolșevicilor naufragiatori de corăbii, e necesar ca acesta să fie mai întâi slăbit, liderii să fie zdrobiți, ordinea să fie distrusă și statul în sine să fie lăsat în derivă, fără CONDUCERE.

Acesta e scopul „luptelor dintre clasele sociale" instigate de bolșevici.

E un plan diabolic; și cea mai groaznică parte din acest plan, e că evreii reușesc să facă ca ambele clase să lucreze pentru ei.

Abie Cohen, evreul sionist-capitalist, prieten al căpitanului, se află sus pe punte de unde-și oferă sfatul: „Echipajul d-voastră devine leneș, d-le căpitan. Priviți-i cum stau întinși la soare. De ce oare aseară i-am auzit spunând că sunteți un 'bastard bătrân?' Nu par a fi determinați să lucreze mai mult decât strictul necesar. Trebuie să folosiți o mână de fier cu acești oameni…"

Căpitanul crezând că Cohen îi e un prieten bun și de încredere, se descarcă asupra echipajului, cerându-le să lucreze din ce în ce mai mult.

Între timp, Izzy Cohen, prieten al echipajului, „liderul forței de muncă" și fratele lui Abie (prietenul capitalist al căpitanului), e jos printre echipaj: „Priviți-l pe căpitan acolo sus," le șoptește acesta. „Se răsfață sorbind din băuturi în bătaia răcoritoare a vântului, în timp ce voi trudiți pentru el ca niște câini. Vă consideră mai rău decât pe niște porci. Eu însumi l-am auzit ieri spunând asta. Plănuiește să accelereze lucrurile și să vă reducă până și pauzele de odihnă."

Când căpitanul le ordonă tuturor să pună mâna să lucreze, Izzy îi spune echipajului: „Păi nu v-am spus eu?" Muncitorii murmură și-l blestemă pe căpitan.

Sus pe punte, capitalistul Abie îi șoptește căpitanului: „Ia priviți-i pe acești câini care nu sunt buni de nimic! Murmură și se încruntă la d-voastră. Mai bine ați lua precauții de securitate, d-le căpitan. Aceștia ar putea încerca ceva împotriva d-voastră."

Și lucrurile decurg în felul acesta. Evreul comunist lider al forței de muncă și „prieten al echipajului" (așa ca Dubinsky), îi ațâță pe muncitori să-i urască pe manageri, în timp ce evreul sionist-capitalist și „prieten al căpitanului" (așa ca Goldwater), îi ațâță pe manageri să nu aibă încredere în muncitori și să-i asuprească.

Cu un astfel de sistem care rulează la viteză maximă, nu e nevoie de multă vreme pentru a crea o divizie uriașă între clase; așa se ajunge la situația în care ambele secțiuni

vitale ale întreprinderii să nu aibă încredere și să se urască între ei, și să lucreze unii împotriva celorlalți.

Adevărul trist și de compătimit e că agitatorilor evrei le e atât de ușor să-i convingă pe manageri (pe „căpitani") să cadă victime ale acestei divizii stricate dintre clase. Bogații, clasa managerială, nu realizează că fără muncitori, ea însăși e decapitată și lipsită de ajutor, la fel ca un căpitan de vapor – care e neajutorat fără echipaj.

Și cu toate acestea, în mod constat evreii reușesc să convingă cea mai mare parte a bogaților și a clasei manageriale că se ajunge la salvare atacând forța de muncă. În felul acesta clasa managerială și bogații devin niște „reacționari" anti-muncă – care se războiesc cu proprii lor muncitori! Pentru niciuna dintre clase salvarea nu se află în lupta dintre ele, ci în expulzarea marxiștilor evrei care promovează divizia dintre clase.

Dar din moment ce e periculos să-i menționezi pe evrei, atât pe plan social cât și pe plan economic, managerii bogați se războiesc cu toată lumea cu excepția asupritorilor reali, adică evreii, care au aţâţat bătălia nebunească și suicidală dintre echipaj și propriul lor căpitan pe de o parte, și dintre căpitan și propriul său echipaj pe de altă parte.

Nu trebuie decât să privești personalități precum H. L. Hunt sau Robert Welch, care s-au luptat din răsputeri împotriva „sindicatelor" și care au produs exact tipul de ură din partea clasei muncitoare care a fost planificat de evrei prin declarațiile lor anti-muncă; astfel de exemple sunt de-ajuns pentru a te descuraja din a încerca același lucru. Echipajul poate fi scuzat când nu analizează lucrurile în profunzime. Pentru că nu e treaba lor să facă asta. În plus sunt și presați de munca brută.

Însă atunci când oamenii inteligenți, informați și capabili, ce se află la cele mai ridicate nivele din industrie și afaceri cad în plasa evreilor (cum e Barry Goldwater) în acest război inversat dintre clase, se numește prostie incredibilă și și neglijență criminală.

Numai atunci când reușim să unim întregul personal al corabiei, într-o cooperare sinceră și profesională și într-un respect reciproc, unde echipajul de bună voie furnizează forța de muncă și căpitanul și administratorii se ocupă de direcție și ordine, numai atunci corabia va putea înainta din nou și doar așa poate renunța la lupta dintre „clasa-muncitoare-și-cea-managerială," luptă care ne izbește de stânci și ne dă pe mâinile naufragiatorilor bolșevici. Adolf Hitler exact asta a făcut în Germania, prin intermediul a ceea ce el a numit „Național Socialism." Și exact acesta este motivul pentru care Hitler e urât cu atâta disperare și isterie, nu numai de către evreii ce se dau drept „prieteni ai echipajului," ci și de evreii „capitaliști" ce se lingușesc pe lângă căpitani. Echipajul nu are deloc nevoie de acei „prieteni" comuniști, atunci când știe că poate găsi prieteni adevărați chiar în căpitan și în administratori.

Și cu toate acestea, în America, însuși „căpitanii industriei" care ar avea cel mai mult de câștigat dacă și-ar câștiga înapoi echipajul din tabăra agitatorilor evrei, sunt cei ce se alătură și-i susțin pe reacționari, societățile anti-muncă, etc., și prin asta împingând milioane de muncitori direct în brațele deschise ale evreilor „prieteni ai echipajului!"

Hitler a realizat acest lucru și a pus la dispoziție un program de unitate națională, care a pus emfază pe prietenia și aprecierea clasei muncitoare. Pentru a realiza acest lucru, și-a numit programul „național socialist." Și a funcționat! Acest program i-a împăcat pe căpitanii industriei cu „echipajul lor muncitoresc." Niciuna dintre clase nu a fost deposedată de nimic, după cum poate confirma orice german care a trăit în zilele de glorie ale Germaniei. Dinastia Krupp și-a păstrat fabricile, iar muncitorii au fost mai liberi și mai fericiți decât oricând, împărtășind beneficiile producției.

Așa că evreii vicleni, observând toate aceste lucruri, au lucrat peste program pentru a convinge clasele superioare din America că „socialismul" lui Hitler era una și aceiași treabă cu „comunismul" !!

Ceea ce rezultă de aici pur și simplu are menirea de a-i ajuta pe evrei să separe și mai mult clasele manageriale și superioare de proprii lor oameni, care sunt muncitorii.

Muncitorii americani își doresc „securitate socială," vor „asigurare medicală" și un guvern care se îngrijește de nevoile paternale și sociale. Acest lucru e un fapt.

Tam-tamul „socialist" fără sfârșit din mișcările conservative e plantat de evrei ca George Sokolsky, cu scopul de a executa această decapitare nebunească a economiei americane; adică de a tăia „capul" managerial de la „trupul" muncitoresc, după care să facă fiecare parte retezată să se urască între ele.

Oamenii sunt învățați în mod metodic să iubească „socialismul" și să ceară din ce în ce mai mult din acesta (lucru care face ca demagogii să fie aleși), în timp ce managerii și elitele societății sunt învățați în mod metodic să urască orice efort de a îmbunătății sau de a ușura lucrurile pentru muncitorii lor (acest lucru e realizat prin țipetele isterice ale „socialismului").

Nu există nicio urmă de îndoială că socialismul marxist, care distruge proprietatea privată și întreprinderile productive și dă pe mâna criminalilor – dintre care majoritatea sunt evrei – toate posesiile și afacerile, înseamnă moarte sigură pentru orice societate.

Însă acest tip de societate bazată pe ajutor reciproc, care a fost prezentă pretutindeni printre popoarele noastre, în special pe vremurile pionieratului, e exact esența tipului de dragoste „socială" dintre oameni care a construit America – împreună cu excelentele instituții de proprietate privată și de întreprindere productivă liberă.

Masele muncitorilor, care sunt formate din oamenii noștri, oameni buni, oamenii voștri, pe bună dreptate vor vreun fel de ajutor atunci când hambarul le-a luat foc, când copiii lor sunt foarte bolnavi, când sunt bătrâni și neajutorați și când băncile au dat faliment și le-au distrus economiile, etc. Dacă elitei societății noastre – care e formată din manageri, patroni, oameni bogați și cugetători – nu îi pasă de aceste lucruri și continuă să cadă victime lingușelilor sioniștilor ce se dau drept „prieteni ai căpitanului," atunci „prietenii echipajului," lingușindu-se pe lângă acesta și dându-se drept amicul care abia așteaptă să-l ajute, vor reuși să ducă la bun sfârșit blestemata răzvrătire comunistă. Oamenii vor lucrurile care le-au fost promise de evrei și de demagogii săi. Iar acesta nu este un lucru diabolic.

„Conservatorii" miopi și reacționari își iau mereu ca punct de reper zilele Americii pioniere și individualiste, pretinzând că în acele vremuri de aur nu a existat „socialism."

Cu toate acestea, dovezile arată că însăși supraviețuirea și dezvoltarea acestei națiuni mărețe a depins nu de ranchiuna și nepăsarea unor oameni care se războiau pentru beneficii individuale, ci pe un extraordinar spirit de cooperare în fața unui pericol comun.

Când hambarul cuiva a fost distrus de un incendiu, vecinii lui nu i-au rânjit spunându-i că a fost „neprevăzător" sau că nu a avut „asigurare." Ci s-au adunat cu toții, au pus mână de la mână, nu pentru profit ci mânați de țelul social de a se ajuta între ei și așa i-au construit un hambar nou – pe gratis.

Asta nu se numește ajutor social și nici nu e sufocant pentru întreprindere.

E o simplă considerație că există și calamități care se află mai presus de puterea unui om prudent și truditor, iar când astfel de nenorociri se abat asupra vreunuia, e spre beneficiul societății ca toți să pună umărul – nu pentru profit, ci pentru a se ajuta între ei.

Există o sumedenie de operațiuni „socialiste" în orice națiune decentă, operațiuni care nu sunt menite pentru profit, ci pentru beneficiul tuturor. Fără o stație de pompieri, societatea s-ar afla într-un pericol constant. Și oare cine și-ar dori o stație de pompieri a cărei patron să te urască și să refuze să intervină pentru a-ți stinge un incendiu, sau unul care pierde vremea pe drum până când întreaga proprietate ți-a fost făcută scrum?

E spre beneficiul societății ca populația muncitoare formată din oameni de rând să fie fericită, satisfăcută și sănătoasă. Când „capitalismul" brut uită de asta, lucru care se întâmplă prin definiție, și spune că „omul de rând să-și poarte singur de grijă" (așa cum face o mare parte din clasa reacționară mioapă), atunci se deconectează pe ea

însăși de la susținerea în masă venită din partea propriilor lor oameni, așa cum se întâmplă cu Birch Society și cu majoritatea mișcării „conservatoare," iar acesta e și motivul pentru care mișcarea conservatoare e atât de neajutorată.

A da bir cu fugiții când suntem confruntați cu aceste adevăruri și a insista că putem supraviețui măcelului comis de „prietenii" comuniști ai „echipajului" (care propovăduiesc toate aceste lucruri), convingându-i pe oameni că nu au nevoie de ajutor social, de securitate socială, de asigurare medicală, de învățământ gratuit, etc., e echivalent cu a face pe nebunul.

Pentru a pune capăt diviziunii diabolice a poporului nostru realizate de evrei și marxiști prin războiul dintre clase, pentru a împiedica o „răzvrătire" comunistă totală a echipajului așa cum au promovat în Rusia, managerii noștri de top trebuie să realizeze că mai degrabă au nevoie de o cale de a recâștiga conducerea asupra propriilor lor oameni – echipajul – decât să continue să-i de-a la o parte din ce în ce mai mult prin discuțiile reacționare constante, pe tema creșterii profitului, a diminuării taxelor și a ajutorului social, etc.

Nu-i putem reuni pe administratorii corabiei cu echipajul acesteia și să-i aruncăm pe agitatorii evrei peste bord, dacă nu recâștigăm echipajul mai întâi!

Și nu vei putea câștiga echipajul dacă promiți să „tai rațiile" și să crești orele de lucru!

Evreii caută să mențină diviziunea dintre manageri și muncitori, în mod deștept provocându-i pe muncitori împotriva bogaților și vice-versa.

Pentru a-i dejuca, managerii, bogații (nu oamenii de rând), trebuie să facă prima mișcare. Și prima mișcare nu implică mai mult reacționism, ci un program sincer și funcțional de asistență socială, întreprins de căpitan pentru echipajul său.

Acesta a fost unul dintre primele lucruri care mi-au fost predate când am fost instruit pentru a deveni un ofițer naval.

Îngrijește-te de bunăstarea oamenilor tăi, iar în schimb aceștia-ți vor fi mereu loiali. Asta e adevărat. Voi scrie mai încolo ce anume ar trebui făcut pentru a opri această divizare suicidală a oamenilor noștri realizată de evrei prin intermediul războiului dintre clase. Pentru a-l putea înțelege pe evreu, pentru a putea „empatiza" cu sufletul teniei evreiești, nu trebuie decât să pricepi disprețul cu care acesta îi privește pe ne-evrei și imaginea pe care acesta o are pentru triumful inevitabil și legiuit al rasei sale evreiești, ca „popor ales."

Cea mai rapidă cale de a înțelege atitudinea pe care acesta o are pentru noi, e să-ți imaginezi cum te-ai simți dacă te-ai trezi singur într-o națiune de copii de 5-6 ani, toți înalți de 3 m și echipați cu pistoale. I-ai trata cu aer patronal și te-ai comporta ca și cum le-ai simpatiza joaca lor de-a cowboy-ul, chiar și atunci când, uneori, ai fi doborât la

pământ – și, mai presus decât orice, nu le-ai da niciodată vreun motiv să te suspecteze, nici măcar pentru o secundă, că urzești să-i aduci sub controlul tău într-un fel sau altul.

Când petreci suficient vreme citind literatură scrisă pentru un public evreiesc, nu-ți trebuie mult pentru a realiza că acești paraziți și-au raționalizat natura până acolo încât se văd pe ei înșiși ca pe o rasă „matură" și „inteligentă," în timp ce pe noi ne văd ca pe niște brute nebune, violente și proaste, care se bucură ca în joacă de acele sesiuni periodice de măcel numite „război," în timp ce evreii sofisticați sunt terifiați de violență – o terifiere pe care o raționalizează drept o „iubire de pace."

Ceea ce urmează sunt citate din cartea You Gentiles (Harcourt, Brace & Co., N.Y., 1924), scrisă de liderul sionist Maurice Samuel:

„Noi evreii, noi distrugătorii, vom rămâne distrugători pentru totdeauna. Nimic din ce veți face nu va satisface nevoile și cererile noastre. Vom distruge pentru totdeauna, pentru că avem nevoie de o lume a noastră, o lume-Dumnezeu, care nu este în natura voastră de a o construi. Dincolo de toate aliațele temporare cu orișicare facțiune, se află separarea ultimă în natură și destin, dușmănia dintre Joc și Dumnezeu." – Capitolul IX, p. 155

„Ani întregi de observație și cugetare au întărit credința că noi, evreii, ne deosebim de voi, neamurile (ne-evrei/gentili), că o calitate primară rupe omenirea pe care o cunosc, în două părți distincte; că această calitate e fundamentală și că toate diferențele prezente între voi, neamurilor, sunt banalități în comparație cu ceea ce ne separă pe voi toți, de noi." – Capitolul I, p. 12

„Cu toate acestea clivajul e acolo, abisal și de netăgăduit. General vorbind, suntem pentru totdeauna distincți. Viața noastră e una, iar a voastră e alta." – Capitolul I, p. 21

„Voi, neamurilor, sunteți în esență politeiști și într-o oarecare măsură închinători la idoli. Noi, evreii, suntem în esență monoteiști… Monoteismul e o credință disperată și copleșitoare. Nu poate fi decât expresia a celor mai serioase naturi. E o credință fundamentală care înghite individul și mulțimea într-o mare de unitate insondabilă. În monoteism nu mai rămâne loc de mândrie și distincție personală, nici loc de afirmare veselă. Monoteismul înseamnă absolutism infinit, triumful zdrobitor al Unicului, anihilarea zdrobitoare a multitudinii." – Capitolul III, p. 65

„Un evreu e un evreu în toate lucrurile, nu doar în rugăciuni și în sinagogă… natura noastră evreiască nu e o credință, ci e sinele nostru, întregimea noastră." – Capitolul III, p. 72-73

„Datorită faptului că sunt evreu, privesc cu o aversiune ultimă la lumea care consideră Republica lui Platon a fi expresia supremă și ideală. Și cu toate că aș repeta

că aceasta nu e chestiune de bine sau rău, în aceste două lumi, adică a voastră și a noastră, nu pot decât să socotesc cu mândrie și vehemență că a noastră e calea și viața." – Capitolul IV, p. 87

„Pentru evreu, loialitatea totală e un lucru incomprehensibil, năucitor. Că oamenii ar trebui să păstreze constant cu ei o anumită măsură din această virtute, pe care să o aplice la comandă în diferite relații, nu e doar irațional pentru noi: ea trece dincolo de puterea de aprehensiune a inteligenței noastre." – Capitolul V, p. 96

„În viața noastră, viața evreiască, loialitatea e un lucru necunoscut." – Capitolul V, p. 103

„Fără doar și poate că suntem un spirit extraterestru în facultățile voastre. Pentru că facultățile voastre sunt cele mai coerente portavoci a moralității voastre: iar acea moralitate nu e și a noastră." – Capitolul V, p. 104

„Fie că începem cu Biblia și punem la olaltă întreaga sumă a lucrării noastre până la Karl Marx, fie că ne rezumăm doar la o singură țară și generație (spre exemplu America din zilele noastre – cu ai noștri Untermeyer, Lewisohn, Frank, Hecht), vom găsi aceeași atracție spre principii, aceiași respingere a lumii voastre sportive și a moralității ei sportive, aceiași seriozitate ultimă, aceiași inabilitate de a fi numai jucăuși, numai romantici, numai lirici." – Capitolul XI, p. 183

Prin urmare vedem că evreii s-au convins pe ei înșiși că timp de secole lumea s-a aflat în mâinile noastre, adică în mâinile unor copii sălbatici și nebuni: înalți de 3 m, înarmați și mortal de periculoși atunci când sunt enervați, cuprinși de „berserker" – care, în graiul vikingilor, reprezintă furia războinică a rasei noastre. Evreii își imaginează că dacă ei, rasa „matură," nu vor prelua cu succes controlul din mâinile noastre, atunci noi, „copii" arieni nebuni ne vom ucide între noi și-i vom ucide și pe ei, într-o paradă finală de explozii atomice.

Crezând aceste lucruri timp de secole întregi, evreii au dezvoltat un plan incontestabil de strălucit pentru a prelua controlul lumii din mâinile noastre, adică din mâinile „copiilor" idioți.

Dați-mi voie să vă prezint matricea evreiască pentru tot ceea ce s-a întâmplat înainte de promovarea degenerării, a anarhiei, a războiului dintre clasele sociale, a pirateriei economice.

În 1906, matricea secretă pentru tot acest infern care a fost dezlănțuit asupra lumii a fost așezat în Muzeul Britanic din Londra. Se numește Protocoalele înțelepților Sionului, a fost publicat în Rusia în 1905 și constă din 24 de protocoale, cu 293 paragrafe numerotate. Termenul „goyim," care înseamnă gentili, neamuri sau ne-evrei, e folosit de-a lungul protocoalelor. „Politicul" se referă la întreaga mașinărie politică.

Evreii răcnesc cu vehemență că aceste documente sunt „contrafăcute." Însă acest lucru e pe atât de irelevant pe cât ar fi dacă ai afirma că un individ nu a comis o crimă cu un cuțit anume, ci cu un cuțit total diferit. Nu contează care cuțit a fost folosit. Realitatea e că cineva a comis o crimă. Cu mult înainte de Primul și al Doilea Război Mondial, Protocoalele au prevăzut, cu o claritate sinistră exact lucrurile pe care anumite grupuri le-ar produce în contextul unor războaie mondiale, a unor inflații, crize economice și subversiuni morale – cum anume vor face astfel de lucruri și împotriva cui vor fi ele îndreptate.

Și 60 de ani mai târziu, nici un cuvânt nu a rămas neîmplinit, exact așa cum a fost detaliat în Protocoale. Dacă acestea ar fi „contrafăcute," atunci acestea au fost scrise de un geniu care știa cu acuratețe ce vor face evreii la nivel mondial, în următorii 60 de ani, și asta nu cu o precizie parțială, ci cu una exactă. Protocoalele îți oferă puterea de a prezice cu succes evenimente istorice, așa cum am putut face și eu de când le-am studiat. Iar o teorie care permite efectuarea unor preziceri științifice și calculate, nu poartă pecetea unei fraude, ci poartă întotdeauna pecetea unei teorii realiste.

Acum 35 de ani, Henry Ford spunea că Protocoale erau împlinite în mod câinește, ceea ce a reprezentat o dovadă suficientă pentru el, referitor la autenticitatea acestora. Zece ani mai târziu, Adolf Hitler a spus același lucru. Și orice persoană care se încumetă să citească aceste documente năucitoare, va descoperi același lucru. Dacă acestea nu au fost scrise de un evreu, atunci au fost scrise cu o acuratețe demonică despre evrei.

Acestea îi permite omenirii să înțeleagă pentru prima dată ceea ce mai înainte părea a fi un haos imposibil. Întregul haos, toată „arta" nebună, comunismul, gunoaiele morale, controlul mass-mediei și a divertismentului, desfășurarea Războaielor Mondiale, provocarea dementă a forței de muncă împotriva capitalului și vice-versa – toate aceste lucruri devin elemente calculate într-un plan ce progresează constant, plan pus la cale de o națiune sau de o rasă care în fața lumii se travestește drept o „religie," pentru a-și putea duce la bun sfârșit această îngrozitoare lucrare de distrugere sub coperta „toleranței religioase."

Mai jos sunt câteva citate din aceste documente uluitoare care, în orice caz, au fost depozitate în Muzeul Britanic înainte de anul 1900, așa că prezicerile evenimentelor cum sunt războaiele, etc., trebuie evaluate ca fiind fie foarte precise, fie drept cele mai miraculoase serii de coincidențe din istorie:

Protocolul I

4. „Ce lucru a ținut în frâu fiarele sălbatice care se numesc oameni? Ce i-a călăuzit până acum?"

5. „La începutul orânduirii sociale ei s-au supus puterii oarbe a pumnului, mai târziu a legii, care nu e decât aceeași putere, doar mascată. De-aici ajungem la concluzia că, după legea naturii, dreptul stă în forță, în putere."

6. „Libertatea politică e o idee, un gând, însă nu un fapt. Trebuie știut cum să se aplice aceasta idee, când e nevoie să fie atrase masele populare, dând curs unei idei, în jurul unui anumit partid, dacă acest partid are de gând să-l zdrobească pe cel care e la putere. Problema aceasta devine ușoară dacă potrivnicul își deține puterea de la ideea de libertate, de la ceea ce se numește liberalism și dacă își jertfește ceva din putere pentru această idee. Și atunci, iată în ce va consta izbânda teoriei noastre: frânele scăpate ale puterii sunt îndată luate în mână de către alții, prin forța legilor de viață (deoarece forța oarbă a poporului nu poate rămâne o singură zi fără călăuză, iar noul guvern nu face altceva decât să ocupe locul celui vechi, slăbit de liberalism)."

7. „În zilele noastră puterea aurului a înlocuit pe aceea a guvernelor liberale. A fost o vreme când domnea credința. Ideea de libertate e irealizabilă, deoarece nimeni nu știe să se folosească de ea într-o măsură dreaptă. E de-ajuns ca poporul să fie lăsat să se guverneze câtva timp singur, pentru ca această autonomie să se transforme îndată în anarhie. Iar din clipa aceea se nasc dezbinări care se transformă foarte repede în lupte sociale, în care statele se mistuie și unde mărimea lor se preface în cenușă."

8. „Fie statul se istovește în propriile lui frământări, fie certurile sale lăuntrice îl aduc în starea de a fi la bunul plac al dușmanilor din afară, din acel moment, el poate fi socotit ca iremediabil pierdut și se află în stăpânirea noastră. Despotismul (puterea) capitalului, care e în întregime în mâinile noastre, îi apare atunci acestui stat ca o luntre de scăpare, de care e silit vrând-nevrând, să se agate, pentru a nu se îneca."

12. „Scopul nostru e să avem în mână puterea. Cuvântul ‚drept' este o idee abstractă pe care nimic n-o îndreptățește. Acest cuvânt nu înseamnă decât atât: ‚Dă-mi ceea ce vreau, pentru ca să pot dovedi că sunt mai tare decât tine'."

13. „Unde începe și unde se sfârșește dreptul?"

14. „Într-un Stat unde puterea e rău organizată, unde legile de guvernare au devenit vagi și ușor de ocolit, în urma drepturilor nenumărate, întemeiate de liberalism, eu socotesc că e un nou drept al meu să mă arunc, pe baza legii celui mai tare, asupra tuturor orânduielilor și a tuturor regulilor stabilite, și să le răstorn; să pun mâna pe legi, să clădesc din nou toate așezămintele, să mă fac stăpânul celor ce mi-au predat mie drepturile pe care le obținuseră prin forța lor și de care s-au lepădat de bună voie în liberalismul lor."

15. „Din pricina slăbiciunii de astăzi a tuturor puterilor, stăpânirea noastră va fi mai trainică decât oricare alta, pentru că ea nu va putea fi înfrântă, până în clipa când se va fi înrădăcinat atât de bine, încât nici un șiretlic nu o va mai putea dărâma."

20. „Un popor lăsat pe seama lui proprie, adică pe seama celor ridicați din sânul său se ruinează prin certurile partidelor aţâţate de setea de putere și prin dezordinile care se nasc de aici. E oare cu putință ca gloatele populare să judece liniștit, fără dușmănii lăuntrice, să conducă afacerile țării, care nu pot fi amestecate cu interese personale? Se pot ele apăra împotriva dușmanilor din afară? Nu, e cu neputință! Un plan împărțit în atâtea capete câte are mulțimea, își pierde unitatea; devine neînțeles și fără putință de a fi înfăptuit."

21. „Mulțimea e un barbar, care își arată barbaria la orice prilej. Îndată ce gloata apucă în mâini libertatea, ea o transformă foarte repede în anarhie, care e treapta cea mai înaltă a barbariei."

22. „Închipuiți-vă dobitoacele acelea îmbătate cu alcool, năucite de vin, cărora li s-ar da dreptul de a bea fără măsură, drept ce vine la pachet cu ‚libertatea'. Noi nu putem îngădui ca ai noștri să decadă până la o asemenea treaptă. Popoarele de goyim sunt îndobitocite de băutură; tinerețea le e înjosită de studiile clasice și de desfrânarea precoce la care i-au împins agenții noștri – profesorii, oamenii de serviciu, guvernanțele din casele bogate, apoi negustorii noștri și femeile noastre din localurile de petrecere ale goyim." (Prin pornografie și libertinaj în lumea artei și a muzicii.)

23. „Cuvântul nostru de ordine e: puterea și fățărnicia. Singură puterea poate învinge în politică, mai ales când e ascunsă în talentele necesare oamenilor de Stat. Violența trebuie să fie un principiu, viclenia și fățărnicia o regulă, pentru guvernele care nu vor să-și predea coroana în mâinile agenților unei noi puteri. Acest rău e singurul mijloc de-a ajunge la scop, la bine. De aceea, noi nu trebuie să ne oprim înaintea mituirii, înșelătoriei și a trădării, ori de câte ori ele ne pot servi în atingerea scopului nostru. În politică trebuie să te pricepi să iei proprietatea altuia fără a șovăi, dacă poți obține prin acest mijloc supunerea și suveranitatea."

24. „Statul nostru, în această cucerire pașnică, are dreptul să înlocuiască grozăviile războiului prin condamnări la moarte mai puțin văzute și mai folositoare, necesare pentru a întreține teroarea aceasta care face popoarele să asculte orbește. O severitate crudă e cel mai mare susținător al puterii unui Stat; prin urmare nu e numai în folosul nostru, dar e chiar de datoria noastră să ne ținem de acest program al violenței și fățărniciei. O asemenea doctrină bazata, pe calcul, e tot atât de folositoare cât și mijloacele pe care le întrebuințează. Prin urmare, nu numai prin aceste mijloace, dar și prin această doctrină a cruzimii, vom învinge și vom înrobi

guvernului nostru suprem toate celelalte guverne. Va fi îndeajuns să se știe că suntem nemiloși, pentru ca orice nesupunere să înceteze."

25. „Noi, cei dintâi, și încă din vechime, am aruncat poporului cuvintele: ‚Libertate, Egalitate, Fraternitate,' cuvinte repetate pe urmă de atâtea ori de către papagali inconștienți, care, atrași din toate părțile de această momeală, nu s-au folosit de ea decât pentru a nimici prosperitatea lumii și adevărata libertate individuală, altădată atât de bine asigurată prin constrângerea mulțimii. Oameni care s-au crezut inteligenți printre goyim, n-au știut să descurce înțelesul ascuns al acestor cuvinte, n-au văzut că se contraziceau, n-au văzut că nu există egalitate în natură, că nu poate să existe libertate, că natura, ea însăși, a creat inegalitatea spiritelor, a caracterelor și a inteligențelor, atât de mult supuse legilor ei. Acești oameni n-au înțeles că mulțimea e o putere oarbă; că parveniții pe care și-i alege pentru a o guverna, nu sunt mai puțin orbi în politică decât ea însăși; că inițiatul, cel introdus în tainele politicii, fie el chiar un prost, poate guverna, în vreme ce mulțimea neinițiaților, fie chiar plini de geniu, nu înțeleg nimic din politică. Toate aceste gânduri nu le-au venit în minte goyimilor; totuși pe aceasta se întemeia principiul guvernământului dinastic; tatăl, domnitorul, transmitea fiului său secretele politice, necunoscute în afară de membrii familiei domnitoare, pentru ca nimeni să nu le poată trăda. Mai târziu, obiceiul transmiterii adevăratelor principii ale politicii, se pierdu, iar acest lucru a fost de folos izbânzii agendei noastre."

26. „Totuși, în largul lumii, cuvintele Libertate, Egalitate, Fraternitate, au adus în rândurile noastre, prin mijlocirea agenților noștri orbi, legiuni întregi de goyim care ne-au purtat cu însuflețire steagurile. Și totuși, aceste cuvinte erau niște viermi care rodeau bunăstarea tuturor ne-evreilor, spulberând pretutindeni pacea, liniștea și solidaritatea, săpând pe dedesubt toate așezămintele statelor. Veți vedea din cele ce urmează că aceasta ne-a folosit numai nouă; acest lucru ne-a oferit, printre altele, abilitatea de a obține cheia cea mai importantă, sau mai bine zis de a desființa privilegiile pe care era întemeiată aristocrația goyimilor și singurul mijloc de apărare pe care popoarele și națiunile îl au împotriva noastră. Pe dărâmăturile aristocrației naturale și ereditare, noi ne-am ridicat aristocrația noastră, a inteligenței și a banului. Am luat drept bază a acestei noi aristocrații, bogăția, care depinde de noi, și știința care e îndrumată de înțelepții noștri."

27. „Izbânda noastră a fost încă ușurată prin faptul că, în legăturile noastre cu oamenii de care aveam nevoie, am știut întotdeauna să atingem corzile cele mai simțitoare ale sufletului omenesc, avariția, lăcomia, neîndestularea lipsurilor materiale; fiecare dintre aceste slăbiciuni omenești, luată aparte, fiind în stare să înăbușe neatârnarea gândului, punând voința oamenilor în slujba celor ce le cumpără sufletul."

28. „Ideea abstractă a libertății ne-a dat putință de a face mulțimea să înțeleagă că un guvern nu e altceva decât un locțiitor al proprietarului țării, adică al poporului, și că poate fi schimbat așa cum se schimbă mânușile învechite."

29. „Această posibilitate de înlocuire a reprezentanților poporului i-a pus la dispoziția noastră, și ne-a dat nouă puterea de a-i desemna."

Protocolul al II-lea

1. „E în interesul nostru ca războaiele să nu urmărească, întrucât se poate, câștiguri teritoriale. Războiul fiind astfel transpus pe terenul economic, națiunile vor simți puterea stăpânirii noastre și această situație va pune pe cei doi vrăjmași la dispoziția agenților noștri internaționali, care au mii de ochi pe care nici o graniță nu-i poate opri. Atunci drepturile noastre internaționale vor covârși drepturile naționale, în adevăratul înțeles al cuvântului și vor guverna popoarele tot astfel cum dreptul civil al Statelor reglementează legăturile dintre supușii lor."

2. „Administratorii, aleși din public de către noi, dintre goyimii cei mai slugarnici, nu vor fi oameni pregătiți pentru administrația țării. În acest fel vor deveni ușor niște păpuși trase de ață de către înțelepții și genialii noștri sfetnici, de către specialiștii noștri crescuți încă din copilărie în vederea administrării afacerilor lumii întregi."

5. „Statele de astăzi au o mare putere creatoare: presa. Rolul presei e de a arăta nemulțumirile așa zise intolerabile, de a aduce la cunoștință plângerile poporului, de a crea nemulțumiți și de a le da un glas. Presa întrupează ‚libertatea de exprimare'. Dar Statele de goyim n-au știut întrebuința această putere și ea a căzut în mâinile noastre. Prin ea am obținut puterea influenței, cu toate că noi înșine am operat din umbră; mulțumită presei am îngrămădit în mâinile noastre aurul, în ciuda valurilor de sânge și de lacrimi în mijlocul cărora am fost siliți să ni-l agonisim. Dar acestea le-am răscumpărat, jertfind pe mulți dintre ai noștri. Fiecare dintre ai noștri care au fost jertfiți, prețuiește cât mii de goyim înaintea lui Dumnezeu. Evreul a știut întotdeauna să tragă foloase din dezordine. De aceea, el a căutat să dezlănțuie dezordinea, revoluția, războiul, pentru că asemenea frământări i-au adus numai bine."

Protocolul al III-lea

1. „Vă pot anunța astăzi că suntem deja aproape de țintă. Încă puțină cale și cercul Șarpelui simbolic (care reprezintă poporul nostru) se va închide. Când cercul se va fi închis, toate Statele Europei vor fi încleștate în el, ca într-o menghină puternică."

2. „Balanța constituțională va fi în curând răsturnată, deoarece am falsificat-o, în așa fel încât să se aplece când într-o parte, când într-alta, până ce în sfârșit se va dărăpăna. Neamurile credeau că au făurit-o destul de puternică și așteptau totdeauna ca cele două talere să se pună în echilibru. Dar pivoturile acesteia – regii așezați pe tronurile lor și președinții – sunt puși la adăpost de către reprezentanții lor, care fac neghiobii și se lasă târâți de către puterea lor lipsită de control și responsabilitate. Acești reprezentanți își datorează puterea terorii de care sunt stăpânite palatele. Regii așezați pe tronurile lor ne mai având legătură cu poporul lor, nu se mai pot înțelege cu el și nu se pot întări împotriva persoanelor lacome după putere. Puterea clarvăzătoare a conducătorilor și puterea oarbă a poporului, fiind despărțite le către noi, și-au pierdut toată însemnătatea; separate, sunt tot atât de neputincioase ca orbul fără toiag."

3. „Pentru a-i ațâța pe cei ce caută puterea să abuzeze de aceasta, noi am așezat în opoziție toate forțele, desfășurându-le tendințele liberale către independență. În acest scop am încurajat orice întreprindere, am înarmat toate partidele, am făcut din putere ținta tuturor ambițiilor. Am transformat în arene de gladiatori Statele, arene în care se desfășoară o sumedenie de tulburări confuze... încă puțină vreme și dezordinile și falimentele vor apărea pretutindeni."

4. „Limbuții neobosiți au transformat ședințele Parlamentelor și adunările administrative, în lupte oratorice. Ziariștii îndrăzneți, pamfletari fără rușine, atacă zilnic personalul administrativ. Abuzurile puterii vor pregăti în sfârșit căderea tuturor tradițiilor, și totul va fi răsturnat sub loviturile gloatei înnebunite."

6. „La îndrumarea noastră, poporul a nimicit aristocrația (nobilimea) care-i era mamă naturală ocrotitoare și hrănitoare, de a cărei înflorire atârna și bunăstarea poporului. Acum când aristocrația e zdrobită, poporul a căzut sub jugul hrăpăreților, al speculanților îmbogățiți, care îl asuprește într-un chip nemilos."

7. „Noi ne ivim pe scenă ca presupuși apărători ai muncitorului, ca eliberatori ai acestora de sub asuprire, atunci când îi propunem să intre în rândurile armatei noastre de socialiști, de anarhiști, de comuniști, pe care, sub pretext de solidaritate, o susținem totdeauna printre membrii masoneriei noastre sociale. Aristocrația care se bucura, prin lege, de munca lucrătorilor, avea interesul ca muncitorii să fie sătui, sănătoși și puternici. Interesul nostru e, dimpotrivă, ca toții goyim să degenereze. Puterea noastră izvorăște din foamea cronică, din slăbiciunea muncitorului, deoarece toate acestea îl supun voinței noastre și îl fac să-și piardă și puterea și hotărârea de a se împotrivi acestei voințe. Foamea îi conferă capitalului mai multe drepturi asupra muncitorului decât căpătase aristocrația prin autoritatea regilor."

8. „Prin mizerie și prin ura pizmuitoare pe care o produce ea, noi îndrumăm mulțimile și ne folosim de mâinile lor pentru a-i zdrobi pe cei ce se împotrivesc planurilor noastre.” (Naufragiatorii comuniști)

9. „Atunci, când va veni vremea ca regele nostru suveran peste toată lumea să fie încoronat, tot aceste mâni vor mătura din cale tot ceea ce ar putea alcătui o piedică.”

10. „Goyim au pierdut obișnuința de a gândi liber fără ajutorul sfaturilor venite din partea specialiștilor noștri. Iată de ce nu văd ei nevoia grabnică de a face ceea ce vom face noi atunci când ne vom fi fondat regatul, și anume de a propovădui în școlile primare singura știință adevărată, care e cea dintâi dintre toate științele ordinii sociale, ale vieții omenești și ale existenței sociale, știința care arată diviziunea muncii și prin urmare împărțirea oamenilor în clase și stări deosebite. Trebuie ca fiecare să știe că, datorită deosebirilor în tipurile de muncă cărora sunt supuși oamenii, nu poate exista ‚egalitate' între aceștia. Adevărata știință a ordinii sociale, în taina căreia nu lăsăm să pătrundă ne-evreii, ar arăta tuturor că rangurile și munca fiecăruia trebuie ținute într-un anumit cerc de oameni, pentru a nu fi un izvor de încurcături în urma lipsei de potrivire dintre educație și muncă. Învățând această știința, oamenii se vor supune de bună voie acestei autorități și-și vor accepta posturile stabilite pentru ei de către Stat. Dimpotrivă însă, în starea de azi a științei, așa cum am făurit-o noi, poporul, încrezându-se orbește în cuvântul tipărit, nutrește, în urma adevărurilor cu care îi adăpăm prostia, o ură oarbă împotriva tuturor claselor pe care le crede a fi deasupra lui, deoarece nu înțelege însemnătatea fiecărei clase și condiții sociale.”

11. „Aceasta dușmănie va crește încă în urma crizei economice, care se va sfârși prin încetarea operațiunilor la Bursă și vor pune industria pe butuci. Când vom isca o criză economică generală, cu ajutorul tuturor mijloacelor ascunse de care dispunem și prin intermediul aurul care se află în întregime în mâinile noastre, atunci vom arunca în stradă gloate întregi de muncitori, în aceeași zi, în toate țările din Europa. Aceste gloate vor vărsa cu sete sângele acelora pe care, în simplitatea neștiinței lor, îi pizmuiesc încă din copilărie și ale căror bunuri le vor putea atunci jefui.” (Ține minte că aceste lucruri au fost scrise cu 25 de ani înaintea oricărei crize economice globale.)

16. „Astăzi suntem invincibili, ca putere internațională, căci atunci când suntem atacați într-un stat, suntem apărați de alte State. Independența noastră politică e înlesnită de lașitatea nesfârșită a popoarelor de goyim, care se târăsc înaintea puterii, care sunt nemiloase față de slăbiciunile și greșelile mărunte, dar iertătoare față de nelegiuirile celor mari, care nu vor să recunoască contradicția din ideea libertății, care sunt răbdătoare până la jertfă înaintea puterii brutale a unui

despotism îndrăzneț. Aceste popoare de goyim suferă și rabdă de la prim-miniștrii lor nedreptăți pentru care ar fi tăiat capetele la douăzeci de regi."

19. „Și iată cum poporul osândește pe cei drepți și iartă pe cei vinovați, crezând din ce în ce mai mult că poate face ceea ce-i place. În asemenea împrejurări poporul nimicește orice orânduire liniștită și dă naștere la neorânduieli la fiecare pas."

20. „Cuvântul ‚libertate' împinge la luptă societățile omenești împotriva oricărei forțe, împotriva oricărei puteri, împotriva oricărei autorități și chiar și împotriva lui Dumnezeu și a legilor naturii. Iată pentru ce noi, la înființarea regatului nostru, va trebui să scoatem acest cuvânt din vocabularul omenesc, ca fiind principiul brutalității, care schimbă gloatele în fiare sălbatice. E adevărat că aceste fiare adorm totdeauna după ce s-au adăpat cu sânge, și că atunci e ușor să le prinzi în lanțuri. Dar dacă nu li se dă sânge, atunci nu dorm, ci vor continua să lupte."

Protocolul al IV-lea

3. „Dar până și libertatea în sine ar putea fi inofensivă și ar putea exista în Stat, fără a aduce vreun rău bunăstării popoarelor, dacă ea s-ar sprijini pe legile credinței în Dumnezeu și ale frăției dintre oameni și dacă ar fi străină concepției de egalitate, care a dezmințit chiar de legile firii care a statornicit înfrânarea și supunerea. Având o asemenea credință, poporul s-ar lăsa guvernat de către autoritatea fariseilor și ar merge înainte, umil și pașnic, sub conducerea păstorului său sufletesc, împăcat cu împărțirea făcută de Dumnezeu, a bunurilor acestei lumi. Iată de ce trebuie să dărâmăm credința și să smulgem din sufletul creștinilor însuși principiul Dumnezeirii și al Sufletului și să le înlocuim cu socoteli aritmetice și nevoi materiale."

4. „Pentru a nu le da ne-evreilor timp să cugete și să observe, trebuie să-i abatem de la aceste preocupări, împingându-i către grijile industriei și ale comerțului. În acest fel toate națiunile își vor căuta câștigurile lor și, luptând fiecare pentru propriile foloase, nu-și vor băga în seamă dușmanul comun. Însă din nou, pentru ca libertatea să poată astfel dezbina și nimici în întregime societatea neamurilor, trebuie să facem din speculație baza industriei: în felul acesta niciuna din bogățiile pe care industria le va scoate din pământ, nu va rămâne în mâinile industriașilor, ci toate se vor spulbera în speculații, adică vor cădea în pungile noastre."

5. „Lupta înfierbântată pentru superioritate și loviturile vieții economice, vor crea… de fapt, au creat deja, societăți dezamăgite, reci și fără suflet. Astfel de societăți vor avea o deosebita groază față de politica superioară și de religie. Singura lor călăuză va fi câștigul, adică banul, pentru care vor avea un adevărat cult din pricina bunurilor materiale pe care le poate procura. Atunci va fi momentul atacului când,

nu de dragul binelui și nici chiar pentru a pune mâna pe bogății, ci numai din ura pe care o au împotriva privilegiaților, clasele de jos ale ne-evreilor ne vor urma în lupta noastră împotriva rivalilor noștri pentru putere, care sunt milionarii goyimilor."

Protocolul al V-lea

4. „O întovărășire între toți ne-evreii din lume ne-ar putea subjuga pentru câtva timp: dar suntem scutiți de această primejdie prin rădăcinile adânci de neînțelegere pe care nu le mai poate nimeni smulge din inima lor. Noi am aţâţat, una împotriva alteia, socotelile individuale și naționale ale neamurilor, dușmăniile religioase și etnice pe care le-am ținut aprinse de douăzeci de veacuri. De aceea nici un Stat nu va primi ajutor nicăieri dacă încerca să-și ridice mâna împotriva noastră, întrucât fiecare va socoti că o înțelegere împotriva noastră e dăunătoare propriilor sale interese. Noi suntem atotputernici – nimeni nu poate scăpa din puterea noastră. Națiunile nu pot încheia nici cea mai neînsemnată înțelegere, fără ca noi să nu ne amestecăm în secret în ea."

8. „În toate vremurile, popoarele, ca și orice om, au luat cuvintele drept fapte, deoarece ele se mulțumesc cu aparența lucrurilor și își dau foarte rar silința de a cerceta dacă promisiunile în legătură cu viața socială au fost îndeplinite. Prin urmare vom fonda instituții de formă, care vor oferi poporului dovezile pentru beneficiile pe care le primesc de pe urma progresului."

9. „Noi vom împrumuta haina tuturor partidelor, a tuturor tendințelor și vom îmbrăca cu ele pe oratorii noștri, care vor vorbi atât de mult, încât toată lumea va fi obosită de a-i mai asculta."

10. „Pentru a câștiga opinia publică, trebuie să o buimăcim, răspândind din diferite părți și vreme îndelungată atâtea păreri care se bat cap în cap, încât goyimii vor sfârși prin a se pierde în labirintul acesta și vor ajunge la concluzia că e cu mult mai bine să n-ai nici o părere în politică. Vor recunoaște că acestea sunt chestiuni care nu privesc societatea, și că ele nu sunt menite a fi cunoscute decât de acela care se află la conducere. Acesta e întâiul secret."

11. „Al doilea secret, necesar pentru a guverna cu succes, constă în a înmulți în așa măsură greșelile poporului, apoi obiceiurile, patimile și regulile vieții în comun, încât nimeni să nu mai fie în stare să descurce acest haos și oamenii să ajungă să nu se mai înțeleagă unii pe alții. Această tactică ne va fi de folos și într-un alt fel, și anume, va semăna neînțelegerea în toate partidele, cu scopul de a împrăștia toate forțele colective care nu vor încă să ni se supună; ea de asemenea va descuraja orice fel de inițiativă personală care va putea pune bețe în roate planurilor noastre. Nu

există nimic mai periculos decât inițiativa personală; dacă o astfel de inițiativă pornește dintr-un geniu, poate realiza mai multe lucruri decât pot fi realizate de un milion de oameni printre care am semănat discordie. Trebuie să îndrumăm educația comunităților de goyim în așa fel încât, ori de câte ori se află în fața oricărui lucru care va cere inițiativă, să abandoneze imediat ideea, cuprinși fiind de o neputință deznădăjduită. Sforțările care rezultă din libertatea de a acționa, sunt vlăguite atunci când dau nas în nas cu libertatea altor persoane. Din această ciocnire se nasc apoi dureroase conflicte morale, dezamăgiri și falimente. Prin toate aceste metode îi vom epuiza pe goyim pe atât de mult încât îi vom sili să ne ofere putere internațională, a cărei natură va fi de așa fel încât ne va permite să înglobăm gradual toate forțele Statelor lumii, fără a recurge la vreo formă de violență, pentru a forma Guvernământul Suprem. În locul conducătorilor de azi noi vom pune câte o sperietoare care se va chema Administrația Guvernământului Suprem. Mâinile sale vor fi întinse în toate direcțiile ca niște clești, iar organizația sa va fi atât de uriașă, încât nu va da greș în a supune toate națiunile pământului." (Acest lucru a fost scris cu 50 de ani înainte de fondarea Națiunilor Comuniste Unite!)

Protocolul al VI-lea

1. „În curând vom întemeia monopoluri uriașe, niște rezervoare de bogății colosale de care vor depinde chiar și marile averi ale goyimilor, într-așa o măsură încât se vor scufunda împreună cu creditele de vânzare în ziua de după sfărâmarea politică..."

Protocolul al VII-lea

2. „În Europa întreagă, ca și în celelalte continente, trebuie să întreținem fierberea, neînțelegerea și ura. Câștigul ne e îndoit. Pe de-o parte, prin aceasta ținem la respect toate tarile care vor ști că noi putem, după bunul nostru plac, să provocăm dezordinea sau să restabilim ordinea: toate aceste țări se vor obișnui astfel să vadă în noi o forță indispensabilă de constrângere. Pe de altă parte, uneltirile noastre ascunse vor încurca toate corzile pe care le vom fi întins în cabinetele de stat, și aceasta cu ajutorul politicii, al contractelor economice și al îndatoririlor financiare. Pentru a ne putea atinge acest scop, va trebui să dăm dovadă de o mare viclenie în cursul tratativelor și a negocierilor; dar în ceea ce se cheamă ‚limba (atitudinea) oficială' noi vom urmări o tactică opusă și vom părea a fi cinstiți și împăciuitori. În acest fel, popoarele și guvernele goyimilor, pe care le-am obișnuit să nu privească decât acea față a lucrurilor pe care le-o arătăm noi, ne vor considera încă o dată drept binefăcătorii și mântuitorii neamului omenesc."

3. „La orice împotrivire, va trebui să fim în stare să-i facem pe vecini să declare război țării care ar îndrăzni să ni se opună; iar dacă și acești vecini s-ar gândi să se întovărășească împotriva noastră, va trebui să-i înfrângem pe toți printr-un război universal, al lumii întregi." (Aceste lucruri au fost scrise cu opt ani înaintea primului Război Mondial din toată istoria omenirii!)

Protocolul al VIII-lea

3. „Pentru câtva timp, până când va sosi clipa în care nu va mai fi primejdios să încredințăm posturi de răspundere din Stat, fraților noștri jidani, le vom încredința unor indivizi al căror trecut și caracter vor fi de așa natură încât să existe o prăpastie între ei și popor, unor astfel de oameni cărora, în caz de abatere de la ordinele noastre, să riște condamnarea ori surghiunul – pentru a fii siliți să apere interesele noastre până la ultima lor suflare."

Acest plan diabolic a FUNCȚIONAT și a prezis evenimente cum sunt Războaiele Mondiale, timp de mai bine de 60 de ani. Indiferent că e sau nu autentic, acesta oferă o înțelegere valoroasă a lucrurilor care se petrec chiar acum, dar și a lucrurilor care VOR veni. Henry Ford a publicat în 1920 aceste planuri nemaipomenite ale evreilor și afirmat că „SUNT ÎN CONCORDANȚĂ CU REALITATEA!" Asta s-a întâmplat acum 45 de ani. Acestea CONTINUĂ să fie în concordanță cu realitatea și în zilele noastre. Cititorul care insistă să facă tabără cu evreii, afirmând că aceste documente sunt „contrafăcute," tot nu poate discredita corelațiile năucitoare dintre lucrurile pe care le prezic Protocoalele, și ceea ce se întâmplă în lume.

Unul dintre elementele de bază a planului evreilor de cucerire secretă a lumii, e întrebuințarea părții inferioare a omenirii pe post de „trupe" evreiești – exact așa cum a fost expus în Protocoale.

În capitolul următor, vom examina această amenințare, care poate deveni un „duh din lampă" mult mai periculos decât evreii băgăcioși care l-au eliberat din lampă.

CIUMA NEGROIDĂ

În Registrele Congresionale ce au fost publicate de Biroul de Imprimerie a guvernului Statelor Unite, în Proceedings of the House, 1957, pagina 8559, vei găsi documentația planului comunist de utilizare a negrilor pentru obținerea unei victorii comuniste în America. În prima coloană, la pagina 8559, vei afla următoarele:

„Israel Cohen, un comunist de top din Anglia, a notat următoarele în lucrarea sa „A Racial Program For the Twentieth Century (Un program rasial pentru secolul 21):

'Trebuie să realizăm că cea mai puternică armă pe care partidul nostru o deține, e tensiunea rasială. Dacă introducem în conștiința raselor de culoare ideea că ele au fost opresate de către albi timp de secole, atunci îi putem atrage în programul Partidului Comunist. În America vom ținti spre o victorie subtilă. În timp ce atâtăm minoritatea negrilor împotriva albilor, vom produce un sentiment de vinovăție în albi, pentru că i-au exploatat pe negrii. Ii vom ajuta pe negrii să iasă peste tot în evidență, în profesii și în lumea sportului și a divertismentului. Înzestrați cu acest prestigiu, negrii se vor putea mixa cu albii, inițiind astfel un proces care va arunca America în mâinile noastre.'"

În paragraful de mai sus se află întreaga esență a programului evreo-comunist – FOLOSIREA rasei negre puerile pentru a distruge rasa albă care se află între evrei și țelul lor de dominare a întregii lumi, din Israel.

Pentru a provoca o revoltă – și comunismul în sine e o revoltă – ai nevoie de gloate de oameni violenți și sălbatici. Evreii, care reprezintă doar o fracțiune de 1% din populația lumii, sunt prea puțini în număr pentru a produce gloate formate din proprii lor semeni și, pe lângă asta, evreii nu prea îndrăgesc violența fizică, așa că nu-și pot oferi proprii lor „mușchi" în număr mare.

Așa că au nevoie de vaste „trupe" formate din indivizi cu creierul cât o alună, care să fie violenți și care să se comporte precum roboții.

Negrii sunt perfecți pentru nevoile evreilor de a obloji o revoltă. Însă înainte ca negrii să le poată fi de folos evreilor și marxiștilor, mai întâi trebuie să fie puși în linie și condiționați.

În Africa (și în sudul rural din America), negrii nu dețin nici mijloacele, nici spiritul și nici uneltele prin care să le fie de folos instigatorilor evrei. Se aseamănă atât de mult cu animalele negânditoare și sunt satisfăcuți într-un mod atât de copilăresc încât nu există nicio posibilitate de a-i folosi la iscarea unei revolte de succes. Voodoo, furtul de găini și pepeni, fluturarea lamelor, sexul obscur, cântatul și dansatul și alte distracții

primitive îi țin pe negrii rurali și pe cei ce trăiesc în pădure suficient de satisfăcuți, așa că e ca și imposibil să transformi un număr semnificativ de astfel de negrii, într-o gloată furioasă care să se mențină în forță suficient de mult pentru a produce o revoluție.

Pentru a face un animal revoluționar dintr-un negru, mai întâi trebuie să-i împingi într-o situație în care să-și piardă abilitatea sa naturală de a se bucura de eliberările și plăcerile sale simple; trebuie să-l înveți să se bucure de plăcerile și viciile luxoase a civilizației urbane (cum sunt femeile albe și heroina), trebuie să-l înveți că are dreptul la aceste plăceri, trebuie să-l forțezi să intre în competiție cu bărbații albi pentru aceste plăceri și, apoi, când falimentează, trebuie să-i șoptești că el nu falimentează cu adevărat în acea competiție, ci că „EXPLOTATORII ALBI" ÎL ȚIN LA PĂMÂNT!

Milioanele de negrii africani primitivi care au fost aduși în marile noastre orașe de Franklin

D. Roosevelt în timpul celui de-al Doilea Război Mondial și de fiecare lider liberal de atunci încoace, pentru a fi folosiți drept unelte de vot, sunt incapabili de a intra în competiție cu bărbații albi. Nu reușesc la școală, nu au succes la locuri de muncă complexe, nu se descurcă într-o competiție intelectuală. Doar pentru că unii corciți reușesc în toate acestea, nu dezminte faptul că majoritatea negrilor sunt născuți incompetenți și inferiori – la fel cum faptul că unii cimpanzei pot fi învățați să se dea pe bicicletă, nu dezminte faptul că cimpanzeii sunt inferiori în inteligență în comparație cu negrii.

Milioane și milioane de astfel de neadaptați și incompetenți sunt împinși în condițiile de trai urbane și aglomerate, sunt împinși să intre în competiție cu poporul alb inteligent, forțați să renunțe la plăcerea lor naturală în Voodoo, în sexul obscur, etc., împinși să pretindă că sunt ceea ce nu sunt, forțați să FALIMENTEZE, zi de zi, săptămână de săptămână, lună de lună – până când în cele din urmă devin atât de frustrați și disperați încât sunt gata să recurgă la orice fel de violență și oroare, întrucât nimic n-ar putea fi mai rău decât frustrarea agonizantă cu care se confruntă în fiecare moment al vieții lor mizerabile.

Atunci când evreii și liberalii îi îmbată cu apă rece spunându-le că sunt „egali," că au „drepturi" nesfârșite și că în schimb nu au nicio datorie care să meargă mână în mână cu acele drepturi – atunci, această populație africană pe jumătate animalică, ce încearcă să „reușească" în viață la fel ca un alb, o ia razna în mod literal.

Totul începe la școală.

Micuțul negru e învățat, în cel mai agresiv mod posibil, că e egal în absolut toate privințele cu copiii albi.

Însă adevărul e că copiii negrii au în medie un IQ de doar 60-75% în comparație cu media în IQ a copiilor albi. În domeniul gândirii abstracte și a raționalizării la rece, rezultatele negrilor sunt chiar mai slabe.

Ca urmare, copilul negru nu poate ține pasul. Activitatea lui școlară e teribilă. Comparația constantă a activității sale cu cea a copiilor albi îl frustrează, îl înfurie și îl supără și mai tare. Atunci când e înscris într-o școală de negrii, astfel de probleme nu se ivesc. Însă când e forțat să intre în competiție cu albii, negrii încep să falimenteze – și să sufere de pe urma umilinței care rezultă din asta – chiar și la școală.

Acesta este motivul pentru care negrii abandonează școala – nicidecum lipsurile sau sărăcia. În mod literal, milioane de copii albi sunt săraci și oprimați, și se luptă pentru a avea acces la educație. Însă micuțul negru, în mod înțelegător, nu are prea multă ambiție să continue într-o competiție în care știe de la bun început că nu poate câștiga.

Prin urmare abandonează școala – sau e pus într-un „program" special, conceput de liberali pentru a ascunde faptul că negrii sunt napoiați.

Oricare ar fi cazul, nu durează mult până când negrul va intra în competiție pentru un bun loc de muncă. Fiind în mod natural stupid, needucat și în mod natural nepotrivit cu cerințele tehnologiei moderne, tineretul negru ajunge pe stradă, inactiv.

Pentru că i s-a fost spus că are dreptul la toate lucrurile pe care bărbatul alb le câștigă – adică femei cochete, Cadillac-uri, trai accelerat, etc. – tânărul negru ajunge plin de o invidie și de o ură atât de mare, că multora le e greu să și-o și imagineze măcar. Așa că recurge la ultima variantă rămasă pentru a PUNE MÂNA pe lucrurile despre care i se spune că le merită – și această ultimă variată e violența. Devine un criminal. Începe să jefuiască, să incendieze, să violeze, să prade și în cele din urmă să ucidă; el e „răsculatul" clasic.

Atât Departamentul de Justiție cât și cel al Muncii au publicat statistici despre negrii, care arată că negrii, care reprezintă 10% din populație, comit mai mult de 85% din crimele violente îndreptate împotriva altor persoane și de departe cele mai multe crime îndreptate împotriva proprietăților. (F.B.I. Uniform Crime Reports, 1966).

Închisorile sunt arhipline cu acești negrii frustrați și violenți nu pentru că noi suntem nedrepți, ci pentru că negrii nu pot concura cu albii din punct de vedere economic – iar crima reprezintă singura metodă prin care cei mai mulți dintre ei pot pune mâna pe ceea ce le e spus că li se cuvine.

Departamentul Forței de Muncă SUA a publicat un pamflet intitulat „Familia negrilor." Acesta e în mod violent PRO-negrii și e plin de scuze pentru acești oameni mizerabili. Cu siguranță că nu poate fi numită o lucrare „bigotă." Și cu toate acestea,

iată ce e scris la pagina 40 din această broșură, referitor la abilitatea negrilor de a concura cu albii:

„Marca ultimă a pregătirii inadecvate pentru viață e rata de faliment la testul mintal din Forțele Armate. Testul pentru calificare în Forțele Armate nu e un test mintal în adevăratul sens al cuvântului, nici măcar un test educațional. Se testează doar abilitatea de performanță la un nivel acceptabil de competență. În mod aproximativ măsoară abilitatea care ar trebui să fie deținută de un student de clasa a 7-a sau a 8-a. Un tânăr bine dezvoltat care nu poate trece acest test, are probleme.

56% dintre negrii pică acest test.

Acesta rată de promovare e cu aproape patru ori mai mică decât cea a albilor."

Fii atent la ultima propoziție din primul paragraf, în care se zice că cei ce pică acest test, „au probleme." Iar acesta e tonul vieții pentru un tânăr negru: „PROBLEME."

Acesta în mod constant cauzează probleme și e în bucluc, atât ca individ cât și în grup. Ori de câte ori situația e ideală, sute și mii dintre aceștia acționează în felul lor animalic și antisocial, „revoltându-se." Aceștia pradă, împușcă, incendiază, ucid și bat – aproape fără nicio judecată – mânați doar de frustrarea și ura lor animalică îndreptată împotriva unui sistem care continuă să le spună că sunt „egali," în timp ce micile lor creiere obscure le arată în mod constant că ei nu numai că NU sunt egali, ci mai sunt și atât de inferiori în comparație cu albii, încât numai prin violență pot obține și ei ceva. În mod garantat această situație va produce revoluționari sângeroși din milioanele de negrii, în special din bărbații tineri.

Aceștia nu au aproape nimic de pierdut, ci numai de câștigat.

Această armată neagră formată din damnați reprezintă materialul perfect pentru o revoluție. Agitare și organizare e tot ceea ce se cere pentru a aprinde fitilul acestor bombe omenești negre și pentru a le face să explodeze pe scală, largă în violențe sângeroase.

Cu mult înainte de 1900, deja complotau și urzeau despre cum i-ar putea agita pe negrii să intre în rebeliuni sângeroase împotriva albilor și împotriva guvernului Statelor Unite. N-a fost prea dificil.

De-a lungul anilor negrii s-au dovedit a fi aproape aidoma unui animal, în ceea ce ține de adaptarea lor la toate formele de manipulare și sclavie.

Ar trebui să ne aducem aminte că cea mai mare parte din negrii care acum se află în America, n-au ajuns aici pentru că au fost capturați în Africa. Nu. Arabii au procurat cea mai mare parte din sclavi, cumpărându-i. Proprii lor conaționali i-a vândut arabilor, de regulă pentru mărgele, sare, brățări, etc.

Genul de oameni care și-ar vinde proprii lor copii în sclavie, ne spune multe despre natura acestor negrii care acum roiesc pe străzile noastre, cerând egalitate.

Însă chiar mai revelator e faptul că primii coloniști ce au ajuns în America nu erau nerozi atunci când a venit vorba de procurarea sclavilor. De ce crezi că aceștia au mers până în Africa pentru sclavi, când pădurile erau pline de indieni?

Adevărul e că au încercat experimentul ieftin de a-i înrobi pe indieni.

Însă nu a funcționat. Indienii nu au putut fi înrobiți. Reflectează pentru un moment asupra acestui fapt, și vei înțelege ceva legat de natura negrilor.

Ai accepta ca tu să fi un sclav – dacă ai fi avut tot felul de oportunități de a scăpa de pe ogoare, plantații, cabine, etc.? I-ai permite cuiva să-ți vândă copiii sau, de altfel, ai permite lucrurile pe care sclavii negrii le-au permis?

Știi că răspunsul e un „NU!" răsunător și combativ.

Nici indienii nu au permis asta. Aceștia au putut fi înlănțuiți, bătuți și deținuți. Însă erau mult prea plini de spirit și mândrii pentru a urma pur și simplu un stăpân în stânga și dreapta, așa cum milioane de negrii au fost învățați să facă. La prima oportunitate pe care o aveau, indienii atacau sau, cel puțin, evadau.

Albii, chinezii și indienii nu pot fi înrobiți (afară de cazuri izolate, însă niciodată ca rasă întreagă).

Însă negrii nu posedă acel spirit de a opune rezistență și nici nu se gândesc măcar la asta. Îngrijește-te de nevoile lor simple, oferă-le satisfacție sexuală spre bucuria inimilor lor și oportunitatea de a dansa în soare, de a cânta și de a bate vreun fel de bongo sau tobă în jurul focului – și africanul negru pur se stabilește ca un câine în noua sa casă, atâta timp cât ai grijă să-l faci pe negru (la fel ca și pe câine) să înțeleagă cine e șeful.

Însă în același fel în care poți lua un câine prietenos și docil ca să-l antrenezi să fie un ucigaș vicios, tot așa, destul de ușor poți lua un negru docil și lipsit de minte ca să-l transformi în unul dintre cei mai de temuți criminali din întreaga istorie, așa cum se întâmplă în special în Africa.

După cum instruiesc manualele armatei, „agitând" un câine, îl faci să fie vicios.

Exact la fel faci ca un negru să devină vicios: agitându-l!

Și în acord cu planul lui Israel Cohen, pus pe hârtie în 1912 și tipărit în consemnările congresionale în 1957, evreii și comuniștii au agitat în mod sistematic rasa neagră din America, de 70 de ani încoace.

Pe lângă această agitare, i-au mai și reprodus cât mai rapid posibil.

La asta adaugă și subvenționarea financiară federală a impulsului de procreare și așa puternic pe care negrii îl au, și ai să obții o explozie biologică. Negresele pot trăi mult și bine producând ceea ce în mod corect și tehnic pot fi numiți „mici bastarzi negrii." (Sunt mici, sunt negrii și în cel mai strict sens al cuvântului, sunt bastarzi.)

Deja există milioane de astfel de negrii ilegitimi, pe care nimeni nu și-i mai dorește din momentul în care au fost înregistrați pentru a se primi un cec și mai umflat de la ajutorul social, și care sunt lăsați să umble complet liberi pe străzi.

Acești tineri negrii sălbatici constituie tăria revoltelor din marile noastre orașe. Și alte milioane de astfel de negrii sunt pe cale de a fi născuți. Sunt sălbatici foarte reali, în cel mai sângeros sens al cuvântului, chiar dacă locuiesc într-o junglă de asfalt în loc de una cu copaci. Trăiesc o viață de violență maximă, lipsită de absolut orice fel de „etică." Nu le e teamă aproape de nimic și nu au respect pentru ABSOLUT nimic. Singura cale prin care le poți face față, cum e cazul cu orice sălbatic periculos, e să le ordoni respectul printr-o FORȚĂ copleșitoare.

Însă asta e exact ceea ce guvernul nostru căpos, manipulat de evrei, nu va folosi: forța. În schimb, încercăm să-i măgulim pe acești sălbatici de pe străzile noastre cu bani, cu „lupta împotriva sărăciei," cu exhibiții artistice, cu bilete gratuite, cu ajutor social și cu răsfăț nesfârșit. Mai rău decât orice, continuăm să le dăm femeile noastre – un lucru prostesc e faptul că fetele noastre, a căror instincte maternale au fost pervertite de la iubirea și nutrirea propriilor lor semeni, la iubirea și nutrirea acestor vipere mici și negre prezente în cuibul nostru, pentru că (cred ele) negrii sunt „neajutorați" și „persecutați" și „înțeleși greșit," etc. Mai repede sau mai târziu aceste femei vor avea parte de o dură trezire la realitate, când aceste vipere își vor arăta colții veninoși. Însă până atunci, a încerca să le vorbești acestor femei fanatice, e aidoma cu a încerca să convingi un pervers să se lase de perversiunea sa.

Rezultatul tuturor acestor lucruri e o armată de RĂZVRĂTIȚI NEGRI, ce roiesc în mijlocul nostru.

În mod rapid aceștia sunt antrenați și înarmați pentru terorism, chiar sub nasul nostru, și mânați de o aroganță extremă. „Black Panthers," (Panterele negre), „Deacons for Defense" (Diaconii apărării) și o grămadă de alte grupuri de negrii Mau Mau, sunt formate și antrenate cu arme, cocktailuri Molotov și grenade, iar acest lucru are loc chiar acum, în timp ce eu scriu aceste rânduri. Recent „panterele negre" au îndrăznit să mărșăluiască în incita Legiuitorilor Californieni în uniforme, înarmați din greu cu pistoale automate. Nimeni n-a făcut nimic cu privire la asta.

Între timp, evreii se zbat din răsputeri să-i dezarmeze pe albi și pe oamenii care respectă legea! Vor să implementeze legi pentru „controlul armelor" (gun control), cu

toate că e mai mult decât evident că acest lucru nu vor avea nici un impact împotriva criminalilor și a revoluționarilor, întrucât aceștia dețin arme ilegale.

Se poate oare ca lucrurile să DEVINĂ mai evidente decât atât?

Ceea ce evreii au reușit să facă în ultimii cincizeci sau șaizeci de ani, e să promoveze mai întâi vaste migrații de negrii în orașe, pentru a fi folosiți drept blocuri electorale atunci când vor să-i mențină la putere pe cei asemenea lui Franklin D. Roosevelt.

Apoi au început munca de reproducere a acestor negrii, la un nivel nemaiîntâlnit în afacerile umane, prin intermediul a ceea ce ei numesc „ajutor social."

Și, în cele din urmă, i-au agitat fără încetare pe acești negrii cu minciuni despre „drepturi," umplându-le mințile obscure de vise cu Cadillac-uri, femei albe, bani, lux și confort – adică cu toate lucrurile pe care masele de negrii nu le pot câștiga în mod cinstit în această societate, și asta pur și simplu pentru că le lipsește această abilitate nativă.

Evreii au făcut aproape o crimă chiar și din a cugeta la acest fapt, astfel încât tot ceea ce acești negrii ignoranți aud, practic îi convinge că ei au construit America cu sudoarea lor în timp ce albii îi mânau cu bice, așezați fiind pe perne de mătase și bucurându-se de bogăția produsă cu greu de către negrii.

Acestora le scapă faptul că poporul nostru a realizat, organizat și produs întreaga bogăție naturală (aceiași bogăție pe care ei au ignorat-o în Africa timp de milioane de ani).

Și caii au transpirat, producând bogăția americană. Însă caii nu-și pot însuși creditele pentru acea bogăție. Ori de câte ori menționez aceste adevăruri în discursurile pe care le țin în universități, sunt luate drept ofense de către cimpanzei aroganți ce se dau drept lideri a „drepturilor civile."

Exact asta se întâmplă și cu această rasa copilărească de negrii din America. Evreii diabolici și agitatorii marxiști și liberali, văzând în aceștia răzvrătiții ideali pentru armata lor, armată cu care să răstoarne civilizația, i-au mutat pe negrii în cele mai periculoase poziții cu putință, în mijlocul civilizației noastre tehnologice, i-a încurajat să se înmulțească până au ajuns un adevărat roi gata să explodeze și apoi i-a agitat până-n pânzele albe.

Rezultatul nu va trebui așteptat multă vreme – și, în adevăr, a și ajuns deja aici, sub forma de revolte sporadice care în curând se vor extinde, devenind un coșmar al terorii, al vărsării de sânge și a nebuniei de junglă. Și aceasta nu e o problemă prezentă numai în America. Această explozie a inferiorilor, încurajată și condusă de către marxiști și evrei prin lingăii lor liberali, e o problemă crescândă la nivel mondial care nu poate rămâne nerezolvată pentru multă vreme.

Evreii au sfărâmat adevărul despre rasele de oameni și i-a convins o mare parte din lumea albă că națiunile dezvoltate (albe), sunt „datoare" să ajute națiunile „nedezvoltate" (negre) la nesfârșit.

Aceasta minciună complet nebunească, răspândită pe întreg pământul a produs o „minune" diabolică – le-a trimis doctori, ajutor medical, școli, bani, mașinării și tehnologie celor mai înapoiate populații din Africa, India și din toate celelalte locuri în care, de la începutul timpurilor și până acum, omenirea inferioară a fost limitată în număr datorită propriei sale stupidități și ignoranțe. Însă, din moment ce se presupune că popoarele colorate sunt „egale," fanaticii egalitariști au mers până la capătul lumii în încercarea lor de a le face egale, trăgându-le în sus cu medicină și știință modernă. Acest lucru a înlăturat toate barierele din calea reproducerii acestor popoare.

Rezultatul e o ciumă la nivel global – O CIUMĂ NEGROIDĂ.

Niște oameni egotiști și miopi au presupus că ei înșiși sunt „mai deștepți" decât Natura. Iar Natura îi va învăța o lecție teribilă și sângeroasă.

Toată lumea știe că motivul pentru care nu poți vinde zăpadă eschimoșilor, e pentru că aceștia au deja toată zăpada de care probabil că vor avea nevoie în următoarele câteva mii de ani.

În aceiași măsură, nu le poți vinde țânțari unor oameni ce trăiesc în jurul mlaștinilor tropicale.

Ori de câte ori oferta unui lucru depășește cu mult cererea acestuia, acel lucru devine lipsit de valoare. Pe de altă parte, aerul care e supra-abundent peste tot în jurul nostru și pe care nu l-ai putea vinde nici pentru un ban în forma sa obișnuită, dintr-o dată devine cel mai prețios lucru din lume pentru o persoană ce se îneacă. Nu există nicio modalitate de a schimba această lege a cererii și ofertei. De fiecare dată când un lucru e atât de abundent încât îl găsești la tot pasul, își pierde valoarea, indiferent de cât de mult de strofoci să-i crești prețul.

Orice lucru care e necesar în mod disperat, indiferent de pretenții, va deveni „valoros." Aceasta e prefața unui fapt care ar fi trebuit să devină flagrant de evident cu mulți ani în urmă, însă un milion de pretexte încă continuă să-l țină ascuns privirilor oamenilor normali.

Acel fapt reprezintă creșterea inutilității a milioane de ființe umane.

Situația cu oamenii se aseamănă foarte mult cu situația diamantelor.

Acum diamantele sunt foarte valoroase. Motivul pentru acesta nu e doar pentru că acestea sunt frumoase. Nu. Diamantele false pot fi făcute să arate atât de asemănătoare cu cele adevărate, încât numai experții pot vedea diferența, și asta dacă folosesc o lupă.

Unul dintre principalii factori ce dau diamantelor valoarea lor reală, e raritatea acestora (cu excepția industriei).

Imaginează-ți ce s-ar fi întâmplat cu valoarea diamantelor dacă în spațiu ar fi avut loc vreun eveniment ciudat, în urma căruia pământul să fie inundat cu miliarde și miliarde de diamante, timp de mai multe luni la rând, până când să intrăm în diamante până la genunchi. De pe o zi pe alta n-ai mai primi nici un ban pentru un diamant. Ba mai mult, oamenii te-ar plăti numai să le cureți proprietatea de diamante. Iar dacă ploaia de diamante ar fi fost dureroasă și dacă ar fi provocat stricăciuni bunurilor și ar fi rănit oameni, diamantele s-ar afla printre cele mai detestate lucruri de pe pământ.

Exact acesta e viitorul cu negrii și cu cea mai mare parte dintre popoarele colorate. Am produs o ciumă de „negroizi."

Timp de milenii, viața umană a fost atât de prețioasă tocmai pentru că a fost atât de greu să o aduci în existență și să o menții vie. A fost rară, asemenea diamantelor. Asta a condus la ceea ce acum e numit „umanitarism," adică venerarea acelui lucru „special" din orice ființă cu două picioare care poate număra sau rosti câteva cuvinte. Apoi, în prima jumătate a secolului curent, știința a progresat mai mult decât a făcut-o în toate miile de ani de până acum. În mod literar au fost descoperite milioane de metode prin care să fie prevenită moartea în adulți și prin care să fie promovată nașterea și creșterea infanților.

Acest lucru nu s-a dovedit a fi o catastrofă în națiunile civilizate occidentale, în care numărul ființelor umane care a fost sporit în acest fel, au aparținut tipului superior și productiv.

Însă în secolele IIX-IX, odată cu apariția intelectualismului și cu „liberalismul" canceros care s-a dezvoltat din acesta, minți neghioabe și încrezute au început să-și spună una alteia că lumea a trecut de stadiul în care noi trebuie să ne supunem legilor Naturii. „Prin intermediul științei noastre moderne," afirmau acești snobi liberali sofiști, „noi domnim asupra Naturii și o controlăm!"

„Nu trebuie decât să schimbăm mediul de viață, pentru a obține un Beethoven dintr-un bantu!" – aceasta a fost „judecata" lor cochetă. „Toate rasele umane sunt egale; atâta doar că unele nu au avut parte de o șansă egală pentru a se dezvolta." Așa că acești înțelepți încrezuți din Beoția au început să le dea „tuturor oamenilor" această „șansă egală" la supraviețuire și dezvoltare. Rezultatul e exact același care ar fi fost și cu valoarea diamantelor, dacă ne-am fi trezit dintr-o dată inundați de miliarde de diamante.

Rasele colorate acum se reproduc fantastic de rapid, astfel încât în curând ne vom trezi „îngropați până la gât în negrii." Lumea e pe cale să sufere de cea mai rea ciumă din istorie – „Ciuma Negroidă!"

Persoanele de culoare îi depășesc deja numeric pe albi, cu 7 la 1. Și în timp ce populația albă crește în medie cu 15%, populația colorată a lumii explodează la o rată de 70%.

Națiunile „dezvoltate" trimit „Corpul Păcii" și ajutoare în medicină, educație și bani pentru a ajuta aceste națiuni colorate. Însă rezultatul real al acestui ajutor constă în și mai mulți negrișori care zbiară după și mai mult ajutor, astfel încât e doar o noțiune de foarte puțin timp până când situația va fi absolut hilară – dar și terifiantă.

Omenirea, în îngâmfarea sa infinită că poate controla Natura, aduce încă odată iepuri în Australia și vrăbii în America. În aceste două cazuri, durata scurtă de viață a acestor două creaturi i-au arătat omului greșeala sa, atunci când iepurii și vrăbiile s-au înmulțit cu miliardele, creându-i probleme. Negrii au nevoie de (nițel) mai mult timp pentru a se înmulți, însă destul de mult ca să mai treacă vreo 10 ani înainte ca întreaga oroare a acestui fapt să se reverse asupra idioților care au promovat peste tot în lume reproducerea nelimitată a raselor de culoare.

Un studiul al populației, publicat în revista Scientific American (în septembrie, 1963), arată că eforturile depuse pentru ridicarea standardelor de trai în țările de culoare, nu are același efect pe care îl are în țările de albi în care oamenii posedă abilități înnăscute. În țările negrilor, imediat ce dublezi standardele de trai a unui grup de negrii, aceștia se înmulțesc de șapte ori mai mult, ceea ce conduce la reducerea nivelul de trai a întregului grup.

Tot ceea ce negrii realizează atunci când primesc ajutor din afară, e să producă și mai mulți negrii.

Nătângii de la ONU încep deja să se agite atunci când își calculează propriile statistici (statisticile pe care eu le folosesc aici), care arată avansarea „ciumei negroide." Răspunsul lor, răspunsul tipic liberal, e CONTROLUL NAȘTERILOR.

Un astfel de nerealism total e ca atunci când încerci să oprești un elefant furios cu un pistol cu apă. Avalanșa negrilor care e pe cale să inunde lumea cu o „ciumă negroidă" e de o proporție atât de uluitoare încât nu poate fi oprită prin controlul nașterilor, la fel cum nu poți opri nici mareea cu un șervețel de hârtie.

Cifrele sunt pur și simplu terifiante, de coșmar.

O modalitate rapidă prin care poți înțelege mai bine, e să iei o hartă a lumii în care așa-zisele țări „nedezvoltate" sau „înapoiate" sunt scoase în evidență. Harta cu țările înapoiate va fi observată imediat, pentru că e aproape identică cu harta țărilor de culoare – și cu cât o țară are o populație mai închisă la culoare, cu atât mai înapoiată e!

Există un grafic care arată creșterea populației lumii.

Acest grafic arată cum proiecția liniei crescătoare începe să urce aproape vertical. Și încă nici n-am ajuns la ce e mai rău!

Revista Scientific American scoate în evidență diferența imensă dintre felul în care revoluția științifică afectează zonele populate de albi (pe care le numesc „națiuni dezvoltate") și felul în care aceasta afectează zonele populate de cei de culoare (numite „țări subdezvoltate").

Aceștia arată într-un grafic cum creșterea populației colorate e în jur de 90% mai mare! (Cu toate că folosesc cuvântul „nedezvoltat" în loc de „colorat.")

Acum ia în calcul toate aceste lucruri în contextul „democrației" cu care absolut toate mediile de informare, divertisment împreună cu guvernul nostru și ONU ne bombardează în mod constant. Mottoul lor e „Omul și votul." Până și Curtea Supremă a decretat că nu mai putem avea legi la nivel de stat, în care o parte din legislatură să aibă la bază regiunile geografice în loc de populație (în felul acesta punând conducerea Americii pe mâna orașelor încărcate cu negrii și evrei.)

În termeni globaliști „Omul și votul" va însemna aproape o sută de voturi împotriva votului tău, pentru tot ceea ce deții sau ai vrea să deții. Tot ceea ce poți produce îți va fi luat din mâini prin vot, de aceste roiuri de colorați. Asta se ascunde în spatele „guvernului democratic mondial" – și în spatele Organizației Națiunilor Unite care e dominată de colorați.

Acum, liberalii pot gânguri cât vor vrea despre „fraternitate" și-și vor putea da și sufletul pentru inferiori; tu și eu știm că atunci când va sosi momentul în care liberalul alb va descoperi că trebuie să le dea negrilor tot ceea ce deține, în numele democrației, acesta va termina într-o clipită cu tot acest hocus-pocus liberal.

Însă atunci va fi prea târziu pentru toți albii.

Când toate lucrurile vor fi pe placul negrilor în acest joc de poker, date fiind regulile pe care liberalii le-au stabilit (și când negrii vor deține toate cărțile), tu chiar crezi, chiar și pentru un moment, că negrii vor sta liniștiți în timp ce noi vom schimba regulile și ne vom lua înapoi toate lucrurile pe care ei le vor deține în acel moment? Niciodată!

Lumea se va întoarce imediat la vechea situație în care o tabără deține un lucru care e râvnit de o altă tabără, însă prima tabără e determinată să-l păstreze pentru ea însăși. Atunci, nici un vot, nici un dialog și nicio fraternitate nu va rezolva problema.

În numele „liberalismului" și a „democrației" am permis unei bande de nătângi „intelectuali" să facă posibil ca negrii să se reproducă precum iepurii, timp de 30 de ani.

Acum există atât de mulți negrii și mult mai mulți sunt pe cale să apară, încât până și Providența trebuie că e cuprins de spaimă și oroare când privește la roiul ciumei negroide. Nu Providența a realizat această harababură, ci noi.

Ciuma Negroidă nu e o problemă rezervată statelor Alabama sau Mississippi, și nu e nici măcar o problemă din Sud sau din marile orașe din Nordul Americii.

E o problemă GLOBALĂ. Problema globală!

De la căderea Germaniei, nu mai există nicio altă putere care să fie determinată să îi oprească pe evrei și pe liberalii nătângi care continuă să înmulțească această ciumă neagră – până când ciuma le va pune lor înșiși capac.

Când acest lucru va întâmpla, va avea loc o catastrofă atât de hidoasă, de existența căreia nu s-a mai auzit vreodată pe planeta asta! „Revoltele" nu sunt decât primele scânteieri al acestui infern.

Așa cum nimănui nu-i plac lăcustele și cosașii de iarbă când se trezește cu o ciumă de lăcuste, tot așa nimeni nu va fi un „iubitor de negrii" atunci când se va trezi cu o ciumă de „negroizi" – nici măcar negrii nu vor iubi asta.

Violurile, crimele, furturile, jafurile și marile revolte din orașele noastre nordice, nu sunt incidente izolate. Acestea nu sunt decât primele ciocniri din Războiul Rasial Mondial cu privire la care am fost atenționați de mulți ani.

Ciocnirile se vor accentua, vor deveni mai mari și mai sângeroase, vor fuziona unele cu altele, se vor extinde pe durate mai lungi și mai susținute, vor fi mai violente, mai profesionale și, în cele din urmă, înarmate cu artilerie grea. Conducerea și armamentul necesar acestei răscoale a negrilor la nivel mondial, e dezvoltat chiar acum în țările comuniste China și Cuba. Consilierii și experții comuniști chinezi sunt prezenți peste tot prin Africa, Asia și Cuba, antrenând armatele de colorați și experți în masacre.

Nu trebuie să uităm că atunci când albii erau masacrați în Congo, A. Philip Randolph, James Farmer, Dorothy Haight, Roy Wilkins și chiar și Whitney Young (din mai puțin violenta Ligă Urbană), toți i-au cerut președintelui, în scris, ca SUA să nu se amestece în Congo și să-i lase pe negrii sălbatici să-i măcelărească – și să-i mănânce – pe albi.

De asemenea trebuie să ne amintim că albii care au fost măcelăriți cu această ocazie erau în mare parte compusă din voluntari și liberali nătângi care au mers în Africa pentru a-i ajuta pe negri.

Acest amănunt nu a contat deloc. Erau albi, așa că au sfârșit torturați, măcelăriți și mâncați! Cu toate că au mers în Africa nu pe post de „imperialiști," ci pentru motive „umanitare" obișnuite.

Acești liberali trăsniți trebuie să realizeze că sălbaticilor și fiarelor pe jumătate maimuță nu le poți oferi ajutor „umanitar" nelimitat, fără a agrava problemele pe care inițial căutai să le rezolvi.

Dar din moment ce liberalii nu învață odată, masacrele și revoltele vor deveni mai frecvente și mai brutale. Negrii vor întoarce armele împotriva Africii de Sud și împotriva Rhodesiei, în timp ce restul lumii va sta degeaba în timp ce Ciuma Negroidă va încerca să-i eradice și să-i înrobească pe albii din aceste două națiuni, în timp ce națiunile conduse de evrei îi vor ajuta pe negrii.

Să nu crezi că așa ceva nu se va întâmpla niciodată!

Astfel de lucruri deja se întâmplă în Mississippi, Alabama și în alte zone din Sud, dar și în orașele noastre mari în care negrii, fiind aproape în majoritate, caută să devină stăpâni peste albi prin voturi în masă și prin blocuri electorale, dar și prin tactici de guerilă, în timp ce albii neghiobi continuă să se joace de-a „democratul" și de-a „republicanul," etc. Dacă poporul nostru ar avea voința de a rezista, ar putea-o face. Însă aceștia continuă să spere într-o cale „ușoară," în care nu vor trebui să facă nimic (cu excepția câtorva dintre noi care ne opunem acestei nebunii devenind „agitatori" – agitatori „DIN AFARĂ!")

În timp ce negrii se mobilizează împotriva albilor în Africa și acaparează zone întregi din marile orașe din nordul SUA, aceștia cu adevărat vor gusta sânge pentru prima dată. Îl vor simți printre dinți. Susținuți de lideri din Africa, China comunistă și din Cuba, etc., Ciuma Negroidă se va extinde ca un incendiu într-o fabrică de benzină, până când întreg pământul e în flăcări. Numai atunci nătângii liberali albi, împreună cu „naționaliștii" absurzi și certăreți de aripă dreapta, vor realiza, în cele din urmă, că nu există multe probleme ci doar una singură: RASA.

Și această singură problemă nu se referă la forma de guvernare sau economia pe care ar trebui să o adoptăm, ci se referă la CINE va conduce această lume.

Așa cum Adolf Hitler a spus în Mein Kampf, singura întrebare din istoria vremurilor noastre e aceasta: Va fi deznodământul titanicei bătălii finale a omenirii spre beneficiul arienilor albi, ori spre beneficiul evreilor intrigatori și al armatei lor de inferiori colorați?

Fie că ne place sau nu, în timp ce acest Armaghedon rasial se apropie, adevărata valoare a ființelor umane va ieși imediat la suprafață, pline de răzbunare. Asemenea „ciumei de diamante" dezlănțuindu-se din ceruri, va exista o furtună de oameni atât de vâjâitoare încât această planetă se va scufunda în orbita sa din cauza greutății acestora. Valoarea „omenirii" colorate va scădea sub zero.

Copiii sau nepoții tăi vor fi forțați să elimine și/sau să deporteze roiuri întregi de negrii sălbatici, până când toți aceștia sunt finalmente morți sau izolați în Africa. Iar la rândul lor, strănepoții tăi vor privi înapoi și se vor întreba cum de am permis ca această nebunie să scape atât de mult de sub control, fără să fi făcut nimic altceva în afară de pălăvrăgit!

În timp ce majoritatea americanilor se joacă diverse jocuri (relativ vorbind) – cum e agonisirea de bani, golf, politică, economie, seducerea femeilor, etc. – lumea se îndreaptă spre războiul tribal ultim: RĂZBOIUL RASIAL MONDIAL!

Sunt „ei" împotriva „noastră."

Nu e un conflict economic sau social.

Nu ține de politică, religie, economie sau orice altceva complicat.

E pe atât de simplu ca pisica și șoarecele; ca albii și indienii.

E trib contra trib.

Și nu există lucruri de genul „justiție ultimă" în această luptă.

Oricine câștigă, va fi privit drept „just" pentru totdeauna, exact ca în cartea „None Dare Call it Treason:" „Când trădarea prosperă, nimeni nu îndrăznește să o numească trădare…"

Aici în America, tribul negrilor se pregătește deja să ia din mâinile albilor lucrurile pe care și le doresc, folosindu-se de forță sângeroasă.

Anul trecut când i-am vorbit despre aceste lucruri unui grup de studenți revoluționari negri din D.C., acest adevăr a ieșit clar la suprafață.

Am fost invitat să țin un discurs în fața clubului studențesc „Burning Bush," și am acceptat fără să știu că era format în principal din studenți negrii. Mi-au dat o adresă care s-a dovedit a fi într-o biserică, chiar în inima cartierului de negrii din Washington. Am aflat că era genul de club care a produs Stokley Carmichael și Rap Brown.

Trezindu-mă în mijlocul acestei gloate de negrii, nici nu m-am gândit să mă dau înapoi sau să mă strecor afară. Așa că am petrecut în jur de două ore în acel loc, vorbindu-le și răspunzând întrebărilor – sau mai bine zis, apărându-mă de împunsăturile lor veninoase. De mai multe ori, în special atunci când o negresă s-a ridicat în picioare și a citit cuprinsul cărții „Un bilet de vapor cu destinația Africa," m-am întrebat dacă o să mai ies în viață din acea încăpere. Însă am reușit să mențin acea gloată de negrii suficient de curioasă în continuarea întâlnirii, așa că am rămas așezat liniștit până în momentul în care am încheiat.

Însă n-aș renunța la acea experiență pentru nimic. Acești tineri revoluționari negrii și-au dezvăluit pe față planurile lor de a cuceri America prin violență și vărsare de sânge.

Singurul lucru cu care au căzut de acord cu mine, a fost că America nu le va da niciodată tipul de „egalitate" pe care îl vor ei (au recunoscut pe față, făcând referire și la femeile noastre), și că vor fi nevoiți să se folosească de arme pentru a PUNE MÂNA pe aceste lucruri.

„Vom pune mâna pe arme!" mi-au rânjit aceștia.

Și chiar asta și fac!

Acești negrii cu educație universitară, se pregătesc în mod deschis pentru o revoluție prin forță și vărsare de sânge, întrucât sunt agitați la nesfârșit de evrei precum Bettina Aptheker, Saul Alinsky, Milton Rosen din organizațiile Munca Progresivă și banda Militantă.

Între timp, lașii dezgustători din tabăra noastră (care îi reprezintă aproape pe toți) continuă să propovăduiască că „Adevărul te va elibera," continuă să trimită scrisori și să pună la cale petiții și noi scheme menite să ne garanteze „victoria" – atât de mult tam-tam, dar în final nici unul din ei nu au măcar curajul de a spune verde în față cine e inamicul.

În timp ce scriu aceste rânduri – și în timp ce tu le citești – milioanele de oameni „drăguți" din tabăra noastră se joacă de-a „va-ți–ascunselea." Aproape niciunul dintre ei (cu excepția Klan-ului) nu îndrăznesc să-i numească pe inamic. (Și chiar și Klan-ul mușamalizează o parte din adevărul gol goluț referitor la evreii cu care ne războim.) În fapt, există atât de multe explicații diferite despre natura inamicului, pe cât de mulți lideri de aripă dreaptă există.

Reacționarii îți vor spune că suntem divizați din cauza problemelor economice – capitalismul contra comunismului (cu toate că acești „experți" sunt nevoiți să stea treji noaptea pentru a explica cum se explică că cea mai mare parte a milionarilor noștri își pun la dispoziție aproape întreg „capitalul" pe care îl posedă, pentru a sprijini comunismul).

The Birchers îți vor spune că lupta se dă între gloata ce vrea „responsabilitate mai scăzută pentru guvern și mai ridicată pentru individ" și gloata care dorește „un guvern mai mare."

Sau că bătălia se poartă între majoritatea „militanților pentru drepturile statale" din Statele Sudice, contra „Guvernului Federal" (cu toate că singurul motiv pentru care „militanții pentru drepturile statale" urăsc cu atâta de vehemență „Guvernul Federal," e pentru că acesta se află acum în mâinile „iubitorilor de negrii" și în mâinile

comuniștilor. Dacă președintele ar fi 100% pro-albi, atunci aceștia ar susține puterea federală în proporție de 100%, cu scopul de a-i proteja pe albi, așa cum fac și eu.)

Aș putea numi mult mai multe pretinse divizii inventate de gânditorii superficiali din tabăra noastră, însă acestea ar trebui să fie suficiente pentru a demonstra acest fapt. Pentru a vedea adevărul din spatele tuturor acestor eufemisme, tot ce trebuie să faci e să iei parte la două întâlniri: (unu) la o întâlnire a celor de aripă dreapta, indiferent de natura acesteia; și (doi), la o întrunire a celor de aripă stângă.

La întâlnirea celor de aripă dreaptă vei vedea în principal oameni care arată bine; genul nostru de oameni. Poți fi sigur că unii dintre ei, în mod individual, vor fi urâți sau neatractivi, însă participanții vor fi în principal arieni albi sau, cel puțin, aceștia vor fi asemănători cu noi din punct de vedere rasial. (Până și mass-media de aripă stânga a comentat despre cât de frumoase au fost fetele din campania Goldwater.)

La întâlnirea celor de aripă stânga vei vedea un roi de oameni străini unul față de celălalt din punct de vedere rasial – evrei, negrii și corcituri de tot felul. Cei mai mulți dintre ei vor fi respingători din punct de vedere rasial.

Lucrul bătător la ochi pe care toți „drăguții" de aripă dreaptă caută să-l ascundă cu atâta determinare, e faptul că acesta nu e un război al ideilor, banilor, teologiei sau a politicii, ci o confruntare de modă veche între două triburi: între „noi" și „ei." Noi avem ceva.

Ei vor acest ceva.

Sunt în proces de a pune mâna pe acest ceva.

Aripa dreaptă, asemenea unui om neajutorat prins într-un coșmar, bolborosește nearticulat în timp ce încearcă să-i împiedice pe „ei" din a ne lua din mâini acest ceva, fără a se putea mișca sau striga în mod efectiv. Adevărul e că de cele mai multe ori, tabăra noastră nici măcar nu îndrăznește să se plângă cu privire la „ei," continuând să pretindă că noi nu suntem „rasiști" – tot ceea ce fac o fac pentru Constituție, pentru drepturile statale, pentru America, etc.

Evreul comercial ce-i agită pe negrii, Saul Alinsky, nu se joacă și nici nu încearcă măcar să se ascundă după deget; acesta îi spune în mod deschis taberei sale, lucrurile pe care eu i le spun alei mele.

Acest evreu le rânjește gloatelor de evrei și de negrii: „Machiavelli a scris o carte în care i-a învățat pe 'posesori' cum să-și păstreze bunurile. Eu îi învăț pe 'neposesori' cum să pună mâna pe aceste bunuri" – adică cum să pună mâna pe ceea ce TU ai, albule.

Pe vremea lui Ginghis Han nimeni nu s-a deranjat să pretindă, așa cum se face azi; nimeni nu a costumat lupta antică cu nume cochete și nici nu au mascat-o cu „idei" pentru că toți știau că e o luptă pentru jefuire, femei și teritoriu.

Nimeni nu a încercat să pretindă că a fost „o luptă pentru mințile bărbaților." Hoardele de colorați au venit din Orient cu săbiile, securile și ciomagele lor sângeroase, au intrat până în inima Europei măcelărind bărbații, răpind femeile, jefuind averile și, general vorbind, comportându-se în felul imemorial al celui mai mare prădător dintre prădători: omul!

Numai cei mai buni dintre bărbații albii din Germania au fost în cele din urmă capabili să-i oprească pe acești teroriști galbeni și sălbatici, alungându-i înapoi în Asia.

În adevăr, cuvântul nordic și antic pentru „germani" (care încă mai e folosit în limba islandeză), e „Thodthverdthur" – care tradus înseamnă „apărătorii oamenilor."

Acum, din nou, hoardele de sălbatici colorați terorizează planeta, amenințând să se unească și să folosească propria tehnologie a albilor cu scopul de a ne viola, tâlhări, jefui, prăda, ucide și înrobi printr-un carnaj și printr-o cruzime nemaivăzută pe fața pământului. Evreii au eliberat acest duh teribil din lampă, pentru a-l „folosi" pe post de armată în visurile lor nebune de cucerire a pământului, în acord cu profeția lor paranoică conform căreia ei sunt „poporul ales."

În anul 1932, „apărătorii germani ai oamenilor" – naziștii – s-au ridicat, la fel ca în vechime, și aproape că a pus capăt acestei orori asiatice; acesta a fost momentul în care fraternitatea evreiască din SUA le-au pus în acțiune pe marionetele lor, Roosevelt și Churchill, pentru a folosi națiunile noastre cu scopul de a-i zdrobi pe frații noștri germani albi, care au stăvilit hoardele de colorați. La porunca evreilor, am zdrobit bastionul german antic al Rasei Albe.

Acum lupta se dă pentru posesiunea întregii planete. Și hoardele colorate ale lui Ginghis Han aproape că au câștigat. Aceștia roiesc din Africa, India și Asia, ca o ciumă de lăcuste otrăvitoare, în toate națiunile albe.

În numele bunului simț și al supraviețuirii, pentru câtă vreme vor pretinde „liderii" de aripă dreaptă lași și miopi, că noi nu avem nici un „inamic" – că noi „nu urâm pe nimeni," și că noi doar ne opunem la cutare și cutare idee?

La naiba, inamicul e pe străzi cu miile, „demonstrând," aruncând cu cocktailuri Molotov și chiar ucigându-ne, din ordinele deschise ale generalilor evrei precum Saul Alinsky și Milton Rosen.

Poți fi sigur că măreții bărbați germanici albi care i-au pus capăt lui Ginghis Han, au făcut asta fără a fi încredințați că „nu au voie să-l urască" și cu siguranță n-au ținut secretă identitatea inamicului.

E timpul să recunoaștem, în stil antic, că negrii, evreii și comuniștii sunt inamicii care ne ucid și care plănuiesc să ne cucerească. E timpul să-i urâm plini de ardoare, pasionali și în mod nefast pe împieliții care ne atacă, astfel încât să putem lupta așa cum au luptat și strămoșii noștri – pentru a ÎNVINGE!

Și nu numai Ciuma Negroidă ne amenință.

Problema poluării apei, a aerului și distrugerea pământului reprezintă de asemenea o problemă pentru mult prea mulți oameni – asta poartă numele de „explozie a populației." Cândva câteva canale de scurgere se puteau revărsa fără probleme în râuri și oceane, însă acum există mii și chiar milioane de canale care în ritm rapid transformă întreaga suprafață a pământului într-o groapă imensă de gunoi, sufocată de smog și arhiplină cu roiuri de oameni care concurează între ei pentru un loc pe șosele, pentru un loc de trai, spațiu pentru mișcare și chiar și pentru aer de respirat. Oriunde te duci dai de ambuteiaje, smogul te sufocă, apa e murdară, terenurile dispar, iar tu trebuie să stai la coadă ca să cumperi bilete – pentru orice. Însă situația curentă nu e decât o aluzie la ceea ce ne așteaptă în următoarele două decenii.

Ține minte că populația lumii s-a dublat din 1900. Se va dubla din nou până în 1970! Iar dacă nimic nu se schimbă, se va dubla încă odată până în 2005, pentru a da naștere unei lumi care în mod literal e îndesată cu oameni care se zbat pentru a respira, mânca și pentru a găsi un moment de pace – moment pe care nu-l vor găsi niciodată.

Probabil că ai fost sedus de propaganda despre contraceptive și ai ajuns să crezi că acesta e răspunsul. Pe lângă faptul că contraceptivele pur și simplu nu vor da roade, pentru că oamenii sunt oameni, adevărul mortal cu privire la contraceptive e că acestea previne nașterea celor mai buni și promovează nașterea celor mai inferiori.

Cele mai bune exemplare din rasa noastră recurg la contracepție pentru că sunt chibzuiți, muncesc din greu și își doresc să fie capabili să-i ofere ceea ce-i mai bun micuțului lor (chiar dacă sunt miopi în ceea ce privesc generațiile viitoare). Negrii se reproduc cât mai repede pot, mulțumită faptului că cele mai bune familii din rasa noastră trag de la gură pentru a achita taxele uriașe, care în schimb sunt folosite pentru a subvenționa cu „ajutor social" înmulțirea celor mai inferiori colorați ai omenirii.

Copiii negrii ilegitimi sau „micii bastarzi negrii" le aduc un venit mai mare negreselor, motiv pentru care negresele intră în industria copiilor bastarzi de bună voie. Aceste progenituri de negrii, născute datorită subvenționării omenirii inferioare, sunt responsabile de bandele imense de nihiliști negrii, cum e „Mighty Blackstone Rangers" din Chicago, care terorizează întreaga comunitate și cer, la TV, un „tratat de pace" cu șeful departamentului de poliție din Chicago!

Oamenii încep să devină conștienți în mod vag de această teroare crescândă.

Însă lucrul care nu e atât de evident, cu toate că e chiar mai mortal, referitor la contracepție, e felul în care aceasta inversează Natura.

Stejarul produce zeci de mii de semințe, le lasă pe toate să încolțească și, apoi, Natura le selectează fără milă și în mod înțelept numai pe cele mai bune și mai rezistente să supraviețuiască și să devină copaci falnici. Evident că nu există suficient de mult spațiu în jurul unui singur stejar pentru a crește alți câțiva mii de stejari. Cu toate acestea, în fiecare an arborele produce suficient de multe semințe pentru a popula păduri imense care se întind pe suprafețe uriașe. Natura niciodată nu produce doar „minimul necesar." Aceasta întotdeauna produce în cantități prodigioase, în special pentru că în felul acesta ea are de unde să-i aleagă pe cei mai buni.

Și are cele mai bune motive din lume să facă asta: și anume, supraviețuirea și îmbunătățirea rasei. Natura niciodată nu e preocupată cu nici un individ anume, ci întotdeauna se preocupă cu promovarea celor mai puternice, bune și selecte elemente, cu scopul de a îmbunătăți „rasa."

Prin faptul că a lăsat ca stejarul să producă toate aceste semințe care se luptă pentru supraviețuire, însă din care numai câteva izbutesc în timp ce majoritatea pier, Natura se asigură că următoarea generație de stejari va fi câștigătoarea unui concurs prin eliminare, în care milioane și milioane de exemplare participă, însă în care numai cele mai apte supraviețuiesc pentru ca la rândul lor să producă alți stejari la fel de apți ca și ei.

Adevărul e că tu ai ajun aici în același fel.

Pentru ca tu să fi creat, a fost necesar numai un singur spermatozoid.

Însă Natura a produs milioane; și toate aceste milioane au concurat pentru șansa de a supraviețui și deveni tu. Numai unul a reușit, ceea ce înseamnă că a fost cel mai energetic și excelent din acele milioane, ceea ce înseamnă că cel mai probabil e și cel mai apt pentru a crea un bun exemplar uman: tu. Dacă Natura ar fi produs numai spermatozoidul necesar creării unui embrion, se prea putea ca acesta să fi fost unul foarte slab. Motiv pentru care putem fi aproape siguri că acesta nu ar fi supraviețuit pentru a te produce pe tine.

Dacă părinții recurg la vreo formă de control al nașterilor și nu fac decât un singur copil, există șanse serioase ca acesta să fie cel mai inapt urmaș pe care ei sunt capabili să-l producă. Dacă în schimb ar face zece sau cincisprezece copii, așa cum a intenționat Natura (și așa cum oamenii au făcut timp de zeci de milioane de ani pentru a supraviețui), atunci ar avea mult mai multe șanse de a produce cele mai bune exemplare pe care ei sunt în capabili de a produce, iar cei mai inapți ar fi pierit la o vârstă fragedă, așa cum s-a întâmplat în lume până acum câteva sute de ani.

Însă utilizarea mioapă a științei medicale din zilele noastre mai întâi omoară prin „controlul-nașterilor" milioane de ființe umane, inclusiv cele mai bune exemplare, chiar înainte de a avea șansa de a fi concepuți și născuți, iar mai apoi îi ține în viață pe toți cei care sunt aduși pe lume – inclusiv pe aceia care se nasc cu două capete – și le rezervă tuturor astfel de „beneficii" ale „științei" și, anume, oportunitatea de a crea la rândul lor chiar mai mulți nefericiți care, dacă Natura ar fi fost lăsată să-și pună în aplicare înțelepciunea chirurgicală, nici măcar n-ar fi fost concepuți.

Pentru oroarea populației viitoare nu există nici un alt „leac" în afară de nimicire.

Încă de la începutul timpurilor, Natura și-a rezervat sarcina de a ucide prin selecția naturală. Contracepția suportă, prin lașitatea și miopia tipic liberală, nimicirea prin selecție nenaturală, prin uciderea plină de lașitate, înainte ca celor pe care-i omoară să li se acorde măcar o șansă de a-și spune cuvântul în această cauză sau de a dovedi dacă sunt sau nu vrednici de a trăi.

Natura nu ar fi permis niciodată să se ajungă la această supraaglomerare a populației, pentru că vagabonzii și leneșii înapoiați, stupizi, puturoși și ne-buni de nimic, timp de secole întregi nu ar fi supraviețuit îndeajuns de mult pentru a avea copii. Cu toate că unii dintre ei au ajuns să se reproducă, aceștia s-au omorât între ei, s-au mâncat unii pe alții și au trăit într-o asemenea mizerie, oroare, ignoranță, superstiții și boli, încât piereau cu milioanele, așa cum s-a întâmplat timp de milenii în Africa locuită de negrii.

Spre exemplu, aceasta a fost situația în țara care acum poartă numele de Rhodesia, unde populația neagră nativă nu a depășit niciodată 40.000 de locuitori, încă de la începutul existenței lor.

Apoi au apărut albii umanitariști, aerați și liberali, care sunt se consideră a fi mai deștepți decât Natura și au aprovizionat aceste roiuri umane cu geniul medical al unei rase superioare, cu educație, cu poliție care să mențină ordinea și care să-i împiedice să se omoare și să se mănânce unii pe alții, cu articole de igienă prin care să reducă germenii și țânțarii și să împiedice răspândirea bolilor, cu instalații sanitare și, altfel spus, punându-le la dispoziție miracolele produse de creierele și caracterele albilor, pentru a-i permite omenirii negre și inferioare să prolifereze asemenea mușteloor pe o grămadă de bălegar.

Albii au venit în Rhodesia cu lege și ordine, cu medicină, educație și hrană – și au produs 40 de milioane de negrii, care acum vor să-i cucerească pe albi!!

Calea de ieșire din această situație nu constă în punerea la dispoziție a unei cantități mai mari de hrană, de îngrijiri medicale, de metode agricole mai eficiente sau de metode de contracepție!

Natura nu cunoaște decât o singură cale de modă veche: moartea, printr-o formă sau alta. Cineva trebuie să plece, indiferent de cât de urât poate suna asta.

Nu ne-am fi pomenit niciodată cu această problemă dacă oamenii ar fi fost suficient de înțelepți pentru a se supune Legilor antice și eterne ale Naturii.

Dar noi nu am fost suficient de înțelepți, iar acum această problemă e pe cale să ne copleșească printr-o catastrofă furioasă.

Dacă noi nu facem nimic cu privire la această situație, atunci va face Natura. Va exista foamete mai mare decât și-a imaginat vreodată lumea, masacre atât de sumbre încât nici cele mai urâte coșmaruri nu le pot imagina, măceluri, boli, moarte și oroare, până când nu va rămâne decât sânge și negură pe fața pământului.

Până și cei mai înverșunați inamici ai noștri sunt conștienți de aceste lucruri. Însă, ca „leac," ei promovează „contracepția" lor mioapă.

Controlul nașterilor înseamnă moartea a milioane de nenăscuți. Contracepția ucide, chiar dacă lașii care o susțin costumează adevărul în tot felul scuze cum ar fi garantarea de spațiu suficient celor care sunt deja născuți și îngrijirea noilor veniți, etc. Controlul nașterilor înseamnă masacrare selectivă, la stadiul de spermatozoid și ovul, ceea ce înseamnă nu doar uciderea a mult mai multor milioane de oameni decât orice masacru din istoria homo sapienților, dar și inversarea Naturii, prin selectarea și reproducerea celor mai proaste elemente, în timp ce superlativele biologice sunt omorâte.

Noi credem că omul a ajung într-un punct critic fără întoarcere, în care nu-și mai poate permite să fie un „papă-lapte" referitor la acceptarea faptului mortal: cineva trebuie să plece. Pe această planetă există prea multe organisme care concurează pentru fiecare fir de iarbă, pentru fiecare gură de aer și strop de apă. Iar potopul de oameni care sunt pe cale de a fi născuți va fi catastrofic, afară de cazul în care ne întoarcem la planul Naturii și îi selectăm nu cele mai proaste elemente, ci pe cele mai bune pentru supraviețuire. Și cine anume sunt cele mai buni?

De fapt, aceasta e o întrebare irelevantă, pentru că nici un grup din lume, care posedă câtuși de puțină vitalitate, nu se va selecta pe sine însuși pentru a fi eliminat. Bineînțeles că fiecare grup va susține că el e „cel mai bun," chiar și atunci când e format din negrii canibali care pretind că motivul pentru care ei se mănâncă între ei și umblă goi, se datorează „coloniștilor" mizerabili care „iau suprimat," dar și faptului că ei n-au avut avantajul de a-l asculta pe Shakespeare sau de a frecventa universitățile Harvard sau Oxford.

Cu toate acestea, dacă e să fim pe cât mai obiectivi posibili referitori la această întrebare, pentru rasa albă, putem spune cu sinceritate că grupul nostru a excelat mai bine decât orice altă creatură care a trăit vreodată pe această planetă. Rasa neagră,

roșiatică sau galbenă nu a produs miracolele erei noastre; acestea au fost produse de rasa albă: testul pentru determinarea „superiorității" și a „inferiorității" nu constă din teorie, ci din practică. Și chiar mai important e faptul că negrii, galbenii, maronii sau roșiaticii nu posedă puterea de a selecta. NUMAI NATURA ARE PUTEREA DE A SELECTA, ȘI ACEASTA O FACE PE BAZA SUCCESULUI ȘI NICIDECUM PE BAZA TEORIEI.

Iar albii, cel puțin pentru o vreme, mai are la dispoziția sa forța organizatoare prin care să restaureze ordinea în această lume într-un mod aproape instant, prin utilizarea tehnologiei sale și chiar a armelor nucleare dacă acest lucru se dovedește a fi necesar (în special când albii din Rusia se alătură finalmente cauzei noastre, întărâtați de explozia iminentă a popoarelor colorate arogante și agresive, lucru care deja se întâmplă în Rusia la granițele sale cu China comunistă). Aceasta nu e o chemare la un masacru brutal, sadic și fără inimă.

Aici nu e vorba de „ură," la fel cum nu e vorba de ură nici atunci când gândacii de bucătărie sau puricii îți invadează casa și trebuie exterminați. Asta e doar o chestiune de supraviețuire.

Dacă ei supraviețuiesc și roiesc cu milioanele, noi trebuie să murim. Nu vor trece prea mulți ani până când și cei mai înverșunați liberali vor înțelege acest lucru. Unii dintre ei deja au înțeles întrucât negrii îi atacă, strigând „Omoară-i pe albi," „Arzi, dragă, arzi!" și devastându-ne orașele.

Pentru a supraviețui, fără îndoială că vom fi nevoiți să ucidem un număr vast dintre membrii raselor colorate care ne atacă. Sunt încredințat că planeta va fi înroșită de sângele ambelor tabere, pe durata vieții multor oameni care acum sunt în viață, înainte ca ordina să fie restaurată în lume și înainte ca pacea adevărată să fie prin urmare posibilă.

Dar noi nu trebuie să conducem nici un program științific de „exterminare." (De care evreii și liberalii nătângi nu se obosesc niciodată să ne acuze.)

Tot ce noi trebuie să facem, e să fim necruțători când vine vorba de drepturile și supraviețuirea oamenilor din familia noastră de albi, la nivel global, iar pe ceilalți să-i lăsăm în plata sorții.

Dacă sunt lăsați în plata sorții, roiurile de colorați nu vor dăinui nici măcar timp de o generație, iar zdruncinata planetă se va putea liniști într-o ordine productivă.

Orișiunde albii s-au retras dintre nativii negrii, exact asta s-a și întâmplat: negrii s-au masacrat între ei, s-au înrobit unii pe alții și au revenit la traiul în mizerie și în junglă, chiar mai repede decât ți-ar fi cu putință a crede – așa cum Haiti le arată tuturor celor cărora le pasă să privească: după un secol de ajutor primit din partea albilor, aceștia

nu sunt nici măcar în stare să producă mâncare pentru ei înșiși – motiv pentru care flămânzesc. Natura și-a pronunțat judecata.

Cei care neobosiți susțin „pacea," ar trebui să-și amintească faptul că Zeița păgână a păcii putea ieși la plimbare, în siguranță, doar atunci când era însoțită de mărețul Zeu al războiului. În zilele noastre, dacă Zeița păcii e albă, nu poate ieși deloc la plimbare în zonele controlate de acești negrii.

Pentru a putea restabili Ordinea și Pacea, trebuie să luăm două decizii: (1) Albii trebuie să devină din nou conducătorul absolut al acestei planete și, (2) Autoritatea și ordinea viguroasă trebuie restabilite la rangul de absolut în întreaga noastră lume, dacă se vrea ca populația să-și poată vedea de treburi fără a fi bântuită de frica constantă de războaie, bandiți, escroci și de gloate puse pe scandal infernal.

Pentru a se asigura faptul că albii într-adevăr devin conducătorii planetei și, prin urmare, supraviețuiește atacului coloraților, albii trebuie să pună capăt inversării Naturii. Trebuie să se îngrijească de odraslele sale, după cum o face și cu odraslele câinilor săi, a cailor, vacilor și a canarilor săi.

Cu toate că ar putea suna plin de cruzime, albii mai trebuie să găsească și un echilibru fericit între conservarea prin intermediul științei medicale a propriei sale populații pe de o parte și, pe de altă parte, restaurarea unui anume tip de proces de selecție pentru a se asigura că ciudățeniile congenitale din sânul propriei sale rase, nu ajung să dea naștere la și mai mulți indivizi neproductivi și nefericiți, care să-i tragă în jos pe cei productivi prin intermediul „ajutorului social medical." Albii vor trebui să-și reevalueze rolul său și să înceapă să se preocupe nu doar cu indivizii, ci și cu rasa ca întreg.

Lucrurile care aduc daune iremediabile rasei, nu trebuie făcute prin știința medicală – chiar dacă astea ar face fericit pe vreun oarecare individ.

Atunci când știința medicală e în mod rezonabil sigură că un anume individ e sortit să aducă pe lume imbecili mizerabili și neajutorați, sau ciudățenii umane, atunci știința medicală trebuie să se asigure că micuții inocenți nenăscuți nu vor fi dați pe mâna unei asemenea calamități.

Sunt foarte conștient de faptul că o astfel de „cruzime" aparentă va înfuria pe mulți oameni care vor crede că într-adevăr sunt monstrul sadic, așa cum mă portretizează oponenții mei. Cu toate acestea, eu pur și simplu sunt determinat să-mi salvez propriul meu popor – și lume – de negrăita oroare, de oroarea ultimă a distrugerii finale a rasei albe, rasă care, aproape de una singură, e responsabilă pentru însăși conceptul de milă, dragoste, dreptate, etc., calități pe care umanitariștii le iubesc atât de mult dar uită că sunt un produs a unei singure rase: Rasa Albă.

Lașitatea și echivocarea liberală (și conservativă) conduc lumea și în special pe albi, direct în infernul unui război rasial și în coșmarul unei Ciume Negroide ireversibile.

Pentru a rezolva această problemă se va ajunge la violență sângeroasă și la ucidere, tot așa cum nu cuvintele frumoase ne-au câștigat nouă America, ci violența și uciderea îndreptate împotriva britanicilor (în Războiul de Independență). Pentru a-l opri pe Ginghis Han, germanii albi au fost nevoiți să recurgă la violență sângeroasă și la ucidere. Nu cuvintele și petițiile conservatoare au garantat câștigarea războaielor, ci violența sângeroasă și uciderea. E nevoie de ucidere și nu de cuvinte, pentru a opri o ciumă de purici.

Pentru a pune capăt unei ciume de trădători, agitatori și de negrii înapoiați, va fi nevoie de ucidere, nu de cuvinte.

Lăcustele și purecii care nu-ți invadează casa, nu trebuie să fie ucise. Nici omenirea inferioară care îi lasă pe albi în pace nu trebuie să fie omorâtă, ci pot fi lăsați să-și limiteze ei înșiși populația prin propria lor prostie, nechibzuință și cruzime. Însă oamenii de culoare care îi ATACĂ pe albi, au întrecut cu mult limita pentru a li se permite să supraviețuiască.

Noi nu avem nicio intenție de a-i ataca sau nimici pe aceia care ne dau pace.

Însă fie ca aceasta să reprezinte o declarație de război împotriva tuturor sălbaticilor care îndrăznesc să strige „Omoară-i pe albi," și împotriva evreilor și a celorlalți care îndrăznesc să-i încurajeze, agite, înarmeze și să-i finanțeze pe sălbatici în această nebunie totală. Suntem fie noi, fie ei!

ADEVĂRURILE DESPRE RASĂ

Dacă negrii sunt pur și simplu albi cu pielea închisă la culoare, atunci ar fi o prostie, ticăloșenie și bigotism să discriminezi o persoană de culoare.

Dacă în afară de culoarea pielii nu există NICIO ALTĂ diferență între albi și negrii, dacă nu există diferențe de minte sau caracter, atunci toate pe care le predică liberalii și de cei ce suportă mixtul rasial ar fi adevărate.

După cum ar fi nebunesc și răutăcios să-i urăști și să-i discriminezi pe roșcați, la fel ar fi nebunesc și răutăcios să discriminezi o persoană care s-a născut cu pielea închisă la culoare – asta DACĂ pielea închisă la culoare ar fi SINGURA diferență.

Dacă negrii ar fi cu adevărat egali cu noi, atunci n-ar exista nicio scuză pentru care să nu le acordăm imediat un statut de egalitate cu albii și inclusiv dreptul total de a se reproduce cu femeile noastre.

Însă dacă EXISTĂ diferențe de minte și caracter între negrii și albi, pe lângă culoarea pielii, și dacă negrii posedă o minte de un grad inferior dar și defecte majore de caracter la nivelul întregii rase, atunci cea mai mare ticăloșenie și nebunie e să poluezi rasa noastră albă cu aceste trăsături ale minții și caracterului de calitate inferioară.

Prin urmare, problema negroidă nu ține de filozofie, ci de fapte.

Dacă negrii sunt identici cu albii, cu excepția culorii pielii – așa cum susțin evreii, comuniștii și liberalii egalitariști – atunci într-adevăr sunt un urător, un bigot și un ticălos, pentru că lupt împotriva mixării rasiale cu atâta înverșunare.

Dar dacă rasa negroizilor e, ca o chestiune de FAPT, INFERIOARĂ, atunci situația e cu totul inversă și liberalii, evreii, comuniștii și egalitariștii sunt ticăloșii care otrăvesc evoluția și reproducerea albilor, care se extinde pe o durată de milioane de ani.

Care sunt adevărurile?

E oare chiar atât de greu de a descoperi dacă negrii sunt, în fapt, identici cu albii, cu excepția culorii pielii? Sunt oare toate defectele prea bine cunoscute ale negrilor, rezultatul faptului că aceștia au fost „persecutați" de albi?

Dacă toți oamenii ar fi tratați în mod egal, în cele din urmă va conduce asta oare la popoare egale? Sau sunt oare negrii născuți inferiori?

Numai FAPTELE, numai ele singure pot răspunde acestor întrebări.

Orice alb care a fost nevoit să trăiască printre negrii adevărați, descoperă cu promptitudine că mitul conform căruia nu există alte diferențe în afară de culoarea pielii, e o minciună.

Tâmpenia „toți-oamenii-sunt-egali" se spulberă ca un nor de fum de fiecare dată când apare un grup de negrii autentici ce-și multă domiciliul în apropierea albilor.

În fapt, credința în „egalitatea" negrilor e invers proporțională cu numărul de negrii care locuiesc într-o zonă. Corelația matematică nu e „bună"… e perfectă.

În țări precum Canada, în care nu există aproape nici un negru, vei descoperii că mitul egalității e atât de puternic încât ai șanse să sfârșești bătut dacă îndrăznești să îl pui la îndoială.

Mitul „egalității" e atât de puternic în zonele în care trăiesc foarte puțini negrii pentru că, de regulă, acolo unde negrii reprezintă o minoritate minusculă, aceștia sunt forțați să se comporte asemenea albilor și, în multe cazuri, sunt ei înșiși aproape albi. De asemenea, rara prezență a negrilor în aceste zone e adesea foarte bine selectată și antrenată, pentru că numai cele mai bune specimene posedă ambiția necesară pentru a emigra, motiv pentru care pot să fie și mai bine educați.

Însă în zonele în care există mulți negrii, vei descoperi că albii nu cred în mitul egalității, indiferent de cât de mult le este băgat pe gât cu forța. În aceiași măsură în care, într-o zonă care e populată cu foarte multe exemplare de sconcși, nu poți vinde ideea că sconcșii nu miroasă, tot așa, într-o zonă în care e prezentă o populație însemnată de „frați" colorați, nu poți vinde minciuna „negrii-sunt-minunați."

Iar în zonele în care trăiesc mai mulți negrii decât albi, ca în Mississippi, vei găsi o rezistență imensă la negrii, o înțelegere profundă a indivizilor primitivi, dar și a naturii total diferite pe care o posedă aceștia.

Dacă această corelație directă dintre impresia proastă despre negrii, peste tot pe unde trăiesc mulți negrii, nu e datorată inferiorității negrilor, atunci poți conclude că aproape toți oamenii care trăiesc în Africa de Sud sunt „bigoți," că aproape toți oamenii care trăiesc în partea de sud a Statelor Unite sunt „bigoți" și, mai nou, aproape toți oamenii care trăiesc în marile orașe din nordul Statelor Unite sunt și ei „bigoți."

Aceleași orașe nordice care odinioară credeau că cei din sud erau „bigoți" și că îi tratau pe negrii în mod neadecvat, acum dau naștere la gloate agresive de albi care aruncă cu pietre și sticle ori de câte ori negrii încearcă să se mute în vecinătățile lor. Acești oamenii au putut fi prostiți cu minciuna că negrii chiar sunt albi cu piele închisă la culoare, numai atâta timp cât aceștia nu au avut ocazia de a-i observa pe negrii, de a-i experimenta pe negrii și de a suferi din cauza negrilor. Însă de îndată ce un număr mare de negrii s-a mutat la ei în oraș, albii au învățat imediat adevărul despre ei.

Dacă cineva e dispus să pună la dispoziție banii necesari pentru experiment, pot dovedi că ura îndreptată spre mixtul rasial nu e un „prejudiciu" ci e rezultatul cunoștinței. Dacă, spre exemplu, e să luăm comuna cea mai liberă și cea mai iubitoare

de negrii din partea superioară a statului Ohio sau din Dakota de Nord, și să cumpărăm jumătate din casele acelei comune și să le umplem cu negrii adevărați, de rând și variați, în câteva luni acea comună va fi la fel de plină de „bigoți" și de „urâtori de negrii," exact la fel ca și comunele din Mississippi.

Iar motivul nu va fi acela că albii sunt „prejudiciați," ci că negrii sunt pur și simplu inferiori din punct de vedere biologic. Iar rezultatele care nu se lasă așteptate, dacă pretindem că aceste lucruri nu sunt așa, pot fi întâlnite peste tot pe unde abundă aceste ființe negre compătimitoare.

Oricine încearcă să conviețuiască cu sconcșii va deveni „bigot" și „prejudiciat" împotriva sconcșilor, și-ți va spune verde-n față că „sconcșii put."

Și oricine, fără excepție, e forțat să conviețuiască în același loc cu negroizii (și aici nu mă refer la câțiva negrii doctori sau avocați, ci la negrii reali și de rând), își va forma imediat opinia că negrii sunt o formă omenească foarte inferioară și că noi nu ne putem mixa cu ei fără a ne întoarce la junglă și la mizeria în care aceștia trăiesc.

Singurul motiv pentru care în ziua de azi atât de mulți oameni nu cunosc aceste adevăruri (așa cum pe vremuri toți oamenii le știau), e pentru că aceiași evrei care au adus în Civilizația Occidentală comunismul, sionismul, degenerarea și decadența, și-au făcut o meserie din promovarea minciunii că negrii ne sunt egali. Ei știu că-i o minciună, însă au promovat-o în mod conștient tocmai pentru că, așa cum am arătat deja, evreii, ca naufragiatori de corăbii ce sunt, prosperă în mijlocul haosului și a ruinei și pier într-o societate sănătoasă. Nimic nu secătuiește o societate de vlaga ei, mai mult decât o face mixarea rasială.

În mod inevitabil, atunci când le semnalez toate aceste lucruri „intelectualilor" din facultăți, aceștia îmi rânjesc arătându-mi o listă lungă cu negrii cu „realizări," care sunt politicieni, scriitori, genii, etc. Îmi etalează pe senatorul Edward Brooke, pe Adam Clayton Powell, William White, W. E. B. Dubois, Ralph Bunch, etc.

Acesta-i unul dintre argumentele șirete care arată bine până când dai un pas înapoi și începi să-l examinezi în mod critic. Așa vei vedea că e o nebunie pură să-i judeci pe „negrii" în lumina unor astfel de „negrii." Aceștia prezintă o MIXTURĂ și încearcă prin aceasta să dovedească calitățile unui INGREDIENT. Dinamita e fabricată din rumeguș și nitroglicerină. Așa că, într-un fel, ai putea spune că dinamita e „făcută" din lemn.

Cu toate acestea, ar fi oare cineva suficient de nebun pentru a pretinde, prin urmare, că lemnul e exploziv? Atunci când două lucruri sunt mixate între ele, produsul care rezultă nu poate fi folosit cu scopul de a dovedi calitățile niciunuia dintre ingrediente.

Când încercăm să discutăm abilitățile naturale ale NEGROIZILOR, liberalii, comuniștii și evreii încep în mod instant să aducă în discuție, plini de mândrie, creaturi care nu sunt nici pe departe negrii reali – ci persoane care aproape întotdeauna sunt ALBI, cu o cantitate mică de sânge negroid în ei.

Exemplele obișnuite din America de azi sunt Adam Clayton Powell, care a fost confundat ca alb în facultate și a cărui părinți sunt albi aproape în totalitate; Robert Weaver; W. E. B. Dubois, care pare a fi un alb cu câteva trăsături fine de negru; proaspăt alesul Senator Brooke, care e alb cu puțin sânge de negru; și o sumedenie de alții asemenea lor.

Singurul loc în ochii publici în care-i vei găsi pe negrii, tipul de negru brut, sunt domeniile în care negrii excelează și în Africa: atletism, box, incantările din junglă, etc.

În profesii și în eșaloanele superioare a realizărilor, ORI DE CÂTE ORI DAI DE UN NEGRU INTELECTUAL, vei descoperi că acesta e aproape întotdeauna ALB cu exact cantitatea necesară de sânge de negru pentru a le da liberalilor motive să bâzâie.

Asta e la fel de nebunesc ca atunci când adaugi puțin rumeguș în nitroglicerină pentru a crea dinamită, apoi să o faci să explodeze – iar pe urmă să rânjești că ai „dovedit" că lemnul e exploziv. Dinamita NU e lemn, cu toate că conține rumeguș; tot așa nici albii care sunt mixați cu puțin sânge de negru NU sunt „NEGROIZI" (în sensul biologic).

Dacă dorești să cunoști proprietățile lemnului, atunci examinezi lemnul DE UNUL SINGUR, exact așa cum iasă din copac.

Dacă dorești să cunoști proprietățile negroidului, atunci trebuie să-l examinezi DE UNUL SINGUR, exact așa cum iasă din Congo.

Când facem acest lucru, nu descoperim în el tipul de inteligență și abilitate prezentă în Senatorul Brooke, ci mai degrabă un tip mult mai asemănător cu cel al gorilei africane – ceva negru și teribil, ceva animalic și primitiv.

Asta nu e „ură;" ci ADEVĂR.

Liberalii nu se obosesc niciodată să murmure că evidenta inferioritate e datorată „lipsei de oportunitate." Însă ignoră în mod absolut faptul că Africa e probabil cel mai bogat continent de pe pământ.

Singurul motiv pentru care Africa a rămas sălbatică, e pentru că acolo nu au existat oameni capabili de a vedea și înțelege posibilitățile.

Thomas Dixon, autorul cărții care a devenit cel mai bun film din toate timpurile, „The Birth of a Nation," a prezentat situația într-o formă mult mai frumoasă și clară decât aș putea-o eu imita:

– „Îi putem asimila pe negrii? Întrebarea în sine e poluție. În Haiti nici un alb nu poate deține teren. Duci și marchizi negrii îi calcă cu mașina și apoi îi înjură pentru că le-au intrat sub roate. E civilizație o manta de brevet cu care legiuitorii pot înfășa un animal, făcându-l prin asta rege?"

– „Dar negrul trebuie să fie protejat de buletinul de vot," argumenta omul de stat. „Cel mai umil dintre oameni trebuie să aibă oportunitatea de a se ridica. Democrația e adevărata problemă."

– „Problema, domnule, e Civilizația; problema nu e dacă negrul ar trebui sau nu protejat, ci dacă Societatea merită să fie salvată de la barbarism."

– „Omul de stat poate educa," i-a răspuns membrul din camera comunelor.

Doctorul și-a dres vocea printr-o tuse scurtă și nervoasă pe care obișnuia să o aibă atunci când era profund mișcat.

– „Domnule, educația presupune dezvoltarea abilităților deja prezente. Încă de la începutul istoriei negrul a avut Africa în posesie – care e atât de bogată încât întrece imaginația poeților, ascunzând acre întregi de diamante chiar sub picioarele sale negre și desculțe. Cu toate acestea, negrul niciodată n-a ridicat un diamant din praful pământului până nu a venit un alb să-i arate lumina sclipitoare. Ținutul său abundă de animale puternice și docile și cu toate acestea negrului niciodată n-a visat un ham, o trăsură sau o sanie. Fiind un vânător mânat de necesitate, acesta niciodată n-a făurit o secure, o suliță sau un vârf de săgeată care să merite să fie conservat dincolo de momentul întrebuințării sale. A trăit precum un taur, fiind fericit să poată pască timp de o oră. Într-un ținut cu piatră și lemn, acesta niciodată n-a produs cherestea, n-a cioplit o piatră și n-a construit o casă – afară de cele din bețe rupte și lut. Cu ligi întregi de plaje oceanice și cu mile întregi de mări interioare, timp de patru mii de ani a privit cum suprafața lor se ondulează în vânt, a ascultat zbuciumul valurilor ce se izbesc de țărm, vuietul furtunii deasupra capului său, s-a holbat la orizontul albastru ce-l chema spre lumi îndepărtate și, cu toate acestea, niciodată n-a visat o velă! A trăit așa cum a trăit și tatăl său – a furat mâncarea, și-a muncit nevasta, și-a vândut copiii, l-a mâncat pe fratele său, fiind fericit când putea bea, cânta, dansa și juca precum o maimuță. Iar această creatură – pe jumătate copil și pe jumătate animal, victima impulsului, capriciului și îngâmfării, „satisfăcut cu tărăboiul, gâdilat cu paiul," o ființă care dacă e lăsată de capul ei colindă nopțile și doarme zilele, a cărei grai nu cunoaște cuvinte pentru dragoste, a cărei pasiuni odată ce sunt trezite, se aseamănă cu furia tigrului – a fost pusă în poziția de a guverna peste americanii din sud."

Probabil studiul cel mai revelator și categoric despre diferențele rasiale dintre albi și negrii a fost realizat în Virginia de Dr. Ferguson.

Cele mai multe studii care caută răspunsuri referitoare la diferențele dintre negrii și albi sunt inutile, pentru că acestea ignoră sângele alb din mulți dintre „negrii" pe care i-au testat.

Ferguson i-a luat pe toți copiii școlari din Virginia, le-a testat la toți inteligența și apoi le-a verificat apartenența rasială.

I-a împărțit în cinci grupe rasiale. Primul grup a fost pur negru. Al doilea grup a fost format din aceia care au un bunic alb. În al treilea grup au fost cei cu doi bunici albi, iar în al patrulea grup au fost puși cei cu trei bunici albi. Și, bineînțeles, al cincilea grup a fost pur alb.

FERGUSON, G. 0., Jr. „Psychology of the Negro." Arch. Of Psychology Number 36, April, 1916

Negrii puri au avut rezultate cu cel puțin 40% mai inferioare decât cele ale albilor puri – (lucru care încă mai e valabil și în ziua de azi, în ciuda tuturor banilor care au fost cheltuiți pe educarea și răsfățarea negrilor.)

Rezultatele „negrilor" care au avut un bunic alb, au fost nițel mai bune decât cele ale negrilor puri; cei care au avut doi bunici albi, au fost chiar mai buni; în cazul celor cu trei bunici albi, rezultatele au fost aproape la fel de bune ca cele ale albilor puri.

Toți acești negrii au trăit și s-au considerat a fi „negrii." Mediile în care au crescut și „avantajele" sau dezavantajele pe care le-au avut, au fost exact aceleași.

Cu toate acestea, abilitățile lor au fost proporționale cu cantitatea de sânge alb care le curgea prin vine!

Liberalii și evreii inventează un milion de scuze pentru această corelație uluitoare. Însă faptele sunt exact aceleași până în ziua de azi, chiar și în cazul examinării mentale pentru recrutare în SUA, examinare pe care 56.1% dintre negrii nu o pot trece, în timp ce, dintre albi, numai 15,4% o pică – asta chiar și în condițiile în care sărăcia și dezavantajele a multora dintre albi sunt la fel de rele sau chiar mai rele decât cele ale multor negrii. (SURSĂ: Department of Labor, The Negro Family, March 1965, p. 75)

Aceia care insistă că „lipsa de avantaje" e ceea ce-i împiedică pe negrii să exceleze, se găsesc în imposibilitatea de a explica ce anume s-a întâmplat în școlile din Washington.

Atâta timp cât aceste școli au fost conduse de albi și segregate, acestea au fost cele mai bune școli – chiar și cu o fracțiune de bani și „avantaje."

Acum că sunt aproape în totalitate negre, de când au fost desegregate, și în ciuda sumelor neegalate de bani care au fost investite în aceste școli, acestea sunt CELE MAI PROASTE!

Cine să fi făcut oare asta, albii? George Wallace? Hitler? Rockwell?

Răspunsul, care urlă la toți aceia care nu sunt surzi în mod voit, e că negrilor pur și simplu le lipsește potențialul de a fi studenți eminenți.

Cu siguranță că sunt buni atleți, săritori, cântăreți, tobosari – și tâlhari și violatori. Însă negrii puri NU sunt buni studenți, executivi, mari creatori, intelectuali, etc., cu toate că instituția liberală și evreii nu se obosesc niciodată să promoveze drept „literatură" și „artă" toate stupiditățile și gunoaiele negrilor.

Un documentar recent realizat de postul de televiziune NBC pe tema proiectului „Igoe Housing" din Saint Louis, a arătat întreaga oroare pe care acești negrii o fac atunci când li se dă drumul în civilizația modernă. Geamurile tuturor locuințelor de la etajele superioare au fost sparte din interior. Lifturile sunt foarte des folosite drept pisoare, cablurile sunt toate scurtcircuite, iar podelele sunt putrezite. Coridoarele put din cauza urinei și a fecalelor, în timp ce pereții erau umpluți de obscenități de negrăit. Becurile sunt sparte, iar în holurile întunecate și în spălătoriile de la subsol, negrii animalici le violează și le molestează pe aproape toate femeile, tinere și bătrâne, până când ocupanții sunt terifiați. În loc să realizeze că toate aceste lucruri nu sunt din cauza „depravării" ci din cauza naturii acestor fiare, Guvernul SUA îi mută pe toți negrii din clădire pentru a o renova cu geamuri rezistente la pietre, cu placare cu piatră în lift pentru a fi impermeabile de urina negrilor, cu instalații electrice rezistente la apă, cu becuri identice cu cele din pușcărie care nu pot fi sparte, cu o vopsea specială pentru pereți astfel încât mizeria negrilor să poată fi spălată în fiecare zi sau la fiecare câteva ore și cu zeci de polițiști care să patruleze pe coridoare. Însă până și NBC a admis că „Toate acestea pot fi în zadar." Negrii vor reuși să le strice din nou, în vreun fel sau altul.

Îi poți îmbrăca în haine cochete, îi poți trimite la Harvard, îi poți învăța să cânte la harpă, să lucreze la calculator și chiar să dețină un „doctorat." Cu toate acestea ei vor continua să fie precum cimpanzeii ce se dau pe bicicletă; vor face ceea ce au fost antrenați și forțați să facă, însă nu pot și nici nu le vor face vreodată din proprie inițiativă. Negrului pur îi lipsește impulsul de a se civiliza, organiza, disciplina și controla. Negrii cu „doctorat" din facultăți și cei îmbrăcați în robe de judecători, nu sunt reali ci artificiali; aceștia nu se ridică la astfel de abilități pe baza propriilor lor moșteniri ereditare.

Haidem să ne aducem aminte de câteva fapte despre viață, pe care cei mai mulți oameni le-au uitat.

Nimeni nu trebuie să-l învețe pe un câine cum să latre. Iar o pisică care nu a văzut niciodată o altă pisică, știe totuși cum să miaune.

Însăși natura câinelui îl impulsionează pe câine să latre și nu să scoată alte tipuri de sunete. Natura pisicii o impulsionează pe aceasta să miaune.

Probabil acest tip de observație pare a fi o pierdere de vreme.

Toată lumea cunoaște aceste lucruri.

Oare chiar așa e?

Bineînțeles că da; oamenii știu că câinii latră, pisicile miaună și că fiecare animal s-a născut cu propria sa natură, sentimente și feluri de a se raporta mediului înconjurător.

Cei mai mulți oameni realizează că însăși natura rasei de buldogi îi face pe acești câini să țină strâns cu dinții până când moartea îi oprește, pe pointeri să fie buni de vânătoare, pe spanieli să le placă apa și pe ogari să alerge rapid. Oamenii știu că dacă vor un câine cu o natură ce-l face să muște și să nu de-a drumul, nu-și vor alege un ogar ci mai degrabă un buldog. De asemenea știu că atunci când vor un câine ce poate și care aleargă rapid, nu vor alege un buldog ci un ogar.

Pe scurt, toți oamenii știu că, cu toate că „toți câinii sunt câini," RASELE diferite de câini au NATURI diferite.

Majoritatea oamenilor știu că, pe lângă faptul că câinii latră pentru că sunt câini, anumite rase de câini au NATURI și topuri diferite de inteligență – care sunt strâns legate de rasa din care fac parte.

În fapt, toată lumea știe că rasele se diferențiază între ele, în întreaga lume animală.

Însă au uitat aceste lucruri referitoare la un singur animal: OMUL. Gândirea lor despre „om" le-a fost atât de condiționată și sucită, încât au uitat complet că omul e și el un animal înainte de-a fi om și că e născut cu o natură specifică RASEI din care face parte. Nimeni întreg la mine nu ar judeca fiecare câine în parte, în mod „individual." Orice persoană întreagă la mine știe că rasa determină natura bazică a majorității câinilor din rasa respectivă. Cu toate că toți sunt câinii sunt câini, ți-ai pierde totuși timpul dacă ai căuta în rasa Chihuahua sau Pudel un câine tenace, care mușcă și nu dă drumul și care are o natură încăpățânată – asta în condițiile în care ai putea găsi imediat un câine cu o astfel de natură în rasa de buldogi. Nimeni care-și are toate mințile-n cap, nu ar spune că „toți câinii sunt egali" sau că „toate păsările sunt egale."

Numai evreii și liberalii i-au învățat pe majoritatea oamenilor că e „bigotism" și „urâtor" să te apuci să cercetezi caracteristicile specifice fiecărei rase de oameni.

Această nebunie totală se poate dovedi a fi eroarea omului modern care-i va pune capac și care va face ca planeta să se învârtă din nou prin eter, tăcută și fără oameni, așa cum a făcut cândva, timp de milioane de ani.

Înscrierile ne arată că există doar o singură rasă de „oameni" care, conform istoriei, a produs „civilizație."

La fel cum câinele latră pentru că e câine, pisica miaună și un buldog se apucă strâns cu dinții, tot așa o singură rasă de „oameni," arienii albi, poartă în sine natura ce produce justiție, ordine și tehnologie pe care noi o numim „civilizație."

Ori și unde a mers, arianul alb a răspândit din sine însuși lucrurile pe care noi le numim „civilizație," la fel de natural precum un câine produce lătrături, iar pisicile mieunări.

Această carte nu e și nici nu poate fi o carte de antropologie. E gândită a fi o carte populară printre americanii de rând, și nu se poate aventura în domenii științifice complicate și dificile.

Totuși, dovada că arianul alb, în special cel de tip nordic, e autorul „civilizației," ca element specific rasei, e copleșitoare și trebuie să fie cunoscută de oamenii noștri dacă vor să supraviețuiască.

Oamenii noștri de asemenea trebuie să înțeleagă că inferioritatea negrilor a existat timp de sute de mii de ani. Toată lumea știe că există unii oameni care în mod natural sunt puturoși și indolenți, care preferă să se întindă ca limacșii la soare. Există alți oameni care consideră că o asemenea inutilitate și trândăvie totală e intolerabilă. Unii oamenii pur și simplu se simt bine doar atunci când meșteresc câte ceva. Oameni care devin neliniștiți și plictisiți dacă se „odihnesc" mai mult decât foarte puțin.

În fondul original al omenirii, unii indivizi erau leneși, iar alții energetici.

În mod natural puturoșii și comozii au rămas în regiunile cu climat mai cald – „Grădina Edenului" – unde te poți întinde oriunde fără a-ți fi prea frig și unde nucile de cocos îți cad la picioare drept hrană. Acești oameni au reprodus mai mulți indivizi leneși, asemenea lor. De-a lungul secolelor și de-a lungul miilor de ani, oamenii comozi au rămas în locurile de pe pământ unde e ușor să supraviețuiești, să te reproduci și să produci rase de oameni comozi și leneși.

De cealaltă parte, câțiva oameni timpurii energetici și viguroși au început să călătorească în stânga și dreapta și să migreze în lung și-n latul planetei. Unii dintre aceștia au ajuns în zonele înghețate și semi-arctice din Europa de Nord.

Pentru a putea supraviețui într-un climat atât de crunt, oamenii au avut nevoie de mai mult decât calitățile oamenilor comozi din tropicele cald.

Acei oameni care nu s-au pregătit pentru vremuri grele, care nu și-au strâns rezerve de hrană și care nu și-au construit adăposturi îndeajuns de puternice pentru a face față

vânturilor nordice, pur și simplu nu s-au reprodus și au murit în furtunile și viscolele iernii brutale.

Și mai important decât atât, oamenii egoiști nu puteau supraviețui în nordul friguros. În regiunile nordice, oamenii trebuiau să fie pregătiți să se ajute reciproc și să fie corecți unii cu ceilalți dacă doreau să supraviețuiască.

În regiunile cu climă caldă o persoană putea supraviețui și cu puțină pregătire pentru vremuri grele, dar și dacă era în mod egoist indiferent față de semenii săi. Își putea face adăpost din bețe și argilă. Rezervele sale de hrană îi era disponibile în mod instant. Nu avea nevoie de provizii. Nu avea nimic de suferit dacă nu s-a pregătit din timp pentru ziua de mâine. Avea puțină nevoie de ceilalți oameni.

Dar în regiunile nordice, egoismul era un lux pe care oamenii nu și-l puteau permite. Europenii nordici au fost nevoiți să-și dezvolte spiritul planificator și prevăzător pentru a putea supraviețui în asprimea mediului său înconjurător. A trebuit să învețe să construiască adăposturi consistente. A trebuit să-și dezvolte și să-și exerseze puteri mentale abstracte pentru a gândi în viitor, puteri care nu erau necesare în regiunile tropicale.

Un proces de selecție naturală a avut loc atunci când energeticii au părăsit climatele calde, din care provin oamenii, lăsându-i pe leneși în urma lor.

În nord, oamenii trebuiau să se gândească la viitor pentru a trăi.

Pe urmă, oamenii prevăzători și neegoiști din nord s-au reprodus pentru a odrăsli niște urmași care să fie chiar mai prevăzători, mai descurcăreți și mai altruiști decât ei înșiși, tot așa cum se poate reproduce calitățile agresive și tenace din buldogi, prin încrucișare selectivă.

De-a lungul sutelor de mii de ani, fiind forțați să se gândească la ziua de mâine, fiind forțați să-și ajute vecinii, nordicii au produs o rasă de oameni în care calitățile energiei, cugetării, inventivității și altruismului erau supreme.

(Ar trebui menționat aici că eschimoșii, care sunt o rasă de oameni ce nu prezintă aceste calități atât de mult, au ajuns în nord relativ recent după ce au fost mânați în pustiurile arctice de către alte popoare mai puternice decât ei, care i-au învins și i-au alungat din regiunile cu climă mai moderată din Asia. Pe de altă parte, dovezile geologice arată că europenii din regiunile nordice au populat acest climat rece timp de câteva sute de mii de ani.)

Așadar, climatul nordic a selectat o rasă de oameni care avea abilitatea de a gândi în avans; a gândi nu în termenii realității concrete din prezent, ci în ideile și conceptele intangibile ale furtunilor, a dificultăților și a condițiilor pe care vor trebui să le înfrunte în viitor.

Această formă de a gândi a fost o noutate pentru omenire.

Animalele și sălbaticii nu trebuie să formeze concepte abstracte, pentru că au de-a face exclusiv cu realitățile solide ale timpului prezent. Un animal – la fel ca un sălbatic stupid – nu are o concepție și nici nu-i pasă de „ziua de mâine" (afară de lucrurile pe care instinctul îi forțează să le facă într-o manieră mecanică, fără a înțelege despre ce e vorba). Dar supraviețuirea într-un climat rece și inospitalier îl forțează pe om să se gândească la „frig," „întuneric" și „zăpadă" chiar și atunci când afară e cald și însorit. De asemenea trebuie să-și suprime impulsurile agresive și egoiste și, în schimb, să se gândească la organizarea în grup și la sacrificiul sinelui pentru bunăstarea grupului. Această „gândire în avans" marchează începutul gândirii „obiective" și „științifice;" a gândirii care nu e direcționată exclusiv la progresul și la nevoile imediate ale individului, ci la relația dintre lucrurile și conceptele abstracte, cum sunt „frigul," „furtunile," „ziua de mâine," etc.

Iar nevoia pentru organizare socială și sacrificiu individual reprezintă începutul a ceea ce noi numim „Justiție" sau „Idealism" – sacrificarea dorințelor imediate și egoiste, pentru bunăstarea grupului; această renunțare la o mică parte din libertățile personale, pentru justiția și ordinea socială.

Nordicii excelează exact în aceste două puncte: adică în ceea ce ține de gândirea obiectivă, abstractă, „creativă," inventivă și abilă; și în ceea ce ține de domeniul justiției – „reguli" sociale mai înalte, care le permite oamenilor să trăiască într-un echilibru plăcut dintre ordine și libertate.

Negrul falimentează exact în aceste puncte vitale, deoarece rasa lui n-a avut aproape deloc nevoie de aceste calități, timp de milioane de ani. Negrului pur nu-i pasă aproape deloc de viitor; nu se poate gândi decât în termeni ce au de-a face cu bunăstarea imediată a sa și a celor dragi lui și a necesităților sale din timpul prezent.

Și, mai presus decât orice, concepția sa pentru sacrificiul bunăstării și a dorințelor sale imediate de dragul prosperității pe termen lung a grupului din care face parte, e aproape sau chiar complet inexistentă. E egoist. Nu e idealist. În plus, e și miop.

„Civilizația" albilor reprezintă sistemul organizat care a fost conceput în așa fel încât să facă supraviețuirea umană mai productivă dar și mai nobilă prin idealism, gândire științifică abstractă, organizare socială și justiție.

Justiția reprezintă mașinăria de grup care are ca scop oprirea bătăliilor nesfârșite care altfel ar fi fost date în mod individual de oameni pentru femei, mâncare, posesiuni, adăpost și plăcere. Grupul stabilește reguli prin care fiecare individ are șanse „echitabile" de a-și procura aceste lucruri, iar atunci când se ivesc conflicte, există o mașinărie, alta decât violența indivizilor, care să rezolve răfuiala. Grupul are de

asemenea penalități și o mașinărie prin care să trateze atacurile indivizilor la adresa întregului grup, iar acestea sunt „codurile penale.”

Nordicii au fost forțați să-și dezvolte aceste trăsături cu mult peste nivelul necesar locuitorilor zonelor tropicale, pentru că în nord supraviețuirea a fost crâncenă și oamenii au fost capabili să biruiască terorile înghețului numai printr-un idealism neegoist, printr-un spirit prevăzător și prin „justiție.”

Dar zonele tropice au reprodus o rasă de oameni neprevăzători, puturoși, nechibzuiți, cumpliți și animalici, care se gândesc numai la ziua de azi și care chiar nu pot înțelege „știința” noastră și conceptele noastre elevate cu privire la „justiție” sau la „idealismul” colectiv, de care ei n-au avut nevoie timp de atât de multe milioane de ani.

În schimb, viața grea din Europa de Nord a reprodus o rasă de oameni plini de vigoare, idealism, cu un sens delicat al justiției și, mai presus decât orice, cu abilitatea de a se gândi nu numai la ei înșiși, ci de a acționa idealistic pentru bunăstarea grupului în mod abstract, matematic, științific.

Între aceste extreme, se află toate gradele de dezvoltare.

Calitățile speciale ale rasei de oameni care e responsabilă de crearea „civilizației” – pentru Cultura Occidentală – sunt exact calitățile speciale produse de rasa de oameni din nordul european extrem: gândirea abstractă, obiectivă și științifică, idealismul altruist și simțul rafinat al justiției.

Prin urmare, nordicii sunt suverani în aceste calități speciale de caracter, care construiesc civilizația; aici sunt incluse mai ales vigoarea, idealismul și gândirea obiectivă și abstractă.

Pe lângă nordici îi avem pe alpini, mediteraneeni, adriatici și pe ceilalți membrii ai măreței Rase Albe.

Cei mai mulți dintre noi suntem un amestec dintre aceste grupuri de albi.

Toate aceste grupuri de albi sunt atât de superiori față de negrii animalici, încât albii – toți albii – formează o rasă separată și superioară.

Nu există nicio modalitate prin care să poți „ridica” nivelul de abilitate al rasei negre, la fel cum nu poți „crește” abilitatea de zbor a unui pinguin la cea a unui vultur, prin vreun fel de antrenament sau „ajutor social.”

Măreața noastră Rasă Albă, condusă de nordici, reprezintă cel mai prețios lucru de pe planetă pentru aceia care iubesc cea mai bună civilizație, idealism și justiție, indiferent de poziția pe care o ocupă pe scala rasială. Dacă lași ca moștenirea de sute și mii de ani

a Rasei Albe să fie înecată într-un potop de sânge mai negru, întregul idealism, justiție și cultură va pieri.

Aproape fiecare cultură occidentală superioară a apărut după ce populația nativă a fost cucerită de arieni albi care și-au impus legile, știința, religia și cultura lor asupra rasei inferioare de culoare, exact așa cum albii au făcut cu indienii din America.

Istoria ne arată că în fiecare caz în care arienii albi au făcut acest lucru – și, anume, când au impus civilizația asura unei rase de culoare, fără a o extermina, în cele din urmă rasa inferioară i-a cucerit pe albii cuceritori aflați în minoritate, prin potopul sângelui lor colorat.

Tablourile și înregistrările cele mai timpurii din civilizația egipteană arată că oamenii care au construit piramidele și minunile Egiptului, au fost ALBI mediteraneeni.

Cu toate că albii au luat cele mai dure măsuri pentru a preveni amestecarea sângelui negrilor cu sângele lor, întotdeauna au existat membrii desfrânați în această rasă care au fost dispuși să-și satisfacă impulsurile sexuale cu femeile negre, fără a se gândi la consecințe.

De-a lungul celor trei mii de ani de declin al Egiptului, primele corcituri maronii prăsite de albi nechibzuiți cu negrese nubiene, s-au înmulțit cu sutele, cu miile și, finalmente, cu sutele de mii, până când în cele din urmă au devenit un potop de corcituri care a copleșit ceea ce mai rămăsese din arienii albi și a înecat și eliminat complet rasa albă care a produs acea civilizație. Spre sfârșitul istoriei Egiptului, a existat chiar și un faraon de culoare.

Ritmul în care Egiptul a intrat în declin e strâns legat de ritmul în care rasa albă a fost distrusă în acea regiune; și asta nu pe aproape, ci cu EXACTITATE.

Astăzi, egiptenii iau poziție cu Africa negroidă din punct de vedere politic, social și rasial. Iar slăbiciunea și înapoierea lor nu are nimic de-a face cu lipsa oportunităților, ci e o chestiune rasială!

Dacă acesta ar fi fost un capriciu istoric neobișnuit, nu m-aș fi deranjat să-l redau în această carte.

Însă acesta NU e un eveniment ciudat și neobișnuit.

S-a petrecut din nou și din nou și din nou.

Se petrece întotdeauna.

A avut loc în Grecia, unde arienii albi au produs cea mai frumoasă civilizație pe care lumea a cunoscut-o vreodată – însuși modelul propriei noastre civilizații din ziua de azi.

Lucrările timpurii ale artiștilor din „Era de Aur" Pericle, din Grecia, arată că autorii „Erei de Aur" erau ei înșiși un popor „auriu," cu păr creț, auriu și blond, cu ochi albaștri și cu piele albă – adică Nordici.

Și aceștia au cucerit poporul asiatic colorat și inferior pe care l-au găsit în Grecia, după care, încetul cu încetul s-au apucat să se corcească cu africanii care au început să se adune în Grecia, până când Grecia din ziua de azi a ajuns să aibă doar o minoritate din rasa nordică originală. Iar ritmul în care Civilizația Grecească a intrat în declin, se suprapune exact cu ritmul în care sânge nordic a fost corcit cu cel al roiurilor de sclavi negrii.

Găsim aceeași sinucidere a rasei noastre în Roma, Spania, Portugalia, America Latină, Italia și Mexico – peste tot pe unde albii au încercat să trăiască în aceiași zonă geografică cu rasele inferioare. Calitățile nobile ale justiției, a legii și ordinii, a dreptății, a imparțialității științifice, a debarasării de superstițiile grosiere, împreună cu toate celelalte calități ale albilor nordici, reprezintă fundamentul bazic pe care e construită civilizația. Când celor ce dețin puterea într-o națiune le lipsește aceste calități, acea națiune rămâne sau devine înapoiată și, în cele din urmă, sălbatică.

IMPULSUL pentru dreptate, justiție, obiectivitate, cercetare științifică, prevedere, etc., sunt pe atât de inseparabile de arieni, în special de albii nordici, pe cât de inseparabil e lătratul de un câine, sau mieunatul de o pisică.

În fapt, chiar acest impuls pentru dreptate, acest simț al justiției și această obiectivitate supremă îl conduce pe occidental spre propria sa distrugere, prin „liberalism." Liberalul alb și sincer e o persoană care și-a suprimat instinctele naturale atât de mult, și și-a exaltat dragostea lui pentru „dreptate" până acolo încât ȘI-A PIERDUT PROPRIUL SIMȚ DE SUPRAVIEȚUIRE RASIALĂ.

Cel mai „comun numitor" din toate credințele irațională ale „liberalilor" e această supra-obiectivitate, această dedicare fanatică pentru ceea ce intelectelor lor li se PARE a fi „drept," (chiar dacă pe termen lung, „dreptatea" lor liberală dă naștere la cea mai mare nedreptate la adresa propriilor lor oameni – mai exact extincția rasei noastre; extincția singurei rase care a produs „liberalii" ce iubesc această dreptate).

„Nu e drept," spun liberalii, „ca unii studenți să fie stigmatizați drept 'eșecuri,' în timp ce alții sunt aplaudați pentru că sunt plini de succes. Cei care sunt stigmatizați drept 'eșecuri' sunt afectați din punct de vedere emoțional și, ca urmare, eșuează mai mult. Prin urmare, trebuie să eliminăm sistemul de clasificare din școli și universități. Trebuie să eliminăm competiția și să găsim modalități de a-i FACE pe toți studenții să aibă succes în mod egal."

„Nu e drept," se vaită liberalii, „ca un om să fie născut negroid (urât și stupid), fără a avea nicio vină în asta, în timp ce un altul să fie născut alb, frumos și inteligent. Prin urmare, e de datoria noastră să reparăm greșelile Naturii și să-l ÎMPINGEM e negroid spre un nivel 'drept' în relație cu albii." – și în felul acesta liberalii favorizează mixarea rasială.

„Nu e drept," spun liberalii, „ca un individ să fie milionar, în timp ce altul e falimentar sau sărac." Aceștia uită de necesitatea funcționării mecanismului de recompensă și pedeapsă care a fost stabilit de Natură, pentru a se asigura că creaturile sale se dedică și lucrează, așa că liberalii devin procomuniști și comuniști.

„Nu e drept," cântă liberalii, „ca SUA și Europa să aibă atât de mult, în timp ce națiunile „nedezvoltate" (colorate) precum Haiti, Africa, China, India și America de Sud să aibă atât de puțin," – așa că liberalii devin distribuitori internaționali care se asigură că toată lumea – inclusiv cei mai neproductivi și inutili pigmei – își primește partea „cuvenită" din ceea ce albii au produs prin vigoarea, creativitatea și truda lor.

„Nu e drept," intonează liberalii în mod pios, „să existe războaie în care oamenii să se ucidă între ei," – uitând că numai apelarea la forță îi împiedică pe UNII oameni să comită tâlhării și violuri; așa că liberalii nătângi devin pacifiști nătăfleți.

„Nu e drept," spun liberalii, „ca o națiune de elită să se bucure de atât de multe lucruri, în timp ce alte națiuni nu au nimic, sau că unele grupuri din interiorul unei națiuni să aibă mai multă putere decât alte grupuri." Așa că dragostea liberală pentru „dreptate" îi împinge la doctrina lor nebunească „omul și votul," și la „democrația" suicidală a Națiunilor Unite negre – fără a avea absolut nicio considerație pentru drepturile celor care au produs, de a controla lucrurile pe care le-au dobândit, în timp ce aceia care n-au produs nimic, să nu aibă nici un „drept" asupra roadelor muncii altora.

Vei găsi că fiecare dogmă a celor de aripă stânga și a liberalilor duhnește de această pasiune prostească de a fi „drept" față de incapabili, față de corciți, stupizi și ciudați, PE CHELTUIALA CELOR VIGUROȘI, CREATIVI, PUTERNICI, INTELIGENȚI ȘI CURAJOȘI.

Acest efort nebunesc de a inversa înțelepciunea Naturii prin adoptarea atitudinii „corecte" față de falimentari, târâturi și ciudați, e însăși esența a ceea ce nenorociții de liberali numesc „comunismul ideal." „Liberalismul" și „comunismul ideal" reprezintă o pasiune atât de demență pentru elementele INFERIOARE, încât victimele fanatice a acestei amăgiri liberale sunt gata să omoare în bătaie elementele SUPERIOARE, pentru simplul fapt că acestea din urmă sunt mai bune decât cele dintâi.

Această nebunie e specifică arienilor albi supra-obiectivi.

Evreii care propovăduiesc comunismul, la rândul lor nu practică această doctrină. Nu, pentru evrei comunismul nu e decât o ARMĂ prin care să prindă în capcană mințile și inimile neevreilor ridicoli, astfel încât să-i poată jefui și înrobi.

Iar în ceea ce privește rasele de negrii, printre acestea încă domnește brutalitatea, canibalismul și tirania. Printre acestea nu exista nici un pericol de a se găsi vreodată un număr semnificativ de canibali „liberali" veritabili.

Pe scurt, „liberalismul" și „comunismul ideal" pot fi îndreptate numai împotriva obiectivității, dreptății și iubirii pentru justiție a arienilor, făcând ca acestea să fie exagerate până în pragul nebuniei și suicidului.

Pentru a folosi o analogie potrivită, adepții veritabili a aripii stângi (neevreii), sunt asemenea grădinarilor care nu pot smulge buruiana pentru că „le pasă" de acea buruiană. Aceștia nu pot suporta să vadă „buruienile" umane smulse din grădinile productive ale societății. Emoțiile ocrotitoare pe care le au pentru buruieni în cele din urmă îi duce până în punctul în care devin PRO-buruiană și ANTI-GRĂDINĂ.

Numai arienii albi pot fi făcuți să dezvolte acest „pro-buruianism," acest liberalism supra-obiectiv care le face pe victime să-și tăgăduiască propriile lor interese și să lupte (în cele mai multe cazuri în mod eroic), pentru „drepturile" buruienilor și gunoaielor umane.

Restul umanității, fiind neatinsă de aceste abilități eminamente nordice de a gândi și simți într-un mod idealistic, neegoist și obiectiv, își duce traiul în stilul de modă veche al INSTINCTULUI, având înaintea ochilor doar orizontul propriei sale bunăstări.

Albii nu-și pot IMPUNE idealismul, ordinea și civilizația asupra popoarelor de rang inferior.

Ori de câte ori albii cuceresc o populație, ca în Haiti, după care pleacă, de asemenea ca în Haiti, populația nativă colorată revine imediat la mizeria, nedreptatea, stupiditatea și sălbăticia sa naturală, exact ca în Haiti.

CIVILIZAȚIA OCCIDENTALĂ E REZULTATUL NATURII RASEI ALBE. În lipsa albilor NU există civilizație occidentală, nici justiție occidentală, nici tehnologie occidentală, și nici știință sau cultură modernă.

Un câine latră pentru că e câine.

O pisică miaună pentru că e pisică.

Iar Rasa Albă a produs „civilizația" occidentală pentru că e Rasă Albă.

Când albii sunt scoși din ecuație, civilizația încetează să mai fie produsă și, în adevăr, decade în sălbăticie și degenerare.

EXACT ASTA SE ÎNTÂMPLĂ ACUM ÎN STATELE UNITE.

Până în anii 1900 această țară a fost aproape în totalitate nordică – formată din oameni din Anglia, Franța, Germania, Irlanda, Scandinavia, Polonia, etc., dintre care toți sunt descendenți din aceiași rasă nordică.

Cu toate că întotdeauna există elemente putrede, majoritatea acestor oameni au purtat în ei înșiși impulsurile bazice care creează și susțin judecătorii drepte și sisteme de poliție corecte, guvern legiuit, politicieni și oameni de stat sinceri, luptători curajoși și sacrificatori de sine, buni organizatori, oameni care iubesc adevărul de dragul adevărului, vitalitatea și voința de a lucra și produce, împreună cu toate celelalte calități care au făcut din America cea mai măreață și bogată țară din istorie.

În timp ce America, compusă fiind în principal din aceste elemente nordice, îi cucerea pe indienii colorați pe care i-a găsit aici ca nativi, și-a păzit cu gelozie țărmurile de invaziile altor rase. Timp de două secole politicile noastre de imigrație au exclus cu rigurozitate rasele colorate, în timp ce i-a favorizat pe albi.

Așa că, până prin anii 1850, am avut o populație omogenă, albă și relativ stabilă – cu excepția roiurilor de sclavi negrii (care erau ținuți în supunere strictă).

Apoi câțiva evrei împreună cu niște nebuni au dezlănțuit în mijlocul nostru primii germeni reali ai bolii rasiale care au zdrobit deja fiecare civilizație albă similară, din Egiptul Antic până în Brazilia. Ne-am permis să mușcăm momeala otrăvită a ideii liberale care îndrugă că rasele colorate nu sunt decât „albii cu piele închisă la culoare," care erau sălbatici pentru simplul fapt că nu au avut parte de „oportunități."

Harriet Beecher Stowe a scris romanul „Uncle Tom's Cabin" (Cabina unchiului Tom) – plină de cea mai insipidă și nudă propagandă în numele acestei idei de „egalitate a negrilor." (Prea puțini oameni cunosc faptul că publicațiile evreiești se laudă că dl. Stowe, soțul lui Harriet, nu a fost doar evreu, ci chiar un rabin – unul din lista nesfârșită de evrei care și-au schimbat numele.)

Prin urmare, milioane de albi nordici care în alte circumstanțe sunt inteligenți (dar care niciodată nu au văzut sau cunoscut nimic despre adevărații negrii), s-au înarmat și au măcelărit mai mult de un milion dintre cei mai buni dintre albii din America în numele acestor negrii, într-un „Război Civil" suicidal. Fiecare națiune care a încercat să trăiască în aceiași areal cu negrii (chiar și atunci când negrii au fost ținuți în sclavie totală), întotdeauna a ajuns să-și otrăvească și să-și corcească sângele și în cele din urmă să fie cucerită de sclavii săi inferiori.

După această vărsare de sânge din Statele Unite, negrii nu numai că au fost dezlănțuiți, ci au fost pus chiar deasupra albilor, pe post de guvernatori în regiunile sudice cucerite de ei.

Singura care a salvat sudul, a fost răscoala Ku Klux Klan (și a rasei noastre) împotriva acelei orori de negrăit.

Profitând de calitățile naturale ale negrilor – superstiția și stupiditatea – Klan-ul a început să iasă pe străzi noaptea înveliți în cearceafuri de pat. Negrii pe cu mințile lor simple i-au luat drept „fantome" pe membrii Klan-ului. Asta împreună cu violența și terorismul fățiș împotriva negrilor „snobi," a restaurat dominația, ordinea și civilizația albilor în sud. Iar când americanii de rând din nord au văzut și experimentat realitatea negrilor, s-au aliat imediat cu frații lor albi din sud – (care e și motivul pentru care Klan-ul a reușit să supraviețuiască și să izbutească).

Rasa noastră a mai deținut încă energia și unitatea necesară pentru a se putea reface în urma urgiei nebuniei rasiale din Războiul Civil. Chiar și cei mai înrăiți lideri liberali ai acelor zile s-au dat înapoi de la mixarea rasială reală, cum e cea la care putem asista în ziua de azi.

Președintele Lincoln nu a propovăduit niciodată nici egalitatea rasială și nici mixarea rasială. În adevăr, Lincoln a propovăduit exact opusul – (acesta e un alt exemplu a felului în care societatea noastră modernă și evreizată îi minte pe oameni). Aici sunt câteva dintre cele mai bune declarații ale lui Lincoln referitoare la negrii; spre exemplu:

> „Egalitatea negroizilor! Ce mai născocire!! Pentru câtă vreme, în numele Providenței care e îndeajuns de măreață pentru a susține acest Univers, vor continua ticăloșii să momească și proștii să înghită un demagogism atât de depravat ca acesta." (Din „Fragments: Notes for Speeches, September 1859, Vol. III," pagina 399)
>
> „Judecătorul Douglas ți-a spus că nu a reușit să obțină de la mine un răspuns referitor la poziția mea vis-a-vis de acordarea cetățeniei negrilor. Din câte știu, Judecătorul nu m-a întrebat acest lucru înainte. Nici nu va avea o altă ocazie de a pune din nou această întrebare, întrucât îi spun foarte răspicat că nu sunt în favoarea acordării cetățeniei negrilor. Acum, sunt de părere că, bazat pe Constituția Statelor Unite, oricare Stat are puterea de a-i acorda cetățenia unui negru dacă alege să facă acest lucru. Dacă Statul Illinois ar fi avut acea putere, m-aș opune punerii ei în aplicație. Asta e tot ceea ce am avut de spus despre acest lucru." (Speech at Springfield, Illinois, on June 26, 1857, Vol. II, paginile 405-09)
>
> „În răspunsul său, senatorul Douglas a remarcat că, în esență, el dintotdeauna a considerat că acest guvern a fost creat pentru albi și nicidecum pentru negrii. Și că tot veni vorba, și eu cred același lucru." (Speech at Peoria, Illinois on October 16, 1854, during first Lincoln-Douglas Debates, Vol. II, pagina 2S1)

„Privește la condiția noastră curentă – țara e angrenată în război! – albii noștri își taie beregata unii altora; iar acum ia în considerare lucrurile despre care știm că sunt adevărate.

Dar pentru rasa voastră prezentă în mijlocul nostru, nu poate exista război, cu toate că multor oameni aflați pe ambele fronturi nu le pasă de voi într-un fel sau altul… prin urmare, e mai bine pentru ambele părți, ca noi să fim despărțiți.

Voi și noi facem parte din rase diferite. Între noi există mai multe diferențe decât există între aproape oricare alte două rase. Nu voi discuta aici dacă acestea sunt corecte sau greșite, însă această diferență fizică reprezintă un mare dezavantaj pentru fiecare dintre noi, întrucât cred că rasa voastră suferă nespus prin faptul că viețuiește în mijlocul nostru, în timp ce rasa noastră suferă din cauza prezenței voastre aici. Într-un cuvânt, ambele tabere suferă. Dacă acest lucru e admis, atunci acesta aduce cel puțin un motiv pentru care noi ar trebui să fim separați." (Address on Colonization to a Deputation of Negroes in Washington, D.C. on August 14, 1862, Vol. V, pagina 371)

„Voi spune atunci că nu sunt și niciodată nu am fost în favoarea egalității sociale și politice dintre rasa albă și cea neagră – că nu sunt și niciodată nu am fost în favoarea de a face votanți sau jurați din negrii, nici de a-i califica pentru posturile de conducere, nici să se corcească cu albii și, pe lângă asta, voi mai spune că între rasa albă și cea neagră există o diferență fizică, lucru care, cred eu, le va interzice pentru totdeauna celor două rase să conviețuiască împreună în egalitate socială și politică. Și întrucât nu pot trăi împreună în felul acesta, cu toate că împart același teritoriu, între aceștia trebuie să existe poziția de superior și de inferior și, eu, la fel ca oricare altcineva, sunt în favoarea acordării rasei albe poziția superioară." (Fourth Debate with Stephen A. Douglas at Charleston, Illinois on September 18, 1958, vol. III, paginile 145-46)

Fiecare cuvânt din aceste pagini care i-a fost atribuit lui Abraham Lincoln poate fi găsit în sursa care probabil e cea mai completă sursă de documente Lincoln originale și, anume, The Collected Works of Abraham Lincoln, editată de Roy P. Basler și publicată în 1953 de Rutgers University Press în opt volume, plus un index.

De asemenea, Lincoln nu a fost primul care să propovăduiască separarea rasială.

Thomas Jefferson, care a scris cartea „All men are created equal" (Toți oamenii sunt creați egali) în Declarația de Independență, a scris și a gândit același lucru ca și Lincoln.

Ca exemplu despre felul vicios în care ne minte cultura noastră evreizată din ziua de azi, privește inscripția de pe placa memorială a lui Jefferson.

„Nimic nu e scris cu o mai mare certitudine în cartea sorții," a scris Jefferson, „decât că acești oameni (negrii) trebuie să fie liberi."

După aceste rânduri, inscripția de pe placa memorială se OPREȘTE – dând impresia că acesta e finalul a ceea ce Jefferson a scris și a ceea ce a vrut să transmită. Însă continuarea a ceea ce Jefferson a scris în acea frază răstoarnă această impresie falsă. Aici e continuarea frazei care a fost omisă de pe placa memorială:

„…și nu e cu nimic mai cert că cele două rase, la fel de libere, nu pot conviețui în același guvern." (Scrisoare trimisă lui George Washington pe 4 ianuarie 1786).

Prin eliminarea întregii cunoștințe despre moștenirea noastră rasială, toată cunoștința despre sursa civilizației, toată cunoștința despre natura inferioară și sălbatică a coloraților și toată cunoștința despre soarta universal împărtășită de toate popoarele care au uitat aceste lucruri, evreii, falsificatorii de hărți și egalitariștii au reușit să accelereze procesele istorice obișnuite de degenerare și colaps rasial.

Generația noastră modernă, care e muiată în televiziune evreiască, bombardată cu educație progresivă, care e mințită de ziarele, revistele și filmele evreiești, care e otrăvită cu „moralitatea" evreiască – sau, mai degrabă, cu o lipsă a acesteia – deposedată de orice casă, familie, credințe și idealuri reale și, în cele din urmă, condusă câinește de politicieni lingușitori dominați de evrei, care promulgă legi vicioase prin care forțează mixarea rasială cu baionetele, s-a scufundat până în punctul degenerării rasiale, punct care Romei i-a trebuit cinci secole pentru a-l atinge. Afară de cazul în care găsim vreo modalitate să-i facem pe albi să se cunoască din nou, să realizeze cine sunt, ce sunt, dar și lucrurile care ne sunt pricinuite de rasele străine ale evreilor și negrilor, va fi totul prea târziu!

Cei ce iubesc civilizația, justiția, cultura și libertatea occidentală trebuie să realizeze că aceste lucruri sunt produsele exclusive ale albilor, pe atât de mult pe cât lătratul e un produs exclusiv al câinelui.

In adevăr, super-obiectivitatea – dreptatea – albului e cea care-l face să-și dorească să le acorde ajutor raselor mai nefericite, și-l face să simtă o milă atât de copleșitoare pentru rasele inferioare încât mereu s-a distrus pe sine însuși încercând să le ajute. Nicio altă rasă nu cutreieră pământul încercând să-i ajute pe alții. Numai albul face așa ceva. Și în procesul încercării de a „ajuta," acesta de fapt distruge singurul lucru care face ca o astfel de justiție, noblețe, bunătate și cultură să fie posibilă în această lume dificilă și rece. Acesta distruge Rasa Albă.

Dacă Rasa Albă ajunge să fie distrusă, atunci sălbăticia, injustiția, cruzimea și superstiția celorlalte rase vor trage înapoi în junglă lumea după ele.

Acum America e ultimul bastion al Rasei Albe.

Germania a reprezentat acel ultim bastion însă evreii ne-au făcut să distrugem Germania și acum zace fără puterea de a-și duce la bun sfârșit rolul de „bastion împotriva Orientului."

Anglia a pierit în materie de vitalitate și agresivitate. Și-a dat pionierii colonizatori pe mâna canibalilor mau mau peste tot pe glob. Îi invită pe canibali pe mica sa insulă britanică, îi aruncă în închisoare pe aceia care obiectează și se folosește de tot în afară de forță împotriva Rhodesiei pentru a-i face pe albi să se supună sălbaticilor din junglă. Acum Anglia e atât de evreizată și slăbită încât, chiar dacă s-ar mai putea reînsufleți suficient de mult pentru a-i salva pe albii de acolo, ar fi nevoie de un secol pentru a-i restaura din nou vigoarea naturală. Anglia nu poate spera să conducă lupta pentru salvarea Rasei Albe, când ea însăși piere.

Franța, Italia, Grecia, etc., sunt prea slabe și evreizate pentru a-și mai dori măcar să fie reînsuflețite. N-are sens să catalogăm toate nefericirile celorlalte națiuni albe aflate sub bolșevismul evreiesc și sub propaganda liberală.

America e cea de pe urmă, e singura speranță pentru salvarea tuturor albilor și, prin urmare, a civilizației noastre. Numai în America încă mai există un fond suficient de mare de sânge arian pur, care deține finanțele și puterea necesară pentru a putea conduce reînsuflețirea rasei noastre.

Dacă în cele din urmă America cade în mod irecuperabil în mâinile evreilor și a negrilor, așa cum s-a întâmplat cu Anglia, Franța, Rusia și cu restul lumii occidentale, atunci pentru noi nu va mai exista nicio parcelă de pământ pe această planetă, în care să se mai poată strânge laolaltă chiar și o mână de albi și de unde să organizeze vreun fel de opoziție în fața scufundării finale a Rasei Albe în potopul de sânge colorat și inferior.

Chiar așa e!

America e ultimul câmp de luptă al Armaghedonului.

Trebuie să ajungem la mințile și inimile milioanelor și milioanelor de albi care încă mai sunt viguroși, care mai sunt curajoși și care mai sunt excelenți din punct de vedere rasial – trebuie să-i unim ca rasă – indiferent de religie, sentimente politice, geografie, economie sau orice altceva.

Trebuie să vadă că se află pe marginea prăpastiei, care e sfârșitul a milioane de ani de dezvoltare a măreței Rase Albe – in timp ce picioarele negrilor și a evreilor îi împing de la spate spre abis.

Trebuie să fie făcuți să vadă că nu există pe fața pământului o problemă mai vitală pentru ei decât RASA – cu toate că inamicul nu vrea să-i lase să vorbească despre asta!

Trebuie să înțeleagă că toate lucrurile pe care le iubim și pe care le prețuim și aproape toate lucrurile ce țin de cultură, civilizație, justiție, adevăr și nobilitate pe această planetă, sunt făurite de măreața Familie de Albi – din care fiecare dintre ei face parte.

Trebuie de asemenea să vadă că nu ne putem permite diviziunea meschină a măreței noastre Rase Albe, în partiții certărețe care să se urască între ele. Există diferențe minore între albi. Iar nordicii reprezintă idealul pentru care trebuie să ne luptăm. Însă diferențele dintre grupurile de albi sunt aproape invizibile când sunt puse în comparație cu vasta prăpastie dintre oricare alb și rasele colorate (mai ales cele din Africa). Polonezii și germanii, francezii și englezii, italienii și lituanienii, danezii și grecii, americanii și irlandezii, suedezii și spaniolii – toți suntem albi – rasa ultimă. Suntem frați. Suntem împresurați și aproape extinși. Nu îndrăznim să ne răfuim din cauza diferențele minore dintre noi și să uităm de cea mai mare și importantă diferență de pe pământ: diferența dintre noi și ei, dintre albi și negrii, dintre toți albii și roiurile de colorați care amenință să ne înghită și să ne distrugă întreaga rasă pentru totdeauna.

Culoarea pielii tale e uniforma în această ultimă bătălie pentru supraviețuirea Occidentului. E o chestiune de viață și de moarte aceea de a ne găsi energia, voința, înțelepciunea și diplomația prin care să ajungem la milioanele de „conservatori" care din punct de vedere spiritual se află de partea noastră, dar care încă sunt orbi cu privire la chestiunea de care depind toate celelalte lucruri: rasa.

Absolut fiecare Civilizație Albă dinaintea noastră a pierit în mizerie neagră pentru că albii nu și-au dat seama niciodată că toate celelalte probleme ce țin de economie, politică, teologie, cultură, etc., sunt o nimica toată în comparație cu problema fatală a RASEI!

Oamenii noștri sunt împresurați, descurajați și sfâșiați de certuri, fără a realiza măcar cine și ce anume suntem; sunt împinși în grabă pe o mie de alei oarbe, mânați de probleme nesemnificative din politică, economie, religie și cultură, fiind terifiați chiar și să menționeze problemele rasiale reale care ne distrug, până când dăm nas în nas cu o catastrofă nemaiauzită în întreaga istorie.

În trecut, orișicând albii au suferit dezastre – cum s-a întâmplat în India, Brazilia, etc. – întotdeauna au existat alte locuri pe glob în care Rasa Albă s-a putut înmulți, producând energie și semințe noi din care să poată răsări o Rasă Albă reînnoită.

În ziua de azi, evreii, bolșevicii și liberalii au avut succes în atacul lor mondial împotriva albilor. N-au lăsat nici un ascunziș, nici un loc de refugiu pentru rasa noastră, în care aceasta să supraviețuiască și să-și readune puterile. Pentru Organizația Națiunilor Unite (ONU), simpla menționare a acestor adevăruri reprezintă un act de genocid. Iar acum lucrează vicios la implementarea unei poliții globale pentru impunerea catastrofei rasiale în numele „fraternității" și a „egalității."

Un secol de propagandă evreiască, de spălare pe creier evreiască, de „egalitate" evreiască, un secol în care evreii au aţâţat „masele" de oameni împotriva elitei, un secol de dominaţie evreiască a rasei noastre prin aur şi de demascare evreiască a liderilor noştri a produs oroarea ultimă pe planetă: o rasă de albi care de-abia aşteaptă să se distrugă pe ea însăşi în numele „fraternităţii globale."

Natura înnăscută şi bazică a Rasei Albe e singura capabilă de a produce ceea ce noi numim Civilizaţie Occidentală şi care, de fapt, chiar a produs această Civilizaţia Occidentală şi e singura care poate asigura dăinuirea Civilizaţiei Occidentale.

Propaganda emoţionantă şi storcătoare de lacrimi despre fraternitate şi „dragoste," nu pot decât să ascundă acest adevăr. Însă toate sloganele şi propaganda lor nu îi pot schimba calitatea de adevăr.

De cealaltă parte, natura înnăscută şi bazică a raselor colorate, în special a rasei negre africane, e incapabilă să dezvolte, să utilizeze şi să susţină Civilizaţia Occidentală pentru că impulsul spre idealism, altruism, prevedere, gândire abstractă şi ştiinţifică şi organizarea culturală nu sunt prezente în negrii. De fapt, istoria a arătat că de fiecare dată când o rasă albă civilizatoare a adus în mijlocul ei sclavi de culoare, încetul cu încetul corcindu-se cu ei, civilizaţia albilor s-a prăbuşit exact cu rapiditatea cu care au devenit un popor mixat, corcit.

Dacă vrei să vezi o dovadă clasică şi ştiinţifică a daunelor care vin la pachet cu mixarea rasială, compară istoria Americii de Nord cu cea a Americii de Sud.

America de Sud e la fel sau chiar mai bogată în resurse naturale decât America de Nord.

America de Sud are un interval climatic la fel de larg sau chiar mai larg decât America de Nord.

America de Sud e mai mare decât America de Nord.

America de Sud a fost populată înaintea Americii de Nord şi a avut mai mult timp la dispoziţie pentru a creşte şi pentru a se dezvolta. De ce America de Sud nu se află cu mult înaintea Americii de Nord în ceea ce ţine de civilizaţie?

De ce oameni de pe întreaga planetă se zbat să intre în America de NORD, însă puţini încearcă să emigreze în America de SUD?

De ce e America de Nord e acum cel mai bogat continent de pe pământ, în timp ce America de Sud continuă să fie un continent „nedezvoltat," înapoiat şi flămând, pe care încă mai există vânători de capete şi care în principal e acoperit de junglă?

Nu poţi afirma că asta e din cauza „formei de guvernare" sau a „libertăţii," şi nici din cauza oricărui alt motiv ce ţine de economie, politică, teologie, sociologie, etc., pentru

că America de Sud a avut – și încă mai are – la dispoziție toate lucrurile de această natură care sunt prezente în America de Nord. Aproape toate constituțiile din America Latină sunt preluate direct, aproape cuvânt cu cuvânt, din Constituția SUA.

Însă cea mai mare parte din America de Sud rămâne săracă, haotică, înapoiată, murdară și „nedezvoltată" – așa cum le place liberalilor să le numească pe rasele colorate jalnice și sărace.

Singura diferență dintre America de Nord și cea de Sud constă în oameni – RASELE.

Populația Americi de Nord e formată de un număr covârșitor de ALBI – din care majoritatea sunt nordici.

Populația Americii de Sud e formată în principal de colorați – corcituri dintre indienii nativi colorați, sclavi negrii și spanioli ori portughezi.

Englezii, scandinavii, scoțienii, irlandezii, francezii și germanii care s-au așezat în America de Nord, nu au venit aici numai cu scopul de a jefui și exploata după care să se întoarcă în Europa, așa cum au făcut spaniolii și portughezii care au venit în America de Sud.

Nordicii (anglo-saxonii) care au venit în America de Nord, au venit cu intenția de a se stabili aici și prin urmare și-au adus femeile cu ei și au conviețuit ca familii. Albii nordici în principal a dat la o parte populația nativă colorată.

Spaniolii, care au venit doar ca jefuitori și exploatatori, au adus cu ei foarte puține dintre femeile lor, în schimb alăturându-se nativilor colorați. Firea bărbaților fiind așa cum este, Natura și-a urmat cursul.

În nord, bărbații au produs mai mulți bărbați albi, asemenea lor, pentru că s-au împreunat numai cu propriile lor femei.

În America de Sud, spaniolii și-au satisfăcut poftele cu femeile indiene native și, mai târziu, cu sclavele negre importate din Africa. Așa au produs un vast număr de corciți piperniciți, stupizi și maronii.

Aceea nu e „ură" sau „bigotism;" acela e un adevăr istoric. Și poți vedea rezultatele cu proprii tăi ochi, dacă vizitezi America de Sud.

În Brazilia și în cea mai mare parte din vastul continent al Americii Latine, te vei simți ca un fel de uriaș străin printre pigmeii colorați atunci când te plimbi pe străzile lor. Populația abundă cu ciudățenii umane maronii, cu ochii întunecați, piperniciți și letargici îmbrăcați în cârpe lăbărțate. Vei găsi ceea ce noi numim „civilizație" numai în acele locuri în care și-a făcut simțită prezența energia și capitalul de origine nordică, cum e în cazul marilor orașe. În toate locurile în care populația nativă și corcită e lăsată de capul ei, vei găsi mizerie, dezordine, cruzime, o lipsă incredibilă de standarde

morale sau de conduită, un haos politic, tirani, puturoșenie și același tip de semi-civilizație pe care o găsești în Africa, India și oriunde domnesc oamenii colorați.

Probabil că acestea sunt niște afirmații crude și brutale. Inima semenilor sensibili se răzvrătește la citirea lor. Însă supraviețuirea civilizației occidentale depinde de citirea și de imprimarea acestora în mințile oamenilor noștri.

Liberalii cu capul lor plin de tărâțe, evreii, comuniștii și vasta hoardă de americani spălați pe creier fac în America de Nord ceea ce spaniolii au făcut în America de Sud.

Și nu-ți poți permite să fii sentimental cu privire la acest subiect, pentru că după ce o greșeală rasială a fost deja făcută, nu mai există nicio modalitate prin care să o poți corecta.

Dacă le permiți idioților, falsificatorilor de hărți și naufragiatorilor de corăbii conștienți, să facă din nepoții tăi și din copiii nepoților tăi mici corcituri maronii și mizerabile, atunci la fel de bine vei transforma și măreața și minunata noastră civilizație nord americană ALBĂ, într-o junglă sud americană.

Cei dragi ție se vor îneca mai degrabă în sânge colorat, decât în toate oceanele lumii. Albii trebuie făcuți conștienți că toți împreună formează O FAMILIE, care e formată din ramuri diferite care poartă numele de baltici, nordici, anglo-saxoni, mediteraneeni, slavi, dinari, alpini, etc. Însă indiferent de ramura familială din care un alb face parte, acesta e in mod infinit mai apropiat de oricare dintre ceilalți frați și surori albe ale sale, decât de oricare dintre rasele colorate; și între ORICARE alb și negrul congolez – din care au luat naștere negrii din mijlocul nostru – există o prăpastie care nu poate fi astupată.

Nimic de pe planeta asta nu e la fel de prețioasă pentru noi – și care ar trebui să fie pe atât de prețioasă pentru întreaga lume – decât ereditatea „Rasei Albe Maestre" care, singură, poate produce și menține justiția, ordinea, cultura și civilizația albă.

Acești negrii ajutați de evrei, care complotează să distrugă acel prețios fond genetic al albilor, și „liberalii" care îi ajută în acest complot, sunt ucigași și exterminatori ai unei rase întregi – mai exact, a celei mai măreț rase care a umblat vreodată pe fața acestei planete.

COȘMAR

E nădușeală. Atmosfera nopții e apăsătoare și opresivă. Toate ferestrele sunt deschise. Se poate auzi o sirenă la câteva blocuri distanță, copiii strigând pe stradă și chiar și vocile bete din barul O'Malleys, în cearta lor obișnuită. Însă nicio adiere de vânt nu intră pe ferestre. Te lași pe spate în scaunul tău cu scârțâit de răchită, cu tricoul ud de transpirație. Până și ventilatorul ce oscilează înainte și înapoi nu face decât să accentueze căldura brutală și umiditatea aerului, atunci când vântul acestuia ajunge la tine pentru o clipă.

Pornești TV-ul și iei o dușcă de bere din doza rece.

Nu pare să fie decât o altă noapte toridă de august – însă e puțin diferită într-un anume fel. Poți simți asta.

E prezentă o atmosferă de tensiune, expectativă, prevestitoare.

Știrile au fost proaste. Însă acestea au fost așa încă din iunie de când au început revoltele. Te-ai obișnuit cu protestele în fiecare vară, începând din 1963. Acum, în 1971, se așteaptă ca verile să fie aproape perioade de război deschis între negrii și albi. Nici iernile nu mai reprezintă armistiții reale, așa cum obișnuiau să fie în anii '60.

Până și în lunile de iarnă există răbufneli ale războiului dintre negrii și albi. Însă autoritățile hărțuite au reușit cumva să restaureze o oarecare ordine. Ținându-i pe albi în afara zonelor cu negrii, acestea au continuat să funcționeze și să mențină anumite aparențe a unei vieți civilizate.

Însă anul acesta revoltele au fost aproape constante. TV-ul din fața ta tocmai ce a arătat imagini dramatice din alte orașe: lumina proiectoarelor străpungând orașul întunecat, iluminând fețele negrilor distorsionate de ură care se iau la bătaie cu poliția și cu trupele gărzii naționale, focurile de armă și clădirile aprinse în care cocktailurile Molotov au incendiat blocuri întregi.

Cu toate acestea în orașul tău a fost liniște timp de aproape două săptămâni. Polițiștii și soldații au aplanat ultima revoltă a negrilor înainte ca aceasta să se extindă în afara zonei negrilor cu mai mult de câteva blocuri.

Prezentatorul de știri relatează că a fost interceptată o altă barcă plină de sabotori negrii proaspăt antrenați în Cuba pentru lupte de guerila și după un schimb de focuri în Caraibe, aceasta a fost împiedicată să debarce în Florida.

Te-ai săturat de toate acestea! Te-ai săturat până dincolo de aceste necazuri eterne cu aceste gloate de negrii, și de agitatori comuniști care aduc infernul cu ei, violând, ucigând, răvășind și incendiind, jefuind și amenințând orașe întregi.

Stingi televizorul.

Îți fixezi privirea pe tavan în întunericul ce se accentuează și te întrebi unde se vor sfârși toate acestea și în ce fel. Aerul fierbinte și apăsător de august e încărcat cu sunetele claxoanelor mașinilor, cu strigătelor copiilor, cu urletele vecinilor, în timp ce undeva în apropiere cineva exersează la pian. Mai iei câteva guri de berea care devine din ce în ce mai caldă cu cât te apropii de fundul dozei. Vrei să ți-i scoți din minte pe negrii naibii. Aprinzi lumina pentru a citi broșura Western pe care ai cumpărat-o pe drum spre casă.

Apoi o auzi.

La început crezi că e vreun fel de gloată care face gălăgie la meciul de fotbal. Se aude un număr nespus de mare de oameni care țipă în depărtare. Însă oarecum e diferit de gălăgia creată de o mulțime care privește vreun sport. Această gloată clocotitoare produce un sunet vicios și mortal. Te ridici de pe scaunul scârțâitor și te duci la fereastră. În partea de est, peste siluetele negre ale clădirilor de cărămidă, observi incandescența obișnuită. Foc!

Așa deci, a început din nou!

De ce nu-i omoară pe toți acești negrii, odată pentru totdeauna, și să se pună capăt acestei situații nebune? La naiba! De data asta nu te vei uita. Închizi fereastra, te întorci înapoi și reaprinzi televizorul. Poate că dacă te vei uita al un film sau la un spectacol de comedie, îți vei putea scoate din minte eterna problemă negroidă.

Cu geamul închis, pentru un moment se pare că ai evadat din infernul negroid blestemat.

Cu televizorul pornit, nu poți auzi nici gloata și nici ocazionalele schimburi de focuri.

Îți iei o altă bere rece și încerci să te relaxezi în fața luminii televizorului. Chiar când ai început să devii interesat într-un film vestic, televizorul se stinge. Te ridici și începi să miști cablurile. Uneori repornește în felul acesta. Apoi observi că și ventilatorul e oprit. Sigur a căzut siguranța. Așa că mergi în bucătărie și verifici panoul electric cu o lanternă.

Nu a căzut nicio siguranță.

Atunci începi să observi că toate luminile sunt stinse, chiar și cele de pe stradă care de regulă strălucesc prin fereastra de la bucătărie. E beznă totală! Nu ești obișnuit cu un întuneric atât de complet, cu o asemenea absență a oricărui fel de strălucire sau reflecție de lumină. Îți dă o senzație stranie.

Îți scoți capul pe fereastra de la bucătărie. Afară e prezent ceva nou, ceva diabolic. Nu știi ce e, însă îți apucă inima cu degete de gheață.

E liniște în cartierul tău. Copiii nu mai fac gălăgie, nimeni nu mai practică la pian și la O'Malley's nu mai e zarvă – nimic – doar liniște. O liniște moartă, goală și apăsătoare. Liniștea conferă impact sunetelor îndepărtate ale gloatei aflate jos în parcul central. În bezna silențioasă prin care nu poți întrezări nimic, gălăgia produsă de gloata negroidă în depărtare e amplificată și accentuată până rămâi cu impresia că aceștia se îndreaptă spre tine.

În întunericul din afara ferestrei tale îl auzi pe Jack Morgan care bea bere pe treptele din fața casei, strigând la nevasta sa aflată la etaj: „Nu-ți fă griji, dragă, e doar o pană de curent. O să o repare în scurtă vreme. Ține-ți tricoul pe tine."

Un copil începe să plângă – apoi un altul. Afară e prezent un zumzet agitat dar discret, produs de vecinii care încearcă să se adapteze la întunericul beznă.

Toată lumea ascultă gălăgia produsă de gloata de negrii în oraș, însă se reasigură unul pe celălalt că autoritățile îi vor pune la pământ pe rebeli, așa cum au făcut întotdeauna.

Apoi o auzi pe doamna Johnson cerând puțină apă unui vecin. „Ceva e în neregulă la mine," strigă doamna Johnson, „nu vine nici un pic de apă și nu pot pregăti sticla bebelușului."

Apoi îi auzi pe majoritatea vecinilor strigând toți deodată, că nici la ei nu vine apă. Realizezi că ceva trebuie să fie complet în neregulă și pui mâna pe telefon pentru a suna la poliție. Cel puțin poți reclama că apa e oprită în cartier.

Telefonul e fără ton!

Aducându-ți aminte de radioul tău cu tranzistori, îi dai drumul.

„…cerem populației să rămână calmă, până când Garda Națională reușește să restabilească ordinea. Rămâneți în case și nu vă panicați. Nu e nimic diferit în situația de față AU, DUMNEZEULE, Ah --- aaaa."

Prin difuzorul mic al radioului se aude gâlgâitul inconfundabil al unui om care se zbate după o ultimă gură de aer. Chiar înainte ca difuzarea să se încheie, auzi „Cum ți-a plăcut asta, albule mu*st?"

Te apleci în afara ferestrei. „Ați auzit asta?" le strigi vecinilor. „Ce să auzim?" răspund o duzină de voci.

„Am dat drumul radioului de buzunar și am auzit ce părea a fi un prezentator care a fost omorât chiar în timpul difuzării. Apoi s-a întrerupt!"

Cineva îți strigă înapoi, „Încearcă un alt post de radio!"

„Am încercat deja," răspunde altcineva. „Niciunul nu merge."

Le strigi înapoi: „Eu pun mâna pe arme."

„Mai bine ai grijă," îți răspunde un vecin, „cunoști noile legi despre arme!"

„La naiba cu noile legi," îi răcnești. „Dacă negrii ăia nemernici vin să-și facă de cap aici, or să sfârșească împușcați. Nu-mi pasă dacă mă vor arunca în pușcărie pentru asta. Nu-i voi lăsa pe negrii ăștia împuțiți să împuște și să incendieze blocul acesta, și să ne rănească femeile!"

Însă înainte să apuci să pui mâna pe armele tale ascunse și să le ieși în cale, aceștia au sosit deja!

O mașină vine scârțâind din spatele blocului, aruncând cocktailuri Molotov și trăgând cu arme automate! În strălucirea bombelor de gazolină în flăcări, le vezi ochii albi de pe fețele negre. Însă chiar dacă nu i-ai fi putut vedea, ai fi știut că sunt ei după limba lor împuțită!

Ca de obicei aceștia sunt beți și urlă înjurături tipice pentru negrii, la adresa tuturor albilor – fie ei liberali, bogați, săraci, de aripă dreapta, Klan… orice tip de albi.

Pe când mașina plină cu teroriști negrii dispare, continuând să tragă, poți auzi urletele celor ce-și dau ultima suflare de viață, dar și expresiile pline de oroare ale oamenilor ale căror persoane dragi au fost împușcate mortal.

Pui mâna pe arma corpului marin M1 și pe pistolul de 38mm și cobori scările în întuneric, sărind peste trei și chiar patru trepte dintr-o mișcare.

Afară, în lumina scânteietoare a incendiilor, înconjurat de bocetele și rugăciunile vecinilor tăi, găsești un grup de bărbați care au destul de multă experiență militară pentru a nu se panica. Își au armele pregătite și încearcă să se decidă cu privire la ceea ce vor face.

Le sugerezi că cineva ar trebui trimis la stația de poliție din Grand. Toată lumea cade de acord. Un puști cu două pistoale se oferă ca voluntar. Dispare în întuneric. Tu nu știi că polițiștii sunt toți morți.

Chiar când decideați unde să fie repartizat fiecare dintre voi, dinspre suburbii apare o altă mașină plină cu bastarzi, împușcând. Apuci arma, îndepărtezi siguranța de la bătrâna M1 și te umpli de satisfacție când pușca bătrână trage înspre teroriștii negrii. Îl poți auzi pe unul dintre nemernici urlând după ce a fost împușcat! Asta îți aduce aminte de război! Apoi îți amintești – aici e acasă! Aici locuiește nevasta și copiii tăi.

Și asta aduce după sine un gând nou și oribil!

Nevasta și copiii tăi sunt în vizită în cealaltă parte a orașului. Ce s-o fi petrecând acolo?

Ți se oprește inima pentru un moment. Însă apoi furia începe să pună stăpânire pe tine. Atâta le trebuie să se fi atins de Janie și de copilași!

Începi să-ți reconsideri poziția.

Fără lumină, fără apă, fără telefon, fără radio – cu doar câteva arme și cu și mai puține persoane care știu cum să le folosească și care au și curajul de a le folosi. Fără organizare și cu foarte puțină muniție!

În timp ce te gândești la toate acestea, într-o fereastră de doar câteva minute de la primul atac, apar alte trei mașini! Tragi cu M1 a ta. Ai mai împușcat unul! Dar restul bărbaților trag în gol, irosind puțina muniție pe care o aveți la dispoziție!

Le strigi să înceteze focul! E prea târziu. Toți au rămas fără rezerve.

Bocetele, plânsetele și rugăciunile oamenilor care au fost răniți i-au demoralizat pe aproape toți ceilalți. În mod surprinzător, o mulțime de femei par mult mai robuste decât bărbații, și fac tot ce le stă în putință, utilizând bandaje din fustele și cămășile rupte și oferind atâta confort pe cât pot, prin vorbe bune. Mulți dintre bărbați, mai ales cei din generația „jaz" mai tânără, cu părul lung și cu umerii aplecați, se comportă ca niște adolescente, urlând și țipând, implorând ca cineva să-i „ajute." Auzi acolo, să-i „ajuți!" Ți-ar place să-i ajuți, cu un șut zdravăn în fund.

Acum nu mai e beznă. Întregul cartier e în flăcări.

Incendiile provocate de gazolina aprinsă, ard vicioase. Nu există nimic care să le stingă. Nu a sosit nici un departament al pompierilor – și nici măcar vreun strop de apă.

Noaptea era deja opresiv de toridă. Acum, cu multe dintre case cuprinse în flăcări infernale, căldura face să ți se zgribulească pielea pe tine.

Mulți se îndreaptă deja spre o zonă virană, încercând să scape de flăcările mistuitoare. Îl auzi pe un bărbat și pe nevasta tânără a acestuia strigând unul la celălalt, la câteva case distanță. Ea încearcă să fugă înapoi în casă pentru a recupera ceva înainte ca aceasta să se facă scrum. El o ține în timp ce ea se zbate și țipă. Copiii lor se ghemuiesc în jurul ei, plângând.

Aceasta nu va mai apuca niciodată să se întoarcă înapoi în casă.

O mașină plină cu negrii o văd în cămașă de noapte în timp ce conduc pe lângă ea. Îl împușcă pe soțul și pe copiii ei. O apucă și o târăsc în mașină, râzând nebunește și lăudându-se unul altuia cu lucrurile pe care i le vor face, în timp ce ea urlă după ajutor. Iar tu nu poți face absolut nimic cu armele goale.

În câteva minute, în cartier se ivesc alte două mașini pline cu bandiți negrii. Însă aceștia nu împușcă la fel ca ceilalți.

Aceștia se dau jos pentru a jefui – și viola!

Cei mai mulți dintre bărbații din jurul tău au fugit de mult să se ascundă, cuprinși de teroare. Iar tu poți face foarte puțin de unul singur.

De sub un tufiș situat pe peluza unui vecin, umbrit de lumina și căldura sufocantă, îi vezi pe sălbaticii negrii punând mâna pe tot ceea ce vor: radiouri, televizoare – și femei! Dumnezeule, niciodată n-ai fi crezut că ai să asiști la o astfel de priveliște!

Ai citit că astfel de lucruri se întâmplă în îndepărtata Congo și în alte locuri, însă întotdeauna ai crezut că n-ai să vezi așa ceva aici.

Acum ești forțat să privești, neajutorat, în timp ce șase dintre animalele negre rup hainele de pe adolescenta O'Malley și o violează, unul după altul – după ce i-au omorât mama, tatăl și frații. La început aceasta zbiară și se zbate plină de disperare. Însă după ce două sau trei dintre fiarele negre desfrânate au bătut-o și și-au făcut treaba, aceasta e întinsă la pământ, scâncind. Apoi încetează să mai scâncească.

Oroarea continuă întreaga noapte. Casele ard până devin ruine negre. Și continuă să ardă.

Mașinile pline de negrii conduc după plac prin cartier jefuind, ucigându-i pe cei răniți doar de plăcere – și violând!

Ești neajutorat! Bătut

În sfârșit, în jurul orei 3 dimineața, lucrurile încetinesc puțin. Te târăști afară și le strigi supraviețuitorilor. „Unde naiba e Garda Națională?" Continuați să vă repetați unii altora, zăpăciți și ca niște proști: „Unde naiba e blestemata Gardă Națională?"

Ești singurul care are suficient de multă experiență și abilități de conducere pentru a încerca să faci ceva. Sugerezi să-i adunați pe răniți și pe neajutorați și să încercați să-i adăpostiți la un loc în spatele unei stive de pietre și cărămizi vechi din zona virană. Răniții plâng, literalmente, după apă. Dar nu există apă nicăieri. Deocamdată nimeni nu se gândește la mâncare. Astfel de gânduri vor veni mai târziu. Însă pentru moment, toată lumea încearcă să supraviețuiască. Și în mod constant poți auzi vuietul gloatei uriașe de negrii aflate în mijlocul orașului, uneori îndepărtându-se, alteori apropiindu-se!

Ceilalți cad de acord să încerce să-i ducă e cei răniți în spatele stivei de cărămizi. Dar înainte să apucați să terminați această sarcină, auzi un nou zgomot – zornăitul tipului de motor pe care ți-l amintești din timpul războiului: TANCURI!

Garda! În sfârșit!

„E Garda Națională!" le strigi celorlalți. „Aud tancurile!" Toată lumea se oprește pentru a asculta. O încurajare slabă se propagă printre ei atunci când toți aud tancurile.

Și tocmai la țanc, pentru că gloata de negrii se află în blocuri! Își poți imagina cum ar arăta situația dacă roiul de negrii africani însetați de sânge ar veni aici pentru a-i termina pe supraviețuitori! Acum tancurile finalmente se implică pentru a restaura ordinea!

Pentru prima dată simți că vei supraviețui. Și iei hotărârea de a nu mai fi prins niciodată în felul acesta, niciodată să nu mai fi atât de dezorganizat și atât de slab înarmat! Dacă bastarzii încearcă să mai facă asta vreodată, ești decis să fii pregătit, indiferent că există sau nu legi care să reguleze uzul de arme!

Sunetul tancurilor se apropie din ce în ce mai mult. Acum le poți vedea! Slavă cerului!

Monștrii de fier zornăie de-a lungul străzilor, curățându-le, iar trupele de infanterie înaintează în spatele lor complet echipați de luptă!

Doamne, ce priveliște frumoasă, adorabilă și splendidă!

Nimic nu a arătat vreodată atât de minunat! Încet, plini de uimire, cei capabili de a umbla se ivesc din spatele stivei de cărămizi.

Tancurile și infanteria descoperă un roi de negrii ce se ascunde pe un șantier de construcții. Infanteria înaintează pentru a-i înconjura. Tancurile se opresc..

Dar ce e asta? Ce naiba!

Ce fac tancurile acum?

Se întorc! Nu așteaptă ca infanteria să-i lichideze pe teroriștii negrii de pe șantierul de construcții – ci fac calea întoarsă. Dumnezeule! Nu știu oare că acolo mai sunt sute de albi neajutorați?

Însă acestea nu doar că să se „întorc!"

Tancurile și-au rabatat armele împotriva propriei infanterii! Ce naiba! Și în timp ce tu încă mai ești năucit, tancurile își pornesc mitralierele împotriva membrilor infanteriei și-i seceră cu sutele!

Apoi ușa tancului se deschide – și imediat înțelegi ce s-a întâmplat.

Din tanc iasă un cap mare și negru, rânjind!

Acum s-a așternut liniștea printre bărbații, femeile și copiii aflați în spatele cărămizilor. Sunt prea buimăciți și pentru a înjura. Nici nu e nevoie de explicații.

Aceștia realizează acum ce s-a întâmplat.

Marea majoritate a negrilor din forțele armate și din Garda Națională s-au alăturat rebelilor negrii.

Acum mărețele arme tehnice ale Statelor Unite sunt în mâinile sălbaticilor negrii, care se află la doar câteva generații distanță de viața animalică din junglă. Rachete, tancuri și bombe nucleare – tot ceea ce albii au creat pentru a se proteja, într-un act de stupiditate și trădare au fost date pe mâinile inamicului însuși, în numele „fraternității" și a „egalității!"

Îți folosești ultima rezervă de voință și energie pentru a conduce mica ta bandă de vecini supraviețuitori într-o pivniță abandonată situată sub cărămizi și dărâmături.

Acum sunteți singuri împotriva unei lumi înnebunite.

Fără apă, mâncare, muniție, fără vreun mediu de comunicare sau medicamente! Nimic!

Însă tu nu te vei da bătut; încă nu.

Poate asta e doar o chestiune locală. Poate Armata sau Marina sau cineva va reuși să preia controlul acestei revolte a junglei.

Dacă vei putea rezista, poate că va sosi ajutor.

Dar tancurile sunt acum urmate de roiuri de negrii ieșite din oraș, îmbătați cu whisky și sânge – comportându-se exact așa cum s-au comportat și strămoșii lor în junglele africane din timpuri imemorabile, cuprinși de ferocitate și însetare animalică de sânge! Fiecare soldat și membru a Gărzii Naționale de rasă albă din regiune e fie mort sau mutilat, luat prins surprindere de proprii lor „camarazi" negrii! Zorii zilei sunt fierbinți și mai oribili decât noaptea, umpluți cu fum și flăcări, cu o duzină de răniți ce zac peste tot la pământ gemând, blocați printre pietre și cărămizi. Strigătele după apă, venite în special de la copii, sunt nesfârșite și sfâșietoare.

Dar nicăieri nu se găsește apă.

Nu poți face nimic.

În jurul orei 8, lucrurile au devenit destul de tăcute în cartier. Singurul zgomot care poate fi auzit e trosnitul focului arid de peste tot din jurul tău.

Apoi auzi un bocet din stradă.

Arunci o privire afară și-l vezi pe unul dintre negrii pe care l-ai împușcat azi-noapte, târându-se, gemând și plângând după ajutor.

Nu îndrăznești să te miști.

Însă dintr-o dată, una dintre cele mai brave dintre femei, femeie care i-a consolat, bandajat și ajutat pe răniții și muribunzii de aseară, țâșnește afară din adăpost și fuge la negrul rănit de pe stradă.

Privești plin de oroare în timp ce aceasta înfige un cuțit mare de bucătărie, din nou și din nou în trupul negru tremurător!

O recunoști, e doamna Moody – liberala! A contribuit cu sute de dolari pentru negrii, ia ajutat fără încetare, a mărșăluit cu ei la proteste, a stat împreună cu ei și a mers chiar și până în Mississippi pentru a-i înregistra ca votanți. Acum o privești cum în cele din urmă își revendică înțelepciunea animalică cu care Natura a înzestrat-o cu scopul de a-i proteja pe cei dragi ei! Soțul și copiii ei au fost uciși noaptea trecută. Doamna Moody nu mai e o „liberală." Aceasta e acum o membră a măreței Rase Albe – o luptătoare! Dar e prea târziu.

La ora 10 vezi mai mulți negrii ce cutreieră cartierul, culegând bunuri dintre ruine, lovind morții cu picioarele, jupuind hainele de pe femei și râzând nebunește în fața atrocităților lor de negrăit – exact așa cum au făcut și frații lor Mau Mau din Africa!

Reușești să supraviețuiești și să ții laolaltă micul grup pe durata întregii zile.

Însă câțiva mor, iar setea devine de nesuportat pentru fiecare dintre voi.

În jurul orei 19, când seara de vară încă mai e fierbinte în bătaia razelor de soare, trebuie să privești cum o fetiță moare în brațele mamei sale. Aceasta continuă să plângă după „mami," în timp ce mama ei îi fredona în continuu „Mami e aici, dragă mică, chiar aici! Sunt aici!" plângând încet, legănându-i căpușorul cu părul creț înainte și înapoi, înainte și înapoi, până când căpușorul copilei se înclină în lateral fără suflare.

Ochii ți se umple de lacrimi, iar inima de furie împotriva idioților și a șobolanilor din politică care au condus aici cea mai măreață națiune de pe fața pământului – și toate acestea în numele „fraternității" și a „progresului." Progres! Pe la ora 20 auzi în depărtare o mașină cu portavoce. Conduce încoace și încolo vreme lungă, dar nu poți înțelege ce spune.

Apoi intră în vecinătatea ta și începi să înțelegi ce se strigă prin difuzoare:

„Acesta este noul guvern socialist democrat al poporului american. Am îndepărtat de la putere vechiul guvern rasist al SUA. Ambasadorul ONU, Alfred Goldberg, a recunoscut deja ca legitimă noua Democrație a Poporului.

Forțele armate ale Gărzii Naționale sunt în mâinile noastre. Trupele chineze ale ONU aterizează deja în toate aeroporturile pentru a asista armata eliberatoare și iubitoare de libertate a poporului, în misiunea ei de restaurare a ordinii. E inutil să opuneți rezistență. Fără acordul nostru nimic nu se pune în mișcare în întreaga națiune. Vi se

ordină să ieșiți din ascunzători și să raportați la cel mai apropiat punct de înregistrare, pentru a fi transportați în locurile pentru refugiați deja pregătite, unde veți primi hrană după care veți fi puși la muncă. Toți cei care nu s-au înregistrat până la ora 21 din această seară, vor fi împușcați… acesta este noul Guvern socialist democrat al poporului american. Forțele armate ale Gărzii Naționale sunt în…" – mașina s-a îndepărtat prea mult de vecinătate, repetând mesajul damnării națiunii noastre, din nou și din nou.

Vederea îți devine tulbure din cauza lacrimilor; privești cum majoritatea celor prezenți iasă împiedicându-se din ascunziș și încep să hoinărească în împrejurimi, căutând „punctul de înregistrare." Tu ai găsit un glonț pentru pistol.

Îl îndrepți spre cap… când observi o tânără frumușică ce se uita la tine cu o rugăciune silențioasă în privire. Îi înmânezi pistolul și ieși anevoios din pivniță, înainte de a auzi împușcătura.

****

Ceea ce am scris mai sus nu e un vis isteric a vreunui alarmist.

Exact astfel de lucruri sunt plănuite în detaliu de către inamic – și au fost puse în aplicare în fiecare țară în negrii s-au răsculat împotriva albilor care au construit țara respectivă, cum s-a întâmplat în Angola portugheză, în Congo, Kenia, etc.

În America au început deja – așa cum începe o boală mortală, mai întâi cu o erupție minoră, urmată de inflamație care crește până când în cele din urmă se ajunge la febră violentă care pune victima între patru scânduri.

Mincinoșii și falsificatorii de hărți au făcut tot ce le-a stat în putință ca să camufleze adevărata natură a răscoalelor ce se răspândesc peste tot prin America, pentru a putea pretinde că acestea sunt rezultatul frustrării care poate fi tămăduită numai dacă „îmbunătățim" situația negrilor.

Permiteți-mi mai întâi să scot în evidență faptul că numărul și gradul de răutate a revoltelor sunt direct proporționale cu gradul de ajutor social și libertate cu care negrii au fost copleșiți. În Mississippi nu au existat răscoale de tipul Watts, pentru că în acest stat există o atitudine mai realistă cu privire la negrii și prin urmare se exercită mai mult control. Numai în marile orașe din nord și vest aceștia au pus la cale cele mai înspăimântătoare răscoale, cu toate că politicienii din nord sunt în genunchi pupând tălpile negrilor aroganți. Însă negrii au pretenții din ce în ce mai mari și nu vor fi satisfăcuți niciodată, cu excepția cazului în care culminează prădând orașul și masacrându-i pe albi, așa cum frații lor au făcut deja în Kenia și în Congo.

Mincinoșii și falsificatorii de hărți nu dezvăluie niciodată poporului american ce se află în spatele acestor revolte, continuând să repete că acestea sunt „spontane” și că sunt rezultatul sutelor de ani de opresiune. Aceste minciuni au avut suficient de mult succes pentru a-i determina pe majoritatea americanilor să creadă că revoltele erup pur și simplu în nopțile toride de vară pentru că bieții și opresații negrii nu mai suportă „frustrarea.” Mai întâi de toate, evident că e la fel de cald și de frustrant și pentru milioanele de albi amărâți, însă aceștia nu se repedă în stradă cu bombe și arme pentru a se revolta și jefui.

Pentru a vedea cât de falsă și periculoasă e această minciună cu revoltele „spontane,” trebuie să cunoști fundalul acestora: și, anume, decadele în care comuniștii au planificat și s-au organizat în mod răbdător pentru a le produce.

Deja am prezentat cazul lui Israel Cohen din 1912, caz care a fost însemnat în Arhiva Congresională, din care reiese că negrii reprezintă arma principală prin care comuniștii plănuiesc să preieie controlul în SUA. (Vezi Capitolul IX)

Eugene Dennis, secretarul național al Partidului Comunist din Statele Unite, a conceput planul în detaliu, înaintea celui de-al Doilea Război Mondial. Mai jos e un citat din cartea scrisă de Dennis „A Soviet America” (O Americă sovietică), citat care a fost preluat de Kenneth Goff, un ex-comunist și asociat al lui Dennis, în cartea s-a „Confessions of Satlin’s Agent” (Confesiuni ale agentului lui Stalin)

> „La acea oră se așteaptă să aibă loc revolte în fiecare oraș de orice mărime. Liderii acestor gloate trebuie aleși și antrenați cu grijă dinainte. Tulburările trebuie să fie de o asemenea proporție încât să fie necesară mobilizarea în aceste zone a unui mare număr de forțe de ordine. În timp ce autoritățile încercă să aplaneze aceste revolte, bande de comuniști trebuie să preia controlul asupra stațiilor lor radio și TV și a centralelor telefonice. Alte trupe de comuniști trebuie să preia controlul asupra rezervelor de apă și să le deconecteze, și să procedeze la fel cu rețeaua electrică și cea de gaz. Casele vor fi lăsate fără apă și combustibil, și fără lumină și legătură telefonică. Oamenilor le va fi imposibil să comunice cu prietenii și cu rudele lor. Criminali profesioniști îi vor împresura pe oamenii din centrul de afaceri și-i va ține ostatici în unele dintre cele mai mari clădiri, iar femeile să fie date pe mâna gloatelor nebune după sex, până când bărbații se predau.”

Fii atent la planul lor de a deconecta rețeaua de electricitate, gaz, etc. În aceasta a constat planul standard de atac al lui Mau Mau peste tot în Africa, împotriva orașelor locuite de albi. Mai întâi aceștia atacă centralele electrice și telefonice, etc. Apoi, în toiul beznei și a confuziei, aceștia lovesc cu teroarea africană sângeroasă.

Am arătat deja în Capitolul IV felul în care William Weiland împreună cu propriul nostru Departament de Stat, a conspirat cu o aroganță incredibilă pentru a-l elimina

pe pro-americanul Bastia care a tăiat toate legăturile cu națiunile comuniste, și în locul lui să-l pună la conducere pe comunistul turbat Fidel Castro.

Această manevră a fost făcută cu un scop – însă nu cu simplul scop de a ajuta comunismul în general.

Conspiratorii au avut nevoie de o bază în Lumea Nouă din care să-și lanseze campania terorii negroide, mascată sub forma unei mișcări pentru „drepturile civile." Printre alte lucruri și-au dorit o stație radio prin care să inunde mințile a milioane de americani de culoare cu propaganda lor agitatoare, dar și un refugiu pentru teroriști – așa cum a fost Laos în Vietnam.

În urma capturării Cubei de către Castro (lucru aranjat de trădătorii din propriul nostru guvern și din mass-media), au fost organizate tabere de antrenament în care teroriștii comuniști negrii să poată învăța toate tehnicile necesare implementării obișnuitului „război" terorist „de eliberare," și din care să poată fi strecurate în Statele Unite echipamentele de sabotaj, de otrăvire a rezervoarelor de apă și a depozitelor cu hrană. Îți amintești că Castro a stat la hotelul „Therzsa" din Harlem atunci când a vizitat ONU? Puțini oameni realizează că Castro e ¼ negru și că revoluția sa a fost în egală măsură o revoluție neagră și una comunistă deopotrivă!

Cuba, ca lideră a terorismului comunist negroid situată la doar nouăzeci de mile de coasta americană, a fost garantată de SUA atunci când s-a poziționat împotriva oricărui fel de atac venit din partea patrioților cubanezi care încercau să-și elibereze patria. Kennedy și Hrușciov au făcut o mare dramă falsă despre rachete și despre îndepărtarea lor (noi am prezis cu succes aceste lucruri în reportul Rockwell, pentru că știam ce puneau la cale). Rezultatul acestei șarade despre rachete, a fost acela că nimeni nu a făcut nicio inspecție – însă marinei SUA i s-a ordonat să PROTEJEZE coasta cubaneză de orice posibilă acostare a patrioților cubanezi – și acest lucru încă nu a luat sfârșit pentru că cubanezii care sunt împotriva lui Castro încă mai sunt capturați în largul mării sub amenințarea puștii, și sunt trimiși în pușcăriile din America pentru că încearcă să-și elibereze propria lor țară!

Și ca și cum asta n-ar fi fost de-ajuns, Eleanor Roosvelt împreună cu o gașcă de comuniști, a organizat o operațiune imensă de ajutorare, pentru a plăti sume uriașe și de a-i furniza lui Castro echipament rar, darămite pentru a ajuta la „salvarea" cubanezilor anti-Castro; asta în condițiile în care forțele marine SUA i-ar fi putut salva atât pe refugiați cât și pe Cuba, într-o singură zi.

Imediat ce Cuba a devenit o tabără securizată și înarmată cu artilerie grea, a țintit ca un pumnal spre inima Americii; un negru pe nume Robert Williams, șeful NAAPC din Monroe, Carolina de Nord, a luat ca ostatici un cuplu tânăr de albi. Când rebeliunea i-

a fost în cele din urmă pusă la pământ, a fugit în Cuba de unde a organizat o operațiune radio care fusese deja planificată: „RADIO FREE DIXIE."

Într-una din primele sale difuzări din Cuba, William spunea: „Am eșuat în rebeliunea armată din Monroe doar pentru că a fost prima noastră încercare, așa că am comis greșeli. De fapt am deținut suficiente forțe armate pentru a putea transforma regiunea în cenușă și moloz. Am bătut atât poliția cât și forțele de ordine. Ceea ce ne-a oprit au fost trupele federale teroriste care au fost importate din alte regiuni. Dacă am fi atacat și aceste regiuni, slăbind aceste forțe, am fi fost plini de succes."

Ceea ce falsificatorii de hărți nu le-a spus americanilor, e faptul că întregul tipar pentru revoltele din marile orașe apare în publicația lui William, „The Crusader" (Cruciatul), care a fost publicat pentru prima dată în Cuba. Aici se găsesc informațiile care practic au prezis revoltele Watts și tot aici se găsește și tehnica – și inclusiv sloganul „Let it burn!" (Să ardă!)

Mai jos e un extras din The Crusader, în care apar planurile lor precise, dar și motivele pentru care sunt convinși că pot bate întreaga SUA – exact așa cum sunt menționate în prima parte a acestui capitol:

> „Când vor avea loc violențe masive, întreaga SUA va deveni un balamuc al confuziei și al haosului. Celor ce lucrează în fabrici le va fi teamă să iasă pe străzi pentru a merge la serviciu. Celor ce lucrează la centralele telefonice și la stațiile radio le va fi și lor frică să meargă la lucru. Întreaga rețea de transporturi va fi înghețată.
>
> Magazinele vor fi distruse și jefuite, proprietățile vor fi avariate și clădirile scumpe vor fi transformate în cenușă. Conductele esențiale vor fi rupte și aruncate în aer și vor avea loc toate formele de sabotaj; violența și teroarea se vor răspândi ca o furtună de foc. În interiorul forțelor armate se vor produce conflicte.
>
> În bazele militare SUA din jurul lumii, revoluționarii se vor alia cu Afro G.I. Pentru că holocaustul va acoperi suprafețe vaste, forțele SUA vor fi împrăștiate prea mult pentru a fi efective. Muncitorii americani care vor fi prinși la locul de muncă vor încerca să se întoarcă acasă pentru a-și proteja familiile. Tirurile și trenurile nu vor putea aproviziona marile centre urbane. Economia va cădea într-o situație de haos.
>
> Opresorul imperialist rasist nu va fi făcut să îngenuncheze numai datorită abilității de luptă și a puterii militare a luptătorilor negrii pentru libertate și a aliaților lor din interiorul SUA, ci și datorită creării condițiilor economice

haotice, a frustrării apărute în urma dereglării organelor lor ultra vitale de producție, și de condițiile adverse create de lupta globală pentru libertate.

Colapsul inamicului va fi atât de formidabil în fața noului concept de revoluție, pentru că societatea sa e ultra modernă și automatizată, și pentru că forțelor sale le lipsește condiția psihologică. Oamenii noștri au fost deja condiționați în cei aproape 400 de ani de violență, teroare și foame.

Noul concept de revoluție sfidează știința și tacticile militare. Noul concept vine cu campanii fulger realizate în comunitățile urbane foarte senzitive, din care paralizia se va extinde spre comunitățile mai mici și în final spre zonele cu fermieri. Vechea metodă cu luptele de guerilă, așa cum era organizată din păduri și din afara orașelor, este inefectivă într-o țară puternică cum este SUA. Orice forță de acest fel ar fi lichidată într-o oră. Noul concept e acela de a te apropia cât mai mult de inamic pentru a-i neutraliza armamentul său modern și feroce. Noul concept creează condiții în care e implicată întreaga comunitate, fie că aceasta vreau sau nu să se implice. Perpetuează o stare de confuzie și de distrugere a proprietății private. Dislocă organele însărcinate cu menținerea armoniei și a ordinii și reduce puterea centrală la nivelul unei caracatițe neajutorate și răschirate. În timpul zilei au loc revolte sporadice și împușcături. Noaptea aduce cu sine război în toată regula, lupte organizate și teroare fără limită împotriva opresorului și a forțelor acestuia. O astfel de campanie va materializa sfârșitul opresiei și a nedreptății sociale din SUA în mai puțin de 90 de zile, și creează fundamentul necesar implementării Constituției SUA cu dreptate și cu egalitate pentru toți oamenii.

Nu mai e un lucru evident acela că oamenii noștri nu pot câștiga o astfel de bătălie. Lumea s-a schimbat și situația s-a schimbat în favoarea afro-americanilor. Aceia care insistă că noi nu putem câștiga sunt fie agenți ai opresorului, masochiști latenți sau ignoranți cu privire la noile fapte de viață. Acum nu mai avem nevoie de „tătici" albi pentru prietenii noștri. Ceea ce ne trebuie sunt niște luptători în stilul lui John Browns.

Prietenii noștri cresc în putere de jur împrejurul lumii, în timp ce opresorii devin slabi. E important ca noi să stabilim imediat legături puternice cu frații noștri din America Latină, Asia și Africa. E timpul ca oamenii noștri să înceteze să mai coopereze cu opresorul și să depună mai mult efort în expunerea naturii bestiale a acestuia în fața întregii lumi. Da, putem câștiga pentru că lupta noastră e dreaptă, iar camarazii noștri sunt mulți la număr. Victoria e la îndemâna noastră.

SĂ NE PREGĂTIM SĂ O ÎNSFĂCĂM!"

Acum citește această reproducere statică a ceea ce a fost difuzat la milioane de afro-americani de a lor „RADIO FREE DIXIE" și apoi vei înțelege mai bine ce înseamnă toate aceste revolte ale negrilor, dar și ce anume se află pregătit pentru viitorul Americii – asta dacă nu se iau curând măsuri drastice.

O DIFUZARE A RADIOULUI FREE DIXIE

> „Se apropie ora zero. Vânturile tulburărilor și a violenței se apropie de țărmul opresiei și a nemulțumirii. Forțele rasiste ale tiraniei și a urii se apropie și-i prăpădește pe oamenii noștri dezumanizați și așa-zișii violenți și neajutorați. În acest ceas crucial al luptei noastre lungi și amare pentru supraviețuire în America rasistă, filozofia violenței SOCA e calea spre suicid și exterminare. Poporul rasist și asupritor din America de Nord e o brută sălbatică. E o fiară furioasă lipsită de sensibilitățile umane. Credulii amăgiți ce vorbesc de puterea non-violenței și a iubirii care să fie întrebuințată la îmblânzirea furiei sălbaticilor albi, nu fac decât să ne conducă poporul brutal de asuprit spre genocidul violent și sângeros.
>
> Criminalul rasist ce susține supremația albă are o frică mortală de auto-apărarea poporului nostru care a fost subjugat pentru prea multă vreme. Asta se datorează faptului că poziția Statelor Unite în lume e atât de sensibilă în ziua de azi, încât orice revoltă prelungită și răspândită în lung și-n latul națiunii, ar lovi în bot farsa numită „stil de viață democratic." Contrar lucrurilor de care bufonii rasiști încearcă să-i convingă pe oamenii noștri, nu negrii ar fi exterminați într-un astfel de conflict, ci așa-zisul stil american al acestor imperialiști rasiști care conspiră să cucerească, să domine și să răspândească în jurul lumii justiția de tipul Birmingham. Toate popoarele civilizate din lume simpatizează cu strădania noastră de a civiliza această rasă suverană de sălbatici, împreună cu jungla lor numită democrația reprezentativă a SUA."

Cunoscând lucrurile pe care forțele comuniste „eliberatoare" le-au comis în Congo, Kenia, Vietnam și în alte locuri din lume – și anume uciderile în masă, tortura, violurile și jafurile – mai ai vreo urmă de îndoială referitoare la viitorul care e pregătit pentru America?

Mai pare improbabilă prima parte a acestui capitol?

N-ar trebui. Cel puțin nu pentru aceia care văd tiparul istoric care a fost dezvoltat, nestingherit, timp de jumătate de secol.

Albii au domnit cândva lumea cu o mână de fier relativ justă și omenoasă. Au existat abuzuri, însă acestea nu se aseamănă nici pe departe cu cele care au loc atunci când domnia e dată pe mâna raselor colorate pe care albii le-au dominat și le-a civilizat.

Astăzi, când albii au devenit „prea liberali pentru a lupta" – după cum s-a lăudat Hrușciov – și când nu mai impun purtarea civilizată asupra raselor colorate și înapoiate, acestea se ridică peste tot în lume ca niște animale din junglă care au fost dezlănțuite, și-și afundă colții în gâtlejul celor ce odinioară le-au fost maeștri. Asta li s-a întâmplat deja celor din Kenia. Albii au chicotit în fața ideii că Mau Mau va putea câștiga vreodată prin Voodoo-ul lor primitiv și prin terorismul lor sângeros. Însă Mau Mau într-adevăr a câștigat, iar diabolicul Kenyatta acum conduce atât Kenia cât și pe albii care au așteptat prea mult.

Albilor din Congo și din multe alte locuri le-a luat prea mult ca să realizeze ce se punea la cale, iar acum sunt fie morți, violați sau dați dispăruți.

În cele din urmă albii din Rhodesia au realizat ce îi pândea și s-au mobilizat în mod curajos pentru a se proteja pe ei și pe civilizația lor. Totuși, e interesant de notat faptul că întreaga conducere SUA sprijină forțele sălbăticiei și a uciderii îndreptate împotriva propriilor noștri frați și surori din Rhodesia (și din Africa de Sud).

Oamenii din Statele Unite încă nu pot vedea faptul că infernul dezlănțuit ne negrii nu e nici sporadic, nici spontan și nu e nici rezultatul frustrării, ci e o invazie foarte bine organizată și planificată a țării noastre de către inamic, care deja se află pe teritoriul nostru și ne atacă.

Dacă aceștia ar fi debarcat din vapoare și ar fi fugit pe plaja și, ajungând în orașe ar fi făcut ceea ce fac acum, aceștia ar fi fost opriți imediat. Însă din moment ce mincinoșii și falsificatorii de hărți, cu „iubirea" și cu fraternitatea lor tâmpită, îi face pe cei mai mulți americani să creadă că în spatele tuturor acestor lucruri „nu există nici un plan," poporul nostru și cea mai mare parte a „liderilor" noștri ajung să tolereze o escaladă anuală a atacului îndreptat împotriva noastră de milioane de negrii și de comuniști.

Unul dintre scopurile acestei cărți, Puterea Albilor, e acela de a alerta poporul nostru cu privire la această amenințare mortală. Și una dintre cele mai bune metode de a realiza acest lucru, e de a ASCULTA ceea ce inamicul are de spus. Acesta nu-și ascunde planurile; ba din contră, se laudă cu ele! Am imprimat numai o fracțiune din documentele disponibile pe care chiar TU ți le poți procura.

Doar pentru a arăta la ce anume mă refer, mai jos e coperta din spate a uneia dintre broșurile Crusaders publicate de Robert Williams. Și tu îți poți procura o copie dacă îi scrii acestui individ la adresa care apare pe spatele acestui plan comunist de măcelărire și violare a Americii.

… profesori din Japonia care sunt interesați de această chestiune și problemă a negrilor. Acesta nu e doar un grup academic de cercetare, ci se mobilizează împotriva oricărui fel de discriminare rasială și participă în mișcările de democratizare din Japonia.

Aceștia trimit delegați în Congresul Solitar al Afro-asiaticilor (Afro-Asian Peoples Solidarity Congresses) și cooperează cu Comitetul Japonez Anti-discriminare din Africa de Sud. Pe lângă aceste activități, de patru ori pe an societatea Kobe-City University publică un buletin care-i informează pe japonezi despre situația luptei de eliberare a afro-americanilor și include lucrări literare ale negrilor și articole istorice informative în limba japoneză.

INTRĂ PE FRECVENȚA RADIO FREE DIXIE – 690 (frecvență lungă). Cea mai bună recepție: radiourile pe tranzistori, de mașină și din casă, cu antene montate afară. VINERI, 1011 PM, DUMINICĂ și MARȚI la 11-12 noaptea (E.S.T.)

APELUL CRUSADER

AJUTĂ la construirea lui CRUSADER! Avem nevoie de distribuitori voluntari peste tot în lume. În special avem nevoie de oameni care să ne transmită mesajul în ghetourile negre. Ajută la distribuirea lui CRUSADER în biserica ta, în școala și în clubul de angajați sau de șomeri din care faci parte. Avem nevoie de contribuții financiare, dar și discuri cu jazz pentru RADIO FREE DIXIE. Pentru pachetul de broșuri, scrie-ne la MRS. ANNE OLSON, 21 ELLIS GARDENS, TORONTO 3, ONTARIO, CANADA.

– PUBLICAT ÎN CUBA SUB FORMĂ DE PUBLICAȚIE PRIVATĂ –

THE CRUSADER

Acest gunoi e distribuit în America de Nord prin intermediul unei femei din Canada pe nume Anne Oslon, după cum se poate vedea din fotostatul de mai sus. Pe această cale am procurat lucrurile pe care vi le-am arătat mai sus.

Ține minte că prin toate aceste publicații, agitatorii comuniști îi îndeamnă pe cititori ca mai întâi să atace sursa de ELECTRICITATE a albilor, astfel încât să-și poată împrăștia teroarea în beznă. Aceasta e tema recurentă din The Crusader; din nou și din nou, liderul Mau Mau american pune emfază pe faptul că primul pas în cucerirea Americii prin terorism, e distrugerea CENTRALELOR ELECTRICE și crearea beznei la nivel național.

Doamna Anne Olson, de pe strada Ellis Gardens, nr. 21, le trimite negrilor din America de Nord astfel de materiale. De ce repet acel nume și acea adresă de DOUĂ ORI?

Pentru că e ceva uimitor despre ALTCINEVA care locuiește pe strada Ellis Gardens, 21. D-l Olson, soțul d-nei Olson, a vizitat Cuba lui Castro în anul 1965. Trei luni mai târziu, pe 9 noiembrie 1965, centrala hidroelectrică Sir Adam Beck nr.2, situată în vecinătatea orașului Toronto, Ontario, a experimentat o pană monstruoasă de curent care a lăsat în beznă totală, în timpul nopții, întreaga regiune de la New York City până în Canada – o pătrime din SUA, plus Canada!

D-l Olson a lucrat ca tehnician la centrala hidroelectrică Sir Adam Beck nr.2! (vezi buletinul Christian Crusade, din martie 1966, p. 5) Nu e acest lucru cel puțin suspicios?

Cu toate acestea, ofițerii din Comitetul Național pentru Energie din Canada, oficialii din Comisia Energiei Hidroelectrice din Ontario și Comisia de Energie din SUA care au investigat pana de curent, n-au menționat niciodată acest fapt curios, ci mai degrabă s-au aventurat într-o sumedenie de discuții duble despre „erori de calcul." (Alte pene de curent începând cu acel moment: Texas, New Mexico și Mexico mai târziu în 1965; Cincinnati și Kentucky în mai 1967; Pennsylvania, New Jersey, New York și Delaware în iunie 1967.) „Erori de calcul?" – care să lase fără curent 30 milioane de oameni timp de 12 ORE sau mai mult?

N-ar fi oare cel puțin prudent ca d-l Olson să fie cercetat, pentru a se verifica dacă nu cumva acesta a FĂCUT ceea ce nevasta s-a oribilă RECOMANDĂ?

Până una alta, din nefericire există un sâmbure de adevăr în ceea ce predică William și acești teroriști: că, în timp ce America s-a fortificat în ceea ce privește armamentul și mașinăriile, aceasta a devenit moale și dependentă de aceste mașinării și armament.

Și nu e ca și cum americanii nu se mai știm lupta; ci are de-a face cu faptul că avem din ce în ce mai multe mașinării și arme de foc care să facă treaba în locul nostru, și devenim pe zi ce trece tot mai dependenți de aceste metode mecanizate. Ne pierdem ferocitatea pe care strămunii noștri au avut-o în luptă. Devenim o națiune care nu știe decât să apese pe butoane.

> „Majoritatea americanilor s-ar panica dacă s-ar întâmpla vreodată ca TV-ul și radioul să fie întrerupte, electricitatea să cadă, telefonul să fie tăiat, apa să fie oprită și să nu fie nimeni care să le spună ce să facă" – așa se laudă acest terorist comunist negru, Robert Williams.

Și Williams are dreptate!

> „Aceștia (americanii) s-ar așeza în întuneric și-ar aștepta ca radioul să difuzeze din nou și să le spună ce să facă," – continuă acesta.

Și din nou, acesta are dreptate – afară de cazul în care schimbăm acest lucru!

Acum ia în calcul că negrii din Los Angeles, Detroit, Chicago, Cleveland și din multe alte orașe, au dovedit deja că sunt capabili să cucerească departamente întregi de poliție din aceste orașe imense. Numai Garda Națională cu tancuri și cu artilerie grea a fost capabilă să restaureze ordinea. În Detroit, nici măcar Garda Națională nu a fost de ajuns, și a trebuit să fie chemată armata. Polițiștii sunt neajutorați. (Și în fiecare zi se aplică din ce în ce mai multe „cătușe" pe mâinile poliției, pentru a o face chiar și mai neajutorată. Pe lângă asta se lucrează pentru a lua armele din mâinile albilor.)

Însă nu în asta constă adevăratul pericol și nu acesta e țelul final al revoluționarilor negrii.

După cum s-a putut vedea din fotostatul preluat din The Crusader, aceștia țintesc spre Forțele Armate!

Zi de zi, săptămână de săptămână, an de an, negrii năvălesc în Armata noastră, în Marină, în Forțele Aeriene și Corpul Pușcașilor Marini – și în Garda Națională!

Toți președinții recenți au întrecut cu mult măsura, asigurându-se că negrii sunt favorizați (în defavoarea albilor) în alocarea promoțiilor. Nu sunt făcuți doar egali, ci sunt favorizați.

Președintele Kennedy a mers până acolo încât a însărcinat un evreu, pe Abe Fortas, cu întocmirea raportului Gesell Raport (G.R.), care e un studiu special menit să descopere din ce în ce mai multe metode prin care să creeze ofițeri și subofițeri negrii. Așa au ajuns să instaleze comisari politici în aproape fiecare unitate – aceștia sunt de regulă negrii – care să raporteze fiecare ofițer senior care nu făcea îndeajuns pentru a-i împinge pe negrii în sus. Acest lucru se întâmplă chiar acum, în timp ce citești aceste rânduri.

Ca rezultat, serviciile sunt umplute din ce în ce mai repede cu negrii, și mai ales cu șefi negrii: caporali negrii, sergenți negrii, locotenenți negrii – până la generali negrii! Astăzi, toate serviciile cu excepția Marinei sunt compuse între ¼ și ⅛ din negrii, cu un procent chiar mai ridicat de ofițeri! (vezi Gusell Report)

Întreabă-te ce se întâmplă în fiecare cartier în care se mută negrii.

Nu se mută albii din acel cartier?

Până și evreii recunosc că orașele din nordul SUA sunt acum mai segregate decât cele din sud, ca urmare a faptului că, pe măsură ce negrii au devenit din ce în ce mai numeroși în orașe, albii s-au mutat în suburbii.

Când negrii se mută în cartier, albii părăsesc cartierul.

Și exact asta se întâmplă și în Forțele noastre Armate – exact cu a fost planificat! Cu excepția recruților care nu au de ales, Forțele Armate se umple cu negrii – și negrii

ajung la conducere. Orice efort întreprins de ofițerii albi sinceri, de a opri această cursă a negrilor spre posturile de conducere e condamnată drept „bigotism," iar ofițerii care încearcă să insiste pe promovarea bazată pe merit, ajunge și el să fie discriminat. Știu despre ce vorbesc. Nu cu mult timp în urmă am făcut parte din Forțele Armate. Negrii sunt reînrolați; albii pleacă.

Procesul se află într-o continuă accelerare și se auto-perpetuează. Dacă ai văzut vreodată cum un cartier „devine negru," atunci știi la ce mă refer. Mai întâi un singur negru, apoi o mână de negrii. După care, dintr-o dată, întregul cartier e plin de negrii.

Așa se întâmplă și în Armată, în Forțele Aeriene, în Marină și într-un ritm mai scăzut în Amiralitate. Credem că suntem protejați în spatele unei bariere de rachete, de arme nucleare și de alte mașinării tehnologice – care fără doar și poate sunt cele mai puternice pe care le-a cunoscut vreodată lumea.

Însă dacă această mașinărie și armament cade în mâinile inamicului, atunci nu numai că devine inutilă pentru noi, ci fără îndoială înseamnă și moartea noastră sigură!

Chiar în acest moment, politicienii corupți și demagogi pun aceste arme măreațe în mâinile africanilor!

Și în schimb, negrii intră din ce în ce mai mult sub controlul revoluționarilor Mau Mau!

Pe lângă pericolul la care suntem expuși din cauza propriilor noastre Forțe Armate aflate în mâinile negrilor, în marile orașe din nord mai există și pericolul personal de la om la om, venit din partea organizației teroriste din noua generație de luptători negri de guerilă.

În Chicago există o bandă enormă de criminali adolescenți negrii, numită „The Mighty Blackstone Rangers," care are mii de membrii. Obișnuia să existe o bandă mai mică numită „Disciples," însă recent aceasta a fuzionat cu „Rangers" pentru a crea cea mai mare bandă ucigașă de negrii din Statele Unite. Aceștia sunt atât de bine organizați, încât au centre de comandă, folosesc radiotelefoane și negociază „tratate de pace" cu șeful poliției din Chicago – transmise la TV! Aceștia reprezintă teroarea orașului Chicago!

Astăzi majoritatea dintre ei sunt încă adolescenți. Sunt rezultatul a 20 de ani în care albii au plătit taxe uriașe pentru ajutorul social, care în mod literal a permis reproducerea a milioane de negrii fără rădăcini, fără case, fără bune moravuri și care nu au respect pentru nimic – cu atât mai puțin pentru „autorități."

Americanul alb de rând și-a uitat moștenirea violentă.

Știu că și eu am fost uitat de ea, până am lansat Partidul Nazist american.

Copil fiind, bineînțeles că ai avut parte de câteva bătăi la școală. Poate că ai luptat, ca și mine, în câteva războaie.

Însă până și în război e rară lupta corp la corp și violența-până-la-moarte. Unul în o mie nu experimentează asta.

Însă timp de milenii, violența-până-la-moarte a făcut parte din viața cotidiană a rasei umane. Și violența-până-la-moarte încă mai face parte din viața zilnică a negrilor din majoritatea marilor orașe. Se rățoiesc unii la alții cu cuțite, bricege, pistoale, securi, cu mâinile goale și chiar și cu dinții. Sunt obișnuiți cu asta, motiv pentru care nu sunt „șocați" când sunt dintr-o dată copleșiți de o explozie de acest fel de violență mortală – la fel cum nici un câine nu e „șocat" de o bătălie între câini.

Și cel mai important, aceste milioane de negrii tineri și robuști au învățat arta violenței – până la moarte. Ei știu ce au de făcut.

Dar tu, știi?

Ce-ai face dacă ai fi atacat chiar acum, de o bandă cu cagule, cuțite, pistoale și bombe?

Acești negrii bine organizați sunt familiarizați cu violența: știu cum să o folosească, dar și cum să se apere de ea. Nu-i panichează.

Dar majoritatea bărbaților albi au devenit moi în spirit, atunci când vine vorba de a fi pregătiți, în fiecare moment, de a luptă în mod personal până la moarte.

Când aceste milioane de adolescenți negrii care acum învață violența și terorismul personal pe străzile din marile noastre orașe vor trece de vârsta de douăzeci de ani și vor fi și înarmați până-n dinți – așa cum mulți dintre ei sunt deja – vor fi pregătiți de o revoluție prin violență personală care-i va lăsa pe albii de rând năuciți și neajutorați.

Îi știu pe acești „copii" negrii. Sunt atât de obișnuiți cu violența și oroarea încât rând când sunt puși față în față cu ele. Nu le e frică de nici un polițist și nici de pistoale sau de cuțite – nu le e frică de nimic. Au puține de pierdut și statutul pe care îl au în bandele lor de negrii, e bazat pe un disprețul lor total în fața pericolului și al violenței. A fi încarcerat cu aceste animale sălbatice, așa cum adesea ajung să fiu, e o educație terifiantă.

Îi îmbrăcăm în uniforme pe acești zeci de mii de ucigași negrii și le înmânăm cele mai mortale arme din istoria lumii!

Ce crezi că se va întâmpla când vor decide să întoarcă aceste arme împotriva ta – așa cum am arătat deja că plănuiesc să facă?

Deja negrii protestează împotriva uciderii coloraților (inamicii vietcong), iar liderii lor cei mai turbați, cum e Carmichael (care mai nou e rege), îi învață pe soldați să protesteze – nu să lupte.

Iar guvernul nostru laș îi lasă să scape cu acest protest. Pentru câtă vreme crezi că se poate continua cu astfel de proteste, fără a degenera într-o răscoală în toată regula în Forțele Armate? – Care de asemenea e planificată și documentată?

Și cum mai exact îți închipui că Forțele Armate vor putea domoli o astfel de răscoală internă a negrilor, când fiecare alb din trupele armate a fost învățat că a te opune negrilor înseamnă a fi plin de „ură;" când mulți dintre ofițeri sunt negrii; când războinicii rasei albe au fost scoși la pensie în mod prematur – cum e imortalul „Chesty" Puller din Corpul Pușcașilor Marini și o mie alții asemenea lui – când albii sunt complet dezorganizați, în timp ce negrii beneficiază de o comunicare instantanee și aproape perfectă; când fiecărui lider negru i se face paradă la TV și în presa internațională, astfel încât toți negrii să-l cunoască și să fie gata să-l asculte, când albii nu au nici un lider real, pentru că oricine îndrăznește să se numească un lider al albilor ajunge să fie ori ignorat în mod complet de mass-media, ori dezonorat drept un „bigot" sau „plin de ură" astfel încât nu poate fi eficace cu proprii săi semeni?

În fapt, pe durata primelor ore a unei astfel de răscoale a negrilor în interiorul forțelor noastre armate, mulți dintre albi vor ajunge să-l ajute pe inamic – lucru care de asemenea a fost plănuit și documentat în Crusader.

Oamenii noștri au fost spălați pe creier și înfrânți într-un mod atât de damnabil prin dozele de propagandă evreiască despre „fraternitate" și „dragoste," fără a mai menționa propaganda comunistă îndreptată asupra negrilor, încât populația noastră – și Forțele Armate – roiesc cu acești „iubitori de negrii" – care nu sunt decât albi ce cred cu adevărat că e datoria lor, într-un fel sau altul, să-i prefere pe acești negrii în locul propriilor lor semeni albi. Dacă totul e pus bine „la cale," spunându-le că această răscoală a negrilor e cu scopul de a instaura un guvern „fratern" chiar mai liberal decât cel actual, o mulțime de albi nătărăi vor lua partea inamicilor mortali, suficient de mult timp pentru a garanta victoria acestor negrii sălbatici și a liderilor lor evrei comuniști.

Exact asta s-a întâmplat în fiecare țară în care comuniștii au preluat puterea – iar colaboratorii stupizi au sfârșit lichidați de comuniști și de negrii, ca niște tâmpiți și trădători periculoși ce sunt!

Sunt bine conștient că, pe când dictez aceste rânduri, întreaga chestiune pare prea extravagantă pentru a merita să fie crezută sau investigată. Dacă aș fi fost în locul tău, nici eu n-aș fi ajuns să cred toate aceste lucruri dacă nu le-aș fi investigat și dacă n-aș fi descoperit că aceleași lucruri s-au întâmplat din nou și din nou, peste tot în lume, în

timp ce victimele au fost mereu prea încremenite și împietrite pentru a crede că așa ceva li s-ar putea întâmpla lor.

Titlul acestui capitol e „Coșmar."

Acel titlu nu se referă numai la lucrurile ce se află înaintea noastră dacă le lăsăm să se întâmple, ci și la agonia de nedescris prin care trec cei ce ȘTIU.

Dacă ai fost unui dintre puținii oameni care a avertizat America cu privire la primejdia fatală în care află, doar ca să constanți că nimeni nu te ascultă, atunci cunoști coșmarul despre care vorbesc.

Asta se aseamănă mult cu vremea în care eram copil și mergeam la unul dintre acele filme horror, în care mâna păroasă se întindea mereu pentru a o apuca de la spate pe eroina nebănuitoare. Ai fi vrut să strigi la ea „FII ATENTĂ ÎN SPATELE TĂU!" – atâta doar că nu puteai!

În ziua de azi America e acea eroină nebănuitoare și lipsită de griji, care se preocupă plină de fericire de toate lucrurile triviale, în timp ce laba păroasă a negrilor ținând sus secera și ciocanul, se apropie pe la spate din ce în ce mai mult. Fie ca noi să-i putem striga la timp: TREZEȘTE-TE!

Însă acesta nu e un film.

Acele gheare păroase ca de maimuță au sugrumat deja gâtul multor națiuni nebănuitoare, chiar sub nasul nostru.

Astfel în ultimii cincizeci de ani, națiunile au fost secerate una câte una.

Și ce-am făcut NOI cu privire la asta?

CINCIZECI DE ANI DE FALIMENT

Dacă m-aș fi născut acum o mie de ani, aș fi fost de „aripă stânga."

Toate grupurile de animale sociale superioare, așa cum sunt lupii, focile, maimuțele, etc., trăiesc în guverne de te tiranie absolută, conduse de cel mai superior individ care e capabil să-și învingă toți rivalii. Acesta este singurul mod în care Natura îi poate garanta grupului cea mai bună conducere, în lupta pentru supraviețuire. Nici un alt fel de „guvern" nu poate fi nici conceput și nici rezonabil printre animalele superioare.

Pentru animalele care nu-și pot imagina o situație diferită, această „tiranie" naturală nu înseamnă suferință. Odată stabilită, animalele acceptă pur și simplu dominația absolută a învingătorului în același fel în care acceptă și furtunile, durerea, migrațiile anuare, nașterea și alte fenomene din lumea naturală în care au fost prăsite.

Pe când primii oameni de peșteră răsăreau din starea de brută-proastă, în mod inevitabil „guvernul" lor era o rămășiță a acestei domnii câștigată prin bătălie.

În ceea ce ține de geologie și antropologie, numai în timpurile recente oamenii au devenit suficient de imaginativi și inteligenți pentru a trece de la sistemele de credință bazate pe dominația liderului, la cele bazate pe conceptul abstract de „libertate." Chiar și în ziua de azi, acest concept le e complet străin și inutil grupurilor primitive și sălbatice în condițiile lor naturale de trai. Ori de câte ori grupurile civilizate mai avansate încearcă să le ofere sau să forțeze asupra popoarelor înapoiate conceptele lor nobile legate de guvernarea „liberă," înapoiații revin imediat la dictatorii și tiranii lor, așa cum se poate vedea peste tot în tropice, în Africa, Haiti, etc.

Regii și căpeteniile timpurii din civilizația europeană, bărbați ca regii vikingi, King Arthur și Wilhelm Cuceritorul, au fost eroi cu adevărat războinici, capabili de a-și dovedi regia în combat mortal, exact ca în grupurile primitive. Și, din moment ce popoarele lor mai trăiau încă aproape de Natură, guvernările lor au fost de regulă acceptate de majoritatea cetățenilor din acele vremuri.

Bărbații puternici și cu adevărat curajoși, sunt arareori cumpliți sau diabolici; ticăloșenia și sălbăticia sunt trăsături ale oamenilor slabi, niciodată a celor puternici.

Însă pe când regia devenea o instituție ereditară, au ajuns să fie „regi" oameni complet slabi și lipsiți de valoare, care niciodată n-ar fi supraviețuit în luptă. Iar „domniile" lor crude și diabolice au fost absolut intolerabile.

Sub domnia acestor tirani vicioși și stupizi, gânditorii și curajoșii vremii – indiferent de talia lor – începeau să-și pună viața în pericol dacă li se opuneau acestor bărbați mici și diabolici, sau dacă se opuneau sistemului care a produs astfel de „regi."

Eu m-aș fi numărat printre acești bărbați care și-ar fi pus viața în pericol sub o astfel de domnie.

Într-o epocă a absolutismului, a autorității nenaturale și tiranice, oamenii care aveau respect de sine și-au dat viața pentru ca urmașii lor să se bucure de mai multă ușurare sub această autoritate arbitrară totală a slăbănogilor nevrednici, și pentru ca acest sistem de tiranie ereditară să poată fi controlat.

Ca rezultat au apărut primele parlamente europene.

În cadrul acestor grupuri de nobili care începeau să limiteze autoritatea absolută a regilor, aceia care favorizau chiar mai mult limitarea puterii monahale și garantarea mai multor „libertăți individuale" pentru oameni, în mod tradițional ședeau în partea STÂNGĂ.

În partea opusă acestui grup, în DREAPTA, ședeau cei care favorizau fie status quo sau mai multă putere autocratică pentru rege – mai multă guvernare și mai puțină libertate individuală.

Aceasta e originea aripii de „stânga" și de „dreapta" și tot aici se găsește și adevăratul înțeles al acestor cuvinte.

În timp ce occidentul suferea din cauza tiraniei zdrobitoare a slăbănogilor, a nebunilor și a uneltitorilor ce apăreau sub formă de „regi" (și sub forma sistemului care-i încorona), locul celor ce aveau respect de sine și care nu și-ar fi plecat capul în fața jugului tiranului, era în STÂNGA. Iar eu acolo m-aș fi aflat până când diabolismul ar fi fost corectat.

Pe scurt, încă de la apariția primilor occidentali, în mod necesar omenirea s-a luptat împotriva tiraniei de „dreapta," împotriva puterii arbitrare și absolute și împotriva sistemului care plasa această putere în mod irevocabil în mâinile slăbănogilor și a nebunilor. Prin urmare, timp de o mie de ani, „progresul" însemna să te miști spre aripa SRÂNGĂ.

Cu toate acestea, pe cât de rea a fost tirania absolută a aripii de extremă dreapta, aceasta a avut avantajul ordinii. Poseda un statut social și politic ierarhic, o ordine de la rege până jos la cele mai de jos șerb. Toată lumea își cunoștea „locul" și orice dezordine în societate era rezolvată sumar de rege și de „nobilii" acestuia, ajutați de armată. Un Martin Luther King și răscoala lui nu ar fi rezistat mai mult de 10 minute în societatea feudală. Pentru că în societate era „ordine." Însă aceasta era un fel de „ordine" de tip penitenciar.

Astfel, în extrema dreaptă a spectrului politic, există tiranie absolută dar și ordine absolută.

Îndepărtându-te de această tiranie absolută de aripă dreaptă, te puteai îndrepta numai spre aripa stângă. Și la extrema opusă, extrema de aripă stânga care e politica opusă extremei de dreapta, se află libertatea totală și lipsa ordinii – „anarhia!" Anarhia e o condiție în care guvernul nu există, în care fiecare om e liber să facă exact așa cum îl taie. La această condiție țintesc marxiștii care afirmă că în cazul comunismului „perfect," guvernul se „ofilește de la sine." (Un lucru extrem de ciudat e faptul că acesta este și ținta la care vor să ajungă și conservatorii de tip Bircher și cușer – și, anume, „guvernare mai puțină," etc., etc.)

Însă atunci când guvernul nu există – în ciuda teoriilor frumoase ale comuniștilor și ale Bircher-ilor – nu există nici ordine și nici siguranță pentru cetățenii decenți. În timpul grevei poliției din Boston, în anii '20, înainte ca Coolidge să întrerupă această grevă cu ajutorul Gărzii Naționale, peste tot prin Boston au avut loc vărsări de sânge și jafuri, și când acest oraș nu a avut poliție, nici un cetățean decent nu a putut să iasă din casă. Chiar și închiși în casă, cetățenii decenți erau predispuși la a fi atacați, jefuiți, violați și ultragiați.

Nicăieri nu vor fi, absolut toți oamenii din lumea asta, plini de „noblețe" și de „dragoste" față de semenii lor. Și atâta timp cât există chiar și un singur păduche care să recurgă la forță cu scopul de a jefui, viola, prăda, ucide, etc., atunci societatea trebuie să aibă la dispoziție vreun fel de guvernare și vreun tip de forță pentru a se proteja chiar și de un mic grup de prădători.

Pentru a recapitula, e intolerabilă tirania absolută căzută în mâinile nebunilor și a slăbănogilor.

Dar la fel de intolerabilă e și o libertate absolută – anarhia.

La fel ca în toate afacerile umane, răspunsul nu se află în extreme, ci în ceea ce Platon numea „media de aur" – adică un echilibru dintre cele două extreme; suficient de multă autoritate pentru a păstra ordinea și îndeajuns de multă libertate pentru a evita tirania.

În fine, în lupta de a scăpa de mizeria tiraniei totale din Evul Mediu feudal, occidentalii n-au avut de ales decât să se îndrepte spre aripa de stânga – de la tirania și ordinea totală, la cealaltă extremă a libertății totale și a lipsei de ordine – adică spre haos. Prin urmare aș fi fost forțat să mă mut spre stânga, urmând lupta pentru ceva libertate de sub tirania absolută impusă de „regi" slăbănogi și incapabili. Însă omenirea are un obicei prost când vine vorba de corectarea răutății. Aceasta adesea se luptă din

răsputeri și pentru multă vreme pentru a corecta un rău, numai că continuă să se miște prea mult în aceiași direcție și astfel din corecție ia naștere un alt rău!

Exact asta s-a și întâmplat în Civilizația Occidentală.

„Libertatea" a devenit un fetiș nebun, un moto smintit și ilogic în fața căruia toată lumea se închină, indiferent dacă aceasta e o libertate reală și responsabilă – ca aceea pe care America a cunoscut-o în timpul anilor 1800 – sau libertinismul sălbatic, ucigaș și vicios travestit sub formă de „libertate" – cum e cel al Africii sălbatice și al Americii de „aripă stângă."

Noi cei din Partidul Național Socialist al albilor, credem că occidentalii s-au îndreptat în mod necesar spre stânga timp de o mie de ani, îndepărtându-se de tirania totală a aripii de dreapta, până când a atins o „medie de aur" a unui echilibru perfect dintre nevoia de ordine (și ceva guvernare) și nevoia de libertate.

Credem că media ideală de aur din politică a fost atinsă în Constituția americană – și nicidecum produsul murdar și sucit pe care actuala Curte Supremă l-a făcut din ea, ci Constituția originală care a echilibrat în mod magnific guvernul în privința legilor și a controalelor, constituție care a fost concepută de inspirații noștri Părinți Fondatori.

Înainte de a continua, dați-mi voie să fac un sumar al argumentului expus până acum. Termenul de „stânga" și „dreapta" se referă numai la gradul de autoritate prezent într-o societate. Cu cât un guvern e mai autoritar, cu atât acesta se află mai spre „dreapta;" cu cât acesta e mai libertarian, cu atât acesta se află mai spre „stânga." Acesta e un fapt istoric și semantic.

Extrema dreaptă a spectrului politic e tiranie absolută – toată ordinea fără libertate.

Extrema stângă a spectrului politic e libertate absolută – toată libertatea fără ordine.

Ambele extreme sunt intolerabile pentru albii din Civilizația Occidentală.

Idealul spre care să se țintească e echilibrul perfect în care guvernarea e suficient de autoritară pentru a garanta ordinea și siguranța fiecărui cetățean, în timp ce cetățenilor li se permite o maximă libertate personală de sub guvernarea arbitrară și forța nedreaptă.

În ciuda faptului că în ziua de azi termenul e utilizat în mod eronat de aproape toată lumea, nu pot evita să declar că, în Civilizația Occidentală, țelul bunei guvernări e acela de a evita extremele intolerabile atât a aripii de stânga, cât și a celei de dreapta, și de a fonda un guvern de centru.

TOTUȘI… și acesta e un „totuși" al naibii de important.

Când occidentalul s-a deplasat suficient de mult spre stânga pentru a corecta răutatea tiraniei, acesta n-a reușit să frâneze!

După ce am fondat Republica Americană constituțională în 1789 – care a reprezentat echilibrul perfect dintre autoritate, ordine și libertate, am continuat să ne deplasăm spre stânga – spre libertinism și anarhie!

După mii de ani de luptă pentru „libertate," occidentalul nu a fost satisfăcut atunci când a atins un punct moderat. Asemenea unui om ce moarte de sete în deșert, când dă de apă nu se poate opri din băut și sfârșește mort, tot așa și occidentalul, fiind nespus de însetat după libertate, a înaintat până a trecut de echilibrul inspirat și moderat al Constituției din 1789 pentru a urmări himera „libertății," până în ziua de azi în care ne aflăm în pragul anarhiei – până când există atât de multă „libertate" mincinoasă încât cei ca Stokley Carmichael, Rap Brown și Martin Luther King pot supraviețui în mod legal în timp ce provoacă răscoale, vărsări de sânge și război chiar aici în sânul nostru, pentru care să primească premii mondiale pentru „pace!"

Toate formele de autoritate, de la tatăl familiei până la poliție și soldați, a fost atât de descurajată și ridiculizată încât generația noastă tânără disprețuiește orice fel de autoritate. Părinții strașnici de modă veche sunt blestemați drept „fasciști" sau li se râde în față și sunt ridiculizați atunci când încearcă să fie autoritari pentru a menține ordinea în familie. Polițiștii sunt suspendați sau chiar și judecați și încarcerați pentru „brutalitate" ori de câte ori folosesc forța pentru a instaura ordinea în rândul protestanților, a negrilor criminali sau a altor cetățeni turbulenți. Administratorii liceelor sunt numiți „tiranici" atunci când încercă să-și conducă propriile licee, iar anarhiștii și teroriștii sfidează orice autoritate și mărșăluiesc prin campus purtând pancarte pe care scrie „Să vă f*t!" ca dovadă a „libertății" lor. Muncitorilor li se spune că ei ar trebui să conducă afacerea. Curtea supremă și congresul nostru din ziua de azi au decretat că patronul unui restaurant e obligat să recunoască „libertatea" unui negru sau a oricărei alte persoane de a intra cu forța pe proprietatea privată pentru a mânca sau urina pe mese – după cum îi apucă. „Drepturile" criminalilor sunt păzite cu atât de mult zel încât nu mai există decât puțină ordine sau siguranță în orașele noastre. Elevii din școli își terorizează profesorii. Drogații cer doze gratuite și legale. „Scriitorii" evrei și liberali cer „dreptul" de a publica și vinde copiilor noștri cea mai vulgară și pervertită pornografie, sub formă de „literatură" și „artă."

Aș putea continua la nesfârșit, însă cele de mai sus ar trebui să fie de-ajuns pentru a arăta ce s-a ajuns de Republica noastră constituțională, care cândva era măreață și autoritară.

Ne repezim spre anarhie, spre haos și spre libertate totală acordată gloatelor scandalagioase.

În astfel de condiții fatale, cei care ne conduc politic sunt puși într-o situație de viață și de moarte, atunci când trebuie să aleagă mereu cuvintele potrivite pentru a nu provoca mai multă confuzie.

Dar îl avem pe acel individ, Robert Welch, care are la dispoziție milioane de dolari primiți ca subvenții din banii americanilor decenți, care le spune americanilor că

„Nazismul și comunismul sunt UNUL ȘI ACELAȘI LUCRU!" Pentru a înțelege cât de nebunesc și suicidal e să afirmi așa ceva, dați-mi voie să vă spun de un experiment pe care obișnuiam să-l facem atunci când studiam psihologia la Universitatea Brown.

Luam o găleată cu apă fierbinte și una cu apă rece ca gheața, și ne scufundam câte o mână în fiecare găleată. După ce mâinile ni s-au obișnuit cu temperatura extrem de fierbinte și extrem de rece, ne scufundam ambele mâini într-o găleată plină cu apă la temperatura camerei. Apa obișnuită se simțea foarte fierbinte pentru mâna care fusese în apa rece ca gheața, și foarte rece pentru mâna care fusese ținută în apa fierbinte.

Am menționat acest experiment (pe care îl puteți face acasă) pentru a arăta natura relativă a cuvintelor „stânga" și „dreapta." Desigur că există extreme absolute pentru acești termeni, după cum am arătat mai sus: tirania în aripa dreaptă și anarhia în aripa stângă.

Această relativitate e motivul pentru care în ziua de azi „stânga" și „dreapta" și-au pierdut în mare parte însemnătatea. America s-a apropiat al naibii de mult de extrema stângă, așa că orice efort de a ne reapropia de centru, în mod necesar trebuie să fie de „extremă dreapta."

Cu trei decade în urmă, când liderii bolșevici evrei – cum a fost Rosa Luxemburg – ridica drapelul comunist și cucereau state întregi din Germania, singurul răspuns al germanilor decenți a trebuit să fie o mișcare spre cea mai violentă extremă a aripii drepte – tirania. Când un lucru se încălzește prea tare, îl poți răci suflând peste el. Dar când acel lucru e cuprins de flăcări, așa cum Germania a fost în flăcări din cauza bolșevismului evreiesc, nu poți stinge focul suflând peste acesta – în schimb, ai nevoie de OPUSUL focului, adică de apă, pentru a-l stinge!

Când aripa stângă atinge punctul revoluției și anarhiei, nu-i poți opri cu ajutorul Constituției, a logicii sau printr-un apel la bun simț. O poți opri numai prin instaurarea ordinii care lipsește, prin forță și autoritate!

Exact asta a făcut Adolf Hitler și acesta e motivul pentru care e urât cu atâta brutalitate de anarhiști, bolșevici și evrei, pe care acesta i-a învins.

Până în prezent, SUA nu e atât de departe pe drumul liberal precum a fost Germania. Încă nici un stat SUA nu a înălțat steagul comunist și nici nu a răsturnat ordinea și autoritatea în mod total, așa cum au făcut evreii atunci când Germania a fost învinsă în Primul Război Mondial. Deocamdată ne mai putem salva prin metode ce țin de ordine și de constituție și încă nu e nevoie să ne îndreptăm întrutotul spre dictatură pentru a pune capăt acestei răutăți. Deocamdată. Președinția mai are încă destulă putere pentru ca eu – sau orice alt lider american sincer, decent și informat – să poată restaura prin lege ordinea și libertatea Americii noastre pieritoare.

Dar dacă conservatorii cușer continuă să tergiverseze cu problema negrilor și să pretindă că iubindu-i pe evrei și pe negrii îi putem bate pe aceștia în goana lor spre anarhie și bolșevism, nemenționându-l niciodată pe inamic și pretinzând că „comunismul și nazismul sunt unul și același lucru" – atunci nu știu ce ne mai poate salva! Într-o asemenea situație vom fi asemenea unui om care dă de o flamă într-o cutie cu dinamită și care suflă neîncetat peste acea flamă în speranța că o va „stinge," și că va putea opri focul în felul acesta, fără a folosi apă sau alte metode mai radicale, de teamă să nu-și ruineze dinamita.

America nu mai poate recurge pentru multă vreme la căile ușoare!

America e „în flăcări" din cauza anarhismului!

Însă focul încă e mic. Încă nu e necesară dictatura pe care Hitler a fost forțat să o adopte (pentru că Germania avea nevoie de o politică radicală datorită faptului că unul câte unul statele germane deveneau comuniste).

Cu toate acestea avem nevoie de o politică de aripă dreapta, zdravănă și radicală.

Aceia care continuă să menționeze „libertățile personală" ar trebui să arunce o privire pe străzile oricărui oraș din America și să vadă acolo „libertatea personală" sălbatică, lânoasă și ucigașă care e deja oferită negrilor, criminalilor, comuniștilor și evreilor! Inamicul are prea multă „libertate personală." Dar conservatorii cușer nu îndrăznesc niciodată să-l menționeze pe inamic!

Nu avem nevoie de mai multă „libertate personală", ci de mai multă AUTORITATE pentru americanii decenți și albi, pentru a se putea salva de negrii și de evreii comuniști dezlănțuiți și de „studenții" anarhiști," etc.

Cei care ne-au lăsat Statele Unite ale Americii nu au fondat o „democrație" anarhistă, ci un stat foarte bine organizat care, în ziua de azi, ar fi numit de „extremă dreapta." În fapt, după normele moderne, Părinții Fondatori ar fi numiți cei mai fanatici „fasciști" și chiar și „naziști."

Dați-mi voie să-i amintesc cititorului că stră-stră-străbunicii săi nu i-au acordat negrilor nici un fel de „egalitate." Aceștia ar fi râs în fața metodelor moderne de „prevenție a crimelor" care nu fac decât să ofere din ce în ce mai mulți bani și zile ușoare pe canapelele din pușcării. Strămoșii ridicau locuri de BICIUIT, îi înecau sau îi spânzurau pe aceia care refuzau să se conformeze regulilor societății.

Aceștia nu le-au permis să voteze nici femeilor și nici celor fără proprietate.

Nu l-au lăsat pe „popor" să aleagă președintele pentru că erau conștienți de pericolul demagogiei care ne chinuie națiunea în ziua de azi. În schimb, aceștia au fondat un

colegiu electoral pentru a garanta nu alegerea celui mai popular demagog, ci a celui mai bun lider care să conducă America. Dați-mi voie să vă șochez cu un fapt năucitor.

Există o fotografie care a fost scoasă din camera sacrosanctă a Curții Supreme a Statelor Unite.

E o fotografie pe care am făcut-o chiar eu – o fotografie cu covorul scump și roșu care e întins chiar sub nasul judecătorului șef, Warren, și a celorlalți opt judecători. Acesta acoperă întreaga pardoseală a camerei Judecătoriei Supreme!

Dacă arunci o privire vei recunoaște un simbol care e peste tot pe acest covor din Curtea Supremă a Statelor Unite.

Poartă numele de „fascii."

Mai jos e definiția pentru „fascii" din dicționarul Webster's Collegiate (a cincea ediție), pagina 363:

> „Portretizează un mănunchi de bețe legate împreună pentru a forma un baltag – reprezentând AUTORITATEA. Din Roma Antică: Un mănunchi de nuiele între care se află un topor cu lama îndreptată spre exterior, care era purtat înaintea magistraților romani ca semn al autorității."

Aceleași „fascii" sunt gravate pe zidurile exterioare a Congresului SUA. În fapt, fasciile pot fi găsite peste toate clădirile naționale și guvernamentale, pe bani, etc. Același simbol apare și pe monezile americane de 10 cenți (cele vechi dinaintea lui Roosvelt, monezile pe care apare capul lui Mercur). Recunoști ceva familiar în numele de „Fascii?"

Ar trebui. E originea cuvântului „fascist" – care e atât de urât de evrei și de comuniști. Probabil ai fost convins de minciunile evreilor și a conservatorilor cușer, cum că fascismul e „diabolic" și „neamerican."

Dacă ai fost victima acestor minciuni, atunci aruncă o privire în dicționarul Webster's Collegiate (a cincea ediție), pagina 365 – definiția „fascismului:"

> „Mișcarea fascistă. Mișcarea spre naționalism și conservatorism, opusă internaționalismului și radicalismului, care a fost creată în Italia de Fascisti."

Fii cu luare aminte că fascismul e definit drept „Mișcarea spre naționalism și conservatorism, opusă internaționalismului și radicalismului."

Înțelegi acum de ce evreii (împreună cu lașii din aripa stângă) urăsc atât de mult cuvântul „fascist?"

„Fasciile" au fost tencuite în toate lucrurile care sunt legate de guvernul Statelor Unite pentru că, prin definiție, GUVERNUL AMERICAN A FOST CONCEPUT A FI UN GUVERN „FASCIST!" (adică naționalist și conservator).

Înainte ca evreii să intre în scenă, nimănui nu-i era frică de „Fascism" – propriul nostru guvern a gravat plin de mândrie simbolul autorității fasciste peste tot prin camerele guvernamentale cele mai sacrosancte, pe banii și pe statuile noastre. (În statuia memorială a lui Abraham Lincoln, mâna acestuia e așezată pe două fascii!)

De ce crezi că evreii, comuniștii și „conservatorii cușer" urăsc acel cuvânt și acel simbol cu atâta înflăcărare în zilele noastre?

Răspunsul e de găsit chiar în natura „fasciilor."

Potrivit unei legende romane antice, acestea provin din vremea în care triburile din Italia antică erau fărâmițate în o mie de „cioburi" potrivnice unele altora. Un mare conducător, întâlnindu-se cu alte căpetenii, a pus mâna pe o nuia și a rupt-o cu ușurință, arătându-le cât de ușor erau bătute triburile de către barbari, atunci când acestea erau fiecare pe cont propriu. Apoi conducătorul a luat un mănunchi de nuiele, le-a legat la un loc și a încercat să le rupă, însă, bineînțeles, nu a reușit. Legate împreună erau prea puternice! Pe urmă a prins o lamă de topor pe mănunchiul de nuiele și le-a arătat că în unitate și prin autoapărare agresivă, se dobândește puterea și victoria.

Poporul nostru a folosit și a înțeles acest simbol timp de mii de ani, până la al Doilea Război Mondial când Hitler și Mussolini înțeleseseră în sfârșit cum să pună capăt dezbinării infernale a oamenilor noștri realizate de evrei.

În Germania și în Italia evreii au făcut mulțimile de oameni (conduse de comuniștii evrei) să-și urască proprii intelectuali, asociindu-i cu „clasa conducătoare," iar pe „clasa conducătoare" a făcut-o să-și urască proprii săi oameni, numindu-i „muncitori lacomi și brutali" – iar aceasta a fost „războiul dintre clasele sociale" produs de comunism.

Evreii au rupt Germania și Italia într-o mie de mici grupuri certărețe, meschine și lacome, care erau neajutorate în fața puterii unite și organizate a evreilor. Așa cum liderul roman a întărit nuielele legându-le laolaltă în „fascii," tot așa și Mussolini a întărit poporul italian suficient de mult pentru a supraviețui, și a stabilit ordinea prin unitate și autoritate. Hitler a făcut același lucru pentru poporul german. Iar pentru că un popor unit, condus de lideri puternici și sinceri, e prea greu cucerit de paraziții, mercenarii și cămătarii evrei și de revoluționarii comuniști, evreii i-au urât pe Mussolini și pe Hitler; în plus au convins tot restul lumii să-i urască.

În ziua de azi, America împreună cu toate națiunile occidentale civilizate albe, sunt dezbinate într-un fel cum n-au mai fost niciodată până acum. Aici în SUA ne-au

dezbinat între republicani și democrați, catolici și protestanți, bogați și săraci, yankei și confederați, capitaliști și muncitori, liberali și conservativi, etc., etc.

Există vreun „conservator" care să nu fi oftat vreodată spunând: „Numai de-am fi și noi uniți!" Evreii au mințit despre natura „fascismului" pentru a ne ține dezbinați, urând singurul lucru care ne poate salva.

Dar în lumina definiției din dicționar, pe care am redat-o mai sus, vedem că „fascismul" nu e „același lucru cu comunismul," ci în realitate e naționalism conservator. Așadar, cum putem explica corul de „conservatori" care latră împreună cu haita evreilor după „fascism?"

Ei de ce ne urăsc?

Răspunsul e că ei sunt prea leneși să-și facă temele de casă pentru a descoperi ce anume e fascismul.

Aceștia pur și simplu îi ascultă pe evrei cum strigă zi și noapte că fascismul e ticălos, așa că conservatorii fie îi cred pe evrei, fie le e prea frică de evrei ca să admită pentru ei înșiși că fascismul și nazismul sunt opusul comunismului.

Partidul Național Socialist Alb crede că Părinții noștri Fondatori au creat o republică autoritară (în nici un caz o „democrație" – care e o formă de guvernare pe care aceștia o disprețuiesc în mod deschis). Aceștia au ales fasciile drept simbol al autorității care a adus unitate și ordine în cele treisprezece colonii originale.

Iar noi stăm de partea REPUBLICII AUTORITARE, la fel cum au făcut și strămoșii noștri. Svastica noastră e simbolul rasial al albilor pentru un guvern ordonat și o conducere strașnică – printr-o constituție și prin legi.

„Fasciile" care apar peste tot în Washington și pe monedele din portmoneul tău, arată singura cale spre salvare pentru Republica noastră americană constituțională albă.

Partidului nazist american nu îi este frică să urmeze calea părinților fondatori, în ciuda minciunilor evreilor și a conservatorilor cușer.

Poporul simte în mod instinctiv nevoia de autoritate și în mod subconștient caută un lider puternic. Iar în schimb, poporul e esența de care avem nevoie pentru a câștiga.

Dacă e să câștigăm putere politică și legală, avem nevoie nu de câțiva „conservatori," ci de milioanele și milioanele de oameni care nu sunt afiliați politic, de muncitorii și americanii de rând care în mod vag sunt numiți „gloate." Cu toate acestea, această enormă putere a gloatelor e exact lucrul pe care „conservatorii" nu îl vor putea câștiga absolut niciodată.

Știrile și raportul mondial al SUA de pe data de 7 iunie 1965, conține o analiză statistică a catastrofei din alegerile naționale pentru președinție care a avut loc în anul 1964.

Aceste cifre arată mai clar decât orice altceva, că din punct de vedere matematic nu mai e posibil ca un candidat „conservator" să câștige pe vreuna din platformele economice tradițional „conservatoare," fără elementul ascuns al RASEI. În fapt, cifrele arată că un „conservator" economic nu numai că TREBUIE să piardă, ci că trendul populației noastre se îndreaptă în fiecare zi mai mult spre o situație în care numai un nebun va mai putea pretinde că un program „conservator" va mai putea dobândi o victorie națională.

Voi încerca să explic aceste lucruri mai încolo; pentru un moment însă, dați-mi voie să vă prezint aceste cifre.

Mai întâi voi prezenta procentul voturilor câștigate de Johnson și Goldwater din păturile superioare a populației noastre. Printre profesioniști, manageri, etc., Johnson a câștigat 58% din alegeri. Printre cei cu educație liceală, Johnson a câștigat 54%. Dintre cei cu un venit anual mai mare de $10.000, 56% dintre voturi au fost pentru Johnson. În orașele și comunele mai mici, Johnson a câștigat 63%.

Observi că decalajul dintre cei doi candidați, în păturile superioare și cele rurale ale populației, a fost de doar 15% dintre voturi. Aceasta nu e o diferență insurmontabilă și ar putea fi schimbată cu ușurință printr-o campanie mai efectivă decât cea făcută de Goldwater.

Acum haidem să privim la categoriile opuse celor amintite mai sus.

Printre muncitorii necalificați, Johnson a câștigat 80% dintre voturi.

Aici Goldwater a câștigat doar 16%! Cei cu studii minime au votat pentru Johnson.

Cei cu venituri mai mici de $10.000 au votat în proporție de 70,7% cu Johnson, în timp ce doar 29.3% au votat cu Goldwater. Marile orașe și centre urbane au oferit 72% din voturi lui Johnson, și doar 28% lui Goldwater.

Diferența dintre Johnson și Goldwater printre clasele cu venituri mici și votanții din zonele urbane, ajunge la un decalaj mediu enorm de 54%!

Însă nici acea figură șocantă nu ne arată întreaga poveste despre motivele pentru care e o nebunie să încerci să câștigi putere politică printr-un program „conservator."

Aruncă o privire la dimensiunea relativă a celor două grupuri pe care le-am comparat mai sus.

Almanahul mondial pentru anul 1965 arată că primul grup pe care noi l-am comparat – profesionalii și managerii – care au votat pentru Johnson cu un decalaj de doar 15%,

reprezintă doar 21,8% din populație, în timp de restul forței de muncă, semicalificați și necalificați, reprezintă 78,2% din populație.

Din orașele mai mici și comune care au votat pentru Johnson, doar 63% apar în Almanahul mondial ca având o populație totală de 54,054,425 de locuitori, iar zonele urbane care au votat cu Johnson în proporție de 72%, au o populație totală de 125,368,750 locuitori.

Și în timp ce absolvenții de liceu au votat cu Johnson numai în proporție de 54%, numărul total al acestora apare în Almanahul mondial ca fiind de 4,528,215 de persoane; în timp ce absolvenții de școală primară care l-au ales pe Johnson, apar în număr de 40,217,215 persoane (aceste cifre au ca punct de referință înscrierile la liceu și la școlile primare, pe anul 1963).

Punând toate aceste lucruri cap la cap, găsim că eșalonul din păturile superioare și cel din sectoarele populației rurale care ar putea fi câștigate de un candidat național conservativ, nu reprezintă decât un procent relativ mic din populația Statelor Unite (aproximativ 20%). Cu toate acestea, chiar și acest segment al populației SUA care e cel mai favorabil unui câștig conservator, e dezbinat pe probleme economice motiv pentru care a fost câștigat de Johnson.

Pe de altă parte, vasta multitudine de americani care trăiesc în zonele urbane, n-au urmat decât o școală primară, sunt semicalificați sau complet necalificați și câștigă mai puțin de $10,000 pe an – toți aceștia reprezintă mai mult de 80% din populație.

Și în această multitudine, Johnson a câștigat 8 din 10 americani.

Faptul cheie e că votul celei mai mari analfabete sau neinformate persoane, valorează la fel de mult ca și votul lui H. L. Hunt sau Robert Welch, și pentru fiecare votant de rang înalt există milioane de votanți de rang inferior.

Pentru aceia care nu au o minte matematică, dați-mi voie să explic situația într-o simplă frază.

Cu excepția problemei rasiale, SINGURUL loc din care „conservatorii" au o șansă de a obține un mare număr de voturi, e dintre cei cu poziții manageriale, cei cu venituri mari, cu educație superioară – pe scurt, dintre GÂNDITORII antrenați.

Printre cei cu educație primară și cu veniturile sub $10,000 pe an, „conservatismul" se vinde la fel de bine ca și bulgării de zăpadă la Polul Nord. MULȚIMILE vor un candidat „CALD" care să pară „uman" și „adorabil." Roosvelt, Truman, Ike, Jake, iar acum Johnson – toți au avut succes pentru că au promovat „IMAGINEA" potrivită.

Nu contează felul în care îl deplângem, acesta este un fapt – la fel ca și faptul că albilor nu le plac „negroizii" – indiferent de ce pretind ipocriții.

Fără gloate niciodată nu putem ajunge la putere.

Și fără putere, e o pierdere totală de vreme să te plângi la nesfârșit de „constituționalism," „creștinism," „drepturi statale," etc., etc.

Nu sunt pregătit să mai pierd nici un moment în faliment sau în gemete impotente. Sunt pregătit să mai sufăr și să mă mai sacrific numai dacă fiecare mișcare e calculată în așa fel încât să câștige putere.

Iar statisticile arată, cu o claritate devastatoare, că e IMPOSIBIL să câștigi la nivel național cu o economie „CONSERVATOARE."

Și-atunci, cum am putea noi câștiga?

Răspunsul e că trebuie să găsim o cale prin care să ajungem la inimile milioanelor care au votat pentru Johnson, Roosvelt, Ike, Harry și Jake. Cu siguranță Goldwater nu a reușit asta prin imaginea de „împovărare-a-săracilor" și de „pregătire-de-război" pe care și-a creat-o. Și nici un „conservator" nu va putea face asta pentru că, practic, un „conservator" încearcă să vândă băuturi reci ca gheața chiar și atunci când potențialii clienți tremură toți de frig în ploaia rece. Oamenii de rând vor să simtă căldură, protecție și siguranță. Așa sunt oamenii de rând. Iar dacă insiști să le vinzi băuturi reci ca gheața oamenilor care tremură de frig noaptea în mijlocul unei ploi reci, ești sortit falimentului. Iar noi am tot falimentat.

Inamicul e strălucit în înțelegerea pe care o are asupra tuturor acestor lucruri și în felul în care folosește psihologia în numele mixării rasiale, a subversiunii, degenerării, imoralității și a trădării!

Până acum, partea noastră e complet stupidă și oarbă în relațiile sale cu mulțimile de oameni.

Unii dintre cei care înțeleg psihologia mulțimilor de oameni, își scuză eșecul de a folosi această cunoștință, susținând că a fi „demagog" e „josnic" sau „imoral." Aceasta e ca atunci când privești cum un hoț și un violator îți face ravagii prin casă, își violează soția și-ți răpește copiii, iar tu refuzi să-l oprești pentru că el are un pistol și ar fi „josnic" ca tu să pui mâna pe armă pentru că asta te-ar face să arăți ca un criminal.

Atâta timp cât oamenii răuintenționați se folosesc de psihologie și de demagogie pentru a câștiga mulțimile de oameni pentru scopurile lor meschine, oamenii noștri trebuie să recurgă la aceleași metode pentru a ne ajuta poporul să se unească și să supraviețuiască; altfel murim!

Nu mi-e deloc rușine să admit că nu m-aș opri la nimic pentru a ne salva Rasa Albă. Și făcând asta mi-am riscat viața de nenumărate ori, am sfârșit bătut, aruncat în închisoare, iar despre mine mai toată lumea a împrăștiat minciuni. Nu concep nicio

victorie morală în a-mi vedea poporul, femeile, copilașii și fetițele înrolate în lagărele de muncă forțată sau în bordelele comuniștilor chinezi, sau să-i văd dați pe mâinile africanilor sălbatici – toate acestea pentru că partea noastră a fost prea „drăguță" pentru a se folosi de psihologie pentru a câștiga mulțimile de oameni.

În plus noi nu trebuie să facem nimic „josnic" pentru a câștiga.

Trebuie doar să renunțăm la efortul steril de a băga în mințile maselor adevăruri reci, greoaie și antipatice. Asta nu funcționează.

În schimb trebuie să-i dăm adevărului o formă potrivită pentru oameni. Și nu dobândești asta prin disertații sau raționalizări lungi, și nici prin statistici sau adevăruri simple.

Trebuie să o faci prin PILDE, analogii, slogane, hărți, postere, demonstrații și, mai presus de toate, lucruri care dau de gândit și care ajung la inima oamenilor și de acolo sunt filtrate în mințile lor.

Când în cele din urmă îi facem pe liderii de aripă stânga să înțeleagă acest lucru, atunci putem pune capăt nebuniei „conservatismului" economic și să ne ocupăm cu SINGURA problemă care atinge inimile milioanelor de oameni – RASA!

Spune-i unui om că dacă votează cu candidatul A va avea un vecin „negroid" și că copii săi nu vor mai fi în siguranță și că valoarea proprietății sale va cădea, și negreșit mesajul tău va ajunge la INIMA sa. În felul acesta vei înfrânge candidatul A.

Dar spune-i că datoria națională e prea mare, că „constituția e încălcată" și că impozitul pe profit e prea mare, și acesta abia dacă te va auzi. În felul acesta vei pierde.

Spune-i că trebuie să fie pregătit de război pentru a păstra „Doctrina Monroe," iar acesta te va numi un „ațâțător la război" și-i va fi frică de tine.

Spune-i că ai o problemă cu beneficiile, cu clasa muncitoare, cu salariile mari sau cu securitatea socială, și că vrei să reduci taxele bogaților, iar acesta te va disprețui pe față și te va numi „anti-popor."

Cealaltă parte îi spune că ei sunt „de partea oamenilor de rând" și strigă: „Jos cu marile interese," iar acesta va vota cu ei, indiferent de cât de multe vile sau posturi TV dețin, și chiar dacă-i va da pe mâinile unor escroci care pozează drept lideri.

Cealaltă parte a făcut de multă vreme astfel de lucruri, urmărind numai scopuri meschine și a câștigat mulțimile de partea ei, iar prin asta a pus mâna pe putere și astfel au schimbat America într-un coșmar al trădării și degenerării.

Partea noastră a fost prea mucoasă și arogantă pentru a trage linie și a se autoevalua, și încă mai oferă mulțimilor „pilula" amară și rece a „conservativului" economic –

ignorând faptul că mulțimile au respins-o timp de cincizeci de ani, de fiecare dată cu diferență procentuală din ce în ce mai mare.

Mie mi-a luat 15 ani să realizez acest lucru.

În 1956 mi-am vândut revista dedicată nevestelor bărbaților aflați la datorie peste tot în lume (revista „U.S. Lady"), revistă care avusese succes și am investit toți acei bani într-un efort de „unificare" a conservatorilor. Am fondat „American Federation of Conservative Organizations," crezând în mod inocent că dacă am fi reușit să creăm unitate în aripa dreaptă, atunci am fi putut cuceri aripa stângă cu ușurință.

De pe acum, am avut foarte multe oportunități de a cerceta activitatea „aripii stângi" – a conservatorilor – și, în ignoranța mea totală în ceea ce ține de adevărata natură a situației, am ajuns la concluzia că tot ceea ce le lipsea pentru a câștiga, a fost un impuls organizator pentru a-i strânge „laolaltă," cu un PLAN bine pus la punct. Am descoperit că o grămadă și poate chiar sute de oameni foarte bogați gândeau la fel ca mine, cum sunt H. L. Hunt din Texas și Robert Welch din Boston, și că împreună am putea pune suficient de mulți bani și resurse la dispoziție pentru a-i scufunda pe evreii marxiști și sioniști și pe cei de aripă dreaptă. Se părea că avem mult talent și abilitate de partea noastră – și de fapt, majoritatea populației se afla de partea noastră din punct de vedere politic, așa că bunul simț ne forța să tragem concluzia că singurul lucru care lipsea era un efort determinat de a ne mobiliza și că asta a făcut posibil ca minoritatea de aripă stângă, împreună cu sub-minoritatea de evrei, să câștige victorie după victorie și să trimită America în jos pe calea socialismului marxist și a dezintegrării rasiale.

Încă de pe atunci am realizat că vorbele și educarea nu erau de nici un folos dacă nu erau direcționate spre un țel politic util, și anume PUTEREA.

Însă în acele zile am făcut socotelile fără a lua în considerare persoanele care intrau în alcătuirea „aripii drepte."

Am învățat prin experiență amară, de la milionarii și până la oamenii neînsemnați și speriați care luau parte la întrunirile noastre „conservative," „100% americane," „de modă veche," „constituționale" și „pro drepturi statale," că oamenii care formau aripa dreaptă era în proporție de 90% lași, narcotici, săriți de pe fix, cu mintea pe-o dungă, palavragii, mizerabili și, cel mai rău, persoane care și-au făcut un hobby din a veni la întruniri pentru a-și trage plăceri perverse și masochiste din repetarea la infinit că suntem batjocoriți de „șșș-știi-tu-cine," dar care sub nicio formă nu s-ar fi gândit să-și riște cele două mașini, casele scumpe sau locurile lor de muncă profitabile, pentru a încerca să remedieze problema.

Neștiind nimic despre toate acestea și fiind plin de entuziasmul și determinarea mea obișnuită, am plătit mai multe reclame radio care să fie difuzate chiar înaintea și

imediat după emisiunea comentatorului de aripă dreaptă, Fulton Lewis, prin intermediul cărora să anunț o întrunire în Washington pentru organizarea aripii drepte.

Rezultatele păreau a fi gratificatoare. Ne-au sunat sute de oameni și împreună cu unul dintre ei, Sam Jones, am aranjat cu corespondentul emisiunii Bill Buckley's National Review să folosim pentru prima noastră întâlnire frumosul conac vechi în stilul celor din Virginia.

Din sutele de persoane care au sunat, la întâlnire au venit cam cincizeci.

M-am adresat celor prezenți în cel mai bun stil „conservativ," amintind într-un mod „drăguț" de necesitatea „de a ne uni," necesitate care era mai importantă decât orice altceva și am întâmpinat cu rafale și aplauze politicoase.

Și acum mă iau fiorii când mă gândesc la toată atitudinea aceea „drăguță" care în fond denotă slăbiciune, e nefolositoare și de-a dreptul stupidă – în timp ce rasa noastră și întreaga lume e distrusă în mod brutal!

Din când în când, cineva dintre cei prezenți întrebau: „Cum rămâne cu evreii?" Și imediat se auzeau chicote și bocăneli de pantofi pe podea, cum fac și copiii din clasele elementare atunci când cineva menționează cuvântul „sex." Ca răspuns, îl dojeneam pe acest individ „îndrăzneț" pentru faptul că și-a „expus prejudicierea într-un fel atât de dezgustător," apoi îmi exprimam în mod clar îndreptățita dragoste pe care o aveam pentru evreii minunați și mai trăgeam și cu ochiul în semn aprobator unor prieteni apropiați, semnalizând „inteligenta" mea decepția personală.

Evreii n-ar fi deranjat o astfel de întrunire pentru nimic în lume. Noi, asemenea altor câtorva milioane de „conservatori," ne amăgeam unii pe alții că „luptam" împotriva trădării, subversiunii, comunismului și a mixării rasiale (adică împotriva evreilor), doar stând cu mâinile-n sân și nefăcând nimic care să-l rănească pe inamic. Dacă NU am fi avut astfel de întruniri secrete și prostuțe, poate că în cele din urmă frustrarea s-ar fi acumulat în noi și sub presiunea unui patriotism frustrant probabil că am fi reacționat în plină forță și astfel am fi avut impact.

A fost făcută o mică colectă; am împărțit carduri de membru, după care ne-am pus pe pălăvrăgit, așa cum se cuvine după o astfel de „bătălie" cu inamicul.

Toată lumea a felicitat pe toată lumea și ne-am întors la casele noastre strălucind din cauza marelui „succes" pe care l-a avut întrunirea.

Mi-am investit timpul și banii într-un efort pe cinste, încercând să organizez aripa dreaptă în mod „drăguț," sub tutela „American Federation of Conservative Organizations" (Federația americană a organizațiilor conservative) și am publicat un ziar național al conservatorilor.

Ne țineam întrunirile în cele mai bune săli de conferințe din hotelurile Statler și Mayflower. Aveam o papetărie frumoasă gravată în aur. Mi-am folosit toate abilitățile și spiritul artistic scriind, organizând, promovând și conducând – aceleași abilități care acum le-am pus în serviciul Partidului Nazist American – însă la acea vreme erau irosite în vânt. Premisa fundamentală – premisa conservatismului – era greșită.

Cu toate că lucrurile sunt făcute în așa fel încât să pară că lupta dintre „conservatori" și „liberali" e o luptă pentru idei sau chiar pentru organizare politică, în adevăr NU e deloc așa. E o luptă pentru forță, teroare și putere. Evreii împreună cu complicii și credulii lor ne conduc țara și poporul, însă nu datorită perfecțiunii ideilor lor și nici datorită majorității reale din spatele lor.

Aceștia se află la putere în ciuda faptului că le lipsesc aceste lucruri, și doar pentru că și-au forțat avansul folosindu-se de TACTICI MINORITARE. Și vor rămâne la putere numai pentru că oamenilor le e teamă să li se împotrivească – le e teamă că vor ajunge ostracizați din punct de vedere social, le e teamă că vor fi defăimați în mass-media, le e teamă că-și vor pierde locurile de muncă, le e teamă că nu vor mai putea să continue cu afacerile lor, le e teamă că vor fi excluși din politică. FRICA și numai FRICA e cea care-i ține pe acești măscărici mizeri de aripă stângă la putere – și NICIDECUM ignoranța americanilor, așa cum „conservatorii" își repetă unii altora.

„Luptătorii" noștri de aripă dreapta continuă să se asigure unul pe celălalt că „vei cunoaște adevărul și adevărul de va elibera." Însă adevărul e că orice SCLAV cunoaște adevărul, însă cu ce-l ajută asta dacă el nu poate pune mâna pe PUTERE pentru a-și FORȚA evadarea spre libertate? În America nu adevărul ne va elibera, pentru că milioane de oameni cunosc deja adevărul și urăsc vehement ceea ce se întâmplă, însă le e FRICĂ chiar și să admită că cunosc adevărul. Zece milioane au semnat petiția pentru Joe McCarthy – și iată că n-au murit. Însă pot fi socotiți ca și morți, atâta timp cât aripa dreaptă își irosește tot timpul și banii încercând să mai „câștige" alte zece milioane, în loc să se folosească de cele zece milioane pe care le-avem deja pentru a ne RIDICA ÎN PICIOARE! Deja avem de partea noastră o mulțime de oameni, banii și facilitățile necesare pentru a ne recâștiga America din mâinile trădătorilor, chiar mâine dimineață, dacă toți oamenii care deja știu ce se petrece, ar înceta să le mai fie FRICĂ și dacă s-ar RIDICA ÎN PICIOARE! Atâta timp cât aripa dreaptă se limitează la a fi „drăguță," cea mai mare parte a oamenilor de rând își vor pleca capul ca oile, în fața aripii stângi, ceea ce NU este deloc drăguț – pentru că aripa stângă recurge la defăimare, persecuție economică, hărțuială juridică și, în cele din urmă, la teroare fizică pentru a-și menține dominația peste viața noastră națională și culturală prin FORȚĂ. Bineînțeles că forța e deghizată sub formă de carnete de cec, robe de judecător, convenții aranjate de partid, etc. – însă continuă, totuși, să fie forță în sine, fie amenințarea cu forța care ține America la pământ și ÎNFRICOȘATĂ.

Nici un ziar și nici un pamflet, chiar dacă ar fi toate capodopere a propagandei, și nici o conferință sau întâlnire nu poate stăvili această forță crescândă a aripii stângi, împreună cu PUTEREA și FRICA pe care aceasta le inspiră – cu atât puțin nu o poate da înapoi și finalmente să o distrugă.

Însă în 1955, încă îmi mai imaginam că ne-am putea cumva „furișa" asupra evreilor, și la fel credeau și restul prietenilor mei „fătălăi." Ne imaginam că vom construi o comunitate măreață fără ai acuza deloc pe evrei, ba chiar lăudându-i; și pe când ei nu bănuiau nimic, noi vom crește din ce în ce mai puternici până când, în cele din urmă, la momentul ideal, ne vom șterge zâmbetele de pe față, ne vom arunca asupra evreilor luați prin surprindere și le vom arăta adevăratele noastre intenții!

Am găsit că acest vis laș era promovat peste tot pe unde am mers. Fiecare conservativ pe care l-am întâlnit mă lua deoparte ca să-mi spună despre ultimele ultraje și trădări ale „știi-tu-cine," și ca să-mi descrie ultimele planuri împotriva călăilor.

Și-am făcut parte din această iluzie copilărească la fel ca toți ceilalți. În mod literal am irosit sute de ore discutând metodele prin care să materializăm această revoluție meschină.

Și singurul lucru pe care l-am câștigat, a fost descoperirea finală că e imposibil – și dintotdeauna a fost imposibil – să-i înfrângi pe teroriști prin intermediul discursurilor. Trebuie să-i alungi pe acești uzurpatori diabolici prin aceiași armă care i-a ridicat la PUTERE. Arma lor a fost și continuă să fie secretă și sub acoperire. A noastră, prin natura ei, trebuie să fie deschisă, legală și onestă. Cu toate acestea, trebuie să fie PUTERE – nu pamflete sau vise meschine – și, prin urmare, aceasta implică RISCURI.

Am mai învățat că-i recunosc pe indivizii pe care dintr-un anumit motiv pe care nu mi-l mai amintesc acum, eu împreună cu nevasta mea i-am numit „împătimiții." Aceștia erau „patrioții" veșnici, cei care întotdeauna veneau la întruniri, cei care niciodată nu se oboseau de vorbit și palavragit, deștepții care le-știau-pe-toate și care „de data asta vor garanta câștigarea alegerilor," etc., etc. și entuziaștii distinși care odată pe săptămână se descărcau de „patriotismul" lor înăbușit, în orgasmul masochist pe care păreau să-l aibă atunci când se biciuiau între ei cu ultimele ultraje ale evreilor. Acești oameni păreau că s-au războit cu evreii întreaga lor viață, an după an după an. Răspunsul lor standard pentru orice fel de plan care nu a fost conceput de ei înșiși – un plan nou de furișare împotriva evreilor – era acesta: „fiule, m-am luptat cu chestia asta încă de dinainte ca tu să te fi născut" – iar acest răspuns era menit să pună capac noii idei.

Ca și cum se cădea ca cei care și-au irosit 40-50 de ani din viață luptându-se într-un mod lipsit de absolut orice fel de succes, să mai aibă ceva de spus referitor la problemă!

Pe când lunile treceau iar noi începeam să vedem cum micile noastre economii se diminuau fără nici un semn de progres, am început să iau legătura cu „disperaționiștii" care erau tipici pentru aripa dreaptă. Am început să mă întâlnesc cu un grup de „patrioți" care, cu toate că era mare, era neautorizat, și am vorbit despre toate felurile de metode de „vărsare a paharelor" direct în capul evreilor. Au existat nesfârșite planuri de aruncare a „întregii povești" din avioane, pe milioane de fluturași și evreii să privească neajutorați cum oamenii sunt astfel educați cu privire la planurile lor. Se mai vorbea de un plan de a da buzna într-un stație radio sau TV, în care să ținem personalul ostatic în timp ce unul dintre noi – nimănui nu-i păsa cine anume – să le prezinte milioanelor de oameni uluiți, documentele și adevărurile despre comunismul evreiesc, documente pe care le aveam din abundență dar care aveau puțin impact din moment ce ele circulau numai între noi. A existat chiar și un plan pentru trimiterea în aer a mai multor baloane imense pe care să fie inscripționate diverse mesaje, ceea ce i-ar face pe evrei să se zbată nebunește pentru a le da jos. În timp ce citești aceste rânduri, aceste idei sălbatice încă mai sunt dezbătute pe undeva de oameni care afară de asta sunt inteligenți – oameni care sunt prea copleșiți de propria lor timiditate și ignoranță pentru a vedea că, chiar dacă ar PUNE ÎN APLICARE aceste trucuri meschine la adresa evreilor, n-ar avea parte de absolut NICI UN REZULTAT.

Oamenii sunt mai inerți decât ai putea crede, chiar și după ce le descoperi aceste adevăruri. E nevoie de o propagandă imensă, repetată din nou și din nou și din nou și din nou pentru a-i sensibiliza chiar și un pic. Acesta-i motivul pentru care Joe McCarthy mi-a zis că nici n-ar încerca să dezvăluie întreg adevărul. „Pur și simplu m-ar cataloga drept un lunatic," mi-a zis acesta, „iar publicului îi va scăpa esența." Și probabil că a avut dreptate.

Ideea că ar exista o MODALITATE UȘOARĂ care să poată fi pusă în aplicare și care să-i facă pe evrei să dea buzna în Israel ca șobolanii, în timp ce noi să intrăm plini de triumf în Casa Albă, e una dintre cele mai grave autoamăgiri care a ținut aripa dreaptă la nivelul de palavragire și conspirate, în timp ce evreii ne-au râs în față și ne-au călcat în picioare constituția, drepturile, datinile, demnitatea și rasa noastră albă.

Când descoperă pentru prima dată lucrurile care se întâmplă, oricine ar putea fi scuzat dacă ar avea nevoie de o perioadă în care să proceseze adevărul, și chiar o perioadă de amăgire copilărească. Însă când vede că evreii îi flămânzește familiile semenilor săi, cum îi aruncă în închisoare sau cum îi trimite la „spitalele" de nebuni, atacându-i și defăimându-i chiar și pentru cea mai mică încercare de a se opune rezistență puterii evreiești, oricine își formează negreșit o idee clară, în maximul câțiva ani. Oricine petrece 30 sau 40 de ani pretinzând că o astfel de cale ușoară, asta în timp ce țara și rasa noastră albă e pierdută din ce în ce mai mult – nu e un visător – nici chiar ignorant. E un laș!

„Conservatorii" sunt struții campioni ai lumii, care, afundați fiind cu capul în nisip, bolborosesc unii către alții în „secret," în timp ce fundul le e în sus, gata să fie lovit cu piciorul de evrei. Conservatorii nu prostesc pe nimeni altcineva decât pe ei înșiși.

Unul dintre liderii conservatori pe care i-am contactat, a fost William F. Buckley Jr., editor la National Review. Prietenul meu Sam Jones de aici din Washington D.C., era corespondentul său și ne-am văzut la o întâlnire din New York. Simplul fapt de a vorbi cu Buckley și echipa acestuia, a fost o experiență pe cinste. Acolo pulsează mai multă putere cerebrală și genialitate decât în oricare alt loc în care am fost. Bill însuși e extrem de chipeș și e mai inteligent decât toți ceilalți. Însă din echipa sa fac parte trei sau patru evrei, dintre care unul are trăsături evreiești bine pronunțate, iar atmosfera de acolo e diferită de atmosfera din alte grupuri „conservatoare."

Buckley e extrem de precaut legat de chestiunea evreiască și chiar și atunci când ești singur cu el, e dificil să scoți de la el informații despre gradul său de conștientizare. Tot ce vei putea afla, și asta dacă ai noroc, sunt unele implicații bine păzite din care ești liber să tragi ce concluzii dorești. Mai pe urmă am descoperit care sunt motivele: tatăl milionar al lui Buckley a avut mari interese cu evreii din Israel și, ca rezultat, până și în ziua de azi, antiliberalismul și anticomunismul lui Buckley se opresc la frontiera Israelului și la zidurile exterioare ale sălilor de întrunire ale sioniștilor.

Totuși, la acea vreme, și eu mă jucam acest joc prostesc „ochii-mei-sunt-închiși," așa că am simțit că multe lucruri vor putea fi dobândite dacă-l voi ajuta pe Buckley, motiv pentru care am căzut de acord să-i promovez ziarul National Review. Acesta a depozitat o mie de dolari în contul meu dintr-o bancă din Washington și am început să lucrez la un proiect destinat promovării în masă a ziarului National Review, în licee și universități.

Însă în acele zile, eu eram implicat din plin în lansarea A.F.C.O și a propriului meu ziar, și mi-e rușine să admit că n-am făcut o treabă excelentă pentru Bill. Am depus un oarecare efort, însă acesta era lipsit de determinarea și entuziasmul necesar unei astfel de promovări, așa că n-a rezultat mare lucru de aici. Cu o conștiință vinovată i-am înapoiat banii lui Bill, cu excepția cheltuielilor. Pe lângă că era prea precaut legat de chestiunea evreiască ceea ce, bineînțeles, e privilegiul său, Bill Buckley era și o persoană 100% rigidă și, spre deosebire de celelalte persoane din aripa dreaptă cu care am lucrat sau cu care am încercat să lucrez, eșecul de a realiza ceva cu Buckley e în totalitate din vina mea.

În ciuda banilor pe care i-am turnat în acest efort și în ciuda muncii și inspirației cu care am contribuit; efortul meu de a „unifica conservatorii" și de a-i învinge pe campionii perfizi ai lumii – evreii – prin perfidie, nu a funcționat. Am rămas fără bani și am mers să lucrez pentru doi milionari de aripă dreapta, mai întâi pentru Bob

Snowden din Memphis, Tenn. Și Hughes, Arkansas, iar mai apoi pentru Russell Maguire (care obișnuia să publice revista Mercury – am fost asistentul său).

Maguire vorbea despre o bună luptă. Însă atunci când a început adevărata luptă, a dat bir cu fugiții. Am expus întreaga poveste urâtă într-o carte anterioară (fără a fi acuzat de calomniere de niciunul dintre ei) și nu o voi repeta aici.

E de-ajuns să spun că acești milionari, care cu toate că erau onești, pur și simplu nu credeau și probabil că nici acum nu cred că noi ne aflăm într-un pericol de moarte. Consideră că există o modalitate ușoară prin care-și vor putea salva averea uriașă, un fel de-a „scăpa ca prin urechile acului."

Mulți dintre cei din aripa dreaptă sunt preocupați în mod sincer și cunosc acest lucru din luptele mele cu oameni ca Maguire, Snowden, Welch, Hargis și ceilalți, și din revelațiile referitoare la cine sunt ei cu adevărat. „Aceștia fac bine," mi se spune, „de ce să nu fie lăsați să-și urmeze afacerile în propriul lor stil. Ei ajută. Nu le face rău."

Continui să susțin că aceștia dau doar impresia că ajută, însă în adevăr fac rău.

Înainte ca o mulțime de oameni să se răscoale și să facă în efectiv ceva legat de o situație tiranică, trebuie ca mai întâi să se acumuleze o anumită presiune emoțională. O pocnitoare nu are forța unui glonț pentru că explodează inofensiv în toate direcțiile. Însă aerul din spatele glonțului nu poate scăpa decât dacă propulsează glonțul cu o viteză năucitoare, pentru că e compresat și direcționat prin canale precise.

Atâta timp cât Welch și restul celor din anturajul său, atât bogați cât și săraci, se pot amăgi cu iluzia că „luptă împotriva evreilor" prin explodarea presiunii din interior în mod verbal și inofensiv, în toate direcțiile și fără să rănească în vreun fel nici un trădător evreu, aceștia împiedică presiunea de care avem nevoie pentru a ne înfuria la propriu și de a lupta.

Evreii cunosc acest lucru și le permite la sute și sute de organizații inofensive de aripă dreaptă să pălăvrăgească la nesfârșit în liniște, în spatele „cortinelor de hârtie" montate de evrei. Aceștia nu ajung la nici un număr semnificativ de persoane înafara propriului lor grup. Și chiar atunci când reușesc să facă asta, abordarea lor e atât de anemică și atât de greșită din punct de vedere psihologic, încât nu reușesc să convingă decât foarte puține persoane.

Aceștia absolut niciodată nu iasă în public sau pe stradă, și niciodată nu ating masele de oameni prin mișcări masculine inspiraționale și motivante, care sunt singurele capabile de a cuceri inimile gloatelor. Aceștia împart literatură și nu vorbesc decât între ei.

Dacă 10% din banii care intră an de an în astfel de mișcări de pocnitori, ar fi compresați, direcționați și folosiți în spatele unui glonț ideologic care să fie propulsat de adevărați

luptători, nimic nu i-ar opri pe evrei din a zdrobi și distruge un astfel de „glonț" ideologic. Chiar și fără acei bani, dar cu câteva grăunte de „praf de pușcă," care să fie compresat și direcționat cu forță, am fi câștigat deja ura hotărâtoare a evreilor, care reprezintă singurul semn clar că nu tragem în ei cu eternul „gaz" de aripă dreaptă, ci cu gloanțe mortale despre care ei înșiși știu că în cele din urmă le va distruge puterea ilegală și tiranică.

Asta nu înseamnă că trebuie să luptăm pentru o revoluție prin violență. Acest tip de atac de modă veche n-ar funcționa, după cum partea noastră a învățat de pe urma Războiului Civil și a urmăririlor penale îndreptate asupra Klan-ului.

În America există deja o mulțime de oameni deșteptați. Le e teamă și sunt frustrați de inabilitatea lor de a face ceva referitor la nenorocirea teribilă pe care o văd cum crește.

Revista Mercury într-adevăr a „informat" o mulțime de oameni. La fel face și societatea Birch. Însă nu avem nevoie de și mai mulți oameni care să nu se ridice și să LUPTE pentru a se opune tiraniei!

Revistele ca Mercury și Birch Society au eliberat de asemenea emoțiile de sub presiune în milioane de americani care erau deja informați, dar care credeau că, atâta timp cât astfel de reviste erau publicate, iar Welch cerea punerea sub acuzare a lui Earl Warren, „ceva" măsuri erau totuși luate. Acești oameni sunt amăgiți, de sfatul constant oferit, de a-i „scrie senatorului tău," imaginându-și că putem să cerem sau să negociem ieșirea de sub tiranie. Iar mai grav decât orice e faptul că aceste reviste și societăți reprezintă „scurgeri" financiare care provoacă o sângerare mortală continuă și o anemie în aripa dreaptă. Pur și simplu nu mai rămân bani pentru luptă, pentru gloanțe și praf de pușcă, pentru că au fost cheltuiți pe artificii, uniforme, bandă, poze ale inamicilor, adunări entuziasmante și povești de adormit trupele.

După cum am aflat și după cum bine știe orice „patriot" cu experiență, nu poți aduna la olaltă aceste societăți. Și chiar dac-ai putea, acestea s-ar certa mai rău înhămate împreună decât o fac atunci când sunt despărțite. După cum Hitler a afirmat cu atâta măiestrie, „opt șchiopi ce umblă braț la braț, nu fac cât un gladiator."

Acești lideri slabi de aripă dreaptă care, timp de 40-50 de ani au propovăduit tot felul de trucuri prin care să evite lupta disperată și periculoasă care întotdeauna reprezintă prețul victoriei, se apropie de sfârșitul potecii. Nu mai pot pretinde pentru multă vreme că ne putem salva pe noi înșine prin dulcile lor remedii. Când pacientul simte horcăitul de moarte în piept, așa cum îl simte America acum, oamenii noști vor deveni dezgustați de medicii impostori și de medicamentele și siropurile lor din zahăr, și vor deveni ei înșiși medicina cea dură dar efectivă în același timp.

Aici mottoul nostru e „Albule, ridică-te și luptă cu noi pentru supraviețuire, ori dă-te din calea noastră!!!”

Însă dacă vrem să învingem, nu doar „conservatorii” amatori ce ne bagă bețe-n roate trebuie dați la o parte.

Chiar mai mortali sunt „liderii” conservatori cușer, cei ai lui Iuda, pe care cealaltă tabără îi trimite să ne conducă pe noi.

Consideră!

Un evreu pe nume Kivie Kaplan conduce NAACP, în timp ce alți evrei cum sunt familiile Rosenwald, Stern și Lehman, le pun la dispoziție milioanele în aur, care sunt necesare promovării comunismului și mixării rasiale în America.

Un evreu pe nume Milton Rosen conduce cel mai periculos și violent grup comunist din America, și anume „Progressive Labor.”

O evreica pe nume Bettina Aptheker îi conduce pe intelectualii colegiali și pe revoluționarii de aripă stângă.

Evreica Dorothy Schiff publică ziarul de stânga New Yorg Post, în timp ce camarazii ei evrei publică cea mai mare parte din celelalte ziarele „liberale,” cum sunt New York Times (Sulzburger), Washington Post (Myers), și așa mai departe, la infinit.

Dacă e aripa STÂNGĂ, vei găsi la conducere sau ca finanțator pe unul dintre „aleșii lui Dumnezeu,” uneori cu un goy pe post de marionetă, însă întotdeauna evreii sunt cei ce trag sforile și care pun la dispoziție scânteile necesare revoluției de stânga, mixării rasiale și perversiunii.

Cu un astfel de dosar de atac de netăgăduit împotriva Americii, vei crede că evreilor le-ar fi greu să se facă acceptați ca lideri ai NOȘTRI. Vei crede că aripa dreaptă ar fi cel puțin suspicioasă cu privire la evrei, cu atât mai puțin să-i accepta ca conducători. În adevăr, Protocoalele (și Lenin) au afirmat în mod deschis că metoda prin care poți castra și zdrobi opoziția, e s-o CONDUCI chiar tu – s-o conduci spre pieire și frustrare.

Și nu se află oare aripa dreaptă pe calea pieirii și nu e ea oare plină de frustrare, așa cum puține mișcări atât de mari au fost de-a lungul istoriei?

Cunoscând inteligența conspirației evreiești și comuniste, mai poate cineva crede că acești maeștrii complotiști ar eșua să instaleze vreunul dintre cei mai buni oameni ai lor în tabăra NOASTRĂ?

A fost puțin cam greu să VEZI toate aceste lucruri în Barry Goldwater, în ciuda faptului că a sponsorizat legislația pentru mai multă integrare mai mult decât oricare alt

senator, că a susținut legea „terrible 1313," și că a inițiat legile pentru lagărul de concentrare pentru boli mentale din Alaska.

Dacă Goldwater chiar ar fi încercat să fie ales în 1964, te-ai putea gândi la ceva mai stupid decât să viziteze Appalachia și să vorbească aici despre tăierea ajutoarelor pentru săraci, să meargă în Tennessee și să predice despre tăierea electricității ieftine pentru fermierii amărâți, apoi să meargă în St. Petersburg din Florida unde să vorbească despre tăierea ajutoarelor pentru bătrâni? Sau atunci când oamenii au ieșit în stradă din cauza crimelor negrilor, iar republicanii au creat un film excelent pe această temă pentru televiziunea națională – te poți gândi la vreo modalitate mai bună de a te asigura că nu vei fi ales, decât aceea de a interzice acest film așa cum a făcut Goldwater, astfel încât acesta nu a fost televizat niciodată?

A fost de-a dreptul amuzat pentru milioane și milioane de americani să facă tot ce le-a stat în putință pentru a alege un evreu ca președinte al Statele Unite!

Însă nu e nimic amuzant despre bărbatului aflat în spatele lui Goldwater – dar și al lui Buckley, și a organizației Young Americans for Freedom, a Comitetului dedicat menținerii Chinei în afara Națiunilor Unite, și din spatele a atât de multe alte „fronturi" operate de pe bulevardul Madison 79, New York City – adică „fostul" evreu comunist pe nume MARVIN LIEBMAN!

Ultimul front al lui Liebman e „Friends of Rhodesian Independence" (Prietenii independenței Rhodesiei) și, la fel ca toate celelalte comitete și fronturi ale sale, și acesta e îmbibat cu nume influente și cu milioane de dolari. O mulțime de patrioți buni și sinceri îi fac publicitate pe gratis, atât lui cât și ziarelor sale. Atâta timp cât acest impostor idiș poate fi făcut să pară că „face ceva" pentru a-i ajuta pe frații albi din Rhodesia, nimic real nu poate fi făcut pentru a-i ajuta cu adevărat. E o fraudă ticăloasă și revoltătoare care mă înfurie mai mult decât oricare alt evreu impostor din trecutul recent.

Ca să-mi prezint cazul împotriva dlui Liebman, dați-mi voie să analizez unul dintre „comitetele" sale care încă mai lucrează la sabotarea Americii, chiar în timp ce americani dintre cei mai de seamă, își dau tot ce au pentru a-l ajuta pe acest „lider de aripă dreaptă."

Liebman a înființat un comitet prin care să „țină China în afara Națiunilor Unite," din moara de făcut bani de pe Bulevardul Madison nr. 79, din New York City. Asemenea tuturor fronturilor create de Liebman, și acesta a fost gândit într-un mod genial astfel încât să-i prindă pe patrioți și pe cei de aripă dreaptă într-un punct sensibil, de pe urma căruia să se îmbogățească. A reușit cu acesta și încă mai reușește.

Însă puține – sau chiar niciuna dintre victimele acestui escroc politic evreu – a citit antetul „comitetului" lui Liebman. Acolo ar fi găsit numele unor „conservatori" străluciți precum Sen. Paul Douglas, Rep. Fino, Rep. Halpern, Sen. Javits, Hubert Humphrey și o grămadă de alți adepți înrăiți de aripă stângă.

De ce? Și cum așa?

De ce-ar vrea cei de aripă stânga să-i țină pe chinezii comuniști afară din iubita lor ONU comunistă și neagră?

Răspunsul e simplu: în ziua în care China Comunistă intră în Națiunilor Unite, probabilitatea e nespus de mare ca SUA să IASĂ din această organizație.

Între timp, dl Liebman strânge milioane de dolari, ține întruniri în Parcul Madison, etc., și-i ține pe americanii patrioți și de treabă complet ocupați pentru a ține China Comunistă în afara ONU, pentru ca SUA să poată rămâne în această mizerie.

Când a fost evident că în universitățile noastre zeci de mii de tineri americani patrioți s-au săturat de trădătorii de aripă stânga ce făceau ravagii prin campusurile universitare, dl. Liebman a pus un evreu (Schuchman) să organizeze frontul „Tinerii americani pro libertate" și astfel, încă odată, a strâns întreaga opoziție de partea evreimii, după care a lăsat-o să se descarce într-un mod inofensiv la întruniri atent controlate, patriotice și pro-evreiești. Ca de obicei, ciurda de goyim formată din patrioți bogați și influenți, de-abia așteptau să-și pună la dispoziție numele și banii pentru acest evreu minunat, Liebman. Când țin discursuri în campusurile universitare, unele dintre cele mai violente și vociferante opoziții vin din partea săracilor, care sunt dominați de organizația TPL a lui Liebman și care îmi arată cele mai stupide și compătimitoare pancarte imaginabile, și-mi strigă că sunt „comunist," etc. (Întâmplător se face că am avut parte și de cele mai încurajatoare succese cu acești copii săraci din organizația „TPL" a lui Liebman. Practic aceștia posedă un instinct bun și discursul meu îi uluiește întotdeauna. Adeseori aceștia se strâng în jurul meu după discurs și nu e nevoie decât de-o oră sau două pentru a-i dezgusta de felul în care au fost înșelați de Liebman și de cei din gașca lui.)

În februarie 1962, în a noua ediție a reportului Rockwell, începusem o lungă serie de expuneri ale lui Liebman și ale morii de făcut bani de pe Bulevardul Madison nr. 79. Am expus faptul că, cu toate că se presupunea că Liebman nu are nimic de-a face cu TPL (Tineri pro libertate), ștampila poștală a acestuia apărea pe scrisorile TPL, iar scrisorile TPL erau deschise și semnate de biroul lui Liebman! Aici erau incluse și donațiile în bani.

Imediat ce această informație a fost făcută publică, Liebman s-a grăbit să schimbe operațiunile pentru a mușamaliza acest fapt. Însă am continuat să-i urmăresc

operațiunile nefaste și să le expun studenților universitari cu fiecare ocazie. Am reușit să fac un progres cu studenții din TPL când am dezvăluit rădăcinile comuniste atroce ale lui Liebman. În cele din urmă, când faptele nu mai puteau fi ascunse, TPL le-a recunoscut.

Aici sunt faptele pe care TPL le-a recunoscut în propriile ei publicații, The New Guard din mai 1966. Citește-le și decide singur dacă dl. Liebman mai poate fi liderul potrivit care să-i conducă pe copiii din TPL, pe patrioții din comitetul Red China (China comunistă), comitetul albilor din Rhodesia și toate celelalte fronturi pe care acesta le folosește pentru a seca aripa dreaptă și pentru a o ține frustrată și mizerabilă. Marvin Liebman a fost recrutat în Brooklyn în Uniunea Studenților Americani de un profesor de cultură civică (!) de notorietate în frontul tinerilor comuniști. În câteva luni Liebman a ajuns în rândurile de sus ale Partidului Comunist, intrând în mod public în Liga Tinerilor Comuniști. TPL admite că „puțini tineri din New York City au fost la fel de activi în partid precum a fost Marvin."

Chiar Liebman admite, într-un stil tipic evreiesc, că lui nu i-a plăcut pichetarea, în schimb a preferat să devină ceea ce el numește „un manipulator" al celorlalți!! (Exact ceea ce face și acum.) Evreul Liebman „Marv" a urmat îndeaproape toate lucrurile tipic evreiești: s-a înscris la Universitatea New York, și-a luat un apartament în „the Village," a scris propagandă de aripă stânga și a afectat toate pretențiile „literare" ale comuniștilor, negrilor și a drojdiei mârșave în general.

S-a avântat în armată; TPL admite că Liebman a descoperit o metodă „deșteaptă" prin care să evite îndatoririle în bucătărie și alte lucruri asemănătoare care nu i-au plăcut. Într-un stil tipic evreiesc, Marvin pur și simplu „și-a spart ochelarii," astfel ajungând ca goyimii stupizi să facă toată treaba în locul lui. Când această tactică nu a mai funcționat, evreul Marvin s-a tăiat la un deget. (Fără glumă! TPL chiar admite toate aceste lucruri în scris!) Acest comunist viclean a reușit să chiulească și de la antrenamentele de bază!

În ciuda faptului că a făcut tot posibilul să scape de îndatoririle de soldat, fie prin spargerea ochelarilor sau prin exagerarea rănii de la deget, evreul a reușit să forțeze nota pentru a ajunge să editeze manualul cu îndatoririle soldaților, așa încât goyimii să lucreze mai mult!

În cele din urmă Marvin a reușit să se achite de armata pe care o ura, făcând insolație!

Evreul curajos, proaspăt ieșit din „bătălia" din armată, s-a repezit înapoi între comuniști și a devenit editor al ziarului The Spotlight pentru tinerii americani pro democrație. TPL menționează aici că „Liebman a prosperat prin disciplinele comuniste și a fost mândru să fie un funcționar comunist."

Aici, acest jidan n-a mai avut nevoie nici de ochelari sparți și nici de tăieturi la degete.

Liebman a devenit un satelit al liderului comunist Earl Browder și al soției acestuia. Când Browder a căzut în dizgrație, Marvin s-a trezit cu gașca lui comunistă afară în frig și, la fel ca majoritatea evreilor, a devenit un urmaș al celui mai mare comunist evreu din toate timpurile (primul după Marx însuși) și anume, Troțki (Bronstein).

Ca troțkist, Liebman s-a alăturat bandei teroriste israeliene IRGUN și a ajutat la torturarea și uciderea unor tineri britanici. Apoi a încercat să se alăture comuniștilor greci, însă a fost descurajat de lipsa de fonduri, așa că s-a decis să devină un comunist bogat și confortabil.

Marv s-a angajat ca strângător de fonduri pentru organizația United Jewish Appeal (chemarea evreilor uniți). Acești evrei colectori de bani profesioniști l-au trimis la școală ca să învețe cum să „arunce plasa," cum să proiecteze o campanie sensibilizatoare pentru a strânge banii cu grămada, cum să pună presiune pe cei credincioși lor pentru a stoarce bani de la ei și cum să strângă nume și influență.

De îndată ce i-a văzut pe acești finanțiști evrei profesioniști în acțiune, Marvin a știut că și-a descoperit vocația. Însă la acea vreme încă mai era un comunist atât de încâinit, un adept atât de pasionat al aripii stângi, încât a simțit că e de datoria sa să-și pună talentul la lucru spre beneficiul „cauzei" sale evreo-comuniste. A strâns fonduri pentru campania lui Henry Wallace în cursa pentru președinție. A făcut campanie fanaticului de stânga, Rudolph Halley, pentru consiliul orașului New York. În cele din urmă a ajuns să lucreze pentru cel care l-a instruit în ceea ce face acum, un fanatic de stânga pe nume Harold Oram. Oram l-a făcut pe Liebman responsabil de contrabanda cu chinezi din China Comunistă (și, s-ar putea presupune, aceștia au sfârșit în SUA). Liebman a strâns sume uriașe făcând acest lucru a învățat tehnicile de stoarcere de bani și de nume influente prin intermediul campaniilor sale, pe care să-i folosească pentru a face și mai mulți bani.

În 1953, când patrioții erau îngrijorați că vor fi dați pe mâna Chinei comuniste, Oram și Liebman au văzut în asta o oportunitate de neprețuit pentru:

1. A strânge milioane de dolari
2. A-i induce în eroare pe anticomuniști
3. A-i împiedica pe anticomuniști să acționeze în mod efectiv
4. A-i ține pe adevărații anticomuniști lefteri
5. A-i discredita pe adevărații anticomuniști, și
6. A ascunde adevărul despre comuniști.

Au format „comitetul celor un milion de opozanți admiterii Chinei comuniste în Națiunile Unite." I-au racolat pe Herbert Hoover, Charles Edison, Walter Judd și pe

mulți alți patrioți adevărați. Însă cel mai mult au strâns bani! Și încă cum le mai curgeau în desagă!

După aceea totul le-a mers strună. Folosind tehnicile învățate în partidul comunist și la școala United Jew Appeal pe tema strângerii de fonduri, Liebman a fondat fronturile unul după celălalt, pentru a atrage milioane de patrioți creduli care niciodată nu s-au oprit ca să se gândească la această situația ciudată în care aripa stângă era condusă de evrei în proporție de aproape 100%, în timp ce s-a găsit numai un singur evreu sionist, fanatic, terorist și „fost" comunist care să „conducă" tabăra noastră împotriva tuturor celorlalți evrei!

Acum haidem să aruncăm o privire asupra ultimei invenții a lui Liebman, și anume comitetul pentru Rhodesia.

La conducerea acestuia l-a pus pe nimeni altul decât „Taylor Caldwell."

Taylor Caldwell se presupune a fi cea mai mare romancieră și de asemenea o mare adeptă a aripii drepte.

Iar eu mă tot întrebam, cum e posibil ca o anticomunistă puternică să reușească să-și vândă cărțile cu atâta vigoare în fiecare librărie evreiască, peste tot în lume.

Pe urmă am aflat ceva. Doamna „Caldwell" mi-a scris trimis o scrisoare dezgustătoare după ce mi-a citit unul dintre rapoartele mele din Rockwell Report despre „criza din Berlin," în care am expus materialele publicate de evrei în care aceștia preziceau, înainte de al Doilea Război Mondial, felul exact în care urmau să împartă Germania, lucru pe care l-au și făcut, dar și felul în care ei plănuiau ca în cele din urmă să extermine întreg poporul german prin sterilizare în masă. (Vezi Rockwell Report nr. 1, din octombrie 1961)

Scrisoarea doamnei „Caldwell" a fost un document zguduitor. A fost atât de stupid și neinformat încât trece dincolo de puterea mea de înțelegere.

A scris pagini întregi pline de absurdități din care voi reda aici un exemplu: cu scopul de a-mi discredita afirmațiile că evreii au ceva de-a face cu comunismul, îmi îndrugă că ziarele News și Mirror sunt cele mai anticomuniste ziare din New York (asta a fost în 1961) și că acestea sunt deținute de evrei! Pe de altă parte, îmi spune această „mare" scriitoare, că ziarul cel mai de stânga din New York, Times, e 98% creștin (!!!!) (Ziarul Times e deținut de familiile Sulzburger și Ochs – care sunt evrei – în timp ce ziarul News de deținut de familia creștină Patterson.)

Și ca apogeu al afișării ei isterice de ignoranță și pentru a „dovedi" că comunismul nu e evreiesc, aceasta scrie că „Sidney Hook de la Universitatea Columbia e o conservatoare înfocată!!" Aici e un citat al acestei femei demente: „Majoritatea

evreilor… sunt conservatori înfocați." (!) Mai adaugă că milioane și milioane de evrei sunt uciși de „comuniștii ruși!!!"

Își încheie scrisoarea cu cuvântul „Că*at!"

O „doamnă" veritabilă.

Am fost încremenit de această doză de nebunie și stupiditate totală. N-o puteam înțelege, indiferent de cât de mult aș fi încercat.

În cele din urmă i-am cercetat puțin trecutul acestei doamne și am început să înțeleg de unde venea „nebunia" ei, dar și motivul pentru care avea atât de mult „succes" ca „scriitor."

Numele ei real nu e „Taylor Caldwell," ci „dna. Marcus Reback," și e măritată cu dl. Reback, un evreu!

Fiica ei s-a măritat cu un evreu pe nume Gerald Fried. O altă fată i s-a măritat cu un evreu pe nume Goodman.

Se înțelege acum motivul pentru care „dna. Caldwell" a fost atât de aprinsă atunci când am publicat dovezile despre implicarea evreilor în comunism și despre planul lor de exterminare a poporului german? Se vede acum și motivul pentru care își poate vinde milioane de cărți în librăriile deținute de evrei peste tot în lume, chiar și atunci când e un autor și funcționar de top în Societatea Birch (societate conservatoare și anticomunistă)? Și motivul pentru care o femeie cu un vocabular atât de obscen reușește să fie aclamată în lung și lat drept o autoare briliantă, exact așa cum evreica Barbara Streisand e proslăvită în fiecare ziar și revistă evreiască drept cea mai mare cântăreață mondială, etc., etc.?

În timp ce „Taylor Caldwell" e una dintre personalitățile principale ale Societății John Birch, aceasta mai apare și ca „editor contribuitor" al revistei „conservatoare" Fact care l-a atacat pe Goldwater numindu-l psihopat, revistă publicată de Ralph Ginsburg – individ care a fost condamnat la închisoare. Nu există o revista de stânga mai fanatică decât revista Fact, iar „Taylor Caldwell" (dna. Marcus Reback) scapă basma curată pozând drept o mare „conservatoare," chiar în timp ce-l ajută pe dl. Ginsburg să-i defăimeze „prietenii" și susținătorii ei conservatori!

Iar acum „dna. Caldwell" (Reback) a fost pusă în fruntea comitetului Friends of Rhodesia (prietenii Rhodesiei), chiar sub Marvin Liebman. Cu o gașcă de evrei atât de „prietenoși," Rhodesia nici că mai are nevoie de inamici.

Însă nici chiar acest manipulator evreu, Liebman, nu e cel mai grav exemplu din lista interminabilă de eșecuri prezente în tabăra anticomunistă!

Pericolul cel mai mortal îl reprezintă „conservatorii" capabili care într-un fel sau altul au căzut în ghearele evreilor!

Acești „conservatori cușer" direcționați de evrei au la dispoziție sume imense de bani, putere industrială și influență la nivel național. Dacă ei s-ar fi unit împotriva evreilor ce ne asupresc poporul, jocul ar fi deja câștigat până mâine dimineața.

Cunoscând așadar acest lucru, evreii au proiectat un fel de țarc pentru acești conservatori sinceri și bogați dar miopi, în care să se poată manifesta așa cum doresc, fără a cauza însă vreo stricăciune planurilor inamicilor noștri mortali!

Însăși cuvântul și ideea de „conservatism" garantează că victimele acestei iluzii nu vor face decât să încerce să „conserve" ceea ce deja a fost PIERDUT (cum e Constituția, etc.), și în felul acesta condamnându-se pe ei înșiși la acțiuni DEFENSIVE demne de toată mila. Se aseamănă atât de mult cu generalii din cavaleriile de altă dată, care au ieșit de mult la pensie dar care se agită și încearcă să restaureze iubita lor cavalerie, asta chiar și după ce tancurile și lansatoarele de rachete au măturat și ultimul cal de pe câmpul de luptă.

Cei care s-au dedicat „conservării" unui lucru, sunt condamnați la o mentalitate defensivă atât de bine înrădăcinată încât pentru ei e blasfematoare chiar și ideea de a ataca. Ori de câte ori propun să acționăm, cum ar fi prin prinderea trădătorilor care au ars steaguri americane, acești „conservatori" reacționează de parcă aș fi râgâit în mijlocul rugăciunii silențioase din biserică.

Evreii au orchestrat lucrurile în așa fel încât patrioții să rămână relativi inofensivi în țarcurile proiectate de ei. Și gardul acelui țarc evreiesc reprezintă evitarea de a menționa două lucruri: RASA și EVREII.

Îți e permis să fi un conservator economic; îți e permis să fi împotriva a tot felul de lucruri, cum e „un guvern prea mare," contele Warren, prețuri prea mici, taxe, sindicate, etc. Dar nu cumva să se trezească vreun patriot care să-i menționeze pe evrei în mod public, că acesta e imediat atacat din plin de terorismul evreiesc. Nu cumva să spună că există vreo dovadă conform căreia negrii nu sunt egali cu albii din punct de vedere biologic, că stăvilarele urii și mizeriei evreiești se deschid numaidecât pentru a revărsa asupra acestuia un torent al abuzului și defăimării care-l vor face să de-a birul cu fugiții. Acesta va fi numit „rasist," „bigot," un „urâtor," „un fascist" și, în cele din urmă, un „NAZIST!"

Prizonierii amărâți și speriați din țarcul „conservativ" proiectat de evrei sunt atât de terifiați la gândul că evreii îi vor bănui că le trece prin cap chiar și ideea de a păși un inch sau doi în afara țarcului, încât de regulă se reped la evrei pentru a-i asigura și

reasigura de supunerea lor blajină și de faptul că-i atacă necontenit pe „rasiști" și pe „naziști."

Organizațiile precum The Birch Society, Billy James Hargis, Fred Schwartz, partidul Constituțional, toate rămân în țarcul lor, cu toate că cea mai mare parte a liderilor lor cunosc situația. Însă au decis că e o „strategie mai inteligentă" să coopereze cu evreii pentru ca, în schimb, să poată strânge o grămadă de adepți și de putere financiară.

Dar ai auzit în viața ta de cineva care să câștige un război după ce mai întâi a căzut de acord să nu vorbească niciodată de inamic, și apoi să nu atace inamicul prin nicio metodă care nu a fost mai întâi aprobată de inamic?

Exact acesta e felul în care am pierdut războiul cu Coreea de Nord, iar acum irosim viețile a mii de americani pierzând războiul cu Vietnam.

Când inamicul te-a pus la pământ și aproape că te-a biciuit, e nebunie pură să încerci să-l aprovizionezi în ORICE fel. Iar a pretinde că acesta ți-e camarad, după care să-i permiți să-ți dicteze strategia de război, e sinucidere și lașitate pură.

Pe lângă emascularea felului în care luptă înainte chiar ca lupta să fie începută, această surzenie și lipsă de agresivitate a conservatorilor, CONVINGE TABĂRA NOASTRĂ CĂ INAMICUL E ATOTPUTERNIC. Încrederea de sine e o armă măreață și asta adesea garantează victoria celui mai mic asupra celui mai mare. Însă oricine, fie el mic sau mare, care e un laș și se căciulește în fața inamicului, care-și freacă mâinile și ridică din umeri spunându-i că e obsedat de el – s-a dezarmat și nu mai poate LUPTA. Nu e nimic deștept sau inteligent în asta.

Națiunea și poporul nostru piere din cauza unei supradoze de politicieni perfizi, demagogi, mincinoși și lași. Probabil că oamenii nu pot exprima acel gând prin aceste cuvinte. Însă ei cunosc asta în inimile lor. Tânjesc după un lider care să disprețuiască compromisul, perfidia, demagogia și minciunile dibace. Vor să audă un lider cum spune – cum strigă – ceea ce se află în inima poporului, fără frică și fără compromis. Vor un LIDER adevărat, nu un politician șmecher. Aceștia vor accepta, vor vota și vor aplauda un înlocuitor doar atunci când originalul nu e disponibil. Lumina lunii e apreciată numai atunci când soarele nu e pe cer.

Înainte ca un astfel de lider puternic să își facă apariția și să atingă inimile a milioane de oameni, oamenii trebuie mai întâi să fie pregătiți pentru lupta care va deveni inevitabilă pentru acest lider. Evreii, negrii, comuniștii, liberalii – și conservatorii cușer – vor lupta plini de disperare pentru a împiedica un astfel de lider să se manifeste, pentru că ei știu că asta va însemna eliminarea lor din pozițiile de „lideri." Aceștia vor lupta cuprinși de o furioasă pasiune împotriva unui lider sincer, pentru că asta le va expune falimentele și lașitatea lor mizerabilă.

Oamenii simt deja asta. Însă nu-și doresc încă o luptă în adevăratul sens al cuvântului, pentru că probabil își vor pierde televizorul color, cele două mașini sau mașina electrică de tuns iarba. Încă mai speră că pot câștiga pe o cale UȘOARĂ. Și chiar în timp ce scriu aceste rânduri, pentru milioane de americani George Wallace reprezintă acea cale „ușoară" și plină de speranță.

Însă inamicul nu poate permite ca Wallace să obțină victoria, pentru că ei știu că acesta ar fi doar premergătorul unui nou „Hitler" – DACĂ ar câștiga.

În același timp, Wallace a semănat în campania sa aceleași slăbiciuni și garantări ale distrugerii pe care le-a semănat și Bircher, etc.; a insistat să încerce să câștige o luptă pe viață și pe moarte în același fel în care noi ne „luptăm" în Vietnam – adică folosind doar armele și regulile pe care inamicul le-a permis. În loc să lupte pentru o cauză cum e RASA, prin intermediul căreia ar fi reușit să unească aripa „dreaptă" divizată, acesta luptă pentru cauze de neconceput, cum sunt „drepturile statale," „segregarea" și restul nonsensurilor conservatorilor cușer, care sunt atât de ușor de dărâmat de inamicul brutal.

Campania și presiunea deșteaptă pe care evreii au creat-o în America, a produs mai întâi „conservatori" cușer compromițători cum e Buckley. Când acesta n-a reușit să pună capăt forței monstruoase a evreilor (pentru că și el făcea parte din ea), acei câțiva oameni care au înțeles că e nevoie de mai mult, au roit cu toții sub drapelul societății Birch. Însă acum și aceasta falimentează, pentru că și ea îi „iubește" și se amestecă cu inamicii – cu evreii – și contribuțiile patrioților le dau pe mâna negrilor sub formă de burse universitare, în timp ce pe oamenii sinceri care-i expun pe inamici îi numesc „comuniști" și „agenți provocatori!"

Următoarea fază a acestei mișcări americane spre aripa dreaptă trebuie că va fi „Wallace-ismul," rasismul ascuns și perfid care mai nou e la modă în Sud și prin cercurile de conservatori.

Wallace-ismul va falimenta din aceleași motive din care au falimentat și Burckley-ismul și Welch-ismul.

Nu putem câștiga în Coreea și Vietnam dacă nu ne luptăm și nu putem câștiga nici în America dacă nu luptăm și dacă nu numim inamicul.

Nu suntem oare niște nerozi dacă continuăm să-i permitem inamicului să dicteze regulile luptei?

Nu suntem oare niște idioți dacă continuăm să luptăm după regulile brutale ale inamicului, dat fiind faptul că nu avem parte decât de înfrângere?

Nu suntem oare mai rău decât nebunii dacă nu tolerăm la conducere aproape pe nimeni cu excepția evreilor și a „fost"-comuniștilor sau a procomuniștilor cum sunt

Liebman, Goldwater – și, mai nou, Reagen – asta în condițiile în care în mod literal există milioane de americani nealterați care sunt dispuși și capabili să ne conducă?

Pentru câtă vreme vom mai crede noi că-i putem întrece pe evrei la perfidie prin demagogie „inteligentă," când ei sunt campionii mondiali ai perfidiei și demagogiei? Pentru fiecare minciună perfidă pe care noi o putem spune (cum e aceea că noi nu suntem „rasiști"), evreii pot spune zece minciuni mai năstrușnice și mai convingătoare.

Câtă timp mai trebuie să treacă înainte ca americanii să se înfurie suficient de mult pentru a spune, și pe bună dreptate, „La naiba cu toată prefăcătoria și cu vorbele goale! E timpul să recunoaștem ca inamic pe blestematul de evreu, pe sionist, „negroid" și pe comunist, să ne luptăm cu el și să-i eliminăm pe aceia care încearcă să comită vreun act de trădare, care caută să ne înrobească sau să ne omoare! E timpul să luptăm!"

Răspunsul la întrebarea de mai sus e că nu va mai dura mult. Wallace trebuie să-și aibă vremea lui. Oamenii trebuie să învețe că membrii rasei noastre nu pot câștiga prin nici un act de perfidie – nici chiar prin perfidie deșteaptă, cum e tăgăduirea faptului că sunt „rasiști," sau afirmarea că „rasismul e rău." Wallace-ismul e o fază prin care trebuie să trecem, la fel cum un adolescent trece prin faze imature în dezvoltarea sa. Rasismul nu numai că nu e „rău" – rasismul e singura noastră speranță!

În curând America va fi pregătită să accepte un lider care a trecut prin Iad pentru a propovădui rasismul pur, care va lupta pentru rasa noastră albă, fără scuze sau mușamalizări.

Când oamenii au fost jefuiți de economiile lor prin inflație sau printr-o catastrofă economică; când „negroizii" le violează mamele, nevestele, surorile și fiicele; când țara le arde și când sunt prădați de gloate „negroide;" când evreii vor deveni doar puțin mai aroganți decât sunt acum și, monopolizând totul, se vor da drept învățătorii, muzicienii, comedienii, actorii, filozofii, scriitorii și, în cele din urmă, stăpânii noștri; când oamenii vor mai experimenta doar puțin mai mult din toate acestea, atunci reputația și atitudinea radicală din punct de vedere rasial al Partidului American Nazist, va atrage inimile și dragostea americanilor.

În momentul de față e tentant pentru un grup politic de dreapta să facă tot felul de compromisuri pentru a atrage, menține și câștiga suportul financiar al unui număr mare de oameni care încă nu văd nevoia disperată pentru măsuri radicale.

Marile organizații de dreapta pline de succes, toate fac exact acest lucru. Spun orice pentru a atrage un număr cât mai mare de oameni frustrați și evită să spună lucruri care ar putea să-i șocheze sau deranjeze pe acești americani sărmani și frustrați, cu toate că ei știu că poporul nostru are nevoie să audă adevărul gol goluț.

Organizațiile de dreapta pline de „succes” din zilele noastre, inclusiv promotorii lui Wallace, sunt asemenea unei mame care e prea moale pentru a-și duce copiii la dentist pentru o extracție, cu toate că măseaua e stricată, ci în schimb îi administrează singură sirop calmant. Niciunul dintre acești patrioți iubitori de „siropuri calmante” nu îndrăznesc să atace bacteriile mortale care au cauzat întreaga problemă, nici nu recomandă eliminarea bacteriilor (reprezentate de trădătorii evrei din mijlocul nostru), și nici eliminarea măselei care doare (reprezentat în această analogie de cele 12 milioane de „negroizi” care cauzează Americii cea mai rea „durere” pe care a avut-o vreodată.)

Însă vine vremea când nici cel mai mare laș nu se mai poate amăgi pe sine însuși cu siropuri calmante, ci va trebui să viziteze un dentist adevărat pentru a cere tratamentul radical care e singurul capabil de a-i rezolva problema – adică extracția măselei și UCIDEREA germenilor cauzatori de carii.

Nimic altceva nu poate opri o durere de măsea.

Și nimic altceva nu poate opri boala și durerea care ucid America și Rasa Albă, decât eliminarea germenilor inamici și extracția „negroizilor.”

Meseria noastră e să fim dentiști buni, rămânând pe poziții și ținând la îndemână cleștele și germicidul ca, atunci când pacientul e pregătit, să putem extrage măseaua neagră dureroasă și dezinfecta națiunea noastră de germenii trădării și decadenței evreiești.

Cei cincizeci de ani de faliment „conservator” ne-a fost de ajuns!

IMPERIUL ALB

În capitolul precedent am prezentat dovada aproape incredibilă că, cu toate că ne confruntăm cu cea mai mare catastrofă din întreaga istorie umană, singurul răspuns oferit de majoritatea taberei noastre a fost acela de a-l urma pe inamic.

Înainte de a prezenta ceea ce poate fi făcut pentru a opri această nebunie suicidală, trebuie să fac o pauză pentru a restabili în mintea cititorului că pierderea acestei lupte înseamnă măcelărire și teroare de proporții nemaiîntâlnite pe această planetă.

Evreii și aliații lor colorați aflați azi în spatele infernului din lume, nu glumesc; nu umblă cu jumătăți de măsură. Ei își ucid inamicii.

Pentru a atesta natura criminală a evreilor, nu trebuie decât să le inspectezi propriile lor cuvinte. Aceștia se laudă cu asta.

În secolele timpurii ale istoriei umane, toate grupele rasiale au comis multe omoruri. Însă numai evreii împreună cu alți orientali s-au bălăcit în sânge și s-au desfătat în agonia și uciderile bizare ale victimelor lor, fiind cuprinși de o ură depravată.

Dacă asta sună prea extrem, pune mâna pe tora evreiască (Vechiul testament) și citește primele câteva capitole ca dintr-o carte de istorie. Indivizii pe care evreii îi venerează drept „sfinți" și „profeți" au fost cei mai mari criminali din întreaga istorie – și asta chiar din spusele lor. Orișiunde au mers s-au desfătat măcelărindu-i pe toți aceia care le-au ieșit în cale, uneori mergând un pas mai departe, ucigând până și porcii, vitele, pisicile și câinii dușmanilor lor.

În lucrarea sa monumentală și autoritară „Decline and Fall of the Roman Empire," Edward Gibbon ne oferă un alt exemplu istoric care ne arată predilecția pe care evreii orientali o au pentru crimă. La pagina 384 a ediției publicate în Londra în anul 1783, Gibbon scrie:

> „De la domnia lui Nero și până la cea a lui Antonius Pius, evreii au afișat o nerăbdare feroce de a guverna Roma, lucru care în mod repetat a dus la unele dintre cele mai furioase masacre și insurecții. Omenirea e șocată când aude de actele oribil de sălbatice pe care ei (evreii) le-au comis prin orașele din Egipt, Cipru și Cirene, în care au locuit în prietenii trădătoare cu nativii nebănuitori. În Cirene au masacrat 220.000 de greci; în Cipru, 240.000; în Egipt o mare multitudine de suflete. Multe dintre aceste victime nefericite au fost spintecate după instrucțiunile date prin exemplu de regele David. Evreii victorioși le-au devorat carnea, le-au lins sângele, iar cu mațele victimelor și-au împodobit corpurile ca cu niște ghirlande."

Prea puțini americani sunt conștienți de faptul că în timpurile moderne, cea mai înfricoșătoare haită de criminali din America nu e formată din mafia, ci dintr-o bandă de evrei din aripa estică a orașului New York.

Banda Murder Inc. (Crimă S.R.L.) a avut sediul în districtul Greenpoint din Brooklyn și a fost condusă de evreul Louis „Lepke" Buchaiter. În tradiția evreilor după tora și a evreilor menționați de Gibbon – cei care și-au spintecat inamicii după care au dansat pe străzi împodobiți cu mațele lor – la fel ca și evreii setoși de sânge din Murder Inc., sunt specializați în spintecarea victimelor lor pe când acestea sunt încă în viață, după care îi înjunghie încet cu pioleți până își dau suflarea; și fac toate astea pentru bani! Nici un alt grup de criminali plătiți nu i-a egalat vreodată pe evreii sângeroși din Murder Inc.!

Dintr-o carte greu de găsit întitulată Murder Inc., care a fost scrisă de procurorul general al orașului New York, Thomas E. Dewey și care vorbește despre curățarea acestei bande, am copiat numele personajelor în ordinea în care au apărut în carte. Aruncă o privire la numele indivizilor implicați în această moară ucigașă de făcut bani.

AL GLASS, Carl SHAPIRO, Max „Nemernicul" GOLOB, Irving „Chippy" WEINER, „Abbadabba" BERMAN, „Waxey Gordon" WECHSLER, Bo WEINBERG, Emanuel „Mendy" WEISS, „Tootsie" FEINSTEIN, Sholem BERNSTEIN, Hyman KASNER, Jacob „Hooky" ROTHMAN, Mickey COHEN (de acesta ai mai auzit), Charlie WORKMAN, Mert WERTHEIMER, „Pittsburg Phil" STRAUSS, „Pretty" AMBBERG (acest evreu „Abe" WAGNER specializat l-a ucis pe „Bugsy" GOLDSTEIN prin torturarea cu un piolet), „Bugsy" SIEGEL (și despre acesta ai mai auzit), „Dopey Benny" FEIN, Benny „Șeful" TANNENBAUM, Abraham „Misfit" LANDAU, „Big Harry" SCHACTER, Meyer LANSKY, Joey AMBERG, „Gangy" COHEN, Emanuel „Manny" KESSLER, „Puggy" FETNSTEIN, „Dandy Phil" KASTEL, Frankie TEITELBAUM, „Longy" ZWILLMAN, „Lulu" ROSENKRANZ, Isidore „Curley" HOLZ, Charlie SOLOMON, Paul BERGER, Lou COHEN, „Wolfie" GOLDIS, Abe SLABOW, „Nig" ROSEN, Yasha KATZENBERG, „Fat Sidney" BLATZ, Max RUBIN, Allie „Tick Tock" TANNENBAUM, Charlie YANOWSKI, Moses „Moey Dimples" WOLINSKY, Max SHAMAN, „Happy" MELTZER, Moses „Moe" SEDWAY AL SILVERMAN, Harry „Big Greenie," Lou GLASSER GREENBAUM, Willie SHAPIRO, Jacob „Gurrah" SHAPIRO, Max BLECKER, Sam GASBERG, Harry MILMAN, Arnold ROTHSTEIN, „Muddy" KASOFF, Joey SILVERS, Hyman YURAN, „Fatty" KOPERMAN, Solomon „Jack" GOLDSTEIN, Izzzy FARTISTEI, precum și mulți alții.

Toți aceștia sunt EVREI.

Se presupune că în timpul celui de-al Doilea Război Mondial naziștii au fost cei mai brutali și mai nemiloși. Când acești „partizani" comuniști îi împușcau pe soldații

germani din spate din ambuscadă și când omorau trupe și civili prin aruncarea în aer a căilor ferate, germanii au răspuns – cu toate că aproape întotdeauna o făceau cu un anumit grad de reținere – prin împușcarea câtorva ostatici. Rezultatul inevitabil întotdeauna a constat într-o rezistență și mai aspră din partea comuniștilor, pentru că atunci când îl ataci pe inamic trebuie să-l zdrobești în întregime, altfel acesta va fi aţâţat într-o mai mare rezistență, ură și tărie.

După cum evreii știu prea bine, când folosești teroarea ca armă, aceasta trebuie să fie totală.

Privește ce-au făcut acești comuniști iubitori ai omenirii în pădurea Katyn din Polonia în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Senatul SUA a investigat această atrocitate de negrăit, iar dovezile pot fi accesate în raportul senatului SUA despre masacrul ce a avut loc acolo.

Imediat ce comuniștii au preluat conducerea în Polonia, comisarul evreu din armata roșie i-a capturat pe toți ofițerii din armata poloneză – nu doar cei de top, ci absolut fiecare ofițer al armatei poloneze, în jur de 15.000 de indivizi – pe care i-a dus în pădurea Katyn și i-a măcelărit acolo în mod sistematic. I-a îngropat pe acești ofițeri în morminte comune.

Când germanii au preluat controlul asupra regiunii estice a Poloniei, au descoperit aceste morminte comune.

Au chemat Crucea Roșie internațională ca să inspecteze situl imediat după ce l-au descoperit și au invitat și doi colonei de top din armata SUA pentru a vedea, cu proprii lor ochi, această dovadă clară a naturii evreilor ce-i conduceau pe „galanții aliați ai sovieticilor" (după cum mi-a fost spus la acea vreme). Roosvelt și banda sa i-a împresurat și amenințat pe acești doi ofițeri SUA că-i va judeca la Curtea Marțială dacă-și vor deschide gurile!

Ceea ce vreau să arăt prin aceste dovezi despre natura monștrilor contra cărora trebuie să luptăm, e un tipar – un tipar al exterminării sistematice care, dacă nu va fi oprită, ne va distruge rapid pe noi, pe poporul nostru și întreaga noastră civilizație!

Maeștrii evrei ai revoluțiilor globale știu că cei mai mulți oameni nu se mișcă fără conducerea elitei grupului din care fac parte – au nevoie de un lider natural – la fel cum mâinile nu ți se pot mișca fără conducerea venită de la cap. Așa că revoluționarii evrei zdrobesc „capul" în mod sistematic și cu sânge rece.

Acesta e motivul pentru care ei i-au ucis pe toți ofițerii polonezi (nu doar pe câțiva ostatici, așa cum ar fi făcut nemții) – ci întregul aparat de conducere din forțele poloneze. Decapitați fiind, polonezii nu le-au mai cauzat probleme reale comuniștilor.

Una din cele mai noi rafinări a tehnicii evreiești de „decapitare" a popoare și mișcări întregi, e folosită din ce în ce mai des în statele satelit europene ale sovieticilor (care au fost date pe mâna comuniștilor de trădători din guvernul SUA).

Evreii deștepți care conduc din spatele cortinei ceste colonii muncitorești sovietice nefericite, au descoperit și-au pus în aplicare o schemă complet blestemată prin care să împiedice orice opoziție la tirania evreiască din a se manifesta cu succes.

Din când în când, acești comuniști calculați, asemenea fraților lor din Murder, Inc., complotează, organizează și realizează, cu sânge rece, o „rebeliune" împotriva lor înșiși.

În mod secret permit armarea și organizarea unei „opoziții" pe care ei înșiși au promovat-o. O privesc cum se dezvoltă, uneori o și ajută dacă e nevoie. Spre exemplu, postul lor de radio „Europa Liberă" servește acestui scop.

Imediat ce sunt singuri că i-au racolat pe cei mai buni și curajoși posibili lideri ai oamenilor, aceștia precipită o rebeliune în cadrul căreia îi extermină pe toți acești lideri – ceea ce ei au și plănuit să facă de la bun început!

În adevăr, acest lucru s-a întâmplat în Ungaria în 1956!

Acest coșmar planificat are un avantaj în plus și anume acela că oamenii torturați încep să devină conștienți că au fost fraieriți și astfel, în viitor, orice lider care va încerca să organizeze o opoziție vor fi tratați de proprii lor oameni drept agenți inamici provocatori, indiferent de cât de sinceri ar fi aceștia. Opoziției îi e imposibil să se dezvolte într-o astfel de ceață a suspiciunii.

În deceniile recente, evreii au descoperit o modalitate și mai ușoară prin care să-i ucidă pe goyim pe care-i urăsc. Ne determină pe noi înșine s-o facem.

Fratele meu obișnuia să lucreze ca bodyguard într-o discotecă. Din moment ce fratele meu nu e deloc un tip dur, l-am întrebat cum poate supraviețui ca „polițist" între toți acei brutali.

Mi-a răspuns: „Ori de câte ori dau de vreun dur beat și care cauzează probleme, merg și caut un dur și mai mare, de regulă la fel de beat și-i zic că am nevoie de ajutorul său. Îi umflu egoul, îl fac să se simtă important și-l conving că celălalt tip e „inamicul." Așa că acesta merge și-l aruncă pe celălalt afară, după care-i închid pe amândoi afară."

Timp de cel puțin o sută de ani, evreii au pus în aplicare această schemă blestemată împotriva națiunilor de albi din toată lumea.

De fiecare dată când merg din sediul nostru din Arlington, Virginia, la fabrica noastră de producție și imprimare din mediul rural din Virginia, între Washington și Richmond, trec printr-unul dintre pământurile cele mai îmbibate în sânge din întreaga

Americă, frontul de luptă în care au fost măcelăriți mai mulți americani albi decât în toate războaiele noastre puse laolaltă! (Oamenii tind să uite că așa-zisul Război Civil a fost cea mai mare vărsare de sânge american, depășind cu mult Primul și al Doilea Război Mondial, și toate celelalte războaie ale noastre.)

Uneori, când văd vreunul dintre micile semne istorice de pe marginea drumului, opresc mașina și ies afară pe dealurile și pajiștile liniștite, pe care armate de tineri americani curajoși s-au ucis între ele. În timp ce stau pe aceste fronturi de luptă de mult tăcute din Bull Run, Manassas, Fredericksburg, Spotsylvana sau Chancellorsville care înconjoară sediul național și imprimeria Partidului Nazist American, aproape că pot auzi goarnele și strigătele sutelor de mii de flăcăi, dintre cei mai buni, aflați în ambele tabere. Pot auzi horăitul animalic scos în timp ce frații mei, din ambele armate, se luptă din greu să-și înjunghie, împuște, bombardeze și ciomăgii până la moarte proprii lor frați albi, cu sutele de mii, totul pentru un roi de negrii care acum sfâșie America în bucăți! Nu mi-e rușine să admit că nu-mi pot stăvili lacrimile în timp ce stau acolo în tăcerea liniștită a mediului rural, vizualizând miile de tineri curajoși ce se omoară și se dezmembrează unii pe alții pe acele fronturi de luptă.

Războiul civil e destul de îndepărtat în istorie pentru ca azi, mulți americani din ambele părți a liniei Mason-Dixon, finalmente pot începe să vadă nebunia tragică a acestui război fratricid. Timp de mulți ani deja, și chiar și când scriu aceste lucruri, „democrații din sud" și „republicanii conservatori" din nord s-au susținut unii pe alții, cel puțin în unele lupte din Congres, pentru a încerca să repare o parte din injuriile nebunești care au fost aduse Rasei Albe pe fronturile sângeroase ale Războiului Civil.

Războiul Civil nu a fost luptat pentru a „conserva uniunea," așa cum spune propaganda, ci pentru a servi interesele comerciale ale agitatorilor rasiali care au iscat acel război prin propaganda cu „cabina unchiului Tom" și cu sentimentala și ipocrita lor „dragoste" pentru negrii. Aceiași agitatori rasiali i-au adus plini de bucurie și lăcomie pe prietenii lor colorați în America, cu corăbiile, atunci când afacerea era bănoasă (până în 1808, când negoțul cu sclavi a fost interzis). Dar imediat ce competiția comercială din sud le-a părut neconvenabilă, imediat ce n-au mai putut face bani din vânzarea de negrii, simpatia lor s-a îndreptat spre negrii sărmani și persecutați, pe care până adineauri i-au adus în lanțuri direct din Africa în marile corăbii ale nordului, pentru a-i vinde pe aur sau bani.

Războiul Civil n-a fost decât primul dintre „războaiele de sinucidere rasială" a poporului nostru, primul din maratonul de o sută de ani de măcelărire a fraților albi de către frații albi (iar acum, de când bombardarea ariană e posibilă, măcelărirea și surorilor albe de către frații albi, așa cum s-a întâmplat în al Doilea Război Mondial, în care am măcelărit un sfert de milion dintre cei ce fugeau de comunism și se adăposteau în frumosul oraș Dresden, care nu era nici militarizat și nu avea nici apărare).

Nimic nu e atât de nebunesc și sinucigaș decât râvna cu care albii de peste tot în lume se ucid între ei cu milioanele, ori de câte ori evreilor și prietenilor lor mincinoși și liberali le convine să ne ațâțe unii împotriva celorlalți.

Evreii nu trebuie decât să-și folosească ziarele, televiziunea, radioul, cărțile, revistele și manualele școlare pentru a ne otrăvi mințile și, imediat, diverse grupuri de albi pot fi aprinse din nou și din nou de furie ucigașă, unii împotriva altora. Evreii nu trebuie decât să ne spună de „atrocitățile" comise de un alt grup de albi, ca noi să-i măcelărim cu milioanele. Întotdeauna cei mai buni dintre bărbații din mijlocul nostru sunt uciși în aceste războaie fratricide, pentru că cei inapți sunt lăsați acasă iar cei mai buni potențiali tați sunt trimiși să fie măcelăriți. Iar dintre aceștia, cei mai buni dintre cei mai buni sunt uciși mai întâi, din moment ce ei sunt aceia al căror idealism și curaj îi împinge să devină voluntari în primele asalturi și, mai ales, în misiunile periculoase.

De fiecare dată când evreilor li se pare că un segment al Rasei Albe e pe cale să devină sănătos din punct de vedere național (și prin urmare sunt gata să se curețe de germenii degenerării și bolii evreiești), evreii pur și simplu încep să-i ațâțe pe restul albilor (exact așa cum spun în protocoalele bătrânilor Sionului), pentru a-i instiga împotriva propriilor lor frați.

Ne mint spunându-ne că frații noștri albi sunt „inamicii," că frații noștri albi „torturează și omoară bebeluși și oameni inocenți," că aceștia plănuiesc să ne „cucerească" și să ne transforme în sclavi sau să ne ucidă, că sunt „fiare," că întreaga omenire plângând ne cere să mergem să-i zdrobim pe frații noștri – întotdeauna în numele acestor evrei și/sau negrii – și, în ultimul secol, în numele comuniștilor. Ce-a câștigat majoritatea americanilor din Primul și al Doilea Război Mondial?

Am salvat noi lumea de la tiranie? Nu!

Am transformat lumea într-o „democrație sigură"? Nu!

Am dobândit noi teritorii sau câștiguri mari și bogate – vreo mină sau vreo colonie? Nu!

Tot ce-am câștigat au fost dureri de cap, responsabilități și mai multe mici războaie, ură anti-americană, ziduri în Berlin, ajutoare împărțite în stânga și-n dreapta, Coreea, Vietnam, Cuba și răscoale și crime fără sfârșit la noi acasă.

În ziua de azi, acela-i tiparul standard al „războaielor" noastre: suicid reciproc între albi, urmat de predarea pe mâinile comuniștilor, a evreilor și a negrilor a din ce în ce mai multe dintre teritoriile noastre, a bogăției, drepturilor și a puterii noastre, și dezarmarea oricărei opoziții reale îndreptate împotriva gunoiului condus de evrei, pe motiv că trădează „visul american."

Atâta timp cât conservatorii sunt prea lași să admită aceste fapte, continuând să-i atace pe adevărații luptători anticomuniști – pe național socialiștii germani iar, mai nou, pe naziștii americani – noi vom fi complet dezarmați împotriva evreilor vicleni. Nu poți afirma că „adevărul" e cea mai mare armă a ta, după care să te târăști la picioarele evreilor pentru a răspândi cele mai mari minciuni din toate timpurile despre Adolf Hitler și despre proprii tăi luptători!

Pentru a vedea nebunia psihologică a poziției pe care conservatorii o iau când vine vorba de Hitler și de „naziști," imaginează-ți doar cum ar fi fost situația dacă în Statele Unite ar fi locuit un mare număr de mexicani bogați, pe vremea luptei de la Alamo. Ba mai mult, imaginează-ți că cele mai multe ziare americane ar fi fost deținute și controlate de mexicano-americani, astfel încât populația noastră să nu poată citi nimic altceva decât că Davy Crockett și gașca lui de „criminali de război" se „războiau în mod agresiv" prin confiscarea proprietăților mexicane din Alamo, în timp ce Santa Anna conducea forțele „democrate" ale „justiției și îndurării."

Orice American ce pune la îndoială răutatea lui Davy Crockett sau care s-a îndoit de bunătatea lui Santa Anna ar fi imediat poreclit „urâtor de mexicani," „anti-mexican" – și ar fi împins spre sărăcie și dezonoare.

Afară de cazul în care cineva ar fi avut curajul și integritatea de a spune adevărul despre eroismul lui Davy Crockett și a oamenilor săi în Alamo, însăși America ar fi sfârșit în mod iminent și complet pe mâinile mexicanilor!

Asta au avut evreii de câștigat de pe urma înspăimântării conservatorilor americani și din amăgirea acestora de a li se alătura evreilor în campania lor mincinoasă și murdară anti-nazism și de instigare a urii împotriva lui Hitler.

Fără inspirația și eroismul celor de talia lui Crockett, Bowie și Travis, nu ne putem câștiga războaiele. Când devii atât de depravat și de laș încât cineva să-ți poată inspira atâta spaimă încât să ajungi să-ți blestemi proprii tăi eroi, ți-ai pierdut puterea de supraviețuire – iar istoria te-a osândit deja s-ajungi o grămadă de cenușă.

În anul 1932, când conspiratorii au reușit să-l pună pe Franklin Roosevelt și pe gașca lui de evrei în Casa Albă, aceștia au plănuit o cucerire pentru revoluția lor comunistă mondială. America a fost mințită, amortizată cu o criză teribilă și vândută prin legea Bill of Goods a lui Roosevelt. Ar fi fost o floare la ureche.

Însă Germania era cheia succesului lor în mașinăria revoluției mondiale, fiind și cheia controlului asupra Europei. Dacă Germania nu putea fi cucerită sau cel puțin lăsată într-o stare de neajutorare (așa cum e acum), victoria comunistă globală le era imposibilă.

Un bărbat puternic s-a ridicat la acel moment și-a preluat inițiativa din mâinile evreilor intriganți. Adolf Hitler a reușit să recapete cumpătarea și onoarea a milioane de germani buni, astfel încât slabul guvern a fost forțat să-i acorde putere legală lui Hitler, prin voința poporului.

Adolf Hitler a purtat lupta de la Alamo pentru Rasa Albă. Acesta a pus frâu forțelor colorate a suicidului rasial, forțelor comunismului, forțelor sioniștilor aroganți și forțelor internaționale de manipulare a banilor – și a făcut asta suficient de mult pentru ca o mâna de oameni, așa ca mine, să-și curețe din cap pânzele de păianjen evreiești și să înceapă lunga luptă de deșteptare și eliberare a oamenilor noștri de sub tirania mondială evreiască și colorată.

Cu prețul vieții sale și cu cel a milioane de tineri germani, Hitler ne-a cumpărat nouă timpul prețios în care să ne putem deștepta și organiza pentru a le putea rezista evreilor și negrilor, exact așa cum Crockett și oamenii săi au cumpărat cu prețul vieții lor suficient de mult timp pentru ca Generalul Sam Houston să organizeze rezistența împotriva mexicanilor.

Ca să ne întoarcem la analogia noastră mexicano-americană, îți poți imagina cât de tare ar fi râs mexicanii (în privat) dacă atunci când lupta de la Alamo avea loc, toți liderii americani i-ar fi numit pe Crockett și pe oamenii săi o „gașcă de huligani," „criminali de război," „ciomăgari," „nemțoi," conducători în „lagăre de exterminare" mexicane, etc., în timp ce, în același timp, acești lideri americani, ar fi fost aclamați și proslăviți de „prietenii" lor mexicani patrioți care locuiesc în America și i-ar fi trimis tot felul de ajutoare lui Santa Anna, numindu-l „unchiul Santa cel bun" – exact așa cum Truman îl numește pe Stalin „unchiul Joe cel bun"?

Însă nebunia conservatorilor nu se oprește aici.

În zilele noastre, evreii i-au dus pe conservatorii americani până în punctul în care aceștia repetă în cor, ca niște papagali, că „nazismul și comunismul sunt unul și același lucru!" (Acest lucru le oferă conservatorilor oportunitatea de a le „dovedi" evreilor și teroriștilor comuniști că ei, conservatorii, sunt la fel de anti-naziști pe cât sunt de anticomuniști!)

Acest tip de nebunie îi face pe evrei să se rostogolească pe jos de râs.

Pentru a înțelege până unde merge această nebunie cu „comunismul-și-nazismul-sunt-unul-și-același-lucru," trebuie să-i cer cititorului să rămână cu mine în timp ce ne întoarcem la analogia cu Alamo. Imaginează-ți, dacă poți, că toți oamenii „respectabili" și patrioții din acea vreme făceau afaceri cu mexicanii, jurându-le prietenilor lor mexicani că, cu toate că erau proamericani, sub nicio formă nu erau „anti-mexicani!"

Pentru a egala nebunia declarației „patrioților" din zilele noastre și, anume, că „comunismul și nazismul sunt unul și același lucru," patrioții de pe vremea lui Alamo ar fi trebuit să se închine în fața partenerilor lor mexicani de afaceri, repetându-le din nou și din nou că „Noi nu suntem anti-mexicani. De fapt, ne împotrivim lui Crockett pe cât de mult ne împotrivim și lui Santa Anna. În adevăr, Crockett și Santa Anna sunt unul și același lucru! Ambii împușcă și folosesc arme!"

Acesta e adevărul gol goluț cu toate că, atunci când te afli chiar în mijlocul acestor lucruri și când tu însuți ești în vizorul terorismului, defăimării, pierderii locului de muncă și a averii – lucruri aranjate de evreii iubitori de democrație – pentru o vreme îți poate fi greu să realizezi profunzimea acestei nebunii anti-Hitler.

Din perspectivă istorică (și dacă vom supraviețui îndeajuns de mult pentru a putea râde) William Buckley va fi considerat de-a dreptul caraghios pentru că i-a adus în emisiunea sa TV pe Max Lerner, Jacob Javits și pe mulți alți evrei josnici, progresiști, comuniști și sioniști, tratându-i ca pe niște americani nobili și sinceri, în timp ce nu-și putea găsi suficiente cuvinte de ocară pentru mine și pentru oricine altcineva care îndrăznește să spună adevărul despre Adolf Hitler.

Timp de o sută de ani, agitatorii evrei au dublat și re-dublat rata la care îi omorâm pe cei mai buni dintre noi, aţâţând pe frate împotriva fratelui său în războaie absurde fără sfârșit pe care noi mereu le pierdem iar ei mereu le câștigă.

Țelul evreiesc e și va rămâne acela de a-i ucide pe cei mai buni dintre goyim – după cum se spune clar în talmudul lor. Continuă să ne ucidă – mai nou cu milioanele – în timp ce ei se înmulțesc și devin mai puternici. La începutul acestui capitol am menționat faptul că, pe lângă evrei, mai există un alt grup oriental care a ieșit în evidență în istorie prin magnitudinea măcelurilor și a vărsării de sânge: mongolii.

Nimic în istorie nu se aseamănă cu cruzimea și uciderea în masă săvârșite de „Hoarda de Aur" al lui Ginghis Han.

Când această fiară asiatică galbenă se ridica pentru a cutreiera pământul, marele Scriitor al istoriei își va muia pana în sânge și se va pregăti să scrie capitole pline de moarte, suferință și distrugere. Ginghis Han a trăit acum câteva sute de ani; oare ce-ar putea face acesta în zilele noastre, dac-ar avea o bombă cu hidrogen?

Dacă tu, albule, nu-ți aduni puterile și nu te pregătești pentru toate aceste lucruri, tu vei afla și copiii tăi vor învăța semnificația antică a „primejdiei galbene" – primejdia colorată.

Evreii au adunat popoarele colorate ale lumii, le-au înarmat cu cele mai noi arme nucleare, după care le-au făcut să viseze că pot cuceri lumea. Pe când scriu aceste

rânduri, „experții" noștri se arată din ce în ce mai „surprinși" de viteza cu care China comunistă face progrese spre crearea bombei cu hidrogen!

Numai un nebun nu poate vedea că lumea se apropie cu repeziciune spre un climax teribil în care va fi luată cea mai gravă decizie din istoria omenirii: mult așteptatul Armaghedon sau „Ragnarok."

Cu fiecare an, lună, săptămână și oră, ne apropiem de acel moment teribil în care China comunistă, aliată cu Africa, India, America neagră și cu celelalte națiuni colorate ale lumii, va avea capabilitatea de a lansa bombe cu hidrogen spre națiunile albe. China deja se află la doar câteva luni distanță de momentul în care va fi în stare să devasteze America albă și Europa albă.

Noi ne consolăm cu ideea că ei „nu vor îndrăzni să facă asta" – de frică că-i vom bombarda și noi pe ei. Dacă ei omoară o sută de milioane dintre ai noștri, noi vom omorî două sute de milioane dintre ai lor. Cât de prostuți trebuie să fim?

Imediat ce comuniștii au preluat controlul în China, au ucis în mod intenționat 40 milioane oameni pentru a reduce populația care era prea numeroasă. Toate popoarele colorate au problema suprapopulației, după cum am arătat deja în primele părți ale acestei cărți. China, India și Africa ar fi binecuvântate dacă ar rămâne fără câteva sute de milioane de guri flămânde.

Dacă aceste popoare colorate lansează un roi de bombe cu hidrogen spre noi, o posibilitate pe care experții noștri o admit deja, noi am fi capabili să oprim doar câteva dintre ele. Cea mai mare parte a acestora vor trece prin barierele noastre, ștergând de pe fața pământului orașe precum Los Angeles, New York, Chicago, Boston, Dallas, Minneapolis, Houston, St. Louis, Philadelphia și Washington. N-am pierde numai 100 milioane de oameni dintre ai noștri, ci și toate mașinăriile noastre complexe care se află la baza unei societăți moderne și industriale.

Ceea ce noi am putea distruge ca „represalii" împotriva lumii colorate n-ar fi decât roiuri de culi analfabeți, mizerabili, care abia își duc traiul, canibali, paria și cerșetori lipsiți de valoare – care în adevăr sunt doar o povară pentru guvernul lor!

Guvernele colorate nu se tem de „represalii!" Acestea le-ar face un favor!

Rusia realizează acest lucru din ce în ce mai mult. Ostilitatea și frica dintre Rusia și China sunt crescânde, pentru că Rusia își dă seama că China e o națiune mai întâi colorată și doar apoi comunistă.

Rușii sunt „albi," motiv pentru care chinezii îi urăsc și-i atacă pentru că sunt „exploratori imperialiști" – exact așa cum ne atacă pe noi, numindu-ne „americani fasciști murdari."

Ce-i rezervă viitorul lumii noastre, în timpul vieții tale, nu e un război între comunism și capitalism, ci un război de anihilare între elita omenirii formată din albii aflați în minoritate, și roiul de colorați aflați în majoritate.

Comunismul devine – deja și este – o răscoală mondială a colorașilor împotriva Rasei Albe. Iar chinezii colorați se află la zile sau luni distanță de momentul în care vor deține puterea de a ne distruge cu propriile noastre bombe atomice (pe care liberalii noștri și evreii li le-au dat).

În timp ce Johnson, DeGaulle, Kosygin, Kissinger și ceilalți nătăfleți albi ce se dau drept „oameni de stat" se ceartă între ei, China comunistă înrolează și antrenează revoluționari și teroriști colorați de peste tot din lume, pentru a asambla o hoardă aducătoare de moarte pentru Rasa Albă, la fel ca cea a lui Ginghis Han, a cărei proporții e prea teribilă și sângeroasă pentru a putea fi contemplată de mintea occidentală.

De îndată de acești colorați din Orient posedă bomba cu hidrogen și abilitatea de a o lansa, nimic nu mai poate opri atacul – și distrugerea Occidentului!

Ei au totul de câștigat – iar noi avem totul de pierdut.

Aceștia scriu în mod deschide despre asta, vorbesc despre asta, se laudă cu asta! Și cu toate acestea, oamenii noștri „de stat" joacă la nesfârșit jocuri medievale de sancționare economică, de echilibrare a puterilor, dezarmare, etc.

Atâta vreme cât un număr vast de albi din toate națiunile albe tolerează păpuși și nebuni în poziții de conducere, aceste păpuși liberale vor juca jocul lor copilăresc din sec. al XIX-lea numit „putere politică," în timp ce lumea colorată și evreii se pregătesc de Armaghedonul rasial, folosindu-se de bombele cu hidrogen pentru a-i distruge pe albi.

Pentru a supraviețui, trebuie să eliminăm aceste păpuși și nebuni din pozițiile de putere și influență și, în locul lor, să punem lideri puternici și realiști care ne vor uni și organiza pentru supraviețuire. Astfel de bărbați vor realiza și for folosi factorul elementar al vieții, care a fost complet uitat de nătângii aflați la putere în ziua de azi.

Forța e factorul central care a fost uitat în lumea nebună din ziua de azi!

Liberalismul și intelectualismul l-au orbit pe occidental atât de mult, încât majoritatea dintre noi am uitat de întâietatea absolută și totală a forței.

Fiecare bob de nisip de pe fiecare plajă din lume se află acolo unde se află pentru că o forță l-a pus acolo.

Când o forță superioară întâlnește o forță mai slabă, întotdeauna cea superioară o cucerește și o anihilează pe cea slabă. Liberalii își doresc ca realitatea să fi fost altfel,

iar azi, lumea artificială a mașinăriilor îi lasă cu impresia că forța poate fi înlocuită cu „rațiune."

Însă această impresie a lor e la fel de irațională și de superstițioasă ca și „gândirea" sălbaticilor din junglă, a căror vraci flutură câte-o coadă de șopârlă peste un canibal cu piciorul rupt.

Dacă oamenii buni abandonează și denigrează forța, atunci oamenii răi o vor apuca și ne vor ucide în bătaie cu ea.

Când oamenii buni își pun deoparte bâta, mai repede sau mai târziu oamenii răi o vor apuca și-i vor lovi cu ea.

Dacă pun o emfază prea mare pe un anumit punct din această carte, atunci doresc ca acest adevăr să fie acesta: civilizația, pacea și ordinea depind nu de „bunăvoință" ci de forță, polițiști, armate și arme.

Hitler a exprimat acest adevăr într-un mod mai succint și mai poetic decât aș fi putut-o face eu: „Zeița blândă a Păcii se poate plimba în siguranță numai însoțită de Zeul feroce al Războiului!"

Aceia care își doresc o lume a ordinii și a păcii adevărate, o lume în care oamenii își pot trăi viețile cu așteptări rezonabile referitoare la planificarea viitorului și atingerea țelurilor lor fără teama că vor fi împușcați, bombardați, violați, arși, omorâți în bătaie în insurecții, mâncați în Congo, trimiși în războaie nebunești în care sfârșesc uciși cu milioanele fără motiv, și ținuți în tumult și mizerie spirituală, trebuie să se decidă chiar acum să lucreze pentru realizarea unității albilor și a domniei albilor asupra lumii.

Nu există nicio altă alternativă.

Numai Rasa Albă – întotdeauna Rasa Albă – a demonstrat, de-a lungul secolelor, că posedă abilitatea de a impune pacea și ordinea în această lume.

Exact așa cum a prezis Hitler, chiar din momentul în care Imperiul Britanic a abdicat, lumea a plonjat din ce în ce mai mult în haos, vărsare de sânge și teroare.

Nimic nu poate opri această plonjare, decât o determinare solidă a albilor de a înceta să se mai certe din cauza diferențelor relativ minore care există între ei și, în schimb, să se undească ca Rasă Maestră și să instaureze pacea și ordinea.

Întreaga lume se află într-o stare de răscoală, și la fel e situația și în orașele noastre.

Într-o răscoală, forța e singura modalitate prin care poți restaura ordinea: o forță neîntârziată, certă și dramatică, aplicată în mod inteligent, însoțită de cât mai multă dreptate – însă forța trebuie să vină mai presus de orice.

În zilele noastre, cuvântul „forță" a fost transformat într-un cuvânt murdar de către evrei și găgăuțele lor, care visează la instaurarea păcii prin slăbiciune viermănoasă.

Spre exemplu, ceea ce obișnuia să se numească Ministerul de Război, acum se cheamă „Ministerul Apărării" – o schimbare subtilă și aparent minoră, însă e o retragere psihologică de o semnificație enormă. Această psihologie a retragerii și „apărării" ne-a jefuit de darul primordial pe care Natura l-a oferit tuturor creaturilor sale și, anume, voința de a lupta pentru a trăi și de a-i proteja pe cei dragi ție.

Întreaga Rasă Albă a fost otrăvită cu această defensivă și slăbiciune subtilă. Rasa Albă a fost cândva polițistul lumii, iar lumea era ordonată. În comparație cu frământările din zilele noastre, lumea de atunci era de asemenea relativ liniștită.

Dacă Rasa Albă nu-și găsește abilitățile de conducere, înțelepciunea și dacă nu asigură ordinea în lume, planeta va continua în ghearele crescânde ale haosului și terorii, până când jungla îi va re-adăposti pe supraviețuitorii aciuiți prin peșteri, ca pe niște fiare înspăimântate.

Numai o Rasă Albă, în mod suprem conștientă de destinul ei natural, un destin primit moștenire prin darul nașterii superioare ca rasă maestră, o rasă nobilă capabilă să creeze minunile Culturii Occidentale – numai o rasă unită în acest fel poate aduna puterile și voința de a restaura ordinea într-o lume aflată în proces de suicid și dezintegrare.

Și cu toate acestea, aflați față în față cu cea mai oribilă amenințare din toate timpurile, depășiți numeric cu zece la unu, suntem dezorganizați, demoralizați, tăvăliți în defensivă, târându-ne la picioarele distrugătorilor noștri și pierzându-ne din tărie cu fiecare clipă. E ușor să cazi pradă disperării.

Însă în acest joc cosmic mai există un element de care trebuie să ținem seama dacă vrem să ajungem la o judecată corectă în ceea ce ține de supraviețuirea rasei și culturii noastre aflate în fața amenințării evreo-negroido-mongole.

Acel element e sincronizarea – sau, dacă dorești, destinul.

Măreața Rasă Albă e spălată pe creier, umplută cu ură de sine suicidală, e înnebunită după inamicii ei mortali, e trivializată, îndopată cu droguri și minciuni și, aparent, se avântă cu capul înainte spre pierzare.

Dar puterea sângelui încă mai e prezentă, după cum am dovedit în fiecare război în care evreii ne-au „dezlănțuit."

Ori de câte ori, la fel ca și în al Doilea Război Mondial, evreii și-ar fi dorit ca noi să fim la fel de feroce și zdraveni ca în timpurile antice, capabili de a zdrobi tot ce ne iasă în cale; ori de câte ori ne-au permis să ne întoarcem la Legea Naturală chiar și într-o formă

temporară și eronată, oamenii noștri s-au dovedit a fi eroi și luptători și nicidecum slăbănogi și lași, nefiind așa cum sunt oamenii dintr-o cultură muribundă.

Citându-l pe Mark Twain, zvonul morții noastre e doar o „exagerare uriașă."

Nu sunt decât aparențe.

Să apară numai un conducător puternic, iar oamenii noștri să vadă adevărata natură a „prietenilor" lor evrei și colorați (lucru care deja începe să se întâmple), și sângele strămoșilor noștri vikingi se va aprinde în furia berseker și va mătura din viețile noastre duhoarea gazului otrăvitor evreiesc și colorat, așa cum un leu izgonește un grup de vulturi printr-o singură fandare.

Încă nu ne-a sosit „ceasul" să pierim.

În ciuda întregului efort uman de a-l zădărnici, destinul își urmează voința atât atunci când creează, cât și atunci când distruge.

Când sosise vremea, destinul a fost acela care a dat naștere măreției Romei. Apoi, tot destinul a fost acela care a abandonat-o, dând cale măreților barbari ce-și croiau calea din pădurile nordice reci.

Destinul a dat naștere Imperiului Britanic, atunci când acestuia îi sosise ceasul. Și, după secole de domnie, destinul și-a retras binecuvântarea și Imperiul Britanic s-a destrămat – și asta tot la momentul potrivit.

În aceste momente destinul se află în America, dând naștere noului Imperiu din zilele noastre și, anume, Imperiul Alb – unificarea Rasei Albe și măiestria Pământului prin prisma conștiinței sale rasiale.

În ciuda tuturor semnelor morții și a bolii, în adâncul rasei noastre ia naștere embrionul acelei unități și a acelui Imperiu Alb care va dăinui timp de mii de ani și care va distruge tot ceea ce-i stă în cale.

Pur și simplu destinul nu va fi dejucat sau înșelat, nici chiar de evrei, care sunt maeștrii ai înșelăciunii. Evreii au scos duhul colorat din lampă, l-au înarmat, ațâțat, l-au direcționat spre lumea albilor și i-au dat drumul galopând într-o misiune prin care evreii speră să dea lumea pe mâinile „poporului ales."

Dar ultimele mișcări ale hoardelor africane și asiatice îmi amintesc de acel paragraf dramatic – unul dintre cele mai dramatice în toată literatura englezească – scris de Somerset Maugham, și care exprimă mai bine decât oricine altcineva ceea ce vreau să spun:

MOARTEA VORBEȘTE:

Odată, un negustor din Bagdad și-a trimis servitorul la piață să cumpere de-ale mâncării dar, nu după multă vreme, acesta s-a întors alb la față și tremurând din toate încheieturile și i-a spus: „Stăpâne, chiar acum când eram în piață am fost înghiontit de o femeie din mulțime și, când m-am întors către ea, am zărit că însăși moartea mă înghiontise. S-a uitat la mine și a făcut un gest de amenințare. Te rog, împrumută-mi calul tău și voi pleca cât pot mai repede din acest oraș pentru a scăpa de o soarta întunecată. Voi merge la Samara, și acolo moartea nu mă va găsi."

Negustorul i-a dat calul său, servitorul a încălecat pe el, și-a înfipt pintenii în coastele sale, iar acesta a pornit în galop cât de iute putea. Apoi, negustorul s-a dus în piață, m-a zărit în mijlocul mulțimii, a venit la mine și mi-a zis: „De ce ai făcut un gest de amenințare spre servitorul meu atunci când l-ai zărit, în această dimineață?" „Nu a fost un gest amenințător," i-am răspuns, „a fost numai o tresărire de surpriză. Am fost uluită să-l văd în Bagdad, pentru că aveam o întâlnire cu el în noaptea asta în Samara."

În ziua de azi, inferiorii colorați ai lumii, cerșetorii, canibalii, necurații și întregul roi de amărâți pe care evreii i-au dezlănțuit, își înfig pintenii în caii lor, pornind la galop cât de iute pot, spre Samara.

REVOLUȚIA ALBĂ

Înainte de a înainta, haidem să recapitulăm pe scurt lucrurile pe care le-am dezbătut în primele 12 capitole ale cărții PUTEREA ALBILOR. În această carte am prezentat următoarea teză:

Societatea occidentală e bolnavă, stricată și muribundă, însă se pare că majorității nu le pasă de asta (Capitolul 1 – „Strigătul de moarte")

Poporul nostru, în special tineretul, e pierdut și gol din punct de vedere spiritual. (Capitolul 2 – „Sifilisul spiritual")

Statutul bolnav, stricat și de goliciune spirituală a poporului nostru nu se datorează unei degenerări naturale ci e produsul unei bande de „liberali" mincinoși – „falsificatori de hărți." Scopul acestor falsificatori de hărți mincinoși, e de a izbi Civilizația Occidentală pe stânci, astfel încât, la fel ca naufragiatorii de corăbii de demult, să ne poată jefui și înrobi poporul. (Capitolul 3 – „Falsificatorii de hărți")

Pentru a grăbi izbirea „corabiei țării" noastre de stânci, naufragiatorii de corăbii i-au instalat pe post de „căpitani" pe niște escroci și trădători, care lucrează mână-n-mână cu însăși naufragiatorii de corăbii. (Capitolul 4 – „Căpitanii corupți")

Falsificatorii de hărți și naufragiatorii de corăbii sunt conduși de o rasă de oameni ce se numesc „evrei." (Capitolul 5 – „Naufragiatorii de corăbii")

Rasa evreiască îi conduce pe naufragiatorii de corăbii, pe căpitanii corupți și pe falsificatorii de hărți, într-o conspirație menită să zdrobească Civilizația Occidentală și Rasa Albă, pentru că ei sunt instabili din punct de vedere mintal, suferă de paranoia în masă; ei cred că sunt „aleșii lui Dumnezeu" și că întotdeauna sunt niște „țapi ispășitori" inocenți – care e un simptom clasic de paranoia. Au dezvoltat aceste idei într-o „religie" pentru că ei înșiși nu sunt decât niște paraziți ce prosperă de urma muncii altora, asemenea teniilor. Întotdeauna societățile sănătoase îi elimină pe acești viermi paraziți. Evreii pot trăi numai într-o societate nesănătoasă, la fel ca teniile care trăiesc doar într-un trup bolnav și necurat. Prin urmare, evreii nutresc tot felul de degenerări și haos, pentru a putea suge sângele unui popor nesănătos. (Capitolul 6 – „O privire mai atentă asupra corupților")

În această lume a conspirației evreiești există două segmente, amândouă lucrând împreună pentru a cuceri lumea, și amândouă folosesc strategia „dezbină și stăpânește." Unul dintre segmente – „prieteni ai căpitanului" – e sionist și capitalist. Acesta promovează conspirația evreiască mondială prin înșfăcarea aurului prin speculații și comerț necinstit, pe care mai apoi îl folosește pentru a cumpăra în totalitate ziare și alte medii de comunicare în masă, prin intermediul cărora îi spală pe creier pe

oameni. De asemenea acesta exagerează aroganța și averea claselor sociale superioare ale societății, promovând astfel războiul dintre clasele sociale. (Capitolul 7 – „Prietenii căpitanului")

Celălalt segment al evreimii mondiale se dau drept „prieteni ai echipajului." Acesta instigă la război social iscat din păturile sociale inferioare: comunism – răscoală. Evreii comuniști sunt încredințați că în acest chip pot împlini profeția evreiască antică de domnie asupra lumii, domnie dobândită prin intermediul violenței sângeroase și a revoluției. Aceștia au nevoie de mase de oameni ușor de manipulat. Așa că evreii promovează înmulțirea unor roiuri imense de colorați, pe care mai apoi îi incită la o răzvrătire marxistă împotriva elitei albe minoritare. (Capitolul 8 – „Prietenii echipajului")

Pentru a-i distruge pe nesuportații de albi și astfel să poată înainta cu revoluția lor mondială violentă, evreii promovează înmulțirea, înarmarea și organizarea continuă a lumii colorate. Mută hoarde de negrii în zonele urbane, forțându-i astfel să intre în competiție cu albii și, apoi, când negrii eșuează, evreii îi convingă că sunt „asupriți." Acest lucru dă naștere la răscoale și, în cele din urmă, la rebeliuni armate atât în America cât și în alte locuri. Ca rezultat a acestei promovări evreiești a înmulțirii coloraților, nașterile coloraților se află într-o creștere vertiginoasă, în timp ce cei mai buni dintre albi sunt omorâți în războaie fratricide și prin controlul nașterilor. De aici lucrurile vor sfârși în război rasial mondial, în care roiuri de rase colorate vor fi asmuțite împotriva albilor aflați în minoritate. Fie roiurile de colorați, conduse și ațâțate de evrei, îi vor copleși pe albi și ca urmare vor moșteni o lume în ruină, fie noi vom birui. Câștigători vor fi ori ei, ori noi. (Capitolul 9 – „Ciuma neagră")

Masele de negrii sunt inferiori din punct de vedere biologic și sunt ușor de manipulat. Însă evreii nu-i pot manipula pe albi la fel de ușor, așa că fac tot ce le stă în putință pentru a distruge în conștiința oamenilor ideea de „rasă," cu intenția de a-i determina pe albi (în special pe nordici) să se mixeze rasial până dispar complet. (Capitolul 10 – „Adevărurile despre rasă")

În viitor ne așteaptă un război rasial în toată firea, în care negrii se răzvrătesc în forțele armate, în care albii sunt paralizați de propaganda „dragostei" și integrării, și în care temutele arme făurite de tehnologia modernă a albilor cad în mâinile teroriștilor negri pentru a fi folosite împotriva creatorilor lor albi, cu scopul de a crea o America dominată de ONU marxisto-evreiesc. (Capitolul 11 – „Coșmar")

În fața acestei amenințări hidoase, singurul răspuns venit din partea albilor au fost cincizeci de ani de faliment, pentru că tabăra noastră a insistat să „lupte" numai în „țarcul" conservator construit de evrei, fără a menționa vreodată inamicul evreu și fără a lupta vreodată pe singurul front care poate aduce unitate în tabăra noastră dezbinată

și, anume, RASA. Conservatorii au fost fraieriți să lupte timp de cincizeci de ani, pe frontul favorit al evreilor: manipulările economice. „Conservatorii" alungă mulțimile prin promovarea „regalismului" economic, exact așa cum vor evreii. În ciuda acestei stupidități conservatoare, instinctele rasiale sănătoase a clasei noastre muncitoare i-a condus pe aceștia în mod constant spre aripa dreaptă, până când un număr substanțial îl urmează acum pe Wallace. Dar prin negarea rasei și prin cooperarea cu evreii, până și Wallace îi adăpostește pe evrei. Nici un lider, nici măcar Wallace, care stă în țarcul evreiesc, nu poate spera să câștige. De câștigat poate câștiga numai un lider care spune pe față tot adevărul revoluționar. Iar în acest adevăr e cuprins faptul că Adolf Hitler a luptat războiul Almao al Rasei Albe, și că inamicul e format din EVREI și NEGROIZI. (Capitolul XII – „Cincizeci de ani de faliment")

În fine, în loc de o astfel de sinceritate, mișcarea conservatoare e folosită și manipulată de evrei care se dau drept „liderii" noștri.

Cei care au urmărit aceste fapte și argumente, trebuie să se întrebe pe ei înșiși (așa cum m-am întrebat și eu odată), „Ce înseamnă toate aceste lucruri? Ce-am putea noi face? Putem câștiga? Și dacă putem, cum facem asta mai exact?"

Scopul acestui capitol e acela de a-i arăta cititorului că există o metodă pe care istoria a dovedit-o eficientă, metodă prin care să-i zdrobim pe acești evrei comuniști aroganți și pe trupele de colorați ai acestora. Hitler a făcut-o – și tocmai acesta e motivul pentru care ei îl urăsc și-i ocărăsc cu atâta vehemență numele și tot ceea ce are legătură cu el.

Germania s-a aflat în exact aceiași mizerie revoluționară în care ne aflăm și noi acum.

Am fost forțați să intrăm într-un război nebunesc cu Vietnam, pe care nu ni se permite să-l câștigăm. Gloatele de aici de-acasă îi sabotează pe tinerii trimiși să lupte pe front. Aceștia atacă până și trenurile cu trupe și vasele cu muniție, și scapă basma curată din asta.

Trupele germane care luptau pe frontul Primului Război Mondial, s-au trezit sabotați de dinapoi de revoluția evreo-marxistă, exact așa cum se întâmplă azi aici. Evreii au provocat o vastă grevă de muniție, astfel încât trupele n-au mai avut cu ce să împuște și, aceiași evrei, au provocat o răscoală în Forțele Navale germane din Kiel.

Aici în America, evreii și aliații lor au promovat fuga de pe front, trimiterea de ajutoare inamicului și rebeliune totală printre negrii, care strigă „Noi în nici un caz nu vom participa!" Îi găsim pe evrei atârnând pe străzile noastre steagul Viet Cong (comunist) și arzând steagul american.

În statele germane Bavaria, Hesse și Saxony, comuniștii au ocupat sedii guvernamentale. Și-au atârnat cârpele lor cu secera și ciocanul, și-au tăvălit în noroi steagul german.

În Germania, evreii au folosit metodele capitaliste de a acapara aproape toată averea, pentru a ocupa aproape toate posturile de profesori, advocați, medici și pentru a-i împinge pe germani afară din aceste profesii. Evreii au dominat Germania prin mass-media, profesii și prin puterea banilor.

Aici în America se întâmplă același lucru; procentul evreilor aflați în poziții de seamă e în creștere și evreii domină America, în liniște, prin controlul mass-mediei, a profesiilor și a banilor.

În timp ce evreii bogați din Germania ocupau toate profesiile de top, evreii comuniști care agitau clasa muncitoare, îi transformau pe milioane de germani muncitori în inamicii propriului lor popor – în comuniști turbați și violenți, exact așa cum fac cu mulți muncitori din SUA, prin uniuni comuniste putrede.

Ca niște paraziți tipici, evreii din Germania au devorat averea națiunii cu atâta lăcomie încât au distrus economia și au ruinat moneda națională, provocând o inflație catastrofală.

Exact același lucru se petrece în America, atâta doar că gradul crizei nu a atins încă nivelul celui din Germania.

Însă ne pândește o inflație în toată plinătatea cuvântului.

Evreii din Germania au deținut controlul aproape total al mass-mediei prin care ajungeau la mințile și inimile oamenilor, și foloseau această putere pentru a semăna printre germani degenerare, haos și hedonism absurd.

Se deosebește asta în vreun fel de situația din America de azi?

Evreii din Germania, prin minciunile și propaganda lor comunistă, au făcut ca milioane de germani să-și urască semenii germani. Fără a înțelege sursa sărăciei și mizeriei în care trăiau, au umplut străzile germane cu gloate violente și protestatare.

Se deosebește asta în vreun fel de situația din America de azi?

Înainte-a celui de-al Doilea Război Mondial, evreii din Germania promovau depravarea sexuală, moravurile ușoare, „literatură" murdară, „dansuri" prostești proaspăt aduse din junglele africane, „artă" nebună, „muzică" marxistă și necumpătare pentru tineri.

Se deosebește asta în vreun fel de situația din America de azi?

NU!

Evreii distruseră Germania.

Aproape că au distrus și America.

În Germania, în ultimul moment și din sânul poporului german, s-a ridicat un bărbat care a deținut puterea spirituală și abilitatea de conducere necesare reafirmării supremației germanilor majoritari, restaurării onoarei germane și construirii unei societăți sănătoase.

S-a ridicat un simplu caporal german care i-a adunat în jurul său pe camarazii curajoși care mai degrabă ar fi murit decât să-și vadă poporul zdrobit și înrobit de evrei. Adolf Hitler a lansat o renaștere gigantică a poporului, care a uimit întreaga lume!

Hitler a folosit legile eterne ale revoluției și contra-revoluției pentru a zdrobi puterea evreiască ilegală și pentru a reafirma puterea legitimă a poporului german majoritar.

Motivul pentru care timp de cincizeci de ani latura noastră din America nu a făcut nimic altceva decât să se retragă într-o manieră atât de dezgustătoare și lașă, e acela că, până acum, nimeni din latura noastră nu a pus în aplicare aceste legi eterne a REVOLUȚIEI, PUTERII și POLITICII DE MASĂ.

Latura noastră a fost prea puternică și bogată, timp de prea multă vreme, pentru a putea simți vreo posibilitate reală de înfrângere sau pieire. Latura noastră s-a jucat jocuri de copii, cum e conservatismul economic, în timp ce inamicul – revoluționar profesionist aproape până la ultimul dintre ei – ne-a distrus în mod sistematic puterea, bogăția și abilitatea de a rezista. În fiecare zi, în fiecare an, noi devenim mai slabi, iar ei devin mai puternici.

Civilizația Occidentală și Rasa Albă vor continua să existe numai dacă destul de mulți americani devin suficient de preocupați de catastrofa iminentă care ne paște, pentru ca apoi să poată face ceva profesional și revoluționar cu privire la ea, și nicidecum să nu mai continue să accepte să joace jocurile pe care le-au jucat în ultimii 50 de ani.

Ne pândește o REVOLUȚIE – și încă una sângeroasă!

Drepturile „statale," „conservatismul," „Wallace-ismul" și toate celelalte Klan-uri nu reprezintă decât niște ziduri fragile de protecție care poate că întârzie puțin avansarea brutală a inamicului, dar care niciodată nu-l vor opri complet. NUMAI UN ATAC POATE FACE ACESTE LUCRURI și când spun atac nu mă refer la atacuri cu jumătăți de măsură, nici în stilul „atacurilor" din Vietnam, ci atacuri de rangul celor de odinioară în care scopul nostru e simplu și direct: să-l ANIHILĂM pe inamic – să-l zdrobim, să-l rupem în bătaie și să-l exterminăm, până nu mai reprezintă o amenințare.

Motivul pentru care poporul nostru nu poate vedea nevoia urgentă și disperată după o revoluție – care să ia locul jocului prostesc și indecis pe care conservatorii îl joacă în țarcul evreiesc – e că majoritatea populației, din ambele tabere, de stânga și de dreapta, au devenit victimele propagandei pe care evreii au făcut-o împotriva „extremismului" și radicalizării.

Până și inamicii numesc atacul care ne pândește, o „revoluție neagră.” E comunistă. E anarhică. E RADICALĂ, VIOLENTĂ ȘI SÂNGEROASĂ!

Orice apărare, dacă e menită să aibă succes, trebuie să fie radicală în egală măsură.

Când te afli în bătaia puștii, numai un contra atac cu o pușcă poate avea succes.

Oricine poate fi scuzat dacă crede pentru câteva minute, sau chiar pentru o oră și ceva, că diplomația îl va putea salva din toiul unui schimb de focuri. Iar când schimbul de focuri continuă fără încetare, acesta devine din ce în ce mai sângeros, iar inamicul își proclamă în mod deschis intenția de a te elimina, așa cum fac negrii acum, motiv pentru care e o nebunie și suicid să continui să te bazezi pe metode de supraviețuire ușoare, „drăguțe,” „moderate” și „conservatoare.”

Felul în care „împuști” într-o revoluție, e cu propria ta revoluție.

AU ÎNCEPUT O REVOLUȚIE NEAGRĂ. DOAR O REVOLUȚIE ALBĂ O POATE OPRI!

Și aceasta e tema cărții de față.

De-a lungul ultimilor douăzeci de ani am fost „republican,” apoi „republican înrăit,” după care am fost „anticomunist,” „McCarthy-ist,” „conservator de tipul Birch,” apoi am fost nazist și, în cele din urmă, un național socialist în toată firea: un hitlerist!

Am devenit un revoluționar dedicat revoluției profesionale, a albilor și anticomunistă, pe atât de mult pe cât orice comunist a fost dedicat revoluției lor. Și pentru ca o revoluție a albilor și anticomunistă să poată fii încununată de succes, aceasta trebuie să fie mai mult decât opoziție în fața inamicului.

Trebuie să fie o revoluție pentru ceva atât de măreț și nobil, încât să-ți poți da viața în mod eroic luptând pentru ea.

Oamenii pot discuta aproape despre orice.

Oamenii, însă, vor lupta pentru foarte puține lucruri.

Iar oamenii își vor da viața luptând numai pentru motivele cele mai de bază. Vor lupta eroic (adică, cu sacrificiu de sine suprem – iar acesta e adevăratul sens al „eroismului”), doar pentru țeluri ideale pe care le socotesc mai sacre decât propria lor supraviețuire.

Numai atunci când poți face ca un om să simtă adânc în sufletul său, că supraviețuirea celor dragi lui, a onoarei sale sau a întregului său popor se află într-un pericol mortal, doar atunci își va risca viața luptând și o va face chiar dacă are puține șanse și chiar dacă propria supraviețuire e improbabilă.

Evreii sunt plini până la refuz cu acest sentiment de „familie,” astfel încât nu numai că stau împreună – după cum e bine cunoscut – dar se și sacrifică unii pentru ceilalți, așa cum se poate vedea în oricare dintre apelurile evreiești pentru strângeri de fonduri;

acest lucru se poate vedea și mai clar în repeziciunea cu care evreii se avântă pentru a lupta pentru Israelul lor prețios. În esență, acest sentiment fanatic de „familie" pe care îl au evreii, e ceea ce face din evrei o forță atât de puternică în lume.

Și negrii din ziua de azi au fost umpluți, de agitatorii evrei, cu același sentiment de a lupta pentru familia lor, pentru „semenii lor," până acolo încât iasă cu miile și rabdă bătăi, închisoarea și chiar și moartea pentru a avansa revoluția „fraților lor de suflet."

Dar până în prezent, conducerea anticomuniștilor din America e atât de prinsă în anticomunismul pe bani, siguranță, confort, lux și ceaiuri servite în serile de duminică, încât nimeni nu va sacrifica prea mult pentru un materialism atât de dezgustător și, cu atât mai puțin, nu-și va da viața în mod eroic pentru asemenea „conducători" lași.

În special aceste mase de muncitori nu numai că nu sunt convinse să lupte pentru abordarea economică a lui „Bloomer" Buckley, „Rabbit" Welch, „Fatty" Hargis și „Dry Goods" Goldwater ci, după cum am arătat în capitolul „Cincizeci de ani de faliment," clasa muncitoare e plină de repulsie și e dezgustată de acest egoism financiar al „liderilor" anticomunismului.

Pentru a ne putea determina poporul să se angajeze în contra-revoluția pe care trebuie să o lansăm împotriva inamicilor evrei și negrii, trebuie să-i oferim poporului nostru un copleșitor simț al familiei – un impuls urgent, sacrificator de sine și idealistic, care să-i adune laolaltă pentru a lupta pentru „ai noștri." Wallace-ismul e cea mai nesemnificativă treaptă către acest țel.

Însă Wallace-ismul e sortit falimentului, la fel cum au fost sortite și celelalte jumătăți de măsură, pentru că-i lipsește sinceritatea și curajul de a le oferi maselor de oameni acel sentiment de „familie" puternic și LIBER, fără de care Wallace-ismul nu e decât un alt efort (chiar dacă temporar vorbind are mai mult succes), de a se furișa în spatele inamicilor evrei, fără a-i numi pe față, și chiar de a coopera cu ei.

Rasismul e combustibilul care hrănește ardoarea din spatele Wallace-ismului; exact sentimentul de familie de care am vorbit mai sus.

Însă Wallace repetă la nesfârșit „Eu nu sunt rasist; rasismul e dăunător!"

Bineînțeles că oamenii nu-l cred. Entuziasmul pe care-l generează are la bază un sentiment rasial de familie – acesta nu e nicidecum un sentiment politic. Wallace e cel mai bun simbol rasial al Familiei noastre Albe, care a fost aprobat de evrei (prin compromis), să devină o figură națională și oarecum respectabilă.

Chiar acel compromis, însă, prin care Wallace a dobândit puțină „respectabilitate," în cele din urmă le va oferi evreilor puterea de a-l distruge pe Wallace (și de distrus îl vor distruge – exact așa cum au zdrobit toate celelalte compromisuri din ultimii 50 de ani).

Nu „băieții drăguți" compromițători și respectabili sunt cei ce au puterea de a inflama și conduce masele de oameni în timpul unei revoluții sângeroase, ci extremiștii sălbatici, turbați și aprinși – cum sunt Patrick Henry, Lenin, Garibaldi, Kenyatta și

Hitler – bărbați care sunt cei mai urâți și blestemați de puterile pe car le atacă. (Dă-mi voie să clarific că nu sugerez că acești bărbați sunt unul și același lucru. Ceea ce vreau să scot în evidență e faptul că fiecare dintre aceștia au izbutit doar pentru că au fost cei mai EXTREMI în comparație cu alți „lideri" din vremea lor).

Lenin a câștigat în Rusia, spre deosebire de menșevicii care erau mai moderați, tocmai pentru că a fost exilat și aruncat în închisoare, fiind cel mai violent și extrem dintre toți liderii competitori.

Jomo Kenyatta, liderul mau-mau, a pus mâna pe putere în Kenya tocmai pentru că a fost întemnițat, fiind cel mai violent, radical și sângeros lider canibal.

Aici în America, în mod inevitabil Stokely Carmichael și H. Rap Brown câștigă inimile maselor de negrii tocmai pentru că sunt liderii negrii cei mai violenți, radicali și extremi, care probabil vor ajunge și la închisoare, lucru care-i va ajuta și mai mult să devină conducătorii negrilor.

Pe un plan total diferit, Adolf Hitler a câștigat inima poporului german și a pus mâna pe putere tocmai pentru că și el fusese aruncat în închisoare, fiind considerat liderul cel mai extrem, radical și ne-compromițător dintre toți liderii „naționaliști."

Acești lideri decisivi ai revoluției sunt întotdeauna urâți și blestemați de compromițătorii și lașii din propria lor tabără, pentru că lașii și compromițătorii sunt nespus de disperați să evite terorismul sângeros al inamicului. Așa că compromițătorii încearcă să câștige favorul temporar al inamicului, prin ocărârea revoluționarilor autentici care sunt singurii capabili de a câștiga bătălia pe care acești revoluționari fictivi pretind că o luptă.

Prim urmare, descoperim cum aproape fiecare lider anticomunist din America, de la Buckley la Welch, răspândesc cu viclenie minciuna că eu aș lucra pentru evrei și pentru comunism, prin faptul că-l „provoc" pe inamic. Sigur, îl provoc pe inamic, la fel cum un soldat îl provoacă pe inamic trăgând în el! Compromițătorii și conservatorii cușer speră că dacă mă vor ocărî suficient de vicios, vor câștiga încrederea și dragostea amicilor lor evrei (cu toate că fiecare lider și organizație evreiască majoră din America îi ocărăsc în mod vicios e Welch, Buckley, Hargis și pe ceilalți asemenea lor).

Cum ai putea lupta și câștiga dacă nu-l provoci pe inamic?

Adânc în inimile lor, masele de oameni – și mulți dintre lideri – simt deja că problema evreiască, negroidă și comunistă a mers prea departe, depășind cu mult punctul în care putem negocia îndepărtarea inamicului de la putere. Muncitorul de rând știe că inamicul ne-a forțat să întrăm într-o LUPTĂ pentru a supraviețui și păstra ceea ce am construit, atunci când vede lucrurile pe care negrii le comit în America.

Dacă vrem ca poporul nostru să aibă vreo șansă de a fi victorios, trebuie să avem un cadru revoluționar dedicat, organizat și gata să preia conducerea atunci când Wallace-ismul – ultima speranță a compromițătorilor – se destramă.

Atunci când am decis să pun bazele Partidului Nazist American, țelul meu gol goluț este și dintotdeauna a fost acela de a organiza și antrena un astfel de cadru dedicat de albi revoluționari.

Când comuniștilor le-a fost de-ajuns cu jongleria lui Kerensky, Lenin a putut pune mâna pe putere cu toate că era cu mult în urmă în cursa pentru putere, pentru că a rămas în mod hotărâtor pe linia grea, robustă și lipsită de compromisuri și, la vremea potrivită, a fost pregătit, în ciuda tuturor detențiilor și a persecuțiilor.

Când germanilor le-a fost de-ajuns cu jongleria lui Von Papen, Bruning, et al., Hitler a putut pune mâna pe putere cu toate că era cu mult în urmă în cursa pentru putere, pentru că a rămas în mod hotărâtor pe linia grea, robustă și lipsită de compromisuri și, la vremea potrivită, a fost pregătit, în ciuda tuturor detențiilor și a persecuțiilor.

Când negrilor sălbatici din Kenya le-a fost de-ajuns cu jongleria liderilor „moderați" și pro-britanici, Jomo Kenyata a putut pune mâna pe putere cu toate că era cu mult în urmă în cursa pentru putere, pentru că a rămas în mod hotărâtor pe linia grea, robustă și lipsită de compromisuri și, la vremea potrivită, a fost pregătit, în ciuda faptului că executa o lungă pedeapsă cu închisoarea.

Indiferent de cât de mult suferim și suntem aruncați în închisoare, flămânzim și suntem blestemați de cei din propria noastră tabără, știu, cu certitudine istorică că, la vremea potrivită, Partidul Nazist va ajunge la conducere cu toate că acum e cu mult în urmă în cursa pentru putere, iar acest lucru se va întâmpla atunci când oamenii sunt în cele din urmă dezgustați de compromisurile fără sfârșit făcute de Welch, Wallace și de toți ceilalți.

Când albii vor vrea să lupte, când mai degrabă vor fi gata să sacrifice ceva decât să se închine pentru încă o zi negrilor și evreilor, din acel moment nimic nu ne mai poate opri. Pentru că vom avea în spatele nostru cea mai măreață forță de pe această planetă: milioane și milioane de albi aprinși de furia războiului, umpluți de acel sentiment sacru și revoluționar de familie, care s-a dovedit de neînfrânt de-a lungul timpului.

Situația cu negrii revoluționari și sângeroși care au forțat chemarea armatei în Detroit, chiar în timp ce scriu aceste rânduri, a depășit cu mult punctul în care vreun Wallace se mai poate îngriji de situație pe baza „drepturilor statale." E clar deja că, pentru a putea restaura ordinea și bunul-simț, e nevoie de un efort federal masiv și unificat.

Când poporului nostru îi va fi de-ajuns cu revoluția negrilor și cu lașitatea conservatorilor, atunci vom fi gata să-l zdrobim pe inamic prin REVOLUȚIA ALBĂ.

NAȚIONAL SOCIALISMUL

Această carte a fost critică până în acest punct.

Acum e timpul să prezint planuri constructive de clădire și creare.

Am investit un an în cercetare și am scris sute de pagini în încercarea de a-l ajuta pe cititor să vadă și să înțeleagă faptul că, în foarte puțini ani, Civilizația Occidentală dă nas în nas cu sfârșitul prin care a trecut și Civilizația Romană și că, el personal, va trăi aceiași soartă pe care au trăit-o milioanele de suflete care au căzut deja pe mâinile evreilor – care sunt inamicii mortali ai civilizației occidentale; iar dacă nu găsim cumva voința și înțelepciunea necesară pentru a nu mai fugi de inamic, ci de a-l ataca printr-o revoluție albă, vom sfârși și noi înrobiți sau, mai degrabă, uciși!

Cum mai exact se creează o revoluție?

Va trebui oare să ne creștem barba, să dăm buzna pe străzi și să începem să urlăm, în timp ce ne fluturăm armele și aruncăm cu explozive, comportându-ne ca orice „revoluționar" tipic? NU! Bineînțeles că nu.

Modelul revoluției noastre a fost deja creat.

Hitler a inspirat, organizat și a creat o revoluție relativ pașnică, o revoluție care a curmat cu mult mai puține vieți decât Revoluția Americană și un număr nesemnificativ de vieți dacă o comparăm cu oricare dintre revoluțiile create de evreii bolșevici.

Și asta nu-i totul. Revoluția lui Hitler, după cum a și promis în Mein Kampf, a fost 100% „legală" și legitimă – adică, voința majorității germanilor exprimată în mod formal, voință sancționată atât de ofițerul executiv german de rang înalt, Hindenburg, cât și de „congresul" german Reichstag. Hitler a avut multe oportunități de a pune mâna pe putere prin forță și ar fi putut face asta cu ușurință în 1931. Dar Hitler credea că o revoluție împotriva voinței poporului, o revoluție care câștigă putere numai prin forță, nu poate dura mult.

Hitler credea, la fel cum cred și eu, că dacă un lider nu e susținut de voința poporului, atunci acesta e un inamic al poporului.

Așadar, cum pot eu face un apel la „revoluție"? Cum pot scrie despre „a ucide și a fi ucis"?

Nu e violența însăși esența revoluției?

Nu neapărat.

În aceasta poate fi prezent un element al violenței. Când ești atacat de un criminal și ești pus în fața alegerii de a fi ucis sau de a ucide, atunci violența e singura posibilitate.

Iar Civilizația Occidentală e într-adevăr sub asaltul unui inamic care ucide și masacrează mai nemilos decât orice alt grup din istorie, și face asta în mod regulat și ca principiu politic.

Prin urmare, trebuie să fim suficient de violenți pentru a opri uciderile comuniste ale inamicului, și suficient de nemiloși pentru a zdrobi puterea acestuia.

În anul 1923, când comuniștii amenințau să pună mâna pe putere în Bavaria, naționaliștii, conservatorii și generalul Ludendorf, i-au cerut lui Hitler să conducă un puci în Munich. Apoi, în ultimul moment, ambii lideri lași l-au tras pe sfoară. Puciul a fost zdrobit iar Hitler a fost trimis în închisoare. Însă aceasta nu a fost o revoluție împotriva voinței poporului, după cum evenimentele au dovedit mai târziu. Însă esența unei revoluție niciodată nu e DOAR vărsare de sânge și revoltă. Într-o revoluție autentică și de durată, violența e doar o metodă necesară prin care să se realizeze o schimbare radicală dacă privești la ea printr-o perspectivă spirituală: e doar o manifestare exterioară a unei voințe umane supreme de a reorganiza afacerile umane astfel încât acestea să se conformeze idealului interior.

În ziua de azi, autoritatea exercitată de majoritatea celor aflați la conducere, e o tiranie veritabilă, cu toate că, în mod ipocrit, e deghizată sub formă de „democrație." Nu e autoritatea binevoitoare și inteligentă exercitată cu scopul de a menține ordinea și justiția care au fost stabilite de Părinții Fondatori, spre beneficiul albilor.

Revoluția noastră trebuie să se bazeze cu fermitate pe idealul distrugerii puterii ilegale a tiranilor și restaurării unei ordini sociale drepte, care e fundamentată pe o autoritate fermă care pornește direct de la popor și care îi e acordată liderului în mod liber.

Crezi sau nu, exact asta a făcut Adolf Hitler pentru Germania, și asta trebuie să facem și noi pentru America.

Pe scurt, revoluția noastră nu trebuie să fie motivată doar de ura și distrugerea inamicului, ci trebuie să fie saturată cu o determinare absolută de a stabili un ordin social drept în care fiecare individ să-și poată atinge potențialul maxim, ca element plin de succes, fericit și productiv al măreței Rase Albe.

Ce înseamnă un astfel de ordin social drept?

Cei ce trăiesc într-o societate sănătoasă în care instinctele naturale nu sunt schilodite, nu au nevoie de o înțelegere a principiilor științifice din spatele unei vieți de grup pline de succes. Spre exemplu, animalele au „societăți" ordonate și de succes, pentru că Natura înzestrează fiecare făptură cu instinctele de care are nevoie pentru a putea trăi o viață de succes în cadrul unui grup.

De exemplu, lupii, furnicile, albinele și maimuțele, trăiesc în societăți foarte bine organizate și perfect sănătoase și ordonate.

Oamenii timpurii trăiau în societăți sănătoase. Controlul crescând pe care omul l-a dobândit asupra Naturii, i-a permis să scape din mediul său natural, să se înconjoare cu artificialități și lux, până când a devenit decadent și plin de dispreț – un dispreț care în ziua de azi e numit „liberalism." Putem arunca o privire la minunile cu care Natura ne-a înzestrat – și pe care noi le-am aruncat la gunoi, doar atunci când ne întoarcem la situațiile de viață mai simple și mai primitive din lumea animală necugetată și necivilizată.

Natura a creat „rase" cu care să experimenteze și din care să caute mereu să obțină rase și mai bune, exact așa cum face și un fermier bun. Natura, fiind un fermier infinit mai înțelept decât orice om, insistă în mod absolut asupra purității, asupra INTEGRITĂȚII BIOLOGICE a fiecărui grup.

Însă Natura, la fel ca un fermier ce reproduce vaci, poate îmbunătăți rasa numai prin împerecherea celor mai bune exemplare din rasă și eliminarea exemplarelor mai rele. Natura duce la îndeplinire această sarcină prin cel mai puternic instinct cu care am fost înzestrați: DRAGOSTEA pentru semenii tăi, și URA față de intruși.

Aceste două instincte sunt importante în egală măsură: dragostea nu e „bună," după cum nici ura nu e „rea" – această concepție e mult iubită de evrei, liberali, hippy, ciudați și de cei cu capul în nori.

Într-adevăr dragostea e incredibil de puternică și bună, atunci când e NATURALĂ.

DRAGOSTEA – când e naturală și sănătoasă – e ceea ce cu adevărat face ca lumea să-și poată urma cursul, fiind cel mai frumos și sacru miracol pe care l-am întâlnit vreodată pe pământ.

ÎNSĂ FĂRĂ O URĂ MORTALĂ FAȚĂ DE CEI CE-ȚI AMENINȚĂ LUCRURILE PE CARE LE IUBEȘTI, DRAGOSTEA E UN CUVÂNT GOL, O LOZINCĂ PENTRU HIPPY, CIUDAȚI ȘI LAȘI.

As dori să scriu mult mai multe despre această lege a traiului social, pentru că, așa cum vom vedea, INTEGRITATEA BIOLOGICĂ e esența Național Socialismului, atunci când e aplicată societății Ariene și, într-adevăr, a tuturor societăților omenești sănătoase care au existat vreodată.

Însă pur și simplu nu există suficient de mult spațiu în această lucrare, întrucât pe această temă s-ar putea scrie un volum întreg. Mă voi limita doar la a spune că prima lege a tuturor făpturilor ce trăiesc într-un grup social, e INTEGRITATEA BIOLOGICĂ; loialitate absolută, totală și ne-compromițătoare bazată pe o dragoste arzândă față de grupul rasial din care faci parte, și o ură absolută și ne-compromițătoare față de orice intruși ce amenință să-și amestece genele cu cele ale femeilor din propriul tău grup.

Felul în care se manifestă această lege, în viața de zi cu zi, e dragostea pentru semenii tăi și ura față de intrușii agresivi (și acesta-i motivul pentru care majoritatea albilor sănătoși simt o repulsie instinctivă față de negrii, evrei și alți „străini.")

A doua cea mai importantă lege, e legea TERITORIULUI.

Spre exemplu, atunci când masculii din rasa de peștișori tropicali „swordtails" sunt introduși într-un acvariu, aceștia își marchează fiecare o zonă din acvariu imediat ce sunt introduși acolo, și vor ataca intruziunea altor mascul.

După cum era de așteptat, atunci când femelele sunt introduse în acvariu, masculii se vor bate pentru ele. Însă lucrul cu care aceștia au surprins știința a fost faptul că sexul nu e cel mai puternic stimulator din viața acestor peștișori.

Dacă începi să răcești apa din acvariu, poți ajunge la un punct în care apa e atât de rece încât masculii nu mai acordă multă importanță femelelor atunci când acestea sunt introduse în apă. Când apa ajunge atât de rece încât aproape că-i omoară pe peștișori, aceștia nu le mai acordă deloc atenție femelelor. Însă, chiar și atunci când aproape că mor de frig, aceștia vor ieși să-și apere TERITORIUL – proprietatea lor privată!

Național Socialismul e bazat, printre altele, pe conceptul de proprietate privată. În societatea umană, legea TERITORIULUI apare sub forma „naționalismului" și a proprietății private.

În regatul animalelor liderul nu e niciodată ales prin vot, ci e întotdeauna ales prin selecția naturală stabilită de Natură, aceasta fiind singura metodă care garantează că un grup e condus de cel mai bun exemplar. Eu am numit asta legea CONDUCERII.

Din momentul în care fiecare membru dintr-o societate animală își află locul în ordinea biologică naturală a durității, înțelepciunii și inteligenței, fiecare membru își ocupă nișa, iar grupul e relativ pașnic și ordonat. Bătăliile serioase au loc doar atunci când masculii tineri încep să se maturizeze și încep să se bată între ei, pentru a urca sau coborî în rang. Pe urmă, imediat ce fiecare mascul descoperă cine e mai slab și cine e mai puternic decât el, aceștia se clamează și trăiește împăcați și mulțumiți cu locul pe care și l-au găsit în interiorul grupului.

În felul acesta sunt stabilite alte două principii sau legi fundamentale ale tuturor traiurilor în grup: CONDUCEREA e preluată de cei mai buni, iar STATUTUL în interiorul grupului e dat de ierarhia sau rangul natural deținut de fiecare membru prin grup.

Și, finalmente, studierea lumii animale stabilește faptul că femelele sunt specializate în nașterea și creșterea micuților, prin organizarea familiilor sănătoase.

Pentru a recapitula: Există cinci legi bazice în toate traiurile în grup, pe care le-am numit „LEGILE TRIBULUI:"

1. Legea INTEGRITĂȚII BIOLOGICE (iubire pentru cei din interiorul grupului, ura față de intruși);
2. Legea TERITORIULUI (proprietate privată);
3. Legea CONDUCERII (de către cei mai buni);
4. Legea STATUTULUI (sau locul ocupat de fiecare individ din grup); și,
5. Legea MATERNITĂȚII pentru femele.

Cu aceste principii naturale în operare, așa cum se găsesc peste tot în lumea animalelor sociale, în interiorul grupului în general e prezentă pacea și ordinea.

Instinctul puternic de a respecta aceste legi ale Naturii eșuează numai atunci când grupul e împins într-o situație sau condiție nenaturală.

Evaluând toate aceste lucruri în mintea ta, gândește-te la tiparul aparent „prostesc" al delicvenței infantile. Îi vedem pe fii și fiicele unora dintre cei mai „avantajați" și bogați oameni cum, dintr-o dată, par să fi înnebunit, luându-i la bătaie pe bătrâni, rupând și spărgând tot ce le iasă în cale, luând droguri otrăvitoare și devenind criminali aroganți și anti-sociali. În același timp, îi vedem pe copii unora dintre cele mai sărace grupuri din societatea noastă necomițând aproape nicio delicvență.

Spre exemplu, până nu demult, copiii chinezi nu erau niciodată delicvenți (chiar și acum în acest grup rata delicvenței e cu mult mai scăzută decât în alte grupuri). Tineri din acest grupuri strânse, cu toate că sunt foarte săraci, sunt adesea neatinși de nebunia modernă a delicvenței infantile.

De ce anume? De ce o fată sau un băiat bogat ar deveni un hoț, un vandal și de ce-ar fi un anti-social violent, în ciuda tuturor avantajelor posibile pe care le deține, pe când copiii unora dintre cei mai săraci oameni din America sunt bine adaptați și constructivi?

Pentru că copiii care sunt crescuți într-un grup care a reușit să păstreze în oarecare măsură legile naturale ale „tribului," care se simt membrii loiali ai grupului, care „aparțin" unui grup de valoare și care, în consecință, au un simț al celor cinci legi bazice a conviețuirii în grup, nu se simt nici frustrați, nici pierduți și nici goi.

Evreii, prin răspândirea liberalismului și comunismului, s-au angajat în mod conștient și științific în procesul de ștergere din sufletele poporului nostru întreaga amintire a „Legilor sacre ale tribului" care, singure, pot face un grup de oameni sănătos, fericit și pașnic.

Nici un om nu poate trăi într-o fericire pașnică și productivă ÎN AFARA unui „TRIB," căruia să-și exprime LOIALITATEA SUPREMĂ și care, la rândul său, să-i ofere SUPORT SPIRITUAL.

Evreii au răspândit ideea nespus de distructivă a „universalismului," a „globalismului," a unei gloate fără rasă și fără țară, formate din indivizi mecanici, drept cea mai supremă idee a omenirii. Până și conservatorii au fost prostiți să se conformeze, de ochii oamenilor, acestei boli EVREIEȘTI a societății nenaturale, fragmentate și supra-individualiste.

Evreii ne spun că Legea INTEGRITĂȚII BIOLOGICE (iubire pentru cei din interiorul grupului, ura față de intruși) e „rasism" – care reprezintă „diabolismul absolut" al tuturor timpurilor! Ne spun că dacă nu-i iubim pe asiatici, negrii – și în special pe evrei – la fel de mult ca pe albi, atunci suntem niște „rasiști" vicioși, pervertiți și damnați. Milioane de albi au fost prostiți să creadă această minciună evreiască!

Evreii ne spun că Legea TERITORIULUI (proprietatea privată) e lăcomie NE-naturală, și că oamenii decenți trebuie să-și dorească să împartă tot ce au și să nu-și dorească sub nicio formă propria lor proprietate privată. Ei numesc asta „socialism marxist," „comunism," dar și în alte feluri, indicând prin numele ales o preocupare pentru „societate" și „comunitate" – însă toate acestea îi atacă direct pe indivizii cei mai puternici și motivați de a construi, crea și produce. Milioane de oameni îi cred pe acești evrei mincinoși.

Evreii ne mai spun că Legea CONDUCERII (cei mai buni conduc) e „dictatură" și că noi trebuie să luptăm pentru „democrație" (unde gloatele conduc): milioane de arieni albi au fost prostiți să creadă în acest cântec de sirenă despre „democrație," până când am ajuns ca națiunea noastră să fie condusă de gloate de oameni de cea mai proastă speță.

Evreii ne spun că Legea STATUTULUI (sau locul ocupat de fiecare individ din grup) e „exploatare a claselor sociale" și că liderii naturali ai societății – indivizii plini de succes – trebuie zdrobiți și uciși de către cei falimentari. Națiuni întregi de arieni albi au fost prostite prin această metodă de împărțire și cucerire a oamenilor noștri prin războaie între clasele sociale.

În cele din urmă, acești evrei plini de iubire ne mai spun că specializarea femeilor în creșterea copiilor e o înrobire barbară a femeilor noastre, că femeile sunt menite să fie judecători, ingineri de locomotivă, ofițeri în armată și executivi în afaceri. Ceea ce rezultă de aici, e distrugerea crescândă a doctrinei sacre și frumoase prezentă în fiecare civilizație sănătoasă, cea a maternității și, prin distrugerea acesteia, e distrusă și casa și familia. Întreaga noastră lume occidentală a căzut pradă acestei escrocherii „democratice" care au făcut din femei cele mai jalnice victime ale bolii evreiești.

Milioane de femei „moderne" sunt pierdute, frustrate și complet mizerabile, chiar în timp strigă după mai multe „drepturi" prin portavoci, mărșăluind pe străzi în organizații infernale, militante și politice. Între timp, milioane de familii sunt lăsate fără mame iubitoare și minunate, iar casele încep să se asemene mai degrabă cu închisorile de lux decât cu căminele pline de miracolul iubirii și căldurii din secolul trecut.

Te-ai întrebat vreodată de ce atât de mulți delicvenți juvenili sunt adunați în bande? Timp de ani de zile am presupus, la fel ca majoritatea oamenilor, că asta se datora unei perversități nenaturale de care suferă băieții „răi." Am crezut asta pentru că am fost crescut într-un fel de „cocon" burghez, cunoscând puține lucruri despre realitățile brutale ale vieții.

Însă din momentul în care înțelegi legile traiului în grup, legi valabile pentru toate creaturile sociale – nevoia oamenilor de a trăi în acord cu „Legile tribului" (a „bandei"), ajunge să fie mai bine înțeleasă. Asta arată că cel puțin copii noștri încă mai au instincte sănătoase, cu toate că conjunctura în care se manifestă aceste instincte e una vicioasă și antisocială, fapt datorat condițiilor nenaturale care au fost impuse copiilor noștri de către mediul urban nesănătos.

Observă că cea dintâi caracteristică a bandei e „exclusivismul." Membrii acesteia sunt „unul pentru celălalt." Atacă-l pe unul dintre membrii bandei, și întreaga bandă te va ataca pe tine. Fă-ți de cap cu una dintre femeile bandei, și zilele-ți sunt numărate. Membrii bandei sunt loiali unii celorlalți în mod pasional. Aceștia urăsc intrușii, iar pe atacatori îi urăsc cu și mai multă pasiune.

Aceștia au reafirmat legile naturale sacre ale INTEGRITĂȚII BIOLOGICE, a loialității de grup, cu toate că ei nu știu de ce.

Notează cum următorul lucru pe care banda îl face, e să-și „marcheze" teritoriul. Vai de cel ce încalcă teritoriul bandei – vai de cel ce încalcă „proprietatea privată" a bandei! Oare poate ceva exemplifica mai bine Legea TERITORIULUI?

Banda nu e niciodată condusă prin alegeri „democratice," ci de cel mai puternic, de cel mai bun (în standardele bandei). Aici avem un exemplu clasic al Legii CONDUCERII.

Observă cum fiecare membru din bandă e în mod acut conștient de rangul pe care îl ocupă: fiecare știe cu exactitate cine se află deasupra lui și sub el în rang. Să încerce cineva să urce deasupra lui în rang, și îndată îl va fi zdrobi. Să încerce el însuși să-l depășească în rang pe unul dintre superiorii săi, și va fi chiar el zdrobit. Aceasta-i Legea STATUTULUI, exact așa cu apare și în Natură.

Și, finalmente, privește femeile din bandă. Încearcă acestea să preia funcțiile bărbaților din bandă? Nu! Umblă în stânga și-n dreapta cerând „drepturi"? Evident că nu!

Acestea se comportă în felul femeilor și nu caută să fie asemenea bărbaților. Acestea se mândresc cu rolul lor feminin și sunt mândre să fie de partea bărbaților. Și chiar acesta-i rolul femeilor într-o societate sănătoasă.

E interesant de observat că psihiatrii evrei freudieni ciudați sunt forțați să revină la legile de grup, la legile tribului, pentru a-i putea „vindeca" pe dependenții de droguri și pe alcoolici. Aceștia sunt plasați în grupuri, iar instinctele lor puternice de loialitate față de grup, pot uneori depăși slăbiciunile individuale.)

Și negrii, în lupta lor orbească fac același lucru, formând loialități negre, scandând „puterea neagră" și numindu-se unii pe alții „frați de cruce."

În ciuda sărăciei extreme din sud-estul orașului New York în primii ani de imigrație evreiască, chiar și aceste roiuri mizerabile de evrei pe care Europa i-a respins, s-au aciuit la un loc prinși de o loialitate de grup atât de fanatică, urmând „Legile tribului," încât n-a existat aproape nicio delicvență sau crimă în sânul lor. În fapt, loialitatea față de grup pe care evreii o manifestă, e probabil cea mai fantastică din istoria lumii. I-a propulsat la dominație aproape totală a lumii – și asta NU pentru că ei sunt bravi și nici pentru că lucrează din greu, sunt mai inteligenți sau mai vrednici decât toți ceilalți – ci pentru că ei urmează legile Naturii și manifestă loialitate față de grupul lor. În timp ce noi toți am căzut pradă ideii putrede cum e cea cu „globalismul" și cea cu „noi-toți-suntem-frați," idei care ne destramă societatea, evreii își mențin societatea lor unită de o loialitate nemaiîntâlnită în istorie și, astfel, sunt încununați de victorie.

Ne-evreii n-au început să înțeleagă știința traiului în grup decât din momentul în care, acum cincizeci de ani, Adolf Hitler a întrezărit toate aceste lucruri în mod intuitiv într-o nouă concepție despre lume – filozofia „Weltanschauung" a Național Socialismului.

Esența Național Socialismului e rasismul, care, pus în cei mai simpli termeni, e convingerea că oamenii diferă între ei bazat pe rasa din care fac parte, la fel ca toate celelalte specii și, că, până în prezent, albii fac parte din cea mai rafinată rasă omenească, în timp ce negrii fac parte din cea mai puțin rafinată. Iar aceasta, după cum cititorul își va aminti, e cea dintâi lege a traiului în grup și, anume, „INTEGRITATEA BIOLOGICĂ."

Contrar minciunilor dezgustătoare ale evreilor (și ale „conservatorilor"), Adolf Hitler a protejat cu strășnicie proprietatea privată, iar Krup împreună cu toți ceilalți proprietari mari și mici și oamenii de afaceri n-au pierdut nici un cent atâta timp cât Hitler s-a aflat la conducere; nici prinții germani n-au pierdut nimic. (La un moment dat, „liberalii" încăiniți din partidul său au încercat să confișteproprietățile prinților germani, iar Hitler a fost nevoit să pună capăt unei răscoale iscată în propriile sale rânduri pentru a proteja drepturile prinților, lucru pe care l-a și făcut.) Hitler a fost un naționalist care credea în proprietatea privată.

E de prisos să subliniez faptul că Hitler i-a oferit poporului său CONDUCERE – nicidecum vorbe dulci sau demagogie, iar în schimb poporul l-a iubit pentru acest lucru. L-au urmat din dragoste și de bunăvoie, așa cum fac membrii unui grup social fericit, plin de succes și sănătos.

În mijlocul poporului condus de Hitler era pace și ordine, pentru că Hitler i-a învățat că fiecare merită și trebuie să primească la fel de mult respect, indiferent că lucrează ca săpător de șanțuri (dacă aceasta era limita capacității sale de a-și servi poporul), inventator sau lider politic.

În Germania lui Hitler, fiecare persoană era onorată pentru locul pe care-l ocupa în societate, atâta timp cât își făcea treaba ca la carte. Aceștia nu erau îmboldiți de la spate (așa cum evreii ne îmboldesc poporul nostru) să ceară locuri de muncă numai ca președinți, consilieri și executivi, pentru că nu toți oamenii s-au născut talentați pentru a servi din astfel de posturi.

A abandona lucrul pe care-l știi face, pentru a ținti spre locuri de muncă în care nu poți face față, înseamnă perturbarea unei societăți ordonate și fericite, și frustrarea fără rost a individului care refuză să-și recunoască locul natural în această lume.

În acest scop, statul hitlerist a recunoscut Legea STATUTULUI. Fiecare om era onorat pentru lucrul pe care l-a făcut în mod loial și în care a depus cel mai mare efort, indiferent că era fermier, războinic, muncitor necalificat, muncitor în fabrică sau orice altceva.

Și, finalmente, Hitler s-a asigurat că femeilor le-a fost înapoiat dreptul antic înnăscut și le-a onorat ca neveste, mame și creatoare de familii fericire și sănătoase – autoarele oamenilor cu coloană vertebrală.

Acum, minciunile despre vremurile lui Hitler sunt atât de numeroase și de puternice, încât îți e aproape imposibil să te îndoiești de ele. Însă dacă întâlnești un german sincer și curajos, care a trăit în acele vremuri minunate (și care e gata să vorbească despre acestea, în ciuda terorii care-i paște pe aceia care îndrăznesc să spună adevărul), vei afla că poporul german a gustat adevărata conducere naturală și sănătoasă, atunci când a fost condus de Hitler.

Pentru a împiedica împrăștierea cunoștinței despre acea condiție naturală a societății (ceea ce ar fi condus la distrugerea existenței parazite a evreimii) acei împielițați de evrei ne-au provocat pe restul dintre noi să mergem să măcelărim și să zdrobim acest miracol al renașterii albilor arieni.

Legea naturală, însă, nu poate fi zdrobită, la fel cum nu poți zdrobi nici faptul că doi plus doi fac patru. Îi poți teroriza pe oameni să spună că „doi plus doi fac șapte" – însă cu toate acestea, doi plus doi continuă să fie patru, și întotdeauna vor exista oameni

curajoși și înțelepți ca, mai repede sau mai târziu, să-i pună la pământ pe teroriști și mincinoși și să restabilească adevărul.

Acest lucru se întâmplă deja peste tot în lume.

„Bandele" de tineri pe care le-am menționat mai sus, scot doar în evidență ceea ce se întâmplă cu adevărat. Oamenii își vor găsi calea înapoi la „Legile tribului."

Ceea ce Hitler a oferit lumii, sub forma Național Socialismului e, într-un fel, doar o formă modernă a legii antice și naturale a tribului, adică prescripția pentru un trai fericit și sănătos în cadrul unui grup, pe care Natura l-a pus în fiecare făptură vie, inclusiv în om.

Național Socialismul nu e nimic mai mult și nimic mai puțin decât ORDINE NATURALĂ (un termen care, într-un fel, ar fi mai descriptiv decât termenul de „Național Socialism.") Hitler a trebuit să-și aleagă un nume pentru mișcarea sa, care să aibă succes într-o situație politică specifică și, prin urmare, a fost forțat să folosească nume și termeni care-l vor ajuta să-și ducă la îndeplinire planurile. În Germania au existat milioane și milioane de germani care se considerau a fi „socialiști" – însă se aflau în ghearele manipulative ale evreilor. Decât să lupte mai multe bătălii decât era necesar, practic Hitler le-a spus acestor milioane de suflete: „Dacă trebuie să fiți 'socialiști,' haidem să nu fim 'socialiști' marxiști evreiești – în schimb, haidem să fim 'NAȚIONAL socialiști,' care înseamnă o societate națională. Haidem să fim 'socialiști' pentru Germania, nu pentru evrei."

Și asta a funcționat! Milioane și milioane de bărbați și femei de treabă pe care evreii i-au sedus să intre în comunism, au fost recâștigați de Hitler înapoi de partea poporului german și Ordinii Naturale a traiului sănătos în grup.

Pe lângă elementele fundamentale ale ordinii naturale, pe care le-am amintit mai sus, Național Socialismul întruchipează ceva cu mult mai înalt și mai nobil decât orice simplu set de reguli sau principii. Național Socialismul, ca FILOZOFIE, întruchipează acel impuls etern prezent în toate ființele vii, impuls spre un nivel existențial mai înalt, spre perfecțiune, spre zeificare.

Această idee „aristocrată" din Național Socialism – ideea luptei constante prezente în Natură, spre nivele existențiale din ce în ce mai înalte, mai complexe, mai perfecte – reprezintă aspectul metafizic și supranatural al idealului nostru.

Altfel spus, conceptele despre justiția socială și ordinea naturală reprezintă organele și nervii Național Socialismului, însă PERSONALITATEA acestuia, aspectul său „religios" – ceea ce-l ridică deasupra oricărei alte filosofii strict politice – e atitudinea veneratoare pe care o are pentru Natură, și dragostea religioasă pentru darurile minunate primite din partea unui Creator necunoscut.

Spre exemplu, creștinismul se crede a fi ceva cu mult mai înalt decât ritualurile, rugăciunile sau crezurile sale. Creștinismul susține că constă într-o LUPTĂ SPIRITUALĂ spre idealurile pe care credincioșii le au referitor la perfecțiunea spirituală. Creștinismul nu se luptă pentru un viitor și o viață mai bună pe acest pământ, iar acesta e un lucru nenatural și care nu poate fi obținut. În schimb, Național Socialismul nu doar afirmă ci chiar ESTE o astfel de luptă spre nivele din ce în ce mai înalte, chiar aici pe acest pământ.

Pentru „soldatul" de rând din „armata" noastră, care clădește Ordinea Naturală și se luptă pentru aceasta – pentru Național Socialism – e suficient dacă acesta respectă și se supune legilor și doctrinelor stabilite de idealurile nobile ale Filozofiei noastre, îndrumat doar de o iubire instinctivă pentru aceste idealuri, chiar dacă nu înțelege în mod complet formele supreme ale Filozofiei noastre.

La fel cum marii lideri creștini nu au fost aceia preocupați cu detaliile și regulile creștine, ci aceia care au fost „intoxicați" cu cele mai înalte idealuri ale religiei, tot așa și liderii din elita național socialistă trebuie să împărtășească această abordare fundamental religioasă. Pentru ei, adevărata semnificație a doctrinei noastre rasiale trebuie să facă parte din „lupta" lor idealistă spre „Providență."

Prin identificarea noastră totală cu rasa noastră măreață, devenim părtași la gloriile sale trecute și viitoare. Când contribuim în orice fel, în special prin devotament total la ajutarea rasei noastre pe calea dobândirii unei existențe superioare, ne apropiem de Providență – de Creatorul măreției noastre rase.

Pe scurt, în timp ce mecanica și regulile Național Socialismului, așa cum au fost ele expuse în această carte, sunt suficiente pentru majoritatea dinte noi; pentru puținii idealiști care sunt gata să-și sacrifice propriile lor vieți pentru cauza poporului din care fac parte, Național Socialismul trebuie să fie un ideal religios foarte real – o luptă spre Providență. Național Socialismul e singura mișcare care a dobândit suficient de multă autocunoaștere și perspicacitate pentru a putea înțelege această îndepărtare de artificialitatea și miopia liberalismului, și apropiere de înțelepciunea eternă a Naturii. Convingerea noastră hotărâtoare în rasă, insistența pe legile naturale în societate, economie și în toate celelalte activități umane reprezintă, în fiecare caz, aplicarea conștientă și științifică a legilor de fier a Naturii, și nicidecum pervertirile îngâmfate și mioape ale acestor legi, așa cum sunt ele forțate asupra populației de liberalii și marxiștii aroganți și cu creierul cât o alună.

Oponenții noștri liberali și marxiști sunt pe cât se poate de orbi în ceea ce fac. Însă în fiecare caz, se va vedea că aceștia practic urăsc legile Naturii; „intelectuali" îngâmfați care sunt victimele truismului care spune că „a deține chiar și puțină cunoștință" reprezintă „un lucru periculos." Acum că au reușit să-l învețe pe negrul congolez să

recite poezii sau să se comporte precum un avocat sau doctor, acum se semețesc în abilitatea lor de a denatura Natura astfel încât aceasta să se conformeze lor, și-și imaginează că din orice necivilizat pot face alb occidental. Aceștia pur și simplu refuză să accepte faptul că Natura l-a făcut deja pe negru așa cum e și că nici un on nu va putea vreodată să facă o „geantă de mătase din urechea scroafei."

Național Socialismul e esența distilată a dragostei și respectului pentru Natură, și aplicarea conștientă, iubitoare și științifică în fiecare moment al existenței umane, a legilor Naturii eterne, drepte și frumoase. În același timp, Național Socialismul recunoaște nevoia pe care oamenii o au după o cultură superioară culturii animalelor necugetătoare din junglă, iar acest fapt, spre exemplu, elevează aplicarea legii naturale deasupra competiției acerbe prezente în lumea animală, la o competiție reglementată și ordonată guvernată de reguli drepte.

Oponenții noștri au eliminat în mod total competiția, ceea ce nu e absolut deloc natural.

Național socialismul insistă pe ideea că omul poate rafina și îmbogăți aplicarea Legilor Naturale, spre beneficiul omenirii, însă de asemenea insistă asupra faptului că omul nu poate evita sau sfida Legea Naturală.

Între condiția de sănătate socială (Național Socialism/Ordine Naturală) și condiția de boală socială (marxismul evreiesc), se întinde „tărâmul nimănui" și al nimicului – locul în care oamenii nu sunt nici morți, dar nici cu adevărat în viață.

Democrația, „liberalismul" și „conservatismul" sunt condiții pure și veritabile ale nimicului. În adâncul lor acestea nu au nicio perspectivă bazică, fundamentală asupra vieții, nicio înțelegere și nicio forță vitală. Acestea nu sunt decât trucuri fanteziste cu cuvinte și fraze frumoase, care în fond nu au nicio semnificație reală. Nu duc decât la haos și pregătesc calea spre comunismul evreiesc damnabil și nenatural.

Singura cale prin care putem pune capăt acestei înșelătorii evreiești și prin care putem capta mințile și inimile poporului nostru, o reprezintă restaurarea Ordinii Naturale – Legea tribului – care e singura capabilă să ne redea tăria și voința de a reafirma superioritatea naturală și biologică a rasei noastre albe; în felul acesta putem salva Civilizația Occidentală.

Dacă distrugi forțele coezive ale Ordinii Naturale prezente în orice grup, acel grup va deveni haotic, deznădăjduit, frustrat, pierdut, gol, vicios și, în cele din urmă, lipsit de apărare în fața unui grup care e unit și care e supus Legilor tribului.

Acesta-i motivul pentru care, în atât de multe cazuri, negrii terifiază orașe întregi. Aceștia sunt uniți. Lovește-l pe unul dintre ei, și un milion de negrii vor rage înapoi

spre tine. Din acest motiv poliția adesea nu mai îndrăznește să-i aresteze, nici măcar atunci când negrii sunt implicați în cele mai scandaloase infracțiuni.

Iar evreii din mijlocul nostru sunt chiar și mai puternici, și asta se datorează aceluiași motiv. Aceștia sunt uniți.

Adăugând Legile tribului la Legile rasei, pe care le-am examinat în Capitolul IX, putem sintetiza o lege nouă a societății moderne; Legea dominației grupului.

Într-o conjunctură naturală, acel animal sau grup omenesc primitiv care e superior din punct de vedere biologic, adică grupul compus din cei mai buni indivizi, care poartă cele mai bune gene și cromozomi, va domina grupurile inferioare, pentru că în Natură toate grupurile (fie ele superioare sau inferioare) sunt supuse în aceiași măsură Legilor tribului.

În felul acesta, singurul factor care operează în mod competitiv în lumea animală, e excelență biologică a rasei. Însă „liberalismul" evreiesc a distrus atât de mult abilitatea albului modern de a simți și de a se supune legilor naturale ale tribului, încât acesta și-a pierdut coeziunea de grup; a ajuns un animal social „dezlipit" de societatea sa; e fragmentat și atomizat într-un milion de indivizi izolați și în sute de mii de subgrupuri și clase egoiste, etc. Această fragmentare aproape completă a „tribului" albilor, ne-a redus grupul la impotență.

Legea DOMINAȚIEI GRUPULUI, așa cum se manifestă ea printre oameni, e regula conform căreia orice grup care urmează Legile naturale ale tribului în mod fanatic, va putea domina orice grup care desconsideră aceste legi, și asta indiferent de cât de inferior e „tribul" care urmează aceste legi.

Din acest motiv negrii și evreii îi împing în stânga și-n dreapta pe albi, într-o Americă care a fost construită și moștenită de albi. Din acest motiv noi suferim din cauza tiraniei „minorității." Indiferent că e inferioară, o minoritate bine organizată deține puterea – în timp ce majoritatea albă, ne-evreiască, e un gigant paralizat, ghemuit și neajutorat.

În consecință, țelul revoluției noastre național socialiste e restaurarea legilor tribului în mijlocul poporului nostru, pentru a permite ca superioritatea biologică a rasei să le ofere din nou albilor dominația asupra lucrurilor pe care le-a construit și pe care ar trebui să le guverneze.

Hitler și Național Socialismul exact asta au realizat în Germania pentru milioane și milioane de oameni fragmentați, care erau scufundați în adâncurile deznădăjduirii și a haosului.

Hitler nu a fost încununat cu atât de mult succes printre germani pentru că a fost un „tip dur," nici pentru că a organizat mitinguri mari și entuziaste, nici pentru că

germanii sunt „fiare" înnăscute, și nici din cauza altor motive inventate de evreii mincinoși și de aliații lor liberali și conservatori lingușitori.

Motivul pentru care Hitler a putut realiza un miracol social în Germania, a fost pentru că Hitler a înțeles în mod intuitiv lucrurile amintite de mine și și-a restaurat poporul înapoi la ORDINEA SOCIALĂ NATURALĂ.

Hitler și-a învățat conaționalii să nu se mai urască între ei ca niște indivizi izolați, singuri și înspăimântați, și le-a înapoiat simțul sacru al patriotismului, al „tribului;" da, cel al adevăratei fraternități (nu de tipul artificial promovat de evrei). (Nu e nimic greșit, ba chiar din contră, în ideea de „fraternitate" între tine și poporul tău. „Fraternitatea" devine un sinonim cu catastrofa rasială doar atunci când evreii vicleni extind în mod fals semnificația „fraternității," încercând să ne facă „frați" cu cei din tribul zulu, cu pigmeii, chinezii, boșimanii și cu evreii.)

Hitler i-a redat poporului său acel spirit sacrificator al dragostei calde pentru familie și națiune (care e o „familie" mai mare), spirit care unește și binecuvântează orice grup social natural din Creație.

Așa cum am mai spus în mai multe rânduri, nimeni nu poate trăi fericit, productiv și plin de succes dacă e un individ singuratic și acru, aflat în război cu semenii săi. Fiecare dintre noi avem o nevoie profundă de căldura și dragostea grupul și familiei biologice din care facem parte. Omul modern a pierdut acel simț al căldurii, loialității și dragostei pentru grup, iar ca rezultat avem parte de tot haosul și goliciunea spirituală pe care o întâlnim la tot pasul în societatea occidentală aflată în stadiu de dezintegrare.

Ororile descrise în primul capitol al acestei cărți sunt rezultatul direct al sfidării acestor legi de către America. Dacă nu ne restaurăm poporul înapoi la ORDINEA NATURALĂ, la „Legile tribului," exact așa cum a făcut Hitler, aceste orori vor continua chiar dacă evreii și negrii ar fi să dispară peste noapte.

Prin urmare, revoluția noastră nu e materială și fizică, ci e o revoluție spirituală radicală în sentimentele națiunii noastre:

Eliminarea atomismului egoist și al „individualismului" lacom și mărginit – indiferent că-l numim „liberalism," „conservatism" sau „demagogie" – și reaprinderea în inimile albilor occidentali a sentimentelor profund satisfăcătoare de dragoste pentru semenii noștri. Această dragoste pentru grupul din care faci parte se manifestă prin dorința de a sacrifica și dărui pentru familia ta – și pentru marea familie rasială.

PUTEREA ALBILOR

Vreau să fiu foarte clar cu privire la acest lucru: pledez pentru PUTEREA ALBĂ totală și deplină în această lume!

Albii nu mai pot să-și piardă vremea cu compromisuri și cu jumătăți de măsură atunci când vine vorba de protejarea vieților și intereselor lor. Ceea ce avem în față nu e o bătălie socială, filozofică, economică, religioasă sau teritorială, ci o bătălie între CALITATE – reprezentată de Rasa Albă de elită, dar minoritară – și CANTITATE, formată din roiurile vaste de oameni inferiori care au fost adunați sub steagurile marxismului evreiesc, pentru a fi folosite în bătălia împotriva Rasei Albe.

Fie rasa noastră asediată se va organiza și va lupta pentru supraviețuire, fie drojdia pământului o va inunda. Vom fi rași de pe fața pământului dacă continuăm să ezităm, să raționalizăm și să tergiversăm cu jumătăți de măsură. Aceasta e o adevărată „PUTERE A DROJDIEI" plină de răzbunare – asemenea unei înmulțiri oribile de gândaci de bucătărie care, dacă ar fi existat într-un număr suficient de mare, l-ar putea sufoca efectiv și pe cel mai mare gânditor sau luptător din istorie.

Suntem depășiți numeric în proporție de 7 la 1!

Singurul răspuns pentru PUTEREA DROJDIEI trebuie să fie, și într-adevăr e, PUTEREA ALBĂ. Puterea elitelor lumii, ființele umane albe care deja și-au dovedit superioritatea naturală asupra acestui roi de drojdii, trebuie să-l răzbească, să restabilească ordinea și cultura în lume și să mențină acea ordine prin singura metodă prin care ordinea a fost mereu menținută: PRIN FORȚĂ!

În ziua de azi, în afară de Statele Unite ale Americii, nici un alt segment al Rasei Albe de pe pământ nu e capabilă să răzbească această drojdie.

Adevărul e că America e singura națiune care posedă puterea FIZICĂ de care e nevoie pentru ca drojdia să fie pusă în ordine.

Centrul puterii și banilor evreiești e aici în New York, SUA; acest centru nu e situat nici în Moscova și nici măcar în Ierusalim. Iar muncitorul și fermierul american încă mai posedă instinctele rasiale bune și sănătoase ale strămoșilor noștri care au răzbit hoardele de corcituri, din nou și din nou, prin forța pură a curajului și voinței.

Sunt bine conștient de sentimentele de repulsie care se nasc în mulți europeni când se gândesc că genul de „americani" pe care i-au văzut și cunoscut, vor fi vreodată în stare să restabilească Cultura Occidentală. Iar aceștia cu greu pot fi blamați pentru astfel de sentimente. Majoritatea reprezentanților „americani" din Europa, sunt EVREI. Politica externă „americană" pe care europenii au văzut-o – și care le-au distrus țările, le-au măcelărit compatrioții, a dat jumătate din Europa pe mâinile comunismului și care

chiar și în ziua de azi mai oferă sprijin și ajutor inamicilor albilor în timp ce pe aliații acestora îi distrug – a fost și încă mai e inspirată, direcționată și instigată de EVREI. Pe scurt, europenii au văzut America doar prin ochii evreiești – au văzut „americani" care nu sunt americani, ci evrei.

Însă, dragi prieteni albi din Europa, credeți-mă când vă spun că America e plină ochi cu oameni buni și curajoși – oameni care împart același sânge cu voi și care ne vor onora rasa atunci când, finalmente, vor vedea necesitatea urgentă de a-și ridica mânecile pentru o luptă în toată regula.

Pe lângă asta însă, eternele gelozii, rivalități și vendete dintre diferitele segmente ale rasei noastre trebuie să ÎNCETEZE, pe chestiune de necesitate strategică – acestea nu pot continua pentru că aduc beneficii evreimii mondiale.

Europeni albi: puneți departe, dacă puteți, amintirile ultimelor două războaie mondiale în care noi ne-am unit forțele cu inamicii noștri mortali și vi i-am ucis pe cei mai buni dintre tinerii voștri; sângele nostru, și el, a fost vărsat în aceste războaie profane. Iertați-ne că am fost atât de orbi – și-am întors puterea mortală a măreției noastre împotriva voastră, în loc să o îndreptăm spre comunismul evreiesc care acum ne devoră pe toți. Iertați-ne pentru mizeria și degradarea pe care am forțat-o asupra voastră și alăturați-vă încă odată nouă în șanțurile de luptă, pentru rasa noastră și pentru națiunile din aceasta.

DE DATA ASTA va fi diferit!

DE DATA ASTA vom face front împreună, împotriva unui inamic comun.

DE DATA ASTA trădătorii nu vor mai găsi nici un alb care să ia aminte la minciunile lor și care să le poarte războaiele în locul lor.

DE DATA ASTA nu vom avea nici un pic de milă pentru cei care au provocat suferințe nespuse printre popoarele noastre; nu-i vom asista deloc pe aceia care au trăit în sânul nostru urmând un singur scop: acela de a ne distruge. DE DATA ASTA – împreună – ÎI VOM PUNE PE NEMERNICI CU SPATELE LA PERETE!

Cum se va face asta?

Crezi sau nu, însă asta nu-i deloc o treabă teribil de dificilă. La momentul de față, singurul obstacol din calea noastră e abilitatea nemaipomenită a semenilor noștri de a RAȚIONALIZA și TERGIVERSA atunci când se sunt puși în fața unui pericol mortal.

Calul e cu mult mai puternic decât un om și, dacă ar realiza vreodată asta, într-o clipită l-ar putea omorî călcându-l în picioare. Însă nu realizează acest lucru și în consecință continuă să accepte să fie pus în ham și să tragă greutățile oamenilor.

Vasta majoritate a americanilor e sătulă de evreii aroganți care le fură averea, și de negrii revoltați care fac prăpăd pe străzile lor, însă – asemenea calului – aceștia nu-și cunosc puterea.

Aici în America albii depășesc în proporții mari drojdia venetică. Dacă aceștia realizează vreodată puterea pe care o reprezintă, nimic de pe fața pământului nu-i poate opri din a călca în picioare drojdia subversivă și trădătorii care i-au bătut, mințit, jefuit și, în cele din urmă, au dezlănțuit o gloată de negrii sălbatici împotriva lor.

Din momentul în care un cal descoperă că POATE călca în picioare un om și că poate scăpa cu asta, acesta devine un „nărăvit" și nimic nu-l mai poate face să un cal de corvoadă.

Singurul motiv pentru care albii din America nu-și pot simți deocamdată puterea, cu toate că reprezintă majoritatea copleșitoare ce posedă o tărie nemaiauzită, sunt evreii care controlează întreg sistemul nostru de comunicații și care, în felul acesta, au reușit să ne țină dezbinați.

ÎN INIMILE LOR, majoritatea albilor cad de acord cu lucrurile pe care le-am spus în această carte. Însă cred că sunt singuri!

Evreii au recunoscut simțul înnăscut al albilor de a juca corect. Au recunoscut dorința profundă a albilor după ordine, dar și repulsia inerentă pentru lucrurile care îi strică ordinea. EVREII AU PROFITAT DE ACESTE CALITĂȚI BUNE ȘI SĂNĂTOASE – s-au folosit de cele mai bune calități din noi pentru a ne distruge!

TV-ul, radioul, filmele, cărțile, revistele, ziarele, școlile și până și oficialii guvernamentali ne spun în mod constant și repetat că nu e „frumos" să credem că africanii nu ne sunt egali – cu toate că faptele ne dovedesc în mod concluziv superioritatea în tot ceea ce ține de o societate civilizată. Nu e „frumos," ni se spune, să ne dorim ca linia noastră de sânge să fie păstrată pură – nu e „frumos" să ne dorim ca nepoții noștri să fie ALBI.

Nu e „frumos" să vorbim despre tot gunoiul, obscenitatea, crima și boala care se mută într-o vecinătate odată cu „vecinii" negrii. Nu e „frumos" să-ți dorești ca copiii să-ți fie educați la nivelul lor, în loc să fie trași în jos la nivelul negrilor. Ni se mai spune că nu e „frumos" pentru că nu e „corect." Însă haidem să privim lucrurile din cealaltă perspectivă.

E „frumos" că femeile noastre trebuie să trăiască în frică constantă de a nu fi violate de vreun negru? E „frumos" ca copiii noștri să adopte limbajul, atitudinea și etica drojdiei din societatea noastră? E „frumos" ca bărbații noștri să trebuiască să intre în competiție cu analfabeți pentru a se întreține – și analfabeții să ajungă deasupra lor? E „frumos" să tolerăm taxe și prețuri inflaționiste pentru a sprijini înmulțirea negrilor, când asta

ne scoate mamele din casă și familie pentru a munci în fabrici? E „frumos” să le lăsăm copiilor noștri ca moștenire o lume condusă de drojdii străine?

LA NAIBA CĂ NU; NU E FRUMOS – și nu e corect.

Albule, ești un sclav în propria ta țară. În fiecare an păstrezi mai puțin din roadele muncii tale; în fiecare an îți e din ce în ce mai greu să porți povara pe care veneticii au pus-o pe umerii tăi; în fiecare an, forța de muncă ieftină a veneticilor îți fac viitorul mai puțin sigur; în fiecare an te afunzi mai mult în sclavia mondială.

Când se vor sfârși toate acestea? ÎȚI SPUN EU – se vor sfârși când îi vor anihila pe toți albii în mod total și complet.

ÎNCETEAZĂ să mai raționalizezi o situație despre care știi că e mortal de serioasă. ÎNCETEAZĂ să mai tergiversezi cu jumătăți de măsură în situații care cer acțiuni decisive.

ÎNCETEAZĂ să mai folosești afacerile, etichetele sociale, familia și siguranța drept scuză pentru comportamentul tău complet laș. Dacă mai eziți prea mult, lupta va lua sfârșit – iar albii vor fi înfrânți!

RIDICĂ-TE ȘI LUPTĂ!